

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकालिकायैनमः ॥ ॥ यद्योगिभिर्भवभयार्तिविनाशयोग्यमासाद्यवन्दितमतीवविविक्त-
 चित्तैः ॥ तद्वःपुनतुहरिपादसरोजयुग्ममाविर्भवत्कमविलङ्घितभूर्भुवःस्वः ॥ १ ॥ सापातुवःसकलयोगिजनस्यचित्तेऽ-
 विद्यातमिस्रतरणिर्ध्यतिमुक्तिहेतुः ॥ याचास्यजन्तुनिवहस्यविमोहिनीतिमायाविभोर्जनुषिष्ठद्वसुबुद्धिहन्त्री ॥ २ ॥ ईश्व-
 ररञ्जगतामाद्यप्रणम्यपुरुषोत्तमम् ॥ नित्यज्ञानमयवैद्येपरण्डालिकाह्वयम् ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयम्मनिश्रेष्ठस्थितं हिमधरा-
 न्तिके ॥ मनयःपरिप्रच्छुःप्रणम्यकमठादयः ॥ ४ ॥ भगवन्त्सम्यगाख्यातंसर्वशास्त्राणितत्त्वतः ॥ वेदान्तसर्वोस्तथासा-
 ङ्गान्त्सारभूतम्प्रमथ्यच ॥ ५ ॥ सर्ववेदेषुशास्त्रेषुयोनिःसंशयोऽभवत् ॥ ससिच्छिन्नस्त्वयाब्रह्मन्त्सवित्रेवतमश्रयः ॥ ६ ॥ जै-
 वातकाग्र्यभवतःप्रसादाद्विजसत्तम ॥ निःसंशयावयञ्जातोवेदशास्त्रेचसर्वशः ॥ ७ ॥ कृतकृत्यावयम्ब्रह्मैस्त्वतोऽधीत्यसम-
 न्ततः ॥ सरहस्यन्धर्मशास्त्रयैदगादिस्वयम्भवा ॥ ८ ॥ भूयस्तच्छोतुमिच्छामोहरङ्गालीपुराकथम् ॥ मोहयामासयतिन-
 सतीरूपेणचेत्थरम् ॥ ९ ॥ सर्वदाध्याननिलयैर्मिनर्ध्यतिनैव्वरम् ॥ सङ्क्षोभयामासकथंसंसारविमखंहरम् ॥ १० ॥ स-
 तीवाकथमुत्पन्नादक्षदारेषुशोभना ॥ कथंहरेमनश्चक्रेदारग्रहणकर्मणि ॥ ११ ॥ कथंवादक्षकोपेनत्यक्तदेहासतीपुरा ॥
 हिमवतत्तनयाजाताभयोवाकथमांगता ॥ १२ ॥ कथमर्द्धशरीरंसाऽहरत्स्मररिपोःपुनः ॥ एतत्सर्वैसमाचक्ष्वविस्तरैर्गद्विजो-

तम् ॥ १३ ॥ नान्योस्ति संशयश्चेत्तात्त्वत्समो न भविष्यति ॥ यथा जानीमि विप्रं द्रतं कुरुष्वेतदात्मवित् ॥ १४ ॥ मा कर्ण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वम् मनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरम् मम ॥ पुण्यं शुभं करं सम्यग्ज्ञानदङ्गमदम्परम् ॥ १५ ॥ एतद्ब्रह्मा पुरोवाच नारदा यमहात्मने ॥ पृष्ठस्तेन ततः सोऽपि बालस्वित्येभ्य उक्तवान् ॥ १६ ॥ बालस्वित्या महात्मानस्तत आचक्षिरे पुनः ॥ यवक्रीताय मन ये स प्रोवाचासिताय च ॥ १७ ॥ अस्मितो मे समाचष्ट एतद्भिस्तरतो द्विजाः ॥ अहं वै कथयिष्यामि कथामेताम्परातनीम् ॥ १८ ॥ प्रणम्य परमात्मानं च क्रपाणि अगत्पतिम् ॥ व्यक्ताऽव्यक्तस्वरूपाय सदसद्वा किरूपिणे ॥ १९ ॥ स्थूलाय सूक्ष्मरूपाय विश्वरूपाय वेधसे ॥ नित्याय नित्यज्ञानाय निर्विकाराय तेजसे ॥ २० ॥ विद्याऽविद्या स्वरूपाय कालरूपाय वै नमः ॥ निम्नलायोर्मिम पट्टादिरहिताय विराणि ॥ २१ ॥ व्यापिने विश्वरूपाय सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे ॥ योगिभिश्चिन्त्यते यो सोऽवेदान्तान्तगचिन्तकैः ॥ २२ ॥ अन्तरन्तः परञ्ज्योतिः स्वरूपम्प्रणमामितम् ॥ तमेवाराध्य भगवान्ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ २३ ॥ प्रजाः ससर्ज स कलाः सुरासुरनरादिकाः ॥ सृष्ट्वा प्रजापतीन्दक्षप्रमस्वान्स्यथाविधि ॥ २४ ॥ मरीचिमत्रिम्पलहन्तथैवाङ्गिरसङ्कुतम् ॥ पुलस्त्यञ्च शिष्टञ्च नारदञ्च प्रचेतसम् ॥ २५ ॥ भृगुश्च मानसान्पुत्रान्यदाशससर्जसः ॥ तदा तन्मनसो जाताचारुरूपवाराङ्गना ॥ २६ ॥ ना

१ तदेतत्कुरुष्वेत्यर्थः । २ वेदान्तान्तागाश्चेति चिन्तका इति कर्मधारयः ।

स्नासन्ध्येति विख्याता सायं सन्ध्या जयन्तिका ॥ न तादृशी देवलोके न मर्त्ये न रसा तले ॥ २७ ॥ कालत्रयेऽपि भविता स मूर्णगणशा-
 लिनी ॥ निसर्गचारुनीलेन कचभारेण राजते ॥ २८ ॥ मयूरीव विचित्रेण वर्षासु द्विजसत्तमाः ॥ आरक्तगौरमलिनमाकर्णन्ति
 न तथाऽलकैः ॥ २९ ॥ रेजेसुराधिपधनुश्चारुबालेन्दुसन्निभम् ॥ प्रफुल्लनीलनलिनश्यामलन्नयनद्वयम् ॥ ३० ॥ चकाशेचकि-
 तायास्तुकरड्याः सदृशञ्चलम् ॥ निसर्गचञ्चलश्चारुश्रूयमंश्रवणायतम् ॥ ३१ ॥ मीनाङ्गुकोदण्डसमन्नीलन्तस्याद्विजोत्तमाः
 भ्रमध्याधोनिम्नभागादायतप्रांशुनासिका ॥ ३२ ॥ लावण्यानिद्रवन्तीवललाटानिलपुष्पवत् ॥ तद्रक्तशोणपद्माभपूष्णचन्द्र-
 समप्रभम् ॥ ३३ ॥ बिम्बाधरारुणिम्नाभिरेजरागिमनोहरम् ॥ सौन्दर्यलावण्यगौरापूष्णवदनम्पुनः ॥ ३४ ॥ अभितश्चिब्र-
 कय्यातमद्यताविवत्कुचौ ॥ राजोवकुडमलाकारौ पीनोत्तुङ्गानिरन्तरौ ॥ ३५ ॥ श्यामास्यौ तत्कुचौ विप्रामनोनामपि मोहनौ ॥
 बलिभाजिक्षीणमध्यमुष्टिग्राह्यमिवाशुगम् ॥ ३६ ॥ तन्मध्यन्ददृशुः सर्वशक्तितुल्यममनोभवः ॥ तस्याश्चौरुयगुरेजेस्थलो-
 र्द्वंद्वरभायतम् ॥ ३७ ॥ आनमद्वारणकरप्रतिमम्बुदुमन्थरम् ॥ स्थलाम्बजारुणस्यादयुगमं सत्पार्ष्णिजितम् ॥ ३८ ॥ अङ्गु-
 लीदलसङ्कीर्णङ्कुसुमायधूषणवत् ॥ ताश्चारुदशनान्तन्वीन्तनरोमावलीवृताम् ॥ ३९ ॥ सस्वेदवदनान्दीर्घनयनाश्चा-
 रुहासिनीम् ॥ चारुकर्णयुगाङ्गान्निगम्भीरांषडुन्नताम् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा धातासमत्थाय चिन्तयामास हृदयम् ॥ दक्षादयस्ते

स्रष्टारोमरीच्याद्यास्तुमानसाः ॥ ४१ ॥ दध्यः समत्सुकाः सव्वेतान्दृष्टावरवर्णिनीम् ॥ किङ्कमर्मास्याभवेत्सृष्टौकस्यवावर
 वर्णिनी ॥ ४२ ॥ भविष्यतीति सव्वेचिन्तयामासुरुत्सुकाः ॥ एवञ्चिन्तयतस्तस्यब्रह्मणो मुनिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ मनसः
 पुरुषोवल्गराविर्भूतो विनिःसृतः ॥ काञ्चनीचूर्णपीताभः पीनोरस्कः सुनामिकः ॥ ४४ ॥ सुवृत्तोरुक्रटोजड्योनीलवेष्टित
 केशरः ॥ लग्नभ्रूयुगलोलः पूर्णचन्द्रनिभाननः ॥ ४५ ॥ कपाटविस्तीर्णहृदिरोमराजिविराजितः ॥ शुभ्रमातङ्गः करवत्पी
 ननिस्तलबाहुकः ॥ ४६ ॥ आरक्तपाणिनयनमखपादकरोद्भवः ॥ क्षीणमध्यश्चारुदन्तः प्रमत्तगजबन्धनः ॥ ४७ ॥ प्रफु
 ल्लपद्मपत्राक्षः केशरघ्राणतर्पणः ॥ कम्बुग्रीवो मोनकेतुः प्राशुर्मर्मकरवाहनः ॥ ४८ ॥ पञ्चपुष्पायुधो वेगीपुष्पकोदण्डम
 ण्डितः ॥ कान्तः कटक्षपातेन भ्रामयन्नयनद्वयम् ॥ ४९ ॥ सुगन्धिमरुताभान्तं शङ्खारससेवितम् ॥ तव्वीक्ष्यतादृशन्दक्षत्र
 मखामानसाश्रये ॥ ५० ॥ मरीच्याद्यादशततो विस्मया विष्टचेतसः ॥ औत्सुक्यम्परमञ्जरपुष्पवैकारिकममनः ॥ ५१ ॥
 सचापिवेधसव्वीक्ष्यस्त्रष्टारञ्जगताम्पतिम् ॥ प्रणम्य पुरुषः प्राह विनयानतकन्धरः ॥ ५२ ॥ ॥ पुरुष उवाच ॥ ॥ किङ्क
 रिण्याम्यहङ्कर्मब्रह्मैस्तत्र नियोजय ॥ माह्नयाद्ये पुरुषो यस्मादुचितेशो भवेति विधे ॥ ५३ ॥ अभिधानञ्च यद्योग्यं स्थानम्पत्नीच

१ हरिद्राचूर्णेत्यर्थः ।

यामम ॥ तन्मेकुरुष्वलोकेशत्वं स्रष्टा जगतायैतः ॥ ५४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवन्तस्य वचः श्रुत्वा पुरुषस्य महा-
 त्मनः ॥ क्षणन्ना किञ्चित्प्रोवाच स्वसृष्टावपि विस्मितः ॥ ५५ ॥ ततो मनःसस्यैभ्यः सम्यगुत्सृज्य विस्मयम् ॥ उवाच पुरुष-
 ह्यातत्कम्मादिशमावहन् ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनेन चारुरूपेण पुष्पबाणैश्च पञ्चभिः ॥ मोहयन् पुरुषांस्त्रीश्च कुरुसु-
 छिंसनातनीम् ॥ ५७ ॥ न देवो न च गन्धर्वो न किन्नरमहोरगाः ॥ नासुरो न च दैत्यो वा न विद्याधराक्षसाः ॥ ५८ ॥ न यक्षानपि
 शाचाश्च न भूतान विनायकाः ॥ न गृह्यकानवांसिद्धान मनूष्या न पक्षिणः ॥ ५९ ॥ पशवो न मृगाः कीटपतङ्गा जलजाश्च ये ॥ न
 ते सर्व्वे भविष्यन्ति न लक्ष्या ये शस्यते ॥ ६० ॥ अहं वै वासुदेवो वास्थाणुर्व्वा पुरुषोत्तम ॥ भविष्यामस्तव वशे किमन्यैः प्रा-
 णधारिभिः ॥ ६१ ॥ प्रच्छन्नरूपी जन्तुनाम्न वि शब्दं दयं सदा ॥ सुखे हतुः स्वयम्भूत्वा कुरुसृष्टिं सनातनीम् ॥ ६२ ॥ त्वत्पुष्पबाण-
 स्य सदा मरुयल्लक्ष्यं मनोस्तु च ॥ सर्व्वेषाम् प्राणिनां त्रित्यम्भदमोदकरो भवान् ॥ ६३ ॥ इति ते कर्म कथितं सृष्टिप्रावर्त्तकम्पुनः
 ॥ नामापि च गदिष्यामि ये ते योग्यम्भ विष्यति ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा च सुरश्रेष्ठो मानसानाम्मखानि च ॥
 आलोक्य स्वासेन पद्मे सूपविष्टोऽभवत्क्षणात् ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे कामप्रादुर्भावावो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्ते मनयः सर्व्वे तदभिप्रायवेदिनः ॥ चक्रुस्तदुचितं तन्नाम मरीच्य त्रिमखास्तदा ॥ १ ॥ मुखवलो

कनादेवज्ञात्वावृत्तान्तमन्यतः ॥ दक्षादयस्तु स्रष्टारः स्थानमपत्नीञ्चतेददुः ॥ २ ॥ ततोनिश्चित्यनामानिमरीचिप्रमखाद्विजाः
 ॥ ऊचुः सङ्गतमेतस्मै पुरुषाय द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ यस्मात्प्रमथ्यचेतस्त्वञ्चातोऽस्माकन्तथाविधेः ॥
 तस्मान्मन्मथनाम्ना त्वल्लोकैरुयातोभविष्यसि ॥ ४ ॥ जगत्सुकामरूपस्त्वत्त्वसमोनहि विद्यते ॥ अतस्त्वङ्कामनाम्नाऽपि रुष्या
 तोभभवमनोभवः ॥ ५ ॥ मदनान्मदनाख्यस्त्वशम्भोर्दृष्ट्वा त्विदं पदं कः ॥ तथा कन्दर्पनाम्ना पिलोकैरुयातोभविष्यसि ॥ ६ ॥ त्व
 दाशुगानाद्यैर्द्वीयन्तद्वीर्यं न भविष्यति ॥ वैष्णवानाञ्चरौद्राणाम्ब्रह्मास्त्राणाञ्च तादृशम् ॥ ७ ॥ स्वर्गमर्त्ये च पातालैर्ब्रह्मल्लो
 के समानतन ॥ तव स्थानानि सर्व्वानि सर्व्वव्यापी भवान्यतः ॥ ८ ॥ किं वै चातिविशेषेण सामान्येनास्ति ते समः ॥ यत्र यत्र भ
 वत्प्राणी शाद्वलास्तरवोऽथवा ॥ ९ ॥ तत्र तत्र तव स्थानमस्त्वा ब्रह्मसदोदयम् ॥ दक्षोऽयम्भवतः पत्नीस्वयन्दास्यति शोभनाम्
 ॥ १० ॥ आद्यः प्रजापतिर्य्यो हियथेष्टम्पुरुषोत्तम ॥ एषा च कन्यकाचारुरुपा ब्रह्ममनोभवा ॥ ११ ॥ सन्ध्या नान्नेति विख्याता
 सर्व्वलोकैर्भविष्यति ॥ ब्रह्मणोऽध्यायतोयस्मात्सम्यग्जाता वरादुना ॥ १२ ॥ अतः सन्ध्ये तिलोऽस्मिन्नस्याः ख्यातिर्बर्हिष्य
 ति ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युत्कामनयः सर्व्वेतुणीन्तस्यार्द्धिजोत्तमाः ॥ १३ ॥ अवेक्ष्य ब्रह्मवदनं विनयावनताः पुरः ॥

१ जनसमूहे । २ स्थितिः ।

ततःकामोपिकोदण्डमादायकसुमाद्भवम् ॥ १४ ॥ उन्मादनेति विख्यातङ्कान्ताभ्रतल्यवैल्लितम् ॥ कौसुमानितथास्त्राणिपश्चा
दायद्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ हर्षणरोचनाख्यश्चमोहनशोषणन्तथा ॥ मारणश्चेतिसञ्ज्ञाभिर्मूर्तिमोहकराण्यपि ॥ १६ ॥ प्रच्छ
न्नरूपीतत्रैवचिन्तयामासनिश्चयम् ॥ ब्रह्मणाममयत्कार्यसमुद्दिष्टसदातनम् ॥ १७ ॥ तदिहैवकरिष्यामिमनोनांसन्निधौविधेः
॥ तिष्ठन्तिमनयश्चात्रस्वयंश्चापिप्रजापतिः ॥ १८ ॥ एषासन्ध्यावरस्त्रीचक्षोष्यत्रप्रजापतिः ॥ एतेशरख्यभूतामेभविष्यन्त्यद्य
निश्चयम् ॥ १९ ॥ सन्ध्यापिब्रह्मणाप्रोक्तमिदानीमेवयद्वयः ॥ अहर्विण्णहर्हरश्चापितवास्त्रवशवर्तिनः ॥ २० ॥ किमन्यैर्जन्तुभि
रितितत्सार्थदुस्वाण्यहम् ॥ २१ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंचिन्यमनसानिश्चित्यचमनोभवः ॥ २२ ॥ पुष्पज्याम्पुष्पचापस्य
योजयामासमार्गैः ॥ आलोढस्थानमासाद्यधनुराकृष्ययत्नतः ॥ २३ ॥ चकारबलयाकारङ्कुमोधनिविरस्तदा ॥ संहितेतन
कोदण्डमारुताश्चसुगन्धयः ॥ २४ ॥ ववुस्तत्रमनिश्रेष्ठाःसम्यगालाहादकारिणः ॥ ततस्तानथधात्रादीन्सव्वनिवचमानसान्
॥ २५ ॥ पृथक्पृथक्पुष्पशरैर्मोहयामासमोहनः ॥ ततस्तेमनयःसव्वमोहिताश्चतुराननः ॥ मोहितोमनसाकिञ्चिद्विकारम्प्रा
पुर्गदितः ॥ २६ ॥ सन्ध्यांसर्वेनिरीक्षन्तःसविकारामुद्बुद्बुः ॥ आसन्प्रवृद्धमदनाःस्त्रीयस्मान्मदवर्दिनी ॥ २७ ॥ ततःसर्वा

न्समदुनोमोहयित्वापुनः ॥ यथेन्द्रियविकारांस्तेप्रापुस्तानकरोत्तथा ॥ २७ ॥ उदीरितेन्द्रियोधातवीक्षाश्चक्रेयदाथताम् ॥ तदैवत्यूनपश्चाशद्वाजाताःशरीरतः ॥ २८ ॥ विवोकाद्यास्तथाहावाश्रतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कन्दर्पशरविदायाःसन्ध्यायाअभवद्विजाः ॥ २९ ॥ सापितैर्वीक्ष्यमाणाऽथकन्दर्पशरपातजान् ॥ चक्रमुहुहुर्भावाङ्कटाक्षवरणादिकान् ॥ ३० ॥ निमर्गसुन्दरीसन्ध्यातान्भावान्मदनोद्भवान् ॥ कुर्वन्त्यतितरारेजेस्वर्णदीवतनूत्सभिः ॥ ३१ ॥ अथभावयुतांसन्ध्याव्याक्षमाणःप्रजापतिः ॥ घर्माभःपरिततनुरभिलाषमथाकरोत् ॥ ३२ ॥ ततस्तेमनयःसर्वमरीच्यात्रिमखापि ॥ दक्षाद्याश्चद्विजश्रेष्ठाःप्रापुर्व्वकारिकेन्द्रियम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वातथाविधान्दक्षमरीचिप्रमखान्विधिम् ॥ सन्ध्याश्चकम्मणिनिजेश्रद्धेमदनस्तदा ॥ ३४ ॥ यदिदम्ब्रह्मणाकर्मममोहिष्टम्भयापितत् ॥ कर्तुंशक्यमितिश्रद्धाभावितात्माभवत्तदा ॥ ३५ ॥ ततोवियद्गतःशम्भुर्व्विधिनृष्ट्वातथाविधिम् ॥ सदक्षान्मानसान्वापिजहासोपजहासच ॥ ३६ ॥ ससाधुवादन्तान्सर्वान्विहस्यचपुनःपुनः ॥ उवाचेदन्द्रिजश्रेष्ठालज्जयस्तान्त्वषध्वजः ॥ ३७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ अहोब्रह्मंस्तवकथङ्कामभावःसमुद्गतः ॥ दृष्ट्वास्वतनयान्नैतद्योग्यैर्व्वेदानुसारिणाम् ॥ ३८ ॥ यथामातातथयामिर्य्यथायामिस्तथासुता ॥ एषवैवदमार्गस्यनिश्चयस्त्वन्मुखोत्थितः ॥ ३९ ॥ कथन्तुकाममात्रेणतत्तेविस्मारितिव्वेधे ॥ धैर्य्येजगदिदम्ब्रह्मन्समस्तश्चतुरानन ॥ ४० ॥ कथङ्क्षुद्रेणकामेन

तत्ते विघटितं विधे ॥ एकान्तयोगिनस्तस्मात्सर्वदा दिव्यदर्शनाः ॥ ४१ ॥ कथन्दक्षमरीच्याद्यो लोलुपा स्त्रीषु र्मानसाः ॥
 कथङ्कामोपि मन्दात्मा प्राप्तकर्माधुनैव तु ॥ ४२ ॥ युष्माच्छरव्यान्कृतवानकालज्ञोऽल्पचेतनः ॥ धिगस्तु तम्मनिश्रेष्ठा
 यस्य कान्ताजनो हठात् ॥ ४३ ॥ धैर्यमाकृष्य लौल्येषु मज्जत्यपि तन्मनः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य
 वचः श्रुत्वा लोकेशो गिरिशस्य च ॥ ४४ ॥ ब्रीडया द्विगुणीभूतस्वेदाद्रौ ह्यभवत्क्षणात् ॥ ततो निगृह्योन्द्रियकविकारञ्जितुरा
 ननः ॥ ४५ ॥ जिघृक्षुरपि तत्याज तां सन्ध्याङ्गामरूपिणीम् ॥ तच्छरीरात्तु घर्म्माम्भो यत्पपातद्विजोत्तमाः ॥ ४६ ॥ अ
 ग्निष्वात्ता बर्हिषदो जाताः पितृगणास्ततः ॥ भिन्नाश्चननिभाः सर्वे फुल्लराजीवलोचनाः ॥ ४७ ॥ नितान्तयतयः पुण्याः
 संसारविमुखाः पराः ॥ सहस्राणाञ्चतुःषष्टिरग्निज्वाताः प्रकीर्तिताः ॥ ४८ ॥ षडशीतिसहस्राणि तथा बर्हिषदो द्विजाः ॥ घ
 र्म्माम्भः पतितम्भूमौ च दक्षस्य शरीरतः ॥ ४९ ॥ समस्तगुणसम्पन्ना तस्माज्जाता वराङ्गना ॥ तन्वङ्गी तनुमध्या च तनुरो
 मावली शुभा ॥ ५० ॥ सुदृङ्गी चारुदशना तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ मरीचिप्रमुखैः षड्भिर्निगृहीतोन्द्रियक्रिया ॥ ५१ ॥ ऋते क्रतु
 र्वैशिष्ठ्यञ्च पुलस्त्याङ्गिरसौ तदा ॥ क्रत्वादीनाञ्चतुर्णाञ्च यो भूमौ निपपात ह ॥ ५२ ॥ ततः पितृगणा जाता अपरेद्वि
 जसत्तमाः ॥ सोमपा आज्यपा नाम्ना तथैवान्ये स्वकालिनः ॥ ५३ ॥ हविर्भुजस्तु ते सर्वे कव्यवाहाः प्रकीर्तिताः ॥ क्रतो

स्तु सोमपाः पुत्रा वसिष्ठस्य स्वकालिनः ॥ ५४ ॥ आज्यपाण्याः पुलस्त्यस्य हविष्मन्तोऽद्भिरःसुताः ॥ जातेषु तेषु विप्रे
 न्द्रा अग्निष्वात्तादिकेष्वथा ॥ ५५ ॥ लोकानाम्पितृवर्गेषु कव्यवाहा समन्ततः ॥ सर्वेषामेव भूतानाम्ब्रह्मा भूतः पितामहः ॥ ५६ ॥
 सन्ध्या पितृप्रसूतौ तदुद्देशाद्यतोभवत् ॥ अथ शङ्करवाक्येन लज्जितः सपितामहः ॥ ५७ ॥ कन्दर्पपीय चकोपाशु भ्रुकटी
 कुटिलाननः ॥ पुरैव तदाभिप्रायं विदित्वा सोऽपि मन्मथः ॥ ५८ ॥ स्वबाणान्सञ्जहाराशु भीतः पशुपतेर्विधेः ॥ ततः क्रो
 धसमाविष्टो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ यच्चकार द्विजेन्द्रास्तच्छृणुध्वंससमाहिताः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे द्वि
 तीयोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततः कोपसमाविष्टः पद्मयोनिर्जगत्पतिः ॥ प्रजज्वालातिबल
 वद्धिभक्षुरिव पावकः ॥ १ ॥ उवाच चेश्वरङ्कामो भवतः पुरतो यतः ॥ पुष्पेषुभिर्मांभजत्तत्फलस्याग्नयाद्वर ॥ २ ॥ तव
 नेत्राग्निनिर्दग्धः कन्दर्प्यो दग्धमोहितः ॥ भविष्यति महादेव कृत्वा कर्मातिदुष्करम् ॥ ३ ॥ इति वेधाः स्वयङ्कामं शशाप
 द्विजसत्तमाः ॥ समक्षव्योमकेशस्य मुनीनाञ्च यतात्मनाम् ॥ ४ ॥ अथ भीतो रतिपतिस्तत्क्षणात्त्य कुमारगणः ॥ प्रादुर्ब
 भूव प्रत्यक्षं शापं श्रुत्वातिदारुणम् ॥ ५ ॥ उवाच चेदम्ब्रह्माणं सदक्षं समरीचिकम् ॥ तथ्यञ्च गद्गदभीत्या भीतिर्हि गुणहा
 निकृत् ॥ ६ ॥ मन्मथ उवाच ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता शतोहमतिदारुणम् ॥ अनागास्तव लोकेश न्यायमार्गानुसारिणः ॥ ७ ॥

त्वयैवोक्तन्तु तत्कर्म यत्तु कुर्यामहं विवो ॥ तत्र योग्यो न शापो मे यतो नान्यन्मया कृतम् ॥ ८ ॥ अहं विवोऽस्तथा शम्भुः सर्वे त्व
 च्छरगोचराः ॥ इति यद्भवता प्रोक्तन्तन्मयापि परीक्षितम् ॥ ९ ॥ नापराधो ममास्त्यत्र ब्रह्मन्मयि निरागमि ॥ दारुणं शमयस्वै
 नं शापस्मम जगत्पते ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा विधाता जगताम्पतिः ॥ प्रत्युवाच
 यतात्मानम् मदनं सदयम्मुहुः ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आत्मजा मम सन्ध्ये यद्यस्मादेतत्संकाशतः ॥ लक्ष्मीकृतो हम्भ
 वता ततः शापो मया कृतः ॥ १२ ॥ अधुना शान्तरोषो ह त्वाव्वदामि मनोभवा ॥ भवतः शापशमनम्भविष्यति यथा तथा ॥ १३
 त्वम्भस्म भूत्वा मदन भर्गलोचनवह्निना ॥ तस्यैवानुग्रहात्पश्चाच्छरीरं समवाप्स्यसि ॥ १४ ॥ यदा हरो महादेवः कुर्याद्वा
 रपरिग्रहम् ॥ तदा स एव भवता शरीरम्प्रापयिष्यति ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्त्वाथ मदनम्ब्रह्मा लो
 कपितामहः ॥ अन्तर्दधे मुनीन्द्राणाम्मानसानाञ्च पश्यताम् ॥ १६ ॥ तस्मिन्नन्तर्हिते शम्भुः सर्वेषाञ्च विधातरि ॥ य
 थेष्टदेशदुतवान्ब्रह्मन्मारुतरंहसा ॥ १७ ॥ वेधस्यान्तर्हिते तस्मिन् गते शम्भौ निजास्पदम् ॥ दक्षः प्राहाथ कन्दर्पम्पत्नीन्त
 स्य निदेशयन् ॥ १८ ॥ दक्ष उवाच ॥ महेहजेयदुन्दर्पं मदृपगणसंयुता ॥ एनाङ्गुलीष्व भार्यार्थम्भवतः सदृशीङ्गुणैः ॥ १९ ॥
 एषा तव महतेजाः सर्वदा सहचारिणी भविष्यति यथाकामन्धमेतो वशवर्त्तिनी ॥ २० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥

इत्युक्त्वा प्रददौ दक्षो देहस्वेदाम्बुसम्भवाम् ॥ कन्दर्पायाग्रतः कृत्वा नाम कृत्वा रतीति ताम् ॥ २१ ॥ तां वीक्ष्य मदनो रामां र
 त्याख्यां सुमनोहराम् ॥ आत्माशुगेन विद्वौसौ मुमोह रतिरञ्जितः ॥ २२ ॥ क्षेणप्रभावेकान्तगौरी मृगदशी सदा ॥ लोलापा
 द्ब्रुचथ तस्यैव मृगीव सदृशी बभौ ॥ २३ ॥ तस्या भ्रूयुगलवौक्ष्य संशयम्मदनो करोत् ॥ उन्मादकृन्मे कोदण्डं द्विन्धात्रास्या
 त्रिविधितम् ॥ २४ ॥ कटाक्षाणामाशुगतिन्दृष्ट्वा तस्या द्विजोत्तमाः ॥ आशुगत्वन्निजास्त्राणां श्रद्धधते च चारुताम् ॥ २५ ॥ तस्याः
 स्वभावसुरभिन्धीरंश्वासानिलन्तथा ॥ आघ्राय मदनः श्रद्धान्त्यक्तवान्मलयानिले ॥ २६ ॥ पुष्पेन्दुसदृशवैक्कन्दद्व्या भ्रूल
 क्ष्मलक्षितम् ॥ निनिश्चिकाय मदनो भेदन्तन्मुखचन्द्रयोः ॥ २७ ॥ सुवर्णपद्मकलिकातुल्यन्तस्याः कुचद्वयम् ॥ रेजे च च
 कयुग्मेन भ्रमरेणैव सेवितम् ॥ २८ ॥ दृढपीनोन्नततधनस्तनमध्याद्विलम्बिनीम् ॥ आनाभितो रोमराजान्तन्वीं चावायतां
 शुभाम् ॥ २९ ॥ ज्याम्पुष्पधनुषः कामः षट्पदावलिसंभृताम् ॥ विसस्मार च यस्मात्तां विगृह्यैनाग्निरिक्षते ॥ ३० ॥ ग
 म्भीरानाभिरन्ध्रान्तश्चतुःपार्श्वत्वगावृताम् ॥ आननाब्जेक्षणद्वन्द्वमारकमलद्वयैथा ॥ ३१ ॥ क्षीणा मध्येन वपुषा निसर्गा
 ष्ठापदप्रभा ॥ रत्नवेदिव दृढशे कामेन द्विजसत्तमाः ॥ ३२ ॥ रम्भास्तम्भायतस्निग्धन्तदूरुयुगलं मृदु ॥ निजशक्तिसमङ्गा
 मो वीक्षाश्चक्रे मनोहरम् ॥ ३३ ॥ आरकपार्णिपादायप्रान्तभागम्पदद्वयम् ॥ अनुरागमिवामेने स्थितन्तस्याम्मनोभवः

१ विद्युदिवेत्यर्थः ।

२ मृगीवलोलपाङ्गीत्यन्वयः ।

३ अष्टपदः शरत्तः ।

४ रुक्मदेवी इति पाठः ।

॥ ३४ ॥ तस्याः करयुगं रक्तत्रखरैः किंशुकोपमैः ॥ वृताभिरङ्गुलीभिश्च सूक्ष्माग्राभिर्मनोहरम् ॥ ३५ ॥ इति दृष्ट्वा स्म
 रो मेने ममास्त्रैर्द्विगुणकृतैः ॥ माम्मोहयितुमुद्युक्ता किमेषा द्विजसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तद्बाहुयुगलङ्कान्तम्मृडालयुगलायत
 म् ॥ मृदुस्निग्धं रराजातिकान्तितोयप्रवाहवत् ॥ ३७ ॥ नीलनीरदसङ्काशः केशपाशो मनोहरः ॥ चमरीबालभरवद्विभा
 ति स्म स्मरप्रियः ॥ ३८ ॥ ताव्वीक्ष्य मदनो देवीं रतीमतिमनोहराम् ॥ कान्तितापोधसम्पूष्णङ्कुचवक्राङ्गकुड्मलाम् ॥
 ॥ ३९ ॥ वक्रपद्माञ्चारुबाहुमृडालीशकलान्विताम् ॥ भ्रूयुग्मविभ्रमव्राततनून्मिपरिराजिताम् ॥ ४० ॥ कटाक्षपातभृ
 द्बौघान्नेत्रनीलोत्पलान्विताम् ॥ तनुलोमालिशैवालाम्मनोद्रुमविशतिनीम् ॥ ४१ ॥ निम्ननाभिहृदान्दक्षप्रालेयाद्विस्रमु
 द्नवाम् ॥ गङ्गामिव महादेवो जग्राहोत्फुल्ललोचनः ॥ ४२ ॥ उवाच च तदा दक्षह्यमो मोदभरान्वितः ॥ विस्मृत्य शापञ्च
 तदा विधिदत्तं मुदारुणम् ॥ ४३ ॥ मदन उवाच ॥ अनया सहचारिण्या सम्यक्सुन्दररूपया ॥ समर्थो मोहितं शम्भुं किमन्ये
 र्जन्तुभिर्विभो ॥ ४४ ॥ यत्र यत्र मया लक्ष्यङ्कियते धनुषोऽनघ ॥ तत्रानयापि चेष्टव्यम्मायया रमणाह्वया ॥ ४५ ॥ यदा दे
 वालयथ्यैमि पृथिवीव्वाँ रसातलम् ॥ तदैषाप्यस्तु सध्रीची सर्वदा चारुहासिनी ॥ ४६ ॥ यथा पद्मालया विष्णोर्जलदाना
 र्थ्यथातडित् ॥ तथा ममैषा भविता प्रजाध्यक्षसहायिनी ॥ ४७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा मदनो देवीं रतीञ्जग्राह

सोत्सुकः ॥ सागरादुत्थिताल्लक्ष्मीं हृषीकेश इवोत्तमाम् ॥ ४८ ॥ रराज स तया सार्द्धमिन्नपीतप्रभः स्मरः ॥ जीमूत इव स
 न्ध्यायां सौदामिन्या मनोज्ञया ॥ ४९ ॥ इति रतिपतिरुच्चैर्मोदयुक्तो रतीन्तां हृदि परिजगृह्यथ्यागदर्शीव विद्याम् ॥ रति
 रपि पतिमग्र्यमप्राप्य तोषश्च लेभे हरिमिव कमलोत्था पूर्णचन्द्रोपमास्या ॥ ५० ॥ इति श्रीकालिकापुराणे तृतीयोऽध्यायः
 ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः प्रभृति धातापि यदैवान्तर्हितः पुरा ॥ चिन्तयामास सततं शम्भुवाक्यविषादितः ॥ १ ॥
 कान्ताभिलाषमात्रम्मे दृष्ट्वा शम्भुरगर्हयत् ॥ मुनीनाम्पुनरुतः कस्मात्स दाराश्मङ्कुहियति ॥ २ ॥ का वा भवित्री तज्जाया काच
 तन्मनसि स्थिता ॥ योगमार्गमवज्ञाप्य तस्य मोहङ्कुरिष्यति ॥ ३ ॥ मन्मथोऽपि समर्थो नो भविष्यत्यस्य मोहने ॥ निता
 न्तयोगी रामाणान्नामापि सहेते न सः ॥ ४ ॥ अगृहीतेषु दारेषु हरेण कथमादितः ॥ मध्ये चैव भवेत्सृष्टिस्तद्वधो नान्य
 कारितः ॥ ५ ॥ केचिद्भविष्यन्ति भुवि मया वधया महाबलाः ॥ केचिद्विष्णोर्बाधनीयाः केचिच्छम्भोरुपायतः ॥ ६ ॥ संसार
 विमुखे शम्भौ तथैकान्तविरागिणि ॥ अस्मादृते न कर्मान्यत्करिष्यति न संशयः ॥ ७ ॥ चिन्तयन्निति लोकेशो ब्रह्मा लोकपि
 तामहः ॥ पुनर्ददर्श भूमिष्ठान्दशदीन्वियति स्थितः ॥ ८ ॥ रतिद्वितीयम्मदनमोदयुक्तन्निरिक्ष्य च ॥ पुनस्तत्र गतः प्राह सा
 न्वयन्पुष्पसायकम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनया सहचारिण्या राजसे त्वम्मनोभव ॥ एषा च भवता पत्या युक्ता संशोभते भू

शम् ॥१०॥ यथा श्रिया हर्षकेशो यथा तेन हरिप्रिया॥ क्षणदा विधुना युक्ता तथा युक्तो ग्रथा विधुः ॥११॥ तथैव युवयोः शो
 भा दाम्पत्यश्च पुरस्कृतम् ॥ अतस्त्वञ्गतः केतुर्विश्वकेतुर्भविष्यसि॥१२॥ जगद्विनाय वत्स त्वम्मोहयस्व पिनाकिनम्॥
 यथासुखमनाः शम्भुः कुर्याद्द्वारपरिग्रहम् ॥१३॥ विजने स्निग्धदेशे च पर्वतेषु सरित्सु च ॥ यत्र यत्र प्रयातीशस्तत्र तत्रान
 या सह ॥१४॥ मोहयस्व यतात्मानव्वनिताविमुखं हरम् ॥ त्वदृते विद्यते नान्यः कश्चिदस्य विमोहकः ॥१५॥ भूते हरे सानुरा
 गे भवतोपि मनोभव ॥ शापोपशान्तिर्भविता तस्मादात्महितङ्कुरु ॥१६॥ सानुरागो वरारोहाय्यदीच्छति मनोभव ॥ तदा
 तवोपभोगाय स त्वां सम्भावयिष्यति ॥१७॥ तस्माज्जगद्विनाय त्वयैतस्व हरमोहने ॥ विश्वस्य भवकेतुस्त्वम्मोहयित्वा महे
 श्वरम् ॥१८॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच मन्मथस्तथ्यमब्रह्मणश्चगतो
 हितम् ॥१९॥ मन्मथ उवाच ॥ करिष्येऽहन्तव विभो वचनाच्छम्भुमोहनम् ॥ किन्तु योषिन्महाक्षुस्मे तत्र कान्ताम्प्रभो सृज
 ॥२०॥ मया सम्मोहिते शम्भौ यथा तस्यानमोहनम् ॥ कार्थ्यन्मनोरमां रामान्तान्निदेशय लोकभृत् ॥२१॥ तामहन्नहि प
 श्यामि यया तस्यानमोहनम् ॥ कर्त्तव्यमधुना धातस्तत्रोपायन्तथा कुरु ॥२२॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवँवादिनि कन्द
 र्पे धाता लोकपितामहः ॥ कुर्यां सम्मोहनीयैषामिति चिन्ताञ्जगाम ह ॥२३॥ चिन्ताविष्टस्य तस्याथ निःश्वासो यो वि

निःसृतः ॥ तस्माद्वसन्तः सञ्जातः पुष्पवातविभूषितः ॥ २४ ॥ चतुर्ङ्कुरान्मुकुलितान्विभ्रद्भ्रमरसंहतिम् ॥ किंशुकान्त्सार
 सात्रेजेप्रफुल्ल इव पादपः ॥ २५ ॥ शोणराजीवसङ्काशः फुल्लतामरसेक्षणः ॥ सन्ध्योदिताखण्डशशिप्रतिमास्यः सुना
 सिकः ॥ २६ ॥ शङ्खचूवणावर्तः श्यामकुञ्चितमर्द्धजः ॥ सन्ध्यांशुमालिसदृशकुण्डलद्वयमण्डितः ॥ २७ ॥ प्रमत्तमातङ्ग
 गतिर्विस्तीर्णहृदयस्थलः ॥ पीनस्थूलायतभुजः कठोरकरयुग्मकः ॥ २८ ॥ सुवृत्तोरुकटीजङ्घः कम्बुग्रीवोन्नतांसकः ॥
 गूढजत्रुः पीनवक्षाः सम्पूष्णः सर्वलक्षणैः ॥ २९ ॥ तादृशेऽथ समत्पन्ने सम्पूष्णे कुसुमाकरे ॥ ववौ वायुः ससरभिः पाद
 पा अपि पुष्पिताः ॥ ३० ॥ पिकाश्च नेदुःशतशः पञ्चमम्मधुरस्वराः ॥ प्रफुल्लपद्मा अभवन्त्सरस्यः पुष्टपुष्कराः ॥ ३१ ॥
 तमत्पन्नमवेक्ष्याथ तथाभृशमुशत्तमम् ॥ हिरण्यगर्भो मदनञ्जगाद मधुरव्वचः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एष मन्मथ ते मित्रं
 सदा सहचरोऽभवत् ॥ आनकलयन्तव कृतौ सर्वदेव करिष्यति ॥ ३३ ॥ यथाग्नेः श्वस नो मित्रं सर्वत्रोपकरोति च ॥ तथा
 यम्भवतो मित्रं सदा त्वामनुयास्यति ॥ ३४ ॥ वसते बन्त हेतुत्वाद्वासन्ताख्यो भवत्वयम् ॥ तवानुगमनदुर्भ्रमं तथालोकानुर
 क्षनम् ॥ ३५ ॥ असौ वसन्ते शृङ्गारो वसन्ते मलयानिलः ॥ भवन्तु सुहृदो भावाः सदा त्वद्वशवर्तिनः ॥ ३६ ॥ विव्वोका
 द्यास्तथा हावाश्चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कुर्वन्तु रत्याः सौहृदं सुहृदस्ते यथा तव ॥ ३७ ॥ एभिः सहचरैः काम वसन्तप्रमु

खैर्भवान् ॥ अनया सहचारिण्या त्वय्युक्तः परिवारया ॥ ३८ ॥ मोहयस्व महादेवङ्कुरु सृष्टिं सनातनीम् ॥ यथेष्टदेशङ्गच्छत्वं
 सर्वैः सहचरैर्वृतः ॥ ३९ ॥ अहन्ताभाविष्यामि या हरस्मोहयिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ मदनः सुरज्येष्ठेन हर्षितः ॥ ४० ॥
 जगाम सगणस्तत्रसपत्न्यनचरस्तदा ॥ दक्षम्प्रणम्य तान्सर्वान्मानसानभिवाद्य च ॥ ४१ ॥ यत्रास्ति शम्भुर्गतवैस्त
 त्स्थानमनमथस्तदा ॥ तस्मिन्गते सानुचरेऽथ मन्मथे शृङ्गारभावादियुते द्विजोत्तमाः ॥ प्रोवाच दक्षम्मधुरम्पितामहः सार्द्धं
 म्मरीच्यत्रिमुखैर्मनीश्वरैः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे चतुथाऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ माकृण्डेय
 उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा तदोवाच दक्षाय सुमहात्मने ॥ मरीचिप्रमुखेभ्यश्च वचनञ्चेदमञ्जसा ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 भवित्रीशम्भुपत्नी का का तं सम्मोहयिष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्कान्तान्न स्थिरीकर्तुमुत्सहे ॥ २ ॥ विष्णुमायामते दक्ष
 महामायाञ्जगन्मयीम् ॥ नान्या तन्मोहकर्त्री स्यात्सन्ध्यासावित्र्यमामृते ॥ ३ ॥ तस्मादहं विष्णुमायायुगौगनिद्राञ्ज
 गप्रसूम् ॥ स्तौमि सा चारुरूपेण शङ्करस्मोहयिष्यति ॥ ४ ॥ भवौस्तु दक्ष तामेव यजतौ विवश्वरूपाणिम् ॥ यथा
 तव सुता भूत्वा हरजाया भविष्यति ॥ ५ ॥ ॥ माकृण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमवचनमाकर्ण्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच
 दक्षः स्त्रष्टारम्मरीच्यादिभिरीरितः ॥ ६ ॥ दक्ष उवाच ॥ यथात्थ भगवन्तैस्तथ्यन्त्वल्लोकैश्च जगद्वितम् ॥ तत्करिष्याम
 हे सम्यग्यथा स्यात्तन्मनोहरा ॥ ७ ॥ तथातथा यतिष्यामि यथा मम सुता स्वयम् ॥ विष्णुमाया भवेत्पत्नी भूत्वा

शम्भोर्महात्मनः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमेवेति तैरुक्तमरीचिप्रमुखैस्तदा ॥ यष्टुदक्षः समारंभे महामाया
 अग्नमयीम् ॥ ९ ॥ क्षीरोदोत्तरतीरस्थस्ताडुत्वा हृदयस्थिताम् ॥ तपस्तप्तुं समारंभे द्रष्टुमत्रत्यक्षतोम्बिकाम् ॥ १० ॥
 दिव्यवर्षेण दक्षोपि सहस्राणान्त्रयं समाः ॥ तपश्चचार नियतः सद्यैतात्मा दृढव्रतः ॥ ११ ॥ मांस्ताशो निराहारो जलाहारी
 च पर्णभुक् ॥ एवमिनाय तत्कालाश्चिन्तयैस्ताश्चगन्मयीम् ॥ १२ ॥ गते दक्षे तपः कर्तुमब्रह्मा सर्वजगत्पतिः ॥ जगाम मन्दं
 राभ्याशम्पण्यात्पुण्यतरव्वरम् ॥ १३ ॥ तत्रतत्र जगद्वात्रौव्विण्णमायागञ्जमयीम् ॥ तुष्टाव वाग्भिरुग्राभिरकतानं शतं
 समाः ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विद्याविद्यात्मिकां शुद्धाग्निरालम्बाग्निराकुलाम् ॥ स्तौमि दवीञ्जगद्वात्रौस्थूलाणीयःस्वरू
 पिणीम् ॥ १५ ॥ यस्या उदेति च जगत्प्रधानाख्यञ्जगत्परम् ॥ यस्यास्तदंशभूतन्तौस्तौमि निद्रां सनातनीम् ॥ १६ ॥
 त्वञ्छ्रितिः परमानन्दपरमात्मस्वरूपिणी ॥ शक्तिस्त्वं सर्वभूतानान्वं सर्वेषाञ्च पाविनी ॥ १७ ॥ त्वं सावित्री जगद्वात्रो
 त्वं सन्ध्या त्वं रतिर्द्धतिः ॥ त्वं हि ज्योतिःस्वरूपेण संसारस्य प्रकाशिनी ॥ १८ ॥ तथा तमःस्वरूपेण छादयन्तो सदा जग
 त् ॥ त्वमेव सृष्टिरूपेण संसारपरिपूरणी ॥ १९ ॥ स्थितिरूपेण च हरेर्जगताश्च हितैषिणी ॥ तथैवान्तस्वरूपेण जगताम
 न्तकारिणी ॥ २० ॥ त्वममेधा त्वम्महामाया त्वं स्वधा पितृमोदिनी ॥ त्वं स्वाहा त्वन्नमस्कारवपटारौ तथा स्मृतिः ॥ २१ ॥

त्वम्पुष्टिस्त्वन्धृतिम्मन्त्री करुणा मुदिता तथा ॥ त्वमेव लज्जा त्वं शान्तिस्त्वङ्घ्रातिज्जगदश्वरी ॥ २२ ॥ महामाया च त्वं स्वा
 हा स्वधा च पितृदेवता ॥ या सृष्टिशक्तिरस्माकं स्थितिशक्तिश्च या हरेः ॥ २३ ॥ अन्तशक्तिस्तथेशानी सा त्वं शक्तिः सनात
 नी ॥ एका त्वद्विविधा भूत्वा मोक्षसंसारकारिणी ॥ २४ ॥ विद्याविद्यास्वरूपेण स्वप्रकाशा प्रकाशतः ॥ त्वलक्ष्मीः सर्वभूता
 नान्वञ्छाया त्वं सरस्वती ॥ २५ ॥ त्रयीमयी त्रिमाता त्वन्वञ्चतुःस्वरूपिणी ॥ उद्गीतिः सामवेदस्य या पितृगणरञ्जनी ॥
 ॥ २६ ॥ त्ववैदिः सर्वयज्ञानां सामिधेनी तथा हविः ॥ यदव्यक्तमनिर्द्देश्यन्निष्कलम्परमात्मनः ॥ २७ ॥ रूपन्तथैव तन्मात्रं
 सकलञ्च जगन्मयम् ॥ यामूर्तिर्विवृता सर्वधरित्रीम्बिभ्रती क्षितिम् ॥ २८ ॥ सा त्वविवश्वम्भरे लोके शक्तिभूतिप्रदा स
 दा ॥ त्वलक्ष्मीश्चेतना कान्तिस्त्वम्पुष्टिस्त्वं सनातनी ॥ २९ ॥ त्वङ्गालरात्रिस्त्वम्भुक्तिः शान्तिः प्रज्ञा तथा धृतिः ॥ संसार
 सागरोत्ताररणिः सुखमोक्षदे ॥ ३० ॥ प्रसीद सर्वजगतान्त्वङ्घ्रतिस्त्वम्भुतिः सदा ॥ त्वन्नित्या त्वमनित्या च त्वञ्चराचर
 मोहिनी ॥ ३१ ॥ त्वं सन्धिनी सर्वयोगसाङ्गोपाङ्गविभाविनी ॥ चिन्ताकीर्तिर्यतीनान्वन्त्वन्तदष्टाङ्गसंयुता ॥ ३२ ॥ त्वङ्ख
 ङ्गिनी शलिनी च चक्रिणी घोररूपिणी ॥ त्वमीश्वरी जनानां सर्वानुग्रहकारिणी ॥ ३३ ॥ विश्वादिस्त्वमनादिस्त्वविवश्वयो
 निरयोनिजा ॥ अनन्ता सर्वजगतस्त्वमेवैकान्तकारिणी ॥ ३४ ॥ नितान्तनिर्ममला त्वंहि तामसीति च गीयसे ॥ त्वं हिंसा

त्वमहिंसा च त्वङ्गाली चतुरानना ॥ ३५ ॥ त्वम्परा सर्वजननी दमनी दामिनी तथा ॥ त्वय्येव लीयेते विश्वम्भाति तत्तद्विभक्तिं च ॥ ३६ ॥ त्वं सृष्टिहीना त्वं सृष्टिस्तमकर्णोऽपि सश्रुतिः ॥ तरस्विनीपाणिपादहीना त्वन्नितराङ्गहा ॥ ३७ ॥ त्वन्द्यौस्त्वमापस्त्वञ्चोतिर्वयस्त्वञ्च नभो मनः ॥ अहङ्कारोऽपि जगतामष्टा प्रकृतिः कृतिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाभिर्मरुत्पथधारिणी नालिकापरा ॥ परापरात्मिका शुद्धा मायामोहातिकारिणी ॥ ३९ ॥ कारणङ्कार्यभूतञ्च सत्यं शान्तं शिवाशिवे ॥ रूपाणि तव विश्वार्थे रागद्वेषफलानि च ॥ ४० ॥ नितान्तह्रस्वा दीर्घा च नितान्ताणबृहत्तनः ॥ सूक्ष्माण्यखिललोकस्य व्यापिनी त्वञ्जगन्मयी ॥ ४१ ॥ मानहीना विमानातिविमानोन्मानसम्भवा ॥ यदष्टिव्यष्टिसम्भोगरागादिगलिताशया ॥ ४२ ॥ तत्ते महिम्नि तद्ब्रूयन्तव भ्रान्त्यादिकञ्च यत् ॥ इष्टानिष्टविपाकज्ञा यथेष्टानिष्टकारणम् ॥ ४३ ॥ सर्गादिमध्यान्तमयन्निम्नरूपन्तथैव च ॥ विचाराष्टाङ्गयोगेन सम्पाद्यैवम्मुहूर्मुहुः ॥ ४४ ॥ यत्स्थिरीक्रियते तत्त्वन्तत्ते रूपं सनातनम् ॥ बाह्याबाह्ये सुखन्दुःखञ्जानाज्ञाने लयालयौ ॥ ४५ ॥ उपतापस्तथा शान्तिर्ब्भूतिस्त्वञ्जगतः पतेः ॥ यस्य प्रभावन्नो वक्तुं शक्नोति भुवनत्रये ॥ ४६ ॥ तस्यैवं सम्मोहकरी सा त्वङ्किंस्तुयसे मया ॥ योगनिद्रा महानिद्रा मोहनिद्रा जगन्मयी ॥ ४७ ॥ विष्णमाया च प्रकृतिः कत्स्वांस्तुत्या विभावयेत् ॥ ममविष्णोः शङ्करस्य या वपुर्व्वहनात्मिका ॥ ४८ ॥ तस्याः प्रभावाङ्के वक्तुं क्षुणान्वे

तुञ्च कः क्षमः ॥ प्रकाशकरणज्योतिःस्वरूपान्तरगोचरा ॥ ४९ ॥ त्वमेव जङ्गमस्थैरूपैका बाह्यगोचरा ॥ प्रसीद सर्वं
 जगताञ्जननी स्त्रीस्वरूपिणी ॥ विश्वरूपिणि विश्वेशे प्रसीद त्वं सनातनि ॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं संस्तु
 यमाना सा योगनिद्रा विरञ्चिता ॥ ५१ ॥ आविर्बुधैर्भव प्रत्यक्षम्ब्रम्हणः परमात्मनः ॥ स्निग्धाञ्जनद्युतिश्चारुरूपोत्तु
 द्वा चतुर्भुजा ॥ ५२ ॥ सिंहस्था खड्गनीलाब्जहस्ता मुक्तकचोत्करा ॥ समक्षमथ ताव्वीक्ष्य स्त्रष्टा सर्वजगद्गुरुः ॥ ५३ ॥ भ
 क्ष्या विनम्रतुङ्गांसस्तुष्टाव च ननाम च ॥ ५४ ॥ ब्रम्होवाच ॥ नमो नमस्ते जगतः प्रद्युतिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्गरूपे ॥
 चराचराणाम्भवती च शक्तिः सनातनी सर्वविमोहनीति ॥ ५५ ॥ याश्रीः सदा केशवमूर्तिमाया विश्वम्भरा या सकलम्ब
 भर्ति ॥ ह्रीर्योगिनी या माहिता मनोज्ञा सात्वन्नमस्ते परमार्थसारे ॥ ५६ ॥ यमादिपूते हृदि योगिनो याव्विभावयन्ति प्रमि
 तिप्रतीताम् ॥ प्रकाशशुद्धादियुताव्विरागां सा त्वं हि विद्या विविधा बलैव्वा ॥ ५७ ॥ कूटस्थमव्यक्तमचिन्त्यरूपत्वम्बिभ्रती
 कालमयञ्जगन्ति ॥ विकारबीजम्प्रकरोषि नित्यम्प्रत्नानि न्यूनान्यथ मध्यमानि ॥ ५८ ॥ सत्त्वं रजोथो तम इत्यमीषाव्वि
 कारहीना समवस्थितिर्था ॥ सा त्वङ्गुणानाञ्जगदेकहेतुव्वाह्यान्तरालम्भवतीव याति अशेषजगताम्बीजे ज्ञेयज्ञानस्व
 रूपिणी ॥ ५९ ॥ जगद्धिताय जगताव्विष्णुमाये नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याकण्ठ्य वचस्तस्य काली लो

कविमोहिनी ॥ ६० ॥ ब्रह्माणमचे जगतां स्रष्टारद्वुनशब्दवत् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता स्तुताहमवधार
 य ॥ ६१ ॥ उच्यताथैदधृष्योस्ति तच्छीघ्रम्परतो मम ॥ प्रत्यक्षम्मपि जातायां सिद्धिः कार्यस्य निश्चिता ॥ ६२ ॥ तस्मात्ते
 वाञ्छितम्ब्रूहि यत्कारिण्यामि भाविता ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एकश्चरति भूतेशो न द्वितीयां समीहते ॥ ६३ ॥ तम्मोहय यथा
 दारान्स्त्वयं स च जिघृक्षति ॥ लहते तस्य नो काचिद्भविष्यति मनोहरा ॥ ६४ ॥ तस्मात्त्वमेकरूपेण भवस्य भव मोहनी ॥ यथा
 धृतशरीरा लल्लक्ष्मीरूपेण केशवम् ॥ ६५ ॥ आमोदयसि विश्वस्य हितयैतन्तथा कुरु ॥ कान्ताभिलाषमात्रम्मे निनिन्दु वृ
 षभध्वजः ॥ ६६ ॥ कथम्पुनः सवनितां स्वेच्छया सङ्गहिष्यति ॥ हरेऽगृहीतकान्ते तु कथं सृष्टिः प्रवर्तते ॥ ६७ ॥ आद्यन्तम
 ध्येहेतौ च तस्मिञ्छम्भो विरागिणि ॥ इति चिन्तापरो नाहं तदन्यं शरणन्निवह ॥ ६८ ॥ लब्धवार्त्तेन विश्वस्य हितयैतत्कुरु
 ष्व मे ॥ नविष्णुरस्य मोहाय न लक्ष्मीर्न मनोभवः ॥ ६९ ॥ न चाप्यहश्चगन्मातस्तस्मात्त्वम्मोहयेश्वरम् ॥ कीर्तिस्तु सर्व्व
 भूतानाथैथा त्वं ङ्गीयतात्मनाम् ॥ ७० ॥ यथा विष्णोः प्रियैका तन्तथा सम्मोहयेश्वरम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ
 ब्रह्माणमाभाष्य काली योगमयी पुनः ॥ ७१ ॥ यदुवाच महाभागास्तच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे
 पञ्चमोऽध्यायः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यदुरुम्भवता ब्रह्मन्समस्तं सत्यमेव तत् ॥ मदते मोहयित्रीह शङ्क

रस्य न विद्यते ॥१॥ हरेऽगृहीतदारे तु सृष्टिंषा सनातनी ॥ भविष्यतीति तत्सत्यम्भवता प्रतिपादितम् ॥ २ ॥ ममापिमेहा
 ने यत्नो विद्यतेस्य जगत्पतेः ॥ त्वद्वाक्याद्विगुणा मेद्य प्रयत्नो भुत्सुनिर्भरः ॥३॥ अहन्तथा यतिष्यामि यथा दारपरिश्रमम् ॥
 हरः करिष्यत्यवशः स्वयमेव विमोहितः ॥ ४ ॥ चार्वर्त्तम्मूर्तिमहन्धृत्वा तस्यैव वशवर्त्तिनी ॥ भविष्यामि महाभाग यथा
 विष्णोर्हिरिप्रिया ॥ ५ ॥ यथा सोऽपि ममैवैह वशवर्त्ता सदा भवेत् ॥ तथा चाहङ्करिष्यामि यथेतजनं हरम् ॥ ६ ॥ प्रतिसर्गा
 द्विमध्यन्तमहं शम्भुन्निराकुलम् ॥ स्त्रीरूपेणानयास्यामि विशेषेणान्यतो विधे ॥ ७ ॥ उत्पन्ना दक्षजायायाञ्चारुरूपेणशङ्क
 रम् ॥ अहं सभाजयिष्यामि प्रतिसर्गम्पितामह ॥ ८ ॥ ततस्तु योगनिद्राम्माव्विष्णुमायाञ्जगन्मयीम् ॥ शाङ्करीति वदि
 ष्यन्ति रुद्राणीति दिवौकसः ॥ ९ ॥ उत्पन्नमात्रं सततम्मोहये प्राणिनयैथा ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि शङ्करप्रमथाधिपम् ॥
 ॥१०॥ यथान्यजन्तरवनौ वर्त्तते वनितावज्ञे ॥ ततोप्यतिहरो वामावशवर्त्तो भविष्यति ॥ ११ ॥ विभिद्य भुवनायोनां
 लीनांस्वहृदयान्तरे ॥ माव्विद्याञ्च महादेवो मोहात्प्रतिग्रहिष्यति ॥ ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्मै समाभा
 ष्य ब्रह्मणे द्विजसत्तमाः ॥ वीक्ष्यमाणो जगत्स्रष्टा तत्रैवान्तर्दधे ततः ॥ १३ ॥ तस्यामन्तर्हितायान्तु धाता लोकपिता
 महः ॥ जगाम तत्र भगवान्स्थितो यत्र मनोभवः ॥ १४ ॥ मुदितोत्यर्थमभवन्महामायावचः स्मरन् ॥ कृतकृत्यन्तदात्मान

ममेने च मुनिपुङ्गवः ॥ १५ ॥ अथ दृष्ट्वा महात्मानं विरीञ्चि ममदनस्तथा ॥ गच्छन्तं हंसयानेन चाभ्युत्तस्थौ त्वरां न्वितः ॥ १६ ॥
 आसन्नन्तमथासाद्य हर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ ववन्दे सर्वलोकेशम् मोदयुक्तमनोभवः ॥ १७ ॥ अथाह भगवान्धाता प्रीत्या
 मधुरगद्गदम् ॥ मदनम्मोदयन्सूक्तयद्देव्या विष्णुमायया ॥ १८ ॥ ब्रह्मावाच ॥ यदाह वत्स शर्वस्य मोहने त्वम्परा वचः ॥
 अनुमोहनकर्त्री या तां सृजेति मनोभव ॥ १९ ॥ तदर्थं संस्तुता देवी योगनिद्रा जगन्मयी ॥ एकतानेन मनसा मया मन्द
 रकन्दरे ॥ २० ॥ स्वयमेव तया वत्स प्रत्यक्षीभूतया मम ॥ तुष्टयाऽङ्गीकृतं शम्भुम्मोहनीयो मयेति वै ॥ २१ ॥ तथा च द
 क्षभवने स समत्पन्नया हरः ॥ मोहनीयस्तु न चिरादिति सत्यमनोभव ॥ २२ ॥ मदन उवाच ॥ ब्रह्मन्का योगनिद्रेति
 विख्याताया जगन्मयी ॥ कथन्तया हरो वश्यः कार्यस्तपसि संस्थितः ॥ २३ ॥ किम्प्रभावाथ सा देवी का वा सा कुत्र
 संस्थिता ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वतो लोकपितामह ॥ २४ ॥ यस्य त्यक्तसमाधेस्तु न क्षण न्दृष्टिगोचरे ॥ शक्नुमोऽपि वयं
 स्थान्तुन्तुःस्मात्सा विमोहयेत् ॥ २५ ॥ ज्वलदग्निप्रकाशाक्षञ्जटाराजकरालितम् ॥ शूलिनर्वीक्ष्य कः स्यात्तुम्ब्रह्मञ्छक्रांति त
 त्परः ॥ २६ ॥ तस्य तादृक्स्वरूपस्य सम्यङ्मोहनवाञ्छया ॥ ययाभ्युपेतन्तां श्रोतुमहमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २७ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेय उवाच ॥ ॥ मनोभवस्य वचनं श्रुत्वाऽथ चतुराननः ॥ विवक्षुरपि तद्वाक्यं श्रुत्वा उत्साहकारकम् ॥ २८ ॥ शर्वस्य

मोहने ब्रह्मा चिन्ताविष्टोभवन्नाहि ॥ समर्थो मोहितमिति निशश्वास मुहुर्मुहुः ॥ २९ ॥ निःश्वासमारुतात्तस्य नानारूपा महाबलाः ॥ जाता गणा लोलजिह्वा लोलाश्र्यातिभयङ्कराः ॥ ३० ॥ तुरङ्गवदनाः केचिकेचिद्गजमुखास्तथा ॥ सिंहव्याघ्रमुखाश्चान्ये श्ववराहखराननाः ॥ ३१ ॥ ऋक्षमार्जारवदनाः शरभास्याः शुकाननाः ॥ ह्रवगोमायुवक्राश्च सरीसृपमुखा परेः ॥ ३२ ॥ गोरूपा गोमुखाः केचित्तथा पक्षिमुखाः परे ॥ महादीर्घा महाह्रस्वा महास्थूला महाकृशाः ॥ ३३ ॥ पिङ्गाक्षा विरलाक्षाश्च त्र्यक्षैकाक्षा महोदराः ॥ एककर्णास्त्रिकर्णाश्च चतुःकर्णास्तथा परे ॥ ३४ ॥ स्थूलकर्णा महाकर्णा बहुकर्णा विकर्णकाः ॥ दीर्घाक्षाः स्थूलेनेत्राश्च सूक्ष्मेनेत्रा विदृष्टयः ॥ ३५ ॥ चतुष्पादाः पञ्चपादास्त्रिपादैकपदास्तथा ॥ ह्रस्वपादा दीर्घपादा स्थूलपादा महापदाः ॥ ३६ ॥ एकहस्ताश्चतुर्हस्ता द्विहस्तास्त्रिर्हस्तास्तथा ॥ विहस्ताश्च विरूपाक्षा गोधिकाकृतयः परे ॥ ३७ ॥ मनुज्याकृतयः केचिच्छिशुमारमुखास्तथा ॥ क्रौञ्चाकारा बकाकारा हंससारसरूपिणः ॥ ३८ ॥ तथैव मद्भुकरकङ्काकमुखास्तथा ॥ अर्द्धनीला अर्द्धरक्ताः कपिला पिङ्गलास्तथा ॥ ३९ ॥ नीलाः शुक्लास्तथापीता हरिताश्चित्ररूपिणः ॥ अवादन्यन्त ते शङ्खान्पटहान्परिवादिनः ॥ ४० ॥ मृदङ्गाणिढण्डिमाँश्चैव गोमुखान्पणवौस्तथा ॥ सर्वे जटाभिः पिङ्गाभिस्तुङ्गाभिश्च करालिताः ॥ ४१ ॥ निरन्तराभिर्विवेप्रेन्द्रा गणाः स्यन्दनगामिनः ॥ श

लहस्ताः पाशहस्ताः खड्गहस्ता धनुर्द्वराः ॥ ४२ ॥ शक्त्यङ्कुशगदाबाणपट्टिशप्रासपाणयः ॥ नानायुधा महानादङ्कुर्वन्त
 स्ते महाबलाः ॥ ४३ ॥ मारय छेदयेत्युच्चैर्ब्रह्मणः पुरतो गताः ॥ तेषान्तु वदन्तान्त्र मारयछेदयेत्युत ॥ ४४ ॥ योगनि
 द्राप्रभावान्स विधिर्वक्तुमप्रचक्रमे ॥ अथ ब्रह्माणमाभाष्य तान्दृष्ट्वा मदनो गणान् ॥ ४५ ॥ उवाच वारयन्वक्तुङ्गणानामग्रतः
 स्मरः ॥ मदन उवाच ॥ किङ्कर्मते करिष्यन्ति कुत्रस्थास्यन्ति वा विधे ॥ ४६ ॥ किन्नामधेया एते वा तत्रैतान्विनियोजय ॥
 नियोज्यैतान्निजे कृत्ये स्थानन्दत्वा च नाम च ॥ ४७ ॥ कृत्वा पश्चान्महामाया प्रभावङ्कथयस्व मे ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 अथ तद्वाक्यमाकर्ण्य सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ गणान्समदनानाह तेषाङ्कर्मोदिकिन्दिशन् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एत उत्प
 न्नमात्रा हि मारयेत्यवदंस्तराम् ॥ ४९ ॥ मुहुर्मुहुर्दुरतोमीषान्नाम मारोति जायताम् ॥ मारात्मकत्वादप्येते माराः सन्तु
 च नामतः ॥ ५० ॥ सदा विघ्नङ्करिष्यन्ति जन्तूनाञ्च विनाशेनम् ॥ तवानुगमनङ्कर्म मुख्यमेषांममनोभवा ॥ ५१ ॥ यत्र यत्र भवा
 ऽयता स्वकर्मार्थं व्यदायदा ॥ गन्तारस्तत्र तत्रेते साहाय्याय तदा तदा ॥ ५२ ॥ चित्तोद्धान्तिङ्करिष्यन्ति त्वदक्षवशवर्तिनाम् ॥
 ज्ञानिनाञ्ज्ञानमार्गञ्च विघ्नयिष्यन्ति सर्वदा ॥ ५३ ॥ यथा सांसारिकङ्कर्म सर्वं कुर्वन्ति जन्तवः ॥ तथा चैते करिष्यन्ति
 सविघ्नमपि सर्वतः ॥ ५४ ॥ इमे स्थास्यन्ति सर्वत्र वेगिनः कामरूपिणः ॥ त्वमेवैषाङ्गणाध्यक्षः पञ्चयज्ञांशभोगिनः ॥

॥ ५५ ॥ नित्यक्रियावतान्तोभोगिनो वै भवन्त्विति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे मदनं सवि
 धिन्ततः ॥ ५७ ॥ परिवार्य यथा कामन्तस्थुः श्रुत्वा निजाङ्गतिम् ॥ तेषाव्वर्णयितुं शक्यो भुवि किम्भनिसत्तमाः ॥ ५८ ॥
 माहात्म्यञ्च प्रभावश्च ते तपःशालिनो यतः ॥ नैषाश्चाया न तनया निःसमीहाः सदैव हि ॥ ५९ ॥ न्यासिनोपि महात्मानः
 सर्वे ते ऊर्ध्वरेतसः ॥ अतो ब्रम्हा प्रसन्नः स माहात्म्यम्मदनाय च ॥ ६० ॥ गदितुर्ध्यागनिद्रायाः सम्यक्समपचक्रमे ॥
 ब्रम्होवाच ॥ अव्यक्तव्यक्तरूपेण रजःसत्त्वतमोगुणैः ॥ ६१ ॥ विभज्य यार्थङ्कुरुते विष्णुमायेति सोच्यते ॥ यानिन्ना
 न्तस्थलाम्भःस्था जगदण्डकपालतः ॥ ६२ ॥ विभज्य पुरुषव्याँति योगनिद्रेति सोच्यते ॥ मन्त्रान्तर्भावनपरा परमानन्द
 रूपिणी ॥ ६३ ॥ योगिनां सत्त्वविद्यान्तः सा निगद्या जगन्मयी ॥ गर्भान्तर्ज्ञानसम्पन्नप्रेरितं सतिमारुतैः ॥ ६४ ॥
 उत्पन्नञ्ज्ञानरहितङ्कुरुते या निरन्तरम् ॥ पूर्व्वीतिपूर्व्वं सन्धातुं संस्कारेण नियोज्य च ॥ ६५ ॥ आहारादौ ततो माहं ममत्व
 ञ्ज्ञानसंशयम् ॥ क्रोधोपरोधलोभेषु क्षित्वा क्षित्वा पुनः पुनः ॥ ६६ ॥ पश्चात्कामे नियोज्याशु चिन्तायुक्तमहर्निशम् ॥ आ
 मोदयुक्तव्यसनासक्तञ्चतुङ्करोति या ॥ ६७ ॥ महामायेति सा प्रोक्ता तेन सा जगदीश्वरी ॥ अहङ्कारादिसंसक्तसृष्टिप्रभव
 भाविनी ॥ ६८ ॥ उत्पत्तिरितिलोकैः सा कथ्यतेऽनन्तरूपिणी ॥ उत्पन्नमङ्कुरम्बीजाद्यथापो मेघसम्भवाः ॥ ६९ ॥ प्ररोह

१ निम्नं गभीरमन्तः स्थलं मध्यभागो यस्य तादृशस्मसि स्थिता सती अण्डकपालयोर्ज्जगद्विमज्य पुरुषव्याँतित्यर्थः।

यति सा जन्तून्तथोत्पन्नान्प्ररोहेत् ॥ सा शक्तिः सृष्टिरूपा च सर्वेषां ख्यातिरीश्वरी ॥ ७० ॥ क्षमा क्षमावतान्नित्यङ्गरूपा
 सा दयावताम् ॥ नित्या सा नित्यरूपेण जगद्ब्रह्मै प्रकाशते ॥ ७१ ॥ ज्योतिःस्वरूपेण परा व्यक्ताव्यक्तप्रकाशिनी ॥ सा योगि
 नां ममक्तिर्हेतुर्विबुधारूपेण वैष्णवी ॥ ७२ ॥ सांसारिकाणां संसारबन्धहेतुर्विपश्यया ॥ लक्ष्मीरूपेण कृष्णस्य द्वितीया सुमनो
 हरा ॥ ७३ ॥ त्रयीरूपेण कण्ठस्था सदा मम मनोभवा ॥ सर्वत्रस्था सर्वव्या दिव्यमूर्तिर्नित्या देवी सर्वरूपा परारूपा ॥ कृष्णा
 दीनां सर्वदा मोहायित्री सा स्त्रीरूपैः सर्वजन्तोः समन्तात् ॥ ७४ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा महामायास्वरूपम्प्रतिपाद्य च ॥ मदनाय पुनः प्राहु युक्तासौ हरमोहने ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विष्णु
 माया महादेवो यथा दारपयिग्रहम् ॥ करिष्यति तथा कर्तुमङ्गीकारम्पराकरोत् ॥ २ ॥ साऽवश्यन्दक्षतनया भूत्वा शम्भोर्मम
 हात्मनः ॥ भविष्यति द्वितीयेति स्वयमेवावदत्स्मरा ॥ ३ ॥ त्वमेभिः स्वर्गणैः सार्द्धं रत्या च मधुना सह ॥ यथेच्छति तथा दारा
 न्यूहीतङ्कुरु शङ्करः ॥ ४ ॥ शम्भो गृहीतदारे तु कृतकृत्या वयं स्मरा ॥ अविच्छिन्ना सृष्टिरियम्भविष्यति न संशयः ॥ ५ ॥ ॥ मा
 र्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथा ब्रवीद्विजश्रेष्ठा लोकेशाय मनोभवः ॥ मधुरयैत्कृतन्तेन महादेवस्य मोहने ॥ ६ ॥ ॥ मदन उवाच ॥
 शृणु ब्रह्मन्यथास्माभिः क्रियते हरमोहने ॥ प्रत्यक्षे वा पराक्षे वा तस्य तद्गदतो मम ॥ ७ ॥ यदा समाधिमाश्रित्य स्थितः शम्भोर्जिते

न्द्रियः॥तदा सुगन्धिवातेन शीतलेन विवेगिना॥८॥तस्वीजयामि लोकेऽश नित्यस्मोहनकारिण॥स्वसायकांस्तथा पञ्च समा
 दाय शरासने॥९॥ भ्रमामि तस्य सविधे मोहयैस्तद्गणनहम् ॥ सिद्धद्वन्द्वानहन्तत्र रमयामि दिवानिशम् ॥१०॥भावा हावा
 श्रुते सर्वे प्रविशन्ति च तेषु॥मयि प्रविष्टे सविधे शम्भोः प्राणी पितामह ॥११॥ को वा न कुरुते द्वन्द्वभावन्तत्र मुहुर्महः
 मम प्रवेशमात्रेण तथो स्युः सर्व जन्तवः ॥१२॥ न शम्भुर्न वृषस्तस्य मानसीविविक्रियाड्गता ॥ यदाहि भवतः प्रस्थं सया
 ति प्रमथाधिपः ॥१३॥ तत्र गन्ता तदैवाहं सरतिः समधुर्विवेधे ॥ यदा मेरुप्रयात्येष यदा वा नाटकेश्वम् ॥१४॥ कै
 लासव्वा यदा याति तत्र गछाम्यहन्तदा ॥ यदा त्यक्तसमाधिस्तुहरस्तिष्ठति वैक्षणम् ॥१५॥ततस्तस्य पुरश्चक्रमिथुनय्यो
 जयाम्यहम् ॥ तच्चक्रयुगलम्ब्रह्मन्हावभावयुतम्मुहुः ॥१६॥ नानाभावेन कुरुते दाम्पत्यक्रममनुमम् ॥ नीलकण्ठानपि
 मुहुः सजायानपि तत्पुः ॥१७॥ सम्मोहयामि स विधे मृगानन्यांश्च पक्षिणः ॥ विचित्रभावमासाद्य यदा प्रकुरुते रति
 म् ॥१८॥ मयूरमिथुनवैश्यं तत्तदा को न चोत्सुकः ॥ मृगाश्च तत्पुःस्थाश्च स्वजायाभिस्तु सोत्सुकाः ॥१९॥ अ
 कूर्वन्कचिरम्भावन्तस्य पार्श्वं पुरस्तदा ॥ अपश्यविवेकस्य कदाचिदपि मच्छरः ॥२०॥ निपात्यः स यदा देहे तन्म
 या सर्वं लोककृत् ॥ बहुधा निश्चितञ्ज्ञातं रामासङ्गादते हरम् ॥२१॥ अलञ्च सम्मोहयितुं सहायोपि निष्कलम् ॥

मधुश्च कुरुते कर्म यद्यत्तस्य विमोहने ॥ २२ ॥ तच्छृणुष्व महाभाग नित्यन्तस्योचितम्पुनः ॥ चम्पकान्केशरात्राम्बान्क
 रुणान्पाटलास्तथा ॥ २३ ॥ नागकेशरपद्मगान्किंशुकान्केतकान्धवान् ॥ माधवीर्मल्लिकाः पर्णधारान्कुरुवकांस्तथा ॥
 ॥ २४ ॥ उल्लुहयति तत्तस्य यत्र तिष्ठति वै हरः ॥ सरांस्युल्लुपद्मानि बीजयन्मलयानिलैः ॥ २५ ॥ सुगन्धीकृतवाय्य
 लादतीव शङ्कराश्रमम् ॥ लताः सर्वाः समनसः फुल्लपादपसञ्चयान् ॥ २६ ॥ वृक्षान्नात्रिह भवेन वेष्टयन्ति स्म तत्र
 च ॥ तान्वृक्षांश्चारुपुष्पोधौस्तैः सुगन्धिसमीरणैः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा कामवशय्यौतो न तत्र मुनिरप्युत ॥ तद्गुणा अपि लोके
 श नानाभावैः सुशोभनैः ॥ २८ ॥ वसन्ति स्म सुराः सिद्धा ये ये चाति तपोवनाः ॥ न तस्य पुनरस्माभिर्दृष्टस्मोहस्य
 कारणम् ॥ २९ ॥ भावमात्रन्न कुरुते कायोत्थमपि शङ्करः ॥ इति सर्वमहन्दृष्ट्वा ज्ञात्वा च हरभावनाम् ॥ ३० ॥ वि
 मुखेहं शम्भुमोहान्निपतब्धौ यया विना ॥ इदानीन्वद्वचःश्रुत्वा योगनिद्रोदितम्पुनः ॥ ३१ ॥ तस्याः प्रभावं श्रुत्वाथ
 गणान्दृष्ट्वासहायकान् ॥ मया शम्भोर्व्विमोहाय क्रियते मुहुरुद्यमः ॥ ३२ ॥ भवानपि त्रिलोकेश योगनिद्रा द्रुतम्पु
 नः ॥ भवेद्यथा शम्भुजाया तथैव विदधात्वस्म ॥ ३३ ॥ यमानान्नियमानाञ्च प्राणायामस्य नित्यशः ॥ आसनस्य मह
 शस्य प्रत्याहारस्य गोचरे ॥ ३४ ॥ ध्यानस्य धारणायाश्च समार्धेर्व्विघ्नसम्भवं ॥ मन्ये कर्तुं न शक्यः स्यादपि मारुतै

रपि ॥ ३५ ॥ तथाप्ययस्मारागणः करोतु हरस्य योगाङ्गविकारविघ्नम् ॥ यदेव शक्यं किमु वा समर्थः समक्षमन्यस्य न
 कर्त्तुमोजः ॥ ३६ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो
 ब्रह्मापि मदनमवाचेदवचः पुनः ॥ निश्चित्य योगनिद्रायाः स्मृत्वा वाक्यन्तपोधनाः ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अवश्यं शम्भु
 पत्नी सा योगनिद्रा भविष्यति ॥ यथाशक्ति भवैस्तत्र करोत्वस्याः सहायताम् ॥ २ ॥ गच्छत्वं स्वर्गणैः सार्द्धयैत्र तिष्ठति श
 ङ्कुरः ॥ द्रुतम्मनोभवत्वञ्च तत्स्थानम्मधुना सह ॥ ३ ॥ रात्रिनिद्रस्य तुर्यांशश्चगन्मोहय नित्यशः ॥ भागत्रयं शम्भुपा
 र्श्वे तिष्ठ सार्द्धङ्गणैः सदा ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ शम्भोः सकाशम्म
 दनो गतवान्सगणस्तदा ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे दक्षश्चिरं कालन्तपोरतः ॥ नियमैर्बहुभिर्देवीमाराधयत सुव्रतः ॥ ६ ॥ त
 तो नियमयुक्तस्य दक्षस्य मुनिसत्तमाः ॥ योगनिद्राम्पूजयतः प्रत्यक्षमभवच्छिवा ॥ ७ ॥ ततः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा विष्णुमाया
 श्चगन्मयीम् ॥ कृतकृत्यमथात्मानम्मेने दक्षः प्रजापतिः ॥ ८ ॥ सिंहस्थाङ्गालिकाङ्गणाम्पीनोतुङ्गपयोधराम् ॥ चतुर्भु

१ तथापीति यद्यपि मारुतैरपि महेशस्य यमादीनां विघ्नसम्भवः कर्तुं शक्यः स्यादित्यहम्मन्ये तथापि तस्य योगांगविकारविघ्नं यदेव शक्यम्भवति तदेवायस्मारागणः करो-
 तु किमुवाऽथवा हरस्य समक्षं अन्यस्य तेजोबलञ्चा किमपि कर्तुं तत्र समर्थमभवतीत्यर्थः एवञ्च विघ्नोद्यमं मा वा करोत्विति भावः यदेव शक्यं हरस्य योगांगविकारविघ्नं तदेवाय
 स्मारागणः करोति शिवस्य समक्षं अन्यस्य ओजः बलं तेजोविघ्नं कर्तुं वा किमपि विघ्नं कर्तुं भवतीत्यर्थः ।

जाञ्चास्वक्त्राव्रीलोत्पलधरां शुभाम् ॥ ९ ॥ वरदाऽभयदाह^{क्ष}दहस्तांसर्वगुणान्विताम् ॥ आरक्तनयनाञ्चारु मुक्तकेशीम्म
 नोहराम् ॥ १० ॥ दृष्ट्वा दक्षोथ तुष्टाव महामायाभ्रजपति ॥ प्रीत्या परमया युक्तो विनयानतकन्धरः ॥ ११ ॥ दक्ष उ
 वाच ॥ आनन्दरूपिणीन्देवीञ्जगदानन्दकारिणीम् ॥ सृष्टिस्थित्यन्तरूपान्तां स्तौमि लक्ष्मीं हरेः शुभाम् ॥ १२ ॥ सत्त्वोद्भूत
 प्रकाशेन यज्ज्योतिस्तत्त्वमुत्तमम् ॥ स्वप्रकाशश्चगद्गदाम तत्तवांशश्महेश्वरि ॥ १३ ॥ रजोगुणातिरेकेण यत्कामस्य प्रका
 शनम् ॥ रागस्वरूपमध्यस्तन्तत्तेशांशश्चगन्मयि ॥ १४ ॥ तमोगुणातिरेकेण यद्यन्मोहप्रकाशनम् ॥ आच्छादनञ्चेतनाना
 न्तत्तेशांशोचरम् ॥ १५ ॥ परा परात्मिका शुद्धानिर्ममला लोकमोहिनी ॥ त्वन्निरूपा त्रयीकीर्तिर्वर्त्तस्य जगतो
 गतिः ॥ १६ ॥ बिभर्त्ति माधवो धात्रीर्यया मूर्त्या निजोत्थया ॥ सा मूर्तिस्तवसर्वेषाञ्जगतामुपकारिणी ॥ १७ ॥ महा
 नुभावा त्वन्विश्वशक्तिः सक्षमा पराजिता ॥ यदूर्ध्वाधोनिराधेन व्यज्यते पवनैः परम् ॥ १८ ॥ तज्ज्योतिस्तव मात्रार्थे सात्वि
 कम्भावसम्मतम् ॥ यद्योगिनो निरालम्बं निष्कलन्निर्मलम्परम् ॥ १९ ॥ आलम्बयन्ति तत्तत्त्वदन्तर्गोचरन्तु तत् ॥ या
 प्रसिद्धा च कूटस्था सुप्रसिद्धातिनिर्ममला ॥ २० ॥ सा ज्ञप्तिस्त्वन्निःप्रपञ्चा प्रपञ्चापि प्रकाशिका ॥ त्वन्विद्या त्वमविद्या
 च त्वमालम्बा निराश्रया ॥ २१ ॥ प्रपञ्चरूपा जगतामादिशक्तिस्त्वमीश्वरी ॥ ब्रह्मकण्ठालया शुद्धा वाग्वाणी या प्रगीयते ॥ २२ ॥

१ अवयव इत्यर्थः । २ प्रपञ्चविशिष्टापीत्यर्थः ।

वेदप्रकाशनपरा सा त्वन्विष्यप्रकाशिनी ॥ त्वमग्निस्त्वन्तथा स्वाहा त्वं स्वधा पितृभिः सह ॥ २३ ॥ त्वन्नभस्त्वङ्कालरूपा
 त्वङ्काष्टा त्वम्बहिष्कृता ॥ त्वमचिन्त्या त्वमव्यक्ता तथा निर्देश्यरूपिणी ॥ २४ ॥ त्वङ्कालशत्रिस्त्वं शान्ता त्वमेव प्रकृतिः परा ॥
 यस्याः संसारलोकानाम्परित्राणाय यद्वहिः ॥ २५ ॥ रूपञ्जानन्ति धात्राद्यास्तत्त्वाञ्ज्ञास्यन्ति के पराम् ॥ प्रसीद भगवत्य
 म्ब प्रसीद योगरूपिणि ॥ २६ ॥ प्रसीद द्यौरूपे त्वञ्जगन्मयि नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति स्तुता म
 हामाया दक्षेण प्रयतात्मना ॥ २७ ॥ उवाच दक्षञ्ज्ञात्वापि स्वयन्तस्येप्सितद्विजाः ॥ ॥ भगवत्युवाच ॥ ॥ तुष्टाहन्द
 क्षभवतो मद्भक्त्या ह्यनया भृशम् ॥ २८ ॥ वरवर्षणीष्टु चाष्भीष्टं तत्ते दास्यामि तत्स्वयम् ॥ नियमेन तपोभिश्चस्तुतिभि
 स्ते प्रजापते ॥ २९ ॥ अतीव तुष्टा दास्येह वरवर्षय वाञ्छितम् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ जगन्मयि महामाये यदि त्वैव
 रदा मम ॥ ३० ॥ तदा मम सुता भूत्वा हरजाया भवादधुना ॥ ममेष न वरो देवी केवलञ्जगतामपि ॥ ३१ ॥ लोकेशस्य
 तथा विष्णोः शिवस्यापि प्रजेश्वरिणः ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा त्वज्जायायां समद्भवा ॥ ३२ ॥ हरजाया भ
 विष्यामि न विरातु प्रजापते ॥ यदा भवान्मयि पुनर्भवेन्मन्दादरस्तदा ॥ ३३ ॥ देहन्त्यक्ष्यामि सपदि सुखिन्यप्यथ वेत
 रा ॥ एषदत्तस्तव वरः प्रतिसर्गमप्रजापते ॥ ३४ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा भविष्यामि हरप्रिया ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि म

हादेवम्प्रजापते ॥ ३५ ॥ प्रतिसर्गार्थं यथा मोहं सम्प्राप्स्यति निराकलम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा महामाया
 दक्षम्मुख्यम्प्रजापतिम् ॥ ३६ ॥ अन्तर्दधे ततो देवी सम्यग्दक्षस्य पश्यतः ॥ अन्तर्हितायाम्मायायान्दक्षोपि निजमाश्रम
 म् ॥ ३७ ॥ जगाम लेभे च मुदम्भविष्यति सुतेति सा ॥ अत्र चक्रे प्रजोत्पादविना स्त्रीसङ्गमेन च ॥ ३८ ॥ सङ्कल्पाविर्भा
 व्भ्यान्तु मनसा चिन्तनेन च ॥ तत्र ये तनया जाता बहुशो द्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ ते नारदोपदेशेन श्रमान्ति पृथिवीमिमाम् ॥
 पुनः पुनः सुता येये तस्य जाताः सहस्रशः ॥ ४० ॥ ते सर्वे भ्रातृपदवीर्ध्वयुग्नारदवाक्यतः ॥ पृथिव्यां सृष्टिकर्तारः सर्वे यूय
 न्द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥ पश्यध्वमृथिवीङ्कुलनामुपान्तप्रान्तमायताम् ॥ इति नारदवाक्येन नोदिता दक्षपुत्रकाः ॥ ४२ ॥ अद्यापि
 न निवर्तन्ते भ्रमन्तः पृथिवीमिमाम् ॥ ततः समत्पादयितुम्प्रजां मेधुनसम्भवाः ॥ ४३ ॥ उपयेमे वीरणस्य तनयान्दक्ष ईप्सिता
 म् ॥ वीरणी नाम तस्यास्तु असक्नीत्यपि सत्तमाः ४४ तस्याम्प्रथमसङ्कल्पो यदा भूतः प्रजापतेः ॥ सद्योजातामहामायातदा
 तस्यान्दिजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ तस्यान्तुजातमात्रायां सुप्रीतो भूत्प्रजापतिः ॥ सर्वेष्वेति तदोमेन तान्दृष्टातेजसोज्ज्वलाम् ॥ ४६ ॥
 न भवपुष्पवृष्टिश्च मेघाश्च ववृषुर्जलम् ॥ दिशः शान्तास्तदा तस्याः सातायाश्च समुद्रताः ॥ ४७ ॥ अवाद्यन्तस्त्रिदशा शुभ
 र्व्याधौ विव्यूहताः ॥ जज्वलुश्चाग्नयः शान्तास्तस्यां सत्यान्नरोत्तमाः ॥ ४८ ॥ वीरिण्यालक्षितो दक्षस्तान्दृष्ट्वा जगदीश्वरीम् ॥

विष्णुमायाम्महामायान्तोषयामासशक्तिः ॥ ४९ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ शिवाशान्तामहामायायोगनिद्राजगन्मयी ॥ या प्रोच्यते विष्णुमायातान्नमामिसनातनीम् ॥ ५० ॥ ययाधाताजगत्सृष्टानियुक्तस्ताम्पराकरोत् ॥ स्थितिश्चिविष्णुरकरोद्यन्नि योगोज्जगत्पतिः ॥ ५१ ॥ शम्भुरन्तन्तोदेवीन्तान्नमामिमहीयसीम् ॥ विकाररहितांशुद्वाप्रमेयाम्प्रभावतीम् ॥ ५२ ॥ प्रमाणमानमेयाख्याम्प्रणमामिसुखाल्मिकाम् ॥ यस्त्वाविविचिन्तयेद्देवीविविद्याविद्याल्मिकाम्पराम् ॥ ५३ ॥ तस्यभोग्यञ्च मुक्तिश्चसदाकरतलेस्थिता ॥ यस्त्वाम्प्रत्यक्षतोदेवीं सकृत्पश्यतिपावनीम् ॥ ५४ ॥ तस्यावश्यम्भवेन्मुक्तिर्विद्याविद्याप्र काशिका ॥ योगनिद्रमहामायेविष्णुमायेजगन्मयि ॥ ५५ ॥ याप्रमाणार्थसम्पन्नाचेतनासातवाल्मिका ॥ येस्तुवन्तिजगन्मातर्भवतीमम्बिकेत्येव ॥ ५६ ॥ जगन्मयीतिमायेतिसर्वन्तेषाम्भविष्यति ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतिस्तुताजगन्मा तादक्षेणसमहात्मना ॥ ५७ ॥ तथेवाचतदादक्षैयथामाताशृणोति ॥ सम्मोह्यसर्वन्तत्रस्थैयथादक्षः शृणोति तत् ॥ ५८ ॥ नान्यः शृणोति च तथामाययाहतदाम्बिका ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहमाराधितापूर्वैर्यदर्थम्भूमिसत्तम ॥ ५९ ॥ इप्सितन्तव सिद्धन्तदवधारयसाम्प्रतम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी दक्षञ्च निजमायया ॥ ६० ॥ आस्थायैशशवम्भा वञ्जनन्यदुरुरोदसा ॥ ततस्तावौ रीणियात्सु संस्कृत्य यथोचितम् ॥ ६१ ॥ शिशुपालेन विधिना तस्यैस्तन्यादि कन्दो ॥ ६२ ॥

३ सृष्टिमित्यर्थः ।

पालितासाथवीरिण्यादक्षेणसुमहात्मना ॥ वटुद्वैशुक्लपक्षस्यनिशानाथोयथान्वहम् ॥ ६३ ॥ तस्यान्तुसद्गुणःसर्वविविभु
 द्विजसत्तमाः ॥ शैशवेपियथाचन्द्रकलाःसर्व्वामनोहराः ॥ ६४ ॥ रमेसानिभावेनसखीमध्यगतायदा ॥ तदालिखतिभ
 र्गस्यप्रतिमामन्वहमुहुः ॥ ६५ ॥ यदागायतिगीतानितदाबाल्योचितानिसा ॥ उग्रस्थाणुहरंरुद्रंरस्मारस्मरमानसा ६६ ॥
 तस्याश्चक्रेनामदक्षःसतीतिद्विजसत्तमाः ॥ प्रशस्तायाःसर्व्वगुणैःसत्वादपिनयादपि ॥ ६७ ॥ वटुधेदक्षवीरिण्योःप्रत्यह
 ड्कुरुणातुला ॥ तस्याम्बाल्येपिभक्तयान्त्योन्नित्यम्मुहुः ॥ ६८ ॥ सर्व्वकान्तगुणक्रान्तासदासानयशालिनी ॥ तोष
 यामासपितरौनित्यन्नित्यन्नरोत्तमाः ॥ ६९ ॥ अथैकदापितुःपार्श्वेतिष्ठन्तीन्तांसतीर्व्विधिः ॥ नारदश्चददर्शार्थरत्नभूताङ्घ्रितौ
 शुभाम् ॥ ७० ॥ सापितौवीक्ष्यमुदिताविनयावनतातदा ॥ प्रणनामसर्तदेवम्ब्रह्माणमथनारदम् ॥ ७१ ॥ प्रणामान्तेसती
 व्वीक्ष्यविनयावनतार्व्विधिः ॥ नारदश्चतथैवाशीर्वाद्देवमेतदुवाचह ॥ ७२ ॥ त्वामेवयःकामयेत्यन्वल्ङ्कामयसेपतिम् ॥ तमा
 ब्रुहिपतिन्देवंसर्व्वज्ञश्चगदीश्वरम् ॥ ७३ ॥ योनान्याश्चगृहेनापिगृह्णातिनग्रहोप्यति ॥ जायांसतेपतिर्भूयादनन्यसदृशः
 शुभे ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वासुचिरन्तौतस्थित्वादक्षाम्रमेपुनः ॥ विसृष्टेतेनसय्यौतौस्वस्थानन्द्विजसत्तमाः ॥ ७५ ॥ ॥ इति
 कालिकापुराणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ बाल्यव्यतीत्यसाप्रापयौवनंशोभनततः ॥

अतीवरूपेणाङ्गेनसर्वाङ्गसमनोहरा ॥ १ ॥ ताव्वीक्ष्यदक्षोलोकेशःप्रोद्भिन्नान्तर्व्वयःस्थिताम् ॥ चिन्तयामासभग्नार्ग्यक
 थन्दस्यइमां सुताम् ॥ २ ॥ अथसापिस्वयम्भर्गम्रात्रुमैछत्तदान्वहम् ॥ आराधयामासचतङ्गहेमातुरनुज्ञया ॥ ३ ॥ आ
 श्विनेनन्दकारुण्याल्लवणैःसगुडोदनैः ॥ पूजयित्वाहरम्पश्चाद्वन्देसानिनायतत् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यांसापूपैः पाय
 सैर्हरम् ॥ समाकीर्णैःसमाराध्यसस्मारपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ कृष्णाष्टम्याम्मागर्गशीर्षसलिलैःसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्नी
 लैर्निनायदिवसम्पुनः ॥ ६ ॥ पौषेत्तुकृष्णसप्तम्याङ्कुत्वाजगरणन्निशि ॥ अपूजयञ्छिवम्रातःकृशरन्नेनसासती ॥ ७ ॥ माघस्य
 पौर्णमास्यान्तुकृत्वाजगरणन्निशि ॥ आर्द्रवस्त्रानदीतीरेत्यकरोद्वरपूजनम् ॥ ८ ॥ नानाविधैःफलैःपूषैःसम्यक्तकालसम्भ
 वैः ॥ चकारनिनायताहारन्तम्मासंहरमानसा ॥ ९ ॥ चतुर्दश्याङ्कुष्णपक्षतपस्यस्यविशेषतः ॥ कृत्वाजागरणन्देविम्बिल्वपत्रैर
 पूजयत् ॥ १० ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्याम्पालाशैःकुसुमैःशिवम् ॥ अपूजयद्विवारात्रौतस्मरन्तीनिनायतत् ॥ ११ ॥ वैशाखस्य
 तृतीयायांशुक्लायांसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्देवङ्गुवैर्ममासञ्चरन्त्यनु ॥ १२ ॥ निनायसानिराहारास्मरन्तीवृषवाहनम् ॥ ज्ये
 ष्ठस्यपूर्णमारत्रौसम्पूज्यवृषवाहनम् ॥ १३ ॥ वसनेर्बृहतीपूषेर्निराहारानिनायताम् ॥ आषाढस्यचतुर्दश्यांशुक्लायाङ्कुत्ति
 वाससः ॥ १४ ॥ बृहतीकुसुमैःपूजादेवस्याकारिवेतया ॥ श्रावणस्यसिताष्टम्याञ्चचतुर्दश्याञ्चसाशिवम् ॥ १५ ॥ यज्ञोपवीतै

र्वासोभिःपवित्रैरप्यपूजयत् ॥ भाद्रकृष्णत्रयोदश्याम्पूषेन्नानाविधैःफलैः ॥१६॥ सम्पूज्याथचतुर्दश्याञ्चकारफलभोजन
 म् ॥ इतिव्रतार्थदारब्धम्परासत्यातदैवतु ॥ १७ ॥ सावित्रीसहितोब्रह्माजगामाथहरान्तिकम् ॥ वासुदेवोपिभगवान्सह
 क्ष्म्यातदन्तिकम् ॥ १८ ॥ प्रस्थंहिमवतःशम्भुःस्थितोयत्रगणैःसह ॥ तौतुष्टुब्रह्मकृष्णौसखौकौसङ्गतौहरः ॥१९॥ यथो
 चितंसमाभाष्यप्रच्छागमनन्तयोः ॥ तथाविधास्तुतान्दृष्टुदम्पतीभावसय्युतान् ॥ २० ॥ काश्चिदीहाञ्चमनसाचेक्रदारप
 रिग्रहे ॥ अथागमनहेतुन्नःकथयध्वञ्चतत्त्वतः ॥ २१ ॥ किमर्थमागतायुयिङ्क्लङ्क्यैवोत्रविद्यते ॥ इतिपृष्टुयम्बकेनब्रह्मा
 लोकपितामहः ॥ २२ ॥ उवाचचमहोदेवविवैष्णुनापरिचोदितः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥यदर्थमागतावावान्तच्छृणुष्वत्रिलोच
 न॥२३॥विशेषतश्चदेवार्थविवेश्वरार्थञ्चषध्वज॥अहंसृष्टिरतःशम्भोस्थितिहेतुस्तथाहरिः॥२४॥ अन्तहेतुर्भवानस्यजगतः
 प्रतिसर्गकम्॥तत्कर्मणिसेदेवाहम्भवद्भ्यांसहितोत्थलम् ॥२५॥ हरिःस्थितावपितथामयालम्भवतासह ॥ त्वमन्तकरणेश
 कोविनानावाग्भविष्यसि॥२६॥तस्मादन्योन्यकृत्येषुषव्वेषाव्वेषमध्वज ॥ साहाय्यन्नःसदायोग्यमन्यथानजद्भवेत् २७
 केचिद्भविष्यन्त्यसुराममवध्यामेहेश्वर ॥ अपरेतुहरेर्वध्याभवतोपितथापरे ॥ २८ ॥ केचित्त्वद्वीर्य्यजातस्यकेचिन्मेशभव
 स्यवै ॥ माथायाःकेचिदपरेवध्यास्युर्द्वैवरिणः ॥ २९ ॥ योगयुक्तेत्वयिसदारागद्वेषादिविज्जते ॥ दयामात्रैकनिरतेनवध्या

असुरास्तव ॥ ३० ॥ अबाधितेषुतेज्वीशकथंसृष्टिस्तथास्थितिः ॥ अन्तश्चभवितायुक्तमित्यव्यवध्वज ॥ ३१ ॥ सृष्टिस्थि
 त्यन्तकर्मणिनकार्याणियदाहर ॥ शरीरभेदमस्माकममायायाश्चनयुज्यते ॥ ३२ ॥ एकस्वरूपाहिवयम्भिन्नाः कार्यस्यभे
 दतः ॥ कार्यभेदोनसिद्धश्चेद्रूपभेदोऽप्रयोजनः ॥ ३३ ॥ एकएवत्रिधाभूत्वावयम्भिन्नस्वरूपिणः ॥ भूतामहेश्वरइतितत्त्व
 विवैद्विसनातनम् ॥ ३४ ॥ मायापिभिन्नरूपेणकमलाख्यासरस्वती ॥ सावित्रीचाथसन्ध्याचभूताकार्यस्यभेदतः ॥ ३५ ॥ प्र
 वृत्तेरनरागस्यनारीमूलम्महेश्वर ॥ रामपरिग्रहात्पश्चात्कामक्रोधादिक्रोद्धवः ॥ ३६ ॥ अनुरागेतुसञ्जातेकामक्रोधादिकारणे ॥
 विरागेतुयैत्नेनसान्त्वयन्तीहजन्तवः ॥ ३७ ॥ सङ्गः प्रथमएवस्याद्रागवृक्षात्फलम्महत ॥ तस्मात्सञ्जायतेकामः कामात्क्रोध
 स्ततोभवेत् ॥ ३८ ॥ वैराग्यञ्चनिवृत्तिश्चशोकात्स्वाभाविकादपि ॥ संसारविमुखेहेतुरसदृशसदातनः ॥ ३९ ॥ दयातत्रभवे
 न्नित्यंशान्तिश्चापिमहेश्वर ॥ अहिंसाचतपःशान्तिर्ज्ञानमार्गानसाधनम् ॥ ४० ॥ त्वयितावत्तपोनिष्ठेविसिद्धिनिदयायुते ॥
 अहिंसाचतथाशान्तिः सदातवभविष्यति ॥ ४१ ॥ ततोसुखविधौयत्नस्तवकस्माद्भविष्यति ॥ अकृतेदृषणय्यव्ययत्तसर्ववृद्ध
 धितन्तव ॥ ४२ ॥ तस्माद्विश्वहितायत्वन्देवानाञ्चजगत्पते ॥ परिगृह्णीष्वभायार्थेवामामेकांसुशोभनाम् ॥ ४३ ॥ यथाप
 ब्नालयाविष्णोः सावित्रीचयथामम ॥ तथासहचरीशम्भोऽर्थास्यात्ताङ्गहसम्प्रति ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इति

श्रुत्वावचस्तस्यब्रह्मणःपुर्गताहरेः ॥ तदाजगादलोकेशस्मिताद्वितमखोहरः ॥ ४५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमेवयथात्थत्वं
 म्ब्रह्मन्विश्वनिमित्ततः ॥ ४६ ॥ नस्वार्थतःप्रवृत्तिर्मेसम्यग्ब्रह्मविचिन्तनात् ॥ तथापियत्कर्ण्यमितेतेवक्ष्येजगद्वितम् ॥
 ॥ ४७ ॥ तच्छृणुष्वमहाभागयुक्तमेववचोमम ॥ यामतेजःसमर्थास्याद्गृहीतमिहभागशः ॥ ४८ ॥ तान्निदेशयमाख्यायैथो
 गिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ योगयुक्तेमयितथायोगिन्येवभाविष्यति ॥ ४९ ॥ कामासेक्तेमयिपुनम्मोहिन्येवभाविष्यति ॥ ताम्मे
 निदेशयब्रह्मन्भाय्यैथैववरवर्णिनीम् ॥ ५० ॥ यदक्षरवद्विदोनिगदन्तिमनीषिणः ॥ ज्योतिःस्वरूपम्परमञ्चिन्तयिष्येस
 नातनम् ॥ ५१ ॥ तच्चिन्तायांसदाशक्तोब्रह्मन्गच्छामिभावनाम् ॥ तत्रयाविघ्नजननीनभवित्रीहसास्तुमे ॥ ५२ ॥ त्वव्वा
 विष्णुरहव्वापिपरब्रह्मस्वरूपिणः ॥ अङ्गभूतामहाभागयोग्यन्तदनुचिन्तनम् ॥ ५३ ॥ तच्चिन्तयाविनानाहंस्थास्यामिक
 मल्लासन ॥ तस्माज्जायाम्प्रादिशस्वमत्कर्मनूनां गतांसदा ॥ ५४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मास
 र्वजगत्पतिः ॥ सस्मितम्मोदितमनाइदव्वचनमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तीदृशीमहोदेवमार्गिगतायादृशीत्वया ॥
 दक्षस्यतनयायाभूत्सतीनाम्नासुशोभना ॥ ५६ ॥ सैवेदृशीभवद्भाय्यभाविष्यतिसुधीमती ॥ तान्वदथैतपस्यन्तीन्त्वत्प्रा
 तिम्प्रतिकामिनीम् ॥ ५७ ॥ विद्वित्वन्देवदेवशस्वर्षेष्वात्मसुवर्तसे ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथब्रह्मवचःशेषेभगवान्म

धुसूदनः ॥ ५८ ॥ यदुक्तम्ब्रह्मणा सर्वन्तत्कुरुष्वेत्युवाच सः ॥ करिष्ये इति ते नो क्तेस्वेष्टन्दे शम्भुजगमतुः ॥ ५९ ॥ हरिर्ब्रह्मा
 चमदितौ सावित्री कमलायुतौ ॥ कामोपि वाक्यानि हरस्य श्रुत्वा चामोदयुक्तोरतिनासमित्रः ॥ शम्भुसमासाद्य विविक्तरूपी
 तस्थौ वसन्तौ विनियोज्य शशवत् ॥ ६० ॥ ॥ इति कालिकापुराणे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६१ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ सत्यापनः शुक्लपक्षेष्टम्यामपोषिता ॥ आश्विने मासि देवेशम्पूजयामास भक्तिः ॥ १ ॥ इति नन्दा
 व्रते पूर्णे नवम्यान्दिनभागतः ॥ तस्यास्तु भक्तिनम्रायाः प्रत्यक्षमभवद्भरः ॥ २ ॥ प्रत्यक्षतो हरं वीक्ष्य सामोद हृदयासती ॥ ववन्दे
 चरणौ तस्य लज्जया वनतानता ॥ ३ ॥ अथ प्राह महादेवः सतीन्तद्व्रतधारिणीम् ॥ तामिच्छन्नपि भार्या र्थतस्याश्चर्या फलप्रदः
 ॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अनेन त्वद्व्रतेनाहम्प्रीतोऽस्मि दक्षनन्दिनि ॥ वरवै प्रदास्यामि यस्तवाभिमेते भवेत् ॥ ६ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ जानन्नपीहतज्ञावम्महोदयो जगत्पतिः ॥ ६ ॥ ऊचेथ वरयस्वैति तद्वाक्यश्रवणेच्छया ॥ सापित्रपास
 माविष्टानो वक्तुं हृदये स्थितम् ॥ शशाकबालाभिपृष्ट्यै लज्जया छादितय्यतः ॥ एतस्मिन्नन्तरे कामः साभिप्रायं हरस्तदा ॥
 ॥ ७ ॥ वामापरिग्रहेनेत्रे वक्रव्यापारलिङ्गितम् ॥ सम्प्राप्य विवरञ्चायं सन्दधे पुष्पहेतिना ॥ ८ ॥ हर्षेण नाथ बाणेन वि
 व्याध हृदये हरम् ॥ ततोऽसौ हर्षितः शम्भुर्वीक्षाञ्चक्रे सतीन्मुहुः ॥ ९ ॥ विस्मृत्य च परं ब्रह्म चिन्तनं परमेश्वरः ॥ ततः पुनर्ममो

हुनेनबाणेननम्मनोभवां ॥ १० ॥ विव्याधहर्षितःशम्भुम्मोहितश्चतदभृशम् ॥ ततोयदासौमोहस्यहर्षस्यचद्विजोत्तमाः ॥
 ११ ॥ भावंयक्तीचकारैषमाययापिविमोहितः ॥ अथत्रपांस्वांसंष्टस्ययदाप्राहहरंसा ॥ १२ ॥ ममेष्टन्देहिवरदवरमित्यर्थ
 कारकम् ॥ तदावाक्यस्यावसानमनपेक्ष्यष्टषध्वजः ॥ १३ ॥ भवस्वभमभायैतिप्राहदाक्षायणीम्महुः ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त
 स्यसाभीष्टफलभावनम् ॥ १४ ॥ तूष्णीन्तस्थौप्रमुदितावरस्त्राप्यमनोगतम् ॥ सकामस्यहरस्याग्रेतत्रसाचारुहासिनी ॥
 ॥ १५ ॥ अकरोन्निजभावौश्रहावानपिद्विजोत्तमाः ॥ स्वस्यभावान्त्समादायशृङ्गाराख्योरसस्तदा ॥ १६ ॥ तयो
 र्विवेशविप्रेन्द्राः कलाहावायथोचितम् ॥ हरस्यपुस्तोरेजेस्निग्धभिन्नाञ्जनप्रभा ॥ १७ ॥ चन्द्राभ्यासेभ्रलेखेवस्फटिकोज्ज्वलव
 र्मणः ॥ अथसातमुवाचेदंहरन्ददाक्षायणीमहुः ॥ १८ ॥ पितुर्मगोचरीकृत्यमाङ्गुलीष्वजगत्पते ॥ एवमिततव्वचोदेवीयदो
 वाचसतीतदा ॥ १९ ॥ ममभाष्यर्थाभवेत्युच्येपुनः कामेनमोहितः ॥ अथैतद्वीक्ष्यमदनःसरतिःससखामुदा ॥ २० ॥ युक्तो
 बभूवशश्रच्चआत्मानञ्चाभ्यनन्दयन् ॥ अथदाक्षायणीशम्भुंसमाभाष्यद्विजोत्तमाः ॥ २१ ॥ जगाममातुरभ्यासंहर्षमोहस
 मन्विता ॥ हरोपिहिमवत्प्रस्थम्प्रविश्यचनिजाश्रमम् ॥ २२ ॥ दाक्षायणीविप्रलम्भदुःखाद्ध्यानपरोभवत् ॥ विप्रलब्धो
 पिभूतेशोब्रह्मवाक्यमथास्मरत् ॥ २३ ॥ जायापरिग्रहस्यार्थेयदुक्तम्पद्मयोनिना ॥ स्मृत्यैवब्रह्मवाक्यस्यपराविश्वास्तः

परम् ॥ २४ ॥ चिन्तयामासमनसा ब्रह्माणवृषभध्वजः ॥ अथ सञ्चिन्त्यमानोऽपि परमेष्ठोऽत्रिशूलिनः ॥ २५ ॥ पुरस्तात्प्राविशत्तूर्णमिष्टसिद्धिप्रचोदितः ॥ यत्रायं हिमवत्प्रस्थे विप्रलब्धो हरः स्थितः ॥ २६ ॥ सावित्रीसहितो ब्रह्मा तत्रैव समुपस्थितः ॥ अथ तन्वीक्ष्य धातरं सावित्रीसहितं हरः ॥ २७ ॥ सोऽसुको विप्रलब्धश्च सत्यैतमुवाच ह ॥ ईश्वर उवाच ॥ २८ ॥ ब्रह्मन्विश्वार्थतोदारपरिश्रहकृतौ च यत् ॥ २९ ॥ तस्मात्प्रत्यक्षं तत्सार्थमिव प्रतिभाति ममाधुना ॥ अहं माराधितो भक्त्या दाक्षायण्यातिभक्तितः ॥ ३० ॥ तस्यावरमहन्दातुल्यं दयातः प्रपूजितः ॥ तत्सकशे तदा कामो मा विवैक्या धमहेषुभिः ॥ ३१ ॥ मायामोहितश्चाहन्तत्सतीकारमञ्जसा ॥ न शक्तः कर्तुं मभितः पुरा हङ्कुमलासना ॥ ३२ ॥ तस्याश्च वाञ्छितं ब्रह्मन्नेतदेव मयेक्षितम् ॥ यदहं स्याद्विभो भर्ता व्रतभक्तिः समायुतः ॥ ३३ ॥ तस्मात्त्वङ्कुरु विश्वार्थं मदर्धं च प्रजापते ॥ दक्षो यथामामान्यमुता न्दाता तथाद्रुतम् ॥ ३४ ॥ गच्छ त्वन्दक्ष भवनङ्कुरयस्व वचो मम ॥ यथासती वियोगो मे भङ्गः स्यात्त्वन्तथा कुरु ॥ ३५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युदीर्य महादेवः सकाशेऽस्य प्रजापतेः ॥ सावित्री वीक्ष्य सत्यास्तु विप्रयोगो व्यवर्धत ॥ ३६ ॥ तं समाभाष्य लोकोक्तः कृतकृत्यो मुदान्वितः ॥ इदं शृणु गादजगतां हितं मध्यञ्च धूर्जटे ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदात्थं भगवञ्छभो तद्विश्वार्थं सुनिश्चितम् ॥ नास्त्येव भवतः स्वार्थो ममापि वृषभध्वज ॥ ३८ ॥ सुताञ्च तुभ्यं नन्दक्षस्य स्वयमेव प्रदास्यति ॥ अहं

आपि विदिष्यामि त्वद्वाक्यन्तत्समक्षतः ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युदीर्य महदेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ज
 गाम दक्षनिलयं स्यन्दनेनातिवेगिना ॥ ३९ ॥ अथ दक्षोऽपि पृथान्तं सर्वश्रुत्वा सतीमुखात् ॥ चिन्तयामास देयं मत्सुताशम्भ
 वेकथम् ॥ ४० ॥ आगतोऽपि महादेवः प्रसन्नः सञ्जगाम ह ॥ पुनरेव कथं सोऽपि सुतार्थोऽत्यर्थमीप्सितः ॥ ४१ ॥ प्रस्थाप्यो वाम
 यातस्य दूतानि कटमञ्जसा ॥ नैतदोग्यन्नगृहीयाद्यद्येना विभूरात्मने ॥ ४२ ॥ अथवापजयिष्यामि तेमेव वृषभध्वजम् ॥ म
 दीयत नयाभक्तस्वयमेव यथाभवेत् ॥ ४३ ॥ तैव पूजितः सोऽपि वाञ्छत्यतिप्रयत्नतः ॥ शम्भुर्भवतु मद्भूतेत्येवन्दत् अतएव तत् ॥ ४४
 इति चिन्तयतस्तस्य दक्षस्य पुरतो विधिः ॥ उपस्थितोऽहं सरथः सावित्रीसहितस्तदा ॥ ४५ ॥ तन्दृष्ट्वा वेधसन्दक्षः प्रणम्यावनतः
 स्थितः ॥ आसनञ्च ददौ तस्मै समाभाष्य यथोचितम् ॥ ४६ ॥ ततस्तं सर्वलोकेशान्तरागमनकारणम् ॥ दक्षः प्रच्छ विप्रे
 न्द्राश्चिन्ताविष्टोऽपि हर्षितः ॥ ४७ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ तवात्रागमनहेतुदुःखयस्वजगद्गुरो ॥ पुत्रस्तेहात्कार्यवशादथवाश्र
 ममागतः ॥ ४८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति पृष्ठः सुरश्रेष्ठो दक्षेण सुमहात्मना ॥ प्रहसन्नब्रवीद्वाक्यममोदयैस्तम्प्र
 जापतिम् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणु दक्ष यदर्थन्ते समीपमहभागतः ॥ तल्लोकस्य हि तम्पथ्यम्भवतोऽपि तदी
 प्सितम् ॥ ५० ॥ तव पुत्र्यासमारध्य महादेवञ्जगत्पतिम् ॥ यो वरः प्रार्थितः सोऽद्य स्वयमेवागतो गृहम् ॥ ५१ ॥ शम्भुना

तवपुत्र्यै त्वत्सकाशमहम्पुनः ॥ प्रस्थापितोस्मियत्कृत्यंश्रेयस्तद्वधारय ॥ ५२ ॥ वरन्दतुंयदायातस्तावत्प्रभृतांश
दुरः ॥ त्वत्सुताविप्रयोगेननशर्मलभतेजसा ॥ ५३ ॥ लब्धच्छिद्रोपिमदनोनिचखानतदाभृशम् ॥ सर्वैःपुष्पकरैर्बोणैरे
कदैवजगत्प्रभुम् ॥ ५४ ॥ सबाणविद्धःकामेनपरित्यज्यात्मचिन्तनम् ॥ सतीविचिन्तयन्नास्तेव्याकुलः प्राकृतोयथा
॥ ५५ ॥ विस्मृत्यप्रस्तुताम्बाणीङ्गणाग्रेविप्रयोगतः ॥ कसतीत्येवगिरिशोभाषतेन्यकृतावपि ॥ ५६ ॥ मयामद्वा
ञ्छितम्पूव्वेन्वयाचमदेनेनच ॥ मरीच्याद्यैर्म्मनिवरैस्तत्सिद्धमधुनासुत ॥ ५७ ॥ त्वत्पुत्र्याराधितःशम्भुःसापित
स्याविचिन्तनात् ॥ अनमोदायितुम्प्रेप्सुव्वर्त्ततेहिमवद्गिरौ॥५८॥ यथानानाविधैर्भविःसत्यानन्दाव्रतेनच ॥ शम्भुराराधि
तस्तेनतथैवाराध्यतेसती ॥ ५९ ॥ तस्मात्त्वन्दक्षतनयांशम्भवथैपरिकल्पिताम् ॥ तस्मैदेह्यविलंबेनेतेनतेकृतकृत्यता ॥ ६०
अहन्तमानयिष्यामिनारदेनत्वदालयम् ॥ तस्मैत्वमेनांसध्यच्छतदर्थपरिकल्पिताम् ॥ ६१ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमेवे
तिदक्षस्तमवाचपरमोष्ठिनम् ॥ विधिश्चगतवैस्तत्रगिरिशोयत्रांसंस्थितः ॥ ६२ ॥ गतेब्रह्मणिदक्षोपिसदारतनयोमुदा ॥ अ
भवत्पूर्णदेहस्तुपीयैषैरिवपरितः॥६३॥अथब्रह्मापिमोदेनप्रसन्नःकमलासनः॥आससादमहादेवंहिमवद्गिरिसंस्थितम्॥६४॥
तव्वीक्ष्यलोकत्रयारमायान्तवैषभध्वजः ॥ मनसासंशयश्चक्रेसतीप्राप्तौमुहुर्मुहुः ॥ ६५ ॥ अथदूरान्महादेवोलोके

शंसामसज्यैतम् ॥ उवाचमदनोन्माथीविधिस्मरमानसः ॥ ६६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ किमवोचन्सु
 रश्रेष्ठुसत्यर्थैवत्सुतःस्वयम् ॥ कथयस्वयथास्वान्तंमन्थेननदीर्यते ॥ ६६ ॥ बाधमानोविप्रयोगोमामेवचसतीमृते ॥
 अभिहन्ति सरश्रेष्ठुत्यक्त्वान्यान्प्राणधारिणः ॥ ६७ ॥ सतीतिसततवैद्विब्रह्मन्कार्यान्तरेप्यहम् ॥ सायथाहिम
 याप्राप्यातद्विधत्स्वतथाद्रुतम् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सत्यर्थेयन्ममसुतोवदतिस्मष्टुषध्वज ॥ तच्छृणु
 ध्वनिजंसाध्यंसिद्धिमित्यवधारय ॥ ६९ ॥ देयातस्मैमयापुत्रीतदर्थेपरिकल्पिता ॥ ममापीष्टमिदङ्कूर्मत्वद्वाक्यादधिकम्पु
 नः ॥ ७० ॥ मत्पुत्र्याराधितःशम्भुरेतदर्थेस्वयम्पुनः ॥ सोप्यन्विच्छतिताय्यैस्मात्तस्माद्वेयामयाहरे ॥ ७१ ॥ शुभं
 लभेमहत्तैचसमागच्छतुमेन्तिकम् ॥ तदादास्यामितनयाम्भिक्षार्थशम्भवेविधे ॥ ७२ ॥ इत्यवोचन्मदाक्षस्तस्मात्त्वं
 वृषभध्वज ॥ शुभेमहूर्तेतद्वैभगच्छतामनयाचतु ॥ ७३ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ गमिष्येभवतासार्द्धन्नारदेनमहात्मना ॥ द्रुत
 मेवजगत्त्रष्टस्तस्मात्त्वन्नारदंस्मर ॥ ७४ ॥ मरीच्यादीन्दशतथामानसानपिसंस्मर ॥ तैःसार्द्धन्दक्षनिलयङ्गमिष्येहङ्गुणैः
 सह ॥ ७५ ॥ ततःस्मृतास्तेकमलासेनेनसनारदाब्रम्हसुतामनोजवाः ॥ समागतायत्रहोविधिश्चतत्रागताःकाममेवेत्यचि
 न्ताम् ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेदशमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततःसमागताःसर्वे

मानसाश्चसनारदाः ॥ विधेःस्मरणमात्रेणवातेनेवविनोदिताः ॥ १ ॥ तैःसार्द्धम्ब्रह्मणाशम्भुःसगणोदक्षमन्दिरम् ॥ जगामोदयुक्तोथकालेतत्कर्मयोगिनि ॥ २ ॥ गणाःशङ्खौश्चपटहाण्डिण्डिमौस्तथ्यवंशकान् ॥ वादयन्तोमदायुक्ताअनगच्छन्ति शङ्करम् ॥ ३ ॥ केचित्तालदुर्गतलैःकुर्वन्तोङ्कितलस्वनम् ॥ विमानैरतिवेगैःस्वरनुयान्तिवृषध्वजम् ॥ ४ ॥ कोलाहलम्प्रकुर्वन्तस्तथानानाविधान्नवान् ॥ गणाअनेकाकृतयःशब्दयोगेननिर्ययुः ॥ ५ ॥ ततोदेवामदायुक्तागन्धर्वाप्सरसोगणाः ॥ वाद्यैर्मोदस्तथानृत्यैरन्वीयुर्वृषभध्वजम् ॥ ६ ॥ तेषांशब्देनविप्रेन्द्रागन्धर्वाणाङ्गरीयसाम् ॥ गणानाञ्चदिशःसर्वाःपूरिताचवसुन्धरा ॥ ७ ॥ कामोपिसगणःशम्भुसशङ्खाररसादिभिः ॥ मोदयन्मोहयन्काममन्वियात्ससमक्षतः ॥ ८ ॥ हरेगच्छतिमाध्यार्थेतदानींसकलाःसुराः ॥ ब्रह्माद्याःस्वयमेवाशुवाद्यञ्चक्रुर्मर्मनोहरम् ॥ ९ ॥ दिशःसर्वाःसुप्रसन्नाबभूवुर्द्विजसत्तमाः ॥ जज्वलुश्चाग्रयःशान्ताःपुष्पवृष्टिरजायत ॥ १० ॥ ववुर्व्वताःसुरभयोवृक्षाश्चापिसुपिपिताः ॥ बभूवुःप्राणिनःस्वस्थाअश्वस्थायेपिकेचन ॥ ११ ॥ हंससारसकादम्बानीलकण्ठाश्चचातकाः ॥ चुक्रुशुर्मधुराञ्छब्दान्प्रेरयन्तइवश्वरम् ॥ १२ ॥ भुजङ्गोव्याघ्रकृत्तिश्चजटाचन्द्रकलातथा ॥ जगामभूषणत्वञ्चतेनापिपरिदीपितः ॥ १३ ॥ ततःक्षणेनबलिनाबलीवर्द्धनवेगिना ॥ सब्रह्मनारदाद्यैश्चप्रापदक्षालयंहरः ॥ १४ ॥ ततोदक्षोमहातेजाअभ्युत्थायस्वयंहरम् ॥

ब्रह्मादींश्चददौतेषामासनाभियथोचितम् ॥ १५ ॥ कृत्वायथोचितन्तेषांपूजाम्पाद्यादिभिस्तथा ॥ चकारसर्व्वदन्दक्षोमु
 निभिर्म्मनसैःपुनः ॥ १६ ॥ ततःशुभेमुद्धूततुल्येचद्विजसत्तमाः ॥ सतीन्निजसुतान्दक्षोदोदौर्षेणशभवे ॥ १७ ॥ उद्वा
 हविधिनासोपिपाणिञ्जग्राहहर्षितः ॥ दाक्षायण्यावरतनोस्तदानींवृषभध्वजः ॥ १८ ॥ ब्रह्माथनारदाद्याश्चमनयःसाम
 गीतिभिः ॥ ऋचायजुर्भिःसुश्रव्यैस्तोषयामासुरीश्वरम् ॥ १९ ॥ वाद्यञ्चक्रुर्गणाःसर्व्वेनन्तुश्चाप्सरोगणाः ॥ पुष्पवृ
 ष्टिञ्चसज्जम्भेधागगनसङ्घाः ॥ २० ॥ अथशम्भुमुपागत्यगरुडेनाविवेगिना ॥ सार्द्धदुमलयाचेदमुवाचगरुडध्वजः ॥ २१
 ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्निग्धनीलाञ्जनश्यामशोभयाशोभमेहर ॥ दाक्षायण्यायथाचाहम्प्रतिलोमेनपद्मया ॥ २२
 कुरुत्वमनयासार्द्धरक्षान्देवस्यवानृणाम् ॥ अनयासहसंसारसारिणाम्मङ्गलंसदा ॥ २३ ॥ कुरुदस्यन्यथायोग्यंहनिष्य
 सिचशङ्कुर ॥ यएवैनांसाभिलाषोदृष्टाश्रुत्वाथवाभवेत् ॥ २४ ॥ तंहनिष्यसिभूतेशानात्रकार्य्याविचारणा ॥ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितिसर्व्वज्ञःप्रोवाचपरमेश्वरम् ॥ २५ ॥ प्रहृष्टमानसमप्रीत्याप्रसन्नवदनोद्विजाः ॥ अथब्रह्मात
 दादृष्टादक्षजाश्चारुहासिनीम् ॥ २६ ॥ स्मरानिष्टमनाक्ववीक्षाश्चेतदीयकम् ॥ मुहुर्महस्तदाब्रह्मापश्यतिस्मसतीमुखम्
 ॥ २७ ॥ तदेन्द्रियविकारश्चप्राप्तवानवशःपुनः ॥ अथतस्यपपाताशुतेजोभूमौद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ तज्ज्वलद्ब्रह्मभासम्मु

नीनाम्पुस्तदा ॥ ततस्तस्मात्समभैवस्तोयदाः शब्दसंयुताः ॥ ३९ ॥ सर्व्वर्तश्चतथावर्तः पुष्करोद्रोणएवच ॥ गज्जन्तश्चाथ
 मुञ्चन्तस्तोयानि द्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ तैस्तु सञ्छादिते व्योम्नि ते षु गज्जन्तसु शङ्करः ॥ पश्यन्दाक्षायणीन्देवी भृशङ्का मेनमोहितः
 ॥ ३१ ॥ मोहितोप्यथ कोमेन तदा विष्णुवचः स्मरन् ॥ इयेष हन्तुं ब्रह्माणं शूलमुद्यम्य शङ्करः ॥ ३२ ॥ शम्भुनोद्यमिते शूले
 विधिं हन्तुं द्विजोत्तमाः ॥ मरीचिनारदाद्यास्ते च क्रुहाहाकृतिन्तदा ॥ ३३ ॥ दक्षो मेव भवैव मिति पाणिमुद्यम्य शङ्कितः ॥
 वारयामास भूतेशङ्खिप्रमेव पुरोगतः ॥ ३४ ॥ अथाग्रे मिलितवैवीक्ष्य तदा दक्षश्च महेश्वरः ॥ प्रत्युवाचा प्रियमिदं स्मारयन्वै
 ण्वीक्षिरम् ॥ ३५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ नारायणेन विप्रेन्द्रयदिदानीमुदीरितम् ॥ मयाप्यङ्गीकृतङ्कतुन्तर्दिहैव प्रजापते ॥
 ॥ ३६ ॥ एनायैः सालाभिषः सन्वीक्षते तं हनिष्यसि ॥ इति वाचन्तु स फलामेनां हत्वा करोग्म्यहम् ॥ ३७ ॥ साभिलाषः कथ
 म्ब्रह्मासती समवलोकयत् ॥ अभवत्यक्ते जास्तु ततो हनिमकृतागसम् ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तमेव वैदिन
 विवैष्णुः क्षिप्रं भूत्वा पुरः सरः ॥ इदमेव वार्यैस्तं हन्तुं सर्वजगत्प्रभुः ॥ ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न हनिष्यसि
 भूतेशस्त्रधारश्च गताव्वरम् ॥ अनेनैव सती भाव्या भवदर्थे प्रकल्पिता ॥ ४० ॥ प्रजाः स्त्रष्टुमयं शम्भो प्रादुर्भूतश्चतुर्म्मखः ॥
 अस्मिन्हेतुजगत्प्रधानास्त्यन्यः प्राकृतो धुना ॥ ४१ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकर्माणि करिष्यामः कथम्पुनः ॥ अनेनापि मया चै

वभवताचसमञ्जसम् ॥४२॥ एकस्मिन्निहतेमीषुकस्तत्कर्मकरिष्यति ॥ तस्मान्नवध्योभवताविधातवृषध्वज ॥ ४३ ॥
 ईश्वरउवाच ॥ ॥ प्रतिज्ञाम्पूरयिष्यामिहत्वेनञ्चतुरगननम् ॥ अहमेवप्रजाःस्रक्ष्येस्थावराणिचराणिच ॥ ४४ ॥ अन्यंस्त्र
 क्ष्येविधातारमथवाहंस्वतेजसा ॥ सएवसृष्टिकर्तास्यात्सर्वदामदनुज्ञया ॥ ४५ ॥ हत्वेनविविधेमेवाहस्पतिज्ञाम्पालयन्वि
 भो ॥ स्रष्टारमेकंस्त्रक्ष्यामिनवारयचतुर्भुज ॥ ४६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वागिरिशस्यचतुर्भुजः ॥
 स्मितप्रसन्नवदनःपुनर्मैवमितीरयन् ॥ ४७ ॥ प्रतिज्ञापूर्णङ्कुर्तुंयोग्यमात्मानिनोभवेत् ॥ इत्युवाचाभिवदनमोश्वरस्यद्विजो
 तमाः ॥ ४८ ॥ ततःपुनःशम्भुरुचैकथामात्माविधिर्मम ॥ लक्षतोभिन्नएवायमप्रत्यक्षेणाग्रतःस्थितः ॥ ४९ ॥ अथप्रहस्य
 भगवान्मनूनाम्पुनस्तदा ॥ इदमचेमहादेवन्तोषयन्गरुडध्वजः ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नब्रह्माभवतोभिन्नो नशम्भु
 र्ब्रह्मणस्तथा ॥ नचायय्यवयोब्भिन्नोऽभिन्नत्वंसर्वदातनम् ॥ ५१ ॥ प्रधानस्याप्रधानस्यभागाभागास्वरूपिणः ॥ ज्योति
 र्मयस्यभागोमैयुवामेकोहमंशकः ॥ ५२ ॥ कस्त्वङ्कोहश्चकोब्रह्मामैवपरमात्मनः ॥ अंशत्रयमिदंभिन्नसृष्टिस्थित्यन्तकार
 णम् ॥ ५३ ॥ चिन्तयस्वात्मनात्मानंमंस्तं वङ्कुरुचामनि ॥ एकत्वम्ब्रह्मवैकुण्ठशम्भुनंदतङ्कुरु ॥ ५४ ॥ शिरोग्रीवादिभेदेन
 यथैकस्येवधर्मिणः ॥ अङ्गानिमेतथैकस्यभागत्रयमिदंहर ॥ ५५ ॥ यज्ज्योतिरग्रंस्वपरप्रकाशङ्कटस्थमव्यकमनन्तरूप

म् ॥ नित्यञ्चदीर्घादिविशेषणाद्यैर्हीनम्परन्तच्चवयन्नाभिन्ना ॥ ५६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमहोदवो वि
 मोहितः ॥ जानन्सचाप्यभिन्नत्वन्सद्विस्मृत्यान्यचिन्तनात् ॥ ५७ ॥ पुनःपप्रच्छगोविन्दमनन्यत्वन्निन्निभेदिनाम् ॥ ब्रह्मविष्णु
 त्र्यम्बकानामेकस्यचविशेषकम् ॥ ५८ ॥ ततो नारायणः पृष्ठः कथयामास शम्भवे ॥ अनन्यत्वन्निर्देवानामेकत्वञ्चव्यदर्शयत्
 ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा ततो विष्णुमखाब्जकोशादुपनयता विष्णुविधीशतत्त्वे ॥ दृष्ट्वा स्वरूपञ्च जघान नैनं विधिं स्मृदः पुष्पमधूकराभ
 म् ॥ ६० ॥ इति कालिकापुराणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६१ ॥ अनन्यत्वन्निर्देवाना
 यैज्जगाद जनार्दनः ॥ शम्भवे तद्वयं श्रोतमिच्छामो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ एकत्वन्दर्शयामास कथं वा गरुडध्वजः ॥ तत्समाचक्ष्व
 विप्रेन्द्र परह्यैतूहलं हिनः ॥ २ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु ध्वम्मनयोगुह्यम्परमप्रयतम्परम् ॥ त्रिदेवानामनन्यत्वन्तथै
 वैकत्वदर्शनम् ॥ ३ ॥ हरेण पृष्ठो गोविन्दस्तं समाभाष्य सादरम् ॥ इदमाहुर्मानि श्रेष्ठा अभिन्नप्रतिपादकम् ॥ ४ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ इदन्तमोमयं सर्वमासीद्भुवनवर्जितम् ॥ अप्रज्ञातमलक्ष्यञ्च प्रसूतमिव सर्वतः ॥ ५ ॥ नदि वारात्रिभागोत्र
 नाकाशत्रयकाश्यपी ॥ नज्योतिर्न जलं वायुर्नान्यत्किञ्चन संस्थितम् ॥ ६ ॥ एकमासीत्परम्ब्रह्मसूक्ष्मन्नित्यमतीन्द्रियम् ॥ अ
 व्यक्तञ्ज्ञानरूपेण द्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ द्वौ सर्वसंहितौ ॥ स्थितः कालोऽपि भूते शजगत्कारणमे

ककम् ॥ ८ ॥ येदेकम्परस्परम्व्रह्मतत्स्वरूपापरंहरारूपत्रयमिदन्नित्यन्तस्येवजगतःपतेः ॥ ९ ॥ कालोनामापररूपमनाद्यन्तनुका
 रणम् ॥ सर्वेषामेवभूतानामवच्छेदेनसङ्गतः ॥ १० ॥ ततस्तत्स्वप्रकाशेनभास्वद्रूपप्रकाशते ॥ परासृष्ट्यर्थमतुलंक्षोभयन्प्रकृ
 त्तिस्वयम् ॥ ११ ॥ सङ्खुधायान्तुप्रकृतौमहत्त्वमजायतामहत्त्वान्ततःपश्चादहङ्काराद्विधाभवत् ॥ १२ ॥ अहङ्कारेतुसञ्जातेशब्द
 तन्मात्रतस्ततः ॥ आकाशमसृजद्विष्णुरनन्तम्मूर्तिर्वज्जितम् ॥ १३ ॥ ततस्तुरसतन्मात्रादपःसृष्टृष्टमहेश्वरः ॥ निराधारः स्वयन्दध्रे
 तास्तदनिजमायया ॥ १४ ॥ ततस्त्रिगुणसाम्येनसंस्थिताम्रकृतिप्रभुः ॥ पुनःसङ्क्षोभयामाससृष्ट्यर्थम्परमेश्वरः ॥ १५ ॥ ततः
 साप्रकृतिस्तासुबीजन्त्रिगुणभागवत् ॥ अप्सुसंसर्जयामासजद्वीजन्त्रिराकुलम् ॥ १६ ॥ तदिष्टद्वङ्कमेणैवहमण्डमभून्म
 हत् ॥ जग्राहापःसमस्तास्तागर्भएवतदण्डकम् ॥ १७ ॥ अप्सुस्थितासुहमाण्डगर्भविष्णुस्तदण्डकम् ॥ तयैवमाययादध्रे
 ब्रह्माण्डमतुलम्पुनः ॥ १८ ॥ वारिणावह्निभिश्चैववायुभिर्ब्रह्मसातथा ॥ बहिस्तदण्डकञ्छत्रांसर्वपार्श्वेसमन्ततः ॥ १९ ॥ सप्त
 सागरमनेनतथानद्यादिमानतः ॥ ब्रह्माण्डाभ्यन्तरेतोयन्तदन्यत्तुवह्निर्गतम् ॥ २० ॥ तदन्तःस्वयमेवासौविष्णुर्ब्रह्मस्वरूप
 धृक् ॥ दैववर्षैर्मुखित्वेवप्रविभेदतदण्डकम् ॥ २१ ॥ तस्मात्समभवन्मेरुरुत्पन्नास्मिन्महेश्वरः ॥ जरायुःपर्वताजातासमुद्राः
 सप्ततज्जलात् ॥ २२ ॥ तन्मध्येगन्धतन्मात्रात्पृथिवीसमजायत ॥ ईश्वरेणप्रकृत्याचयोजितात्रिगुणात्मिका ॥ २३ ॥ प्रागे

वपर्वतादिभ्यःसमुत्पन्नावसुन्धरा॥ ब्रह्माण्डखण्डसध्यैगाहृदाभतातुसाभृशम्॥२४॥तस्यामेवस्थितोब्रह्मासर्वलोकगुरुः
 स्वयम् ॥ यदाब्रह्माण्डमध्यस्थोब्रह्माव्यक्तो नचाभवत् ॥२५॥ तदैवरूपतन्मात्रात्तेजः सम्यगजायत ॥ वायुस्तुत्पुर्णतन्मा
 त्रात्प्रकृत्याविनियोजितात्॥२६॥बभूवसर्वभूतानाम्प्राणभूतःसमन्ततः॥अद्विस्तेजोभिरतुलैर्वायुभिर्नभसातथा॥२७॥
 अंतर्बहिस्तदण्डस्यव्याप्तमन्यत्तुगभृगम्॥ततोब्रह्माशरीरन्तुत्रिधाचक्रेमहेश्वरः ॥ २८ ॥ प्रधानेच्छवशाच्छम्भोत्रिगणन्त्रि
 गुणीकृतम् ॥ तदूर्ध्वभागःसञ्जातश्चतुर्वक्त्रश्चतुर्भुजः॥२९॥पद्मकेशरगौराङ्गकायोब्राह्मयोमहेश्वरः॥तन्मध्यभागोनीलाङ्ग
 एकवक्त्रश्चतुर्भुजः ॥ ३० ॥ शंखचक्रगदापद्मपाणिःकायःसवैष्णवः ॥ अभवत्तदधोभागःपञ्चवक्त्रश्चतुर्भुजः ॥ ३१ ॥
 स्फटिकाभ्रसमःशुक्लःसकायश्चन्द्रशेखरः ॥ इतस्ततोब्रह्मकायेसृष्टिशक्तिव्ययोजयत् ॥ ३२ ॥ स्वयमेवामवत्स्रष्टाब्रह्म
 रूपेणलोकभृत् ॥ स्थितिशक्तिन्निजाम्मायाम्प्रकृत्याख्यांन्ययोजयत् ॥ ३३ ॥ महेशोवैष्णवेकायेज्ञानशक्तिन्निजान्त
 था ॥ स्थितिकर्ताभवद्विष्णुरहमेवमहेश्वरः ॥ ३४ ॥ शर्वशक्तिनियोगेनसदातद्रूपतामम ॥ अन्तशक्तिन्तथाकायेशा
 म्भवेसन्ययोजयत् ॥ ३५ ॥ अन्तकर्ताभवच्छम्भुःसएवपरमेश्वरः॥ततस्त्रिपुशरीरेषुस्वयमेवप्रकाशते ॥ ३६ ॥ ज्ञानरूप
 म्परञ्जयोतिरनादिर्भगवान्प्रभुः ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकरणादेकएवमहेश्वरः ॥ ३७ ॥ ब्रह्माविष्णुःशिवश्चेतिसञ्ज्ञामापमृ

कथं ॥ अतस्त्वञ्चिविधाताचतथाहमपिनपृथक् ॥ ३८ ॥ एवंशरीररूपञ्चज्ञानमस्माकमन्तरम् ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ ३९ ॥ हर्षोऽलुल्लभस्वः प्रोचेषुनरेवजनार्दनम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एक
 एवमहेशश्च ज्योतीरूपो निरञ्जनः ॥ ४० ॥ कावामायाथकः कालः कावाप्रकृतिरुच्यते ॥ केपुमांसस्ततोभिन्नाभिन्नाश्च
 त्कथमेकता ॥ ४१ ॥ तन्मेवदस्वगोविन्दतत्प्रावय्यथातथम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमेवपश्यसि सदाध्यानस्थः पर
 मेश्वरम् ॥ ४२ ॥ आत्मन्यात्मस्वरूपन्तज्ज्योतीरूपं सदक्षरम् ॥ मायाञ्चप्रकृतिङ्कालम्पुरुषश्चस्वयविवर्धो ॥ ४३ ॥
 ज्ञातृत्वन्ध्यानयोगेनतस्माद्भानपरोभव ॥ माययामोहितोयस्मादधुनात्वस्मदीयया ॥ ४४ ॥ ततोविस्मृत्यपरमं ऊयो
 तिर्हि वनितारतः ॥ अधुनाकोपयुक्तस्त्वैव्विस्मृत्यात्मानमात्मनि ॥ ४५ ॥ माम्पृच्छसि प्रकृत्यादिरूपाणि प्रमथाधिप ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ ततस्तत्रमहादेवः श्रुत्वावाक्यं सुनिश्चितम् ॥ ४६ ॥ मनीनाम्पश्यतायै गयुक्तो ध्यानपरोभवत् ॥ आ
 साद्यबन्धमप्यर्थङ्कुन्निमीलोचनः ॥ ४७ ॥ आत्मानञ्चिन्तयामास तदात्मनि महेश्वरः ॥ परञ्चिन्तयतस्तस्य शरीरेविव
 भौशुभम् ॥ ४८ ॥ तेजोभिरुज्ज्वलन् द्रष्टुं न शक्नुमन्मनयस्तदा ॥ तत्क्षणाद्व्यानयुक्तश्च शम्भुः सविष्णुमायया ॥ ४९ ॥
 परित्यक्तोतिविवभौतपस्तेजोभिरुज्ज्वलः ॥ येयगणास्तदातस्थः सेवयाशङ्करान्तिके ॥ ५० ॥ नतेपि वीक्षितशेकः शङ्करवा

दिवाकरम् ॥ स्वयमेवतदाविष्णुःसमाधिमनसोभृशम् ॥ ५१ ॥ प्रविवेशरीरांतज्योतीरूपेणधूर्जटेः ॥ प्रविश्यतस्यज
 ठरेयथासृष्टिक्रमःपुरा ॥ ५२ ॥ तथैवदर्शयामासस्वयन्नारायणोव्ययः ॥ नस्थूलन्नचसूक्ष्मञ्चनविशेषणगोचरम् ॥ ५३ ॥
 नित्यानन्दन्निरातङ्कमेकशुद्धमतीन्द्रियम् ॥ अदृश्यंसर्ववद्रष्टारन्निर्गुणम्परमम्पदम् ॥ ५४ ॥ परमात्मानमानन्दश्चगका
 रणकारणम् ॥ प्रथमन्ददृशेशम्भुरात्मानन्तत्स्वरूपिणम् ॥ ५५ ॥ तत्रप्रविष्टमनसाबहिर्ज्ञानविवर्जितः ॥ तस्यैवरूप
 म्प्रकृतिंसृष्ट्यर्थेभिन्नताङ्गताम् ॥ ५६ ॥ ददर्शतस्यैवाभ्यासेपृथग्भूतामिवैकिकाम् ॥ पुरुषोऽश्रद्दशासौयथैववसतस्ततः ॥
 ॥ ५७ ॥ अग्नेरिवकणास्थूलादजस्रान्द्विजसत्तमाः ॥ तदेवकालरूपेणाभासतेचमुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तयोगा
 नामवच्छेदनकारणम् ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवकालोपिचमुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ अभिन्नम्भाषमाणौश्वसगार्थेभिन्नताङ्गतान् ॥
 पृथग्भूतामभिन्नाश्चदृशेचेन्दुशेखरः ॥ ६० ॥ एकमेवाद्वयम्ब्रह्मनेहनानास्तिक्लिन्न ॥ सप्रधानस्वरूपेणकालरूपे
 णभासते ॥ ६१ ॥ तथापुरुषरूपेणसंसारार्थम्प्रवर्तते ॥ ओगार्थम्प्राणिनांश्वच्छरीरेचप्रवर्तते ॥ ६२ ॥ सैवमाया
 याप्रकृतिःसामोहयतिशङ्करम् ॥ हरिन्तथाविरिञ्चिञ्चतैवान्यजनन्बभूवान् ॥ ६३ ॥ मायाख्याप्रकृतिज्जाताजन्तून्समोह
 यत्यति ॥ सास्त्रीरूपेणचसदालक्ष्मीभूताहरेःप्रिया ॥ ६४ ॥ सासावित्रीरतीसन्ध्यासासतीसैववीरिणी ॥ बुद्धिरूपास्व

गन्देवीचण्डिकेतिचर्गयते ॥ ६५ ॥ इतिस्वयन्ददर्शशुद्धानमागर्गगतोहरः ॥ महदादिप्रभेदेनतथासृष्टिक्रमंस्वयम् ॥
 ॥ ६६ ॥ दर्शयित्वाहरिःकालम्प्रकृतिम्पुरुषांस्तथा ॥ तथान्यदर्शयामासतच्छरावन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ६७ ॥ ॥ इतिश्रीका-
 द्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥ मार्कण्डेयउवाच॥ततोब्रह्माण्डसंस्थानन्दर्शयामासशम्भवे ॥ वष्टधेतोयराशिस्थम्ब्रह्माण्डञ्चय-
 थापरा॥१॥तन्मध्येपद्मगन्धर्भम्ब्रह्माणञ्चजल्पतिम्॥ज्योतीरूपम्प्रकाशार्थंस्पृष्ट्यर्थञ्चपृथगतम् ॥२॥शरीरिणञ्चददृशे-
 ब्रह्माण्डान्तर्गतम्मुहुः ॥ चतुर्भुजम्प्रकाशान्तज्योतिर्भिः कमलासनम् ॥ ३ ॥ तत्रैवचित्रिधाभूतवपुर्ब्राह्म्यन्ददर्शसः ॥
 ऊर्ध्वमध्यान्तभागैश्चब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ४ ॥ यथोद्विभागोवपुषोब्रह्मत्वमगमत्तदा ॥ मध्यय्यथाविष्णुभूतन्ददर्शान्त-
 स्यशम्भुताम् ॥ ५ ॥ एकमेवशरीरन्तुत्रिधाभूतम्मुहुः ॥ हरोददर्शस्वेगन्धर्भेतथासर्वमिदञ्चगत् ॥ ६ ॥ कदाचिद्विष्णवङ्काय-
 म्ब्राह्मेकाधेलयव्रजेत् ॥ ब्राह्म्यन्तथैवैष्णवेचशम्भवेवैष्णवन्तथा ॥ ७ ॥ शम्भुवैष्णवेकायेब्राह्म्यवैवाद्याप्यथशम्भवे ॥ गच्छ-
 न्तल्लीनतांशम्भुरेकताञ्चमुहुः ॥ ८ ॥ ददर्शवामदेवोपिभिन्नञ्चाप्यपृथगतम् ॥ परमात्मनिगच्छन्तल्लीनतान्तदपु-
 स्वयम् ॥ ९ ॥ तन्मध्येपृथिवीर्वाग्नाम्मुहुददर्शवितताञ्जले ॥ महापर्वतसङ्घातोर्विरलस्थगितान्नतः ॥ १० ॥ पुनर्ददर्शब्रह्माण्डकुर्व-
 न्तंसर्गमादितः ॥ आत्मानञ्चपृथग्भूतवैष्णुञ्चगरुडासनम् ॥ ११ ॥ दक्षम्प्रजापतिन्तत्रतैथवचनिजान्गणान् ॥

मरीच्यादीन्दशतथावीरिणीश्चतथासतीम् ॥ १२ ॥ सध्यांरतीञ्चकन्दप्यशृंगारंसवसन्तकम् ॥ हावान्भावस्तथामारानृषीन्दे
वान्मद्गुरुद्वान् ॥ १३ ॥ मेघौश्चचन्द्रसूर्यश्चवृक्षान्वल्लीस्तृणानिच ॥ सिद्धान्विद्याधरायैक्षान्राक्षसान्किन्नरैस्तथा ॥ १४ ॥ मा
नृषौश्चभुजङ्गाश्चग्राहान्मत्स्यौश्चकच्छपान् ॥ उल्कानिघातैकैतुश्चकृमिकीटपतङ्गकान् ॥ १५ ॥ काश्चिद्दशवनितान्द्वन्द्वभा
वम्प्रकुर्वती ॥ उत्पन्नमुत्पद्यन्तश्चविपद्यन्तश्चकञ्चना ॥ १६ ॥ हसतोऽरमतः काश्चित्काश्चिद्विलपतस्तथा ॥ धावतश्चापराश्छम्भुद्द
दर्शपरमेश्वरः ॥ १७ ॥ दिव्यालङ्कारसञ्छन्नामालाचन्दनचर्द्दिताः ॥ वीक्षाञ्चचक्रिरेकेकेचिच्छम्भुनाक्रीडितामहुः ॥ १८ ॥ स्तुव
न्तःप्रस्तुवन्तश्चशम्भुवैष्णवन्तथाविधिम् ॥ केचिद्दृष्टिरेतेनमनुयश्चतपोधनाः ॥ १९ ॥ तपांसिचरतः केचिन्नदीतीरेतपोव
ने ॥ स्वाध्यायवेदनिरताः पाठयन्तश्चेकचन ॥ २० ॥ तथैवसागराः सप्तनद्योदेवसरांसिच ॥ तथैवपर्वतस्थोसौदृशशम्भुना
स्वयम् ॥ २१ ॥ मायालक्ष्मीस्वरूपेणहरिसम्मोहयत्परम् ॥ सतीरूपातथात्मानम्मोहयन्तीतिशङ्करः ॥ २२ ॥ सत्यासाद्वैस्वयरे
भैकलासेरुपवर्त्ते ॥ मन्दरेदेवविपिनेशुङ्गारसमेविते ॥ २३ ॥ सतीदेहन्तथात्यक्त्वाजाताहिमवतःसुता ॥ यथाप्रापपुनस्तान्तु
यथाचैवान्धकोहतः ॥ २४ ॥ कार्तिकेयः समत्पन्नोयथाहस्तारकाद्वयम् ॥ तत्सर्ववैस्तरात्सम्यग्दर्शतृषभध्वजः ॥
॥ २५ ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठनरसिंहस्वरूपिणा ॥ यथाहतः कालनेमिर्हिरण्याक्षोयथाहतः ॥ २६ ॥ विष्णुनायादृशैद्यु

द्वन्द्वानवौघैः पुराकृतम् ॥ यथायेयेचनिहितास्तत्सर्वेन्दुष्टवान्हरः ॥ २८ ॥ जगत्प्रपञ्चान्ब्रह्मादीन्नक्षत्रग्रहमानुषान् ॥ सि
 द्धविद्याधारादीर्षचदृष्टादृष्टापृथक्पृथक् ॥ २९ ॥ आत्मानन्तान्संहस्रान्तदृशेभ्योभरीश्वरः ॥ संहारान्तेददशासौब्रह्मविष्णु
 महेश्वरान् ॥ ३० ॥ शून्यं समभवत्सर्वं अगदेतच्चराचरम् ॥ शून्येजगति सर्वस्मिन्ब्रह्माविष्णुशरीरगः ॥ ३१ ॥ ली
 नः शम्भुश्चतस्रैवशरीरम्प्रविवेशह ॥ एकमेवददशासौविष्णुमव्यक्तरूपिणम् ॥ ३२ ॥ नान्यत्किञ्चिददशासौतदावि
 ष्णुमेतेहरः ॥ अथविष्णुश्चदृष्टशैल्यन्तम्परमात्मनि ॥ ३३ ॥ भासमानम्परन्तत्त्वेज्योतीरूपेसनातने ॥ ततोज्ञान
 मयन्नित्यमानन्दम्ब्रह्मणः परम् ॥ ३४ ॥ केवलञ्ज्ञानगम्यश्चददशान्यन्नकिञ्चन ॥ एकत्वश्चपृथक्त्वश्चजगतः परमात्मने ॥
 ददशैश्चशरीरान्तःसर्गस्थित्यन्तसद्व्यमान् ॥ ३५ ॥ प्रकाशम्परमात्मानंशान्तन्नित्यमतोन्द्रियम् ॥ एकमेवाद्वयम्ब्रह्म
 ददशान्यन्नकिञ्चन ॥ ३६ ॥ कोवाविष्णुर्हरः कोवाकोब्रह्माकिमिदञ्चात् ॥ इतिभेदोनजगद्दृशेभ्योभरीश्वरः ॥ ३७ ॥
 एवंसम्पश्यतस्तस्यशरीराभ्यन्तराद्विद्विः ॥ निःसाराथमायापिप्रविवेशवृषध्वजम् ॥ ३८ ॥ अन्यत्वम्पृथक्त्वञ्चदश
 यित्वाजनार्दनः ॥ शम्भवेतच्छरीरात्तुवर्हिर्भतस्ततोद्भूतम् ॥ ३९ ॥ अथत्यक्तसमाधेस्तुहरस्यचलिताल्मनः ॥ सतीम्मनोज
 गामाशुमोहितस्यचमायया ॥ ४० ॥ ततोमुहुरावक्रान्दाक्षायण्यामनोहरम् ॥ प्रबुद्धकमलाकारव्यूहाञ्चक्रैर्द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥

ततोदक्षमरीच्यदीन्स्वगणान्कमलासनम्॥विष्णुश्चतत्रसर्वोद्वेक्षशङ्करोविस्मितोभवत्॥४२॥अथतव्वैस्मयाविष्टम्महा
देववैषध्वजम् ॥ स्मितम्प्रफुल्लवदनंहरमाहजनार्दनः॥ ४३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यद्यत्पृष्टन्त्वयैकवेभिन्नतायाञ्च
शङ्कर ॥ त्रयाणामथदेवानान्तर्ज्ञातमधुनात्वया ॥ ४४ ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवकालोमायानिजान्तरे ॥ त्वयाज्ञातामहादे
वकीदृशास्तेचकेपुनः ॥ ४५ ॥ एकम्ब्रह्मसदाशान्तन्नित्यञ्चपरमम्महत् ॥ तत्कथम्भिन्नतांजातन्ष्टन्तत्कीदृशन्त्वया
॥ ४६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिपृष्टोभगवताभगवानृषभध्वजः ॥ जगादहरयेतदध्यमेतद्वाक्यन्दिजोत्तमाः ॥ ४७ ॥
॥ ईश्वरउवाच ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्ब्रह्मास्ति तस्मान्नहि किञ्चिदीदृशम् ॥ तस्मादभिन्नं सकलञ्च गद्गरेः कालादिरू
पाणिचस्पृष्टिहेतुः ॥ ४८ ॥ समस्तभूतप्रभवन्निरञ्जनव्यश्नैवस्यैवसदांशरूपिणः ॥ सृष्टिस्थितिसंस्थैर्मनन्तदीरितरूप
त्रयन्तस्यविभातिभेदतः ॥ ४९ ॥ नाहन्नवत्वन्नहिरण्यगर्भोनकालरूपम्प्रकृतिर्ब्रह्मचान्यम् ॥ तत्प्रेरणाङ्कुरंमलञ्चकिञ्चिद्वि
नापिरूपंसदपीहतस्य ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इति तत्त्वन्वयाप्रोक्तञ्ज्ञानञ्चष्टषभध्वज ॥ तदंशभूतास्तुवय
म्ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वयानवधोयव्विरिञ्चिस्तवचेद्भवेत् ॥ एकताविदिताशम्भोब्रह्मविष्णुपिनाकिना
म् ॥ ५२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा विष्णोरमिततेजसः ॥ न जघानमहादेवो विधिं न दृष्ट्वाथ चैकता

म् ॥ ५३ ॥ इतिवः कथितव्विष्णुर्यथानन्यत्वमादिशत् ॥ शम्भवे प्रस्तुतन्तद्वः कथयाभिपुनर्दिजाः ॥ ५४ ॥ इतिकालि
 कापुराणे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ जलदेष्वथ गर्जत्समहादेवः सतोपतिः ॥ विसृज्य
 विष्णुप्रभृतींश्च गामहिमवद्भिरिम् ॥ १ ॥ आरोप्य वृषभेतुङ्गसतीमामोदशालिनीम् ॥ जगाम हिमवत्प्रस्थं रम्यङ्कुञ्जसमन्वि
 तम् ॥ २ ॥ अथ सा शङ्कराभ्यामेसदतीचारुहासिनी ॥ विरेजे वृषभस्थितिचन्द्रान्तकालिकोपमा ॥ ३ ॥ ब्रह्मादयश्च ते स
 र्व्वे मरीच्याद्याश्च मानसाः ॥ दक्षोऽपि सर्व्वमुदित अभवत्ससुरासुराः ॥ ४ ॥ केचिच्छङ्खान्वादयन्तः केचित्तालस्वनङ्गणाः ॥ के
 चिद्वास्यम्प्रकर्षन्तोऽनुजग्मन्वृषध्वजम् ॥ ५ ॥ विसृष्टा अपि ब्रह्माद्याः शम्भुना पुनरेव ते ॥ अनुजग्मः कियद्हरस्मदापरमयायु
 ताः ॥ ६ ॥ ततः शम्भुं समाभाष्य ब्रह्माद्यामानसाश्च ते ॥ सर्व्वं स्थानन्तदाजग्मः स्यन्दनैराशुगामिभिः ॥ ७ ॥ देवाश्च सर्व्वसिद्धा
 श्रुतैर्वाप्स रसाङ्गणाः ॥ यक्षा विद्याधराद्याश्च ये ये तत्र समागताः ॥ ८ ॥ ते हरेणा विसृष्टास्तु गतवन्तो निजास्पदम् ॥ बभूवुरा
 मोदयुताः कृतदारैर्वृषध्वजे ॥ ९ ॥ ततो हरः सस्वगणः सर्व्वं स्थानम्प्राप्य मोदनम् ॥ कैलासन्तत्र वृषभादवतारयति प्रियम्
 ॥ १० ॥ ततो विरूपाक्ष इमां प्राप्य दाक्षायणीङ्गणान् ॥ स्वीयां न्विसर्ज्जयामास नन्दादीन् गिरिकन्दरात् ॥ ११ ॥ उवाच
 शम्भुस्तान्सर्व्वान् नन्दादीनि तिस्रस्तूम् ॥ यदाहूवैः स्मराम्यत्र स्मरणाच्चलमानसाः ॥ १२ ॥ समागमिष्यथ तदा मत्स्या

श्वर्म्भोस्तदातदा ॥ इत्युक्तेवामदेवेनेतेनन्दिभैरवादयः ॥ १३ ॥ महाकोषीप्रपातायजमस्तुहिमवद्गिरौ ॥ ईश्वरोपिताया
 साद्वन्तेषुयातेषुमोहितः ॥ १४ ॥ दाक्षायण्याचिरैरेमरहस्यनुदिनम्भृशम् ॥ कदाचिद्वन्यपुण्याणिसमाहृत्यमनोहराम् ॥
 १५ ॥ मालाविविधायसत्यास्तुशिरःस्थानेन्ययोजयत् ॥ कदाचिद्वर्पणैर्वक्रव्वीक्षन्तीमात्मनःसतीम् ॥ १६ ॥ अनुगम्यहरो
 वक्रंस्वीयमप्यवलोकयत् ॥ कदाचिकुन्तलानस्याउल्लास्योल्लासमागतः ॥ १७ ॥ बध्नातिमोचयत्येवंशश्वत्संमाज्जयत्य
 पि ॥ सरागौचरणावस्यायावकेनोज्ज्वलेनच ॥ १८ ॥ निसर्गैरक्तैकुरुतेपुरारागादृषध्वजः ॥ उच्चैरपियदाख्येयमन्येषा
 म्परतोमहुः ॥ १९ ॥ तत्कर्णैकथयत्यस्याहरोदृष्टुन्तदाननम् ॥ नदूरमपिगत्वासौसमागम्यप्रयत्नतः ॥ २० ॥ अनुबध्ना
 तितामक्षिणपृष्ठदेशेऽन्यमानसाम् ॥ अन्तर्हितस्तुतत्रैवमाययावृषभध्वजः ॥ २१ ॥ तामालिलिङ्गभीत्यासाचकिताव्याकु
 लाभवत् ॥ सौवर्णपद्मकलिकातुल्येतस्याःकुचद्वये ॥ २२ ॥ चकारचमराकाररम्मृगनाभिविशेषकम् ॥ हरमस्याःकुचयुगा
 द्वियोज्यसहसाहरः ॥ २३ ॥ नियोजयति तत्रैवसकस्पर्शनम्महुः ॥ अङ्गदान्वलयान्वर्म्मोर्विश्लेष्यचपनःपुनः ॥ २४ ॥ त
 त्स्थानात्पुनरेवासौतस्थानेप्रयुजच ॥ कालिकेयंसमायातिसवर्णतिसखीतिताम् ॥ २५ ॥ पश्येत्यस्यास्तथेच्छन्त्याःप्रोक्ता
 जग्राहतत्कुचौ ॥ कदाचिन्मदनोन्मादेचेतनःप्रमथाधिपः ॥ २६ ॥ चकारनर्ममर्ममार्माणितयाहस्त्रियामुदा ॥ आहत्यपद्मपुष्पा

णिवन्यपुष्पाणिशङ्करः ॥ २७ ॥ पुष्पाभरणसर्वाङ्गीङ्कुरुतेस्मकदाचन ॥ गिरिकुञ्जेषुरम्येषुतयासहसतीपतिः ॥ २८ ॥ विज
 हारसमस्तेषुवनेषुमदितोहरः ॥ नयानेनोपवेशचनस्थितौनापिचेष्टिते ॥ २९ ॥ तयाविनाक्षणमपिशम्मलेभ्रवृषध्वजः ॥
 विहय्यसुगिरङ्कालङ्कूलसगिरिकन्दरे ॥ ३० ॥ महाकोषोप्रपातायजगामहिमवद्गिरौ ॥ तस्मिन्प्रविष्टेहिमवत्पव्वतेष्टभ
 ध्वजे ॥ ३१ ॥ कामोपिसहमित्रेणरत्याचप्रजगामह ॥ तस्मिन्प्रविष्टेकामेतुवसन्तः शङ्करान्तिके ॥ ३२ ॥ वितताननिजाः श्री
 श्रवक्षेतोयेतथाभ्रवि ॥ सर्वेषुपुष्पितावृक्षालताश्चान्याः सुपुष्पिताः ॥ ३३ ॥ अम्भांसिफुल्लपद्मानिपद्मेषुभ्रमरास्तथा ॥
 प्रविष्टेतत्रसुरभौप्रववृम्मलयागिरिः ॥ ३४ ॥ सुगन्धिपुष्पगन्धेनमोहिताश्चसुसन्धयः ॥ मनीनामपिचेतांसिप्रमथ्यसुरभि
 स्तदा ॥ ३५ ॥ स्मरः सारंसमहदधेतक्रौवादाज्यवल्कती ॥ सन्ध्याद्वचन्द्रसङ्काशाः पलाशाश्चविरजिरे ॥ ३६ ॥ कामास्त्रवत्सु
 मनसः प्रमोदायाभावत्सदा ॥ बभ्रुः पङ्कजपुष्पाणि सरः सुसकलाञ्जानान् ॥ ३७ ॥ सम्मोहयितुमद्युक्तुसुमुखीदाम्बुदेवता ॥
 नागकेशरवृक्षाश्चस्वर्णवर्णप्रसूनकैः ॥ ३८ ॥ बभ्रुर्मन्दनकेवाभ्रामनोज्ञाः शङ्करान्तिके ॥ चम्पकास्तरवोहिमपुष्पत्वम्प्रक
 टम्महुः ॥ ३९ ॥ कुर्वन्तः प्रचुरैः पुष्पैः सम्यग्नेजुस्तथास्फुटैः ॥ प्रफुल्लपाटलापुष्पैर्दशैः स्युः पाटलांशवः ॥ ४० ॥ यथातथा
 पुष्पितास्तेपाटलास्यामहीरुहाः ॥ लवङ्गवल्लीसुरभिर्गन्धेनोद्वास्यमारुतम् ॥ ४१ ॥ सम्मोहयतिचेतांसिभृशङ्का

मिजनेपुरा ॥ वासन्तीवासितास्तत्रबल्वजाःकिलरजरे ॥ ४२ ॥ तद्गन्धलुब्धभ्रमरारतिमिश्रामनोहराः ॥ चारुपाव
कवच्चैस्त्रिखराश्रूतशाखिनः ॥ ४४ ॥ बभ्रुर्मदनबाणौघघर्ष्यङ्कवदनावृताः ॥ अम्भासिमलहीनानिरेजुःफल्लकुशेशयैः ॥
४५ ॥ मनीनानिमिवचेतासिप्रव्यक्तज्योतिरुद्गमात् ॥ तुषाराःसूर्यरश्मीनांसङ्कमादगममक्षयम् ॥ ४६ ॥ ममत्वानीवविज्ञान
शालीनाहृदयात्तदा ॥ निःशङ्काःकोकिलाः शब्दन्तन्वतेस्मतदान्वहम् ॥ ४७ ॥ प्राणिव्यधनपुष्पपुष्पज्याशब्दवङ्कशम् ॥
चकृर्भ्रमरास्तत्रवनान्तर्गतपुष्पगाः ॥ ४८ ॥ कान्तालोलाबुभुक्षोस्तुस्मरव्याघ्रस्यशब्दवत् ॥ चन्द्रस्तुषारवद्भान्नचैताः
सकलाकलाः ॥ ४९ ॥ क्रमाद्भारमोहायजनानाङ्कुशलम्भुवि ॥ प्रसन्नाःसहचन्द्रेणनिस्तुषारास्तदाभवत् ॥ ५० ॥ विभा
वर्ग्यः प्रियेणवकामिन्यःसुमनोहराः ॥ तस्मिन्कालेमहादेवःसहसत्याधरोत्तमे ॥ ५१ ॥ रेमेससुचिरञ्छन्नो निकञ्जेसनदीषुच
॥ सापितेनसर्मेमेतथादाशायणीशुभा ॥ ५३ ॥ यथाहरःक्षणमपिशान्तिन्नापतयाविना ॥ सम्भोगविषयेदेवीसतीतस्य
मनःप्रिया ॥ ५४ ॥ विशतीवहरस्याङ्गेपाययन्तीवतद्रसम् ॥ तस्याःकुसुममालाभिर्द्रुषयन्त्सकलातनम् ॥ ५४ ॥ स्वहस्त
रचिताभिश्चवरन्नर्मचकारसः ॥ आलापैर्वीक्षणैर्हासैस्तथासम्भाषणैर्हरः ॥ ५५ ॥ तस्यान्विवेशगिरिशःसद्व्यमीवात्म
सन्विदिम् ॥ तद्वत्क्रचन्द्रपीयूषयानिस्थिरतनुरः ॥ ५६ ॥ नावापशेषिकीन्तन्वीमवस्थांसकदाचन ॥ तद्वत्क्राम्बुजवासेतन

१ दुषारवद्भुः दुषारयुक्त किरणश्चन्द्रः पताः सकलाः कलाः क्रमेण नवभार किंतु एकदैव बभ्रुर्लथः अर्थात्सवासुसुतिशेषु पूर्ण एव चन्द्र उदितवानितियावत् ।

त्सौन्दर्यैश्चनमर्माभिः ॥ ५७ ॥ गुणैरिवमहादन्तीबद्धानान्यद्विचेष्यते ॥ इतिहिमगिरिकुशेप्रस्थभागदरीषुप्रतिदिनम
 भिरेमेदक्षपुत्र्यामहेशः ॥ क्रतुभुजपरिमाणैः क्रीडतस्तस्यजातानवदशचमनीन्द्रावत्सराः पञ्चचान्ये ॥ ५८ ॥ इतिकालिकपुरा
 णे चतुर्दशोध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ कदाचिदथदक्षस्यतनयाजलदागमे ॥ जगादद्रैः शि
 खरिणः प्रस्थस्थवृष्टैषभध्वजम् ॥ १ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ घनागमोयंसप्राप्तः कालः परमदुःसहः ॥ अनेकवर्णमेघाधस्य
 गिताम्बरदिक्रयः ॥ २ ॥ विवातिवाताहदयन्दारयन्तोतिवेगिनः ॥ कदम्बरजसाधौतपाथोलेशविकार्षिणः ॥ ३ ॥ मेघानाङ्क
 र्जितैरुच्चैर्द्वारासारिव्विमुञ्चताम् ॥ विद्युत्पताकिनान्तीव्रैः क्षुब्धङ्कस्यनमानसम् ॥ ४ ॥ नस्योदृश्यतेनापिमेघच्छन्नो
 निशापतिः ॥ दिवापिरात्रिवद्भातिविरहिर्व्यत्ययाकरम् ॥ मेघानैकत्रतिष्ठन्तोध्वनन्तः पवनेरिताः ॥ पतन्तइवलोकानान्दृ
 श्यन्तेमूर्ध्निशङ्कर ॥ ५ ॥ वाताहतामहावृक्षानृत्यन्तइवचाम्बरे ॥ दृश्यन्तेहरभीरूणान्त्रासकाः कामुकैस्मिताः ॥ ७ ॥
 स्निग्धनीलाञ्जनश्याममुदिरौघस्यपृष्ठतः ॥ बलाकाराजीभात्युच्चैर्यमनाघुष्टफेनवत् ॥ ८ ॥ क्षणङ्कणञ्चञ्चलेयन्दृश्यते
 कालिकागता ॥ अम्बुधाविवसन्दीप्तः पावकोवडवामुखः ॥ ९ ॥ प्ररोहन्तिहिशस्यानिमन्दिराङ्गणेष्वपि ॥ किमन्यत्रविरूपा
 क्षशस्योद्भूतवैदाम्यहम् ॥ १० ॥ श्यामलैराजतैः कक्षैर्विशदोयंहिमाचलः ॥ मन्दराश्रयवृक्षौघपत्रदुग्धाम्बुधिर्घ्यथा ॥ ११ ॥

कुसुमश्रीश्चकुटुम्भेजेसास्याथकिंशुकान् ॥ उच्चावचान्कलौलक्ष्मीर्यथासन्यज्यसज्जनान् ॥ १२ ॥ मयूराःस्तनयि
 ल्नांशब्देनहृषितामुहुः ॥ केकायन्तेप्रतिवनेसततवृष्टिसूचकाः ॥ १३ ॥ मेघोन्मुखानामधुरश्चातकानांस्वनोहर ॥ श्रूयतां
 मतिमत्तानावृष्टिसन्निधिसूचकः ॥ १४ ॥ गगनेशक्रचापेनकृतंसांम्रतमारुपदम् ॥ धारासारशरैस्तापभेतुम्रप्रतियथोदतः
 ॥ १५ ॥ मेघानामपश्यभग्नैर्हृदुन्नयङ्करकोत्करैः ॥ यत्ताडयन्त्यनुगतम्मयरञ्चातकन्तथा ॥ १६ ॥ शिखिसारङ्गयोद्वृष्टमित्राद
 पिपराभवम् ॥ हंसगच्छन्तिगिरिशिविदरमपिमानसम् ॥ १७ ॥ एतस्मिन्विषमेकालेनीडङ्काकाश्चकोरकाः ॥ कुर्वन्तिविव्विना
 गेहात्कथंशान्तिमवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ महतीबाधतेभीतिर्मांमेघोत्थापिनाकधृक् ॥ यतस्वतस्माद्वासायमाचिरवैचनान्मम
 ॥ १९ ॥ कैलाशेवाहिमाद्रौवामहाकोप्यामथक्षितौ ॥ तवोपयोग्यत्वंवासङ्कुरुष्ववृषभध्वज ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तदाशम्भुर्दक्षा
 यण्यातयासकृत् ॥ ईषज्जहासशोर्षस्थचन्द्ररश्मिसिताननः ॥ २१ ॥ अथोवाचसतीन्देर्वीस्मितभिन्नोष्ठसम्पुटः ॥ महात्मास
 र्वतत्त्वज्ञस्तोषयन्परमेश्वरीम् ॥ २२ ॥ ईश्वरउवाच ॥ यत्रप्रित्यमयाकार्योवासस्तवमनोहरे ॥ मेघास्तत्रनगन्तारः कदाचि
 दपिमत्त्रिये ॥ २३ ॥ मेघानितम्बपर्यन्तं सञ्चरन्तिमहीभृतः ॥ सदाप्रालेयधाम्नस्तुवर्षास्वपिमनोहरे ॥ २४ ॥ कैलाशस्यतथा
 देवीयावदामेखलङ्घनाः ॥ सञ्चरन्तिनगच्छन्ति तस्मादुद्धङ्कुदाचन ॥ २५ ॥ सुमेरोर्यारुधेरुद्धुन्नगच्छन्तिबलाहकाः ॥ जम्बमलं

समासाद्यपञ्जरवर्तकादयः ॥२५॥ एतेषचगिरीन्द्रेषयस्योपरितवेहते ॥ मनःप्रियोनिवासायतमाचक्ष्वद्रुतम्मयि ॥ २६॥
 स्वेच्छाविहारैस्तवकौतुकानिसुवर्णपक्षानिलवृन्दवृन्दैः ॥ सकुन्तवर्गर्मधुरस्वनैस्तेसदोपदेयानिगिरौहिमोत्थे ॥ २७॥ सि
 द्धाङ्गनास्तेसखितासनातनीमिच्छन्त्येवोपकृतिंसकौतुकाम् ॥ स्वेच्छाविहारैर्मणिकुट्टिमैर्गैर्कुर्वन्त्यण्यन्तिफलादिदान
 कैः ॥ २८॥ यादेवकन्यागिरिकन्यकाश्चयानागकन्याश्चतुरङ्गमुख्यः ॥ सर्वास्तुतास्तेसतसंसायतांसमाचरिष्यन्त्यनुमोद
 विश्रमैः ॥ २९॥ रूपन्तेवदमतुलवैदंनसुचारुदृष्टाङ्गनाजिवपुन्निजकान्तिसङ्घम् ॥ हेलान्निजेवपुषिरूपगणेषुनित्यङ्कुतारइ
 त्यनिमेषक्षणचारुरूपाः ॥ ३०॥ यामेनकापर्वतराजजायारूपगणैः ख्यातवतीत्रिलोके ॥ साचापितेतत्रमनोमोदन्नित्य
 ङ्कुरिष्यत्यथसूचनाद्यैः ॥ ३१॥ परभ्रवर्गैर्गिरिराजवन्द्यैः प्रीतिविवितन्वद्गिरुदाररूपाम् ॥ शिक्षासदातेस्वकुलोचितापिका
 द्यार्थान्वहम्प्रीतियुतागणौघैः ॥ ३२॥ विचित्रकोकिलालापमोदकुञ्जगणावृतम् ॥ सदावसन्तप्रभवङ्गुन्तिच्छसिस्मिन्प्रिये ॥ ३३
 नानास्वच्छजलापूर्णसरःशतसमावृतम् ॥ पाद्विनीशतसंयुक्तमचलेन्द्रहिमालयम् ॥ ३४॥ सर्वकामप्रदंवृक्षैश्चाद्वलैः कल्प
 सञ्ज्ञकैः ॥ सच्छत्रैर्यस्यकुसुमान्युपयोक्ष्यसितत्रैव ॥ ३५॥ प्रशान्तश्वापदगणम्मनिभिर्यतिभिर्वृतम् ॥ देवालयम्महा
 भागेनानामृगगणैर्वृतम् ॥ ३६॥ स्फटिकस्वर्णवप्राद्यैराजतैश्चविराजितम् ॥ मानसादिसरोवर्गैरभितःपरिशोभितम् ॥ ३७

हिरण्यैरत्ननालैः पङ्कजैर्ममकैर्वृतम् ॥ शिशुमरैस्तथाशङ्कैः कच्छपैर्ममकरैर्द्विषैः ॥ ३८ निषेवितैर्ममजुलैश्च तथा नीलोत्पला
दिभिः ॥ देवीशतस्नानशक्तसर्वगन्धैश्च कुङ्कुमैः ॥ ३९ ॥ विचित्रस्त्रगन्धजलैरापूर्णैः स्वच्छकान्तिभिः ॥ शाद्वलैस्तुरुभिस्तुङ्गैः
स्तीरस्थैरुपशोभितैः ॥ ४० ॥ नृत्याद्विरिचशाखैर्विषयान्तस्वसम्भवम् ॥ कादम्बैः सारमैर्ममन्तचक्राङ्गग्रामशोभितैः ॥ ४१ ॥
मधुरारविभिर्मोदकारिभिर्भ्रमरादिभिः ॥ वासवस्य कुबेरस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ ४२ ॥ अग्नेः कौणपरजस्य मारुतस्य हर
स्य च ॥ पुरीभिः शोभि शिखरमैरुमैश्चैः सुरालयम् ॥ ४३ ॥ रम्भाशयोमेन कादिरम्भोरुगणसेवितम् ॥ किन्त्वमिच्छसि सव्वेषां
सारभूतमहागिरिम् ॥ ४४ ॥ तव देवीशतयुतासाप्सरोगणसेविता ॥ नित्यञ्चरिष्यति शचीतव योग्यां सहायताम् ॥ ४५ ॥
अथ वाममैकलासमचेलन्द्रसदाश्रयम् ॥ स्थानमिच्छसि त्विदं पुरीपरिविराजितम् ॥ ४६ ॥ गङ्गाजलौघत्रयतम्पूणचन्द्रस
मप्रभम् ॥ दरीषु सानुषु सदायक्षकन्याभिरीहितम् ॥ ४७ ॥ नानासृगणैर्जुष्टम्पद्माकरशतवृतम् ॥ सव्वैर्गुणैश्च सद्
शंसु मेरोरिव सुन्दरि ॥ ४८ ॥ स्थानेष्वेतेषु यत्रास्ति तवान्तः करणारुहः ॥ तद्रुतम्ममसमाचक्ष्व वासङ्कुर्तास्मि तत्र ते ॥ ४९ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इतीरितेशङ्करेण तदा दाक्षायणोशनैः ॥ इदमाहमहोदं वंश्लक्ष्णं स्वेच्छाप्रकाशनम् ॥ ५० ॥ सत्युवा
च ॥ हिमाद्रावेव वसति महमिच्छे त्वया सह ॥ नचिरात्कुरुवासन्त्वन्तस्मिन्नेव महागिरौ ॥ ५१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अ

थतद्वाक्यमाकर्ण्यहरः परममोदितः ॥ हिमाद्रिशिखरन्तुङ्गन्दक्षाण्यया समर्थ्यौ ॥ ५२ ॥ सिद्धाङ्गनागणायुक्तमगम्यम्भेघ
 पक्षिभिः ॥ जगामशिखरन्तुङ्गम्भरीचवनराजितम् ॥ ५३ ॥ इतिकालिकापुराणे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ४४
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ विचित्रकनकैरूप्यैः शिखरं लकव्वरम् । बालार्कसदृशान्तुङ्गमासदासतीसखः ॥ १ ॥ स्फटिका
 ब्रमयेतस्मिञ्छाद्वलद्रुमराजिते ॥ विचित्रपुष्पवह्नीभिः सरसीभिश्चसंयुते ॥ २ ॥ प्रफुल्लतरुशाखाग्रुञ्जद्रुमश्रुषिते
 पङ्कुरैः प्रफुल्लैश्च नीलोत्पलचयैस्तथा ॥ ३ ॥ शोभिते चक्रवाकैः कादम्बैर्हंसमद्गुभिः ॥ प्रमत्तसारसैः क्रौञ्चैर्नीलकण्ठैश्च
 ब्दिते ॥ ४ ॥ पुंस्कोकिलकलस्वानैर्मर्मधुरैर्मृगसेविते ॥ तुरङ्गवदनैः सिद्धैरप्सरोगैः सगह्वरैः ॥ ५ ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरी
 भिर्विवहारिते ॥ पुरन्ध्रीभिः पार्वतीभिकन्याभिश्च समन्विते ॥ ६ ॥ विपञ्चीतन्त्रिकामन्दमुद्रदङ्गपटहस्वनैः ॥ नृत्यद्विरप्सरोगै
 श्चकौतुकैः सुशोभिते ॥ ७ ॥ देवीलताभिर्दिव्याभिर्गन्धिनीभिः समावृते ॥ ऊर्ध्वप्रफुल्लकुसुमैर्नीलैश्चैरुपशोभिते ॥ ८ ॥
 शैलराजपुराभ्यासे शिखरेषु भध्वजः । सहस्रत्याचिरं मे एव भूते सुशोभने ॥ ९ ॥ तस्मिन्स्वर्गसमेस्थाने दिव्यमानेन
 शङ्करः । दशवर्षसहस्राणि रेमे सत्यासम्मदा ॥ १० ॥ सकदाचित्तु तत्स्थानात्कलासंय्याति शङ्करः । कदाचिन्मेरुशिखर
 न्देव देवीवृतम्परा ॥ ११ ॥ दिक्पालानान्तथोद्यानव्वनानि वसुधातलम् ॥ गत्वा गत्वा पुनस्तत्र रेमे तेभ्यः सतीसखः ॥

१ वृद्धिद्विमित्तस्यंतिपुंस्वद्भवनिषेधः ।

॥ १२ ॥ नजज्ञेसदिवारात्रब्रह्मनतपःसमम् ॥ सत्याहितमनाःशम्भुःप्रीतिमेवकारह ॥ १३ ॥ एकम्महादेवमुखं स
 तीपश्यतिसर्वशः ॥ महादेवोऽपि सर्वत्र सदा द्राक्षीत्सतीमुखम् ॥ १४ ॥ एवमन्योन्यसंसर्गादनुरागमहीरुहम् ॥ वदयामा
 सतुःशम्भुसत्यैभावाम्बुसेवनैः ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नन्तरदक्षोजगताहितकारकः ॥ महायज्ञं समारंभेयष्टुसर्वजनान्वितम्
 ॥ १६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि यत्र जुहति ऋत्विजः ॥ उदातारश्चतुःषष्टिसहस्राणि महर्षयः ॥ १७ ॥ अध्वर्यवोऽथ हो
 तारस्तावन्तो नारदादयः ॥ अधिष्ठाता स्वयं विष्णुः सहस्रं सर्वमरुदणैः ॥ १८ ॥ स्वयन्तत्राभवद्ब्रह्मा त्रयीविधिनिदर्शकः ॥
 तथैव सर्व्वीदं कपालाद्वारपालाश्चरक्षकाः ॥ १९ ॥ उपतस्थे स्वयं द्यैज्ञः स्वयं वै दीधराभवत् ॥ तनूनपादपि निजश्चक्रैरू
 पं सहस्रशः ॥ २० ॥ हविषाङ्गहणायाशुतस्मिन्यज्ञमहोत्सवे । आमन्त्र्याशुमरीच्याद्याः पवित्रैकधारिणः ॥ २१ ॥
 सर्व्वत्रसामिधेन्यातेज्वालयामासुरर्क्षिषम् ॥ सप्तर्षयः सामगाथाङ्कुर्व्वन्ति स्म पृथक् पृथक् ॥ २२ ॥ गान्दिशो विदिशः ख
 ञ्प्रयरन्तः श्रुतिस्वरैः ॥ न वृतास्तत्र योगेषु दक्षेण सुमहात्मना ॥ २३ ॥ न केचिदृषयो देवानमनुष्या न पक्षिणः ॥ नोद्भिदो न
 तृणव्याऽपि पशवो न मृगास्तथा ॥ २४ ॥ गन्धर्व्वी विद्याधरसिद्धसङ्घान्नादित्यसाध्यर्षिगणान्त्सयक्षान् ॥ सस्थावरास्त्राग
 वरान्त्समस्तान्वत्त्रे सदक्षः सुमहाध्वरेषु ॥ २५ ॥ कल्पमन्वन्तरयुगवर्षमासदिवानिशाः ॥ कलाकाष्ठानि मेघाद्यावृताः सर्व्वे

समागताः ॥ २६ ॥ महर्षिगार्भसुरर्षिसङ्घानृपाः सपुत्राः सचिवैः ससैन्यैः ॥ वसुप्रमरुथागणदेवतायाः सर्वावृतास्ते
नगतामखन्तम् ॥ २७ ॥ कीटापतङ्गाजलजाश्च सर्वे सवानराः श्वापदविघ्नघोराः ॥ मेघाः सशैलाः सनदीसमद्राः सारां
सिवाप्यश्च गतावृतास्ते ॥ २८ ॥ सर्वस्वभागंहविषाक्षिघ्नक्षवः क्रतुम्प्रजगमहृढयज्विनस्ते ॥ पातालवासा असुरा
समागतानागस्त्रियोदेवसमाः समस्ताः ॥ २९ ॥ जगद्व्यस्तियत्किञ्चिद्वेतनोचेतनम्पुनः ॥ सर्ववृत्त्वा समारभेय
ज्ञं सर्वस्वदक्षिणम् ॥ ३० ॥ तस्मिन्यज्ञेवृतः शम्भुर्नन्दक्षेणमहात्मना ॥ कपालीति विनिश्चित्य तस्य यज्ञाहृतानहि ॥ ३१ ॥
कपालिभ्यार्थेति सतीदयितापि सुतानिजा ॥ नाहूतायज्ञविषयेदक्षेणदोषदर्शिना ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा सतीतथायज्ञान्तो तेनारब्धम्
तमम् ॥ कपालिभ्यार्थेति वृतानाहमित्यपि तत्त्वतः ॥ ३३ ॥ उचैश्च कोपदक्षायरक्तनेत्राऽननात्तदा ॥ शोपेनदक्षदग्धुश्च मनश्च
क्रेतदासती ॥ ३४ ॥ कोपाविष्टाऽपि सा पूर्वसमयं स्मृतवत्यमम् ॥ मनसेति विनिश्चित्य न शशाप तदा सती ॥ ३५ ॥ अलंशा
पेनमेपूर्वसुदृढः समयः कृतः ॥ अस्तीति मय्यवज्ञायाम्प्राणान्माक्षेयध्रुवम्पुनः ॥ ३६ ॥ यदास्तु ताहदक्षेणसुचिरन्तयात्थिना ॥
तदैव समयो मे यशोपेनालङ्करोमि तम् ॥ ३७ ॥ इति सञ्चिन्त्य सा देवी नीत्यरूपमथात्मनः ॥ सरमारा तुलमत्यग्रिन्निकलन्तज्जग
न्मयम् ॥ ३८ ॥ पूर्वरूपं स्मरन्ती सा योगनिद्रा ह्यहं हरेः ॥ एवं सञ्चिन्त्या मासमनसा दक्षजा तदा ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणोदितदक्षेण

यदर्थमहमीडिता॥ तत्किञ्चिदपिनो जातं शङ्करोपिनपुत्रवान् ॥ ४० ॥ इदानीमेकमेवाऽभूत्कार्थ्यन्देवगणस्य च ॥ यच्छङ्करः सानु
रागो मत्कृते भूञ्चयोषिति ॥ ४१ ॥ मत्तो नान्यापुनः शम्भो रागवैर्द्वयितुम्पुनः ॥ शक्तानकाऽपि भविता स नान्यां सङ्गृहीष्यति ॥
॥ ४२ ॥ तथाप्यहन्तु न्यक्षये समयस्य त्वयोर्योजितात् ॥ हिताय जगताङ्कुर्व्याम्प्रादुर्भावम्पुनर्निगरो ॥ ४३ ॥ पुरा हि मवतः प्र
स्थे रस्यै देवगृहोपमे ॥ शम्भुः सार्द्धम् यारन्तु सुचिरम्प्रीतिसर्थ्यैतः ॥ ४४ ॥ तत्र यामेन का देवी चाव्वद्भीचरितव्रता ॥ सुशी
ला सा पुरन्ध्रीणामुत्तमा पाव्वर्त्तगीणे ॥ ४५ ॥ सामाम्मा तव दाचष्टसर्वकर्मसु नर्मकम् ॥ तस्यास्मेत्यनु रागो भूत्सामेमाता
भविष्यति ॥ ४६ ॥ कन्याभिः पाव्वर्त्तीभिश्च बाल्यक्रीडामहश्चिरम् ॥ कृत्वा कृत्वा मेन कायाः करिष्येमोदमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ पु
नश्चाहम्भविष्यामि शम्भोज्ञायाऽतिवल्लभाः ॥ करिष्ये देवकार्थ्याणि तदुपायादंशयम् ॥ ४८ ॥ इति सञ्चिन्तयन्ती सा पुनः
कोपसमावृता ॥ ज्वालदक्षतनया दक्षदारुणकर्मणा ॥ ४९ ॥ क्रोधरंके क्षणात् तत्र तनुयष्टे स्तदासती ॥ स्फोटश्चकार द्वारा
णिसर्वार्ण्यावृत्य योगतः ॥ ५० ॥ तेन स्फोटनमहता तस्यास्तु प्राणवायवः ॥ निर्दिग्द्यदशमद्वारमात्मनस्ते बहिर्ध्ययुः ॥ ५१
त्यक्तप्राणान्तु नान्दृष्टा देवाः सर्वेन्तरिक्षगाः ॥ हाहाकारन्तदाचक्रुः शोकव्याकुलितेक्षणाः ॥ ५२ ॥ ततस्तु सत्याभिगिनी सु
तातान्द्रष्टुमागता ॥ चुक्रोश शोकाद्विजया मृता न्द्रष्टा सती म्मुहुः ॥ ५३ ॥ हासति क्वगतासीति हासती तव किन्त्विदम् ॥ ॥ हासा

तृष्वसिरित्युच्चैस्तदाशब्दो महानभूत् ॥ ५४ ॥ विप्रियश्रवणादेव प्राणास्त्यक्ता लयासति ॥ अहङ्कृतुजीवामिदृष्टदृष्टिग्विप्रिय
 नृढम् ॥ ५५ ॥ पाणिनावदनं सत्यामार्जयन्ती महर्म्महुः ॥ करुणविलपन्ती स्ममुखश्चिघ्नति सातदा ॥ ५६ ॥ सिञ्चन्तीने
 त्रजैस्तोयैः सत्याः साहृदयम्मुखम् ॥ केशानुल्लास्य पाणिभ्यां विक्ष्यन्ती वदनम्मुहुः ॥ ५७ ॥ ऊर्ध्वधः कम्पितशिराः शोक
 व्याकुलितेन्द्रियाः ॥ हृदयम्पञ्चशाखाभ्यां विनिहन्ती तथाशिरः ॥ ५८ ॥ इदञ्च वचनं साश्रुकण्ठासा विजया ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा
 ते मरणम्माता वीरिणी शोककार्षीता ॥ ५९ ॥ धारयन्ती कथम्प्राणान् सद्यस्त्यक्षति जीवितम् ॥ सतथानिरनुक्रोशः क्रूरकर्मोपिता
 तव ॥ ६० ॥ प्रमीता ममवर्ती श्रुत्वा कथं न्यास्यति जीवितम् ॥ विचिन्त्य न नङ्कुम्माणि स्वीयानि भवती मप्रति ॥ ६१ ॥ कृतानि स नृ
 शंसानि दक्षः शोकाकुलस्तदा ॥ यज्वास च ज्ञानशीलः कथय्यज्ञैः प्रवर्तते ॥ ६२ ॥ निःश्रद्धस्त्यक्तबुद्धिश्च कथं नानभवेत्कृतौ ॥ हामा
 तद्वै हि वचनं रुदन्या बालवन्मम ॥ ६३ ॥ अवत्यानिर्गमेशोकाद्भियेशल्यसमानमनु ॥ त्वङ्कुम्भसि मे शर्भोर्व्वहितस्य कदाच
 न ॥ ६४ ॥ तेनामर्षशम्प्राप्ता मातम्माङ्घ्रिभ्रमसे ॥ तदेव वदनञ्च क्षुम्भं सानासिकातवा ॥ ६५ ॥ एते पाङ्कगताः सर्व्वे विभ्रमाह
 सितङ्क्या ननु ते विभ्रमैर्हीनस्ते त्रयुग्मं सनासिकम् ॥ ६६ ॥ स्मितहीनञ्च वदनं दृष्ट्वा सोढाकं थं हरः ॥ का सुधासि मितववै कथं हरः श्र
 मसमागताम् ॥ ६७ ॥ स नृत्तन्वा मृते मातवर्दिष्यति मुहुः ॥ श्रद्धावती बान्धवेषु पत्युर्भाववशानुगा ॥ ६८ ॥ सर्व्वलक्षण

१ मेति विहितस्य शेषे नष्टी मया विहितं शम्भोरपराधं किं स्मरसीत्यर्थः ।

सम्पूर्णत्वस्मायाभविष्यति ॥ त्वद्वदेवदेवेशःशोकोपहतचेतनः ॥ ६९ ॥ दुःखितात्मानिरुत्साहोनिश्चेष्टश्चभविष्यति ॥ ए
वल्लपन्तीभृशदुःखितासतोऽमृतांसमीक्ष्यातिशयशुचाहता ॥ पपातभूमौविजयाविरावव्वितन्वतीचोर्द्धभुजाप्रवेपती ॥ ७० ॥
इतिकालिकापुराणेसतीदेहत्यागोनामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरेऽशम्भुःशोभनेमा
नसेहृदे ॥ समाप्यसन्ध्यामायातःस्वमाश्रमपदम्प्रति ॥ १ ॥ आगच्छन्नेवसंराविव्विजयायावृषध्वजः ॥ शुश्रावदारुणन्तीव्र
अकितश्चततोभवत् ॥ २ ॥ ततउक्ष्णबलवतामनोमारुतरंहस ॥ स्वमाश्रमपदंशर्व्वआससादत्वरान्वितः ॥ ३ ॥ आसाद्यदेवीन्द
यितान्तदादाक्षायणीहरः ॥ स्मृतान्दृष्ट्वापिनजहौस्मृतेतिप्रियभावतः ॥ ४ ॥ ततोनिरोक्ष्यवदनमामृज्यचपुनःपुनः ॥ पप्रच्छकस्मा
त्सुप्तासीत्येवन्दाक्षायणीम्महुः ॥ ५ ॥ ततोभर्गवचःश्रुत्वातदातद्भगिनीसुता ॥ विजयाप्राहनिधनन्दाक्षायण्यायथातथा ॥ ६ ॥
॥ विजयोवाच ॥ दक्षःकर्तुंदुतशम्भोदेवान्सर्व्वान्सर्व्ववासवान् ॥ आजुहावतयादेत्यात्राक्षसान्सिद्धगुह्यकान् ॥ ७ ॥ ब्रह्माणमथ
गोविन्दमिन्द्रादीनिपिदिकपतीन् ॥ देवयोनीस्तथासर्व्वान्साध्यविद्याधरादिकान् ॥ ८ ॥ नाहूतानि क्रतौतेनयानिसत्वानिशङ्क
रातानिदक्षेणनोसन्तिसमस्तभुवनेष्वपि ॥ ९ ॥ एवम्प्रविततय्यैज्ञश्रुत्वैषावचनान्मम ॥ विमृश्यवत्यनाह्वानेहेतुंशम्भोरथाल्म
नः ॥ १० ॥ चिन्तयानान्तथाहन्तांसतीञ्जाल्वायथाश्रुतम् ॥ उक्तवत्यस्मिभूतेशयज्ञानाह्वानकारणम् ॥ ११ ॥ शम्भुः

कपालीतज्जायातत्संसर्गाद्विर्हिता । अतःशम्भुःसतीचापिनाध्वरेमिलिष्यतः ॥ १२ ॥ इत्यनाह्वानहेतुर्ममश्रुतपूर्वः
 पुरामखात् । दक्षस्यवीरिणींश्लक्ष्णाङ्गदतस्तस्यमन्दिरे ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ममवचःसाविवर्णमुखीक्षितौ ॥ उपविष्टान
 माङ्घ्रिश्चिदकुत्वाकोपपरायणा ॥ १४ ॥ बभूवद्वनन्तस्यास्तक्षणात्परुषहर ॥ भ्रुकुटो कुटिलं श्यामय्यथास्वन्धमेकेतना ॥
 १५ ॥ सामुहूर्त्तमिव ध्यात्वा स्फोटनमहताततः । प्राणानुदसृजच्चैषाभित्त्वामर्दानमात्मनः ॥ १६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 इति श्रुत्वा वचस्तस्याविजयायावृषध्वजः ॥ अतीवकोपादुत्तस्थौ दिग्धक्षरिव पावकः ॥ १७ ॥ तस्य कोपपरीतस्य कर्णनासा
 क्षिवक्त्रतः ॥ घोराज्वलन्त्यः कणिकासृजन्त्योऽग्नेर्ममहारवम् ॥ १८ ॥ उल्काविनिःसृता बह्वयः कल्पान्तादित्यवच्चैसः ॥ अथ तत्र
 जगामाशुदक्षो यत्र महातपाः ॥ १९ ॥ यज्ञश्चैकहरो गत्वा यज्ञवाटाद्वहिःस्थितः ॥ तथैव ज्ञन्ददृशे भर्गः कोपेन महतावृतः ॥ २० ॥
 महाधनसमापन्नम्पात्री जुह्वादिभिर्वृतम् ॥ हुताज्याहुतिसव्वृद्धदीप्तवह्निविराजितम् ॥ २१ ॥ यथास्थानस्थितान्सर्वान्
 निदकपालान्त्सायध्वजान् । विधातारन्तथाविष्णुर्ध्वजमधेयवस्थितम् ॥ २२ ॥ ददर्श कपितः शम्भुस्तान्दृष्ट्वा तीव्रकोपि
 तः । भगं सूर्यन्तथा सोमम्भार्याभिः सह सव्वृतम् ॥ २३ ॥ सहस्राक्षद्वौ तमञ्च पूर्वभागे व्यवस्थितम् ॥ सनत्कुमारमात्रेय
 म्भार्गवविविन्ता सुतम् ॥ २४ ॥ मरुद्गणैस्तथा साध्यानां ग्रेय्यश्चातवेदसम् ॥ कालंसचित्रगुतश्च कम्भयोर्निसगालवम् ॥ २५ ॥

विश्वेदेवांस्तथासर्वान्कव्यवाहादिकान्पितॄन् ॥ अग्निज्वालादिकान्स्वोभूतग्रामश्चतुर्विधम् ॥ २६ ॥ भौमम्प्रेतगणान्त्सि
 द्धान्दक्षिणाशां व्यवस्थितान् ॥ रक्षांसिचपिशाचौश्चभूतानि मृगपक्षिणः ॥ २७ ॥ क्रव्यादाश्क्षुद्रजन्तुश्च तथा पुण्यजनेश्वरम् ॥ मह
 र्षिम्मौद्गलाहुत्रैर्ऋत्याङ्किन्नरास्तथा ॥ २८ ॥ महोरगास्तथानक्रान्मत्स्याग्राहौश्च कच्छपान् ॥ समुद्रान्त्सप्तसिन्धूश्च नदास्ती
 र्थानि गल्थकान् ॥ २९ ॥ मानसादिहृदांस्सर्वान्गङ्गाजम्बनदास्तथा ॥ कामम्धुवसन्तश्च वरुणश्च सहानुगम् ॥ ३० ॥ शनैश्चर
 द्विरीन्त्सर्वान्पिश्रिमाशां व्यवस्थितान् ॥ प्राणादिपञ्चवायूश्च सगणैश्च समीरणम् ॥ ३१ ॥ कल्पद्रुमानिहमद्रिश्च तथपञ्चमहा
 मनिम् ॥ वायव्याङ्कुमलाव्रातम्फलानिचकलानिधिम् ॥ ३२ ॥ नानारत्नानिहमानिमन्युपवर्ततास्तथा ॥ हिमाद्रिमुख्यायक्ष
 श्चस्थूणाकर्णादयो बधाः ॥ ३३ ॥ नलकूबरेणसहितोयक्षराणनरवाहनः ॥ ध्रुवो धरश्च सोमश्च विष्णुश्च वाऽनिलोनलः ॥ ३४ ॥
 प्रत्युषश्च प्रभासश्च कौबेर्योऽसि स्थितानिमान् ॥ वृषध्वजविवैनासर्वो ब्रुद्राक्षीवम्भनूस्तथा ॥ ३५ ॥ विविधान्बाहुजान्वैश्याञ्छू
 द्रानपि समन्ततः ॥ ऐशान्याविविधान्नानिब्रीहीनपिलता अपि ॥ ३६ ॥ ऐशानीपूव्योर्मध्ये ब्रह्मर्षीन्त्संशितव्रतान् ॥ मह
 र्षीश्च तुरोवेदावेदाङ्गानितथैव षट् ॥ ३७ ॥ नैर्ऋत्यपश्चिमान्तस्थमनन्तश्चेतवर्ततम् ॥ काद्रवेयसहस्रेणसहितान्त्सप्तभोगिनः
 ॥ ३८ ॥ केतुन्तत्रैव कूष्माण्डाकिनीगणसम्युतम् ॥ तथा जलधरानन्यान्नावर्णान्त्सविद्युतान् ॥ ३९ ॥ दिग्गजानपितत्रस्था

नैरावतमुखान्हरः॥ यथास्थानस्थितान्सर्वान्दिकारिण्याचसय्युतान्॥४०॥ तमेवन्दुरतादृष्टायज्ञवाटम्महाधनम्॥ वीरभद्रा
 हयन्तूर्णस्त्रेषयामासत्प्रति॥४१॥ वीरभद्रोपिबहुभिःसंवृतोविविधैर्गणैः॥ व्यध्वंसयत्ततोयज्ञदक्षस्यसुमहात्मनः॥४२॥
 विकुर्वन्तमहायज्ञवैवीरभद्रंसमीक्ष्यवै॥ वारयामासवैकुण्ठः॥ सर्वदेवगणवृतः॥४३॥ तवैर्वीर्यमाणन्दृष्ट्वैकोयसरक्ताचनः
 स्वयविवेशतय्यज्ञध्वंसयामासचेश्वरः॥४४॥ विशन्तमेवतय्यज्ञेप्रथमम्पुनरतोभग॥ बाहूवितत्यभेतुशमासमादत्वरन्वि
 तः॥४५॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यभग्नोपिभृशरोषितः॥ अङ्गुल्यग्रप्रहारेणतस्यनेत्रेजघानह॥४६॥ हीननेत्रम्भगन्दृष्ट्वाविरूपा
 क्षन्दिवाकरः॥ स्पर्द्धमानस्ततःशर्व्वमासमादत्वरान्वितः॥४७॥ ततःसूर्य्यम्महादेवःपाणौधृत्वाकरणच॥ दरीकृत्यातिक्रिपि
 तोयज्ञमेवाभ्यधावत॥४८॥ मार्त्तण्डश्चहसन्वेगाद्वितत्यविपुलैर्भुजौ॥ एहियोत्स्येव्येत्युक्तातमेप्रत्यवारयत्॥
 ४९॥ हसतस्तस्यसूर्य्यस्यक्रोधेनवृषभध्वजः॥ दन्तान्करप्रहारेणशातयामासवक्रतः॥५०॥ विदन्तम्मिहिरन्दृष्ट्वा
 हीननेत्रम्भगन्तथा॥ सर्वदेवाश्चक्रुषयोयेचान्येतद्द्रुवुः॥५१॥ विद्राव्यसर्व्वान्देवादीन्हरःपरमकोपनः॥ मृगरूपे
 णापयान्तय्यज्ञमेवान्वपद्यत॥ यज्ञोप्याकाशमार्गेणब्रह्मस्थानिर्व्वेशह॥५२॥ वृषध्वजोपिक्रिपितोब्रह्मस्थानञ्ज
 गामह॥ ब्रह्मणःसदनाद्यज्ञोभीतोभग्नोदवातरत्॥५३॥ अवतीर्य्यसतीदेहम्प्रविवेशस्वमायया॥ भग्नोपिदक्षदु

हितुर्मृतायानिकटङ्गतः ॥ ५४ ॥ अन्वगच्छतदायज्ञन्दर्शचसतीशिवम् ॥ मृतान्दृष्टातदादेवीहरोदाक्षायणीसतीम् ॥
 ॥ ५५ ॥ विस्मृत्ययज्ञान्तत्प्रान्तेस्थितोबाढशुशोचताम् ॥ बहुविधगुणवृन्दद्विचिन्तयच्छलपाणिर्ललितदर्शनपङ्क्तिवक्रमञ्जप्रका-
 शम् ॥ ५६ ॥ अरुणदर्शनवस्त्रम्भयगुर्वीक्ष्यतस्याः खरतरपृथुशोकव्याकुलोसौरुद ॥ ५७ ॥ इतिकालिकापुराणसप्त
 दशोध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ दाक्षायणीगुणगणान्गणयन्गोरथस्तदा ॥ विललापातिदुःखार्तोमनु-
 जः प्राकृतोयथा ॥ १ ॥ विलपन्तन्तदाभर्गव्वैज्ञायमकरध्वजः ॥ रतीवसन्तसहितआसामदमेहेश्वरम् ॥ २ ॥ तंशु-
 चातिपरिश्रष्ट्यैगपत्सरतीपतीः ॥ जघानपञ्चभिर्बवौरुदन्तम्भ्रष्टचेतनम् ॥ ३ ॥ शोकाग्निहतचित्तोपिस्मरबाणसमा-
 कुलः ॥ सङ्कीर्णभावमापन्नः शुशोचचममोहच ॥ ४ ॥ क्षणम्भूमौनिपततिक्षणमृत्यायधावति ॥ क्षणम्भ्रमतितत्रैवनि-
 मोलतिविभुः पुनः ॥ ५ ॥ ध्यायन्दाक्षायणीन्देवीहसमानः कदाचन ॥ परिष्वजतिभूमिष्ठांसभावरिवस्थिताम् ॥ ६ ॥ स-
 तीसतीतिसततन्नामव्याहृत्यशङ्करः ॥ मानन्त्यजथेत्येवमक्त्वास्पृशतिपाणिना ॥ ७ ॥ पाणिनापरिमाज्यैनामलङ्कृ-
 न्यथास्थितान्नातस्याविश्लिष्यचपुनस्तत्रैवानुयोजच ॥ ८ ॥ एवङ्कुर्वतिभूतेशेमृतानोवाचकिञ्चन ॥ यदासतीतदाभर्गः
 शोकाद्ग्राहुरुरोदह ॥ ९ ॥ रुदतस्तस्यपततोवाष्पावन्वीक्ष्यतदासुराः ॥ ब्रह्मादयः पराश्चित्ताश्चमुश्चिन्तापरायणाः ॥

१ पंक्ति मित्यर्थम् । २ दशनाच्छादनमोष्टिमित्यर्थः । ३ विचारपरायणा इत्यर्थः ।

॥ १० ॥ वाष्पाः पतन्तो भूमौ च दहेयुः पृथिवीमिमाम् ॥ उपायस्तत्र कः कार्य इति हाहेति चुक्रुशुः ॥ ११ ॥ ततो विस्मृत्य तदे
 वा ब्रह्माद्यास्तु शनैश्चरम् ॥ तुष्टुवृम्मर्दभग्नस्य वाष्पधारणकारणात् ॥ १२ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ शनैश्चरमहा
 भागलो कानुग्रहकारक ॥ मूलशक्तिः समुद्रतनमस्ते सुख्यं सम्भव ॥ १३ ॥ नमस्ते शूलहस्ताय पाशहस्ताय धन्विने ॥
 तथा वरदहस्ताय नमः श्यामात्मजाय ते ॥ १४ ॥ नीले मधप्रतीका शभिन्नाञ्जनचयोपम ॥ नमस्ते सर्वलोकानाम् प्राणधारणे
 तवे ॥ १५ ॥ गृध्रध्वजनमस्ते स्तु प्रसीद भवगन्धर्मा वाष्पेभ्यः शोकजेभ्यश्च पाहि भग्नस्य नः क्षितिम् ॥ १६ ॥ यथा पुरा शतव
 र्षानवजग्राह वर्षणम् ॥ भवानेव तु मेघेभ्यस्तथा कुरु हराम्बुनि ॥ १७ ॥ तव चापाग्रहं दृष्टुमेघास्ते पुष्करादयः ॥ मम च
 सततवर्षेभ्यो नन्दस्य किलाज्ञया ॥ १८ ॥ आकाश एव वर्षाभ्यस्तत्सर्वं भवता पुरा ॥ विनाशितं त्वय्यथा वाष्पन्तथानाशयश
 लिनः ॥ १९ ॥ नत्वा मृत्युं न्यः शक्तोऽस्ति हरवाष्पनिवारणे ॥ दहेत्सं देवगन्धर्वं ब्रह्मलोकान् स पर्वतान् ॥ २० ॥ पृथिवीम्पति
 तो वाष्पस्तस्माद्धारय मायया ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येव भाषमाणेषु देवेषु मिहिरात्मजः ॥ २१ ॥ प्रत्युवाच सता
 न्देवान्नातिहृष्टमना इव ॥ ॥ शनैश्चर उवाच ॥ ॥ करिष्ये भवताङ्कुर्मम यथा शक्तिः सुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ तथा किन्तु विदधं हि न मां ब्र
 त्तियथा हरः ॥ दुःखशोकाकुलस्यास्य समीपे वाष्पधारिणः ॥ २३ ॥ कोपात्तश्चेच्छरीरममेनियतन्नात्र संशयः ॥ तस्माद्यथामा

मभूतेशोनजानातिसतीपतिः॥ तथाकुरुध्वन्नेत्रेभ्योहरलोतकधारिणम् ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततोब्रह्मादयोदेवास्तेस
 न्वेशङ्कुरान्तिकम् ॥ २५ ॥ गत्वाहरसंस्ममहुःसांसार्योगमायया ॥ शनैश्चरोपिभूतेशमासाद्यान्तर्हितस्तदा ॥ २६ ॥ बाष्प
 वृष्टिन्दुराधर्षमवजग्राहमायया ॥ यदासनाशकद्वाष्पान्सन्धारयितुमर्कजः ॥ २७ ॥ तदामहागिरौक्षिप्ताबाष्पास्तेजलधार
 के ॥ लोकालोकस्यनिकटेजलधाराहयोगिरिः ॥ २८ ॥ पुष्करद्वीपपृष्ठस्थस्तोयसागरपश्चिमे ॥ सतुसर्वप्रमाणेनमेरुपर्वतसन्नि
 भः ॥ २९ ॥ तस्मिन्विन्यस्तवान्वाष्पास्तदाशक्तःशनैश्चरः ॥ सपर्वतोपितान्वाष्पान्नधर्तुङ्क्षुमर्दशितुः ॥ ३० ॥ विदीर्णस्तैस्तुबा
 ष्पाघैर्भग्नमध्योभवद्भुतम् ॥ तेबाष्पाः पर्वतम्भित्वाविविशुस्तोयसागरम् ॥ ३१ ॥ सागरोपिग्रहीतुन्तान्नशशाकखरानति ॥ तत
 स्तुसागरम्मध्येभित्त्वाबाष्पाः समागताः ॥ ३२ ॥ तोयधेःप्राग्भवान्वैवलांस्पर्शमात्राद्विभेदताम् ॥ विभिद्येवलान्तेबाष्पाःपुष्क
 रद्वीपमध्यगाः ॥ ३३ ॥ नदीभित्त्ववैतरणीपर्वसागरगाभवत् ॥ जलधारस्यभेदेनसंसर्गात्सागरस्यचा ॥ ३४ ॥ अवाप्यसौ
 म्यताङ्कुरिश्चिद्वाष्पास्तेनाभिर्दक्षितम् ॥ वेवस्वतपुरद्वारेयोजनद्वयविस्तृता ॥ ३५ ॥ अद्यापितिष्ठत्यपगाहरलोतकसम्भवा ॥
 अथशोकविमूढात्माविलपन्वृषभध्वजः ॥ ३६ ॥ जगामप्राच्यदेशैस्तुस्कन्धेकृत्वासतीशवम् ॥ उन्मत्तवद्गच्छतोस्यदृष्टाभाव
 न्दिवौकसः ॥ ३७ ॥ ब्रह्माद्याश्चिन्तयामासुःशवभ्रंशनकम्मणि ॥ हरगात्रस्यसंस्पर्शाच्छवोनायिविशीर्णताम् ॥ ३८ ॥ ग

मिष्यतिकथन्तस्मादस्य भ्रंशो भविष्यति । इति सञ्चिन्तयन्तस्ते ब्रह्मविष्णुशनेश्वराः ॥ ३९ ॥ सतीशवान्तर्विविशुरहस्यायोग
मायया ॥ प्रविश्याथ शब्देवाः खण्डशस्ते सतीशवम् ॥ ४० ॥ भूतले पातयामासुः स्थाने स्थाने विशेषतः ॥ देवीकूटपादयुग्म
स्त्रथमद्वयपतक्षितौ ॥ ४१ ॥ उड्डियाने चोरुयुग्मं हिताय जगतान्ततः ॥ कामरूपे कामगिरौ न्यपतद्योनिमण्डलम् ॥
॥ ४२ ॥ तत्रैव न्यपतद्भूमौ पव्वतो नाभिमण्डलम् ॥ जालन्धरेस्तनयुगस्वर्णहारविभूषितम् ॥ ४३ ॥ अंशग्रीवम्पूर्णगि
रौ कामरूपान्ततशिवः ॥ यावद्भुवङ्गतो भर्गः समादाय सतीशवम् ॥ ४४ ॥ प्राच्येषु याज्ञिको देशस्तावेदवप्रकीर्तितः ॥ अ
न्यशरीरावयवालवशः खण्डिताः सूरैः ॥ ४५ ॥ आकाशगङ्गामगमन्य वनेन समीरिताः ॥ यत्र यत्रापतन्सत्यास्तदापादाद
यो द्विजाः ॥ ४६ ॥ तत्र तत्र महादेवः स्वयल्लिङ्गस्वरूपधृक् ॥ तस्थौ मोहसमायुक्तः सतीस्नेहशानुगः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मावि
ष्णुः शनिश्चापि सव्वदेव गणास्तथा ॥ पुजयाञ्जकुरीशस्य प्रीत्या सत्याः पदादिकम् ॥ ४८ ॥ देवीकूटमहादेवी महाभागेति
गीयते ॥ सतीपादयुगे लीना योगनिद्रा जगत्प्रभूः ॥ ४९ ॥ कात्यायनी चोड्डियाने कामाख्या कामरूपिणी ॥ पूर्णेश्वरी पू
र्णगिरौ चण्डी जालन्धरे गिरौ ॥ ५० ॥ पूर्वान्ते कामरूपस्य देवी दिक्करासिनि ॥ तथाललितकान्तेति योगनिद्रा प्रगीयते
॥ ५१ ॥ यत्रैव पतितं सत्याः शिरस्तत्र वृषध्वजः ॥ उपविष्टः शिरो वीक्ष्य भ्रमसञ्छो कपरायणः ॥ ५२ ॥ उपविष्टे हरे तत्र ब्रह्माद्या

स्तेदिवौकसः॥समीपमगमस्तस्यदूरतःसान्वयन्हरम् ॥ ५३ ॥ देवानागच्छतोदृष्टाशोकलज्जासमन्वितः ॥ गत्वाशिलात्वं
 न्तत्रैवल्लिङ्गत्वङ्गुतवान्हरः ॥ ५४ ॥ हरेल्लिङ्गत्वमापन्नब्रह्माद्यास्तुदिवौकसः ॥ तुष्टुबुहयम्बकन्तत्रलिङ्गरूपञ्जगद्गुरुम् ॥ ५५ ॥
 देवाऊचुः ॥ महादेवंगिवंस्थाणमुग्रंरुद्रवृषध्वजम् ॥ श्मशानवासिनस्मभगं सर्वान्तिकरणम्परम् ॥ ५६ ॥ त्वान्नमा
 मोवयम्भक्त्याशङ्करत्रीललोहितम् ॥ गिरिशर्वरदन्देवम्भूतभावनमव्ययम् ॥ ५७ ॥ अनादिमध्यसंसारयोगविद्या
 यशम्भवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ५८ ॥ ज्ञानासृतान्तसम्पूर्णशुद्धदेहान्तरायच ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्म
 णेलिङ्गमूर्तये ॥ ५९ ॥ आदिमध्यान्तभूतायस्वभावानलदीप्तये ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६० ॥
 जटिलायगिरिशायविद्याशक्तिधरायते ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६१ ॥ प्रलयाणवसंस्थायप्रलय
 स्थितिहेतवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६२ ॥ यःपरंभ्यःपरस्तस्मात्परायपरमात्मने ॥ नमःशि
 वायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६३ ॥ ज्वालामालावृताङ्गायनमस्तेविश्वरूपिणे ॥ नमः शिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्ग
 मूर्तये ॥ ६४ ॥ ओन्नमःपरमार्थायज्ञानदीपायवेधसे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६५ ॥ नमोदाक्षा
 यणीकान्तमृडभगंमहेश्वर ॥ नमस्तेसर्वभूतेशप्रसीदभगवञ्छिव ॥ ६६ ॥ सशोकत्वयिलोकेशेचेष्टमानेमहेश्वर ॥ सु

राःसमाकुलाःसर्व्वेत्स्माच्छोकम्परित्यज ॥ ६७ ॥ नमोनमस्तेभूतेशसर्व्वकारणकारण॥ प्रसीदरक्षनःसर्व्वार्स्त्यैजशोक्रत्र
मोस्तुते ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इति संस्तुयमानस्तु महादेवो जगत्पतिः ॥ निजरूपं समास्थाय प्रादुर्भूतः शुचा
हतः ॥ ६९ ॥ तं शुचा विह्वलं दृष्ट्वा प्रादुर्भूतं विवक्षतम् ॥ शोकापहविषैः साम्ना तुष्टावष्टुभध्वजम् ॥ ७० ॥ ॥ ब्रह्मा
वाच ॥ ॥ हिरण्यबाहो ब्रह्मा त्विष्येणस्वः श्रुतः पतिः ॥ सृष्टिस्थिति विनाशानां हेतुस्त्वङ्केवलं हर ॥ ७१ ॥ त्वमष्टमूर्तिभिः
सर्व्वं श्रद्वाप्य चराचरम् ॥ उत्पादकस्थापकश्च नाशकश्चापि विश्वकृत् ॥ ७२ ॥ त्वामाराध्य महादेवमुक्तिर्य्योताममक्षवः ॥
रागद्वेषादिभिस्त्यक्तां सारविमखावधाः ॥ तृतीययैद्वेदत्रैललाटस्थम्महेश्वर ॥ ७३ ॥ सततं भ्राजमानश्च चिन्त्येते यन्मम
क्षुभिः ॥ विभिन्नवाय्वग्निजलौघवर्जितं तन्नद्रसंस्थं रविचन्द्रसंस्थितम् ॥ ७४ ॥ त्रिमार्गं मध्वस्थमनुप्रकाशकं तत्त्वम्परशुद्वम
यम्महेश्वर ॥ यदृष्टशास्त्रस्य तरोः प्रसूनं श्रद्धाम्बुद्वयसमीपजस्य ॥ ७५ ॥ तपश्छदः संस्थगितस्य पीनं सूक्ष्मोपगन्ते वश
गंसैव ॥ अधस्तमाधाय समीरणस्वनं निरुद्वयचोर्ध्वत्रिशिंहं समध्यतः ॥ ७६ ॥ हृत्पद्ममध्ये समुखीकृतं रजः परन्ते
जस्तवसर्व्वदेश्यताम् ॥ प्राणायामैः परकैस्तन्मभैकैर्वारिक्तैश्च त्रैशोदं नैत्युत्पराख्यम् ॥ ७७ ॥ दृष्टादृश्ययोगिभिस्ते
प्रपञ्चाः शुद्धवृद्धन्ततव तस्ते स्ति लब्धम् ॥ ७८ ॥ सूक्ष्मं श्रद्वापि गुणैः घपीनं मृग्यम्बुधैः साधनसाध्यरूपम् ॥ चो

१ चोदयत्तत्पथं व्यतिमिति पाठांतरम् ।

ररक्षेनाद्भुतैर्ब्रवनीतव्वित्तन्तवास्यर्थहीनम्महेश ॥ ७९ ॥ नकोपेननशोकेननमानेननदम्भतः ॥ उपयोज्यतुद्वित्तमन्यथैव
 विवर्द्धते ॥ ८० ॥ माययामोहितःशम्भोविस्मृतन्तेहृदिस्थितम् ॥ मायामिन्नाम्परिज्ञायधारयात्मानमात्मना ॥ ८१ ॥
 मायास्माभिस्तुतापूर्वञ्जगदर्थमहेश्वर ॥ तयाध्यानगताञ्चितम्बहुयज्ञैःप्रसाधितम् ॥ ८२ ॥ शोकःक्रोधश्चलोभश्चका
 मोमोहःपरात्मता ॥ ईर्ष्यामानौघिचिकित्साकृपासूयाजगुप्सुता ॥ ८३ ॥ द्वादशैतेबुद्धिनाशहेतवोमनसोमलाः ॥ नत्वादृ
 शैर्निषेव्यन्तेशोकम्यजततोहर ॥ ८४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिशाम्यंस्ततःशम्भुःसंस्मृत्यापिस्ववाञ्छितम् ॥ नावदध्रे
 तदात्मानंशोकात्सत्याविनाकृतः ॥ ८५ ॥ अधोमुखस्थितोवीक्ष्यब्रह्माणंशशनैरिदम् ॥ प्राहब्रह्मब्रौयतिगव्वदकिङ्क
 रवाण्यहम् ॥ ८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोयामदेवेनविधातासव्वदैवतैः ॥ इदमाहृतदेशस्यशोकविध्वं
 सकव्वैचः ॥ ८७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्यजशोकम्महादेवसंस्मृत्यात्मानमात्मना ॥ नत्वंशोकस्यसदनम्प
 रंशोकात्तवान्तरम् ॥ ८८ ॥ सशोकत्वयिभूतेशदेवाभूताःसमाध्वसाः ॥ भंशयेज्जगतीङ्क्षोपःशोकःसव्वंश्चशोषयेत् ॥
 ॥ ८९ ॥ त्वद्वाष्पव्याकुलापृथ्वीविदीर्णास्यान्नचेच्छनिः ॥ अवजग्राहेतबाष्पंसोपिकृष्णोभवद्वठात् ॥ ९० ॥ यत्रदेवासग
 न्धर्वाःसदाक्रीडन्ति सोत्सुकाः ॥ समेरुसदृशोयोसौमानतः पर्वतोत्तमः ॥ ९१ ॥ यस्मिन्प्रविश्यसुगिरौपद्मनालनिभे

घनाः ॥ उत्पिबन्तिस्मृतोयानिपुष्करवर्तकादयः ॥ १२ ॥ मन्दरात्सततथैत्रकम्भयोनिर्महामुनिः ॥ गत्वागत्वातपस्तेपे
हितायजगतोहर ॥ १३ ॥ यस्मिन्स्थित्वागिरौपूर्वमगस्त्यस्तोयसागरम् ॥ ययौतपोबलात्कुत्वाकरमध्यगतङ्किल ॥ १४ ॥
शनैश्चरेणतेवोदुमसमर्थेनलोकैः ॥ क्षिप्तैर्विदारितस्तेसौजलधाराह्वयोगिरिः ॥ १५ ॥ विभिद्यपर्वतशम्भोबाष्पास्ते
सागरार्थयुः ॥ भित्त्वातुसागरशीघ्रम्रमीताण्डजङ्कुलम् ॥ १६ ॥ जग्मस्तेपव्वपूलिनत्तस्यतद्विभिदुश्चते ॥ भित्त्वावे
लान्ततः पृथ्वीव्विभिद्याशुतरङ्किणीम् ॥ १७ ॥ चक्रुर्व्वतरणीन्नाम्नापूर्वसागरगामिनीम् ॥ ननावानविमानेननद्रोण्यास्यन्द
नेनच ॥ १८ ॥ ततैशक्यासातनदीतततोयातिभीषणादुःखेनतान्तुपृथिवीविभिर्तिमहताधुना ॥ १९ ॥ सदाचोर्द्धगतैर्ब्बा
ष्पैर्व्विक्षिपन्तीनभश्चरान् ॥ तस्यास्तूपरिनोयान्तिदेवाअपिभयातराः ॥ २० ॥ यमद्वारम्परावृत्ययोजनद्वयविस्तृता ॥ नि
म्नावहतिस्मर्युर्णाभीपयन्तीजगत्रयम् ॥ २१ ॥ त्वन्निःश्वासमरुज्जातैर्व्व्यस्ताः पर्व्वतकाननाः ॥ समाकुलद्वीपिनागानाद्या
पिप्रतिशेरते ॥ तवनिःश्वासजोवायुःपीडयञ्जगतःसुखम् ॥ नाद्यापिप्रशमयैयातिबाधाहोनःसनातन ॥ २२ ॥ सतीशवन्ते
वहतःशीघ्र्यमाणापदेपदे ॥ नाद्यापिव्याकुलपृथ्वीव्याकुलव्विषुश्चति ॥ २३ ॥ नस्वर्गेनचपातालेतत्सत्त्वव्विद्यतेऽधुना ॥
येतेक्रोधेनशोकैकनानाकुलव्वृषभध्वज ॥ २४ ॥ तस्माच्छोकममर्षश्चत्यक्त्वाशान्तिम्प्रयच्छनः ॥ आत्मानश्चात्मनावेत्थधार

यात्मानमात्मना ॥ ६ ॥ सतीचदिव्यमानेनव्यतीतिशरदांशते ॥ साचेत्रेतायुगस्यादौभार्यातवभविष्यति ॥ ७ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवेधसाशम्भस्तूष्णीन्ध्यानपरायणः ॥ अधोमुखस्तदाप्राहब्रह्मणाममितौजसम् ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यावद्ब्रह्मब्रह्मंशोकादुत्तरामिमतीकृतात् ॥ तावन्ममसखाभूत्वाकुरुशोकापनोदनम् ॥
 ॥ ९ ॥ तस्मिन्नवसरेयत्रयत्रगच्छाम्यहर्बिधे ॥ तत्रतत्रभवान्गवाशोकहानिङ्करोतुमे ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच
 ॥ ॥ एवमस्त्वितिलोकेशःप्रोक्त्वावृषभवाहनम् ॥ हरेणसाद्वङ्कलासङ्गन्तुश्चक्रमनस्ततः ॥ ११ ॥ ब्रह्मणासहितंशम्भुङ्क्ते
 लासगमनोत्सुकम् ॥ समासेदुर्गणादृष्टानन्दभृङ्गिमुखाश्रये ॥ १२ ॥ ततःपर्वतसङ्काशोवृषभःपुरतोविधेः ॥ उपतस्थ
 सिताब्धस्यसदृशोऽग्निरिकोयथा ॥ १३ ॥ वासुक्याद्याष्टयेसर्पायथास्थानश्चेतेहरम् ॥ भूषयाश्चक्रुरुद्गम्यशिरोबाह्वा
 दिषुद्रुतम् ॥ १४ ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चमहादेवःसतीपतिः ॥ सर्वैःसुरगणैःसाद्विष्णुमुद्रायुपर्वतम् ॥ १५ ॥
 ततस्तानौषधिप्रस्थान्निःसृत्यनगराद्विरिः ॥ सर्वैरमात्यैःसहितउपतस्थेसुरोत्तमान् ॥ १६ ॥ ततःसम्पूजितारतेनसुरैश्चा
 गिरिणासह ॥ सचिवैःपौरवर्गैश्चमुमुदस्तेसुरर्षभाः ॥ १७ ॥ ततोददर्शतत्रैवगिरीन्द्रस्यपरेहरः ॥ विजयामौषधिप्र
 स्थेसखीभिर्गौतमात्मजाम् ॥ १८ ॥ सापिसर्वान्सुखरात्रणम्यहरमुखकान् ॥ चुक्रोशमातृभगिनीमृच्छन्तीग

विशेसतीम् ॥ १९ ॥ कसतीतेमहादेवशोभसेनतयाविना ॥ विस्मृतापित्वयतातमद्भुदोनापसर्प्यति ॥ १२० ॥ ममा
 ग्रेसापराप्राणान्यदात्यजतिकोपतः ॥ तदैवाहंशोकशल्यविद्वानाग्नौमिवैसखम् ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वावदनव्वैक्षप्रान्तेना
 छाद्यसाभृशम् ॥ रुदन्तीप्रापतद्भूमौकश्मलश्चाविशत्तदा ॥ १२२ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टादशोध्यायः ॥ ४५ ॥
 ॥ १८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततस्ताम्पतितान्दृष्टातदादाक्षायणीस्मरन् ॥ नशशाकहरःसोढंशोकमेद्वगसम्भवम्
 ॥ १ ॥ अष्टैर्यस्ततःशम्भुर्बाष्पव्याकुललोचनः ॥ पश्यतांसर्वदेवानाश्चिन्ताध्यानपरोभवत् ॥ अथाश्वारूढ
 दाधाताविजयांशोककर्षिताम् ॥ २ ॥ हरमाश्वसयन्सात्वपूवमेतदुवाचह ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुराणयोगिभगवन्नशो
 कस्तवयुज्यते ॥ परधाम्नितवध्यानमासीत्कस्मात्स्त्रियामिह ॥ ३ ॥ प्रभविष्णुःपरःशान्तःसूक्ष्मस्थूलतरःसदा ॥ तवस्वभाव
 श्वकथंशोकेनबहुधाकृतः ॥ ४ ॥ निरञ्जनध्यानगम्यय्यतीनान्परात्परन्निर्मलसर्व्वगामि ॥ मलैर्हीनरागलोभादि
 भिर्यत्तत्तेरूपन्त्वद्भुतङ्गुलबुद्ध्या ॥ ५ ॥ शोकोलोभःक्रोधमोहौचहिंसामानोदम्भोमदमोहप्रमोदाः ॥ इष्ट्यासूयाक्षान्तिरस
 त्यताचतुर्दशज्ञाननाशोहिदोषाः ॥ ६ ॥ ध्यानेनत्वाद्योगिनश्चिन्तयन्तित्वविष्णुरूपीजगताव्विधाता ॥ यातेमहाभोहकरी
 सतीतितवैवसालोकमोहायमाया ॥ ७ ॥ यासर्व्वलोकञ्जननेथगर्भेविमोहयन्तीपूव्वदेहस्यबुद्धिम् ॥ विनाशयबाह्यङ्कुरुतेहिज

न्तोर्विमोहयत्यद्यसात्वासशोकम् ॥ ८ ॥ सतीसहस्राणिपुरुज्झितानित्वयामृतानिप्रतिकल्पमेवम् ॥ हितायलोकस्यचराचर
 स्यपुनर्गृहीताचतथात्वयास्वम् ॥ ९ ॥ भवान्तरेध्यानयोगेनपश्यसतीसहस्राणिमृतानिन्यानि ॥ यथातयात्वम्परिशिज्जितश्चय
 थास्तिसावावृषराजकेतोः ॥ १० ॥ यतःसमत्पद्यमदुर्भवन्तंसाप्राप्स्यतीशःत्रदशैर्द्वरापम् ॥ पुनश्चजायायादृशीतिभवित्रीतत्त
 त्सर्व्वन्ध्यानयोगेनपश्य ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवम्बहुविधम्ब्रह्माव्याहरत्सामशङ्करम् ॥ गिरिराजपुरात्तस्मा
 द्रमयामासनिर्जनम् ॥ १२ ॥ ततोहिमवतःप्रस्थेप्रतीच्यान्तत्पुरस्यच ॥ सिप्रन्नामसरःपुर्णन्ददृशुर्दुहिणादयः ॥ १३ ॥ तद्रहः
 स्थानमासाद्यब्रह्मशक्रादयःसुराः ॥ उपविष्टायथान्यायम्पुरस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ १४ ॥ तं सिप्रसञ्ज्ञंकासारस्मनोज्ञं सर्वदेहिना
 म् ॥ शीतामलजलं सर्वैर्गुणैर्ममानससम्मितम् ॥ १५ ॥ दृष्टाक्षणंहरस्तस्मिन्सोत्सुकोभूदेवक्षणे ॥ सिप्रान्नामनदीन्तस्मा
 त्त्रिःसृतान्दक्षिणोदधिम् ॥ १६ ॥ गच्छन्तोश्चददर्शासौपावयन्तीञ्जगज्जनान् ॥ तत्सरःपूर्णमासाद्यचरतःशकुनान्बहून् ॥
 ॥ १७ ॥ नानादेशागताञ्चभुवोर्वाक्षाश्चक्रमनोरमान् ॥ गम्भीरपवनोद्धतिसम्पन्नेषुविराजतः ॥ १८ ॥ कोकद्वन्द्वौस्तरङ्गेषुददर्श
 नृत्यतोयथा ॥ मद्भुवश्चुसम्पृक्तैस्तरङ्गान्समृथकपृथक् ॥ १९ ॥ वीक्षाश्चक्रेयथातोयाद्रुपतन्पतगान्मुहुः ॥ कादम्बैःसार
 सैर्हंसैःश्रेणीभूतैस्तटेतटे ॥ २० ॥ भङ्गीकृतैर्यथाशङ्खैःसागरस्तादृशंसरः ॥ महामीनाहतिक्षुब्धैस्तोयशब्दोत्थसाध्वसैः ॥

॥ २१ ॥ पक्षिभिर्विहितैः शब्दैस्तत्रतत्र मनोहरम् ॥ प्रफुल्लैः पङ्क्तैश्चैव क्वचिज्जालैर्मर्मनोहरैः ॥ २२ ॥ सरोरेजे यथा स्वर्गो
 नक्षत्रैः स्थूलसूक्ष्मकैः ॥ महोत्पलानामध्येषु विरलघ्नीलमत्पलम् ॥ २३ ॥ रेजेन क्षत्रमध्येषु नोलनीरदखण्डवत् ॥ पद्मसङ्घात
 मध्यस्थां हंसाः कैश्चिन्नसंस्तुताः ॥ २४ ॥ प्रफुल्लपङ्क्तजन्मान्यानि श्रुत्याः स्वर्गवासिभिः ॥ द्विधा दृष्टांशो गणशुक्लपद्मफुल्ले वि
 धिः स्वके ॥ २५ ॥ कार्यरुणत्वम्फुल्लवस्वासनाञ्जो निनिन्द च ॥ फुल्लम्महोत्पलव्योक्ष्य सरसस्तस्य शङ्करः ॥ २६ ॥ मा
 लीन्दुकान्तिमलिनं हस्तस्थन्नोत्पलम्ममे ॥ हरिः स्वचक्रसूयार्शु फुल्लहंस्तगताम्बुजम् ॥ २७ ॥ सरः पद्मश्च सदशम्मनेनो
 क्ष्य समन्ततः ॥ तत्सरो वीक्ष्य सम्पूर्णानां पक्षिसमाकुलम् ॥ २८ ॥ पद्मिनी शतसञ्छन्नघ्नीलोत्पलचयैर्वृतम् ॥ देवदारुतरु
 णाञ्च तटस्थानाम्प्रसूनजैः ॥ २९ ॥ परगैर्बोसितजलहं दयानन्दकारकम् ॥ तीरतीरमहावृक्षैः शादलैः परिवारितम् ॥ ३० ॥
 दृष्ट्वा शम्भुः क्षणन्तत्र सोत्सुकः शोकवर्जितः ॥ सिप्रामालोकयामास निःसृतां सरसस्ततः ॥ ३१ ॥ यथेन्दुमण्डलाद्द्वामे
 रोर्ज्जाम्बूनदीयथा ॥ तथा दृष्ट्वा महेशेन सिप्रामिप्राद्विनिःसृता ॥ ३२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सिप्रा ह्ययः कः कासारः कथं सिप्रातः सृ
 ता ॥ कीदृशोऽस्य प्रभावश्च तत्समाचक्ष्व विस्तरात् ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृण्वन्तु मनयः सर्वे यथा सिप्रा गदोसृता ॥
 सिप्रस्य च महाभागा प्राभावद्भुतो मेम ॥ ३४ ॥ वसिष्ठेन यथा देवी परिणीता त्वरुन्धती ॥ तदा वैवाहिकैस्तोयैः सिप्रामिन्धु

रभूद्विजाः ॥ ३५ ॥ सासमागत्यपतितासिप्रैसरसिशासनात् ॥ यथामन्दाकिनीविष्णुपादादब्धौशिवोदका ॥ ब्रह्म
 विष्णुमहादेवैस्तोयंसिक्तयोःपुरा ॥ विवाहेशान्तिविहितङ्गाधत्रीद्रुपदादिभिः ॥ ३७ ॥ एकीभूतन्ततोयम्मानसाचलक
 न्दरात् ॥ तत्सर्व्वम्पतितंसिप्रेकासारेसागरोपमे ॥ ३८ ॥ देवानामपभोगार्थम्पराधात्राविनिर्मितम् ॥ सरःसिप्राह्वयंसानौ
 प्रालेयस्यगिरैर्महत् ॥ ३९ ॥ तत्राद्यापिसुनासीरः सहितञ्चाप्सरोगणैः ॥ शचीसहायोरमतेप्रसन्नेसलिलेशुभे ॥ ४० ॥ त
 द्वैःसर्व्वदायत्नाद्रक्ष्यतेद्यापिरत्नवत् ॥ नतत्रमानुषकञ्चिद्यातंशक्कोतियोऽमुनिः ॥ ४१ ॥ तपःप्रभावान्मनयः प्रयान्तिसरसौ
 शुभाम् ॥ सिप्राख्यान्तुमहायत्नात्स्नातुम्पातुश्चतञ्जलम् ॥ ४२ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमनुष्यादैवयोगतः ॥ अवश्यममरत्वाय
 गच्छन्त्यविकलेन्द्रियाः ॥ ४३ ॥ दृढिङ्गच्छतिवर्षासुसरोनैतद्विजोत्तमाः ॥ नग्रीष्मशेषताद्यातिसर्व्वदातद्यथातथा ॥ ४४ ॥
 तत्रतत्पतितन्तोयव्वैसिष्टोद्वाहसम्भवम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवकरपद्मैरुदीरितम् ॥ ४५ ॥ ववृधेसिप्रगर्भस्थमन्वहन्दिज
 सत्तमाः ॥ तत्रवृद्धन्ततोयश्चैक्रेणचहरिःपुरा ॥ ४६ ॥ गिरैःशृङ्गविविर्भिम्बद्यलोकानांहितकाम्यया ॥ पृथिवीम्प्रेरयामासकृ
 त्वापण्यतमान्नदीम् ॥ ४७ ॥ परिवृत्यमहेन्द्रंसापुनानास्नानकारिणः ॥ दक्षिणंसागरंस्थात्ताफलदाजाह्वीसमा ॥ ४८ ॥
 सिप्राख्यात्सरसोयस्मान्निःसृतासामहानदी ॥ अतःसिप्रेचित्तानामपैवब्रह्मणाकृतम् ॥ ४९ ॥ कर्तिक्याम्पौर्णमास्यान्तु

तस्याध्यैः स्नातिमानवः ॥ सयातिविष्णुसदनं विमानेनातिदीप्यता ॥ ५२ ॥ कार्त्तिकसकलम्मासंस्नात्वासिप्राजलेनरः ॥
 प्रयातिब्रह्मसदनम्पश्चान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ वसिष्ठेन कथं देवोपरिणीता त्वरुन्धती ॥ कस्य सा त
 नया ब्रह्मन्नुत्पन्ना वा वदस्वनः ॥ ५३ ॥ पतिव्रता सुप्रथिता त्रिप्रतोकेषु यावरा ॥ भर्तृपादौ विनान्यत्रयानचक्षुः प्रवासति ॥
 ॥ ५४ ॥ यस्याः स्मृत्वा कथामात्रमाहास्यसहितं क्षियः ॥ प्रेत्येह वसती भूयः प्राप्नुवन्त्यन्यजन्मनि ॥ ५५ ॥ असन्न
 कालधर्मो यात्र पश्यति तथाऽशुचिः ॥ पुरुषः पापकारी च तस्या जन्मवदस्वनः ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृ
 णु ध्वं सायथा जाता यस्य वातनया शुभा ॥ यथा वापवसिष्ठं सायथा भूता पतिव्रता ॥ ५७ ॥ या सा सन्ध्या ब्रह्मसुता मनोजाता
 पुरा भवत् ॥ तपस्तप्त्वा तनुं न्यक्त्वा सैव भूता त्वरुन्धती ॥ ५८ ॥ मेधातिथेः सुता भूत्वानुश्रेष्ठस्य सासती ॥ ब्रह्मविष्णु
 महेशानां वचनाच्चरितव्रता ॥ ५९ ॥ वव्रेपतिं महात्मानं ववसिष्ठं संशितव्रतम् ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथन्त्या तपस्तप्तङ्कि
 मर्थं दुःखसन्धया ॥ ६० ॥ कथं शरीरं सात्यक्काभूता मेधातिथेः सुता ॥ कथं व्यागदितं देवैर्ब्रह्मविष्णुशिवैः पतिम् ॥ ६१ ॥
 वसिष्ठं सुमहात्मानं सावव्रे संशितव्रतम् ॥ तन्नः सर्वसमाचक्ष्विस्तरं रेणुद्विजोत्तम ॥ ६२ ॥ एतन्नः श्रेष्ठ्यमाणानाञ्जरितिन्द्र
 जसत्तम ॥ अरुन्धत्या महासत्याः परङ्कृतं हलम् महत् ॥ ६३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापितनयां

सन्ध्यान्दृष्ट्वापूर्वमथात्मनः ॥ कामायमानसश्चक्रेत्यक्तासाचसुतेतिवै ॥ ६४ ॥ तस्याञ्चलितश्चित्तङ्कामबाणविलो-
हितम् ॥ ऋषीणाम्प्रेक्षतान्तेषाम्मानसानाम्महात्मनाम् ॥ ६५ ॥ भर्गस्यवचनं श्रुत्वा सोपहासोऽपि विधिमप्रति ॥ आ-
त्मनश्चलचित्तत्वमय्यादमृषीन्प्रति ॥ कामस्य तादृशम्भावमुनिमोहकरम्महुः ॥ ६६ ॥ दृष्ट्वासन्ध्यास्वयन्तत्रत्रपा-
मायातिदुःखिता ॥ ततस्तु ब्रह्मणा शप्ते मदेनेतदन्तरम् ॥ ६७ ॥ अन्तर्भूते विधौ शम्भौ गते चापि निजास्पदे ॥ अमर्ष-
वशमापन्ना सन्ध्या ध्यानपराभवत् ॥ ६८ ॥ ध्यायन्ती क्षणमेवाशुपूर्ववृत्तम् मनस्विनी ॥ इदं विमर्षे सन्ध्या त-
स्मिन्काले यथोचितम् ॥ ६९ ॥ उत्पन्नमात्रास्मान्दृष्ट्वा यवती म्मदेनेरितः ॥ अकार्षीत्सानुरागो यमभिलाषमपि तामहः-
॥ ७० ॥ सर्वेषाम्मानसानाञ्च मुनीनाम्भावित्वात्मनाम् ॥ दृष्ट्वैव माममर्यादंसकाममभ्रवन्मनः ॥ ७१ ॥ ममा-
पिमर्थितश्चित्तम्मदेनेन दुरात्मना ॥ येन दृष्ट्वा मुनीन्सर्व्वाश्चलितम्मे मनोभृशम् ॥ ७२ ॥ फलमेतस्य पापस्य मदनः स्व-
यमाप्तवान् ॥ स्वयं शशाप कपितः शम्भोरग्रेऽपि तामहः ॥ ७३ ॥ ममोचितम्फलं सर्वम्प्राप्तुमिच्छामि साम्प्रतम् ॥ यन्मां स्पि-
ताभ्रातरश्च सकामामपरोक्षतः ॥ ७४ ॥ दृष्ट्वा चक्रुः स्पृहान्तस्मान्नमतः कोपि पापकृत् ॥ ममापिकामभावो भूदमर्यादंस-
मोक्षयताम् ॥ ७५ ॥ पत्या विवस्वदेकताते सर्वेषु सहजेष्वपि ॥ कर्षिण्याम्यस्य पापस्य प्रायश्चित्तमहं स्वयम् ॥ ७६ ॥ आत्मा

नमग्नौहोष्यामिवेदमार्गानुसारतः॥ किन्त्वेकांस्थापयिष्यामिमर्त्यादामिहभूतले ॥ ७७ ॥ उत्पन्नमात्रानयथासकामाःस्युः
 शरीरिणः ॥ एतदर्थमहङ्कृत्वातपःपरमदारुणम् ॥ ७८ ॥ मर्त्यादांस्थापयित्वैवपश्चात्पुनरिच्छामिजीवितम् ॥ यस्मिञ्छ
 रीरपित्रामेत्यभिलाषःस्वयन्ततः॥ ७९ ॥ भ्रातृभिस्तेनकायेनकिञ्चिन्नास्तिप्रयोजनम् ॥ येनस्वेनशरीरेणतातेचसहजेस्वके ॥
 ८० ॥ उद्भावितःकामभाबोततत्सुकृतसाधकम् ॥ इतिसिश्चिन्त्यमनसासन्ध्याशैलवरन्ततः ॥ ८१ ॥ जगामचन्द्रभागारुय
 अन्द्रभागायतःसृतः॥ तयासशैलःसमधिष्ठितःसदासुवर्णगौर्योसुसमप्रभाभृता ॥ ८२ ॥ सोमेनसन्ध्यासमयोदितेनयथो
 दयाद्विर्व्वरराजशश्वत् ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणेऽनविशतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अथतत्रगतान्दृष्ट्वा
 सन्ध्याङ्घ्रिरिवस्मरति ॥ तपसोऽनियतात्मानमब्रह्माप्राहस्वकंसुतम् ॥ ८५ ॥ वसिष्ठसंशितात्मानंसर्व्वज्ञञ्ज्ञानयोगिनम् ॥ समपि
 सुसमासीनवैदेवेदङ्गपारगम् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वसिष्ठगच्छयत्रैषासन्ध्यायातामनस्विनी ॥ तपसेधृतकामासादीक्षस्व
 नायैथाविधि ॥ ८७ ॥ मन्दोक्षमभवत्तस्याःपुरादृष्टेहकामकान् ॥ युष्मान्माश्चतथात्मानंसकामान्मनिसत्तम ॥ ८८ ॥ अयुक्तरूपन्त
 त्कर्मपूर्व्ववृत्तव्विस्तृण्यसा ॥ अस्माकमात्मनश्चापिप्राणान्सन्त्यक्तुमिच्छति ॥ ८९ ॥ अमर्त्यादेषुमर्त्यादान्तपसास्यापयिष्य
 ति ॥ तपःकर्तुंज्ञतासाध्वीचन्द्रभागायसाम्प्रतम् ॥ ९० ॥ नभावन्तपसस्तातसातुजानातिकश्चन ॥ तस्माद्यथोपदेशंप्राप्नो

नित्वन्तथाकुरु ॥७॥ इदं रूपम्परित्यज्यरूपान्तरपरम्भवान्परिगृह्यान्तिकेतस्यास्तपश्चर्यान्निदेशंतु ॥८॥ इदंस्वरूपम्भ
 वतोदृष्ट्वापूर्ववैयथात्रापाम् ॥ तथाप्राप्यनकिञ्चित्सात्वदग्रेव्याह्रियति ॥९॥ परित्यज्यस्वकंरूपंरूपान्तरधरोभवान् ॥ तस्मा
 त्सन्ध्याम्महाभागामपदेष्टुमप्रगच्छतु ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ तथेत्युक्त्वावसिष्ठोपिवर्णीभूत्वाजटाधरः ॥ तरुणश्च
 न्द्रभागाययौसन्ध्यान्तिकम्मुनिः ॥ ११ ॥ तत्रदेवसरःपूण्ड्रुणैर्मनससम्मितम् ॥ ददर्शसवशिष्ठोथसन्ध्यान्तत्तीरगामि
 नीम् ॥ १२ ॥ तीरस्थयातयोरेजेतत्सरःकमलोज्ज्वलम् ॥ उद्यदिन्दुसनक्षत्रप्रदोषेगगनर्धयथा ॥ १३ ॥ तान्तत्रदृष्ट्वाऽथमु
 निःसमाभाष्यसकौतुकः ॥ वीक्षाश्चक्रेसरस्तत्रबृहल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १४ ॥ चन्द्रभागानदीतस्मात्कासाराद्विक्षिणाम्बु
 धिम् ॥ यान्तीन्निर्बिम्बदृष्टेतेनसानुगिरेर्महत् ॥ १५ ॥ निर्बिम्बपश्चिर्मंसानुश्चन्द्रभागस्यसानदी ॥ यथाहिमवतो
 गङ्गातथागच्छतिसागरम् ॥ १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ चन्द्रभागाकर्थसिन्धुस्तत्रोत्पन्नामहागिरौ ॥ कीदृक्सरस्तद्विप्रेन्द्रबृह
 ल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १७ ॥ कथं सपर्वतश्चेष्टुश्चन्द्रभागाह्वयोभवत् ॥ चन्द्रभागाह्वयाकस्मान्नदीजातावषोदका ॥ १८ ॥
 एतन्नःश्रोष्यमाणानाश्चायेतैकौतुकम्महत् ॥ माहात्म्यश्चन्द्रभागायाःकासारस्यगिरेस्तथा ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 श्रयताश्चन्द्रभागायाउत्पत्तिर्मनिसत्तमाः ॥ युष्माभिश्चन्द्रभागस्यमाहात्म्यव्यामकारणम् ॥ २० ॥ हिमवद्गिरिसंसक्तःश

तयोजनविस्मृतः ॥ योजनत्रिंशदायामकुन्देन्दुधवलोगिरिः ॥ २१ ॥ तस्मिन्गिरौपुरावेधाश्चन्द्रशुद्धसुधानिधिम् ॥ वि
भज्यकल्पयामासदेवान्संपितामहः ॥ २२ ॥ पित्रर्थञ्चतथातस्यतिथिवृद्धिक्षयात्मकम् ॥ कल्पयामासजगतांहिताय
कमलासनः ॥ २३ ॥ विभक्तश्चन्द्रमास्तेस्मिञ्जीमतेद्विजसत्तमः ॥ अतोदेवाश्चन्द्रभागान्नाम्नाचक्रुःपुरागिरिम् ॥ २४ ॥
॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यज्ञभागेषुतिष्ठत्सुतथाक्षीरोदजेमृते ॥ किमर्थमकरोच्चन्द्रदेवार्थङ्कुमलासनः ॥ २५ ॥ त
थाकव्येस्थितेकस्मात्पित्रर्थसमकल्पयत् ॥ तिथिक्षयेतथावृद्धौकथमिन्दुरभूद्रो ॥ २६ ॥ एतन्नःसंशयम्ब्रह्मञ्छिन्द्वि
ध्यौयथातमः ॥ नान्योस्ति संशयस्यास्यछेतात्वतोद्विजोत्तम ॥ २७ ॥ माक्कण्डेयउवाच ॥ पुरादक्षःस्वतनयाअश्विन्या
द्यामनोरमाः ॥ षड्विंशतिन्तर्थैकाश्चसोमायादात्प्रजापतिः ॥ २८ ॥ समस्तास्तास्ततःसोमउपेयमेयथाविधि ॥ निनायचस्वकं
स्थानन्दक्षस्यानुमतेतदा ॥ २९ ॥ अथचन्द्रःसमस्तासुतासुकन्यासुरागतः ॥ रोहिण्यासार्द्धमवसद्रतोत्सवकलादिभिः ॥
॥ ३० ॥ रोहिणीमेवभजतेरोहिण्यासहमोदते ॥ विनेन्दूरोहणंशान्निन्नकाश्चिच्छभतेपुरा ॥ ३१ ॥ रोहिणीतत्परश्चन्द्रवैद्व्य
ताःसर्वकन्यकाः ॥ उपचारैर्व्वहुविधैर्बभूजुश्चन्द्रमसम्प्रति ॥ ३२ ॥ निषेव्यमानोनुदिनय्यदानैर्नैवाकरोद्विधुः ॥ तासुभावन्तदा
सर्वाभर्मर्षशमागताः ॥ ३३ ॥ अथोत्तराफाल्गुनोतिनाम्नायाभरणीतथा ॥ कृतिकार्द्रमघाचैवविशाखोत्तरभाद्रपत् ॥ ३४ ॥

तथाज्येष्ठोत्तराषाढेनवैताः कुपिताभृशम् ॥ हिमैशुमपसङ्गम्यपरिवत्रुः समन्ततः ॥ ३५ ॥ परिवार्यनिशानाथन्दृशरोहिणीन्त
तः ॥ वामाङ्कुस्थान्तस्येतनरममाणं स्वमण्डले ॥ ३६ ॥ तावौक्ष्यतादृशां सर्वरोहिणीवैवर्णिनीम् ॥ जज्वलुश्चाति कोपेन हवि
षे बहुताशनः ॥ ३७ ॥ ततो मघात्रिपूर्वाश्रभरणीकृत्तिका तथा ॥ चन्द्राङ्कुस्थाम्महाभागरोहिणीं अगृह्णत ॥ ३८ ॥ उचुश्चाती
व कुपिताः परुरोहिणीं प्रत ॥ जीवन्त्यान्वयिदुः प्राज्ञेनास्मान्निन्दुस्तु भावभाक् ॥ ३९ ॥ समपैष्यतिकस्मिंश्चित्समये सुरतो
त्सुकः ॥ बव्हीनाङ्क्षेमवृद्धयर्थं न्वाहनिष्यामि दुर्मतिम् ॥ ४० ॥ नत्वां हत्वा भवेत्पापमस्माकमपि किञ्चना ॥ प्रजनघ्नीम्बहुस्त्रीणा
मनृतौ पापकारिणीम् ॥ ४१ ॥ यस्मिन्नर्थे पुरा ब्रह्मा व्याजहार सुतम्प्रति ॥ ४२ ॥ नीतिशास्त्रोपदेशयतन्नः संश्रुतमस्ति वै ॥
एकस्य यत्र निधने प्रवृत्ते दृष्टकारिणः ॥ ४३ ॥ बहुना भवति क्षेमन्तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तासान्तादृ
गभिप्रायम्बुध्वा दृष्टाचकर्म च ॥ भीताश्चरोहिणीन्दृष्ट्वा प्रियामतिमनोरमां ॥ आत्मानञ्चापराधश्च तदसम्भोगजम्मुहुः ४४ ॥
विचिन्त्यरोहिणीं भीरुन्तासां हस्तादमोचयत् ॥ मोचयित्वा च बाहुभ्यां सम्परिष्वज्यरोहिणीम् ॥ ४५ ॥ वारयामास ताः सर्वाः
कृत्तिकाद्याः सभामिनीः ॥ तदेन्दुर्वारयन्तन्ताः कृत्तिकाद्यामघान्तकाः ॥ साम्यमचू र्मनस्विन्यस्तावौ क्षिप्यन्त्योऽथरोहिणीम् ॥
॥ ४६ ॥ न तत्र प्रावाभीतिर्वापापतोस्मान्निरस्यतः ॥ सञ्जायेते निशानाथप्राकृतस्येव वर्ततः ॥ ४७ ॥ कथमस्मान्निराकृत्य

चारित्रव्रतधारिणीः ॥ सदाभक्तिमतीरेकाम्मदृढत्वनिषेवसे ॥ ४८ ॥ किन्तेनावगतन्धर्मवैदमलंश्रुतम्परा ॥ यद्वर्ममहीन
 दुरूपेकर्मसद्भिर्विगर्हितम् ॥ ४९ ॥ धर्मशास्त्रार्थगङ्गुर्मचरन्तीनार्थयथोचितम् ॥ कथमुद्वाहितानन्वम्मुखमात्रवीक्षसे
 ॥ ५० ॥ गदतोयच्छ्रुतम्पूर्वन्नारदायपितुर्मन्त्रात् ॥ दक्षस्यधर्मशास्त्रार्थन्तच्छृणुष्वनिशापते ॥ ५१ ॥ बहुदारः पुमान्यस्तु
 रागादेकाम्भजेत्स्वियम् ॥ सपापभाक्स्त्रीजितश्चतस्यशौचं सनातनम् ॥ ५२ ॥ यदुःखं आयेतस्त्रीणां स्वाम्यसम्भोगजिवि
 धो ॥ नतस्य सदृशन्दुःखं द्विश्चिदन्यत्र विद्यते ॥ ५३ ॥ सती मृतमतीत्यायुष्योनेयात्पुरुषधमः ॥ ऋतुघ्नस्तेषु शुद्धेषु भूष
 हासचजायते ॥ ५४ ॥ आयुष्याद्यावदात्रयीतावत्कालविविबोधनम् ॥ तस्यास्तु सङ्गमे किञ्चिद्विहितं आपि नाचरेत् ॥
 ॥ ५५ ॥ बहुभार्यस्य भार्याणां मृतुमेतन्मथ ननाशनम् ॥ न किञ्चिद्विद्यते कर्मशास्त्रेणापि यदीरितम् ॥ ५६ ॥ तोषयेत्सत
 तम्भार्याविधिवत्पाणिपीडिताः ॥ तासानुश्रुयात्कल्याणमकल्याणमतोन्यथा ॥ ५७ ॥ सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भा
 र्यातैव च ॥ यस्मिन्नेतत्कलनित्यङ्गल्याणन्तत्रैव भ्रुवम् ॥ ५८ ॥ यया विरुध्यते स्वामी सौभाग्यमददत्तया ॥ सपत्नी सङ्गमङ्क
 र्त्तसास्यैदृश्याभवान्तरे ५९ ॥ इहापि लोके वाच्यं धर्मश्चापि विन्दति ॥ नपितुश्च कुलं स्वामि कुलन्तस्याः प्रमोदते ॥ ६० ॥
 विरुद्धयमाने पत्यौ यत्सपत्न्या वा प्रवर्तते ॥ अतीव दुःखम्भवति तदकल्याणकृतयोः ॥ ६१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्ये

वस्माषमाणासुतासुचातीवनिष्ठुरम् ॥ चकोपचन्द्रमादृष्टमलिनरोहिणीमुखम् ॥ ६२ ॥ रोहिणीवतदातासामवलोकया
 ग्रताम्महुः ॥ नकिञ्चित्सापिप्रोवाचमयशोकत्रपाकुला ॥ ६३ ॥ अथापिकुपितचन्द्रस्ताः शशापतदाक्षियः ॥ यस्मान्म
 मपरञ्चाग्रास्तीक्ष्णावाचःसमीरिताः ॥ ६४ ॥ भवतीभिश्चतिसृभिल्लोकेस्मिन्कृत्तिकादिभिः ॥ उग्रातीक्ष्णाइतिख्यातिः प्राप्त
 व्यात्रिदेशेष्वपि ॥ ६५ ॥ तस्मादेवविधेयानेननैवताः कृत्तिकादयः ॥ यात्रायान्नोपयुक्ताहिभविष्यध्वन्दिनेदिने ॥ ६६ ॥
 युष्मान्पश्यन्तिदेवाद्यामनुष्याद्याश्रयेक्षितौ ॥ यात्रायान्तेनदोषेणतेषाद्यौत्रानचेष्टदा ॥ ६७ ॥ अथसर्वास्तदाशापन्त
 स्यश्रुत्वातिदारुणम् ॥ चद्रस्यहृदयञ्ज्ञात्वाशापाञ्चातीवनिष्ठुरम् ॥ ६८ ॥ जग्मुःसर्वास्तदादक्षभवनम्प्रत्यमर्षिताः ॥ ऊचु
 श्वदक्षम्पितरमश्विन्याद्याःसगद्गदम् ॥ ६९ ॥ सोमोवसतिनास्मासुरोहिणोऽभजतेसदा ॥ सेवमानानभजतेसोस्मान्परवधू
 रिव ॥ ७० ॥ नावस्थानेनावसानेभोजनेश्रवणे तथा ॥ विनेन्दुरोहिणींशात्तिल्लभतेनहिकाञ्चना ॥ ७१ ॥ रोहिण्यावसतस्तस्यस
 मीपव्वीक्ष्यतेसुताः ॥ यान्तीःसोन्यत्रनयनमाधायनहिवीक्षते ॥ ७२ ॥ मास्त्वन्यःस्वामिसद्भावोमुखमात्रंनवीक्षते ॥ अस्मिन्व
 स्तुनियत्कार्यन्तदस्माभिर्निगद्यताम् ॥ अस्माभिरतस्समयेप्यनिरुद्धश्चन्द्रमाः ॥ ७३ ॥ सतत्कृतततश्चास्मच्छापन्तीव्र
 न्तदाकरोत् ॥ दारुणाश्चातितीक्ष्णाश्चलोकेवाच्यत्वमाध्यच ॥ ७४ ॥ अयात्रिकाभविष्यव्ययूयमित्युक्तवान्विधुः ॥ मार्क

पण्डेय उवाच ॥ श्रुत्वावाक्यं सपुत्रीणान्ताभिः सार्द्धं प्रजायति ॥ ७५ ॥ जगाम यत्र सोमो भद्रो हिण्यसहितस्तदा ॥ दूरदे
 विधिर्दृष्टा दक्षमाया न्तमासनात् ॥ ७६ ॥ उत्स्थावन्तिके प्राप्य वन्दे च महामुनिम् ॥ अथ दक्षस्तदोवाच कृतासनपरिश्रहः
 ॥ ७७ ॥ सामपर्वश्चन्द्रमसङ्कुतसर्व्वन्दनन्तथा ॥ दक्ष उवाच ॥ समर्व्वर्तस्व भाग्या सुवेषम्यत्वम्परित्यज ॥ ७८ ॥ वै
 षम्ये बहवो दोषा ब्रह्मणा परिकीर्त्तिताः ॥ रतिपुत्रफलादारास्तासु कामानुबन्धनात् ॥ ७९ ॥ कामानुबन्धः ससर्गात्ससर्गः स
 द्रमाद्भवेत् ॥ सङ्गमश्चाप्यभिध्यानाद्दोक्षणादभिजायते ॥ ८० ॥ तस्माद्भाग्या स्वभिध्यानङ्कुरु त्वं वीक्षणादिकम् ॥ यद्ये
 व न्नैव कुरुषे मद्बोधमयन्त्रितम् ॥ ८१ ॥ तदालोक्य चोदुष्टः पापवास्त्वम्भविष्यसि ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एतच्छ्रु
 त्वावचस्तस्य दक्षस्य समहात्मनः ॥ ८२ ॥ एवमस्त्विति चन्द्रोऽपिन्यगददक्षशङ्कया ॥ अथानमन्यत नयाश्चन्द्रश्चा मातरन्तथा ॥
 ॥ ८३ ॥ ययौ दक्षो निजस्थानङ्कुतकृत्यस्तदामुनिः ॥ गते दक्षे ततश्चन्द्रस्तांसमासाद्य रोहिणीम् ॥ ८४ ॥ जग्राह पूर्व्ववद्भव
 न्तासु तस्यांचरागतः ॥ तत्रैव रोहिणीं प्राप्य नकाश्चिदपि वीक्षते ॥ ८५ ॥ रोहिण्यामेव वसते ततस्ताः कुपिताः पुनः ॥ गत्वा
 ताः पितरम्प्राहुर्दोर्भाग्याद्विग्रमानसाः ॥ ८६ ॥ सोमो वसतिनास्मासुरोहिणीं भजते सदा ॥ तवापि नाकरोद्वाक्यन्तस्मा
 न्नः शरणम्भव ॥ ८७ ॥ उद्वेगकोपसंयुक्तोऽतस्थौ तत्क्षणांमुनिः ॥ जगाम मनसा ध्यायन्कर्त्तव्यं त्रिकटां विवैधोः ॥ ८८ ॥

१ लोकावचसादुग्रहलार्थः ।

उपगम्यतदाप्राहवचश्चन्द्रप्रजापतिः ॥ समर्वैतस्वभाग्यासुवैषम्यन्त्वम्परित्यज ॥ ८९ ॥ नचेदिद्वौचोस्माकम्मो
 र्ग्यात्त्वन्नावबुध्यसे ॥ धर्मशास्त्रातिगायाहंशण्येतुभ्यन्निशापते ॥ ९० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोदक्षभयाच्चन्द्रस्तत्क
 र्त्तुम्प्रतितत्पुरः ॥ अङ्गीचकारातिशयात्कार्यमेवममुहुस्त्विति ॥ ९१ ॥ समम्प्रवर्तनङ्कुरुतुभ्यार्यास्वङ्गीकृतततः ॥ विधु
 नाप्रययौदक्षःस्वस्थानश्चन्द्रसम्मतः ॥ ९२ ॥ गतेदक्षेनिशानाथोरोहिण्यासहितोभृशम् ॥ रममाणोविसस्मारदक्षस्यवचन
 न्तुसः ॥ ९३ ॥ सेवमानाश्चताःसर्वाअथिन्याद्यात्मनोरमाः ॥ नाभजच्चन्द्रमास्तासुअवज्ञामेवाकरोत् ॥ ९४ ॥ अ
 वज्ञातास्तुताःसर्वाश्चन्द्रेणपितुरन्तिकम् ॥ गत्वैवार्तस्वराश्चार्तारुदन्त्यश्चेदमब्रुवन् ॥ ९५ ॥ नाकरोद्वचनंसोमस्तवा
 पिमनिसत्तमाअवज्ञाङ्कुरुतेस्मासुपर्वतोप्यधिकंसच ॥ ९६ ॥ तस्मात्सोमेननःकार्यन्नकिञ्चिदपिविद्यते ॥ तपस्विन्यो
 भविष्यामस्तपश्चर्यान्निदेशय ॥ ९७ ॥ तपसाशोधितात्मानःपरित्यक्ष्यामर्जीवितम् ॥ किमस्माकञ्जीवितेनदुर्भगा
 नान्द्विजोत्तम ॥ ९८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्त्वातास्ततःसर्वादक्षजाःकृतिकादयः ॥ कपोलमालम्ब्यकरूरुपोप
 विविशुःक्षितौ ॥ ९९ ॥ तास्तुदृष्टातथाभूतादुःखव्याकुलितेन्द्रियाः ॥ अतिदीनमखोदक्षःकोपाज्ज्वालवह्निवत् ॥
 ॥ १०० ॥ अथकोपपरोतस्यदक्षस्यसमहात्मनः ॥ निश्चक्रामतदायक्षमानासिकाग्राद्विभीषणः ॥ १०१ ॥ दंष्ट्राकराल

वदन्ः कृष्णाङ्गारसमप्रभः ॥ अतिदीर्घः स्वल्पकेशः कृशोधमनिसन्ततः ॥ १०२ ॥ अधोमुखो दण्डहस्तः काशिविश्रम्यस
 न्ततम् ॥ कर्वाणो निम्ननेत्रश्चोषासम्भोगलोलुपः ॥ १०३ ॥ सचोवाचतदा दक्षङ्कस्मिंस्थस्यास्य हम्मुने ॥ किंवाचा
 हङ्करिण्यामितन्मेवदमहामते ॥ १०४ ॥ ततो दक्षस्तु तस्मिन्महसोमयथा तद्रुतम्भवान् ॥ सोममनुभवाग्नित्यसोमेवन्तिष्ठस्वे
 च्छया ॥ १०५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य दक्षस्याऽथ महामुने ॥ शनैः शनैस्ततः सोममाससादग
 दः सच ॥ १०६ ॥ आसाद्य सतदा सोमवल्मीकम्पन्नगोयथा ॥ प्रविवेशेन्दुहृदयञ्छिद्रम्प्राप्य महागदः ॥ १०७ ॥ तस्मिन्
 न्प्रविष्टे हृदये दारुरणेरजयक्ष्मणिः ॥ सोमो हचन्द्रस्तन्द्राश्च विषमाम्प्राप्तवाँश्च सः ॥ १०८ ॥ उत्पद्य प्रथमं यस्माल्लो नो राजन्य
 सौगदः ॥ राजयक्ष्मे तिलोके स्मिन्नस्य ख्यातिरमद्भिजाः ॥ १०९ ॥ ततस्तेनाभिभूतः स यक्ष्मणरोहिणीपतिः ॥ क्षयश्च गा
 मानुर्दिनद्वौष्मे क्षुद्रनदीयथा ॥ ११० ॥ अथ चन्द्रे क्षीयमाणे सव्वोषधयोगताक्षयम् ॥ क्षययथा ताँस्वोषधीषु न यज्ञः समवत्ते
 त ॥ १११ ॥ यज्ञाभावात्तु देवानामन्नं सव्वद्धुयङ्गतम् ॥ पर्जन्याश्च ततो नष्टास्ततो वृष्टिर्न चाभवत् ॥ ११२ ॥ दृष्ट्यभावे
 तु लोकानामाहाराः क्षीणताङ्गताः ॥ दुर्भिक्षव्यसनोपेतसर्वलोको द्विजोत्तमाः ॥ ११३ ॥ दानधर्मादिकाङ्क्षिन्नलो कस्य
 प्रवर्तते ॥ सत्त्वहीनाः प्रजाः सर्वालोभेनोपहतेन्द्रियाः ॥ ११४ ॥ पापमेव तदा चक्रुः कर्ममस्तथ श्रुताः ॥ एतान् दृष्ट्वा तदाभावा

१ विश्रम्य विश्रमं कृत्वा सन्ततं काशं कुर्वाण इत्यन्वयः।

न्दिकपालाः सपुन्रदराः ॥ ११५ ॥ जग्मुः क्षोभम्परन्देवाः सागराश्चग्रहास्तथा ॥ ततोदृष्ट्वा जगत्सर्व्वव्याकुलन्दस्यपीडितम् ॥ ११६ ॥ ब्रह्माणमगमन्देवाः सर्व्वेशक्रपुरोगमाः ॥ उपसङ्गम्य देवं शस्त्रधारं श्रुताम्पतिम् ॥ ११७ ॥ प्रणम्याथ यथायोग्यमुपविष्टास्तदासुराः ॥ तान्म्लानवदनान्त्सर्व्वान्वीक्ष्य लोकपितामहः ॥ ११८ ॥ अभिभूताम्परेणैव हतस्त्वविषयानिव ॥ पप्रच्छ सम्मुखीकृत्य गुरुमिन्द्रं हुताशनम् ॥ ११९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वागतम्भो सुरगणाः किमर्थं यूयमागताः ॥ दुःखोपहतदेहौ श्रूय ष्णमान्म्लानौ श्रुलक्ष्यौ ॥ १२० ॥ निराबाधान्निरातङ्कान्युष्मान्त्सर्व्वान्श्चकामगान् ॥ कृत्वास्वविषयेन्यस्तान्कथम्पश्यामि दुःखितान् ॥ १२१ ॥ यद्वोभवेदुःखबीजयैः स्वबीजयैः पमान्वायस्तु बाधते ॥ तत्कथ्यतामशेषेण सिद्धं चाप्यवधारयताम् ॥ १२२ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततोदृष्ट्वा श्रवाजीवः कृष्णवल्मीचलोकभृत् ॥ उवाचात्मभुवेतस्मै सुराणान्दुःखकारणम् ॥ १२३ ॥ शृणु सर्व्वजगत्कर्त्तृस्त्वाद्यैः न वयमागताः ॥ यद्वास्माकन्दुःखबीजयैः तौ म्लानाश्चिरो वयम् ॥ १२४ ॥ न क्वचित्सम्प्रवर्त्तन्ते यज्ञालोकेऽपि तामहा ॥ निराधारान्निरातङ्काः प्रजाः सर्वाः क्षयङ्गताः ॥ १२५ ॥ न च दानादिधर्मश्च न तपांसि क्षितौ क्वचित् ॥ नैव वर्षति पृज्जन्यः क्षीणतोया भवविक्षितिः ॥ १२६ ॥ क्षीणाः सर्व्वस्तथोषधयः सस्यालोकाः समाकुलाः ॥ दस्युभिः पिडिता विभ्रादेव दान्न कुर्व्वते ॥ १२७ ॥ अन्नवैकल्यमासाद्य चियन्ते बहवः प्रजाः ॥ क्षीणेषु ज्ञातैर्भागेषु भोग्यहीनास्त

थावयम् ॥ १२८ ॥ दुर्बलास्तुश्रियाहीनानैवशान्तिर्लभामहे ॥ रोहिण्यामिन्द्रेचन्द्रोवक्रगत्याधिरस्थितः ॥ १२९ ॥ वृष
 राशौसचक्षीणोज्यास्त्राहीनश्चवर्तते ॥ यदैवान्विष्यतेदैवश्चन्द्रोनेषाम्पूरःसरः ॥ १३० ॥ कदाचिदपिदेवानांसमाजेवा
 भवद्विधे ॥ कदाचिद्रोहिणीन्यत्कानैवक्वचनगच्छति ॥ १३१ ॥ यद्यन्यःकोपिनभवेत्तदाचन्द्रोबहिर्भवैत् ॥ दृश्यतेसकलाही
 नः कलामात्रावशेषकः ॥ १३२ ॥ इतिसर्वत्रलोकेशशुत्तः कर्मविपर्ययः ॥ तन्दृष्ट्वाकोन्दिशिकास्तुवयन्वांशरणङ्गताः ॥
 १३३ ॥ पातालाद्यावदुत्थायकालकञ्जादयोऽसुराः ॥ नास्माह्लोकेशबाधन्तेतान्नक्षत्राहिसाध्वसात् ॥ १३४ ॥ अयम्प्रवर्ततेक
 स्माज्जगताव्वाव्यतिक्रमः ॥ नजानीमस्तुतस्सर्व्विष्वक्वेवापिकारणम् ॥ १३५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतत्सुराणा
 म्बैचनन्दिद्व्यदर्शोपितामहः ॥ श्रुत्वाक्षणमभिध्यायन्निजगदसुरोत्तमान् ॥ १३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्वन्तेदेवताः सर्व्वायद
 र्थल्लोकविस्त्रवः ॥ प्रवर्ततेऽधुनायेनशान्तिस्तस्यभविष्यति ॥ १३७ ॥ सोमोदाक्षायणोः कन्याः सप्तविंशतिसङ्ख्य ॥ अ
 थिन्याद्यावरवधूभार्य्यार्थपरिणीतवान् ॥ १३८ ॥ परिणीयसताः सर्व्वारोहिण्यांसततव्यैयुः ॥ प्रावर्ततानुरागेनस
 मस्तासुवर्तते ॥ १३९ ॥ अथिन्याद्यास्तुताः सर्व्वदौर्भाग्यज्वरपीडिताः ॥ षड्विंशतिर्व्वरारोहाः पितरम्प्रस्थिताः स्वकस्म
 ॥ १४० ॥ प्रवर्ततेनिशानाथोरोहिण्यांरागतोयथा ॥ तथानतासुभजतेतद्दक्षायन्यवेदयन् ॥ १४१ ॥ ततोदक्षोमहाबुद्धिः साक्षा

सस्तूयविट्पतिम्॥बहुसूतमाभाष्यपुत्र्यर्थचान्वरोधत॥१४२॥अनुरुद्धोयथाकामन्दक्षेणसुमहात्मना॥समम्प्रवर्त्तितुंता
सुसमयद्धुतवान्विधुः॥१४३॥सममङ्गीकृतेभावन्तासुकर्तुहिमांशुना॥स्वञ्जगामतस्थानन्दक्षोपिमनिसत्तमः॥१४४॥
गतेदक्षेमनिश्रेष्ठवैषम्यन्तासुचन्द्रमाः॥जहानभावन्ताःशश्वत्कुपिताःपितरङ्गताः॥१४५॥ततोदक्षःपुनश्चन्द्रमवरु
द्धयसुतान्तरे॥समौवृत्तिम्प्रतिश्राव्यवचनञ्चैदमब्रवीत्॥१४६॥नसमवर्त्ततेचन्द्रसर्वस्वाभुभवान्यदि॥तदा
शप्स्येत्वहन्तुभ्यन्तरमात्कुरुसमञ्जसम्॥१४७॥ततो गतेपुनर्दक्षेनसमवर्त्ततेयदा॥तासुचन्द्रस्तदादक्षम्पुनर्गत्वाब्रुव
न्नुवा॥१४८॥नतेवचःसत्कुरुतेनैवास्मासुप्रवर्त्तते॥वयन्तपश्चरिष्यामःस्थास्यामश्चतवान्तिके॥१४९॥ता
सामितिर्वचःश्रुत्वाकुपितःसमहामुनिः॥क्षयायचन्द्रस्यपुनःशापायोत्सुकताङ्कतः॥१५०॥शापायोद्युक्तमनसः
कुपितस्यमहामनेः॥क्षयोनाममहारोगोनासिकाग्राद्विनिर्गतः॥१५१॥प्रेषितःसचचन्द्रायदक्षेणमुनिनाततः॥प्रवि
ष्टवारैस्तस्यदेहेक्षयितस्तेनचन्द्रमाः॥१५२॥क्षीणेचन्द्रेक्षयय्याताज्योत्स्नास्तस्यमहात्मनः॥क्षीणासुसर्वज्यो
त्स्नासुसर्वोषिध्यःक्षयङ्गताः॥१५३॥औषध्यभावाल्लाकस्मिन्नयज्ञःसम्प्रवर्त्तते॥यज्ञाभावादानावृष्टिस्ततःसर्वप्रजा
क्षयः॥१५४॥यज्ञभागोपभोगेनहीनानाभभवतान्तथा॥दुर्बलत्वंसमुत्पन्नविवेकारश्चस्वगोचरे॥१५५॥इतिवःकथितंस्व

अथ भूलोको विह्वलः ॥ येनोपायेन तच्छान्तिस्तच्छृण्वन्सुरोत्तमाः ॥ १५६ ॥ इतिकालिकापुराणे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छन्तु भोः सरगणा दक्षस्य सदनमप्रति ॥ तम्प्रसादाय चन्द्रार्थसचपूणो भवेद्यथा ॥ १ ॥ पूर्णचन्द्रेज
 गत्सर्वम्प्रकृतिस्थम्भविष्यति ॥ युष्माकञ्च भवेच्छान्तिरुपधीनाश्च सम्भवः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति ब्रह्म
 वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरुगमाः ॥ प्रययुर्हृष्टमनसस्तदा दक्षनिवेशनम् ॥ ३ ॥ यथान्यायमुपस्थासुर्व्वमुनिवंसुराः ॥
 प्रोचुः प्रजापतिन्दक्षम्प्रणम्य श्लक्ष्णयागिरा ॥ ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रसीदसीदताम्ब्रह्मन्नस्माकम्बहुदुःखिनाम् ॥ उद्धरस्व
 महाबद्धे त्राहिनः शोकसागरात् ॥ ५ ॥ यद्रूपम्ब्रह्मसंज्ञन्तु सृष्टिकृत्परमात्मनः ॥ तदंशस्त्वम्परञ्ज्योतिर्विवप्ररूपनमोस्तु
 ते ॥ ६ ॥ रक्षणात्सर्वजगताम्प्रजापालनकारणात् ॥ दक्षः प्रजापतिश्चेति योगेयस्तन्नमो वयम् ॥ ७ ॥ दक्षाय सर्वजग
 तान्दक्षाय कुशलतात्मनाम् ॥ दक्षाय त्माहितायाशुनमस्तुभ्यम्महात्मने ॥ ८ ॥ सततञ्चिन्त्यमानस्य योगिभिर्नियतेन्द्र
 यैः ॥ सारस्य सारभूतस्त्वन्दक्षाय परमात्मने ॥ ९ ॥ योगि वृत्तिरनाधृष्यः पारगणाम्परायणः ॥ आद्यन्तमुक्तः सहसा
 तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ १० ॥ इति तेषां वैचः श्रुत्वा दक्षो यज्ञभुजान्तथा ॥ ग्राहप्रसन्नवदनः शक्रमाभाष्यमुख्यतः ॥ ११ ॥
 दक्ष उवाच ॥ कृतः शक्रमहाबाहो भवतान्दुःखमागतम् ॥ दुःखहेतुर्वैदविभो श्रोतुमिच्छाम्यहन्तुम् ॥ १२ ॥ ममास्ति

वाकिङ्कृतेव्यम्भवतान्दुःखहानये ॥ तदहर्द्यैदिशक्रौमिकरिण्यामिहितंसमम् ॥ १३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ त
 च्छत्वावचनन्तस्य ब्रह्मसू गोर्महात्मनः ॥ जगादवाक्यं तैः शक्रोद्योतिहोत्रोऽथ तम्मुनिम् ॥ १४ ॥ त ऊचुः ॥ क्षयज्ञातो
 निशानाथस्तस्मिन्क्षो गेक्षयङ्गताः ॥ सर्वैषध्याद्विजश्रेष्ठतद्वानिर्द्यञ्जहानिकृत् ॥ १५ ॥ यज्ञोविनष्टे सकलाः प्रजाः क्षुद्रय
 कातराः ॥ वृष्ट्यभावा न्महद्दुःखमप्यनष्टाश्चकाश्रयन् ॥ १६ ॥ क्षयोयं रात्रिनाथस्य यस्तेकोपात्प्रवर्तते ॥ ससर्व्वज
 गतो ब्रह्मभावार्थमुपस्थितः ॥ १७ ॥ नाधुना तन्निभुवने यन्नक्षुब्धनुकिञ्चन ॥ विष्णुतव्यैस्ति विप्रेन्द्रस्थावराः पतगाश्च
 वा ॥ १८ ॥ नयज्ञाः सम्प्रवर्त्तन्ते न तपस्यन्ति तापसाः ॥ आहारदुःखाग्निश्रीकाः प्रजाक्षीणाभयातराः ॥ १९ ॥ एवम्प्र
 वृत्ते विप्रेन्द्रविष्टेस्माद्रसातलात् ॥ दैत्या नयावदुत्थाय बाधन्ते तावदुद्धर ॥ २० ॥ प्रसीद दक्षचन्द्रस्य तम्पूरय तपोबलात्
 ॥ २१ ॥ पूर्णैश्चन्द्रैर्गत्सर्व्वम्प्रकृतिस्थम्भविष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रजापति सु
 तस्तदा ॥ २२ ॥ उवाच तान्त्सु रगणान् दृष्ट्वा च्छल्यमद्वरन् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ यन्मे वचो निशानाथे प्रष्टुं तं शापकारणम्
 ॥ २३ ॥ न केनापि निदानेन मिथ्या कर्त्तुं न तदुत्सहे ॥ किन्तु मद्बचनैर्यस्माद्वैकान्तेन मया भवेत् ॥ २४ ॥ चन्द्रोऽपि बद्धैते यस्मा
 त्पदुपायमैदक्षत ॥ तत्राप्ययमपायोऽस्ति मासाद्वैर्यया तु चन्द्रमाः ॥ २५ ॥ क्षयवृद्धिश्च मासाद्वै स मम भाग्यं सुवर्त्तताम् ॥

तस्यतद्वचनं श्रुत्वा तत्प्रसाद्य प्रजापतिम् ॥ २६ ॥ सर्वसुरगणास्तत्र गता यत्रास्ति चन्द्रमाः ॥ एवमुक्ते तु वचनेन दक्षेण मु-
 निना द्विजाः ॥ २७ ॥ अथ चन्द्रं समादाय भार्याभिः सहितन्तदा ॥ जग्मुस्ते ब्रह्म भवनं मम दिताः सुरसत्तमाः तत्र गत्वा
 महाभागा यथा दक्षेण भाषितम् ॥ २८ ॥ तत्सर्वं ह्यथ यामासु ब्रह्मणे परमात्मने ॥ ब्रह्मा दक्षवचः श्रुत्वा देवानां वन्दनात्
 दा ॥ चन्द्रभागं महाशैलं जगाम सहितः सुरैः ॥ २९ ॥ तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठः प्रजानां हितकाम्यया ॥ स्नापयामास श्रु-
 तं शम्बुहल्लोहितपुष्करे ॥ भूतभवं भवज्ज्ञानः पूर्वमेव पितामहः ॥ ३० ॥ एतदर्थं श्चकारात्रा सरः पूष्णं श्च गद्गुरुः ॥ तत्र
 स्नातस्य जन्तोस्तु नीरोगत्वं प्रजायेते ॥ चिरायुष्टु अमृतं तच्छम्बुहल्लोहितमञ्जके ॥ ३१ ॥ तत्र स्नातस्य चन्द्रस्य शरीरात्तक्ष-
 णङ्गदः ॥ राजयक्षमानिः ससारपूर्वरूपो यथोदितः ॥ ३२ ॥ निःसृत्य राजयक्षमां पिब ब्रह्माणश्च जगत्पतिम् ॥ प्रणम्या हङ्गिङ्क-
 रिष्ये क्कगच्छामोत्युवाच तम् ॥ ३३ ॥ स्थानं पत्नीञ्च लोकेश कृत्य मम सनातनम् ॥ निदेशयानुरूपं मे स्मृष्टा च्चञ्जगताय त-
 ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततो ब्रह्मा पितृम्पृष्टन्निरीक्ष्येन्दुशरीरगैः ॥ अमृतैस्तेनातिभुङ्क्तः क्षीणश्चापि निशापति-
 म् ॥ ३५ ॥ दोर्लभः स्वयन्तङ्गुहीत्वा गिरौ निष्पिप्यैव मुहुः ॥ अमृतङ्गालयामास शरीराद्राजयक्षमणः ॥ ३६ ॥ अमृतानि च या-
 न्याभ्युगालितानि तदा जले ॥ क्षीरोदस्य सचिक्षेप मथ्यरहसिलोकभृत् ॥ ३७ ॥ तस्मादस्यामृतादिन्दोः कलाक्षीणास्तु याः

पुरा ॥ तासाञ्ज्याहलवशश्चूर्णान्क्षीरोदसागरात् ॥ ३८ ॥ कलामात्रावशेषस्यसंसर्गाद्राजक्षमणः ॥ क्षीणाः कलाः पञ्चदश
 याः पूर्वममृतात्मिकाः ॥ ३९ ॥ ताराजयक्षमगर्भस्थाश्चूर्णीभूतास्तुपीडया ॥ तेजोऽज्योत्स्नासुधामिस्तुनिबद्धयैत्कलापतेः
 ॥ ४० ॥ शरोरन्तर्त्रिधाभूतद्गर्भस्थंराजयक्षमणः ॥ ज्योतिश्चूर्णमभूज्योत्स्नालीनाराजादियक्षमणि ॥ ४१ ॥ द्रवीभूताः सु
 धासर्वाः गर्भरोगस्यचस्थिताः ॥ यदानिर्गालयामासुधाम्ब्रह्मागलान्तरात् ॥ ४२ ॥ तदाज्योत्स्नासुधाज्योतिःसर्वान्त
 स्माद्बहिर्गतम् ॥ क्षीरोदसागरेक्षिप्तन्तत्सर्ववैध्विनातदा ॥ ४४ ॥ देवान्निर्गैरपस्वयङ्गत्वादुतन्तः ॥ ततोमृतानि
 प्रक्षाल्यकलाचूर्णानिवारिभिः ॥ ४५ ॥ ज्योत्स्नाश्चाप्याजगामाशुगृहीत्वातत्रयङ्गिरिम् ॥ क्षीरोदाद्विरिमासाद्यचन्द्रभागन्तदा
 विधिः ॥ ४६ ॥ देवमध्येकलाचूर्णसुधाज्योत्स्नान्यवीविशत् ॥ संस्थाप्यतत्रयम्ब्रह्मादेवानाम्मध्यतस्थितः ॥ ४७ ॥ जगादराजय
 क्षमाणन्तस्थानादिनिदेशयत् ॥ सर्वदायोदिवारत्रौसन्ध्यायव्यवर्तिनारतः ॥ ४८ ॥ सेवतेसुरतन्तस्मिन्राजयक्ष
 न्वसिष्यसि ॥ प्रतिशयायश्वासकाससंयुक्तोभैथुनञ्जरेत् ॥ ४९ ॥ सतेप्रवेश्यः सततं देलम्पणश्चतथाविधः ॥ कृष्णारण्यामृ
 त्युपत्रीयाभवतः सदृशीगुणैः ॥ ५० ॥ सातेस्तुभार्यासततम्भवन्तमनुयास्यति ॥ क्षोणत्वम्भवतः कृत्यन्तस्त्व
 न्विषयङ्कुरु ॥ ५१ ॥ द्रुतङ्गच्छयथाकामञ्चन्द्रात्त्वैम्बुमखेभव ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवम्बिसृष्टोविधिनाराज

यक्षमामहागदः ॥ ५२ ॥ पश्यतां सर्वदेवानामन्तर्धानमह ॥ अन्तर्हितमहारोगब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५३ ॥ चन्द्रस
मग्रदानासकलापश्चदशैधिनम् ॥ तेन क्षीरोदधौ तेन सुधापूगेन चात्मभूः ॥ ५४ ॥ स ज्योत्स्नैस्तुकलाचूर्णैः पूर्ववच्चक्रो
द्धिधुम् ॥ सपोडतकलापूर्णैः पूर्ववच्चक्रिवायदा ॥ ५५ ॥ चन्द्रस्तदा सर्वदेवा मुमुक्षुस्तस्मदर्शनात् ॥ अयचन्द्र
स्तदा पूर्णः प्रणिप्रव्यपितामहम् ॥ ५६ ॥ उवाच देवसुरसदो मध्यगो नातिहापितः ॥ सोम उवाच ॥ न स्याम पूर्व
वद्ब्रह्मल्लरीरेममवर्त्तते ॥ ५७ ॥ नवीर्यव्यातथात्साहो निपीदन्त्यङ्गसन्धयः ॥ नोत्सहेत्पूर्ववच्चैष्टाव्विधातुं सुतरामहम् ॥
५९ ॥ चेष्टाहीनस्त्वनुदिनवर्त्तयेद्धेनलोककृत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तस्य यक्षमणा सोमयदभूदङ्गसन्धयः ॥ ६० ॥ पू
र्वव्यिशीर्णा भवतस्तत्पूर्णमभवन्नहो ॥ अधुना भवतो देहचूर्णनिःसारितम्मा ॥ ६१ ॥ शरीरात्सामृतज्योत्स्नामञ्जसाराज
यक्षमणः ॥ तेषामप्रक्षालनविधौ लवशो यत्स्थितञ्जले ॥ ६२ ॥ ज्योत्स्नायाश्च सुधायाश्च तेन हीनो भवान्यतः ॥ ततोद्भूत
सन्धयो राजस्तव सीदन्ति साम्प्रतम् ॥ ६३ ॥ तस्योपायव्यिधास्यामियथानातिष्ठेभेद्भवान् ॥ प्राजापत्यः पुरोडाशो हवनीयः
पुरोधरे ॥ ६४ ॥ ऐन्द्रस्ततो न चाग्नेयः प्रदेयः सर्वतः क्रतौ ॥ ततो नु भवतो भागः पुरोडाशो मया कृतः ॥ ६५ ॥ तेन भागेन भुक्तेन
नित्यैव्यज्ञकृतेन हि ॥ पूर्ववत्ते समत्साहः स्याम वीर्यम्भविष्यति ॥ ६६ ॥ याश्चास्मृतकणास्तो ये क्षीरोदस्य स्थितास्तव ॥ श

१ स्याम बलम् । २ अस्तस्येति हे सोमयक्षमणाग्रस्तस्य भवतः अंगसन्धयः पूर्वव्यिशीर्णा अभवन् तत्पूर्णानामूदित्वर्थः ।

रीरचूर्णव्यायतेज्योत्स्नानाञ्चापियेलवाः ॥ ६७ ॥ तत्सर्वम्भवतो ज्योत्स्नायोगादनुदिनव्विधो ॥ वृद्धिर्यस्य तिस्रस्ततङ्
 क्षीरसागरगर्भगम् ॥ ६८ ॥ स्वरो विषन्ते प्राप्ते द्वितीये शङ्करांशजः ॥ दुर्व्यासा भविता विप्रः प्रचण्डश्चण्डभानवत् ॥ ६९ ॥
 स देवेन्द्रस्या विनयाच्छापन्दत्वा सुदारुणम् ॥ करिष्यति त्रिभुवनन्निःश्रीकंससुराऽसुरम् ॥ ७० ॥ श्रिया हीने तो लोके भवि
 तालोकि विह्वलः ॥ यथा तव क्षयात्सोम प्रवृत्तः सर्वविह्वलः ॥ ७१ ॥ तन्मानवप्रमाणेन ततो येतु कृते युगे ॥ भविष्यति तस्यास्य
 ति च यावद्युगचतुष्टयम् ॥ ७२ ॥ ततश्चतुर्थे सम्प्राप्ते सह देवैः कृते युगे ॥ क्षीरोदन्निर्मथिष्यामः शम्भुर्विष्णु रहन्तथा ॥ ७३ ॥
 मन्या नमनन्दरङ्गत्वावेष्टुत्वा तु न सुकिम् ॥ यज्ञाभागेषु हीनेषु देवान्ना र्थव्यन्ततः ॥ ७४ ॥ मथिष्यामः समन्दैवैः क्षीरोदं स
 ह दानवैः ॥ त्वच्छरीरा मृतमिदं स्थित इक्षीरसागरे ॥ ७५ ॥ तत्समग्रग्रहीष्यामो राशीभूतन्तथा क्षयम् ॥ सर्वौषधन्त
 रेकृत्वा त्वच्छरीरन्तदा वयम् ॥ क्षेप्स्यामः सागरजलेशरीरार्थव्यधोतव ॥ निर्मथग्रसागरस्य श्चात्समद्वार्ययदा मृतम् ॥
 ७७ ॥ तदा तव वपुस्तरिभ्यन्पर्व्व्यं तस्मिन् विष्यति ॥ ओजो वीर्यार्जुनङ्कान्तमक्षयश्च सुधात्मकम् ॥ ७८ ॥ दृढ इति निश्चिक्त्वा
 रुभिर्विष्यति वपुस्तव ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सुधांशुमेव माभाष्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७९ ॥ विधोः क्षयः समासा
 द्विवृद्धये यत्नवानभूत् ॥ यथा दक्षेण गदितस्मासाद्विर्यौतु चन्द्रमाः ॥ ८० ॥ क्षयवृद्धिश्च मासाद्विर्यत्नन्तत्राकरो द्विधिः ॥ ततः

षोडशचन्द्रसुरज्येषोविभक्तवान् ॥ ८१ ॥ विभज्यचसुरान्सर्वान्समवाचदमुत्तमम् ॥ कलाःषोडशचन्द्रस्यतत्रैका
 शम्भुमर्दनि ॥ ८२ ॥ तिष्ठत्स्वद्याविपराक्षययौन्तुक्षयविना ॥ क्षयेणयदिरोगमासाद्धन्दक्षवाक्यतः ॥ ८३ ॥
 क्षयापपीड्यतेचन्द्रोपशान्तिस्तदाभवेत् ॥ किन्त्वस्ययाकलाशम्भोज्योत्सनागच्छन्तताम्रप्रति ॥ ८४ ॥ चतुर्दशकलासं
 स्थाःप्रतिमासंसुरेतमाः ॥ चतुर्दशकलासंस्थान्यमृतानिपिबन्तुवै ॥ ८५ ॥ प्रतिपत्तिथिमारभ्यभवन्तस्ताश्चतुर्दशीम् ॥
 तेजोभागाःसूर्यविम्बश्चतुर्दशतिथौक्रमात् ॥ ८६ ॥ प्रविशन्तुक्षयन्त्वैवङ्कुष्णपक्षविधोऽभवेत् ॥ यातुशेषाकलादर्शहरित्प
 त्रपलायिता ॥ ८७ ॥ तिष्ठतुप्रथमेभागेतिथौतस्यान्निशापतेः ॥ द्वितीयेदर्शभागेतुरोहिण्यायातुमन्दिरम् ॥ ८८ ॥
 तृतीयेतुसरस्वत्यांस्त्रावासमस्थितोविधुः ॥ चतुर्थेबलसम्पूर्णास्तिथिभागोविभावसोः ॥ ८९ ॥ मण्डलार्थयातुचन्द्रोऽयं
 विम्बरथघोटकः ॥ यावत्कालेनहिकलाप्रथमाक्षयमाप्नुयात् ॥ ९० ॥ एवमेवङ्कुष्णपक्षेतावत्साप्रतिपद्भवेत् ॥ द्वितीया
 दौकृष्णपक्षेवृद्धिद्वास्तथाविधः ॥ ९१ ॥ तिथीनावृद्धिहेतुश्चुक्लकृष्णेतथाभवेत् ॥ ततःपुनःशुक्लपक्षेयावत्पूर्वकलोदितः
 ॥ ९२ ॥ वृद्धिर्नैतिभवेतावत्प्रतिपत्तिथिरादितः ॥ ततोद्वितीयभागस्ययाज्योत्सनाहरमर्दनि ॥ ९३ ॥ स्थितायाव्यैकला
 यान्तुगतासापनरेष्यति ॥ युष्माभिस्तुभवेत्येयमस्मृत्यैहनेदिने ॥ ९४ ॥ तद्वितीयादितिथिभिःपुर्णान्ताभिःसदैवहि ॥

स्वयमुत्पत्स्यतेचन्द्रोऽज्योत्स्नायोगात्सुरोत्तमाः ॥ ९५ ॥ यथादिनेदिनेभागाःक्षयय्यान्तिताविधोः ॥ दृष्टिद्वच्छन्यनु
 दिनंशुक्लपक्षेचहंसराः ॥ ९६ ॥ तेजोभागःसूर्य्यविम्बात्पुनरेवसेमेष्यति ॥ प्रयास्यतिकृष्णपक्षेयथाभागक्रमन्तथा ॥
 ॥ ९७ ॥ ज्योत्स्नाहरशिरश्चन्द्रात्प्रत्यहम्पुनरेष्यति ॥ तेजोभागःसूर्य्यविम्बादमृतम्वर्षतिस्वयम् ॥ ९८ ॥ एवँवृद्धिःशु
 क्लपक्षे सुधांशोसम्भविष्यति ॥ पक्षयोःशुक्लकृष्णत्वञ्चन्द्रवृद्धिक्षयाद्भवेत् ॥ ९९ ॥ यावत्कालेनयोभागःक्षयँवृद्धिञ्च
 यास्यति ॥ तावत्कालमभिन्याप्यतिथिःस्थायति सापुनः ॥ १०० ॥ चिरेणवृद्धिर्यदिवाक्षयोवाद्रुतेनवृद्धिर्यदिवाक्षयो
 वा ॥ द्रुतात्तिथीनान्तुसदाक्षयःस्याच्चिरस्तुवृद्धिस्तिथिषुप्रवेशे ॥ १०१ ॥ हव्यङ्कव्यञ्चन्द्रेणविनानसम्भविष्यति ॥ त
 स्मात्तयोःप्रवृद्ध्यर्थञ्चन्द्रक्षन्तुदेवताः ॥ १०२ ॥ आश्वासनीयःशुभ्रांशुःकलारोषोनुमासतः ॥ अमायास्यापराक्लृतेपि
 तृतीरोहिणीगृहे ॥ १०३ ॥ तस्यैवास्वादनात्कव्यवृद्धिर्यस्यतिचान्वहम् ॥ तेनकव्येनपितरस्तृप्तिर्यथास्यन्तिवैपराम्
 ॥ १०४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसुरगणाःसर्व्वेयथोक्तव्विधिनातथा ॥ चक्रल्लोकिहितार्थायचन्द्रस्यक्षयवृद्धये ॥
 ॥ १०५ ॥ महादेवोपिचन्द्रार्द्धस्वरूपम्परमात्मनः ॥ जग्राहदेवैर्व्विधिनाशिरसाक्षुधितोभृशम् ॥ १०६ ॥ यत्तेजःपरम
 न्नित्यमजमव्ययमक्षयम् ॥ तत्स्वरूपाचन्द्रकलाशापतस्तुक्षुद्रता ॥ १०७ ॥ प्राविशान्तियदाज्योतिरानन्दमजरम्परम् ॥

योगिनस्तुतदातेषाश्चिन्तनल्लीनमेष्यति ॥ १०८ ॥ महादेवशिरःसंस्थेलीनो वित्तेसधानिधौ ॥ चन्द्रद्वाराभवेन्मुक्तिरित्येवव्येदि
 कीश्रुतिः ॥ १०९ ॥ एतज्ज्ञात्वामहादेवः क्षयवृद्ध्या विनाकृतम् ॥ हिताय सर्वलोका नाञ्जग्राहशिरसा विधुम् ॥ ११० ॥
 चन्द्रज्योत्स्नासमायोगोदोषधोयान्तिवृद्धये ॥ सर्वौषधी सुवृद्धा सुप्रवर्त्तन्तेतो ध्वराः ॥ १११ ॥ अव्यरेषु प्रवृत्तेषु स्वान्वा
 न्भागैस्तु देवताः ॥ परिगृह्णन्ति पितरस्तथा कव्यानिभूरिशः ॥ ११२ ॥ अमृतम्ब्रह्मणा सृष्ट्यै देवेभ्यः पुरातनम् ॥ ते
 न तृप्यन्ति हीना ये हव्यभागो न देवताः ॥ ११३ ॥ यज्ञेनाप्यापितन्तच्च ज्योत्स्नाभिर्वृद्धिमेतिवै ॥ यज्ञजोत्स्नाविना भूतन्त
 च्चस्याक्षीणमन्यथा ॥ ११४ ॥ अतो मृतस्य यज्ञस्य चन्द्रमाः कारणं स्वयम् ॥ अतो दक्षस्य शापात्तरक्षायै तच्चिकीर्षितम्
 ॥ ११५ ॥ अद्यापि कृष्णपक्षे तु संधांशुं प्रयेत सुरैः ॥ तेजःसुख्यैर्यातिशम्भुश्चन्द्राद्व्योत्स्नाकतथा ॥ ११६ ॥ पुनश्च
 शुक्लपक्षे तु शेषे दितिकलाततः ॥ ज्योत्स्नाद्वितीयो भागस्तु तं जोगो द्वितीयकः ॥ ११७ ॥ अन्येत्युग्राशिरश्चन्द्रात्सुख्यवि
 म्बाद्यथाक्रमम् ॥ कलाः षोडश चन्द्रस्य तत्रैकाशम्भुगोखरे ॥ ११८ ॥ सिताऽसिता वभौषदोऽपि पाणामुदयक्षयौ ॥ इति वः
 सर्वं नारव्यातिर्विभक्तश्चन्द्रमायथा ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणा पर्वतश्चैव यथा तच्चन्द्रभागतः ॥ यज्ञभागोऽस्थिते यस्माद्देवान्नम
 करोद्विधुम् ॥ १२० ॥ कव्ये स्थितेऽपि पित्रन्नन्ति थिवृद्धिक्षयो यथा ॥ इदम्पुण्यतमाख्यानस्यैव शृणोतिसकृन्नरः ॥ १२१ ॥

राजयक्ष्मातस्यकुलेनकदाचिद्भविष्यति ॥ यक्ष्मणापरिश्रुतोयःशृणोतिवचनबिधेः ॥ १२२ ॥ नचिराद्यक्ष्मणायुक्तः
 सभवेन्नरसत्तमः ॥ इदंस्वस्त्ययनम्पुण्यङ्गुल्याद्बुद्धयतमंशुभम् ॥ १२३ ॥ यःशृणोत्येकचित्तःसन्त्समहापुण्यभागभवेत् ॥
 ॥ इतिकालिकापुराणेकविंशोध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यत्रदेवसभाभूतासानो
 तस्यमहागिरिः ॥ तत्रजातादेवनदीसीताख्यावचनाद्विधेः ॥ १ ॥ स्नापयित्वायदाचन्द्रसीतातोयैर्मर्मनोहरेः ॥ चन्द्रस्प
 पुर्ब्रह्मवाक्यात्सर्व्वेतेन्निदिबौकसः ॥ २ ॥ तदासीताजलञ्चन्द्रस्नानयोगाच्चसाऽमृतम् ॥ भूत्वानिपतितन्तस्मिन्बृहल्लो
 हितसञ्ज्ञके ॥ ३ ॥ तद्विरुद्धन्तदातोयन्तस्मिन्त्सरसिनोममौ ॥ तद्दर्शस्वयम्ब्रह्माविरुद्धंसाऽमृतञ्जलम् ॥ ४ ॥ तद्
 र्शनाज्जलात्तस्मादुत्थिताकन्यकोत्तमा ॥ चन्द्रभागेतितन्नामविधिश्चक्रस्वयन्ततः ॥ ५ ॥ आर्य्यार्थेसागरस्तान्तुजग्राहब्रह्म
 सम्मते ॥ तयैवाधिष्ठितन्तोयद्गद्रेणनिशापतिः ॥ ६ ॥ निर्बिम्बपश्चिमेषार्थेगिरिस्तथावाहयत् ॥ तस्याऽमृतजलम्भित्वा
 बृहल्लोहितनामकम् ॥ ७ ॥ कासारंसागरय्यैतञ्चन्द्रभागानदीतुसा ॥ सागरोपितदाभार्य्यञ्चन्द्रभागाम्महानदीम् ॥ ८ ॥
 तेनतोयप्रवाहेणनिनायभवनंस्वकम् ॥ एवन्तस्मिन्त्समत्पन्नाचन्द्रभागाह्वयानदी ॥ ९ ॥ चन्द्रभागेमहाशैलेगुणैर्गङ्गासमा
 सदा ॥ नद्यश्चपर्व्वताःसर्व्वेद्विरूपाश्चस्वभावतः ॥ १० ॥ तोयन्नदीनारूपन्तशरीरमपरन्तथा ॥ स्थावरःपर्व्वतानान्तरूप

ङ्कायन्तथापरम् ॥ ११ ॥ शुक्तीनामथकम्बनाय्यथवान्तर्गतातनुः ॥ बहिरस्थिस्वरूपन्तुसम्बद्धैवप्रवर्तते ॥ १२ ॥ एवञ्च
 लंस्थावरन्तनुदीपव्यतयोरस्तदा ॥ अन्तर्व्यसितिकायस्तुसततन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ आप्याय्यतेस्थावरेणशरीरम्पव्यतस्यतु ।
 तथानदीनाङ्कायस्तुतोयेनाप्याय्यतेसदा ॥ १४ ॥ नदीनाङ्कामरूपित्वम्पव्यतानान्तथैवच ॥ जगत्स्थित्यैपुराविण्णःकल्प
 यामासयत्ततः ॥ १५ ॥ तोयहानौनदोदुःखञ्जायतेसततंसुराः ॥ विशीर्णेस्थावरेदुःखञ्जायतेगिरिकायजम् ॥ १६ ॥ तस्मि
 न्गिरौचन्द्रभागेबृहल्लोहिततीरगाम् ॥ सन्ध्यान्दृष्ट्वाथप्रच्छवसिष्ठुसादरन्तदा ॥ १७ ॥ वसिष्ठुउवाच ॥ ॥ किमर्थनाग
 ताभेद्रेनिज्जनन्त्वम्महोदधरम् ॥ कस्यवातनयागौरिकिव्यौतविचिकीर्षितम् ॥ १८ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुर्द्यदिगुह्यन्नतेभ
 वेत् ॥ वदनम्पूर्णचन्द्राभिन्निःश्रीकव्यौकथन्तव ॥ १९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यवसिष्ठस्यमहात्मनः
 दृष्ट्वाचतम्महात्मानश्चलन्तमिवपावकम् ॥ २० ॥ शरीरधृग्ब्रह्मचर्य्यसदृशन्तज्जटाधरम् ॥ सादरम्प्राणिपत्याथसन्ध्योवाच
 तपोधनम् ॥ २१ ॥ यदर्धमागताशैलसिद्धन्तन्मेद्विजोत्तम ॥ तवदर्शनमात्रेणतन्मेसेत्स्यतिवाविभो ॥ २२ ॥ तपःकर्तुमहम्ब्रह्म
 त्रिज्जनंशैलमागता ॥ ब्रह्मणोहम्मनोजातासन्ध्यानाम्नाचविश्रुता ॥ २३ ॥ नोपदेशमहञ्जानेतपसोमनिसत्तम ॥ यदितेषुउद्य
 तेगुह्यम्मात्वंसमुपदेशया ॥ २४ ॥ एतच्चिकीर्षितदुह्यन्नान्यत्किञ्चनविद्यते ॥ अज्ञात्वातपसोभावन्तपोवनमपाश्रिता ॥ २५ ॥

चिन्तयापरिशुष्येहव्यपेतचमनः सदा ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ आकर्ण्यतस्यावचनम्ब्रह्मणः सुतः ॥ २६ ॥ स्वयं
 समर्वतत्त्वज्ञानान्यत्किञ्चनपृष्टवान् ॥ अथतान्नियतात्मानतपसेऽतिधृताद्यमाम् ॥ २७ ॥ वसिष्ठोमन्त्रयाश्चक्रैरुवच्छिष्यव
 त्तदा ॥ २८ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ परमैथ्योमहत्तेजः परमैथ्योमहत्तपः ॥ परमैथ्यः समाराध्यो विष्णुर्मर्नसिधीयताम् ॥ २९ ॥ धर्मो
 र्थकाममोक्षाण्यैकस्त्वादिकारणम् ॥ तमेकज्ञगतामाद्यम्भजस्वपुरुषोत्तमम् ॥ ३० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कुमलले
 चनम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशं किञ्चिन्नीलाम्बुदछविम् ॥ ३१ ॥ गरुडोपरिशुक्लाब्जेपद्मासनगतं हरिम् ॥ श्रीवत्सवक्षसंश
 न्तवन्नमालाधरम्परम् ॥ ३२ ॥ केयूरकुण्डलधरङ्कुरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ निराकारज्ञानगम्यं साकारन्देहधारिणम् ॥ ३३ ॥
 नित्यानन्दनिरालम्बं सूर्यमण्डलमध्यगम् ॥ मन्त्रेणानेन देवेश विवैष्णुभजशुभानने ॥ ३४ ॥ ॐ नमो वासुदेवाय ओमित्य
 न्तेन सन्ततम् ॥ मौनीतिपस्यामारभ्यतान्मेनिगदतः शृणु ॥ ३५ ॥ स्नानम्मौनेन कर्तव्यम्मौनेनैव तपूजनम् ॥ द्वयोः पूर्णजला
 हारमप्रथमं षष्ठकालयोः ॥ ३६ ॥ तृतीये षष्ठकाले तु उपवासपरो भवेत् ॥ एवन्तपः समाप्तौ तु षष्ठे काले क्रिया भवेत् ॥ ३७ ॥
 दृक्षवत्कलवासाश्च कालेभूमिशयस्तथा ॥ एवम्मौनीतिपस्याख्यात्रतर्थाफलप्रदा ॥ ३८ ॥ एवन्तपः समुद्दिश्य कामश्चिन्त
 यमाधवम् ॥ सतेप्रसन्नइष्टार्थन्नाचिरादेव दास्यति ॥ ३९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ उपदिश्य वसिष्ठोऽथ सन्ध्यै तपसः

क्रियाम् ॥ तामाभाष्यथान्यायन्तत्रैवान्तर्दधमनिः ॥ ४० ॥ सन्ध्यापितपसोभावञ्जत्वा मोदमवाप्यच ॥ तपःकर्तुंसमारे
 भेवृहल्लोहिततीरगा ॥ ४१ ॥ यथोक्तवसिष्ठेनमन्त्रनप्तसिमाधनम् ॥ व्रतनेतेनगोविन्दम्पूजयामासभक्तिः ॥ ४२ ॥
 एकान्तमनसस्तस्याः कुर्वन्त्याः सुमहत्तपः ॥ विष्णौ विन्यस्तमनसो गते मेकश्चतुर्थ्यगम् ॥ ४३ ॥ नकोपि विस्मयन्नापत
 स्यादृष्टातपोद्धुतम् ॥ न तादृशी तपश्चर्या भविष्यति च कस्यचित् ॥ ४४ ॥ मानुषेणाऽथ मानेन गते त्वेकचतुर्थ्यगो ॥ अन्त
 र्ब्वहिस्तथा काशे दर्शयित्वा निजवपुः ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तेन रूपेण यद्रूपश्चिन्तितन्तया ॥ पुरः प्रत्यक्षताय्यौ तस्तस्याविष्णु
 र्जगत्पतिः ॥ ४६ ॥ अथ सा पुरतो दृष्ट्वा मनसा चिन्तितं हरिम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणम् पद्मलोचनम् ॥ ४७ ॥ केयूरकुण्ड
 लधरङ्किरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ताक्ष्यस्थम्पण्डरो काक्षन्नीलोत्पलदलच्छविम् ॥ ४८ ॥ ससाध्वसमहवैश्वेकिङ्कुथंस्तौ मिवाहरि
 म् ॥ इति चिन्ता परा भूत्वा न्यमीलयत च क्षुषी ॥ ४९ ॥ निमीलिताक्ष्यास्तस्यास्तु प्रविश्य हृदयं हरिः ॥ दिव्यद्वीतन्ददौ तस्यैवाच
 न्दिव्ये च चक्षुषो ॥ ५० ॥ दिव्यञ्जानन्दिव्यचक्षुर्द्दिव्याब्जौ च मवाप्यच ॥ प्रत्यक्षवैश्विङ्गो विन्दन्तुष्टावजगताम्पतिम्
 ॥ ५१ ॥ सन्ध्योवाच ॥ निराकारञ्जानगम्यम्पर्यैवस्थलन्नापे सक्षन्नचोच्चैः ॥ अन्तश्चिन्त्यैवैगिभिर्गम्यैव रूप
 न्तस्मै तुभ्यं हरये मेनमोस्तु ॥ ५२ ॥ शिवं शान्तं निर्मलं निर्विकारञ्जानात्परं सुप्रकाशं विवसारि ॥ रविप्रख्यन्ध्वान्तभागा

त्परस्ताद्रूपैर्यत्वात्रामिप्रसन्नम् ॥ ५३ ॥ एकंशुद्धन्दीप्यमानविविनोदश्चितानन्दं सत्वजम्पापहारि ॥ नित्यानन्दं सत्य
 भूरिप्रसन्नैर्यस्य श्रीदंरूपमस्मै नमोस्तु ॥ ५४ ॥ विद्याकारोद्भावनीयमप्रभित्तं सत्वच्छन्नन्ध्येयमात्मस्वरूपम् ॥ सारम्पा
 रम्पावनानाम्पवित्रन्तस्मै रूपैर्यस्यैव वन्नमस्ते ॥ ५५ ॥ नित्याज्जवव्ययहो नङ्गुणौघरष्टाङ्गैर्यथाश्चिन्त्यते योगयुक्तैः ॥
 ॥ तत्त्वव्यापिप्राप्ययज्ज्ञानयोगे परैर्यथातायोगिनस्तन्नमस्ते ॥ ५६ ॥ यत्साकारं शुद्धरूपमनोज्ञं रूपमस्थन्नो लमेघप्र
 काशम् ॥ शङ्खञ्चक्रम्पद्मगदेदधानन्तस्मै नमो योगयुक्ताय तुभ्यम् ॥ ५७ ॥ गगनम्भूद्दिशश्चैव सलिलञ्छयोतिरेव च ॥ वा
 युः कालश्चरूपाण्यस्य तस्मै नमोस्तु ॥ ५८ ॥ प्रधानपुरुषौ यस्य कार्यौ द्वौ त्वेति वत्स्यतः ॥ तस्मादव्यक्तरूपाय गोविन्दा
 य नमोस्तुते ॥ यः स्वयं यश्च भूतानियः स्वयन्तद्गुणः परः ॥ यस्वयञ्जगदाधारस्तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ ५९ ॥ परः पुराणः पुरु
 षः परमात्मा जगन्मयः ॥ अक्षयो यो व्ययो देवस्तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ ६० ॥ यो ब्रह्मा कुरुते सृष्टिर्द्योविष्णुः कुरुते स्थितिम् ॥
 संहरिष्यति यो रुद्रस्तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ ६१ ॥ नमो नमः कारणकारणाय दिव्याऽमृतज्ञानविभूतिदाय ॥ समस्तलोका
 न्तरमोहदाय प्रकाशरूपाय परात्पराय ॥ ६२ ॥ यस्य प्रपञ्चो जगदुच्यते महाक्षितिर्दिशः सूर्य इन्द्रमर्मनोजवः ॥ वह्निर्म
 खान्नाभितश्चान्तरिक्षन्तस्मै तुभ्यं हरयेते नमोस्तु ॥ ६३ ॥ त्वम्परः परमात्मा च त्वव्विद्याविधिहाहरे ॥ शब्दब्रह्मपर

म्ब्रह्मविचारणपरात्परः ॥ ६४ ॥ यस्यनादिघ्नमध्यश्चनान्तमस्तिजगत्पतेः ॥ कथंस्तोष्यामितन्देवव्यौढुमनोगोचराद्बहिः
 ॥ ६५ ॥ यस्यब्रह्मादयोदेवाननयश्चतपोधनाः ॥ नवितृण्वन्तिरूपाणिवर्णनीयःकथंसमे ॥ ६६ ॥ स्त्रियामयातेकिञ्ज्ञे
 यानिर्गुणस्यगुणाःप्रभो ॥ नैवजानन्तियद्रूपंसेन्द्राअपिसुराऽसुराः ॥ ६७ ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्नाथनमस्तुभ्यन्तपोमय ॥ प्र
 सीदभागवस्तुभ्यम्भयोभूयोदमोनमः ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अथतस्याःशरीरन्तुवल्कलाजिनसव्वृतम् ॥
 परिक्षीणञ्जटाव्रातैःपवित्रैर्मूर्ध्निश्रजितम् ॥ ६९ ॥ हिमानीतज्जिताम्भोजसदृशव्यद्वदनन्तथा ॥ निरीक्ष्यकृपयादिष्टोह
 रिःप्रोवाचतामिदम् ॥ ७० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतोस्मितपसाभद्रैर्भवत्यापरमेणवै ॥ स्तवेनचशुभप्रज्ञेवर
 व्यैरयसाम्प्रतम् ॥ ७१ ॥ येनतेविद्यतेकार्थ्यैर्वैराणास्तिमनागतम् ॥ तत्कारिष्येचभद्रन्तेप्रसन्नाहन्तव्रतैः ॥ ७२ ॥ सन्ध्यावा
 च ॥ यदिदेवप्रसन्नोसितपसाममसाम्प्रतम् ॥ वृतस्तदाऽयम्रथमोवरोममविधीयताम् ॥ ७३ ॥ उत्पन्नमात्रादेशप्रा
 णिनोस्मिन्नभस्तले ॥ नभ्रवन्तुक्रमेणैवसकामाःसम्भवन्तुवै ॥ ७४ ॥ पतिव्रताहल्लोकेषुत्रिष्वपिप्रथितायथा ॥ भविष्यामि
 तथानान्यावरणकोवृतोमम ॥ ७५ ॥ सकामाममदृष्टस्तुक्त्रचिन्नपतिष्यति ॥ ऋतेपतिञ्जगन्नाथसोऽपिमेऽतिमुहुरः ॥
 ॥ ७६ ॥ योद्रक्ष्यतिसकामोमाम्पुरुषस्तस्यपौरुषम् ॥ नाशङ्कामिष्यतितदसतुच्छीवोभविष्यति ॥ ७७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

प्रथमः शैशवोभावः कौमाराख्यो द्वितीयकः ॥ तृतीयो यौवनोभावश्चतुर्थो वार्द्धकस्तथा ॥ ७८ ॥ तृतीये त्वथ सम्प्राप्ते वयोभा
 ने शरीरिणः ॥ सकामाः स्युर्द्वितीयान्ते भविष्यन्ति क्वचिक्वचित् ॥ ७९ ॥ तपसा तव मर्यादा ब्रह्म गतिं स्थापिता मया ॥ उत्प
 न्नमात्रानथ साकामाः स्युः शरीरिणः ॥ ८० ॥ त्वञ्च लोकं सती भावन्ता दृशं समवाप्स्यसि ॥ त्रिषु लोकेषु नान्यस्या यादृशं
 सम्भविष्यति ॥ ८१ ॥ यः पश्यति सकामस्त्वा म्पाणि ग्रहं तेतव ॥ स सद्यः क्लीबताम् प्राप्य दुर्बलं वङ्गमिष्यति ॥ ८२ ॥
 पतिस्तव महाभागस्तपो रूपममन्वितः ॥ सप्तकल्पान्तं जीवी च भविष्यति सह त्वया ॥ ८३ ॥ इति ये ते वरा मत्तः प्रार्थिता स्ते क
 तामया ॥ अन्यञ्चेते विदुष्यामि पृथ्व्यै नमनसि स्थितम् ॥ ८४ ॥ अग्नौ शरीरस्यागस्ते पृथ्व्यै मेव प्रतिश्रुतः ॥ सबभेधातिथे र्यज्ञे
 मनेर्द्वादशवर्षिके ॥ ८५ ॥ हुतं प्रज्वलिते वह्ने न चिरात्क्रियतान्त्वया ॥ एतच्छैलोपत्यकायाश्चान्द्रभागानदीतटे ॥ ८६ ॥ मे
 धातिथिर्महायज्ञदुर्गते तापसाश्रमे ॥ तत्र गत्वा स्वयञ्छन्नामनिभिन्नोपलक्षिता ॥ ८७ ॥ मत्प्रसादाद्ब्रह्मिजा तातस्य पुत्री भ
 विष्यसि ॥ यस्त्वया वाञ्छनीयोऽस्ति स्वामी मनसि कश्चन ॥ ८८ ॥ तन्निधाय निजस्वान्तेत्यजवह्ने विपुः स्वकम् ॥ यदा त्व
 द्दारुणसन्ध्ये तपश्चरसि पृथ्वी ॥ ८९ ॥ यावच्चतुर्थ्युगन्तस्य व्यतीते तु कृते युगे ॥ त्रेतायाः प्रथमे भागे जाता दक्षस्य कन्यका
 ॥ ९० ॥ सददौ कन्यकाः सप्तविंशतिश्च सुधांशवे ॥ तासां हेतोर्यदा सप्तश्च द्रोदक्षेणा कोपिना ॥ ९१ ॥ तदा भवत्यानि कटे स

ब्रह्मदेवाः समागताः ॥ नृष्टाश्चल्यया सन्ध्ये देवाश्च ब्रह्मणा सह ॥ १२ ॥ मयि विन्यस्त मनसा त्वं दृष्टवान्ते पुनः ॥ चन्द्रस्य शाप
 मोक्षार्थं चन्द्रभागानदीयथा ॥ १३ ॥ सृष्टा धात्रा तै देवात्र मेधातिथिरुपस्थितः ॥ तपसा तत्समो नास्ति न भूतानां भविष्यति
 ॥ १४ ॥ तेन यज्ञः समारब्धो ज्योतिष्ठो मोमहाविधिः ॥ तत्र प्रज्वलितो वह्निस्तस्मिँस्त्यजवपुः स्वकम् ॥ १५ ॥ एतन्मया स्या
 पितृन्ते कार्यार्धं भोस्तपस्विनि ॥ तत्कुरुष्व महाभागेया हि यज्ञमहामुनेः ॥ १६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ नारायणः
 स्वयं सन्ध्यां पस्पशां ऽथाग्रपाणिना ॥ ततः पुरोडाशमयन्तच्छरीरमभूत्क्षणात् ॥ १७ ॥ महामुनेर्मया यज्ञे तस्मिन् विधोपका
 रिणा ॥ नाग्निः क्रव्यादता आतुर्वेतदर्थं न तथा कृतम् ॥ १८ ॥ एवञ्च जगन्नाथस्तत्रैवान्नरयोयत ॥ सन्ध्याप्य गच्छ तत्सत्रेय
 त्रमेधातिथिर्ममनिः ॥ १९ ॥ अथ विष्णोः प्रसादेन केनाप्यनुपलक्षिता ॥ प्रविवेश तदा यज्ञं सन्ध्यामेधातिथिर्ममनेः ॥ १०० ॥
 वसिष्ठेन पुरासातुवर्णाभूत्वा तपस्विनी ॥ उपदिष्टा तपश्चतुर्वैचनार्यमेषु निः ॥ १ ॥ तमेव कृत्वा मनसितपश्चर्योपदेशक
 म् ॥ पतितेन तदा सन्ध्याब्राह्मणम् ब्रह्मचारिणम् ॥ २ ॥ समिद्धशौमहायज्ञे मुनिभिर्नोपलक्षिता ॥ तदा विष्णोः प्रसादेन
 सन्ध्यामेधातिथिर्ममनिः ॥ ३ ॥ तस्याः पुरोडाशमयन्तच्छरीरान्तर्लक्षणात्ततः ॥ दग्धम् पुरोडाशगन्धर्व्यं स्तारयदलक्षितम् ॥ ४ ॥ व
 ह्निस्तस्याशरीरान्तर्दग्ध्वासुर्यस्य मण्डले ॥ शुद्धम् ब्रवेशयामास विष्णोरेवाज्ञया पुनः ॥ ५ ॥ सूर्योद्विधा विभज्याऽथ तच्छरी

रन्तदारथे ॥ स्वकेसस्थापयामासप्रीतयेपितृदेवयोः ॥ ६ ॥ यदृद्धभागस्तस्यास्तुशरीरस्यद्विजोत्तमाः ॥ प्रातःसन्ध्याभ्रव
 त्सातुअहोरात्रादिमध्यगाः ॥ ७ ॥ यच्छेषभागस्तस्यास्तुअहोरात्रान्तमध्यगा ॥ सासायमभवत्सन्ध्यापितृप्रीतिप्रदा
 सदा ॥ ८ ॥ सूर्योदयानुप्रथमर्घ्यदास्यादरुणोदयः ॥ प्रातःसन्ध्यातदोदेतिदेवानाम्प्रीतिकारिणी ॥ ९ ॥ अस्तङ्गतेततः
 सूर्यशेषोपद्मनिभासदा ॥ उदेतिसायंसन्ध्यापिपितृणाम्मोदकारिणी ॥ १० ॥ तस्याःप्राणैस्तुमनसाविष्णुनाप्रभ
 विष्णुना ॥ दिव्येनतुशरीरेणचक्रिरेऽथशरीरिणः ॥ ११ ॥ मुनेर्घ्यज्ञाऽवसानेतुसम्प्राप्तेमनिनातुसा ॥ प्राप्तापुत्रीवह्निमध्ये
 तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ १२ ॥ ताञ्जग्राहतदापुत्रीम्मनिरामोदसर्ग्यतः ॥ यज्ञार्थतोयैःसंस्नाप्यनिजक्रोडेकृपायुतः ॥ १३ ॥ अरुन्ध
 तीतियस्यास्तुनामचक्रमहामुनिः ॥ शिष्यैःपरिवृतस्तत्रमहामोदमवापच ॥ १४ ॥ नरुणद्वियतोधर्मसाकेनापिचकारणात् ॥
 अतश्चिलोकविदितन्नामसाप्रापसान्वयम् ॥ १५ ॥ यज्ञंसमाप्यसमुनिःकृतकृत्यभावमासाद्यसम्पदयुतस्तनयाप्रलम्भात् ॥
 तस्मिन्निजाश्रमपदेसहशिष्यवर्गैस्तामेवसन्तमसौदयतेमहर्षिः ॥ १६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वाविंशतितमोध्यायः
 ॥ २२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथसावष्टधेवीतस्मिन्मुनिवराश्रमे॥ चन्द्रभागानदीतीरेताप्रसारण्य
 सञ्ज्ञके ॥ १ ॥ यथाचन्द्रकलाशुक्लपक्षेनित्यव्यवर्द्धते ॥ यथाज्योत्स्नातथासापिप्रापवृद्धिमरुन्धती ॥ २ ॥ साप्राप्तेपञ्च

मेवर्षेचन्द्रभागान्तदगुणैः ॥ तापसारण्यमपिसापवित्रमकरोत्सती ॥ ३ ॥ तत्रतीर्थम्हापुण्यम्मेधातिथिनिषेवितम् ॥
 क्रीडास्थानमरुन्धत्याःपुतस्वाल्योचितङ्कुतम् ॥ ४ ॥ अद्यापितापसारण्येचन्द्रभागनदीजले ॥ अरुन्धतीतीर्थतोयेस्ना
 त्वायातिहरिस्त्ररः ॥ ५ ॥ कार्तिकंसकलमासश्चन्द्रभागनदीजले ॥ स्नात्वाविष्णुगृहङ्गत्वात्यन्तेमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥
 माघेमासिपौर्णमास्याममावास्यान्तथैवच ॥ चन्द्रभागजलेस्नानर्थैस्तुकुर्यात्सकृत्सकृत् ॥ ७ ॥ तस्यवंशराजयक्ष्मा
 नकदाचिद्भविष्यति ॥ देहान्तेचन्द्रभवनङ्गत्वायातिहरेर्गृहम् ॥ ८ ॥ पुण्यक्षयादिहागत्यवेदज्ञोब्राह्मणोभवेत् ॥ चन्द्रभा
 गाजलम्पीत्वाचन्द्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ सकृत्स्नात्वातुविधिवद्वाजिमेधयुतल्लभेत् ॥ चन्द्रभागाजलेस्नात्वाक्रोडन्तीम्बा
 ललीलया ॥ १० ॥ पितुःसमीपेत्तीरेकदाचित्तामरुन्धतीम् ॥ गच्छन्नाकाशमार्गेणदर्शकमलासनः ॥ ११ ॥ अथावतीर्य्यभ्र
 गवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ अरुन्धत्यास्तदाकालमुपदेशेदर्शह ॥ १२ ॥ अथोवाचतदाब्रह्मामुनिभिःपरिपूजितः ॥
 मेधातिथिप्रभृतिभिरुचितन्तम्महामुनिम् ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उपदेशस्यकालोयमरुन्धत्यामहामुने ॥ तस्मादेनांसती
 नान्तुक्षीणान्त्वङ्कुरुसन्निधौ ॥ १४ ॥ स्त्रीभिस्त्रियश्चोपदेश्याःकाचिदन्यत्रविद्यते ॥ बहुलायाश्चसावित्र्याःपुत्रीन्वैस्था
 पयान्तेके ॥ १५ ॥ तयोःसंसर्गमासाद्यपुत्रीतवमहामुने ॥ महागुणैश्चर्य्ययुतानचिरात्तुभविष्यति ॥ १६ ॥ मेधाति

थिर्वचःश्रुत्वाब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ एवमेवेतिप्रोवाचतन्तदामनिसत्तमः ॥ १७ ॥ ततागेतेश्वरेषुपुत्रीमेधातिथिर्मनिः ॥
 समादायययौसूर्यभवनम्प्रतितक्षणात् ॥ १८ ॥ ददर्शतत्रसावित्रीसूर्यमण्डलमध्यगाम् ॥ पद्मासनगतान्देवीमक्ष
 मालाधरांसिताम् ॥ १९ ॥ दृष्टासातेनमनिनानिःसृत्यरविमण्डलात् ॥ बहुलासागतातूर्णम्प्रस्थम्मानसभभूतः ॥ २० ॥
 प्रत्यहन्तत्रसावित्रीगायत्रीबहुलातथा ॥ सरस्वतीचद्रुपदापञ्चैतामानसाचले ॥ २१ ॥ धर्माख्यानैस्तथासाध्वीकथाः
 कृत्वापरस्परम् ॥ स्वंस्वंस्थानम्पुनर्यातिलोकानांहितकाम्यया ॥ २२ ॥ मेधातिथिस्तुताःसर्वदृष्टेकत्रतपोधनः ॥ मा
 तःसर्वस्यलोकस्यप्रणनामपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ उवाचचसताःसर्वक्रिषिःलक्षणन्तपोधनः ॥ ससाध्वसोविस्मितश्चतासा
 मेकत्रदर्शनात् ॥ २४ ॥ मेधातिथिरुवाच ॥ मातःसावित्रिबहुलेमत्पुत्रीयम्महायशाः॥कालेयमुपदेशस्यास्तदर्थमहमागतः
 ॥ २५ ॥ जगत्त्रष्टासमादिष्टाप्रयातवशिष्यताम् ॥ एषातेनभवत्पार्श्वमानीतापुत्रिकामम ॥ २६ ॥ सौचारित्र्यार्थथाऽस्या
 स्यान्तैनाम्बालिकामम ॥ युवाव्वैनयतन्देव्यौमातम्मार्तन्नमोस्तुवाम् ॥ २७ ॥ अथोवाचतदादेवीसावित्रीमनिसत्तमम् ॥
 स्मितपर्वम्बहुलासहिताताश्चबालिकाम् ॥ २८ ॥ ॥ तेऊचतुः ॥ ॥ ब्रह्मन्विष्णोःप्रसादेनसुचित्राभवत्सुता ॥ पूर्वमे
 वमुनेभूतातदुद्देशेनकिम्पुनः ॥ २९ ॥ किन्त्वहम्ब्रह्मवाक्येनबहुलाचमहासती ॥ विनैष्यावस्तवसुतान्धीरास्यान्नाचिराद्यथा

॥ ३० ॥ ब्रह्मणः पूर्वदुहिता भवतस्तुतपोबलात् ॥ तथा विष्णोः प्रसादेन सुतते भूदरुन्धती ॥ ३१ ॥ कुलम्पुनाति भवतः सत्य
 सौवर्द्धयिष्यति ॥ लोकानामथ देवानां शिवमेपाकरिष्यति ॥ ३२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ ताभिर्विसृष्टः समनिर्मम्येति
 तिः सुताम् ॥ आश्वस्यारुन्धती ब्रवाताः स्वस्थानञ्जगाम ह ॥ ३३ ॥ गते तस्मिन्मनुवरे सहताभ्यामरुन्धती ॥ मातृभ्या
 मिबनिर्गभीता पालिता मोदमापसा ॥ ३४ ॥ कदाचित्सहसा विज्यारात्रौ याति रेवगृहम् ॥ तथा बहुलयायाति शक्रगेहङ्कदाच
 न ॥ ३५ ॥ एवन्ताभ्यां समन्दे वी विहरन्ती सुरालये ॥ निनाय दिव्यमानेन सा सप्तपरिवत्सरान् ॥ ३६ ॥ ताभ्यान्तथोपदिष्टा सा
 स्त्री धर्ममचिरात्सती ॥ सर्वज्ञा तवती भूता सा वित्री बहुला धिका ॥ ३७ ॥ अथ तस्यास्तदाकाले सम्प्राप्ते उचिते भवत् ॥ शो
 भनो यौवने द्भेदः पद्मिनीनारुचिर्यथा ॥ ३८ ॥ उद्धृतयौवना सा तु वसिष्ठमा न सा चले ॥ विहरन्ती दक्षैकाचारुते जस्विनम्मु
 निम् ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तमिच्छयाश्चक्रे कामभावेन सा सती ॥ बालसूर्यप्रभञ्जारूपम्ब्राह्मश्रियायुतम् ॥ ४० ॥ अथ सा
 पिमहातेजा वसिष्ठो वरवर्णिनीम् ॥ दृष्ट्वोद्धृतमदनो वीक्षाश्चक्रे त्वरुन्धतीम् ॥ ४१ ॥ तयोः परस्परन्दृष्ट्वा वदधे हृच्छयोम
 हान् ॥ अमर्यादं द्विजश्रेष्ठाः प्राकृते मदनो यथा ॥ ४२ ॥ अथैवैर्यं समालम्ब्य तथामेधातिथेः सुता ॥ आत्मानन्वा
 रयामास मनश्च मदने रितम् ॥ ४३ ॥ वसिष्ठोऽपि महते जा वैर्यं मालम्ब्य चात्मनः ॥ मनः संस्तम्भयामास मदनो न्मथि

तन्ततः ॥ ४४ ॥ अरुन्धतीततोदवीविहायमुनिसन्निधिम् ॥ जगामयत्रसावित्रिनिन्दन्तोस्वम्मनोवपुः ॥ ४५ ॥ बाध्य
मानातिदुःखेनमानसेनमहासती ॥ सतीभावःपरित्यक्तश्चियन्तन्तोमयेतिवै ॥ ४६ ॥ तस्यामनोजदुःखेनविवर्णमभव
न्मुखम् ॥ शरीरं सकलं म्लानङ्गतिश्च वलिताभवत् ॥ ४७ ॥ इदं विमृष्टेषा च गर्हयन्ती स्वकम्पनः ॥ मृडालतन्तुवत्सू
क्ष्मा छिन्ना च तत्क्षणादपि ॥ ४८ ॥ स्थितिः सतीनामल्पेन चापल्येनैव नश्यति ॥ इति स्त्रीधर्ममध्याप्य मामाह चरितव्रता ॥
॥ ४९ ॥ सावित्री सारमेत्तद्धि सती धर्मस्य चोद्धृतम् ॥ तदद्य नाशितम्पांसि परकीये मनोरथम् ॥ ५० ॥ वद्वयन्त्या तदा
किम्परेत्रे ह भविष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्ती सापुत्री मेधातिथेस्तदा ॥ ५१ ॥ दुःखान्तो बहुलन्देवो सावित्री आससादह
तया विधान्तु तान्दृष्ट्वा विवर्णवदनौ सतीम् ॥ ५२ ॥ ध्यानचिन्ता पराभूता सावित्री विममर्षह ॥ विमृष्य दिव्यज्ञानेन सर्वज्ज्ञा
तवती सती ॥ ५३ ॥ वसिष्ठेन ह्यरुन्धत्या यथा भूदृशं नन्तथा ॥ यथा तयोः सम्प्रवृद्धो मनोजश्चातिदुःसहः ॥ ५४ ॥ मु
खैव वर्ण्य हेतुश्च सावित्री दिव्यदर्शिनी ॥ अथ मेधातिथेः पुत्र्या मर्ध्नि हस्तं निवेश्य सा ॥ ५५ ॥ इदमाह महादेवो सावित्री च
रितव्रता ॥ वत्सेतव मुखदुःस्माद्भिन्नवर्णमभादिदम् ॥ ५६ ॥ छिन्ननालैर्यथा पद्मं सूर्याभुपरीतापितम् ॥ कथं शरीरम
भवन्म्लानन्ते गुणवत्तमे ॥ ५७ ॥ यथानिशापतो बभ्रुवन्त न कृष्णाभस्रवद्वृतम् ॥ अन्तर्मनश्च ते भद्रे सचिन्ति मिव लक्ष्यते ॥

तन्मेकथयते गृह्यघ्नतच्चेदुःखकारणम् ॥ ५८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ साधो मखी भूत्वा किञ्चिन्नो वाचलजया ॥ सा वित्री
 मातारदुर्व्वान्तथापृष्ठाप्यरुन्धती ॥ यदानोक्तवती किञ्चित्तदामेधातिथेः सुताः ॥ ५९ ॥ स्वयम्भ्रकाशयसा वित्रीतामवाचतपस्वि
 नी ॥ वत्सेयोसौ त्वया दृष्टो मनिर्भास्करसन्निभः ॥ ६० ॥ सर्वसिष्ठो ब्रह्मसुतस्तव स्वामी भविष्यति ॥ तव तस्य च दाम्पत्यम्पराधात्रै
 व निर्मितम् ॥ ६१ ॥ अतस्तव सती भावो न हीनस्तस्य दर्शनात् ॥ यद्वा तवा भूद्वयं सकामन्तस्य दर्शनात् ॥ ६२ ॥ न तद्दोषकरम्पुत्रि
 मनोदुःखन्तस्तस्य जात्वया परन्तपः कृत्वा पूर्व्वजन्मनि शोभनो ॥ ६३ ॥ वृत्तः स एव दयितः सकामस्तेन सत्वयि ॥ शणपूर्व्वन्वयाव
 त्सर्वसिष्ठो यव्युतः पतिः ॥ ६४ ॥ यथा तपः कृतन्तत्र येन भोवेन सन्ततम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा सा च सा वित्री य
 था सन्ध्या भवत्परा ॥ ६५ ॥ कृतन्तपो यदर्थन्तचन्द्रभागा ह्वये गिरौ ॥ वासिष्ठेन यथा पूर्व्ववैष्णिरूपेण वेधसः ॥ ६६ ॥ वचनादुपदि
 ष्टा सा तपश्चर्यान्दुरत्ययाम् ॥ यथा प्रसन्नो भगवान्विष्णुः प्रत्यक्षताङ्गतः ॥ ६७ ॥ वरय्यथा ददौ तस्यै मर्यादां स्थापिता य
 था ॥ यथा वा बद्धितः स्वामी वसिष्ठः स तयामुनिः ॥ ६८ ॥ मेधातिथेऽर्थया यज्ञे बह्वैत्यकृतया वपुः ॥ यथा तत नया जाता त
 स्यैतद्विस्तरात्तदा ॥ ६९ ॥ सा वित्री कथयामास क्रमाद्बहुलया सह ॥ अथ तस्या वचः श्रुत्वा यद्भूतं पूर्व्वजन्मनि ॥ ७० ॥ त
 च्छत्वा वै तदाज्ञा तन्मम सर्व्वम्मनो गतम् ॥ इत्यतीव प्रप्राप्य सा तीवा भद्रधोमुखी ॥ ७१ ॥ सा वित्री वचनाद्भूता पूर्व्वजन्म

स्मराचसा ॥ तथैवाधोमुखीभूत्वायद्धृतम्पूर्वजन्मनि ॥ ७२ ॥ तस्यसर्वस्यसस्मारदिव्यज्ञारुन्धतीतदा ॥ पूर्वव्यिष्णुप्र
 सादेनसाभूत्वादिव्यदर्शिनी ॥ ७३ ॥ अधुनाबाल्यभावेनप्रच्छन्नादिव्यदर्शिता ॥ सावित्रीवचनाच्छुत्वावृत्तान्तम्पूर्वज
 न्मनः ॥ ७४ ॥ प्रत्यक्षमिवतत्सर्वम्पूर्वज्ञानमवापसा ॥ अवाप्यपूर्वज्ञानतद्यद्वत्तव्विष्णुनापरा ॥ ७५ ॥ वशिष्ठायवृ
 तःस्वामीमयावैपूर्वजन्मनि ॥ इतिज्ञातवतीदेवीसामोदारुन्धतीस्वयम् ॥ ७६ ॥ वसिष्ठदर्शनोद्भूतेपूर्वन्तस्यास्तुहच्छये ॥
 यथातङ्कःसमुत्पन्नःसतीत्वस्यनिवारणे ॥ ७७ ॥ तच्चस्वयंसातत्याजतदामेधातिथेःसुता ॥ त्यक्ताचन्तान्तस्तान्तुविज्ञाया
 रुन्धतीसतीम् ॥ ७८ ॥ सावित्रीसूर्यभवनन्तयासार्द्धज्ञगामह ॥ अरुन्धतीत्रिवेश्याथसावित्रोसूर्यमन्दिरे ॥ ७९ ॥ जगाम
 ब्रह्मभवनंसर्वज्ञासासतीवरा ॥ अथप्रणम्यब्रह्माणम्पृष्टानैवतक्षणात् ॥ ८० ॥ इदञ्जगादसावित्रीब्रह्माणममितौ
 जसम् ॥ भगवञ्जगतान्नाथवसिष्ठम्भवतःसुतम् ॥ ८१ ॥ मानसस्यगिरेःसानौददृशारुन्धतीसती ॥ तयोर्दर्शनमात्रेणवृ
 धेहच्छयोमहान् ॥ ८२ ॥ परस्परन्तौस्पृहयाञ्चक्रतुश्चप्रजापते ॥ ततोर्ध्वयान्तुसंस्तभ्यमनोजन्तौसुदुःखितौ ॥ ८३ ॥
 विमनस्कौगतौस्थानंलज्जितौतौस्वकंस्वकम् ॥ एवम्प्रवृत्तेयद्योग्यन्तदात्वेतद्विधीयताम् ॥ ८४ ॥ आयत्याञ्चसुरश्रेष्ठ
 लोकानांहितकाम्यया ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याब्रह्मासर्वजगद्गुरुः ॥ ८५ ॥ ददर्शदिव्यज्ञानेनप्रवृत्तिर्भाविक्कर्मणः ॥ इ

दश्चस्वागतमन्त्रोचेतदालोकिपितामहः ॥ ८६ ॥ तयोर्दाम्पत्यभावस्यकालोयसमुपस्थितः ॥ अतो लोकहितार्थाययास्येहन्त
 त्प्रवृत्तये ॥ ८७ ॥ इति निश्चित्य मनसा सावित्री संहिताविधिः ॥ जगाम मानसप्रस्थयैत्राभूद्दर्शनन्तयोः ॥ ८८ ॥ पिताम
 हेतत्रयाते शर्वः सुरगणैर्युतः ॥ नन्दिभृद्भिप्रभृतिभिः समायातो वृषध्वजः ॥ ८९ ॥ भगवान्वासुदेवोऽपि ब्रह्मणा परिचि
 न्तितः ॥ भक्त्या सोऽपि जगन्नाथः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ ९० ॥ स्थितौ ब्रह्महाराय तत्र तत्रैव स्वयमागतः ॥ अथ ते जगताम्ना
 था ब्रह्मविष्णु महेश्वराः ॥ ९१ ॥ नारदम्प्रेषयामासुर्हृतम् मेधातिथिम् प्रति ॥ याहि द्रुतन्नारद त्वञ्चन्द्रभागा ह्वयङ्गिरम् ॥ ९२ ॥
 मनिस्तस्योपत्यकायामास्ते मेधातिथिः परः ॥ तमानय यथाकामस्माकवचनैस्त्वयम् ॥ ९३ ॥ मेधातिथिः समादाय भ
 वानागच्छतु दुतम् ॥ ब्रह्मादो नावै चः श्रुत्वा नारदोऽपि द्रुतय्यै ॥ ९४ ॥ मेधातिथिः समाने तु महाकाव्यस्य सिद्धये ॥ मे
 धातिथिः समाभाष्य देवानावै च नस्ततः ॥ ९५ ॥ मेधातिथिः समादाय यथौमानसपर्वतम् ॥ सेन्द्रादेव गणाः सर्वे मुनय
 श्रुतपोयनाः ॥ ९६ ॥ साध्या विद्याधाराय क्षागन्धर्वाश्च समागताः ॥ देवाश्च सर्वदेव्यश्च ये देवानुचरास्तथा ॥ ९७ ॥
 ते सर्वे मानसप्रस्थयै ताश्चान्ये च जन्तवः ॥ अथ भूतैः समाजे तु देवानाङ्कुमलासनः ॥ ९८ ॥ मेधातिथिः समुनिर्वाक्यमिदमा
 हातिदेशयन् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मेधातिथेः सिष्ठा यपुत्रोन्ते चरितव्रताम् ॥ दिव्यब्राह्मणविधिना समाजे त्रिदिवौकसाम्

न्यस्तवतीसती ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्रुद्रश्चान्येतथामराः ॥ १४ ॥ विवाहविधिनातौतमोदयाश्चक्रुरुत्सवैः ॥ सावित्रीप्र
 मखादेव्योदेवाश्चेन्द्रादयस्तथा ॥ १५ ॥ दक्षाद्याः कथपाद्यास्तुमनयोऽतितपोधनाः ॥ उन्मचयब्रह्मवचनाद्वलकलश्चाऽ
 जिनश्चटाः ॥ १६ ॥ मन्दाकिनीजलेनाऽशुक्लापयित्वासुतविधेः ॥ जाम्बूनदस्तथादिव्यैर्भूषणैश्चमनोहरैः ॥ १७ ॥ वसि
 ष्ठभूषयाञ्चक्रुस्तथैवारुन्धतीसतीम् ॥ भूषयित्वाऽथतातत्रसमाप्यमूर्तिमिविधिम् ॥ १८ ॥ विवाहावभथश्चक्रस्तयोर्वि
 धिहरीश्वराः ॥ निधायसर्वतीर्थानान्तोयश्चाम्बूनदेघटे ॥ १९ ॥ आशीर्व्वोदकरैर्मन्त्रैर्गार्ग्याद्रुपदादिभिः ॥ स्वयन्तो
 स्नापयाञ्चक्रुर्ब्रह्माविष्णुमहेश्वराः ॥ २० ॥ ततोमहर्षयश्चान्येतथादेवर्षयश्चये ॥ तेसर्व्वैरुग्यजुःसामवेदभागैर्महास्व
 रैः ॥ २१ ॥ गङ्गादिसरितान्तोयैश्चक्रुःशान्तिन्तयोर्मनुहुः ॥ भुवनत्रयसश्चारिविमानंसूर्य्यवच्चसम् ॥ २२ ॥ अव्याहतगतिम्ब्र
 ह्मासतोयश्चक्रमण्डलम् ॥ ताभ्यान्दायन्दौविष्णुर्ह्वापंस्थानमनुमम् ॥ २३ ॥ यदूर्ध्वसर्व्वदेवानाम्मरीच्यादेःसमीपतः ॥
 सप्तकल्पान्तजीवित्वरुद्रः प्रादात्तयोर्व्वरम् ॥ २४ ॥ अदितिः कुण्डलयुगम्ब्रह्मणानिर्मितंस्वकम् ॥ ददौस्वकर्णादाकृष्यपु
 त्र्यैमेधातिथेस्तदा ॥ २५ ॥ पतिव्रतात्वंसावित्रीबहुलबहुपुत्रताम् ॥ देवन्द्रोबहुरत्नानिधेनशेनसमन्ददौ ॥ २६ ॥
 एवन्देवाश्चमनयोदेव्यश्चान्येचयेस्थिताः । ददुस्तत्रयथायोग्यन्दायन्ताभ्यामपृथक्पृथक् ॥ २७ ॥ एवञ्चिवाद्यविविधवत्सौ

वर्णेमानसाचले ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्तुमोदमापतयासह ॥ २८ ॥ तत्रयत्पतितन्तोयम्मानसाऽचलकन्दरे ॥ विवाहावभू-
 थार्थायशान्त्यर्थेचसराहृतम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवपाणिभिः समुदीरितम् ॥ तत्तोयंसप्तधाभूत्वापतितम्मानसाऽच-
 लत ॥ १३० ॥ हिमाद्रेः कन्दरेसानौसरस्याश्चपृथक्पृथक् ॥ ततोयम्पतितं सिद्धेदेवभोग्येसरोवरे ॥ ३१ ॥ तेनसिप्रान-
 दीजाताविष्णुनाप्रेरिताक्षितौ ॥ महाकोषीप्रयातेतुयद्धारिपतितन्तुवै ॥ ३२ ॥ कौशिकीनामसाजाताविश्वामित्राऽवतारिता ॥ उ-
 माक्षेत्रयत्पतितन्तोयन्तेनमहानदी ॥ ३३ ॥ कावेरीनामसाजाताकावेरसरसस्सृता ॥ महाकालेसरः श्रेष्ठेपतितन्तज्जलङ्गि-
 रेः ॥ ३४ ॥ हिमाद्रेः पार्श्वभागेतुदक्षिणेशम्भुसन्निधौ ॥ गोमतीनाममैर्ज्जातानदीगोमदुदीरिता ॥ ३५ ॥ मैनाकोनामयः
 पुत्रः शैलराजस्यतत्समः ॥ तस्मिन्त्सानौसमुत्पन्नोमेनकोदरतः पुरा ॥ ३६ ॥ यत्तत्रपतितन्तोयन्तेनजातामहानदी ॥ दे-
 विकाख्यामहादेवप्रेरितासागरम्प्रति ॥ ३७ ॥ यत्तोयंसङ्गतन्द्यार्हंसावतरसन्निधौ ॥ तेनाभूत्सरयन्नौन्नानदीपुण्यत-
 मास्मृता ॥ ३८ ॥ यान्यम्भांसिमहातोयैखाण्डवारण्यसन्निधौ ॥ हिमवत्कन्दरेयाम्येदरायाहूदमध्यतः ॥ ३९ ॥ इराव-
 तीनामनदीतैर्ज्जाताचसरिद्धरा ॥ एताः सर्वाः स्नानपानसेवनेर्ज्जाह्वीयथा ॥ १४० ॥ फलन्ददातिमर्त्यानान्दक्षिणोदधिगाः
 सदा ॥ धर्ममर्थकाममोक्षाणाम्बीजभूताः सनातनाः ॥ ४१ ॥ महानद्यस्तुसैतवसर्व्वदादेवभोगदाः ॥ एवन्नद्यः सप्त

जाताः सदापुण्यतमोदकाः ॥ ४२ ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्यविवाहेदेवसन्निधौ ॥ एवम्बिवाह्यसतदावसिष्ठस्तामरुन्धती
 म् ॥ ४३ ॥ देवदत्तन्तदास्थानविवैमानेनजगामह ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानवैचनान्मनिसतमः ॥ ४४ ॥ हितायसर्वजगता
 न्निष्पुलोकैषसर्वदा ॥ यस्मिन्यस्मिन्युगेयादृक्क्षीणाम्भवतितादृशम् ॥ ४५ ॥ वेपम्भावंशरीरश्चकृत्वाधम्मनियोजयन् ॥ वि
 चरत्येषलोकौक्षीनप्रमत्तः प्रसन्नधीः ॥ ४६ ॥ एवमुपरावसिष्ठेनपरिणीतात्वरुन्धती ॥ साहितार्थायजगतान्देवाना
 न्वैचनात्परा ॥ ४७ ॥ यइदंशणयान्नित्यमाख्यानन्धम्मसाधनम् ॥ सर्वकल्याणसंयुक्तश्चिरायुर्विवत्तवान्भवेत् ॥ ४८ ॥
 यास्त्रीशणोतिसततमरुन्धत्याः कथामिमाम् ॥ पतिव्रतासाभूत्वेहपरत्रस्वर्गमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ इदम्परंस्वस्वययनमिदन्ध
 म्प्रदम्परम् ॥ आख्यानंसर्वदाकीर्तय्यशः पुण्यविवर्द्धनम् ॥ ५० ॥ विवाहेपुंसियात्रायांयः श्राद्धेऽश्रावयेत्तथा ॥ स्थैर्य
 म्पुंसवनंसिद्धिः पितृप्रीतिश्चजायते ॥ ५१ ॥ इतिवः कथितंसर्ववैशिष्टस्यमहात्मनः ॥ अरुन्धतीयथाभूताभाध्या
 वापिपतिव्रता ॥ ५२ ॥ यस्यवातनयाजाताथोत्पन्नाचयत्रच ॥ यथाब्रह्महरीशानावैचनात्समृतः पतिः ॥ ५३ ॥
 एतद्वः सर्वमाख्यातदुह्यदुह्यतरम्परम् ॥ पुण्यदम्पापहरणमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥ ५४ ॥ इतिविपुलवृषौघक्षेमकारीतिहा
 संसदुसिसकृदपीहश्रावयेद्योद्विजानाम् ॥ समवतिकुलषौघदीर्घानेदहः समेतोमनिवरसहचर्याम्प्रैत्यगीव्वाणएव ॥ ५५ ॥

इतिकालिकापुराणेत्रयोविंशतितमोध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततोहिमवतःप्रस्थगिरैःसिप्रसरस्तटे ॥ उप
 विष्टोमहोदवस्तत्सरोऽपश्यदन्तिके ॥ १ ॥ पुनःपुनःप्रेष्यमाणोब्रह्मणाहरिणाचसः ॥ ध्यानङ्कृतुन्तत्रमनःस्थिरङ्कुल्वाहृढात्म
 वान् ॥ २ ॥ आत्मानमात्मनाद्रष्टुमात्मन्येवविशेषतः ॥ परमर्थात्मनोऽनन्तस्मरशासनः ॥ ३ ॥ ध्यानेप्रविष्टचित्तन्तुतन्द
 द्वाद्ब्रह्मिणादयः ॥ हरेप्रविष्टाम्मायाख्यान्तुवुवर्थ्यतमानसाः ॥ ४ ॥ माययामोहितोभग्नःसतीशोकाकुलोभृशम् ॥ विलप
 त्येवतान्तस्मिन्मोहेहेतुञ्जगत्प्रसूम् ॥ ५ ॥ स्तुत्वाशम्भुशरीरात्तुनिःसार्यैर्नान्निराकलम् ॥ शम्भुचित्तंकरिष्यामोध्या
 नासक्तन्निरञ्जनम् ॥ ६ ॥ यावत्सतीपुनर्देहङ्कुलत्वाहरभाविनी ॥ भवित्रीतावदेषविशोकोध्यातुनिष्कलम् ॥ ७ ॥ इतिसञ्चि
 न्त्यमनसाब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ योगनिद्राम्महामायांस्तोतुमेवंसमारभन् ॥ देवाऊचुः ॥ श्रीशक्तिम्पावनीन्ताम्पुष्टि
 म्परमनिष्कलम् ॥ वयंस्तुमोमहाभक्त्यामहद्व्यक्तरूपिणीम् ॥ ९ ॥ शिवांशिवकरींशुद्धांस्थूलांसूक्ष्मांस्परवरां ॥ अ
 न्तर्विद्यामविद्याख्याम्प्रीतिमेकाग्रयोगिनीम् ॥ १० ॥ त्वमेधात्वन्धृतस्त्वहिस्त्वमेकासर्व्वगोचरा ॥ त्वन्दोधितिस्सूर्य्यग
 तासुप्रपञ्चप्रकाशिनी ॥ ११ ॥ यातुब्रह्माण्डसंस्थानञ्जगद्बीजेषुयाजगत् ॥ आप्याययतिब्रह्मादींस्तम्बान्तायांत्वमापगा
 ॥ १२ ॥ यएकःसर्व्वजगताम्प्राणभूतः सदागतिः ॥ देवानाञ्चयआधारःसनमस्वौस्तवांशकः ॥ १३ ॥ एकव्विसारियतेजः

१ तस्मिन् शिवेइत्यर्थः । २ ब्रह्मादिस्तम्बान्तान्या आप्याययतिसा आपगभापेनजलसमूहेनयागच्छतिसा आपगा १ ।

सर्व्वैवसमिध्यते ॥ तत्तेरूपञ्चगद्गीजम्बहुधायश्चदृश्यते ॥ १४ ॥ याब्रह्मलोकपातालसान्तरालगतासदा ॥ सात्वव्ययन्म
ध्यबहिर्ब्रह्माण्डस्यचसर्व्वतः ॥ १५ ॥ अचलाचलचक्रेणयन्त्रितायाप्रपञ्चसूः ॥ जगद्वात्रिलोकमातासाचत्वम्माधधीक्षितिः
॥ १६ ॥ तम्बुद्धिस्त्वन्तद्विषयास्त्वम्माताछन्दसाङ्गतिः ॥ गायत्रीत्वव्यदमातात्वसावित्रीसरस्वती ॥ १७ ॥ त्वव्यार्तासर्व्वज
गतान्त्वन्त्रयीकामरूपिणी ॥ त्वंहिनिद्रास्वरूपेणप्राणिनोनिर्जरादयः ॥ १८ ॥ येस्वर्गगद्योक्तसःसर्व्वान्स्वप्नतीप्रमोह
सी ॥ त्वल्लक्ष्मीःपुण्यकर्त्रीणाम्पापिनान्त्वहियातना ॥ १९ ॥ तथानोतिभूतांश्रीश्चसुखदानैशिकोधतिः ॥ त्वंशान्तिःसर्व्वज
गतान्त्वङ्कान्तिश्चन्द्रगोचरा ॥ २० ॥ त्वन्वात्रीसर्व्वभूतानल्लक्ष्मीस्त्वव्यैष्णुमोहिनी ॥ त्वन्तत्वरूपाभूतानाम्पश्चानामपि
सारकृत् ॥ २१ ॥ त्वन्त्रिलोकीमहामायात्वन्नातिम्मोहकारिणी ॥ संसारचक्रेष्वारोप्यसर्व्वभूतम्महेश्वरः ॥ २२ ॥ भ्रामयन्नस्ति
चयथासात्वम्मायामेश्वरि ॥ जयन्तीजययुक्तानाहोव्यिधानीतिरुत्तमा ॥ गीतिस्त्वसामवेदस्यग्रन्थस्त्वध्यजुषाहुतिः
॥ २३ ॥ समस्तगीर्वाणगणस्यशक्तिस्तमोमयीसत्त्वगुणैकदृश्या ॥ रजःप्रपञ्चानुभवैककारिणीयानस्तुताभ्यङ्गकरीह
सास्तु ॥ २४ ॥ संसारसागरकरालतरङ्गदुःखनिस्तारकारितरिणिश्चित्रिरीतिहीना ॥ याष्टाङ्गुरपरपावनकेनिपातविक्षेपका
रिणिगिरौप्रणानामताम्बै ॥ २५ ॥ नासाक्षिवक्रभुजवक्षसिमानसेचधृत्वासुखानिवदधातिसदैवजन्तोः ॥ निद्रेतिपातिसु

१ अचलचक्रेणपर्व्वतसमूहेनेत्यर्थः । २ अस्यतानित्यादिः । ३ तरणिर्नौका । ४ वेगिनिहोणा० ।

भगजगतीभवानांसानः प्रसीदतु धृतिस्मृतिवित्तिरूपा ॥ २६ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तरूपाया सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥ सृष्टिस्थित्यन्त
 शक्तिर्यासामायानः प्रसीदतु ॥ २७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ योगनिद्रामहामाया संस्तुते यन्तदासुरैः ॥ हरस्य हृदयाक्षिप्रन्निःससार
 तदाञ्जसा ॥ २८ ॥ विनिःसृतायान्तस्यानुविवेशमधुसूदन ॥ शम्भोरन्तःस्वयन्तस्य शान्त्यर्थं विष्वक्पृथक् २९ ॥ प्रविश्य हृदयन्तं
 स्य कल्पे कल्पे यथाभवत् ॥ सृष्टिस्थितिस्तथैवान्तस्तथादर्शयदच्युतः ॥ ३० ॥ यथासतीतस्य जाया भूता साया च यत्सुता ॥
 तत्सर्व्वेन्दर्शयामास मुक्तदेहा च सा यथा ॥ ३१ ॥ बहिर्व्यक्तन्तु निःसारम्प्रपञ्चराजसम्बहु ॥ दर्शयित्वा परञ्ज्योतिर्गतचित्तन्त
 दाकरोत् ॥ ३२ ॥ ततो हरोपितान्सर्व्वान्प्रपञ्चान्वीक्ष्य चासकृत् ॥ निःसाराञ्च तदामत्वा सारोचित्तन्नयवेशयत् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मादीना
 न्तदामाया देवानान्तैः परिप्लुता ॥ प्रतिश्रुत्य च कर्तव्यन्तत्रैवान्तर्दधे द्रुतम् ॥ ३४ ॥ भगवानपि वैकुण्ठः शम्भोश्चित्तम्पदे
 पदे ॥ सद्यैम्यनिःसृतः कायाद्राजेवरविमण्डलात् ॥ ३५ ॥ कृतकृत्यास्तदा देवा ब्रह्मनारायणादयः ॥ स्वस्वस्थानय्य
 युः प्रीतियुतास्त्यक्त्वा हरङ्गिरौ ॥ ३६ ॥ ध्यानाशक्तमहोदेवम्प्रणम्येन्द्रादयः सुराः ॥ विज्ञाप्य मौनिनन्दे वञ्जमुः स्था
 नं स्वकं स्वकम् ॥ ३७ ॥ यातेषु तेषु देवेषु कपदींष्टुषवाहनः ॥ सहस्रान्दिव्यमानेन दध्यौज्योतिः परं समाः ॥ ३८ ॥ ऋषय
 ऊचुः ॥ कथम्मधुरिपुः शम्भोः प्रविश्य हृदयेञ्जसा ॥ कल्पे कल्पे स्थितिं सृष्टिं सद्यैमञ्चाप्यदर्शयत् ॥ ३९ ॥ यथाजगत्प्रप

आयरजसाजगतीद्भुताः ॥ निःसारताकथन्तेषान्दर्शिताकैटभाणि ॥ ४० ॥ किन्तुसारतरङ्गुल्यम्परश्व्योतिः सनातन
 म् ॥ दर्शितन्तेतत्सर्वमाचक्ष्वद्विजसत्तमा ॥ ४१ ॥ श्रोतुमिच्छामइतितेमनीन्द्राद्भुतमत्तमम् ॥ विस्तरादिदमाख्याहिधम्म्य
 त्रिश्रेयसम्परम् ॥ ४२ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुर्विंशतितमोध्यायः ॥ २४ ॥ ४४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ आदिस
 र्गमहवैश्वेवाराहद्विजसत्तमाः ॥ कल्पेकल्पेयथासृष्टिव्यासहेयादशोभेवत् ॥ १ ॥ आदिसृष्टिदर्शयित्वाप्रतिसर्गन्तथा
 हरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासप्रलयादीन्यबोधत ॥ २ ॥ प्रलयम्प्रथमवैश्वेसर्गमादित्ततः परम् ॥ प्रतिसर्गन्ततोविप्रावा
 राहवैनिबोधत ॥ ३ ॥ निमेषोनामकालांशोनेत्रोन्मेषविलक्षितः ॥ तैरष्टादशभिः काष्ठाकाष्ठानान्त्रिशताकला ॥ ४ ॥ क
 लाभिस्तावतीभिस्तुक्षणाख्यः परिकीर्तितः ॥ क्षणैर्द्वादशभिः प्रोक्तोमुहूर्तस्तैस्तुत्रिशता ॥ ५ ॥ मानषः स्या
 दहोरात्रः पक्षस्तेदशपञ्च ॥ पक्षाभ्याम्मानुषोमासः पितृणान्तदहर्निशम् ॥ ६ ॥ मासैर्द्वादशभिर्वर्षो देवानान्तदहर्निशम् ॥
 कृष्णपक्षः पितृणान्तकम्पार्थिन्दिवसोमतः ॥ ७ ॥ स्वप्नाथश्चक्षुषक्षस्तुजनीपरिकीर्तिता ॥ देवनान्तुदिनम्प्रोक्तं पणमासा उत्त
 रायणम् ॥ ८ ॥ रात्रिः स्वप्नाय देवानां षण्मासादक्षिणायनम् ॥ द्वाभ्यान्द्वाभ्यान्तुमासाभ्यामर्कजाभ्यामतः स्मृतः ॥ ९ ॥
 ऋतुभिश्चायनम्प्रोक्तान्निभिस्तन्मानुषमतम् ॥ ऋतुभिर्व्यत्सरः षड्विंस्तौ श्रृणुपथक्पृथक् ॥ १० ॥ चैत्रादिमासयुगलैः

संज्ञाभेदाद्विजोत्तमाः ॥ वसन्तश्चैत्रवैशाखौशीर्षमोज्येष्ठःशुचिस्तथा ॥ ११ ॥ प्रावृणन्भोजनभक्ष्यौतृशरत्स्यादिषकार्त्तिकौ ॥
सहःपौषौचहेमन्तःशिशिरोमाघफाल्गुनौ ॥ १२ ॥ षडिमेऋतवःप्रोक्तायज्ञादौविद्युताःपृथक् ॥ नृणाम्मानेनदशभिर्लक्षैः
सप्तभिरुत्तरैः ॥ १३ ॥ अष्टाविंशतिसाहस्रैर्ममानद्धुतयुगस्यतु ॥ सन्ध्याचतुःशतानीहवर्षाणामन्तरालतः ॥ १४ ॥ सन्ध्या
शस्तावताप्रोक्तस्तदन्तर्गतर्गद्विप्सितः ॥ त्रेताद्वादशभिर्लक्षैर्ममानुषैर्व्वत्सरैर्भवेत् ॥ १५ ॥ षण्णवत्यासहस्रैश्चवसन्ध्याचास्य
शतत्रयम् ॥ शतत्रयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तःपरिकीर्तितः ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिसहस्राणिलक्षाण्यष्टौप्रमाणतः ॥ भवेद्युगन्द्वाप
राख्यन्तेषुसन्ध्याशतद्वयम् ॥ १७ ॥ शतद्वयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तर्गतद्विष्यते ॥ द्वात्रिंशत्तुसहस्राणिचतुर्लक्षाणिवैकलेः ॥
॥ १८ ॥ सव्यैत्सरैर्भवेन्मानंसन्ध्यैकम्प्रोच्यतेशतम् ॥ वत्सराणामेकशतंसन्ध्यांशश्चतदन्तरे ॥ १९ ॥ एवद्धुतश्चत्रेताचद्वा
परश्चतथाकलिः ॥ मानुषेणप्रमाणेनभवेद्युगचतुष्टयम् ॥ २० ॥ त्रिचत्वारिंशतालक्षैर्ममान्श्चातुर्थ्युगम्भवेत् ॥ सहस्रैरपि वि
शत्यासन्ध्यासन्ध्यांशसंयुतम् ॥ २१ ॥ देवर्दिनव्यैत्सरेणमानुषेणसरात्रकम् ॥ एवद्धुमङ्गणित्वातमानुषीयैश्चतुर्थ्युगैः ॥
॥ २२ ॥ देवन्द्वादशासहस्रव्यैत्सराणाम्प्रकीर्तितम् ॥ देवैर्द्वादशासहस्रैर्व्वत्सरैर्द्विविकथ्युगम् ॥ २३ ॥ तद्वचतुर्थ्युगवृणान्
न्ध्यासन्ध्यांशसंयुतम् ॥ देवानान्तुऋतन्त्रेताद्वापरादिव्यवस्थया ॥ २४ ॥ नयुगव्यवहारोस्तिनचधम्मार्त्तिदिभिन्नता ॥

किन्तु चातुर्यगन्तारम्भवेद्वयगंसदा ॥ २५ ॥ देविकैरकसप्तत्यायैर्मन्मन्वन्तरम्भवेत् ॥ देवयुगसहस्रेद्वब्रह्मणः स्यादहर्नि
 शम् ॥ २६ ॥ चतुर्युगसहस्रेद्वनृणाम्मानेनतद्भवेत् ॥ एकस्मिन्ब्राह्मदिवसेमनवः स्युश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवंब्राह्मेणमानेनदिवसे
 स्तुत्रिभिः शतैः ॥ सप्तष्टिभिर्वत्सरः स्याद्ब्राह्मोवयोनृणाथ्यथा ॥ २८ ॥ ब्राह्मैः पञ्चाशतावर्षैः पराद्वैः परिकीर्तितः ॥ तदीश्व
 रस्यदिवसस्तावतीरात्रिरार्थ्यते ॥ २९ ॥ शतेनब्रह्मणोवर्षो कालं स्याद्विपरार्द्धकः ॥ परार्द्धद्वितयेतीतेब्रह्मणः प्रलयोभवेत्
 ॥ ३० ॥ प्रलीनेब्रह्मणि परेजगताम्प्राकृतोलयः ॥ समस्तजगदाधारमव्यय्यैत्परात्परम् ॥ ३१ ॥ तस्यब्रह्मस्वरूपस्य
 दिवारात्रञ्चयद्भवेत् ॥ तत्परन्नामतस्यार्द्धम्पराद्धमभिधीयते ॥ ३२ ॥ जगत्स्वरूपी भगवान्परमात्माक्षयोव्ययः ॥ स्थलात्स्थ
 लतमः सूक्ष्माद्यस्तु सूक्ष्मतमोमतः ॥ ३३ ॥ नतस्यास्ति दिवारात्रिव्यवहारो न वत्सरः ॥ किन्तु पौराणिकैः पूर्वैरस्माभिर
 पितादृशैः ॥ ३४ ॥ सृष्टिप्रलयबोधार्थं ड्कल्यते तद्दहर्निशम् ॥ स एव रात्रिः स दिवासवर्षः स वै क्षितिः सृष्टिकरो हरश्च ॥ स विष्णुरु
 पी पुरुषः पुराणस्तस्मिन्समस्तञ्च विभाति तद्वत् ॥ ३५ ॥ ततो ब्रह्मणि लीने तु परमात्मानि शाश्वते ॥ जगत्सर्वङ्कमेणवतद्गु
 पत्वा यगच्छति ॥ ३६ ॥ ब्रह्मणः शतवर्षान्ते रुद्ररूपी जनार्दनः ॥ जगदन्तं स्वयङ्कृत्वा परमेलीनमेति वै ॥ ३७ ॥ प्रथमं स
 विता सर्वस्थारवर्जङ्गमन्तथा ॥ तीव्रैः करैः शोषयित्वा जलं सर्वगृहीष्यति ॥ ३८ ॥ शुष्कावृक्षास्तृणगणाः प्राणिनः प

र्वतास्तथा ॥ चूर्णीकृताविशीर्णास्युर्हिर्व्यवर्षतेनतु ॥ ३९ ॥ ततोद्वादशसूर्यस्यरश्मयः प्रबलाभृशम् ॥ अभवन्द्वाद
 शादित्याजगद्भोग्योपबृंहिताः ॥ ४० ॥ रश्मिद्वारेणसकलसूर्यास्तेभवनानिच ॥ अदहनृथिवीद्यौश्चस्वेदिनीचोषता
 इता ॥ ४१ ॥ ततोविनष्टेसकलेस्थानेजङ्घमेतथा ॥ आदित्यरश्मितोदेवोरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ ४२ ॥ निःसृत्यप्रथमय्यौतः
 पातालतलमुन्नतः ॥ सप्तपातालसंस्थौस्तुनागगन्धर्व्वराक्षसान् ॥ ४३ ॥ देवान्नृषीश्चशेषाश्चैजघानवरशूलधृक् ॥ एवं
 स्वर्गचपातालपृथिव्यांसागरेषुच ॥ ४४ ॥ येष्राणिनस्तान्स्मस्ताञ्जघानसजनार्दनः ॥ ततोमुखान्महावायुरुद्रश्चसृ
 ष्टवान्स्वयम् ॥ ४५ ॥ सोव्याहतगतिर्गाढिससारभुवनत्रये ॥ यावद्वर्षशतव्यौयुर्ध्वमभुवनगर्भगः ॥ ४६ ॥ सर्व्वम्
 त्सारयामासयत्किञ्चित्तूलराशिवत् ॥ समस्तन्तत्समुत्सार्य्यजगद्वर्त्तिसमन्ततः ॥ ४७ ॥ विवेशद्वादशादित्यान्सवायुर्ज
 वनाधिकः ॥ प्रविश्यमण्डलन्तेषान्तेजोभिः सहमारुतः ॥ ४८ ॥ महामेघान्स्समारभेरुद्रेणप्रतियोजितः ॥ ततस्तेप्रेरिता
 मेघास्तेनवातेनवेगिना ॥ ४९ ॥ रुद्रेणाप्यतिरौद्रेणपथ्यर्वान्नर्नभःसमम् ॥ सवैर्तारुण्यमहामेघाभिन्नाञ्जनचयोपमाः ॥
 ५० ॥ केचिद्भुवः शोणवर्णाशुक्लाश्चित्राश्चभीषणाः ॥ केचिद्वपर्व्वताकाराः केचिन्नागसमप्रभाः ॥ ५१ ॥ प्रासादेसदृ
 शाः केचिक्रौञ्चवर्णाविभीषणाः ॥ गर्जन्तस्तेमहामेघावर्षाणामधिकंशतम् ॥ ५२ ॥ वटुषुस्त्रीनथोलोकान्हावयन्तो

महास्वनाः ॥ रथचक्रप्रमाणेनधारपातेनवैदृढम् ॥ ५३ ॥ धारासारेणमहतापरितम्भवनत्रयम् ॥ आध्रुव
स्थानमासाद्यतोयराशौस्थितेततः ॥ ५४ ॥ समखादसजद्वायुरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ तेनौघवायुनाक्षितामेघाःसर्व्वस्सरा
श्छतम् ॥ ५५ ॥ अव्याहतगतेनाशुविध्वंस्ताभैर्वस्ततः ॥ नष्टेषुतेषुमेघेषुजनलोकादिकम्पुनः ॥ ५६ ॥ रुद्रस्त्वाब्रह्मशुव्र
नन्धंसयामासनिर्दयः ॥ विध्वंस्तेषुसमस्तेषुभुवनेषुविशेषतः ॥ ५७ ॥ विनष्टेब्रह्मलोकेयरुद्रोगाद्वादशारुणान् ॥ सगत्वाद्वा
दशादित्यान्वेगेनमहताहरिः ॥ ५८ ॥ अग्रसच्चातिजज्वालतेर्गर्भस्थैर्द्विवाकरैः ॥ ततोब्रह्माण्डमासाद्यरुद्रःकालान्तकोपमः ॥
॥ ५९ ॥ चूर्णीचकारसकलम्मुष्टिपेयम्माहाबलः ॥ चूर्णीकुर्व्वस्तुब्रह्माण्डमृथिव्यापिविचूर्णिता ॥ ६० ॥ तोयानिचसमस्तानि
सदध्रेयोगतोहरिः ॥ यद्ब्रह्मांडादहिस्तोयस्थितम्पूव्यसमन्ततः ॥ ६१ ॥ यद्वाभ्यन्तर्गतन्तोयन्तत्सर्व्वैकताङ्गतम् ॥ एकोभ
तेषुतोयेषुसर्व्वव्यापिषुसर्व्वतः ॥ ६२ ॥ ब्रह्माण्डखण्डपूणीघःपुबन्नासीत्सनौरिव ॥ ततःपृथिव्यासारन्तुगन्धन्मात्रकङ्क
मात् ॥ ६३ ॥ अम्भोजग्राहसकलव्विनष्टापृथिवीततः ॥ पुनः सरुद्रस्तेजांसिगर्भस्थानिस्वकायतः ॥ ६४ ॥ निःसारया
मासपुनःपृथ्वीभूतानिभीषणः ॥ तानितेजांसिसकलञ्जगृहुःसर्व्वतःस्थितम् ॥ ६५ ॥ अन्तर्व्वहिश्चब्रह्माण्डान्तेजोयच्चा
न्यतोगतम् ॥ जगद्गतसर्व्वतेजोगृहीत्वौघैकतोञ्ज्वलन् ॥ ६६ ॥ रौद्रब्रह्माण्डखण्डानितेजोयन्थदहज्जले ॥ दग्धब्रह्मा

ण्डचूर्णानितेजस्युज्ज्वलितानिच ॥ ६७ ॥ जलेभ्योरसतन्मात्रं सारभूतन्तोग्रहीत् ॥ गृहीतसारस्ता आपः प्रणष्टास्ते
 जसाततः ॥ ६८ ॥ अप्सु नष्टासु ते जः प्रविश्याऽथ सदा गतिः ॥ एकीभूतो महाभागो रूयन्तन्मात्रमग्रहीत् ॥ ६९ ॥ गृहीते
 रूपतन्मात्रे ते जांसि सकलान्यथा ॥ विनष्टानिततो वायुः प्रबलो भूदवारितः ॥ ७० ॥ महास्वनन्तो वायुमासाद्याग्निं विज्वलन् ॥
 रुद्रः सङ्क्षोभयामास तदा काशं स्वयन्ततः ॥ ७१ ॥ तेन मङ्धूध्वमाकाशमग्रहीन्मरुतस्ततः ॥ तद्गतं स्पर्शतन्मात्रं ततो नष्टः
 प्रभञ्जनः ॥ ७२ ॥ नष्टे वायौ ततो रुद्र आकाशात्सारमग्रहीत् ॥ शब्दतन्मात्रकन्तस्मिन् गृहीते विगतविवैयत् ॥ ७३ ॥ नष्टेन
 भसि रुद्रो सौकाये ब्राह्मे तदा विशत् ॥ ब्राह्मन्तदा कुलङ्कयन्निराधारन्निराकुलम् ॥ ७४ ॥ विवेश वैष्णवे काये शङ्खचक्रग
 दाधरे ॥ ततः शौरिर्महतेजाः कायन्तत्पाञ्चभौतिकम् ॥ ७५ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ स्वशक्त्या सञ्जहारा
 शुसारमादाय सर्वतः ॥ ७६ ॥ निराधारन्निराकारन्निःसत्त्वनिरवग्रहम् ॥ आनन्दमयमद्वैतद्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७७ ॥
 नस्थूलन्नच सूक्ष्मर्यैः ज्ञानत्रित्यनिरञ्जनम् ॥ एकमासीत् परम्ब्रह्मस्वप्रकाशं समन्ततः ॥ ७८ ॥ नाहो नरात्रिर्न विषन्नृध्वीनासी
 त्तमो ज्योतिरभून्नचान्यत् ॥ श्रोत्रादिबुद्ध्यद्युपलभ्यमेकम् प्राधानिकम् ब्रह्मपुमौस्तदासीत् ॥ ७९ ॥ एवयौ च स्थिता सृष्टि
 स्तावत्कालमसृष्टिकम् ॥ आसीदेकम् परन्तत्त्वन्ततः सृष्टिः प्रवर्तते ॥ ८० ॥ प्रकृतौ संस्थितो यस्मात्सर्व्वतन्मात्रसञ्चयः ॥

अहङ्कारमहतात्वङ्गतायप्राकृतोलयः ॥ ८१ ॥ प्रकृतौसंस्थितंव्यक्तमतीतप्रलयन्तुत ॥ तस्मात्प्राकृतसंज्ञायमुच्य
 तेप्रतिसञ्चरः ॥ ८२ ॥ अयव्यैःकथितोविप्राःप्राकृताख्योमहालयः ॥ आदिसृष्टिशृणुष्वेमाङ्क्यमाना
 म्मयापुनः ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणोपञ्चविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ कालो
 नामस्वयन्देवःसृष्टिस्थित्यन्तकारकः ॥ अविच्छिन्नःसप्रलयस्तेनमार्गेनकेनचित् ॥ १ ॥ लयभागेव्यतीतेतिसिंक्षास
 मजायत ॥ ज्ञानस्वरूपस्यतदापरमब्रह्मणोविभोः ॥ २ ॥ ततोऽस्यप्रकृतिस्तेनसम्यक्संक्षोभिताभिया ॥ संक्षब्धास
 र्वकार्यार्थमभूत्सान्निगुणात्मिका ॥ ३ ॥ यथासन्निधिमार्गेणगन्धःक्षोभायजायते ॥ मनसोलोककर्तृत्वात्तथासौ
 परमेश्वरः ॥ ४ ॥ सएवक्षोभकोब्रह्मञ्शोभ्यश्चरमेश्वरः ॥ संसङ्कोचविकाशाभ्याम्प्रधाननलोपिचिस्थितः ॥ ५ ॥ इच्छा
 मात्रेणपुरुषःसृष्ट्यर्थपरमेश्वरः ॥ ततः संक्षोभयामासपुनरेवजगत्पतिः ॥ ६ ॥ गुणसाम्यात्तत्तस्मात्क्षेत्रज्ञाधिपति
 तात्ततः ॥ गुणव्यञ्जनसम्भूतिःसर्गकालेवभूवह ॥ ७ ॥ प्रयानतत्वाद्भूतमीश्वरेच्छासमीरितात् ॥ महत्तत्त्वप्रथमत
 स्तत्त्वधानंसमावृणोत् ॥ ८ ॥ प्रधानेनावृतात्तस्माद्दहङ्कारोव्यजायत ॥ वैकारिकस्तैजसश्चभूतादिश्चैवतामसः ॥ ९ ॥
 त्रिविधोयमहङ्कारोयाजोमहताग्रतः ॥ भूतानामिन्द्रियाणाञ्चमवैहेतुःसनातनः ॥ १० ॥ समहौस्तमहङ्कारश्चातमानं

समावृणोत् ॥ तन्मात्राणिततः पञ्चजज्ञिरेस्मात्समावृतात् ॥ ११ ॥ प्रथमंशब्दतन्मात्रंस्पर्शतन्मात्रमन्तरम् ॥ तृतीय
रूपतन्मात्रंरसतन्मात्रमैवच ॥ १२ ॥ पञ्चमङ्गन्धतन्मात्रमेतानिक्रमशोभवन् ॥ प्रत्येकंसर्व्वतन्मात्रमहङ्कारःसमावृणोत्
॥ १३ ॥ससर्ज्जशब्दतन्मात्रादाकाशंशब्दलक्षणम् ॥ शब्दमात्रन्तथाकाशम्भूतादिःससमावृणोत्॥ १४ ॥शब्दतन्मात्रसहिता
त्स्पर्शतन्मात्रतस्ततः ॥ वायुःसमभवत्स्पर्शगुणशब्दसमन्वितः ॥ १५ ॥ आकाशवायुसय्युक्ताद्रूपतन्मात्रतस्ततः ॥
तेजःसमभवद्दीप्तंसर्व्वतस्तदवर्द्धत ॥ १६ ॥ तच्छब्दवत्स्पर्शवच्चरूपवच्चव्यजायत ॥ ततोवियद्वायुतेजोयुक्तातोयंससर्ज्जह
॥ १७ ॥ रसतन्मात्रतः सम्यक्तेनव्याप्तंसमन्ततः ॥ तोयान्याधाशक्तिर्योविणोरमिततेजसः ॥ १८ ॥ सादग्नेऽथनिराधा
राण्यनिलान्दोलितानिवै ॥ तेषुबीजम्प्रथमतःससर्ज्जपरमेश्वरः ॥ १९ ॥ तदण्डमभवद्भैरवसहस्रांशुसमप्रभम् ॥ महदादिवि
शेषान्तौरारब्धंसर्वतोवृत्तम् ॥ २० ॥ वारिवद्द्वयनिलाकाशैस्तमोभूतादिनाबहिः ॥ वृत्तदंशगुरैरण्डम्भूतादिर्महतातथा ॥
॥ २१ ॥ बीजयैथावाद्यदलैर्व्याप्तमण्डन्तथापुनः ॥ तोयादिभिस्तथाव्याप्तम्ब्रह्माण्डमतुलद्विजाः ॥ २२ ॥ तदण्डमध्ये
स्वयमेवविण्णुर्ब्रह्मस्वरूपम्विनिधायकायम् ॥ दिव्येनमानेनसर्व्वमेकास्थितोऽग्रीहीजगणंस्वबुद्ध्या ॥ २३ ॥ ध्यानेन
चाण्डंस्वयमेवकृत्वाद्विधासतस्थौक्षणमात्रमस्मिन् ॥ तदैवतन्मात्रगणैःसमस्तैर्गन्धोत्तरेभूरमनैवसृष्टा ॥ २४ ॥ स्पर्श

स्यशब्दस्यसमस्तरूपस्यगन्धस्यरसस्यचैषा ॥ आधारभूतासकलः कृताद्यत्तन्मात्रवर्गैरखिलाधरित्री ॥ २५ ॥ जात
 स्तदुत्थैः कनकाचलोसैजरायुभिर्गर्ज्वतसञ्चयोभूत् ॥ गर्भादिकैः सप्तपथोधयस्तुस्कन्धद्वयेन त्रिदशालयोभूत् ॥ २६ ॥ स्क
 न्धद्वयेनापरदेशेन सप्ताभवन्नागगृहाणितानि ॥ पातालसंज्ञानिमहासुखानियत्रस्वयं स्यात्परतोमहेशः ॥ २७ ॥ तेजोग
 णात्तस्य बभूव लोको योसौ महल्लोक इति श्रुतोभूत् ॥ जनाङ्कयो भून्मस्तोऽथ गर्भादयानात्तपोलोकवरो बभूव ॥ २८ ॥ अण्डोद्द्व
 गत्यामभवत्तु सत्यम्बह्वाण्डखण्डोपरिविष्णुरच्युतः ॥ परम्पदयन्निगदन्ति धीरा यज्ज्ञानगम्यम्परिनिष्ठरूपम् ॥ २९ ॥ एवम्वि
 धाय प्रथमम्बभूव विष्णुस्वरूपी स्थितये स एव ॥ स्वयं समुद्धततनय्यतोयं स्वभूरिति स्याति भवापविष्णुः ॥ ३० ॥ ततो भव
 द्यज्ञवरा हरूपी विष्णुर्भूवः प्रोद्धरणा यपीनः ॥ निमज्जमाना म्पृथिवी समध्ये भिन्नागतोर्धुर्तुमयोतिवगात् ॥ दंष्ट्राग्रदेशे विनि
 धाय पृथ्वीं स उद्धतः सर्वमतीत्यतोयम् ॥ ३१ ॥ ततोऽभवत्सप्तफणान्वितो यमनन्तमूर्तिः पृथिवीविधर्तुम् ॥ प्रसार्य श
 षोपि फणाः स वैषम्ये निवायैकफणान्धरित्रीम् ॥ ३२ ॥ दधारतो योपरितोयं संस्थितस्ततोऽयजद्यज्ञवराह ऊर्वाम् ॥ प्र
 सारिताः फणाः सर्वास्तासामेका तपूर्वतः ॥ ३३ ॥ अपरापश्चिमायान्तु दक्षिणोत्तरयोः परे ॥ एकागता फणैश्चान्दामाग्ने
 व्यामपरादिशि ॥ ३४ ॥ पृथ्वीमध्ये स्थिता चैकानैर्ऋत्यान्तस्य वैतनुः ॥ शन्यादिग्वायवी तत्र ततो न च स्थिता क्षितिः ॥ ३५ ॥

सतुदीर्घतनुस्तोयेयदानन्तो नचाशकत् ॥ कूर्मरूपीतदाम्बुत्वाऽनन्तकायमधाद्वरिः ॥ ३६ ॥ अधोब्रह्माण्डखण्डं स
 पङ्क्तिराक्रम्यकच्छपः ॥ ग्रीवाम्बितल्यवायव्याम्पृष्टेऽनन्तमधारयत् ॥ ३७ ॥ अनन्तःकूर्मपृष्ठे तु नर्वाभिर्व्वैष्टनैस्तनुम् ॥ नि
 धाय पृथिवीन्द्रे सुखेनैव महातनुः ॥ ३८ ॥ ततः फणास्वनन्तस्य चलन्ती पृथिवी स्थिता ॥ वराहः कर्तुमचलामचलामकरो
 दृढाम् ॥ ३९ ॥ मेरुं खुरप्रहारेण प्रकृत्य पृथिवी तलम् ॥ न्यखनत्सर्विवेशाथ पृथ्वीम्मित्वान्तरन्तः ॥ ४० ॥ योजनानां सहस्रान्ना
 णि षोडशैर्वरसातलम् ॥ प्रविवेश महौशैलवराहाङ्घ्रिप्रहारतः ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशत्सहस्रानि योजनानान्तर्विस्तृतम् ॥ मेरोः
 शिरोभवेत्तेन प्रहारेण द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ मय्यादापर्व्वतानस्य पार्श्वे पोत्री तदाकरोत् ॥ यथाचलति नैवैष पर्व्वतः पृथिवी
 धरः ॥ ४३ ॥ हिमवत्यभृतीनाञ्च भागम्भागं सपञ्चमम् ॥ पदाक्षित्यन्तरञ्च क्रेतदुच्छायप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततो ब्रह्मावरा
 हाय नमस्कृत्य महौजसे ॥ अर्द्धनारीश्वरङ्कायाद्देवदेवव्यजायत ॥ ४५ ॥ प्रथमञ्जातमात्रः स प्ररुरोद महस्वनः ॥ किंरोदिषी
 तितम्बह्यारुदन्तमप्रत्युवाच ह ॥ ४६ ॥ नाभेद्दीर्घातितं सोऽथ प्रत्युवाच महेश्वरः ॥ रुद्रनामारोद नात्वम्मारोदीस्त्वम्महाशय ॥
 ४७ ॥ एवमुक्तः पुनः सोऽथ सप्तवारान्बुरोद सः ॥ ततोऽपराणि नामानि सप्तब्रह्माकरोत्पुनः ॥ ४८ ॥ शर्व्वम्भवञ्च भीमञ्च
 महोदेवञ्चतुर्थकम् ॥ पथ्यमञ्चोग्रमीशानं षष्ठम्पशुपतिं परम् ॥ ४९ ॥ मया यथाविभक्तस्त्वन्थात्मास्वोविभज्यताम् ॥

त्वयापिभूरिभूतसृष्ट्यर्थम्भवौश्चापिप्रजापतिः ॥ ५० ॥ ततोब्रह्माद्विधाभूत्वापुरुषोद्धनसोऽभवत् ॥ अद्वेननारीतस्यान्तुवि
 राजमसज्जन्तुः ॥ ५१ ॥ तमाहभगवान्ब्रह्माकुरुसृष्टिप्रजापते ॥ तपस्तप्तवाविराट्सोपिमनस्वायम्भुवन्तः ॥ ५२ ॥
 ससर्जसोऽपितपसाब्रह्माणम्पृथ्यतोषयत् ॥ तोषितस्तेनमनसादक्षसृष्टयैससर्जसः ॥ ५३ ॥ सृष्टेदक्षेऽथदशधाप्रणतो
 मननाविधिः ॥ पुनरेवसुतानन्यान्ससर्जदशमानसान् ॥ ५४ ॥ मरीचिमव्यङ्गिरसौपलस्यम्पुलहङ्कुतम् ॥ प्रवेतसम्ब
 सिष्ठश्चभुगुन्नारदमेवच ॥ ५५ ॥ एतानुत्पाद्यमनसामनुस्वायम्भुवम्पुनः ॥ ययंसजध्वमित्युक्त्वालोकेशोन्तर्द्धधपुनः ॥
 ॥ ५६ ॥ वराहोप्यथपोत्रेणखनित्वासप्तसागरान् ॥ पृथिव्याब्जैलयाकारान्ससर्जपरमेश्वरः ॥ ५७ ॥ सप्तधाभ्रमणेनासौ
 सृष्ट्वासप्ताऽथसागरान् ॥ सप्तद्वीपानवच्छिद्यपृथिव्यन्तन्तोगतः ॥ ५८ ॥ लोकालोकाह्वयशैलङ्कुत्वापृथ्व्यास्तुवेषु
 नम् ॥ लक्षद्वयोच्छ्रितम्मानाद्योजनानांसमन्ततः ॥ ५९ ॥ सुदृढंस्थापयामासभित्तिप्रान्तेयथागृहं ॥ आदिसृष्टिरिय
 म्विप्राः कथिताभिवताम्मया ॥ प्रतिसर्गमहवैक्ष्येतच्छृण्वन्तमहर्षयः ॥ ६० ॥ इतिकालिकापुराणेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ वाराहोयंश्रुतःसर्गोवराहाधिष्ठितोयतः ॥ प्रतिसर्गःश्रुतःसर्वेदंसाद्यैर्घ्यःकृतःपृथक् ॥ १ ॥ रु
 द्रोविशण्मनर्दक्षोमरीच्यद्यास्तुमानसाः ॥ यथैसर्गम्पृथक्कुरुःप्रतिसर्गश्चसस्मृतः ॥ २ ॥ विराट्सुतोसृजद्वंश्यान्मनूयै

भित्तिप्रान्तेयथागृहम्

विविततङ्गगत् ॥ मनुःसप्तमनूत्सुष्टाचकारबहुशःप्रजाः ॥ ३ ॥ प्रजाःसिसृक्षुःसमनुष्योसौस्वायम्भुवाह्वयः ॥ असृजत्प्रथ
 मंषडमनूत्सोथपरांस्तुतान् ॥ ४ ॥ स्वरोचिषश्चैत्तिमिश्रतामसोरैवतस्तथा ॥ चाक्षुषश्चमहातेजाविवस्वानपरस्तथा ॥ ५ ॥
 यक्षरक्षःपिशाचौश्चनागगन्धर्वकिन्नरान् ॥ विद्याधरागन्धर्वसःसिद्धान्भूतगणान्वहून् ॥ ६ ॥ मेवान्सविद्युतोवृक्षाह्लताग
 ल्मत्तणादिकान् ॥ मत्स्यान्पशूँश्चकीटाँश्चजलजान्स्थलजान् ॥ ७ ॥ एतादृशानिसर्वाणिमनुःस्वायम्भुवःसुतैः ॥ सहि
 तःसमुजेसोन्यःप्रतिसर्गःप्रकीर्तितः ॥ ८ ॥ अन्येषामनवोयैवेतेपिस्वस्वेन्तरेन्तरे ॥ प्रतिसर्गस्वयङ्कुवाप्राप्नुवन्तिच
 राचरम् ॥ ९ ॥ यज्ञस्यसम्भूतय्यैज्ञायैपम्प्राग्वंशमेवच ॥ धर्माधर्मौगणान्सर्वांन्विगहद्वसृष्टवान् ॥ १० ॥ सतान्वहून्त्स
 मुत्पाद्यदक्षोदेवर्षिसत्तमान् ॥ महर्षीन्सोमपादीँश्चबहून्पितृगणैस्तथा ॥ ११ ॥ सृष्टिम्प्रवर्त्तयामासप्रतिसर्गोस्यसस्मृतः
 ॥ अजायन्तमखाद्वित्राःक्षत्रियाबाहुयुगमतः ॥ १२ ॥ ऊर्वोर्वैश्याःपदःशूद्राश्चतुर्वेदाश्चतुर्मखात् ॥ ब्रह्मणःप्रतिसर्गो
 यम्ब्राह्मःसर्गःस्मृतस्ततः ॥ १३ ॥ मरीचेःकश्यपोजातःकश्यपात्सकलञ्जगत् ॥ देवैर्देव्यादानवाश्चतस्यसर्गःप्रकीर्तितः
 ॥ १४ ॥ अत्रेनेत्रादभूच्चन्द्रश्चन्द्रवंशस्ततोभवत् ॥ तेनव्याप्तञ्जगत्सर्वसोस्यसर्गःप्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ अथर्वोद्गिरसी
 कृत्यापुत्राश्चबहुशोपर ॥ मन्त्रयन्त्रादयोयैवेतसर्वेऽद्गिरसःस्मृताः ॥ १६ ॥ आज्यपाण्याःपुलस्त्यस्यपुत्राश्चान्येचरा

क्षसाः ॥ प्रतिसर्गपुलस्त्यस्यबलवेगसमन्विताः ॥ १७ ॥ काद्रवेयागजाअश्वाःप्रजाबहुतरास्तथा ॥ समजेपुलहेन
 षसर्गस्तस्यप्रकीर्तितः ॥ १८ ॥ क्रतोःपुत्रावालखिल्याःसर्वज्ञाभूरितेजसः ॥ अष्टाशौतिसहस्राणिज्वलद्वास्करस
 निभाः ॥ १९ ॥ प्रचेतसःसुताःसर्व्वयवप्राचेतसाःस्मृताः ॥ षडशीतिसहस्राणिपावकोपमतेजसः ॥ २० ॥ स्वकालिनो
 वसिष्ठस्यपुत्राश्चान्येचयोगिनः ॥ आरुन्धतेयाःपञ्चाशद्वासिष्ठःसर्गउच्यते ॥ २१ ॥ भृगोश्चभागवाजातायैवेत्यपु
 रोधसः ॥ कवयस्तेमहाप्राज्ञास्तैर्व्याप्तमखिलञ्जगत् ॥ २२ ॥ नारदात्तारकाजाताविमानानितैथवच ॥ प्रश्नोत्तरा
 स्तथैवान्येनृत्यगीतश्चकौतुकम् ॥ २३ ॥ एतेदक्षमरीच्याद्याःकृतदारान्बहून्सुतान् ॥ उत्पादोत्पाद्यपृथिवीन्दिवश्चसमपू
 रयन् ॥ २४ ॥ तेषांसुतेभ्यश्चसुतास्तत्पुत्रेभ्यःपरैःसुताः ॥ समुत्पन्नाःप्रवर्तन्तेत्यद्यापिभुवनेष्वै ॥ २५ ॥ विष्णोस्तुचक्षु
 षोःसूर्य्योमनसश्चन्द्रमाःस्मृतः ॥ श्रोत्राद्वायुःसमद्भूतोमखादग्निरजायत ॥ २६ ॥ प्रतिसर्गोद्धयव्विष्णोस्तथाचापिदिशो
 दश ॥ सृष्ट्यर्थश्चन्द्रमापश्चादत्रिनेत्रादवातरत् ॥ २७ ॥ भास्करःकश्यपाज्जातोभार्य्ययाचसमन्वितः ॥ रुद्राच्चबहवोजाता
 भूतग्रामाश्चतुर्व्विधाः ॥ २८ ॥ श्ववराहोष्ट्ररूपाश्चष्टवर्गोमायुगोमुखाः ॥ ऋक्षमार्जारवदनाःसिंहव्याघ्रमुखाःपरै ॥ २९ ॥
 नानाशस्त्रधराःसर्व्वेनानारूपामहाबलाः ॥ एषवःप्रतिसर्गोपिकथितोद्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ दैनान्दनश्चप्रलयंशृणुष्व

कुलपशेषतः ॥ ३१ ॥ इति कालिकापुराणे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ४४ ॥ ॥ मन्वन्तरस्मनोः का
 लो यावत्पालयेते प्रजाः ॥ एको मनुः सकालस्तु मन्वन्तरमिति श्रुतम् ॥ १ ॥ तदेकसप्ततियुगे द्वे वानामिह जायते ॥ तैश्चतुर्दश
 भिः कल्पो दिनमेकन्तु वेधसः ॥ २ ॥ दिनान्ते ब्रह्मणो जाते सुषुप्तास्तस्य जायते ॥ योगनिद्रा महामाया समायाति पितामहम्
 ॥ ३ ॥ नाभिपद्मं प्रविश्याथ विष्णो रमिते ते जसः ॥ सुखं शेते स भगवान्ब्रह्मलोकपितामहः ॥ ४ ॥ ततो विष्णुः स्वयम्भूत्वारु
 द्ररूपी जनार्दनः ॥ पूर्ववन्नाश्यामास स सर्वभूभवनत्रयम् ॥ ५ ॥ वायुना वह्निना सार्द्धं दाहयामास वै यथा ॥ महाप्रलय
 कालेषु तथा सव्वक्षगत्रयम् ॥ ६ ॥ जनयौ न्ति प्रतापार्ता महल्लोकनिवासिनः ॥ त्रैलोक्यदाहसमये पीडिता दारुणाग्निना
 ॥ ७ ॥ ततः कालान्तकैर्मैघैर्नानावर्णैर्महास्वनैः ॥ समत्पाद्य महावृष्टिमापृथ्य भूभवनत्रयम् ॥ ८ ॥ चलत्तरङ्गैस्तोयैर्धौ
 राध्रुवस्थानसङ्गतैः ॥ निधाय जठरे लोकानि मांस्त्रीन्सजनार्दनः ॥ ९ ॥ नागपथ्यं दृक्शयने शेते स परमेश्वरः ॥ शयानन्नाभिकमले ब्र
 ह्माणं सजगद्गुरुः ॥ १० ॥ संस्थाप्य त्रीणि माल्लोकान्दग्ध्वा जग्ध्वा श्रिया सह ॥ शैते स भोगि दृश्यायाम्ब्रह्मनारायणात्मकः ॥ ११ ॥
 योगनिद्रावशात् तस्यैलोक्यग्रासो ब्रूहि तः ॥ त्रैलोक्यमसिखलन्दग्धयैदा कालाग्निना तदा ॥ १२ ॥ अनन्तः पृथिवीन्त्यक्त्वा
 विष्णो रान्तिकमागतः ॥ तेन त्यक्ता तु पृथिवी क्षणमात्रादधोगता ॥ १३ ॥ पतिता कूर्मपृष्ठे च विशीर्णैर्वतद्वाभवत् ॥ कूर्मम् ॥

शेतेनाराणोव्ययः ॥ २८ ॥ यस्मादयन्तुप्रलयोब्रह्मणः स्यादिनेदिने ॥ तस्मादैनन्दनमितिरुथापयन्तिपुराविदः ॥ २९ ॥
 व्यतीतायान्निशायान्तुब्रह्मालोकपितामहः ॥ त्यक्त्वा निद्रांसमुत्स्थौ सपुनः सृष्टयेहितः ॥ ३० ॥ त्रैलोक्यन्तोयसम्पूर्णश
 यानम्पुरुषोत्तमम् ॥ निरीक्ष्यैवैषणवीष्मायाम्महायाञ्जगन्मयीम् ॥ ३१ ॥ योगनिद्रांसतुष्टावहरङ्गेषुसंस्थिताम् ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ चितिशक्तिर्निर्विकाराऽप्यब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ३२ ॥ प्रणमामिमहामायायैयोगनिद्रांसनातनीम् ॥ त्व
 विवैद्यायोगिनान्देवित्वङ्गतिस्त्वम्मतिःस्तुतिः ॥ ३३ ॥ त्वंसृष्टिस्त्वस्थितिः स्वाहास्वधात्वमिहगीतिका ॥ ब्रंसा मगीतिस्त्वन्नोति
 स्त्वंहीः श्रीस्त्वंसरस्वती ॥ ३४ ॥ योगनिद्रामहामाया मोहनिद्रात्वमोश्वरी ॥ त्वङ्कान्तिः सर्वशक्तिस्त्वन्वन्तनुवैष्णवी
 शिवा ॥ ३५ ॥ तन्वात्रोसर्वलोकानामविद्यात्वंशरीरिणाम् ॥ आधारशक्तिस्त्वन्देवोत्वं हि ब्रह्माण्डधारिणी ॥ ३६ ॥ त्व
 मेव सर्वजगताम्प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका ॥ त्वंसावित्रीचगयत्रीसौम्यासौम्यातिशोभना ॥ ३७ ॥ त्वंसि सृक्षाहरोर्नित्यासुषुप्सत्वं
 सुषुप्तिका ॥ पुष्टिल्लज्जाक्षमाशान्तिस्त्वन्धृतिः परमेश्वरी ॥ ३८ ॥ त्वमेवक्षितिरूपेणाध्रियसे सचराचरम् ॥ त्वमापस्त्वम
 पाम्माता सर्वान्तर्गतचारिणी ॥ ३९ ॥ स्तुतिः स्तुत्याचस्तोत्रीचस्तुतिशक्तिस्त्वमेवच ॥ त्वामहङ्किन्नस्तोष्यामिप्रसीद
 परमेश्वरि ॥ ४० ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्मातः प्रबोधयजनार्दनम् ॥ एवंस्तुतामहामायाब्रह्मणालोककारिणा ॥ ४१ ॥ नेत्रास्य

नासिकाबाहुहदयान्निर्गताहरेः ॥ राजसीम्भूतिर्माश्रित्यसातस्थब्रह्मदर्शने ॥ ४२ ॥ ततो जनार्दनो भोगिशयनान्निद्रया
क्षणात् ॥ परित्यक्तः समन्तस्थसृष्टये चाकरोन्मतिम् ॥ ४३ ॥ ततो बराहरूपेण निर्मन्नास्पृथिवीञ्जले ॥ मन्नांसमदधारशु
न्यधाच्चमलिलोपरि ॥ ४४ ॥ तस्योपरि जलौघस्य महती नौरिव स्थिता ॥ विततत्वाच्चेदहस्य नमहीयाति सस्पृवम् ॥ ४५ ॥
ततो हरिः क्षितिङ्गत्वा तोयराशिं स्वमायया ॥ संहृत्य जन्तुस्थितये प्रवृत्तस्वयमेव हि ॥ ४६ ॥ अनन्तोऽपि यथापूर्वन्तथा गत्वा
क्षितेस्तलम् ॥ पृथिवीन्धारयामास कर्मस्योपरि संस्थितः ॥ ४७ ॥ ततो ब्रह्मा समुत्पाद्य सव्यं निव प्रजापतोन् ॥ जगदुत्पा
दयामास सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा वाकुरुते सृष्टिर्द्यैदान्ये वापि कुर्वते ॥ दक्षाद्यास्तु प्रजापालाः स्वयमेव तदिच्छ
या ॥ ४९ ॥ परब्रह्मस्वरूपी यः सोऽनुगृह्णाति सन्ततम् ॥ प्रकृतिश्चानुगृह्णाति महाभूतानि पञ्च वै ॥ ५० ॥ पुरुषांश्चा
नुगृह्णाति तैव महदादयः ॥ ईश्वरेच्छान्वधिष्ठानात्पुरुषादष्टसञ्चयात् ॥ ५१ ॥ पुरुषाणामधिष्ठानान्महाभूतगणस्य च
॥ तैव महदादीनाङ्कालस्य च महात्मनः ॥ ५२ ॥ अधिष्ठानात्प्रधानस्य यच्च किञ्च न जायते ॥ स्याद्वरजद्रुमव्यापि स्थिर
व्यौष्यथवाद्रुतम् ॥ ५३ ॥ सर्वमेवामधिष्ठानाज्जायते द्विजसत्तमाः ॥ इति वः कथितं सर्वं ध्येयं ध्यादृशयत्परा ॥ ५४ ॥
हराय सृष्टिं संहारकल्पान्तान्मगवान्हरिः ॥ यथा जगत्प्रपञ्चस्यासारतादृशितापुरा ॥ ५५ ॥ यच्च सारन्दृशितन्तन्मन्तः शृ

प्वन्तुवैद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ जगत्सर्व्वन्तुनिः
 सारमनित्यन्दुःखभाजनम् ॥ उत्पद्यतेक्षणादेतद्विपद्यते ॥ १ ॥ तथैवोत्पद्यतेसाराग्निःसारश्चगदञ्जसा ॥ पुन
 स्तस्मिन्विलीयन्तेमहाप्रलयसङ्गमे ॥ २ ॥ उत्पत्तिप्रलयाभ्यान्तुजगन्निःसाराताहरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासभावेनजगता
 म्पतिः ॥ ३ ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्परात्परञ्ज्ञानमयविविशेषम् ॥ अद्वैतमव्यक्तमचिन्त्यरूपंसारन्त्वेकमनास्ति
 सारन्तदन्यत् ॥ ४ ॥ यस्मादेतज्जायतेविश्वमग्न्ययैस्माल्लीनंस्यात्तुपश्चात्स्थितञ्च ॥ आकाशवन्मेघजालस्थवृत्त्याय
 द्विश्रवैवध्रियेतेतत्त्वसारम् ॥ ५ ॥ अष्टाङ्गयोगैर्यदवाप्तुमिच्छन्योगीपुनात्यात्मरूपंसदैव॥ निवर्ततेप्राप्ययन्नेहलोकैकतद्वैसा
 रंसारमन्यन्नचास्ति ॥ ६ ॥ सारोद्वितीयोधर्मस्तुयोनित्यप्राप्तयेभवेत् ॥ यौवैनिवर्तकोनामतन्नासारः प्रवर्त्तकः ॥ ७ ॥
 धर्ममर्शनैः सञ्चिनुयाद्वल्मीकोमृत्तिकार्य्यथा ॥ सहायार्थम्परेलोकैर्पूव्वर्पापविमुक्तये ॥ ८ ॥ एकोधर्मः परंश्रेयः सर्व्वसं
 सारकर्मसु ॥ इतरेतत्रयोधम्मज्जायन्तेर्थादयोपरे ॥ ९ ॥ वरम्प्राणपरित्यागःशिरसोवाथकर्त्तनम् ॥ नतुधर्मपरित्या
 गोलोकेवैदेवगर्हितः ॥ १० ॥ धर्ममेषध्रियेतेलोकोधर्ममर्षेणध्रियतेजगत् ॥ धर्मणैवसुराःसर्व्वेसुखमगमन्पुरा ॥ ११ ॥
 धर्ममश्नुन्पाद्भगवाञ्जगत्पालयतेनिशम् ॥ सएवमूलम्पुरुषोधर्मइत्यभिधीयते ॥ १२ ॥ सर्व्वद्वरतिलोकेस्मिन्धम्मो

नैवच्युतोभवेत् ॥ धर्म्मोद्योनिविचलतिस्रैवाक्षरउच्यते ॥ १३ ॥ एतद्वःकथितंसारत्रिःसारंसकलञ्जगत् ॥ यथाम्वय
 न्ददशसुशम्भुज्ञानिनस्वेन्तरे ॥ १४ ॥ एतद्वैदर्श्यामाससविष्णुर्जगताम्पतिः ॥ स्वयञ्जग्राहमनसाध्यानेनास्मिन्निश
 ङ्कुरः ॥ १५ ॥ सारन्तत्वम्परमन्निष्कल्यैन्मत्याहीनमूर्तिमान्धर्मैर्गणः ॥ सारोन्योसौसारहीनन्तदन्यज्ज्ञात्वैवेत्यध्या
 तिनित्यम्महाधीः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणेनवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 येसृष्टाः शम्भुनापूर्वम्भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ॥ किमर्थन्तेसमुत्पन्नाः कथंवनैकरूपता ॥ १ ॥ शरीरमर्दव्याराहमर्द
 न्दन्तावलन्तथा ॥ सिंहव्याघ्रशरीराच्चकेविकेचिद्गणाधिपाः ॥ २ ॥ ॥ कथन्तेवागणाक्रूराः किम्भोगास्तेमहौजसः ॥ एत
 त्सर्वव्यैथंश्रोतुमिच्छामोद्विजसत्तम ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमनयःसर्व्वेयथाशम्भुगणाभवन् ॥ य
 दर्थन्तेसमुत्पन्नायस्मात्तेनेकरूपिणः ॥ ४ ॥ एतद्वःपरमङ्कुल्यमिदन्धर्म्मार्थकामदम् ॥ एतद्विपरमन्तेजःसततम्परमन्तपः
 ॥ ५ ॥ इदंश्रुत्वामहाख्यानम्परत्रेहनसोदति ॥ यशस्यन्धर्म्म्यमायुष्यन्तुष्टिपुष्टिप्रदम्परम् ॥ ६ ॥ आदिसर्गैथवाराहेसम्प
 ण्णोर्नमिसत्तमाः ॥ शङ्करःप्राहसर्व्वेशव्वाराहञ्जगताम्पतिम् ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यदर्थम्भवतारूपव्वाराहङ्कुलिप
 तव्विभो ॥ तत्तेपण्डितम्पृथ्वीयावत्स्थापितात्वया ॥ ८ ॥ सागराणाञ्चसंस्थानन्नदीनाञ्चतथाक्षितेः ॥ सृष्टिर्व्वह्नकृता

चापिसञ्ज्ञातात्वत्प्रसादतः ॥ ९ ॥ त्वंहिसर्वमयोयज्ञमयस्तेजोमयस्तथा ॥ गुरुणामथसर्वेषां त्वद्गुरुस्त्वम्परात्परः ॥ १० ॥
 त्वावौदुन्नक्षमापृथ्वीविशीर्णैर्वज्रगत्पते ॥ यन्त्रिताशैलसङ्घातैर्भवतास्थापितैः पुरा ॥ ११ ॥ तस्मात्वन्यजवाराहशरीञ्च
 गताम्पते ॥ जगन्मयञ्जगद्रूपञ्जगत्कारणम् ॥ १२ ॥ कस्त्वाञ्चान्यः क्षमोवोदुर्वाराहन्तेवपुर्विभो ॥ विशेषतस्त्वया
 पृथ्वीसकामाधर्षिताजले ॥ १३ ॥ स्त्रीधर्मिणीत्वतेजोभिः साधाद्भर्भश्चदारुणम् ॥ रजस्वलाक्षमागर्भयैमाधतजगत्पते
 ॥ १४ ॥ तस्माद्यस्तनयोभावीसोप्यादास्यतिदुर्द्वराः ॥ एषत्राप्यासुरम्भावन्देवगन्धर्वहिसकः ॥ १५ ॥ भविष्यतीतिलो
 केशः प्राहमान्दक्षसन्निधौ ॥ मलिनीरतिसञ्ज्ञातन्दुष्टन्तेनिष्ठकारकम् ॥ १६ ॥ कामुकन्त्यजलोकेशवाराहङ्कायमीदृशम् ॥
 त्वमेवसृष्टिस्थित्यन्तकारकोलोकभावनः ॥ १७ ॥ कालेप्राप्तेस्थितिंसृष्टिसंहारश्चकरिष्यति ॥ तस्माल्लोकहितार्थायत्य
 क्त्वाकायम्महाबल ॥ १८ ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायम्पोत्रङ्करिष्यसि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वा
 शङ्करस्यमहात्मनः ॥ १९ ॥ वाराहमूर्तिर्भगवान्महादेवमुवाचह ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ करिष्येहन्तवचस्त्वय्यै
 थात्थमहेश्वर ॥ २० ॥ इमन्तुयज्ञवाराहङ्कायन्त्यक्ष्येनसंशयः ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायव्यारहमद्भुतम् ॥ २१ ॥ करिष्येह
 न्दुराधर्षल्लोकानाम्भावनायवै ॥ इत्युक्त्वासमहाकायस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ २२ ॥ जगद्गुरुर्जगत्स्रष्टाजगद्वाताजगत्पतिः ॥ त

स्मिन्नन्तर्हितेदेवदेवोमहेश्वरः ॥ २३ ॥ निजंस्थानन्देवगणैःस्वगणैश्चजगामह ॥ वराहोपिस्वयङ्गत्वलोकालोकाह्वयङ्गि-
रिम् ॥ २४ ॥ वाराह्यासहरेमेसृथिव्याचारूपया ॥ सतयारममाणस्तुसुविरम्पव्यतोत्तमे ॥ २५ ॥ नावापतापैल्लोकेशः
पोत्रीपरमकामकः ॥ दृथिव्याःपोत्रिरूपायारमयन्यास्ततःसुताः ॥ २६ ॥ त्रयोजाताद्विजश्रेष्ठास्तेषान्नामानिमेक्षण ॥
सुवृतःकनकोघोरःसर्व्वएवमहाबलाः ॥ २७ ॥ शिशवस्तेमेरुपृष्ठेकाञ्चनेवप्रसंस्तरे ॥ रेमिरेन्यान्यसंसत्कागह्वरेषुसरःसुच ॥
॥ २८ ॥ सतैःपुत्रैःपरिवृतोवराहोभार्थ्ययास्वया ॥ रममाणस्तदाकायव्यागन्नैवागणद्विजाः ॥ २९ ॥ कदाचिच्छिशुभिस्तै-
स्तुसंश्लिष्टःकर्द्धमान्तरे ॥ चकारकर्द्धमक्रीडाभार्थ्ययाचमहाबलः ॥ ३० ॥ सपङ्कलेपःशुशुभेवराहोमधुपिङ्गलः ॥ सन्ध्याघ-
नोयथातोयङ्क्षुरस्तोयन्तथाविधः ॥ ३१ ॥ सपुत्रैःपरमप्रीतोभार्थ्ययाचपृथिव्यया ॥ विरुजन्धर्णैरिमेमध्यनिम्नाथसाभिव-
त्त ॥ ३२ ॥ अनन्तोपिसमाक्रम्यकर्मसपृथिवीतले ॥ हरिर्वहन्भुग्नशिराःसातङ्कोभूत्प्रपीडया ॥ ३३ ॥ सुवृत्तेनस्वर्णवप्रङ्को-
रेणकनकेनच ॥ विदारितम्पोत्रघातैःस्वर्णभग्नान्कृतंसमम् ॥ ३४ ॥ मेरुपृष्ठेयानियानिसौवर्णांनिद्विजोत्तमाः ॥ रवि-
तानिसुरैर्यत्नात्तानिभग्नानितत्सुतैः ॥ ३५ ॥ मानसादीनिदेवानांसरांसिशिवोयथे ॥ आविलानितदाचक्रुःपोत्रघातैःसम-
न्ततः ॥ ३६ ॥ दृथिवीविविनितारूपारमयामासपोत्रिणम् ॥ स्थवरेणतुरूपेणदुःखमाप्नोतिवददम् ॥ ३७ ॥ सागराश्चसुवृत्ता-

द्यौरवगात्समन्ततः॥विकीर्णरत्नःपोत्रौघैःसर्वैर्वाकुलीकृताः॥३८॥इतस्ततश्चशिशुभिःक्रीडद्भिःपोत्रिभिस्तदा॥जग
 न्ति तत्रभग्नानिनद्यःकल्पद्रुमास्तथा॥३९॥जानन्नपिजगद्वर्त्तावराहःस्वयमेवहि॥जगत्पीडांसुतस्नेहाद्वारायामासैनैवतान्
 ॥४०॥सुष्टुतःकनकोघोरोयदागच्छतिवैदिवम्॥तदादेवगणाभीताःप्राद्रवन्तिदिशोदश॥४१॥एवंसुतैर्भय्यययज्ञपोत्रीक्री
 डैस्तुष्टिनापकाञ्चित्॥नित्यनित्यवद्वैतेतस्यकामःकायन्त्यकुत्रैच्छदेषप्रदिष्टः॥४२॥इतिकालिकापुराणेत्रिंशोऽध्या
 यः॥३०॥मार्कण्डेयउवाच॥ततोदेवगणाः सर्वेसहितादेवयोनिभिः॥शक्रेणसहितामन्त्रञ्चक्रुःसम्यग्जगद्वितम्॥१॥ततो
 निश्चित्यतेसर्वेशक्राद्यामुनिभिःसह॥शरण्यंशरणञ्जगन्मन्त्रारायणमजविभुम्॥२॥तंसमासाद्यगोविन्दव्वांसुदेवञ्जगत्पति
 म्॥प्रणम्यसर्वैर्विदशस्तुष्टुवृर्गारुढध्वजम्॥३॥देवाऽऽचुः॥नमस्तेदेवदेवेशजगत्कारणकारण॥कालस्वरूपिभगवन्त्रया
 नपुरुषात्मका॥४॥स्थूलसूक्ष्मजगद्व्यापिन्परेशपुरुषोत्तम॥त्वङ्कर्त्तासर्वभूतानान्वम्यातात्विव्विनाशकृत्॥५॥त्वहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवैजगत्॥यद्भूतय्यच्चैवैभाव्यय्यैदिदानीमप्रवर्त्तते॥६॥तत्सर्वम्परमेशत्वंस्थावरञ्जगन्मन्तथा॥अर्था
 र्थिनान्त्वमर्थस्तुकामःकामार्थिनान्तथा॥७॥त्वहिधर्म्मार्थिनान्धर्म्मामोक्षोनिर्वर्णामिच्छताम्॥त्वङ्कामकस्त्वमेवार्थोधा
 र्मिकस्त्वंसदागतिः॥८॥त्वद्वक्राद्वाह्मणाजाताबाहुजाःक्षत्रियास्तवा॥ऊर्व्वैर्वैश्यास्तथाशूद्राःपादाभ्यान्तवनिर्गतः॥९॥

सूयथोनेत्रात्तवविभोमनोजश्चन्द्रमास्तव ॥ श्रवणात्पवनोजातोदशप्राणास्तथापरे ॥ १० ॥ उद्ध्वस्वर्गादिभुवनन्तवशीषा
 दजायत ॥ तवनाभेस्तथाशङ्कितः पादतलादभूत् ॥ ११ ॥ कर्णान्भ्यान्तेदिशोजातजठरात्सकलजगत् ॥ त्वहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवजगत् ॥ १२ ॥ निर्गुणोगुणवाँस्त्वहिशुद्धएकः परात्परः ॥ उत्पत्तिस्थितिहोनस्त्वन्वमच्युतगुणाधिकः
 ॥ १३ ॥ आदित्यैर्व्वसुभिर्देवैः साध्यैर्यक्षैर्मरुद्गणैः ॥ त्वञ्चिन्त्यसेजगन्नाथमुनिभिश्चममक्षुभिः ॥ १४ ॥ त्वाँव्वचिदान
 न्दमग्रविवदन्तिविशेषविज्ञामनयोविभोगाः ॥ त्वमेवसंसारमहीरुहस्यबीजञ्जलंस्थानमथोफलञ्च ॥ १५ ॥ त्वम्पद्मयाप
 न्नकरोविभ्रासिवरासिचक्राब्जधनुर्दरस्त्वम् ॥ त्वमेवताक्ष्यैप्रतिभासित्यंस्वर्णचलेतोययुतोयथाब्दः ॥ १६ ॥ त्वमेवपीताम्ब
 रश्छङ्कुराजास्त्वंसर्व्वमेतन्नचकिञ्चिदन्यत् ॥ नतेगुणानः परिचिन्तनीयाविधेर्हस्यापिदिशाम्पतीनाम् ॥ १७ ॥ भीतेनभ
 त्तुयाशरणम्प्रपन्नागतावयन्नः परिरक्षाविष्णो ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिस्तुतोदेवदेवोभूतभावनभावनः ॥ १८ ॥
 सेन्द्रैर्देवगणैरुचेतान्स्त्वान्स्वर्वाँन्मेधनिस्वनः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदर्थमागतायययद्वाभयमपस्थितम् ॥ १९ ॥
 तन्नयद्दामयाकार्यन्तेद्देवास्तूर्णमच्यताम् ॥ देवाऊचुः ॥ शीर्यतेवसुधानित्यङ्कीडयायज्ञपोत्रिणः ॥ २० ॥ लोकाश्चसर्व्वे
 सङ्कुब्धानामुवन्युपशान्तताम् ॥ शुष्कस्तुम्बीफलङ्घृतैर्यथाजर्जरताङ्गतम् ॥ २१ ॥ वराहक्षुरघतेनतथाजर्जरिताक्षितिः ॥

तस्ययेवात्रयःपुत्राःकालाग्निसमेतजसः ॥ २२ ॥ सुवृत्तःकनकोघोरस्तैश्चाप्याघातितञ्जत् ॥ तेषाङ्कुर्मलीलाभिः
सरांसिजगताम्पते ॥ २३ ॥ मानसादीनिभग्नानिप्रकृतिर्ययान्तिनाधुना ॥ भग्नस्तैर्देवतरवोमन्दाराधामहाबलैः ॥
२४ ॥ देवनद्योपिरोहन्तिफलम्पुष्पन्दलञ्चवा ॥ यदात्रिकटमारुह्यतेसुवृत्तादयस्त्रयः ॥ २५ ॥ ह्रुतङ्कुत्वामहाबा
होपतन्तिलवणार्णवे ॥ तदातत्क्षुब्धतोयौघैःप्लाव्यतेसकलामही ॥ २६ ॥ उल्लुघन्तिजनाःसर्वेप्रयान्तिचदिशोदश
॥ जीवितंरक्षमाणस्तेप्रयान्तिचदिशोदश ॥ २७ ॥ यदात्रिविष्टपथयान्तिरयज्ञवाराहपुत्रकाः ॥ इतस्ततस्तदाभग्नोदेवाः
शान्तिन्नलेभिरे ॥ २८ ॥ सर्वैतैःपर्वताःपुत्रैर्व्वराहस्यजगत्पते ॥ क्रीडद्भिःशिखरेनीताभिरभागमधोगतिम् ॥ २९ ॥ एव
विव्विक्रीडतान्तेषाङ्कुलाभिःसकलञ्जगत् ॥ नाशमायातिवैकुण्ठतरुप्राद्रक्षजगत्प्रभो ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतितेषाग्निगदतांश्रुत्वावाक्यञ्जनाह्ननः ॥ ३१ ॥ उवाचशङ्करदेवम्ब्रह्माणश्चविशेषतः ॥ यत्कृतेदेवताःसर्वाःप्रजाश्चसक
लाइमाः ॥ ३२ ॥ प्राप्नुवन्तिमहदुःखशीर्यतेसकलञ्जगत् ॥ वाराहन्तदहङ्कायन्यक्तुमिच्छामिशङ्करा ॥ ३३ ॥ निर्व्वेशश
क्तन्तन्यक्तुंस्वेच्छयान्हिशक्यते ॥ त्वन्याजयस्वतत्क्षुण्डययैतान्मांशङ्कराधुना ॥ ३४ ॥ त्वमाप्यायस्वतेजोभिर्ब्रह्मन्सम
रहरम्मुहुः ॥ आप्यायन्तुतथादेवाःशङ्करोहन्तुपोत्रिणम् ॥ ३५ ॥ रजस्वलायाःसंसर्गाद्विप्राणाम्प्राणान्त्तथा ॥ कायः

पापकरोभूतस्तन्यक्तुर्ध्वज्यतेधुना ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तैरप्येनःप्रायश्चित्तमहन्ततः ॥ चरिष्यामितदर्थंमेतनय्यत्नेनशा
 म्यताम् ॥ ३७ ॥ प्रजापाल्याममसदासाहिमीदितिनित्यशः ॥ मत्कृतेप्रत्यहन्तस्मात्यक्ष्येकायम्प्रजाकृते ॥ ३८ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतदातौब्रह्मशङ्करौ ॥ त्वयायथोक्तन्तत्कार्यमितिगोविन्दमचतुः॥ ३९ ॥
 वासुदेवोपितान्सर्वान्विसृज्यत्रिदशैस्तथा ॥ वाराहन्तेजआहर्तुस्वयन्ध्यानपरोभवत् ॥ ४० ॥ शनैःशनैर्यदातेजआहर
 त्येषमाधवः ॥ तदादेहन्तुवाराहंसत्त्वहीनमजायत ॥ ४१ ॥ तेजोहीनय्यदादेहञ्ज्ञातंसर्वैस्तदामरैः ॥ आससादतदा
 देवोयज्ञवाराहमद्भुतम् ॥ ४२ ॥ ब्रह्माद्यास्त्रिदशःसर्वेमहादेवममापतिम् ॥ अनुजग्मुस्तदातेजआधातुंस्मरशासने ॥ ४३ ॥
 ततःसर्वेदेवगणैःस्वस्वन्तेजोलुषध्वजे ॥ आदधेतेनबलवान्सोतीवसमजायत ॥ ४४ ॥ ततःशरभरूपीसतत्क्षणादिरिशोभव
 त् ॥ उद्ध्वोभोगतश्चाष्टपादयुक्तःसुभैरवः ॥ ४५ ॥ द्विलक्षयोजनोच्छ्रायःसार्द्धलक्षैकविस्तृतः ॥ उद्ध्वोवाराहकायस्तुलक्ष
 योजनविस्तृतः ॥ ४६ ॥ लक्षाद्विस्तृतःपार्श्वेवर्द्धमानस्तदाभवत् ॥ ततःशरभरूपन्तम्महादेवममापतिम् ॥ ४७ ॥ अदृश्यज्ञपो
 त्रीसस्पृशन्तंशिरसाविधुम् ॥ सुदीर्घनासानखरंकृष्णाङ्गारसमप्रभम् ॥ ४८ ॥ दीर्घवक्त्रमहाकायमष्टदंष्ट्रासमन्वितम् ॥ विभ्रतं
 ससटंपृच्छन्दीर्घकर्णंभयानकम् ॥ ४९ ॥ चतुरःपृष्ठतःपादानधरेचतुरस्तथा ॥ कुर्वन्तङ्कोरमारवमुत्पतन्तम्पुनः पुनः ॥ ५० ॥

तमायान्तन्तोदृष्ट्वाक्रोधाद्वावन्तमञ्जसा ॥ सुवृत्तः कनकोघोरआसेदुःक्रोधमूर्छितः ॥ ५१ ॥ तमासाद्यमहाकायंशरभ
म्भ्रातरस्त्रयः ॥ उच्चिक्षिपस्तेयुगपत्पोत्रघातैर्महाबलाः ॥ ५२ ॥ यावल्लमाणः शरभस्तत्प्रमाणस्तदाभवन् ॥ शरभो
ल्लेपसमयेमाययापोत्रिणस्त्रयः ॥ ५३ ॥ तेषाम्पोत्रप्रहारेणप्रोक्षितः शरभस्तदा ॥ पपातपृथिवीप्राग्नेगम्भोरेतोयसा
गरे ॥ ५४ ॥ तस्मिन्निपतितेतत्रसागरेमकरालये ॥ उत्पत्यतेत्रयः पेतुः क्रोधात्तस्मिन्महोदधौ ॥ ५५ ॥ सुवृत्तकनके
घोरेपतितेसागराम्भसि ॥ वराहोपिसुतस्नेहाक्रोधाच्चद्विजसत्तमाः ॥ ५६ ॥ उत्पत्यसहसातस्मिन्स्तोयशशौपपातह ॥ उत्प
तन्तस्तदातैवैवाराहाःशरभस्तथा ॥ ५७ ॥ बभञ्जुर्दिविदवैस्तुनक्षत्राणिग्रहस्तथा ॥ केचित्निहितादेवाभूमौपेतुश्चकेच
न ॥ ५८ ॥ केचिच्चज्ञानिनोदेवामहल्लोकमुपाश्रिताः ॥ नक्षत्राणिविमानानुपतितानिमहीतले ॥ ५९ ॥ अदृश्यन्तद्वि
जश्रेष्ठाज्वालामालाकुलानिवै ॥ तेषामुत्पतनेवेगोभूत्परमदारुणः ॥ ६० ॥ तेनाविवेगोजनितोवायुःपरमदारुणः ॥ वा
युनातेतनुन्नास्तुपर्वताःपृथिवीतले ॥ ६१ ॥ केचिच्छैलाःपर्वतेषुपतिताःपुनरेवतु ॥ विमृद्यवृक्षाञ्जनैश्चनिपेतुश्चपुनः
पुनः ॥ ६२ ॥ केचित्तुपर्वताघातैर्घृत्यमानामहीतले ॥ बभञ्जुरचलाश्चापिप्रजन्तोबहुशःप्रजाः ॥ ६३ ॥ पर्वताः
समदृश्यन्तवातेवेगेनभूतले ॥ ६४ ॥ सङ्घट्टमानास्तेऽभ्योन्येव्रजन्तइवतेचलाः ॥ अम्भोनिवौपतद्विस्तैर्वीरैःशरभेण

च ॥ ६५ ॥ पर्वतैश्चमहातुङ्गैरुक्षितास्तोयराशयः ॥ ६६ ॥ तेषाम्प्रपातवेगेनक्षिप्तेषुजलाराशिषु ॥ निस्तोयाइवसञ्जाताः
क्षणवैसर्वसागराः ॥ ६७ ॥ तैःसर्वैरुदकैःक्षिप्तैःपृथिवीतलमागतैः ॥ उल्हाविताःप्रजाःसर्वाःक्षणाज्जग्मुःक्षयन्ततः
॥ ६८ ॥ ह्रवमानाःप्रजास्तोयेच्चियमाणाःसमन्ततः ॥ हापितस्त्वथहातातहामातर्हसुतेतिच ॥ ६९ ॥ विलपन्तिस्म
करुणम्भीताश्चात्ताममर्षवः ॥ यस्मिन्देशेनिपतितोवारहैःशरभःसह ॥ ७० ॥ तत्रैवाधोगताभूमिःपादवेगेनदारिता ॥
अपरःपृथिवीप्रान्तउत्थितःपर्वतैःसह ॥ ७१ ॥ ससर्जजनलोकैषुचलान्तेषाम्प्रभञ्जनैः ॥ जनलोकैषुसंयुक्ता
म्पृथिवीशरभस्तदा ॥ ७२ ॥ निःश्रेणीमिवसम्बद्धामचलामपिपोत्रिभिः ॥ ददर्शविस्मयाविष्टःसभीतःश्रान्तपीडितः
॥ ७३ ॥ ततस्तेयुयुधुःसर्वेपोत्रघातेनपोत्रिणः ॥ खुरप्रहरैर्दंष्ट्राभिर्गार्त्रक्षिपैश्चदारुणैः ॥ ७४ ॥ शरभोप्यथदंष्ट्रैर्गन्धर्वै
स्तीक्ष्णैःखुरैस्तथा ॥ लाङ्गूलस्यप्रहरैस्तुतुण्डघातैर्महास्वनैः ॥ ७५ ॥ चतुर्भिःपोत्रिभिरुतैस्तुसएकःशरभोमहान् ॥ एकान्त
द्वयोधयामाससहस्रम्परिवत्सरान् ॥ ७६ ॥ तेषाम्प्रहरैर्व्वेगैश्चभ्रमणैश्चगतागतैः ॥ आस्फोटितैस्तथारावैर्दहपातैःपृथ
क्पृथक् ॥ ७७ ॥ पातालेपन्नगाःसर्वेविनेशुःकद्रुजैःसह ॥ ततस्तेसागरन्त्यक्कापृथिवीमध्यमागताः ॥ ७८ ॥ परस्परस्थ
क्षमानास्ततोभूत्पृथिवीसमा ॥ शेषोपिमहतायत्नाद्बलेनास्तम्बकच्छपम् ॥ ७९ ॥ दधारपृथिवीन्दुःखैर्भग्नशीर्षैःप्रतापितः ॥

१ सोपानेकाष्टघटितेतिःश्रेणिस्त्वधिरोगिणी निःश्रेणी स्यान्निभयणीतथानिःश्रेण्यीतिचेतिशब्दःकावली । २ आस्तभ्येति समन्तात्स्लस्मयित्यर्थः ।

अनन्तेवामनीभूतेसमत्वम्पृथिवीतले ॥ ८० ॥ गतेम्भोभिश्चलद्भिश्चपर्वतःसर्व्वजन्तुषु॥ नष्टेषुयुध्यमानेषुत्रिपोत्रिशरभेषु
 च ॥ ८१ ॥ सागरैरासृतेसर्व्वजगत्यापोमयेहरिम् ॥ चिन्ताविष्टःसुरज्येष्ठउवाचाथापतामहः ॥ ८२ ॥ भगवन्भुवनंस
 र्व्वससुरासुरमानुषम् ॥ विध्वस्तम्पृथिवीशीर्णानष्टाः स्थावरजङ्गमाः ॥ ८३ ॥ देवदानवगन्धर्व्वदैत्याश्चापिसरीसृपाः ॥
 विध्वस्ताजगतान्नाथमनयश्चतपोधनाः ॥ ८४ ॥ त्वम्पालकोसिसर्व्वेषान्वमेवजगतःप्रभुः ॥ तस्मात्पालयनःसर्व्वान्पृथिवी
 श्रजगत्पते ॥ ८५ ॥ त्वमेवकायैवाराहंस्वयमेवोपसंहरासंस्थापयमहाबाहोपृथिवीश्चचराचरैः ॥ ८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मणोथजनार्दनः ॥ यत्नश्चक्रेतदासर्व्वसंस्थापयितुमच्युतः ॥ ८७ ॥ ततोहरीरोहितमत्स्यरूपीभूत्वा
 मनीन्सप्ततदासंवेदान् ॥ अधाच्छ्रुतेरक्षणतत्परोजगद्वितायसर्व्वश्रुतिकोविदान्वरान् ॥ ८८ ॥ वसिष्ठमत्रिन्त्वथकाश्यपश्च
 विश्वादिमित्रश्चसगौतमम्मनिम् ॥ महातपस्थञ्जमदग्निमुख्यन्तथाभरद्वाजमनिन्तपोनिधिम् ॥ ८९ ॥ निधायपृष्ठेसहितो
 यमध्येस्थितोमहानौप्रवरेमुनीन्द्रान् ॥ ततःशिवंक्षान्त्वयितुञ्जनार्दनोजगामयस्मिन्ययुधेसपोत्रिभिः ॥ ९० ॥ श्रान्तैर्व्वरैरति
 पौत्रघट्नैर्नैर्पीडितैर्व्व्यात्तमुखंश्वसन्तम् ॥ अथागतैर्व्वीक्ष्यहरिर्व्वराहःसस्मारपूव्वान्नरसिंहमर्त्तिम् ॥ ९१ ॥ स्मृतस्तदातेन
 समाजगामसखावराहस्यहितेन्द्रसिंहः ॥ तमागतवैवीक्ष्यतदानींसिंहन्तदीयकायान्निजतेजआदात् ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वैरारैःशरभेण

तेजोयत्समर्थतुल्यम्प्रविवेशविष्णौ ॥ विज्ञायतेजोरहितद्वृत्तिं सहसं सज्जनिश्वासवयान्वराहः ॥ १३ ॥ ततस्तुजाताबह
 वोवराहाबहुप्रमाणाद्भुततीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ तैवैवराहाः शरभङ्गिरीशम्मायविनीवीतभयास्तुदन्तः ॥ १४ ॥ समन्नासिहेनतदा
 पियुद्धश्चक्रमर्ममर्दुश्चभृशद्विरीशम् ॥ क्षणम्हापक्षिसमानरूपाः क्षणन्तुगावस्तुरगानराश्च ॥ १५ ॥ क्षणन्नृसिंहाश्च
 राहरूपागोमायवैकृतिकाः क्षणन्ते ॥ अनेकरूपाणि भयङ्कराणि वितन्यमानानि रणे वराहैः ॥ १६ ॥ निरीक्ष्य भर्गश्च नि
 पीडितन्तैरथा स दन्माधवस्तद्गिरीशम् ॥ परस्पर्शविष्णुर्गिरिशङ्करेण तेजोन्यथा तत्र निजम्पुनः सः ॥ १७ ॥ अथ संस्पृ
 ष्टमात्रः स विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ अतीव मुदितो हृष्टो बलवान्समजायत ॥ १८ ॥ अथैश्वरभोना दन्ननाद बलवद्दृढ
 म् ॥ आपूरितानियेनैतद्भुवनानि चतुर्दश ॥ १९ ॥ नदतस्तस्य वदनाच्छीकरा ये विनिःसृताः ॥ ततो गणाः समभवन् महाका
 यामहौजसः ॥ १०० ॥ यथा वराहनिश्वासात्तानां रूपधराणाः ॥ वराहास्तादृशा एते ततोऽप्यतिबलाः पुनः ॥ १०१ ॥
 श्ववराहोष्टरूपाश्च वगोमायुगोमखाः ॥ ऋक्षमाज्जार्जमातङ्गशिथुमारस्वरूपिणः ॥ २ ॥ सिंहव्याघ्रमुखाः केचिन्नेत्रे चित्सर्पा
 खुमूर्त्तयः ॥ हयाग्रीवाहयमुखामहिषाकृतयः परे ॥ ३ ॥ अन्ये तु मनजाकाराः मृगमेषमुखः पुनः ॥ कबन्धाहीनपादाश्च विह
 स्ता बहुपाणयः ॥ ४ ॥ केचित्पशुरभाकाराः कृकलासमुखः परे ॥ मत्स्यवक्राग्राहवक्राहस्वादीर्घाबलाः कृशाः ॥ ५ ॥ च

तुःपादाष्टपादाश्चत्रिपादाद्विपदाः परे ॥ एकपादाभूरिहस्तायक्षिम्पुरुषोपमाः ॥ ६ ॥ पश्वाकाराः पक्षयुक्तालम्बोदरम
होदराः ॥ दीर्घोदराः स्थूलकेशावहुकर्णाविकर्णकाः ॥ ७ ॥ स्थूलाधरादीर्घदन्तादीर्घश्मश्रुधराः परे ॥ ये सन्ति प्राणि
नो विप्राभुवनेषु समन्ततः ॥ ८ ॥ चतुर्दशसुतेषां रूपेण समताङ्गताः ॥ नेहास्ति भुवने जन्तुः स्थावरो वा जगत्पुनः ॥ ९ ॥
यत्तल्यरूपेण गणोनजातः शङ्करस्य च ॥ तेभिर्हिन्दुपालैः खड्गैश्च परिघैस्तोमरैस्तथा ॥ १० ॥ शङ्कुलासिगदाभिश्च
पाशैः शङ्कुभिरेव च ॥ खट्वङ्गैश्च त्रिशूलैश्च कपालैः शक्तिभिस्तथा ॥ ११ ॥ दात्रैः सृणिभिरीषाग्रैर्यष्टिभिश्चित्र
कण्टकैः ॥ प्रासैः परशुभिर्बाणैः कोदण्डैरतिभीषणा ॥ १२ ॥ जटाचन्द्रकलायुक्ताः सर्व्वे एव महाबलाः ॥ केचिद्भृङ्गा
स्यरूपेण वाहनेनाथभूषणैः ॥ १३ ॥ तुल्याजटाद्विशुभ्रांशुभ्रशीर्षामहाबलाः ॥ अर्द्धनारीश्वराः केचिद्यथारुद्रस्तथैव
ते ॥ १४ ॥ केचित्तु चारुरूपेण मोहनेन मनोभुवः ॥ तुल्येन वनितासङ्घैः समञ्जतारतोत्सुकाः ॥ १५ ॥ आकाशचारि
णः सर्व्वे सर्व्वस्वच्छन्दगामिनः ॥ नीलोत्पलदलभयामाः शुक्लाः केचन लोहिताः ॥ १६ ॥ रक्ताः पोतास्तथा चित्रा हरिताः
कपिलाः परे ॥ अर्द्धपीताद्यर्द्धरक्तानीलाद्वैधवलाः परे ॥ १७ ॥ सकृष्णपीताः शुक्लेन कृष्णेनार्द्धेन रञ्जिताः ॥ एकवर्णा द्वि
वर्णाश्च त्रिवर्णाश्च तथा परे ॥ १८ ॥ चतुः षट्पञ्चवर्णाश्च केचिदशगुणा द्विजाः ॥ डिण्डिमान् पटहाञ्छङ्खान्मेरुन कसका

हलान् ॥ १९ ॥ मङ्गुकाञ्जर्झराश्चैव झर्झरीश्रसमर्दलाः ॥ वीणास्तन्त्रीः पञ्चतन्त्रीः शकटान्द्वारैस्तथा ॥ १२० ॥ गोमूखा
 नानकान्कुण्डान्स्ततालकरतालिकान् ॥ वादयन्तो गणाः सर्वे हसन्तश्च मुहुर्मूढाः ॥ १२१ ॥ वराहमिखाम्भूत्वा तस्थु
 स्ते हृष्टमानसाः ॥ तान्सर्वानाह शरभो भगवान्वृषभध्वजः ॥ २२ ॥ निघ्नतैतान् वराहस्य गणान्वैक्रूरकर्म्मभिः ॥ क्रूरदृष्ट्या
 क्रूरयुद्धैः क्रूराभूत्वा महाबलाः ॥ २३ ॥ ततस्ते वै गणाः सर्वे नानाकारा वयुधाः ॥ सार्द्धं वै राहस्य गणैर्युधैः क्रूरदर्शनाः ॥ २४ ॥
 आकाशचारिणः सर्वे जलपूर्णक्षिप्रगत्रयम् ॥ ते परित्यज्य युधैर्विव्यत्येवोभये गणाः ॥ २५ ॥ ततः क्षणाद्वराहस्य गणान्स
 र्वान्महाबलान् ॥ हरस्य प्रमथान् जघ्नुर्महावाता इवाम्बुदान् ॥ २६ ॥ हतेषु तेषु वीरेषु वाराहेषु गणेष्वथ ॥ दध्यौ वराहः किमि
 ति प्राक्पश्चाद्दत्तमास्थितम् ॥ २७ ॥ अथ चिन्तयतस्तस्य स्वान्तर्ज्ञत्वा जनार्दनः ॥ तत्सर्वं ज्ञापयामास वराहवपुषो हित
 म् ॥ २८ ॥ ततो देहपरित्यागं कृत्वा समयतस्तदा ॥ ततो दंष्ट्राग्रघातेन नरसिंहं महाबलः ॥ २९ ॥ शरभो भगवान्भर्गो द्वि
 धामध्ये च कारह ॥ नरसिंहे द्विधाभूतेन रभागेन तस्य च ॥ ३० ॥ नरएव समत्पन्नो दिव्यरूपी महानृषिः ॥ तस्य पञ्चास्य भागे
 न नारायण इति श्रुतः ॥ ३१ ॥ अभवत्सु महते नाम निरूपी जनार्दनः ॥ नरो नारायणश्च भौसृष्टिहेतु महामती ॥ १३२ ॥
 द्वयोः प्रभावो दुर्द्वर्षः शस्त्रे वेदे तपः सुच ॥ तौ नावि विनिधायाथ मत्स्यमूर्त्यं वितात्मनि ॥ ३३ ॥ आससादपुनर्देवो वाराहः

शरभंहरिः॥वपुस्त्यागोमयावश्यङ्कृतंव्योजगतांहितो॥३४॥इतिपूर्वम्प्रतिज्ञातन्तदर्थोदंसमुद्यमः॥क्रियतेहरिणासाद्विशम्भु
 नाब्रह्मणापिच॥३५॥इतिसिञ्चन्त्यसतदाशकरःपरमेश्वरः॥जगादशरभन्देवम्महादेवम्महाबलम्॥३६॥जहिमान्वम्महादे
 वत्यक्षेकायमसंशयम्॥हितायसर्वजगतान्देवानामपिसद्विषाम्॥३७॥ममदेहप्रतीकोद्यैज्ञय्यैयम्प्रकल्प्यच॥पृथक्पृ
 थङ्महाभागासशामिन्म्रध्रुवादिकम्॥३८॥ततस्त्रेतान्त्रिभिःपुत्रैर्विधध्वञ्जगतांहिते॥कनकेनसृष्टेनघोरेणचजगन्मयी
 मा॥३९॥यज्ञाद्विवाःप्रजाश्चैवयज्ञादन्नान्नियोगिनः॥सर्वैयैज्ञात्सदाभाविसर्वैयैज्ञमयञ्जगत्॥१४०॥यामिमम्पृथिवीगर्भ
 माधत्तमलिनीपुनः॥तमुत्पन्नंस्वयन्देवोचिरंसङ्कोपयिष्यति॥१४१॥प्राप्तिकालेयदादेवोतदायुष्मान्त्सुभाषते॥वधस्तस्या
 तिभारतातदेवंहनिष्यथ॥४२॥भारतापृथिवीमग्रायदाधःशतयोजनम्॥शृङ्गीवराहरूपेणप्रोद्धरिष्येतदाइमाम्॥४३॥
 कृतकृत्यन्तुतङ्कायन्त्याजयिष्यतितेसुतः॥योभावीदेवसेनानोरुद्रात्पाण्मातराद्वयः॥४४॥एवैयैज्ञवराहेतुभाषमाणे
 महाबले॥निःसृत्यसुमहत्तेजोज्वालामालातिदीपितम्॥४५॥सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्वराहवपुषस्तदा॥हरेर्भगवतोदेहे
 विवेशमहद्भुतम्॥४६॥तस्मिन्विष्णोप्रविष्टेवराहेतेजसिद्विजाः॥सृष्टतात्कनकाद्गोरोत्तेजआदात्स्वयंहरिः॥४७॥ते
 यामपिशरीरेभ्यस्तेजोभागःपृथक्पृथक्॥विनिःसृत्यविनिःसृत्यज्वालामालातिदीपितः॥४८॥प्रविवेशहरेःकायेयथाते

१ प्रतीकएकदेशः अंश्यतीकोवयवइतिकोशात्तत्समूहैरित्यर्थः ।

षाम्पितुस्तथा ॥ ततो हरिश्च ब्रह्मा च महादेवश्च तद्वचः ॥ ४९ ॥ वराहस्य प्रतिश्रुत्य ओमित्युक्त्वा पुनः पुनः ॥ तेषां ह्ययपरित्या-
 गे अकार्ष्यर्थं न मत्तमम् ॥ १५० ॥ ततस्तु षड्प्रहारेण शरभः कण्ठमध्यतः ॥ भित्त्वा वपुर्वराहस्य पातयामास तज्जले ॥ ५१ ॥ त-
 म्पातयित्वा प्रथमं सुवृत्तङ्गुनकन्तथा ॥ घोरश्च कण्ठदेशेषु भित्त्वा भित्त्वा जघान ह ॥ ५२ ॥ त्यक्तप्राणास्तु स्तेसव्यपेतुस्तोये
 महाणवे ॥ जलेशब्दं विवृतन्वानाः कालानलममल्विषः ॥ ५३ ॥ पतितेषु वराहेषु ब्रह्मा विष्णु हरस्तथा ॥ सृष्ट्यर्थं चिन्तयामासुः
 पुनरेव समागताः ॥ ५४ ॥ हरस्य तु गणाः सर्वे तदा भर्गसमागताः ॥ उपतस्थुर्महाभागाश्चतुर्भोगेन भाजिताः ॥ ५५ ॥ षट्त्रिं-
 शत्तसहस्राणि प्रमथ्या द्विजसत्तमाः ॥ तत्रैकत्रसहस्राणि भागे षोडश संस्थिताः ॥ ५६ ॥ नानारूपधरायैव जटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥
 ते सर्वे सकलैश्वर्ययुक्ता ध्यानपरायणाः ॥ ५७ ॥ योगिनो मदमात्सर्यं दम्भाहङ्कारवर्जिताः ॥ क्षीणपापामहाभागाः शम्भोः प्रीति-
 कराः पराः ॥ ५८ ॥ न ते परिग्रहं गङ्गाङ्गान्तिस्म कदाचन ॥ संसारविमुखाः सर्वेयतयो योगतत्पराः ॥ ५९ ॥ ध्यानावस्थं महादे-
 वम्परिवार्य धृतव्रताः ॥ कृत्वा परिषदं रुच्यतिष्ठन्ति विगतकुमाः ॥ १६० ॥ यदैव परमं उज्योतिश्चिन्तयत्यम्बिकापतिः ॥ तदैव
 ते पारिषदाः सर्वे सर्वेष्वेयान्ति तम् ॥ ६१ ॥ तेषोडश समाख्याताः कोटयो येयतव्रताः ॥ सिंहव्याघ्रादि सारूप्या अणिमादि समा-
 युताः ॥ ६२ ॥ अपरे कामिनः शम्भोः सुनर्मसंचिवाः स्मृताः ॥ विचित्ररूपा भरणजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ ६३ ॥ हरस्य तु

ल्यारूपेणविशदावृषभध्वजाः ॥ उमासदशरूपभिः प्रमदाभिः समागताः ॥ ६४ ॥ विचित्रमाल्याभरणादिव्यस्रगन्धभूषिताः ॥ उमासहायङ्कीडन्तमनुगच्छन्तिभूषिताः ॥ ६५ ॥ शृङ्गारवेषाभरणाअष्टौतेकोटयोगणाः ॥ अर्द्धनारीश्वराश्चान्येत्यर्द्धनारीश्वरंहरम् ॥ ६६ ॥ ध्यानस्थम्प्रविविशुस्तेतुल्यरूपाहरस्यये ॥ उमासहायोहियदारमेतेसमखंहरः ॥ ६७ ॥ अर्द्धनारीश्वरीरास्तुद्वारपालाभवन्ति ॥ आकाशमार्गेगच्छन्तमनुगच्छन्तिनित्यशः ॥ ६८ ॥ ध्यानस्थम्परिचर्यन्तिसलिलादिभिरीश्वरम् ॥ नानाशस्त्रधराः शम्भोगणास्तेप्रमथाः स्मृताः ॥ ६९ ॥ प्रमथन्तिचयुद्धेषुद्वामानान्महाबलान् ॥ तैवमहाबलाः शूराः सङ्ख्येयानवकोटयः ॥ १७० ॥ अपरेगायनास्तालमृदङ्गपणवादिभिः ॥ नृत्यन्तिवाद्यङ्कुर्वन्तिगायन्तिमधुरस्वरम् ॥ ७१ ॥ नानारूपधरास्तेवैसङ्ख्येयाकोटयस्त्रयः ॥ सततश्चानुगच्छन्तिविचरन्तम्महेश्वरम् ॥ ७२ ॥ सव्वमायाविनः शराः सव्वेशास्त्रार्थपारगाः ॥ सव्वेसव्वत्रसव्वज्ञाः सव्वेसव्वत्रगाः सदा ॥ ७३ ॥ मुहूर्तात्सव्वभुवनङ्गत्वायान्तिपुनर्भवम् ॥ अणिमाद्यष्टैश्वर्ययुक्तास्तेवैमहाबलाः ॥ ७४ ॥ अपरेरुद्रनामानोजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ देवेन्द्रस्यनियोगेनवर्त्तन्तेत्रिदिवेसदा ७५ ॥ तेषांसङ्ख्येयैककोटिस्तेसव्वेबलवत्तराः ॥ कुर्वन्तिहिसदासेवांहरस्यसततङ्गणाः ॥ ७६ ॥ विस्मयन्तिचपापिष्ठान्धर्मिष्ठाण्यालयन्तिच ॥ अनुगृह्णन्तिसततन्धृतपाशुपतव्रतान् ॥ ७७ ॥ विघ्नौचसततङ्कन्तियोगिनाम्प्रयतात्म

नाम् ॥ षड्विंशकोटयश्चैते हरस्य सकला गणाः ॥ ७८ ॥ वराहगणनाशार्थं हिताय जगतान्तथा ॥ शङ्करस्याथ सेवायै समुत्प
 न्ना इमे गणाः ॥ ७९ ॥ वराहस्य गणान्दृष्ट्वानरसिंहन्तथा हरिम् ॥ स्वयं शरभरूपः सन्ध्यायन्नादयदा करोत् ॥ १८० ॥ तच्छोक
 राद्यतो जातास्तत्तेषाम्बहुरूपाः ॥ क्रूरदृष्ट्या क्रूरयुदैः क्रूरकृत्यैरिमान् गणान् ॥ ८१ ॥ वराहस्य ध्रुतेत्येव ध्यैतः प्रोक्तङ्कपाद्दिना ॥
 अतस्ते क्रूरकर्माणः प्रजाताश्च भयङ्कराः ॥ ८२ ॥ न सदा क्रूरकर्माणिते कुर्वन्ति महौजसः ॥ दृष्टिमात्रस्य ते क्रूराः क्रूरास्ते
 न तु कार्यतः ॥ ८३ ॥ फलञ्जलन्तथा पुष्पम्पत्रम् मलन्तथैव च ॥ निवेदिता निभञ्जन्ति वनपर्वतसानुषु ॥ ८४ ॥ आहत्यापि च भु
 ञ्जन्ति पत्रम् पुष्पादिकञ्च यत् ॥ भवेद्भर्गस्य यद्भोग्यन्तद्भोग्यास्ते महौजसः ॥ ८५ ॥ आमिषाणि च नाश्नन्ति हि त्वैवैत्रचतुर्दशी
 मा ॥ तत्रामिषं हरेर्भुङ्क्ते चतुर्दश्याम् धौ सदा ॥ ८६ ॥ ततः सर्वे गणास्तत्र भुञ्जन्ति पलान्यपि ॥ हते वराहस्य गणे भर्गमासाद्य
 ते गणाः ॥ ८७ ॥ चतुर्भागाः स्वयम्भूत्वा भूतकर्म्म तैर्वैजगुः ॥ भूतत्वमभवत्तेषां श्रुतुर्भागवतान्तदा ॥ ८८ ॥ वचनात्पद्मयो
 नेस्तु भूतग्रामास्ततो मताः ॥ योलोकविदितः पूर्वम्भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ ८९ ॥ यतस्तेभ्यो धिक् यत्तद्भूतग्रामः स उच्यते ॥ इ
 तिवः कथितं सर्वम्भूताः शम्भुगणायथा ॥ ९० ॥ यदा हारायदा कारायत्कृत्यास्ते महौजसः ॥ यद्दंशणयान्नित्यमाख्यानम्
 हृदङ्कृतम् ॥ सदीर्घायुः सदोत्साही योगयुक्तश्च जायते ॥ ९१ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥

कथयैज्ञवराहस्यदेहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ त्रेतात्वगमगमपुत्रावराहस्यकथन्त्रयः ॥ १ ॥ आकालिकोयम्प्रलयः
 कस्माद्भगवताकृतः ॥ जनक्षयोमहाघोरोगराहेणमहात्मना ॥ २ ॥ कथंवात्मस्यरूपेणवेदास्त्राताश्चशाङ्गिणा ॥
 कथम्पुनरभूत्सृष्टिःकेनचोर्व्यसमुद्भूता ॥ ३ ॥ ईश्वरःशारभङ्कयन्त्यक्तवान्वाकथङ्कुरो ॥ कोदकप्रवृत्तन्तेहन्तन्नोवदम
 हामते ॥ ४ ॥ एतेषान्द्विजशाहूलभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तन्नोद्यश्रोष्यमाणानाङ्कथयस्वमहामते ॥ ५ ॥ मा
 र्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुध्वन्दिजशाहूलायत्पृष्ठोहमिहाद्भुतम् ॥ शृण्वन्नवहिताःसर्वेसर्व्वेदेदफलप्रदम् ॥ ६ ॥ यज्ञे
 षुदेवास्तुष्यन्ति यज्ञेसर्व्वम्प्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञेनद्विजयेतपृथ्वीयज्ञस्तारयतिप्रजाः ॥ ७ ॥ अन्नैनभूताजीवन्तिपर्जन्या
 दन्नसम्भवः ॥ पर्जन्योजायेतयज्ञात्सर्व्वयैज्ञमयन्ततः ॥ ८ ॥ सयज्ञोभूद्गराहस्यकायाच्छभुविदारितात् ॥ यथा
 हङ्कथयेतदःशृण्वन्त्ववहिताद्विजाः ॥ ९ ॥ विदारितेवराहस्यकायेभर्गणतत्क्षणात् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादेवाःसर्व्वैश्चप्र
 मयैःसह ॥ १० ॥ निन्युर्जलात्समुद्भूत्यतच्छरीरान्नभःप्रति ॥ तद्विभिदुःशरीरन्तेविष्णोश्चक्रेणखण्डशः ॥ ११ ॥ त
 स्याद्भूतसन्धयोयज्ञाजातास्तेवैपृथक्पृथक् ॥ यस्मादङ्गाच्चेयजातास्तच्छृण्वन्तुमहर्षयः ॥ १२ ॥ भूनासासन्धितो
 जातोऽज्योतिष्टोमोमहाध्वरः ॥ हनुश्रवणसन्धोस्तुवह्निष्टोमोव्यजायत ॥ १३ ॥ चक्षुर्ध्रुवाःसन्धिनानुव्रात्यष्टोमोव्य

जायत ॥ जातःपैनर्भवष्टोमस्तस्यपोत्रौष्ठसन्धितः ॥ १४ ॥ वृद्धष्टोमबृहत्ष्टोमौजिह्वामलादजायताम् ॥ अतिरात्रंस
 वैराजमधोजिह्वान्तरादभूत् ॥ १५ ॥ अध्यापनम्ब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् ॥ होमोदेवोबलिर्भौतोतन्द्रयज्ञोतिथिपूजन
 म् ॥ १६ ॥ स्नानन्तर्पणपठ्यन्तन्नित्ययज्ञाश्चसर्वशः ॥ कण्ठसन्धेःसमुत्पन्नाजिह्वातोविषयस्तथा ॥ १७ ॥ वाजि
 मेधमहामेधानरमेधस्तथैवच ॥ प्राणिहिंसाकरायेन्येतेजाताःपादसन्धितः ॥ १८ ॥ राजसूयोर्यकारोचवाजपेयस्तथै
 वच ॥ पृष्ठसन्धौसमुत्पन्नाग्रहयज्ञास्तथैवच ॥ १९ ॥ प्रतिष्ठोत्सर्गयज्ञाश्चदानश्चाद्वादयस्तथा ॥ हृत्सन्धितःसमुत्प
 न्नाःसावित्रीयज्ञैवच ॥ २० ॥ सर्वेसांस्कारिकायज्ञाप्रायश्चित्तकराश्चये ॥ तेमेदूमन्धितोजातायज्ञास्तस्यमहात्मनः
 ॥ २१ ॥ रक्षःसत्रंसर्पसत्रंसर्वैश्वैवाभिचारिकम् ॥ गोमेधोवृक्षयागश्चक्षुरेभ्योद्युधोऽभवन्निमै ॥ २२ ॥ मायेष्टिःपरमेष्टि
 श्रगीष्पतिर्भोगसम्भवः ॥ लाङ्गूलसन्धौसञ्जाताअग्नीषोमस्तथैवच ॥ २३ ॥ नैमित्तिकाश्चयेयज्ञाःसङ्क्रान्त्यादौप्रकीर्त्ति
 ताः ॥ लाङ्गूलसन्धौतेजातास्तथाद्वादशवार्षिकम् ॥ २४ ॥ तीर्थप्रयोगमारौचयज्ञःसङ्कर्षणस्तथा ॥ अर्कमाथर्व
 णश्चैवनाडीसन्धेःसमुद्गताः ॥ २५ ॥ ऋचोत्कर्षःक्षेत्रयज्ञःपञ्चमागर्गातियोजनः ॥ लिङ्गसंस्थानहेरम्बयज्ञाजाताश्चजा
 नुनि ॥ २६ ॥ एवमष्टाधिकञ्जातंसहस्रान्दिजसत्तमाः ॥ यज्ञानांसततल्लौकार्यैर्भाव्यन्तेधुनापिच ॥ २७ ॥ सुगस्य

पोत्रात्सञ्जातानासिकायाः श्रुवाभवत् ॥ अन्येस्रुकस्रुवभेदायेतेजाताः पोत्रनासयोः ॥ २८ ॥ ग्रीवाभागेनतस्याभूत्प्राग्वंशोमु
 निसत्तमाः ॥ इष्टापूर्तिर्यजुर्दम्माजाताः श्रवणरन्ध्रतः ॥ २९ ॥ दंष्ट्राभ्योद्व्यभवन्पूः कशारोमाणिचाभवन् ॥ उद्गताचतथाध्व
 र्युहोताशामित्रमेवच ॥ ३० ॥ अग्रदक्षिणवामाङ्गपश्चात्पादेषुसङ्गताः ॥ पुरोडाशाः सचरवोजातामस्तिष्कसञ्चयात् ॥ ३१ ॥
 कर्पुर्नैत्रद्वयाज्जातायज्ञकेतुस्तथाखुरात् ॥ मध्यभागोभवद्वेदीमदूल्कण्डमजायत ॥ ३२ ॥ रेतोभागात्तथैवाज्यंस्वधामन्त्राः
 समुद्गताः ॥ यज्ञालयः पृष्ठभागाद्धृत्पद्माद्यज्ञएवच ॥ ३३ ॥ तदात्मायज्ञपुरुषोमुष्माः कक्षात्समुद्गताः ॥ एवयैवन्तियज्ञाना
 म्भाण्डानिचहवीषिच ॥ ३४ ॥ तानियज्ञवराहस्यशरीरोदवचाभवन् ॥ एवयैवज्ञवराहस्यशरीरैर्यज्ञतामगात् ॥ ३५ ॥ यज्ञरू
 पेणसकलमाप्यायितुमिदञ्जगत् ॥ एवविधाययज्ञन्तुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३६ ॥ सुष्टुतङ्कनकङ्कोरमासेदुर्यज्ञतत्पराः ॥ तत
 स्तेषांशरीराणिपिण्डीकृत्यपृथक्पृथक् ॥ ३७ ॥ त्रिदेवास्त्रिशरीराणिव्यधमन्मुखवायुभिः ॥ सुष्टुतस्यशरीरन्तुव्यधमन्मुख
 वायुना ॥ ३८ ॥ स्वयमेवजगत्स्रष्टादक्षिणाग्निस्ततोभवत् ॥ कनकस्यशरीरन्तुधमापयामासकेशवः ॥ ३९ ॥ ततोभद्रार्हपत्या
 ग्निः पञ्चवैतानभोजनः ॥ धोरस्यतुवपुः शम्भुर्धर्मापयामासवैस्वयम् ॥ ततआहवनीयोग्निस्तक्षणात्समजायत ॥ ४० ॥ ए
 तैस्त्रिभिर्जगद्व्याप्तन्त्रिमूलंसकलञ्जगत् ॥ एतद्यत्रत्रयन्नित्यन्तिष्ठतिद्विजसतमाः ॥ ४१ ॥ समस्तादेवतास्तत्रवसन्त्यनुच

१ मस्तिष्कमस्तकमवधृताकारल्लेहः ।

रःसहः॥एतद्भद्रपदत्रित्यमेतदेवत्रयात्मकम् ॥४२॥ एतत्रयीविधिस्थानमेतत्पुण्यकरम्परम् ॥ यस्मिञ्जनपदेवैतदूयन्तेवह
 यस्त्रयः ॥४३॥ तस्मिञ्जनपदेनित्यश्चतुर्वर्गोविवर्द्धते ॥ एतद्वःकथितं सर्व्वयत्पृष्टोहन्दिजेत्तमाः ॥४४॥ यथायज्ञवराहस्य
 देहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ यथाचतस्यपुत्राणान्देहतोवह्नयोभवन् ॥४५॥ इतिश्रीकालिकापुराणोद्गात्रिशोध्यायः ॥३२॥ ॥ मार्क
 ण्डयउवाच॥आकालिकोयस्त्रलयोयतोभगवताकृतः॥तच्छृण्वन्तुमहाभागावाराहलोकसङ्क्षयम् ॥१॥ यथावामत्स्यरूपेणवे
 दास्त्राताश्च शार्ङ्गिणा ॥ तदहंसम्प्रवक्ष्यामिसर्व्वपापप्रणाशनम् ॥२॥ पुरामहामुनिःसिद्धः कपिलोविष्णुरीश्वरः ॥ साक्षा
 त्स्वयंहारिर्द्यौमौसिद्धानामुत्तमोमुनिः ॥३॥ ध्यायतःसिद्धमित्येवंसर्व्वजगदिदंस्वतः ॥ यतोजातोहरेःकायात्कपिलस्ते
 नसस्मृतः ॥४॥ सएकदापुराभूत्वामनोःस्वायम्भुवेन्तरे ॥ स्वायम्भुवम्भनूवौक्यम्भुनिवर्द्योब्रवीदिदम् ॥५॥ कपिलउ
 वाच ॥ स्वायम्भुवमनिश्चेषुब्रह्मरूपमहामते ॥ ममैवमीप्सितार्थन्त्वन्देहिप्रार्थयतोधुना ॥६॥ जगत्सर्व्वन्तवैवेदन्त्वयाचप
 रिपालितम् ॥ त्वयासर्व्वंक्षगत्सृष्ट्वमेवजगताम्यतिः ॥७॥ स्वर्गोपृथिव्याम्यातालेदेवमानुषजन्तुषु ॥ त्वम्प्रभुर्व
 रदोगोप्तात्वमैवैकःसनातनः ॥८॥ त्ववैधाताविधाताचत्वंहिसर्व्वेश्वरेश्वरः ॥ त्वयिप्रतिष्ठितं सर्व्वसततम्भुवनत्रयम् ॥९॥
 तपस्यतोयत्रसमम्प्रतिभास्यत्तिसोनगम् ॥ कार्य्यकारणतत्त्वौघसहितानिजगन्तिवै ॥१०॥ तन्मेदेहिरहःस्थानन्त्रिषुलोकैषु

दुर्लभम् ॥ पुण्यम्पापहरंरम्यञ्ज्ञानप्रभवमनुमम् ॥ ११ ॥ अहं हि सर्वभूतानाम्भूत्वाप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ उद्धरिष्येजग
 उजातन्निर्ममयज्ञानदीपिकाम् ॥ १२ ॥ अज्ञानसागरेमग्नमधुनासकलञ्जगत् ॥ ज्ञानस्रवप्रदायाहन्तारयिष्येजगत्रयम् ॥ १३ ॥
 एतस्मिन्माम्भवान्त्सम्यगुपपन्नमिहेच्छति ॥ त्वन्नोनाथश्चपूज्यश्चपालकश्चजगत्प्रभो ॥ १४ ॥ इत्येवमुक्तः समनः कपिलेन
 महात्मना ॥ प्रत्युवाच महात्मानङ्कपिलं संशितव्रतम् ॥ १५ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ यदि त्वया खिलजगद्वितीयञ्ज्ञानदी
 पिकाम् ॥ चिकीर्षुणा यतः कार्ययङ्किं स्थानार्थं नयातव ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भः सुमहत्तपस्तेषु पुराङ्गतम् ॥ समेययाचेतपसेस्था
 नङ्कुस्मैनचद्विज ॥ १७ ॥ शम्भुः सम्भोगरहितो देवमानेन वत्सरात् ॥ अयुतानितपस्तेषु सोऽपि स्थानन्नचैक्षत ॥ १८ ॥ देवे
 न्द्रोऽवीतिहोत्रश्चमनोरक्षसाम्पतिः ॥ यादःपनिर्मर्मातरिश्वाधनाध्यक्षस्तथैव च ॥ १९ ॥ एतेतेपुस्तपस्तीव्रान्दिक्पालत्वम
 भीप्सवः ॥ स्थानन्नमार्गयामासुः किञ्चनापि महामुने ॥ २० ॥ देवागाराणि तीर्थानि क्षेत्राणि सरितस्तथा ॥ बहूनि पुण्यभाज्य
 त्रतिष्ठन्तिकपिलक्षितौ ॥ २१ ॥ तेषामेकतमन्वञ्चेदासावकुरुषेतपः ॥ स्थानम्ब्रह्मैस्तपःसिद्धिर्न भविष्यति तत्र किम् ॥ २२ ॥
 मत्तः स्थानार्थं नातावलेकवल्नते विकल्पनम् ॥ अयं वै कल्पनो धर्मोऽयज्येतेन तपस्विनाम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मनोः स्वायम्भवस्य तु ॥ चकोप कपिलः सिद्धः प्रोवाच च तदामनुम् ॥ २४ ॥ ॥ कपिल उवाच ॥ ॥ त्व

यिविश्रम्भमाधायतपसःसिद्धयेचिरात्। स्थानम्मयाप्रार्थितन्तेन्माङ्घ्रिपसिहेतुभिः ॥ २५ ॥ अनेनात्यग्रवचसातैवाहन्नच
क्षमे ॥ स्वयन्निश्रुवनाध्यक्षइतितेगव्यैर्दृशः ॥ २६ ॥ अक्षाम्यन्तेवयोमेधप्रार्थनायाव्विकल्थनम् ॥ यत्त्वैवदसितस्यत्व
म्फलमेतदवाप्नुहि ॥ २७ ॥ इदन्निश्रुवनं सर्वसंदेवासुरमानुषम् ॥ हतप्रहतविध्वस्तमचिरेणभविष्यति ॥ २८ ॥ येने
यमुद्धतापृथ्वीयेनवास्थापितापुनः ॥ योवास्याअन्नकर्त्तास्याद्योवास्याःपरिरक्षकः ॥ २९ ॥ तएवसर्व्यैर्हिंसन्तुसकलंसच
राचरम् ॥ नचिराद्रक्ष्यसिमनोजलपूर्णश्चगत्रयम् ॥ ३० ॥ हतप्रहतविध्वस्तन्तवगव्यैर्विज्ञातनम् ॥ एवमुक्त्वा मनोन्द्रोसो
कपिलस्तपसान्निधिः ॥ ३१ ॥ अन्तर्द्विजगामापितदाब्रह्मसदोमनिः ॥ कपिलस्यवचःश्रुत्वाविषण्णवदनोमनुः ॥ ३२ ॥
भावीतिप्रतिपद्याशुमनन्तोवाचकिञ्चन ॥ ततःस्वायम्भुवोधीमांस्तपसेधृतमानसः ॥ ३३ ॥ हितायसर्व्वजगतान्दिदृक्षु
र्गर्गुडध्वजम् ॥ विशालाम्बदरोय्यातो गङ्गाद्वारान्तिकङ्कलु ॥ ३४ ॥ तत्रगत्वाजगद्दर्त्तामनुःस्वायम्भुवःस्वयम् ॥ ददश
वदरीन्तत्रपण्याम्यपप्रणाशिनीम् ॥ ३५ ॥ सदाफलवतीनित्यम्भुदुशाद्रलमञ्जरिम् ॥ सुच्छायाम्सृणांशीर्णशुष्कपत्र
विवर्जिताम् ॥ ३६ ॥ गङ्गातोयौघसंसिक्थिखामूलान्तराखिलाम् ॥ उपास्यमानांस्ततन्नानामुनितपोधनैः ॥ ३७ ॥
तत्स्थानंसर्व्वतोभद्रन्नानामृगगणान्वितम् ॥ फल्लारविन्दसलिलरमणीयवृष्टप्रदम् ॥ ३८ ॥ प्रविश्यतपसेयत्नमकरोल्लो

१ बहुवचनसुद्धारकादिबहुत्वात् ।

कभावनः ॥ सभूत्वनियताहारः परमेणसमाधिना ॥ ३९ ॥ आराधयामासहरिश्चिगत्कारणकारणम् ॥ सर्वेषाञ्जगता
 नाथग्रीलेमेघाञ्जनप्रभम् ॥ ४० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कुमललोचनम् ॥ पीताम्बरधरन्देवङ्गरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ४१ ॥
 जगन्मयल्लोकनाथैव्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् ॥ जगद्बीजंसहस्राक्षंसहस्रशिरसम्प्रभम् ॥ ४२ ॥ सर्वव्यापिनमाधारन्न
 रायणमजव्यिभम् ॥ जपन्नेतत्परम्पन्नसर्ववेदमयम्मनुः ॥ ४३ ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ औनमोव
 सुदेवाथशुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ४४ ॥ इतिजप्यम्प्रजपतोमनोः स्वायम्भुवस्यतु ॥ प्रससादजगन्नाथः केशवोनचिरादथ
 ॥ ४५ ॥ ततः क्षुद्रक्षयोभूत्वादूर्वादलसमप्रभः ॥ कर्पूरकलिकायुग्मतुल्यनेत्रयुगोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥ तपस्यन्तम्प
 हात्मानम्पनुंस्वायम्भुवम्मानिम् ॥ आससादतदाक्षुद्रमत्स्यरूपीजनार्दनः ॥ ४७ ॥ उवाचचमहात्मानम्पनुंस्वायम्भु
 न्तथा ॥ सुसन्नस्तः सकारुण्ययुक्तम्भीतिसगद्गदम् ॥ ४८ ॥ तपोनिधेमहाभागमीनाधावन्तिभक्षितुम् ॥ नित्यमुद्वेजितम्प
 त्स्यैर्विंशालैर्भक्षितुन्प्रति ॥ ४९ ॥ प्रत्यहम्पाम्महाभागमीनाधावन्तिभक्षितुम् ॥ समन्ततोधिकारान्तुत्वन्नाथोगोपितुङ्ग
 मः ॥ ५० ॥ अद्यप्रभूतैर्विवपुलैर्दारितः पृथुरोमभिः ॥ विश्रान्तोहृद्भुद्रतरोनचशक्तः पलायने ॥ ५१ ॥ प्राणाकाङ्क्षीमहा
 त्मानम्भवन्तंशरणम्मानिम् ॥ प्रातोहृद्भेदनुक्रोशस्तेस्तिमाम्प्रतिपालय ॥ ५२ ॥ भयोद्घान्तमनाश्चाहवृक्षछायाश्चवञ्चला

म् ॥ दृष्ट्वाचलतरङ्गाश्चमत्स्यादिविविभेभ्यहम् ॥ ५३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वामनुःस्वा
 यम्भवस्ततः ॥ कृपयापरयायुक्तः प्रोचेहंरक्षितातव ॥ ५४ ॥ ततःकरोदरेतोयमादायाधायतत्रतम् ॥ समक्षङ्कुद्रुमस्यस्यवि
 हारंसमलोकयत् ॥ ५५ ॥ ततोदयालुःसमनुस्तम्भस्यश्चारुरूपिणम् ॥ अलिञ्जरेतोयपूणैर्न्यधाद्विपुलभोगिनि ॥ ५६ ॥
 सतस्मिन्मणिर्केमत्स्योवर्द्धमानोदिनेदिने ॥ सामान्यरोहितत्रायदेहोभून्नचिरादथ ॥ ५७ ॥ दशघटजलपूणम्प्रत्यहंसम
 हात्सामणिककमतिकव्वन्वर्द्धयामासमत्स्यम् ॥ सचसुविशदनेत्रोमत्स्यबालोचिरेण मणिकसलिलमध्येलोमशःपीनदे
 हः ॥ ५८ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ तन्तथापीवरत
 नन्दृष्ट्वामत्स्यम्भनःस्वयम् ॥ गृहीत्वापाणिनाफुल्लनलिनांसरसीर्य्यौ ॥ १ ॥ तत्सरस्तत्रविपुलम्पुण्येनारगयाश्रमे ॥ ए
 कयेजनविस्तीर्णसाद्वयोजनमायतम् ॥ २ ॥ नानामीनगणोपेतंशीतामलजलोत्करम् ॥ तदासाद्यसरोमत्स्यव्विनि
 धायमनुस्तदा ॥ ३ ॥ पालयामाससुतवत्कृपयापरयायुतः ॥ सोचिरेणैककालेनपीनोवैसारिणोभवत् ॥ ४ ॥ नममौत
 त्रसरसिद्वहत्वाद्विजसन्तमाः ॥ सएकदामहामत्स्यःपूर्व्वोपरतद्वये ॥ ५ ॥ शिरःपुच्छेनिधायाशुतुङ्गदेहःसमुच्छृतः ॥
 स्वायम्भुवम्भहात्मानञ्चक्रोशत्राहिमामिति ॥ ६ ॥ तन्तथासमनुज्ञात्वाक्रोशन्तस्थलपुच्छकम् ॥ आससादतदामत्स्यञ्जग्राह

१ अलिञ्जरः मुदादिधटितजलपात्रविशेषः ।

२ मलिञ्जरे ।

३ प्रशंसायां कन् ।

चकरेणतम् ॥ ७ ॥ नशक्याम्यहमद्धर्तुमृथुरोमाणमद्भुतम् ॥ इतिसञ्चिन्तयश्रेवप्रोधाधारेणनम् ॥ ८ ॥ भगवान्
 पिविश्वत्सामत्स्यरूपीजनार्दनः ॥ स्वायम्भुवकरम्प्राप्यलघिमानमुपाश्रयत् ॥ ९ ॥ ततःकराभ्यामद्वृत्यस्कन्धेकृत्वा
 णुजम्मनुः ॥ निनायसागरन्तत्रतोयेचनिदधेततः ॥ १० ॥ यथेच्छमत्रवर्द्धस्वनकोपित्वाव्वधिष्यति ॥ अचिरेणैवसम्पू-
 ण्णर्देहत्वंसमवाप्नुहि ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वासमहाभागःसर्वप्राणभृताव्वरैः ॥ लघुत्वञ्चिन्तयैस्तस्यविस्मयम्परमद्भुतः ॥ १२ ॥
 मत्स्योपिनचिरादेवंपूर्णकायस्तदामहान् ॥ सर्वतःपूरयामासदेहाभोगेनसागरम् ॥ १३ ॥ तम्पूणकायमालोक्यव्य-
 तीत्याम्भःसमच्छितम् ॥ शिलाभिर्निचितस्फीतम्मानसाचलसन्निभम् ॥ १४ ॥ रुन्धन्तंसागरंसर्वदेहाभोगाचलोकृतम् ॥
 स्वायम्भुवोमनुर्द्वामान्मेनमत्स्यन्नतन्तदा ॥ १५ ॥ ततःपप्रच्छतंसान्नामत्स्यंस्वायम्भुवोमनुः ॥ विचिन्त्यलघिमानञ्चपश्य-
 न्मूर्तिन्तदाद्भुताम् ॥ १६ ॥ मनरुवाच ॥ नत्वाम्मत्स्यमहम्मन्येकस्त्वमेवदसत्तम ॥ महत्त्वैल्लघिमानन्तेचिन्तयन्त्सु-
 महत्तर ॥ १७ ॥ त्वम्ब्रह्मात्यथवाविष्णुःशम्भुर्वामीनरूपधृक् ॥ नचेद्रुत्यम्महाभागतन्मेवदमहामते ॥ १८ ॥
 मत्स्यउवाच ॥ आराध्योहन्त्वयानित्यय्योर्हरिःससनातनः ॥ तवेष्टकामसिद्धयर्थम्प्रादुर्भूतःसमाहितः ॥ १९ ॥ यत्त्व-
 मिच्छसिभूतेशमतस्त्वस्मीनमूर्तिः ॥ तत्करिष्येऽद्यताम्मूर्तिमिमांस्विद्विमनोमम ॥ २० ॥ ॥ साक्रेण्डेयउवाच ॥ इति

१ आभोगः परिपूर्णता । देहपूर्णतयेत्यर्थः ।

तस्यवचःश्रुत्वाविष्णोरमिततेजसः ॥ ज्ञात्वाप्रत्यक्षतोविष्णुम्मनस्तुष्टावकेशवम् ॥ २१ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ नमस्तेजग
दव्यक्तपरापरपतेहरे ॥ पावकादित्यशीतंशुनेत्रत्रयधराव्यय ॥ २२ ॥ जगत्कारणसर्वज्ञजगद्दामहरेपर ॥ परापररात्मरू
पात्मन्यारिणाभ्यारकारण ॥ २३ ॥ आत्मानमात्मनाधृत्वाधारारूपधरोहरे ॥ विभर्षिसकलौल्लोकानाधारात्मैखिविक्रम
॥ २४ ॥ सर्ववेदमयश्चेष्टधामधारणकारण ॥ स्रौघपरमेशाननारायणसुरेश्वर ॥ २५ ॥ अयोनित्स्वप्नगद्योनिरपाद
स्वंसदागतिः ॥ त्वन्तेजस्पर्शहीनश्च सर्वेशस्त्वमनीश्वरः ॥ २६ ॥ त्वमनादिः समस्तादिस्त्वन्नित्यानन्तरोन्तरः ॥ य
द्वैममण्डश्चगताम्बीजम्ब्रह्माण्डसञ्ज्ञितम् ॥ २७ ॥ तद्बीजम्भवतस्तेजस्त्वयोक्तं सल्लेषुच ॥ सर्वधारोनिराधारोनिर्हृतुः
सर्वकारणम् ॥ २८ ॥ नमोनमस्तेविश्वेशलोकानाम्प्रभवप्रभो ॥ सृष्टिस्थित्यन्तहेतुस्त्वविविधिषण्णहारात्मधृक् ॥ २९ ॥
यस्यतेदशघार्मिषट्पादिवर्जिता ॥ ज्योतिःपतिस्त्वमम्भोधिस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३० ॥ कस्तेभावव्यक्तुमीशः
परेशस्थूलास्थूलोयोगोरूपार्थवर्गात् ॥ तस्मै नित्यम्मेनमोस्त्वद्योभूदादित्यवर्णन्तमसः परस्तात् ॥ ३१ ॥ सहस्रशी
र्षापुरुषःसहस्रपात्सहस्रचक्षुः पृथिवीसमन्ततः ॥ दशङ्गुल्यौहिसमेत्यतिष्ठत्समेप्रसीदत्विविष्णुः ॥ ३२ ॥ नमस्ते
मीनमतेहनमस्तेभगवन्हरे ॥ नमस्तेजगदानन्दनमस्तेभक्तवत्सल ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ स्वयाम्भुवेन

मनुनासंस्तुतोमत्सरूपधृक् ॥ वासुदेवस्तदात्राहमेघगम्भीरनिःस्वनः ॥ ३४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ तुष्टोस्मि
तपैसातेद्यमक्तयाचापिस्तुतोमुहुः ॥ सपर्ययाचदोनेनवरव्यसत्रत ॥ ३५ ॥ इष्टार्थसम्प्रदास्यामितुभ्यन्नात्रविचारा
णा ॥ वर्यस्वेप्सितान्कामाल्लोकानावैहितञ्चयत् ॥ ३६ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ यदिदेयोवरोमेघलोकानार्योहि
तोभवेत् ॥ तन्मेदेहिवरव्यैष्णोतव्यैक्ष्यामिशणुष्वमे ॥ ३७ ॥ शशापकपिलः पूर्वम्पदर्थेभवनत्रयम् ॥ हतप्रहर्तवि
ध्वस्तंसकलन्तेभवेदिति ॥ ३८ ॥ येनेयमुद्धृतापृथ्वीयेनेयमप्रतिपालिता ॥ सहरिष्यतियस्त्वेनान्तेधुनाह्लावयन्त्विमाम्
॥ ३९ ॥ ततोहन्दीनहृदयस्त्वामेवशरणङ्गतः ॥ नयथेदन्निभुवनम्भविष्यतिजल्लुप्तम् ॥ ४० ॥ हतप्रहर्तविध्वस्तन्त
थात्वन्देहिमेवरम् ॥ भगवानुवाच ॥ नमत्तःकपिलोभिन्नस्तथानकपिलादहम् ॥ ४१ ॥ यदुक्तन्तेनमुनिनामयोक्त
विविद्धितन्मनो ॥ तस्माद्यदुदितन्तेनतत्सत्यन्नान्यथाभवेत् ॥ ४२ ॥ करिष्येतत्रसाहाय्यंस्वायम्भुवननिबोधतत् ॥ हतं
प्रहर्तविध्वस्तेतोयमग्रेजत्रये ॥ ४३ ॥ नचिरादेवततोयंशोषयिष्यामिवैमनो ॥ यावज्जल्लुप्तवस्तावद्यथाकार्यन्त्वया
मनो ॥ ४४ ॥ तन्मेनिगदतःपथ्यंशणुष्ववाहितोधुना ॥ सर्वयज्ञिककाष्ठौधैरेकानौकाविधीयताम् ॥ ४५ ॥ तामहन्द्रढयि
ष्यामियथानोभिद्यतेजलैः ॥ दशयोजनविस्तीर्णान्निशद्योजनमायताम् ॥ ४६ ॥ धारणीसर्व्वबीजानाम्भुवनत्रयवर्द्धि

नीम् ॥ सर्वथक्षियवक्षाणाम्भूरिवल्लतन्तुभिः ॥ ४७ ॥ नवयोजनदीर्घान्तुर्व्यामत्रयसुवस्तताम् ॥ कुरुष्वत्वम्भनो
तूर्णम्बृहतीमीरिकाब्दीम् ॥ ४८ ॥ जगद्धात्रीजगन्मायालोकमाताजगन्मयी ॥ द्रढयिष्यतिरञ्जुन्नत्रद्वयतिथयात
था ॥ ४९ ॥ सर्वाणिबीजान्यादायसवेदान्तसप्तवैक्रुषीन् ॥ तस्यान्नाविनिषणस्त्वव्यैर्तमानेजलछवे ॥ ५० ॥ दक्षेण
सहसङ्गम्यस्मरिष्यसिमनोमम ॥ स्मृतोहन्तूणमायास्येभ्रवतोनिकटम्प्रति ॥ ५१ ॥ श्यामलेनाथशृङ्गेणत्वम्माञ्ज्वास्थ
सिवैतदा ॥ यावत्प्रहृतिविध्वस्तहंतस्याद्भुवनत्रयम् ॥ ५२ ॥ तावत्पृष्ठेनतान्नावव्यौढाहन्नात्रसंशयः ॥ जलछुतेतुसम्पूर्णेशृङ्गेमम
चतान्तरिम् ॥ ५३ ॥ त्वन्तदावटीरिकयासन्थानिष्यसिवैदढम् ॥ बद्धायान्नाविभेशृङ्गेदेवमानेनवत्सरान् ॥ ५४ ॥ सहस्र
म्प्रेरयिष्यामितान्नावंशोषयञ्जलम् ॥ ततःशुष्केषुतोयेषुप्रोत्तुङ्गेशिखरेगिरेः ॥ ५५ ॥ हिमाचलस्यबद्धाहन्तस्मिन्नावमहम्म
नो ॥ ताव्यगोपयितानित्याख्यावद्भूःशोषयेज्जलम् ॥ ५६ ॥ चिन्तितोहन्त्वयाप्राप्स्येयदाहिनि कटन्तव ॥ शृङ्गेणश्यामलेनैव
त्वम्माञ्ज्वास्यासिपञ्करे ॥ ५७ ॥ पुनःसृष्टिन्ततःकृत्वामत्प्रसादान्महामते ॥ त्रैलोक्यदुल्लभामृद्धिमवाप्स्यसिसनातनीम्
॥ ५८ ॥ अहमाराधितोयेनजप्येनभवतामनो ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्ययस्तोषयति तेनमा ॥ ५९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतिदत्तावरन्तस्मैमत्स्यस्तेननमस्कृतः ॥ अन्तर्हृदयेजगन्नाथोलोकानुग्रहकारकः ॥ ६० ॥ स्वायम्भुवोपिभगवानन्तर्धान

२ व्यामोवाब्धोः सकरयोरित्यमरः ॥ १ वटी रज्जुः ।

झूतेहरौ ॥ यथोक्तंहरिणापूर्वन्नावंरज्जुन्तथाकरोत् ॥ ६१ ॥ सर्वयज्ञियवृक्षौघाच्छित्वास्वायम्भुवस्तदा ॥ उद्धृत्यका
 रयामासवास्यादिभिरिसौतरिम् ॥ ६२ ॥ तेषाव्यैकलमद्भुतसूत्रसङ्घैर्वटीरिकाम् ॥ पूर्वोक्तेनप्रमाणेनकारयामासवै
 मनः ॥ ६३ ॥ ततःकालेनमहतावृत्ययुद्धमहाद्भुतम् ॥ विष्णोर्ध्यज्ञवराहस्यशरभस्यहरस्यच ॥ ६४ ॥ ततो जललुवेजा
 तेविध्वस्तेभुवनत्रये ॥ तयारज्ज्वातरिम्बद्धाबीजान्यादायसर्वशः ॥ ६५ ॥ वेदानृषीस्तदैदासतदशश्चादायैवमनुः ॥
 तस्यान्नाविसमाधायतोयमग्रेचचरे ॥ ६६ ॥ स्वायम्भुवस्तदामत्स्यहरिसस्मारनौगतः ॥ ततो जलानामपरिसशृङ्गइवप
 र्वतः ॥ ६७ ॥ उदितश्चैकशृङ्गेणविष्णुर्मत्स्यस्वरूपधृक् ॥ आगतस्तत्रनचिराद्यत्रास्तेतरिणामनुः ॥ ६८ ॥ तरिमारु
 ह्यविपुलेतोयराशौभयङ्करे ॥ यावच्चलाचलन्तोयन्तावत्पृष्ठेतरिण्यधात् ॥ ६९ ॥ जलेप्रकृतिमापन्नशृङ्गेबद्धावटीरिकाम् ॥
 तान्नावन्नोदयामाससहस्रन्दैववत्सरान् ॥ ७० ॥ स्वयन्नावमवष्टभ्यदधारपरमेश्वरः ॥ योगनिद्राजगद्वात्रीसमासीदद्वटी
 रिकाम् ॥ ७१ ॥ ततःशनैःशनैस्तोयेशोषङ्गच्छतिवैचिरात् ॥ पश्चिमंहिमवच्छङ्गंसुमग्रन्तोयमध्यतः ॥ ७२ ॥ द्वेसह
 स्रेयोजनानामुच्छितस्यहिमप्रभोः ॥ पञ्चाशत्सहस्राणिशृङ्गन्ततस्यचोच्छितम् ॥ ७३ ॥ तस्मिञ्छृङ्गेततोनावम्बद्गाम
 तस्यात्मधृग्घरिः ॥ जगामशोषणायाशुजलानाञ्जगताम्पतिः ॥ ७४ ॥ एवंहिमस्यरूपेणवेदास्त्राताभ्यशाङ्किणा ॥ क

पिलस्यतुशुपेनकृतआकालिकोलयः ॥ ७५ ॥ आकालिकोयम्प्रलयोयतोभगवताकृतः ॥ इतिवः कथितं सर्व्वथैथावद्वि
 जसत्तमाः ॥ ७६ ॥ इतिश्रोकालिकापुराणेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ७७ ॥ यथापुनरभू
 त्सृष्टिकालप्रलयेगते ॥ येनचैवोद्धृतापृथ्वीतच्छृण्वन्तद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ व्यतीतेप्रलयेविष्णुः कर्मरूपीमहाबलः ॥ २ ॥
 हेनिधायपृथिवीमद्धृत्याथसपर्व्वताम् ॥ २ ॥ समाञ्चकारसकलाम्पूर्व्ववत्परमेश्वरः ॥ शरभस्यवराहस्यतत्पुत्राणाम्पदक
 र्मैः ॥ ३ ॥ यत्रभूमिर्व्विशिर्णाभूतांसमाङ्कमठोऽकरोत् ॥ कृत्वासमन्ततोभूमिम्पूर्व्ववत्परमेश्वरः ॥ ४ ॥ अनन्तधारयामा
 सपृथिवीतलसंश्रितम् ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चरश्चपरमेश्वरः ॥ ५ ॥ नावोदरस्थान्स्तप्तमनीन्मनस्वायम्भुवन्तदा ॥ न
 रनारायणौचौभौदक्षश्चोचुः समागताः ॥ ६ ॥ शृण्वन्तुमनयः सर्व्वेनरनारायणौतथा ॥ दक्षस्वायम्भुवमनोवयम्ब्रह्मो
 नाचयत् ॥ ७ ॥ सृष्टिर्ब्रह्मावराहस्यशरभस्यचसङ्गरात् ॥ अतोस्माकंयथाकाव्यासृष्टिराकर्णयन्तुतत् ॥ ८ ॥ नरनाराय
 णावेतौसृष्ट्यर्थं समुपस्थितौ ॥ संस्थापनायेदेवानाम्परमन्तप्यतान्तपः ॥ ९ ॥ आप्याय्यतपसाचोभौजनलोकगता
 न्सुरान् ॥ आनयन्त्वपराञ्छ्वत्सैसृजन्तुगणान्वहून् ॥ १० ॥ नक्षत्राणिग्रहौश्ववेतषांस्थानानिर्विमुने ॥ एतयोस्तप
 सायान्तुस्थिरताम्पूर्व्ववन्मनो ॥ ११ ॥ सूर्य्यस्यरथसंस्थानन्तथाचन्द्ररथस्थितिम् ॥ करोत्वयम्महाभागः स्वयमेवजना

१ नावउदरस्थामिलत्रयत्यलोपयोः सतारापेत्वात्सन्धिः ।

र्दनः ॥ १२ ॥ पृथिव्यां सर्व्वबीजानि स्वायम्भुवमनोत्वया ॥ उप्यन्तां सर्व्वतः सस्यपूणा भवतु मे दिनी ॥ १३ ॥
 प्ररोहयौषधीर्व्वक्षाल्लैतावल्लीश्च सर्व्वतः ॥ स्वायम्भुवमहान्येतत्प्राप्तान्यतु फलानि च ॥ १४ ॥ दक्षः सप्तमनीन्द्र
 स्तुयज्ञेन यजतां हरिम् ॥ वराहपुत्रदेहोत्थमग्नित्रयमिदय्यजन् ॥ १५ ॥ असौ यज्ञो वराहस्य देहाज्जातस्तु सृष्टये ॥ अ
 नैनवतु यज्ञेन दक्षः सृष्टिन्तनोत्विमाम् ॥ १६ ॥ नरनारायणाभ्यान्तु मुनिभिः सप्तभिस्तथा ॥ दक्षेण भवता चापियज्ञे
 नैभिस्तथाग्निभिः ॥ १७ ॥ सम्पूर्य्यतामियं सृष्टिः स्वर्गो भुविरसातले ॥ वयञ्च सृष्टिमाप्याय्य यथा सम्पद्यते त्वियम् ॥
 ॥ १८ ॥ यतिष्यामस्तथानित्यय्यैयङ्कुरुत सज्जनम् ॥ ततः सम्पद्यतां सृष्टिर्यथा पूर्ण्वन्तैव च ॥ १९ ॥ प्रथमन्त्व
 न्तु बीजानि प्ररोहय मनोधुना ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यादिश्य महाभागा विधिविष्णुषध्वजाः ॥ २० ॥ यथास्था
 नं स्थापयितुम्पर्व्वतान् प्रययुस्ततः ॥ मेरुमन्दरकैलासहिमवत्प्रभृतिष्वथ ॥ २१ ॥ पुराणि सर्व्वदेवानां तैवैचक्रुः पृथक्पृ
 थक् ॥ परित्यज्य ततो नावमवधृत्य वसुन्धराम् ॥ २२ ॥ स्वायम्भुवः क्षितौ बीजान्यवपत्सर्व्वसम्पदे ॥ ततो वृक्षलताव
 ल्लीगुल्मानि च वनानि च ॥ २३ ॥ बालसस्यानि धानानि तैवौषधयः समाः ॥ बीजकाण्डप्ररोहाश्च प्रताना जलजा
 नि च ॥ २४ ॥ प्रफुल्लानि विकोशानि फलकन्ददलानि च ॥ बभूवुः शाद्वलान्येव सर्व्वेषाम् प्राणवृद्धये ॥ २५ ॥ पृथि

वीसस्यसम्पन्नावृक्षास्तेशाद्वलाःशुभाः ॥ दृष्टाःपूर्वार्धयथातस्मान्मनुनाचित्तहर्षिणा ॥ २६ ॥ ततो नरोमहायोगीतपस्ते
 पेमहत्तमम् ॥ नारायणश्च देवानां भ्माचनयमहामतिः ॥ २७ ॥ नारायणो नरश्चोभौ परमावृषिसत्तमौ ॥ तपसाराध्य परम
 न्तोमयमनामयम् ॥ २८ ॥ आनित्याते जलगतान्देवान् देवर्षिसत्तमान् ॥ येमृता अमराः पूर्वङ्गणशस्तान् पृथक् पृथक् ॥ २९ ॥
 तपोबलेन महतासर्जयामास तुर्मनी ॥ सूर्याचन्द्रमसौ देवौ दिक्पालौ श्वतथा दश ॥ ३० ॥ जनार्दनः स्वयश्चक्रपाताल
 तलवासिनः ॥ सूर्याचन्द्रमसौश्चक्रसंस्थानमच्युतः ॥ ३१ ॥ पूर्ववद्योजयामास दिवा रात्रिस्थितौ च तौ ॥ ओषधी
 षु च जातासु यज्ञवृक्षेषु सत्तमाः ॥ ३२ ॥ सस्यबीजेषु जातेषु देवेषु च पृथक् पृथक् ॥ दक्षः कर्तुं समारंभे ज्यातिष्ठो ममहाध्व
 रम् ॥ ३३ ॥ कश्यपोऽत्रिर्व्वसिष्ठश्च विश्वामित्रोऽथ गौतमः ॥ जमदग्निर्भरद्वाज एते सप्तर्षयो मलाः ॥ ३४ ॥ एतैः सप्त
 मनीन्द्रैस्तु दक्षो ब्रह्मसुतः स्वयम् ॥ महायज्ञान्ततश्च क्रेयावद्वा दशवत्सरान् ॥ ३५ ॥ द्रुयमानेषु तत्रैव त्रिष्वग्निषु पुनः पुनः ॥
 इज्यमानेन वराहे तु यज्ञरूपे तदा द्विजैः ॥ ३६ ॥ चतुर्विधाः प्रजा जाता यज्ञादेव द्विजोत्तमाः ॥ ततो दक्षस्य सञ्जाताः पुत्र्यः पुण्या
 स्त्रयोदश ॥ ३७ ॥ सरूपगणसम्पन्नाः सृष्ट्यर्थममितप्रजाः ॥ ताः पुत्रीः प्रददौ दक्षः कश्यपाय ममहात्मने ॥ ३८ ॥ ताभ्यां
 जाताश्च बहवस्तैर्व्याप्तं सकलञ्च गन् ॥ ससर्वा साम्प्रजानान्तु कश्यपो जनको ह्यभूत् ॥ ३९ ॥ निश्चितिद्विजशाद्वलाः कश्य

पात्सकलञ्जगत् ॥ तासान्नामानितज्जाताः प्रजाः सर्वाः पृथक्पृथक् ॥ ४० ॥ शृण्वन्तुमनयः सर्वे सम्यक्कथयतामम ॥ अदिति
 द्विर्दिद्विदुः कालादनायुः सिंहकामुनिः ॥ ४१ ॥ क्रोधाप्रधावरिष्ठाचविनताकपिला तथा ॥ कद्रूस्त्रयोदशसुता एतादक्षस्य कीर्ति
 ताः ॥ ४२ ॥ सञ्जातोदक्षिणाङ्गुष्ठा न्मनसाध्यायतोविधेः ॥ तेन देवमनुष्येषु दक्ष इत्येव कथ्यते ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणो मानसाः पुत्राद
 शपूव्यम्प्रकीर्तिताः ॥ तेषां षट्सृष्टिकृत्तारो व्यतीतोस्मिन्नक्षये ॥ ४४ ॥ मरौ चिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ मरौ चेस्तन
 योजातः काश्यपो लोकभावनः ॥ ४५ ॥ अस्यैव दक्षकन्याभ्यः प्रजाजज्ञेथ भूरिशः ॥ अस्य जाया प्रजातानान्नामतो विनिबो
 धत ॥ ४६ ॥ धाता मित्रोऽर्थमाशक्रोवरुणः सोम एव च ॥ भगो विवस्वान्पूषा च सवितृ त्वष्टृ विष्णवः ॥ ४७ ॥ अदितेर्द्वादशसु
 ता आदित्यास्ते प्रकीर्तिताः एषाङ्गुनीयान्गुणवान्त्सदा यस्तपति प्रजाः ॥ ४८ ॥ सर्वेश करोमख्योगद्यते वो दिवाकरः ॥ एक ए
 व दितेः पुत्रो हि रण्यकशिपुर्बली ॥ ४९ ॥ चत्वारस्तस्य तनया हृष्टामदबलान्विताः ॥ प्रल्हादोऽत्यथ संहो दो बाष्कलः शिबिरे
 व च ॥ ५० ॥ प्रल्हादस्य त्रयः पुत्रास्तेषामाद्यो विरोचनः ॥ कुम्भो नि कुम्भो बलवौ स्त्रियः प्राल्हादयः स्मृताः ॥ ५१ ॥ विरोचन
 सुतो जातो दानशौण्डो बलिर्महान् ॥ बलेश्च पुत्रो विदितो बाणो नाम महाबली ॥ ५२ ॥ शम्भोरनुचरः श्रीमान् महाकालाह
 यश्च सः ॥ बाणस्य च शतम्पुत्राः कुसुम्भमकरादयः ॥ ५३ ॥ चत्वारिंशद्वह्नोः पुत्रा विप्रचितिपुरः सराः ॥ शम्भूरो नमुचिश्चैव पु

लोमाचतथैवच ॥ ५४ ॥ असिलोमातथकेशीदुर्जयोऽयःशिरास्तथा ॥ अश्वशीर्षोऽध्यःशङ्कुर्विधन्मद्गमहाबलः ॥ ५५ ॥
वेगवान्केतुमैश्वर्ययःस्वर्णानरेवच ॥ अश्वोऽध्यःपतिःकुण्डोऽष्टपर्वजस्तथा ॥ ५६ ॥ अश्वग्रीवश्चसूक्ष्मश्चतुरुण्डुर्मा
ण्डलस्तथा ॥ ईषुबाहुश्चैकचक्रोविरूपाक्षोहरारौ ॥ ५७ ॥ नियन्त्रश्चनिकुम्भश्चकृपश्चपटस्तथा ॥ सरभःशलभश्चैवसूय
चन्द्रमसौतथा ॥ ५८ ॥ अन्यावेतौदनोऽग्नौसूयचन्द्रमसौतथा ॥ दिवाकरनिशानाथौतावन्यौदेवपुङ्गवौ ॥ ५९ ॥
एषाम्पुत्रैश्चपौत्रैश्चतत्पुत्रैश्चैवभूरिभिः ॥ जगद्वाप्तमिदं सर्वम्बलवीर्यसमन्वितैः ॥ ६० ॥ इनायोभवनपुत्राश्चत्वारोबलवत
राः ॥ वीरभद्रोविक्षरश्चवत्सोऽष्टतथैवच ॥ ६१ ॥ एषाश्चतुर्णाम्बहवःपुत्राजाताद्विजोत्तमाः ॥ रूपसत्त्वबलोपेताएकैकस्थशत
शतम् ॥ ६२ ॥ कालायास्तनयाजाताःकालेयाइतिविश्रुताः ॥ विख्यातास्तेमहावीर्याश्चत्वारोदानवाधिपाः ॥ ६३ ॥ विनाशनश्च
क्रोधश्चक्रोधहन्तातथैवच ॥ क्रोधशत्रुस्तथाचैतकालापुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ ६४ ॥ सिंहाकायाःसुतोजातोरुद्राश्चद्राकर्मदनः ॥ सुच
न्द्रश्चन्द्रहन्ताचतथाचन्द्रविमर्दनः ॥ ६५ ॥ क्रोधायास्तनयाजाताः क्रूरकर्मकरस्तथा ॥ सिंहाकायैवक्रोधाचदेसुतेक्रूरकैसदा
॥ ६६ ॥ ताभ्याश्चप्रभवोऽंशोऽध्यतः क्रूरतरःस्मृतः ॥ एकएवमनेःपुत्रोजातःशुक्रःकविर्महान् ॥ ६७ ॥ दैत्यदानवकालेयप्रभृतीनां
सदागुरुः ॥ चत्वारस्तनयस्तनयाजाताअसुरयाजकाः ॥ ६८ ॥ त्वष्टावरस्तथात्रिश्चसौकलश्चेतिवाग्मिनः ॥ देवसामसूय

सदृशाब्रह्मलोकप्रभावनाः ॥ ६९ ॥ असुराणांसदैत्यानाङ्कालेयानान्तथैवच ॥ क्रोधात्मजानाञ्चतथासिंहिकातनयस्यच
॥ ७० ॥ सतिप्रसूतिभिःसर्वजगद्वाप्तश्चराचरम् ॥ तेषान्तुयान्यपत्यानिर्वर्द्धितानिक्रमाद्विजाः ॥ ७१ ॥ तेषाम्बहुत्वात्सङ्ख्यातु
ञ्चिरेणापिनशक्यते ॥ तादृश्यश्चारिष्टनेमश्चअनूरुर्गरुडस्तथा ॥ ७२ ॥ आरुणिव्यारुणिश्चैवविनतातनयाःस्मृताः ॥ शेषोवा
सुकिराजश्चतक्षकःकुलिकस्तथा ॥ ७३ ॥ कर्मश्चसुमनाश्चेतिकाद्रवेयाःप्रकीर्तिताः ॥ भीमसेनोग्रसेनश्चसुपण्णोर्गरुडस्तथा
॥ ७४ ॥ गोपतिर्द्वृतराष्ट्रश्चसूर्यवच्चाश्चवीर्यवान् ॥ अर्कपृष्ठःप्रयुक्तश्चविश्रुतःसश्रुतस्तथा ॥ ७५ ॥ भीमश्चित्ररथश्चैवविरूपा
तःसर्वविद्वशी ॥ शालिशीर्षश्चपर्जन्यःकलिन्नारदएवच ॥ ७६ ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्यामनिपुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ अनवद्यांसानरा
गांसवराप्मार्गणान्प्रियाम् ॥ ७७ ॥ अस्यांसुभगाभ्मासीमितिकन्याअसूयत ॥ प्राधासर्वगुणोत्थानात्कश्यपात्तपोधेनात्
॥ ७८ ॥ विश्वावसुःसुचन्द्रश्चसुपण्णःसिद्धएव ॥ बर्हिःपुर्णश्चपुर्णार्द्धोब्रह्मचारीरतिप्रियः ॥ ७९ ॥ भानुश्चदशमश्चैतेप्राधा
पुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्याःसन्ततम्पुण्यलक्षणाः ॥ ८० ॥ प्राधासूतमहाभागादेवीदेवर्षिसत्तमात् ॥ अलम्बूषा
मिश्रश्चेक्षीगामिनीचमनोरमा ॥ ८१ ॥ विद्युत्पन्नानघास्माद्यरुणारक्षितातुला ॥ सुबाहुःसुस्ताचैवमुरजासुप्रियातथा ॥ ८२ ॥
वपुस्तिलोत्तमाचेतिमुख्याअप्सरसाःस्मृताः ॥ अतिबाहुस्तुम्बुरुश्चहाहाहूस्तथैवच ॥ ८३ ॥ गन्धर्व्याणामिममुख्यादेवतु

ल्याः प्रकीर्तिताः ॥ अमृतम्ब्राह्मणागवोमनयोप्ससस्तथा ॥ ८४ ॥ कपिलातनयाः प्रोक्तामहाभागमहोत्सवाः ॥ इति
 दक्षसुतानां कथय पत्तनया स्मृताः ॥ ८५ ॥ तैरिदं सकलं व्याप्तं अगत्स्थारजङ्गमम् ॥ एवमर्थज्ञराहस्ययज्ञरूपस्य पा
 तनात् ॥ ८६ ॥ त्रिभ्योऽग्निभ्यो मनोस्तस्मात्स्वायम्भुवमहात्मनः ॥ मुनिभ्यश्चैव सप्तभ्यः कथय पादिभ्य एव च ॥ ८७ ॥ नरनाराय
 णाभ्यान्तु न्यतीतेऽकालिके लये ॥ पुनः प्रजाः पुरा सृष्टा हरिणानेकरूपिणा ॥ ८८ ॥ एवम्पुनरभूत्सृष्टिः सृष्टिस्थित्यन्तका
 रिणः ॥ हरेस्तस्य प्रसादेन नरनारायणात्मनः ॥ ८९ ॥ इति श्रोकालिकापुराणे पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ १ ॥ ईश्वरः शरभङ्कायैव यथा तत्याजयत्नतः ॥ तन्मे निगदतो भयः शण्ड्वन्दिजसत्तमाः ॥ १ ॥ हते य
 ज्ञवराहेतुब्रह्मालोकोऽपि तामहः ॥ उवाच शरभङ्गत्वासा मयुक्तं अगदितम् ॥ २ ॥ देहाभोगेन भवतः पूरितम्भूरि योजनम् ॥
 उपसंहरतस्माच्चङ्कायल्लोकभयङ्करम् ॥ ३ ॥ तव युद्धेन सकलम्भ्रनष्टम्भवनत्रयम् ॥ आकाशगन्तुत्वान्दृष्टुविभेत्यद्यज
 नार्दनः ॥ ४ ॥ तस्मात्त्वमर्द्धलोकानां हिताय त्यज वैतनुम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मरुज्ये
 षु स्य शङ्करः ॥ ५ ॥ तत्याज शरभङ्कायन्तो यो पथ्यैव तत्क्षणात् ॥ त्यक्तस्य तस्य देहस्य शङ्करेण महात्मना ॥ ६ ॥ अष्टौ
 पादा अष्टमूर्तेस्तेषु चाष्टसु भेजिरे ॥ आद्यन्तदक्षिणम्पादमाकाशमगमद्भुतम् ॥ ७ ॥ तद्वाममिहिरम्भेजे पश्चादक्षिणज

विद्धौ ॥ वामन्तुज्वलनम्भेजेपृष्ठाग्रम्पदतङ्कितम् ॥ ८ ॥ पृष्ठाग्रवामंसलिलन्तत्पश्चाद्विक्षिणन्तथा ॥ वायौवामपदम्भेजेहो
 तारंसर्वतोमुखम् ॥ ९ ॥ एवन्तस्याष्टमूर्तेस्तुअष्टमूर्तिषुतक्षणात् ॥ अष्टौपादास्तथाभेजुःस्वस्वन्तेजोययुःपदम् ॥ १० ॥
 मध्यन्तशारभङ्गायंशङ्करस्यमहात्मनः ॥ कपालीभैरवोभूतश्चण्डरूपीदुरासदः ॥ ११ ॥ मस्तिष्कमेदसायुक्तमांसञ्जुह्व
 तियेशुचौ ॥ ब्रह्मकपालपात्रस्थसुराभिर्द्वैवपूजनम् ॥ १२ ॥ बलिर्मनुष्यमांसेनपानन्तुहृधिरंसदा ॥ सुरयापारणय्य
 ज्ञेकपालोद्भटधारणम् ॥ १३ ॥ व्याघ्रचर्मपरिधानंसमलन्त्रिवलीवृतम् ॥ एवङ्कुर्वन्तिसततङ्कपालव्रतधारिणः ॥ १४ ॥
 कपालीभैरवस्तेषान्देवः पूज्यस्तुनित्यशः ॥ श्मशानभैरवोयोसौयोमहाभैरवाह्वयः ॥ १५ ॥ बालसूर्यसमोद्योतः सदा
 ष्टादशबाहुभिः ॥ विब्ध्राजमानोरक्ताक्षः सर्वदानाधिकारजैः ॥ १६ ॥ कालीप्रचण्डाप्रमुखैः क्रीडमानस्तुनित्यशः ॥
 सद्योदग्धन्तमांसाशीगलल्लालगलद्भुजः ॥ १७ ॥ लोहिताहारविधसःप्रेताशनगतःसदा ॥ स्थूलवक्रोथलम्बोष्ठोद्व
 स्वस्थूलपदालयः ॥ १८ ॥ विनोदीवादनोलोकेकेसाद्वहासस्तुभैरवः ॥ एवंसचमहादेवोमहाभैरवरूपधृक् ॥ १९ ॥
 मध्यशारभकायेनकयन्दध्रेमहाभुजः ॥ सजगामततोदेवोहरस्यप्रमथान्प्रति ॥ २० ॥ गणैःसार्द्धन्तथाकाशेविक्रीडति
 सभैरवः ॥ समहाभैरवोदेवःपूज्यमानोजगज्जनैः ॥ आद्यापिकुरुतेनित्यमिष्टकामस्यसाधनम् ॥ २१ ॥ चैत्रेशुक्लचतुर्दश्या

१ यः स्मशानभैरवः पञ्चमहाभैरवाह्वयःसोऽप्यसावेनकपालीभैरवप्रेत्यर्थः ।

म्मद्वासन्नप्रयःफलैः ॥ मांसैर्मत्स्यैःसरुधिरैःसकृद्योभैरव्यजेत् ॥ २२ ॥ समर्चकामानसंसाध्यभोगान्भुक्त्वायेष्टतः
 ॥ प्रयत्निद्वान्भुभवनमारुह्यष्टभवैरम् ॥ २३ ॥ एवद्वःकथितं सर्वव्ययैस्तृष्टोहन्दिजोत्तमैः ॥ भवद्विष्यन्नेवोन्यद्वारावे
 तेष्टुल्लभान्ततत् ॥ २४ ॥ इतिकालिकापुराणेषु द्विंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ४५ ॥ कथं व्यराहुपुत्रोसौनरकोनाम
 वीर्यवान् ॥ सज्जातोसुरसलःसदेवदेवीसतोपिसन् ॥ १ ॥ चिरजीवीकथंसांभूत्किमर्थमदरेचिरम् ॥ पृथिव्यान्यव
 सज्जातःकुत्रवासमहाबलः ॥ २ ॥ सोसुराणांङ्कथंराजापुरन्तस्यकिमाह्वयम् ॥ मलिनीरतिसञ्जातःसक्षितौपोत्रिणस्तथा
 ॥ ३ ॥ श्रूयतेमनिशाद्विलकथंभूतस्तथाविधः ॥ एतत्सर्वमशेषेणपृच्छतान्तव्यदस्वनः ॥ ४ ॥ त्वन्नागुरुश्चशास्ताच
 सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ कथंललैब्धवरोभूतोब्रह्मणाप्रभविष्णुना ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृण्वन्तमनयःसर्वेय
 तृष्टोहन्दिजोत्तमाः ॥ यथासनरकोजातोधरागम्भीमहासुरः ॥ ६ ॥ रजस्वलायागोत्रायागर्भवीर्येणपोत्रिणः ॥ यतो
 जातस्ततोभूतोदेवपुत्रोपिसोसुरः ॥ ७ ॥ गम्भीरसंस्थम्महावीरञ्ज्ञात्वाब्रह्मादयःसुराः ॥ वराहपुत्रन्दुर्ध्वम्महाबलपराक्र
 मम् ॥ ८ ॥ गम्भीरेवतदादेवाःशक्त्यादध्रुश्चिरन्दमम् ॥ यथाकोलोपिसम्प्राप्तेनोगम्भीज्जायतेसच ॥ ९ ॥ ततस्त्यक्तशरी
 रस्तुवराहस्तनयैसह ॥ अतीवशोःकसन्तज्ञाजगद्वात्र्यभवावक्षितिः ॥ १० ॥ शोककलासाव्यलपच्चिरकालम्महम्महु
 हु ॥

प्रकृतिस्थाक्षितिर्भूतामाधेवेनप्रबोधिता॥ ११ ॥ ततःकालेपिसम्प्राप्तदेवशक्त्यायदाधृतः ॥ नगर्भःप्रसवय्यातितदाभूत्पू-
 ङिताक्षितिः॥ १२ ॥ कठोरगर्भासादेवीगर्भभारन्नचाशकत् ॥ यदावोदुन्तदादेवममाधवंशरणाङ्गता ॥ १३ ॥ शरण्यशरण
 ब्रूत्वामाधवञ्जगताम्पतिम् ॥ प्रणम्यशिशसादेवीवाक्यमेतदुवाच ॥ १४ ॥ दृष्टिव्युवाच ॥ नमस्तेजगद्व्यक्तरूपकारणका-
 रण ॥ प्रधानपुरुषातीतस्थित्युत्पत्तिलयात्मक ॥ १५ ॥ जगन्नियोजनपरस्वाहाभोगधरोत्तम ॥ जगदानन्दनन्दनात्मनभगवञ्च
 गदीश्वर ॥ १६ ॥ नियोजकोनियोज्यश्चविब्ध्राजन्विष्णुरव्यय ॥ नमस्तुभ्यञ्जगद्वातखिलोकालयविश्वकृत् ॥ १७ ॥ यःपा-
 लयतिनित्यानिस्थापयत्येवतत्पर ॥ तन्त्वान्नियमरूपेणनमामिजगदीश्वर ॥ १८ ॥ त्वम्माधवःप्रवेकश्चकामःकामालयोल-
 यः॥प्रसूतिच्युतिहेत्वर्थाणकारणमोश्वर ॥ १९ ॥ नयस्यतेक्वेदायस्यरापोनोष्मातथोष्मणे ॥ नशीतायभवेच्छीतन्तस्मैतुभ्य-
 न्नमोनमः ॥ २० ॥ नसमद्रुःखवकरोनशोषायदहात्मकः ॥ नमृत्यवेयस्ययमस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ २१ ॥ यच्चिद्वार्थ्यय्यौ-
 गिभिःशान्तदैरुन्मागार्णाथ्यात्यरिध्यैयकृत्यम् ॥ नित्यय्यैतद्रूपमार्गोवसकंसत्वन्त्राहित्राणिमिच्छन्धरित्रीम् ॥ २२ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिश्रुतोहर्षिकेशोजगद्वाच्यातदाहरिः ॥ प्रादुर्भूतस्तदाप्राहधरित्रीन्दीनमानसाम् ॥
 ॥ २३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कथन्दीनमनादेविधरित्रिपरिदेवसे ॥ तववाकिङ्कृतापीडावेतुमिच्छामतामहम्॥

॥ २४ ॥ मुखन्तेपरिशुष्कन्तुशरीरङ्कान्तिवर्जितम् ॥ आकुलन्नयनद्वन्द्वविभ्रमविवर्जितम् ॥ २५ ॥ ईदृशन्त
वरूपन्तदृष्टपूर्वङ्कुदापिन ॥ रूपस्यतुविपर्ययैःदुःखबीजश्चापय ॥ २६ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमाधवस्यजगत्पतेः
॥ विनयावनतादेवीपृथ्वीप्राहसगङ्गदम् ॥ २७ ॥ ॥ पृथिव्यवाच ॥ नगर्भभारं सव्यदुष्माधवाहङ्क्षमाधुना ॥ भृश
न्नित्यव्यिषादामितस्मात्त्वन्नातमहसि ॥ २८ ॥ त्वयावराहरूपेणमलिनीकामितापरा ॥ तेनकामेनकुशोभियोगबोध्यन्व
याहितः ॥ २९ ॥ कालेप्राप्तेपिगर्भेयन्नप्रच्यवतिमाधव ॥ कठोरगर्भातेनाहम्पीडितास्मिदिनेदिने ॥ ३० ॥ यदिन
त्राहिमान्देवगर्भदुःखाजगत्पते ॥ नचिरादेवयास्यामिमृत्योर्व्यशमसंशयम् ॥ ३१ ॥ कयापिनेदृशोगर्भःपूर्वम्माधवैव
धृतः ॥ योऽचक्षुश्चालयतिमांसरसोमिवकुञ्जरः ॥ ३२ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्याःपृथिव्याःपृथिवीधरः ॥ आल्हादयन्प्र
त्यवाचहरिस्तप्ताल्लैतामिव ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभागवानुवाच ॥ नधरेतेमहदुःखश्चिरस्थायिभविष्यति ॥ शृणुयेनप्र
कारेणचानभूतमिदन्त्वया ॥ ३४ ॥ मलिन्यासहसङ्गेनयोगर्भःसन्धृतस्त्वया ॥ सोभदसुरसत्त्वस्तुघृष्टःपुत्रोपिदारुणः
॥ ३५ ॥ ज्ञात्वातस्यचवृत्तान्तङ्गर्भस्यद्रुहिणादयः ॥ देवीभिःशक्तिभिर्बद्धस्तवकुशोतत्पुनः ॥ ३६ ॥ सगर्गादौयदिजायेत
भवत्यास्तादृशःसुतः ॥ भ्रंशयेत्सकलाल्लोकैर्वाग्निनिमान्ससुरासुरान् ॥ ३७ ॥ अतस्तस्यबलवीर्यञ्ज्ञात्वाब्रह्मादयःसुराः

१ दृष्टिःश्रुते ।

प्राक्सृष्टिकालेतेगर्भन्तथाधूर्जगताङ्कते ॥ ३८ ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्तेआदिसर्गाच्चतुर्थ्युगे ॥ त्रेतायुगस्यमध्येतुसुतन्त्व
 जनयिष्यसि ॥ ३९ ॥ यावत्सत्ययुगयथातित्रेतार्द्धश्वरानने ॥ तावद्ब्रह्महागर्भन्दत्तः कालोमयातव ॥ ४० ॥ न
 यावज्जायतेधात्रिगर्भस्तेत्यतिदारुणः ॥ ४१ ॥ तावद्गर्भवतीदुःखत्वं त्वम्प्रास्यसिभामिनि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुः पृथिवीद्विर्भिणीन्तदा ॥ ४२ ॥ नाभौपस्पर्शदयिताशङ्काग्रेणातिपीडिताम् ॥ सास्पृष्टाविष्णुना
 पृथ्वीशरीरल्लघुवासदत् ॥ ४३ ॥ गर्भौपिलिविमानंसाप्रापातीवसुखप्रदम् ॥ अगर्भायादृशीनरीतादृशीसाप्यजायत
 ॥ ४४ ॥ धृतगर्भापिमदितासावभवजगत्प्रसूः ॥ ततःपुनरिदंवाक्यमुक्त्वासभगवान्क्षितिम् ॥ ४५ ॥ पुनःप्रसादया
 माससामभिर्बुधुभिश्चयाम् ॥ जगद्धात्रिमहासत्वेत्वंधृतिद्वारणाल्मिका ॥ ४६ ॥ सर्वेषांधारणादिविवन्धात्रीतिप्रगी
 यसे ॥ क्षमायस्माज्जगद्धर्तुशक्ताक्षान्तियुतात्रयत् ॥ ४७ ॥ सर्व्वैस्त्वयिन्यस्तन्यैस्माद्वसुमतीततः ॥ तद्दुःखन्यजपु
 त्रस्तेयदासञ्जायेततदा ॥ ४८ ॥ मांस्मरिष्यसिदेविवत्पुत्रनेपालयाम्यहम् ॥ इदंरहस्यङ्कुत्रापिनप्रकाशयन्त्वयाध
 रे ॥ ४९ ॥ यन्मयाकथितन्देविरहस्यम्परम्परम् ॥ गर्भस्त्वमहाभागेत्रेतायामध्यभागतः ॥ ५० ॥ उत्पत्स्यतेहेतवी
 ररावणेरासञ्जिना ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५१ ॥ आज्ञाप्यपृथिवीन्देवीङ्गर्भ

भारप्रपीडिताम् ॥ धरापिकशलाक्षामालघुकायावलैर्युता ॥ अगम्भेवययौदेवीमदापरमयायता ॥ ५२ ॥ इति श्रीकालिका
 पुराणोसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ माक्कण्डेयउवाच ॥ अथकालेबहुतिथेव्यतीतेद्विजसत्तमाः ॥ विदेहवि
 षयेराजाजनकोनामवीर्यवान् ॥ १ ॥ सर्वराजगुणैर्युक्तोराजनीतिविद्वितः ॥ सत्यवाक्शीलवान्दक्षोब्रह्मण्यः प्रयतः शु
 चिः ॥ २ ॥ देवद्विजगुरूणाञ्चपूजासुनिरतः सदा ॥ बभूवसर्वलोकानाम्पितेवपरिपालकः ॥ ३ ॥ तस्यराज्ञःसुतोना
 भूत्राप्तेकालेपिवैयदा ॥ तदासर्विमनाभूत्वाचिन्ताध्यानपरोभवत् ॥ ४ ॥ एकदासोऽथशुश्रावनारदस्यमखान्नपः ॥ अप
 त्रोनपतिर्वृद्धोनाम्नादशरथोमहान् ॥ ५ ॥ पुत्रास्त्रोभेमहासत्वानध्वरेणमहामतिः ॥ अयोध्यायात्रागुर्यान्तुऋष्यशङ्ख
 पुरोगमैः ॥ ६ ॥ मुनिभिर्विहितैर्यज्ञैर्लब्धवान्सन्तपःसुतान् ॥ रामश्चभरतश्चैवशत्रुघ्नलक्ष्मणन्तथा ॥ ७ ॥ महास
 त्वान्महावीरान्देवगर्भोपमाञ्छुभान् ॥ तच्छ्रुत्वाजनकोराजाप्रविशान्तःपुरंस्वकम् ॥ ८ ॥ भार्याभिर्मन्त्रयामासयज्ञा
 र्थमपुत्रजनमने ॥ मन्त्रयित्वातदारामहिषीप्रमुखैःस्वयम् ॥ ९ ॥ चतसृभिस्तुभार्याभिर्द्यज्ञार्थन्दीक्षितोभवत् ॥ ततःपुरो
 धसंराजागौतममनुमनिसन्तमम् ॥ १० ॥ तत्पुत्रश्चशतानन्दम्पुरोधयायाकरोन्मुखम् ॥ द्वौपुत्रौतस्यसञ्जातौयज्ञभूमौमनो
 हरौ ॥ ११ ॥ एकाचदुहितासाध्वीभूम्यन्तरगताशुभा ॥ नारदस्योपदेशेनयज्ञभूमिन्ततोन्तपः ॥ १२ ॥ हलेनदारयामासय

जवाटाविधिस्वयम् ॥ तद्भूमिजातसीतायांशुभाङ्गन्यांसमथिताम् ॥ १३ ॥ लेभेरजामदायुक्तः सर्वलक्षणसंयुताम् ॥
 तस्यान्तुजातमात्रायाम्पृथिव्यन्तर्हितास्वयम् ॥ १४ ॥ जगादवचनञ्चेदङ्गीतमन्नारदन्नपम् ॥ पृथिव्युवाच ॥ एषासु
 तामयादत्तातवराजन्मनोहरा ॥ १५ ॥ एनाङ्गुहाणसुभगाङ्कुलद्वयशुभावाहाम् ॥ अनयामेमहाभारस्तत्त्वतोहेतुभतया ॥
 ॥ १६ ॥ क्षयय्यैर्यतिभारार्तिम्मोचयिष्यामिदारुणाम् ॥ रावणाद्यामहावीराः कुम्भकर्णोदयोपरे ॥ १७ ॥ नाशय्यास्य
 न्तिदुर्द्वेषाः कृतेस्याराक्षसाः परे ॥ त्वञ्चमोदन्दुराधर्षदुहितकृतिजन्नप ॥ १८ ॥ अवाप्स्यसिसुराणाञ्चपितृणामणशोधन
 म् ॥ किन्त्वेकः समयः कार्यस्त्वयाममनरोत्तम ॥ १९ ॥ तमहन्तेप्रवक्ष्यामिपरोनारदगौतमे ॥ निहेतरावणेवीरेभारार्तिरहि
 तासुखम् ॥ २० ॥ सुपुत्रञ्जनयिष्यामियज्ञभूमावहन्तव ॥ तम्पुत्रवन्पालयिताभवान्नृपतिसत्तम ॥ २१ ॥ यावद्वतीत
 बाल्यः सन्नमवितानयोत्तम ॥ व्यतीतबाल्यन्तमहम्पालयिष्येस्वयन्नप ॥ २२ ॥ तस्यस्यान्मानुषोभावोयथात्वन्तत्करिष्य
 सि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिपृथिव्यावचनंश्रुत्वारजातदामुदा ॥ २३ ॥ प्रणम्यपृथिवीम्प्राहसाम्नासजन
 काह्वयः ॥ राजोवाच ॥ यत्त्वम्ब्रूषेजगद्वात्रिकरिष्येतद्वचस्तव ॥ २४ ॥ ममापीष्टम्प्रयच्छस्वप्रसीदपरमेश्वरि ॥ देविप्रत्यक्ष
 तोरूपन्द्रष्टुमिच्छाम्यहन्तव ॥ २५ ॥ शक्तिस्त्वल्लोकजननीत्वान्नमामिप्रसीदमे ॥ इतितस्यसीवचःश्रुत्वाजनकस्यतदाक्षितिः

॥ २६ ॥ मुनीनांसन्निरूपन्दृश्यामासम्भृते ॥ नीलोत्पलदलश्यामामक्षमालाजधारिणीम् ॥ २७ ॥ बाहुयुग्मेनशुभ्रे
णमृणालायतशोभिना ॥ सुन्दरील्लोकधात्रीन्तान्दृष्ट्वाश्वन्नृपानमत् ॥ २८ ॥ ततःसाष्टिविदेवीसीताञ्चातानृपालजाम् ॥
करेणशश्वत्संस्पृश्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ २९ ॥ इयन्तेमानुषमभावमवाप्स्यतिजगत्प्रसूः ॥ तवपुत्रीनृपश्रेष्ठसमयम्प्रति
पालय ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापृथिवीदेवीराजानञ्जनकाह्वयम् ॥ सम्भाष्यनारदादीस्तौस्तत्रैवान्त
रधीयत ॥ ३१ ॥ जनकोपिसुतोल्लब्ध्वासर्वलक्षणशालिनीम् ॥ सुतद्वयन्तथाप्राप्यमुदितःस्वगृह्यैवौ ॥ ३२ ॥ ततःकाले
तुसम्प्राप्तिरावणरोक्षसेहेत ॥ मानुषेणस्वरूपेणविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ३३ ॥ गत्वाविदेहराजस्ययज्ञभूमिन्तदाक्षितिः ॥
सुषेवतनयैर्वीर्य्यत्रसीतापुराभवत् ॥ ३४ ॥ जातेपुत्रेतदादेवीजगद्धात्रीजगत्प्रभुम् ॥ सस्मारसमयेविष्णुस्मरन्तीसमयम्पुरा
॥ ३५ ॥ स्मृतमात्रस्तदादेवःसमयम्प्रतिपालयत् ॥ क्षितेर्यत्रसुतोजातस्तत्रप्रादुर्बभूव ॥ ३६ ॥ प्रादुर्भूतन्तदादेवीप्रणम्य
परमेश्वरम् ॥ संस्तुयसन्तंशश्चदिदमाहजगत्प्रभुम् ॥ ३७ ॥ पृथिव्युवाच ॥ एषेतनयोजातःसुकुमारोमहाप्रभः ॥
संस्मरन्त्समयम्पुर्व्वन्त्वमेनम्प्रतिपालय ॥ ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयन्तेतनयोदेविमहाबलपराक्रमः ॥ भविता
मानुषमभावन्त्वानःसुचिरम्बुधः ॥ ३९ ॥ यावन्मानुषभावन्तेतनयोभावयिष्यति ॥ तावत्कल्याणभाग्भूत्वाचिरं

ज्यङ्करिष्यति ॥ ४० ॥ त्यक्तमानुषभावस्तु यदा चायव्विचेष्यते ॥ तदा तु नास्य सुचिरं जीवितं संभविष्यति ॥ ४१ ॥ सम्प्राप्ते षोड-
 शे वर्षे राज्यमासादयिष्यति ॥ धनरत्नगजैश्चर्ययुक्तो यं रथसञ्चर्यैः ॥ ४२ ॥ आसाद्य महतीं ब्रित्यां श्रियम् भोक्ष्यति वीर्य्यवा-
 न् ॥ यस्मिन् यस्मिन् यगे भावो यो भवति वै नृणाम् ॥ ४३ ॥ तन्तम् भावन्तथैवायङ्करिष्यति तथा कुरु ॥ एतस्य निभृतं रा-
 ज्ययै त्रागज्योतिषसञ्ज्ञकम् ॥ ४४ ॥ पुरन्तत्र चिरं शास्ता राज्यमेष सुतस्तव ॥ इत्युक्त्वा पृथिवीं विष्णुः समाभाष्य ज-
 गत्पतिः ॥ ४५ ॥ दृश्यमानस्तया क्षिप्रन्तत्रैवान्तर्दधे प्रभुः ॥ प्रसूय पृथिवी पुत्रम् मध्यरात्रे महाद्युतिम् ॥ ४६ ॥ जनक-
 ज्ञापयामास रहस्यम् पव्वमीरितम् ॥ विदेहराजो ज्ञात्वैव पृथिवीं जनितं सुतम् ॥ ४७ ॥ तत्रैव यज्ञवाटं सरात्रावागच्छत-
 क्रियः ॥ गच्छन्तथ्यै ज्ञवाटन्तच्छृणु सव्वसहा तदा ॥ ४८ ॥ नोक्त्वा किञ्च न तं शश्वदन्तर्द्धानं ज्ञतानुपम् ॥ अथ गत्वा त-
 दा तत्र विदेहाधिपतिः सुतम् ॥ ४९ ॥ धरायान्दृष्ट शोकान्त्या चन्द्रार्कज्वलनोपमम् ॥ रुदन्तम् बहुशः स्निग्धञ्च लङ्घस्तपदद्वय-
 म् ॥ ५० ॥ वपुष्मन्तं श्रिया दीप्तङ्गान्तिं केयमिवापरम् ॥ उद्गच्छन्त्सरुदन्वालो यज्ञभूमिं व्यतीत्य च ॥ ५१ ॥ कियद्दूरञ्च
 गामाशूतानशायी महाद्युतिः ॥ मनुष्यस्य शिरस्तत्र स्मृतस्य प्राप्य बालकः ॥ ५२ ॥ स्वशिरस्तत्र विन्यस्य रुदन्तस्य शो-
 क्षणन्तदा ॥ ततो विदेहराजो पिमागर्गमाणः क्षितेः सुतम् ॥ ५३ ॥ व्यतीत्य यज्ञभूमिन् तमाससादाञ्जसा बहिः ॥ आसा-

धबालकन्दोत्तमप्रदोतमिवपावकम् ॥ ५४ ॥ कान्त्याचन्द्रमसस्तुल्यन्तेजोभिर्भास्करोपमम् ॥ शरमध्यगतम्पूव्वम्पावकिम्पा
 वकोथया ॥ ५५ ॥ स्वयञ्जग्राहतं राजापृथिव्याः समयं स्मरन् ॥ उद्धृन्तच्छिरोदेशे ददृशे मानपद्मिणः ॥ ५६ ॥ शशंस चाचिंशी
 र्षम्मानुषङ्गोत्तमायसः ॥ अथ बालं समादाय प्रविश्यान्तः पुरं स्वक्रमम् ॥ ५७ ॥ महिष्यैकथया मासप्राप्तम्पुत्रं दुहोपमम् ॥ सातन्धु
 विशालाक्षैर्हिंसिहस्कन्धमहाभुजम् ॥ ५८ ॥ विस्तीर्णहृदयङ्कान्तं ग्रीलोत्पलदलच्छविम् ॥ ममोदपालनो यो यममेति न्यव
 दन्नपम् ॥ ५९ ॥ ताराजापिततः प्राह पुत्रो यममसुन्दरि ॥ यज्ञभूमौ समस्यन्नः स्वच्छन्दम्पाल्यतामयम् ॥ ६० ॥ यत्पृथि
 व्यारहः प्रोक्तन्नतद्वैव्येन्यवेदयत् ॥ सत्यसन्धो नृपश्रेष्ठः प्रियाया अपि भाषितम् ॥ ६१ ॥ ममसुतसुतवंशान्पालयित्रीधरेयमि
 तिनरपतिव्ययोमोदवास्तद्विनेच ॥ सुरतनयसमानम्पुत्रमासाद्य देवीजितरिपुरतिथीमान्स्यादयश्चेत्यमोदत् ॥ ६२ ॥ इति श्री
 कालिकापुराणे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ तस्य नृपश्रेष्ठो गौतमेन महर्षिणा ॥ संस्कारङ्क
 रयामास विधिनामनुषेणतु ॥ १ ॥ नरस्य शीर्षं स्वशिरानिधाय स्थितिवा न्यतः ॥ तस्मात्तस्य मनिश्रेष्ठो नरकन्नामैव व्यधा
 त् ॥ २ ॥ अपराग्बालं संस्कारान्क्षेत्रेण विधिनामनिः ॥ केशान्तावधिसञ्चक्रेऋग्यजुः साममन्त्रकैः ॥ ३ ॥ ववृधे तस्य
 सदनं नरको नाम भूसूतः ॥ दिनन्दिनन्धृतान्यः श्रीः शरदीवनिशाकरः ॥ ४ ॥ सराजातं सदा भावैर्मानुषैर्योजयन् स्वयम् ॥

गौतमस्य सुतेनाथशतानन्देनधीमता ॥ ५ ॥ ग्राहयामास तन्निवृत्तं भ्रातृभ्रातृवैषणं ॥ तथैव पृथिवीदेवीधात्रीवैषणं
 सुतम् ॥ ६ ॥ नियतङ्गाहयामासमानुषञ्चरितं शुभम् ॥ यदैव पुत्रउत्पन्नस्तदैव पृथिवीस्वयम् ॥ ७ ॥ मायामानुषरूपे
 णानुपान्तःपुरमाविशत् ॥ प्रविश्य तत्र सा देवी नृपस्यानुमते भवत् ॥ ८ ॥ धात्री तस्य द्विजश्रेष्ठाः कात्यायन्याद्यैव स्थया ॥ या
 वत्षोडशवर्षाणि तस्य बालस्य भाविनी ॥ ९ ॥ तावत्स्वयम्पालयन्ती ग्राहयामास सन्नयम् ॥ सर्वद्विमानो नु दिनन्नरकः पृ
 थिवी सुतः ॥ १० ॥ अत्यक्रामत्सुतान्त्सर्वान्जनकस्य महात्मनः ॥ शरीरेणाथ वीर्येण रूपेण बलवत्तया ॥ ११ ॥ धनु
 षागदया वीरेत्स्वक्रामन्नृपात्मजान् ॥ सशास्त्रवाद्कुशलोधनुर्व्यदेव कोविदः ॥ १२ ॥ वर्षैः षोडशभिर्भूतो वीरैरन्यैर्दुरास
 दः ॥ विदेहाधिपतिर्दृष्ट्वा महाबलपराक्रमम् ॥ १३ ॥ ततो न्यूनान्स्वपुत्रांश्च नातिहृष्टमनो भवत् ॥ निरस्यासौ च मत्पु
 त्रानममराज्यं हृष्यति ॥ १४ ॥ काले प्राप्ते महावीरो मतिस्तस्या भवत्पुत्रा ॥ अन्तःपुरे यदा पुत्रान्त्सर्वान् नमयते नृपः
 ॥ १५ ॥ तदा तु नरकं वीक्ष्य हर्षमप्राप्नोति नाधिकम् ॥ तस्य तद्बुधे देवी नृपस्याथ वसुन्धरा ॥ १६ ॥ महिषी विस्मयश्चक्रे तस्मि
 न्भावे तु भूतः ॥ अथैकदामहो देवी जनकस्य महात्मनः ॥ १७ ॥ यत्र च्छनृपतिश्चेष्टां विदेहाधिपतिम्पतिम् ॥ नाथपृ
 च्छामितो किञ्चिद्ब्रह्मस्यैयं दिनो तव ॥ १८ ॥ तदामान्तद्ब्रह्मत्वं वक्ष्ये विद्वद्यते मयि ॥ यदैव तनयाः सर्वैर्विहरन्ति पुर

स्तव ॥ १९ ॥ तदैव नरकन्दृष्टाविशीर्णइव लक्ष्यसे ॥ तन्मेरात्रिन्दिवम्बाढावैस्मयः प्रतिवर्द्धते ॥ २० ॥ संश
 यश्च भयैश्चैनजहाति च मांसदा ॥ रूपवान्वीर्यवानेपनयेच विनये तथा ॥ २१ ॥ कुशलः प्रतिबुद्धश्च पुत्रस्तव महाबलः ॥
 न स भाजय मे कस्मात्पुत्रमन्यैर्दुरासदम् ॥ २२ ॥ तदहञ्जातुमिच्छामि यदि तथैव दस्वमे ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा प्रियायाः पृथिवीपतिः ॥ २३ ॥ तूर्णो भूत्वा क्षणन्देवो मिदं वचनमब्रवीत् ॥ राजोवाच ॥
 कथयिष्ये प्रिये तत्त्वर्थं तृष्टो हन्त्वया धुना ॥ २४ ॥ मासत्रये व्यतीते तु समयः प्रतिपालय ॥ निगूढः कश्चिदत्रास्ति देव
 स्य समयो मम ॥ २५ ॥ तेनाधुना न किञ्चित् कथयिष्यामि तद्ब्रह्म ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ राज्ञो ह्ययं स भार्गव
 स्य सन्वौ दोषावदन्तिके ॥ २६ ॥ मानुषी पृथिवी धात्री तं शुश्रावयदा तदा ॥ श्रुत्वा तयोस्तु सन्वौ दम्हिषी भूयोः क्षितिः
 ॥ २७ ॥ मासत्रयेण समयन्दत्तन्देवैर्धराभृता ॥ तत्काले विमनस्कश्च भूपन्नरकसञ्ज्ञया ॥ २८ ॥ त्रिभिर्ममै
 र्व्यतीतैः स्यादस्य षोडशवत्सरः ॥ ततो नृपो महिष्यास्तु कथयिष्यति तद्ब्रह्म ॥ २९ ॥ ततो मम रहस्यन्तु विदितं सम्भविष्य
 ति ॥ चिन्तयित्वेति सा देवी जगद्धात्री सुतम् प्रति ॥ ३० ॥ निश्चित्येदं तदा कृत्यमत्राप्तकालमचेष्टत ॥ ततो रहसिभूषणं समासा
 द्य सगौतमम् ॥ ३१ ॥ इदमाह जगद्धात्री स्वपुत्रार्थं यशस्विनी ॥ यो मया समयो दत्तः पालितः स त्वयानघ ॥ ३२ ॥ पुत्रश्च

पालितोमेयन्नरकोविनैर्युतः ॥ सम्प्राप्तयौवनःपुत्रोयोजितश्चत्वयानयैः ॥ ३३ ॥ तवप्रसादात्पुत्रोमेसुखीवृद्धोऽगृहेतव ॥
 तमहम्पूर्वसमयान्नयिष्यामिस्वमात्मजम् ॥ ३४ ॥ अनुजानीहिभद्रन्तेनरकस्यगतिम्प्रति ॥ रक्षितव्यश्चभवतासमयःस
 पुरोधसा ॥ ३५ ॥ छन्नमेवनयिष्यामिभूपतेमाकृथाव्यथाम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाजगतान्धात्रीविदेहाधि
 पतिन्नृपम् ॥ ३६ ॥ तत्रैवपश्यतान्तेषामन्तर्धानमुपागमत् ॥ नृपोपितस्यास्तद्वाक्यमङ्गीकृत्यक्षितिम्प्रति ॥ ३७ ॥ त
 स्याःप्रत्यक्षतःस्थानञ्जगामसपुरोहितः ॥ अथैकदाधरादेवीमायामानुषरूपिणी ॥ ३८ ॥ उपांशुनरकम्प्राहधात्रीत
 स्यमहात्मनः ॥ त्वयासमम्महाबाहोगङ्गाद्वयौतुमतोमम ॥ ३९ ॥ यदित्वय्यौसियास्यामिरथेनाद्यैवपुत्रकः ॥ ॥ नरकउ
 वाच ॥ ॥ नपितुर्वचनैद्यास्येविनामातस्त्वयासमम् ॥ ४० ॥ अनुज्ञाप्यमहाराजङ्घ्रिण्यमितेवेषितम् ॥ गुरुञ्चत
 नयन्तस्याःशतानन्दन्दिजोतत्तमम् ॥ ४१ ॥ अनुज्ञाप्यरथेनाह्वयस्येगगान्वयासमम् ॥ धात्र्युवाच ॥ नतेपितायञ्जनकोयः
 सर्व्वजगताम्भुः ॥ ४२ ॥ सतेपितातङ्गङ्गायाम्पश्यगत्वामयासह ॥ अयम्पितापालकस्तेनराज्यंसम्प्रदास्यति ॥
 ॥ ४३ ॥ यस्तेवद्वयितातातमासादयपुत्रक ॥ अत्रयद्यद्रहस्यन्तद्गङ्गायामेवपुत्रक ॥ ४४ ॥ कथयिष्याम्यहंस
 र्व्वरहोमङ्गस्ततोऽन्यथा ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ जातसम्प्रत्ययोधात्र्यावचसानरकस्तथा ॥ ४५ ॥ विहाय

यानञ्छन्देनपद्म्याङ्गुलैर्ययौतदा ॥ अथगङ्गासमासाद्यसंस्नाप्यविधिवत्सुतम् ॥ ४६ ॥ आत्मानन्दशयामास
 पृथिवीस्वसुतायै ॥ मयामानपमर्तिन्ताव्विहायजगताम्रसः ॥ ४७ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंसर्व्वलक्षणसंयुतम् ॥
 सर्वाङ्गसुन्दरश्चरुनानालङ्कारभूषितम् ॥ ४८ ॥ पुत्रायदर्शयामासनरकायवसुन्धरा ॥ कथामेताञ्चपूव्वस्मिन्नद्रुता
 म्पृथिवीतदा ॥ ४९ ॥ कथयामासपुत्रायप्रतीतिञ्जायतेयथा ॥ ममगर्भमेयथापुत्रवद्वैस्त्वन्दिनेदिने ॥ ५० ॥ ब्र
 ह्मादयस्तदादेवाआलोक्यस्वयमेवते ॥ मलिनीक्षितिसञ्जातःपुत्रोविष्णोर्महात्मनः ॥ ५१ ॥ आसरम्भावमास्थायस
 र्व्वानस्मान्हनिष्यति ॥ इतिचिन्तापरादेवाःकमन्त्रश्चक्रिरेतदा ॥ ५२ ॥ अयन्नोत्पद्यताङ्गुभाङ्गभैरवैतिष्ठल्वयंसदा ॥ त
 तोममभवान्गर्भेसुबहूनिनियुगान्यथ ॥ ५३ ॥ अवसदुःखवान्पुत्रदेवानाञ्चकमन्त्रतः ॥ मतकल्पाभवमहम्भवतोधारणात्सु
 त ॥ ५४ ॥ ततोहंशरण्ययौताभगवन्तंसनातनम् ॥ नारायणस्यवाक्यात्तुभवानुत्पन्नवैस्ततः ॥ ५५ ॥ इतिमत्स्यममवचः
 पुत्रजानीहिनिश्चितम् ॥ अथयावन्नपुत्रस्यविस्मयःसमपद्यत ॥ ५६ ॥ यावदेवस्वयन्देवीप्रीचेपुत्रमिदव्वैचः ॥ अहन्ते
 जननीतातमयाज्ञातोसिपुत्रक ॥ ५७ ॥ पृथिव्यहञ्जगद्वात्रीमद्रूपम्समयन्त्वित्दन् ॥ पितातवमहाबाहोप्रभृन्नारायणा
 ऽव्ययः ॥ ५८ ॥ अच्युतो जगतान्धातामहात्माशूकरात्मधृक् ॥ तेनाहितस्त्वमङ्गर्भेसुचिरन्त्वम्पुरावसः ॥ ५९ ॥ सम्प्राप्तेस

मयेजातःपालितश्चेहभूता ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाहर्षशोकाकलस्तदा ॥ ६० ॥ नरकःपृ
थिवीन्देवीमिदमाहधनुर्दरः ॥ नमाताविदितापूर्वम्माताहमितिभाषसे ॥ ६१ ॥ विष्णुःपितेतचवचोनपिताविदितोमम ॥
जानामिपितरश्चाह्विदेहाधिपतिव्रुपम् ॥ ६२ ॥ तस्यभार्य्यासमत्याख्यामहञ्जानामिमातरम् ॥ आतरस्तत्सुताःसर्व्वे
सीतामेभगिनीशुभा ॥ ६३ ॥ समतिर्मममातेतिलोकोजानातिसन्ततम् ॥ कात्यायनीचधात्रीमियाधुनैवकृतात्वया ॥
॥ ६४ ॥ एतत्सर्व्वन्त्वयामिथ्याशंसितम्ममसांप्रतम् ॥ यथातवाहन्तनयःसत्यमाख्याहितन्मम ॥ ६५ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनञ्चेतिश्रुत्वासर्व्वसहतादा ॥ सर्व्वन्तत्पूव्ववृत्तान्तन्तनयायन्यवेदयत् ॥ ६६ ॥ यथामलि
न्याःसम्भोगोविराहस्याभवत्परा ॥ यथागर्भैर्धृतोदैव्यैर्नवाकारेणसः ॥ ६७ ॥ यथाचगर्भदुःखात्तार्त्तामाधवंशरणङ्ग
ता ॥ यथातेनप्रदत्तश्चसमयोजननम्भ्रति ॥ ६८ ॥ यथाविदेहराजस्ययज्ञभूमावसूयत ॥ विदेहराजेनसमर्थ्यादृशःस
मयोभवत् ॥ ६९ ॥ यथामानुषरूपेणधात्रीसासमपद्यत ॥ तत्सर्व्वद्वङ्कथयामासनरकायमहात्मने ॥ ७० ॥ ऋषयऊचुः॥
किमर्थसमयोदतोविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ निहतेरावणेवीरेणमेषसुमहात्मना ॥ ७१ ॥ भविष्यतिसुतस्तवैतन्नःसंशयोम
हान् ॥ एतत्त्वंसशयञ्छिन्धिगुरोरास्तासिनःसदा ॥ ७२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ भारतांरावणादीनाम्पृथिवी

मांसभाशिनाम् ॥ ७३ ॥ अधोगतायोजनानिपञ्चवैद्विजसत्तमाः ॥ अयव्वैराहवीर्येणयातोगर्भैक्षितेःपुनः ॥ ७४ ॥
 असावपिमहाराजोदशग्रीवोयथाभवत् ॥ अधोयास्यतिभारत्तासातीवपृथिवीत्विति ॥ ७५ ॥ समयन्दत्तवान्वीष्णराव
 णेनिहतेसति ॥ धरायैभारविहतिव्याजेनद्विजसत्तमाः ॥ ७६ ॥ अथैनाम्पृथिवोम्प्राहनरकःपुनरेवहि ॥ पृथिव्यावच
 नंश्रुत्वास्वल्पसंशयसंयुतः ॥ ७७ ॥ यद्येवमपिताविष्णुर्मातात्वम्पृथिवीभुमे ॥ आगच्छतुजगन्नाथोमैमैवाभ्युपपत्तये ॥ ७८ ॥
 सएवसर्वलोकेशोयदिमाभाषतेच्युतः ॥ पिताहन्तेत्वियम्माताश्रद्धधेतदहंभुमे ॥ ७९ ॥ त्वयामानुषरूपेणधात्र्याहम्प्र
 तिपालितः ॥ तद्रूपंद्रष्टुमिच्छामि यदि तेरूपमीदृशम् ॥ ८० ॥ त्वत्पूर्वरूपं नृष्टुमैववचनाच्चजगदुरोः ॥ जातश्रद्धोमहाभागे
 स्थास्यामिसमयेतव ॥ ८१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनंश्रुत्वापृथिवीप्रथमन्तदा ॥ मायामानुषरूपन्तत्र
 तिजग्राहतत्पुनः ॥ ८२ ॥ तथाकात्यायनीरूपैर्येनरूपेणपालितः ॥ नरकःसातुतद्वृत्त्यतत्याजपृथिवीतनुम् ॥ ८३ ॥ अ
 थदृष्टुवनरकोधात्रीङ्कृत्यायनीन्तदा ॥ पप्रच्छपूर्ववृत्तान्तैर्यद्वृत्तन्नपमन्दिरे ॥ ८४ ॥ सातथाकथयामासयथासप्रतिपा
 लितः ॥ यद्वृत्तम्पूर्वतोर्गेहेनृपस्यजनकस्यतु ॥ ८५ ॥ जातसम्प्रत्ययस्तत्रनरकःसमपद्यत ॥ पृथिवीचपुनर्द्वीरूपंस्व
 ञ्जगद्देतदा ॥ ८६ ॥ अथसस्मारपृथिवीजगन्नाथहरिम्प्रभुम् ॥ समयेपूर्वविविहितेप्रणम्यशिरसामुहुः ॥ ८७ ॥ स्मृत

१ आत्मभोगिनामिति वा पाठः ।

मात्रस्तदाक्षित्यामाधोगुरुध्वजः ॥ प्रसन्नोजगतान्नाथः प्रत्यक्षत्वद्भुतस्तदा ॥ ८८ ॥ तन्दृष्टापृथिवीदेवीदेवदुर्लभा
 हनम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामंशङ्खचक्रगदाधारम् ॥ ८९ ॥ पीताम्बरञ्जगन्नाथं श्रीवत्सोरस्कमव्ययम् ॥ प्रणानाममहा
 भक्त्या पस्पृशीरसामहीम् ॥ ९० ॥ परमेशजगन्नाथजगत्कारणकारण ॥ प्रसीदेतिवचश्चापितदात्रोचेजगत्प्रसूः ॥
 ॥ ९१ ॥ नरकस्तुहरिन्दृष्टानिमील्यनयनद्वयम् ॥ तत्तेजसाचाभिभूतस्तदाभूमावुपविशत् ॥ ९२ ॥ उपविष्टे तदा
 देवी तनेयनरकाह्वये ॥ प्रसादयामास तदा पुत्रार्थं वरवर्णिनी ॥ ९३ ॥ प्रसाद्यमानो धरया हरिर्नागरायणो व्ययः ॥ शङ्खा
 त्रेण तदा पुत्रमपरस्पर्शनरकाह्वयम् ॥ ९४ ॥ स्पृष्टमात्रोऽथ हरिणानरकोऽभूत्सुदर्शनः ॥ हृष्टश्चोत्साहवौञ्चैव बलवान्त्स
 मपद्यत् ॥ ९५ ॥ तत उत्थाय नरको हरिर्नागरायणमभ्रभुम् ॥ भक्त्या प्रणम्य गोविन्दं साष्टाङ्गमहृद्भुम् ॥ ९६ ॥ नना
 मपृथिवीवैरी जातसम्प्रत्ययस्तदा ॥ प्रणम्य च महाभागान्मत्तया परमयायुतः ॥ ९७ ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्तस्थौ नोक्त्वा
 किञ्चन वैमिया ॥ ततस्तदर्थे पृथिवीमाधवं समयाचत ॥ ९८ ॥ प्रसीदे देवदेवेश सम्यप्रतिपालय ॥ त्वया यन्तनयोद
 तो मम सर्वञ्जगत्येते ॥ ९९ ॥ एतदर्थे प्रतिज्ञातव्यं दत्तमप्रतिपालय ॥ १०० ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ भवती यत्सु
 पुत्रार्थं मामयाचत्पुरामया ॥ तत्सर्वं तव दत्तव्यं वैराज्यन्दत्तञ्जत्वत्सुते ॥ १ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुरादाय नरकाह्वय

स् ॥ सार्द्धम्पृथिव्यागङ्गायांममज्जगताम्प्रभुः ॥ २ ॥ निमज्ज्यक्षणमात्रेणप्राग्ज्योतिषपरुद्धतः ॥ मध्यगङ्गामरूपस्य
 कामारुण्यायत्रनायिका ॥ ३ ॥ सचदेवः स्वराज्यात्यर्थपूर्वदुस्तश्चशम्भुना ॥ किरातैर्वलिभिः क्रूरैरज्ञैरपिचवासितः ॥
 ॥ ४ ॥ रुक्मस्तम्भनिर्भौस्तत्रकिराताञ्जानवर्जितान् ॥ अनर्थमुण्डितान्मधमांसाशनैकतत्परान् ॥ ५ ॥ ददर्शवि
 ण्णः कुपितान्विण्णन्दृष्टृद्विजर्षभाः ॥ तेषामधिपतिस्तत्रघाटकोनामवीर्यवान् ॥ ६ ॥ रुक्मस्तम्भनिभस्तुङ्गः प्रदीप्त
 इवधीवकः ॥ सक्रोधाच्चतुरङ्गेनबलेनमहतायुतः ॥ ७ ॥ आससादजगन्नाथन्नरकश्चमहाबलम् ॥ आसाद्यशरवर्षेणव
 र्षप्रभुमव्ययम् ॥ ८ ॥ किरातैः सहितोराजाघाटकारुण्यः किरातराट् ॥ माधवोपितदापुत्रन्नरकव्वीर्यवत्तरम् ॥
 ॥ ९ ॥ प्रेषयामासयुद्धायकिरातनृपतेस्तदा ॥ नरकोधनरादायसहैर्बलवत्तरैः ॥ ११० ॥ युयुधेसुचिरन्तत्र
 शस्त्रास्त्रैर्बहुधेरितैः ॥ ततोऽसौभल्लमादायोजयित्वाधनुर्गणैः ॥ ११ ॥ शिरःकिरातराजस्यचिच्छेदनरकोबली ॥
 मरुयान्मरुयान्किरातौश्वबहून्सेनाधिपौस्तथा ॥ १२ ॥ जघानकुपितोवीरः केसरीवमतङ्गजान् ॥ हतेथनृपतौ
 कोचिस्फलायनपरायणाः ॥ १३ ॥ किराताःकेचनपुनर्नरकंशरणाङ्गताः ॥ निहत्ययुद्धमानौस्तुसंरक्ष्यशरणाङ्गतान् ॥
 ॥ १४ ॥ नरकःपितरङ्गत्वाप्रणम्याथन्यवेदयत् ॥ हतस्तातकिरातानामधिपोघाटकोमया ॥ १५ ॥ सेनाधिपौश्वतस्या

न्यान्किमन्यत्करवाण्यहम् ॥ भगवानुवाच ॥ किराताञ्जहियावत्त्वेर्वोदिक्रवासिनीम् ॥ १६ ॥ पलायमानान्
विद्राव्यपालयच्छरणङ्गुतान् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततःसनरकोवीरःसमारुह्यसितङ्गजम् ॥ १७ ॥ चतुर्हन्तम्
हाकार्योङ्कुराताधिपवाहनम् ॥ ऐरावतसमब्धैर्यवेगेनगरुडोपमम् ॥ १८ ॥ किरातान्द्रावयामासयावद्विक्रवासिनीम् ॥
पतरम्पुनरागत्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ विद्राविताःकिरातास्तेसागरान्तंसमाश्रिताः ॥ हतश्चघाटकाख्योहिकिरा
ताधिपतिर्महान् ॥ २० ॥ वेगिनङ्गजमारुह्यऐरावतसमङ्गुणैः ॥ यदन्यत्करणीयमेतदाज्ञापयसम्प्रति ॥ २१ ॥ ॥ भग
वानुवाच ॥ कर्तोयासदागङ्गापूर्वभागवधिश्रया ॥ यावल्ललितकान्तास्तितावेदवपुर्नतव ॥ २२ ॥ अत्रदेवीमहामाया
योगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ कामाख्यारूपमास्थायसदातिष्ठतिशोभना ॥ २३ ॥ अत्रास्तिनदराजोयंलोहित्योब्रह्मणःसुतः ॥
अत्रैवदशादिकपालाःस्वेस्वेपीठेव्यवस्थिताः ॥ अत्रस्वयम्महादेवोब्रह्माचाहव्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ चन्द्रःमूर्ध्वस्थमततव्वस
तोत्रवपुत्रक ॥ सर्व्वेक्रीडार्थमायातारहस्यन्देशमुत्तमम् ॥ २५ ॥ अत्रश्रीर्व्वसेतेभद्राभोगयमत्रतथाबहु ॥ अस्वमध्यस्थ
तोब्रह्माप्राज्ञक्षत्रंससर्जह ॥ २६ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषाख्येयम्परीक्षकपुंरासमा ॥ अत्रत्वव्सभद्रन्तेत्यभिषिक्तोमया
स्वयम् ॥ २७ ॥ कृतदारःसहामात्यैराजाभूत्वामहाबलः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्त्वास्वयंविष्णुःशम्भो

रनुमतेतदा ॥ २८ ॥ सर्वान्किरातान्पूर्वस्यांसागरान्तेन्यवेशयत् ॥ पूर्वल्ललितकान्तायाःसमादायावधिम्पुनः ॥ ३१ ॥
 यावत्सागरपर्यन्तङ्किरातास्तावदावसन् ॥ पश्चल्ललितकान्तायादेशङ्कुत्वावधिम्पुनः ॥ ३० ॥ ॥ कर्तोयानदीर्यौव
 त्कामाख्यानिलयन्तुतत् ॥ तस्मात्किरातानुत्साध्यवेदशाखातिगान्बहून् ॥ ३१ ॥ द्विजातीन्वासयामासतत्रवर्णान्त्स
 नातनान् ॥ वेदाध्ययनदानानिसततव्यततेयथा ॥ ३२ ॥ तथाचकारभगवान्मनीमिर्ब्वासयन्विभुः ॥ वेदवादरताःसर्वे
 दानधर्मपरायणाः ॥ ३३ ॥ नचिरादभवेदशःकामरूपाह्वयस्तदा ॥ ततोविदभराजस्यपुत्रीस्मायाह्वयांहरिः ॥ ३४ ॥
 पुत्रार्थैवयामासनरकस्यसमाङ्गुणैः ॥ तामुद्वाह्यहोकेशस्तस्मिन्पुत्रेस्वयम् ॥ ३५ ॥ तयासमंस्वतनयंराजत्वेनाभ्य
 षेचयत् ॥ सुगताञ्चपुरीञ्चक्रगिरिदुर्गैणमाधवः ॥ ३६ ॥ तदुर्गसर्वतोभद्रदैवैरपिदुरासदम् ॥ ततःकिरातराजस्य
 चतुर्दन्ताःसुदन्तिनः ॥ ३७ ॥ पञ्चविंशतिसाहस्रामहामात्रकुर्य्यताः ॥ यानिरत्नान्यनेकानिसैन्यानिविविधानिच ॥
 ॥ ३८ ॥ अश्वाश्चाभरणाश्चैवतत्सर्ववन्नरकोऽग्रहीत् ॥ यद्यत्सुभषणराज्ञोध्वजाश्चाभरणानिच ॥ ३९ ॥ तानितानिस्व
 यवैवण्णस्तनयस्यदौतदा ॥ रथश्चप्रदौतस्मैत्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ ४० ॥ लोहाष्टचक्रसञ्छन्नमर्दयोजनविस्तृतम् ॥
 युक्तमश्वसहस्रैश्चतथाष्टाभिर्मनोजैवैः ॥ ४१ ॥ रत्नकाञ्चनचित्राढ्यवैदिकाभागविस्तरम् ॥ वज्रध्वजेनमहताकाञ्चने

नविराजितम् ॥ ४२ ॥ हेमदण्डपताकाव्यवदूर्यमणिकुबरम् ॥ सिंहव्याघ्रसमुद्रतैश्चर्मभिश्छादितंसदा ॥ ४३ ॥ लो
हतामैश्वर्यसञ्छन्नङ्किणोजालमालिनम् ॥ सर्वप्रहरणैर्युक्तम्बहुमायासमन्वितम् ॥ ४४ ॥ शक्तिश्चप्रदौतस्मैसर्व
शत्रुविशतनीम् ॥ ज्वालामालाभिदीप्ताङ्गिरपुकक्षान्निरूपिणीम् ॥ ४५ ॥ इमञ्चसमथम्प्रोचैनरकायमहात्मने ॥ नरक
स्यहिताघेशोवसुधायाःसमक्षतः ॥ ४६ ॥ इमांशक्तिन्नहिभवान्प्राणस्यसंशयिविना ॥ प्रयोक्ष्यतिकदाचित्तुमानेषु
विशेषतः ॥ ४७ ॥ एषामायाचैवदुर्भाभवतःसदृशीगुणैः ॥ भवतोजीवनय्यावत्तावत्स्थस्यतिशोभना ॥ ४८ ॥ त्वत्पुत्र
जायैत्रेतायैयत्नवान्वैभविष्यसि ॥ द्वापरान्तेतुसम्प्राप्तेप्रजातवभविष्यति ॥ ४९ ॥ विरोधोर्मनिभिःसार्द्धम्ब्राह्मणैरपि
पुत्रक ॥ नकदाचित्त्वयाकार्यश्चिरञ्जीवितुमिच्छता ॥ ५० ॥ नराजभिन्नदैवैश्चविरोधोयुज्यतेतव ॥ महादुर्गस्यैवमध्यवस
तोत्थपराजिते ॥ ५१ ॥ दिव्ययोषिदुर्गैःसार्द्धंस्वसमानोतिभोगवान् ॥ स्वपर्वतेकामरूपेचिरत्त्वन्तिष्ठपुत्रक ॥ ५२ ॥
महादेवीम्महामायाज्जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ कामाख्यान्वविनोपुत्रनान्यदेव्यैजिष्यसि ॥ ५३ ॥ इतोऽन्यथात्वब्धिह
रन्तप्राणोभविष्यसि ॥ तस्मान्नरकयत्नेनसमयम्प्रतिपालय ॥ ५४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुर्नरकन्तनय
स्वकम् ॥ तमपास्यरहस्येनाम्बुधिबीजंयमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ यद्यत्पूर्वमयाप्रोक्तं कर्तव्यन्तवसुन्दरि ॥ तत्सर्वन्नरकायाशुभ

त्वैसमपदेशय ॥ ५६ ॥ यदेनन्तं स्वयंहन्तुमाश्रुगद्वात्रिभाषसे ॥ तदा तु मानुषः कश्चिन्नरकन्निहनिष्यति ॥ ५७ ॥
 ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ प्रजार्थमेष यत्नो मे निन्द्यः स्यात्सन्ततिर्विना ॥ तस्मान्नाथ प्रयत्नान्मे सन्ततिं म्पालयिष्यसि ॥ ५८ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमस्त्विति तां विष्णुः पृथिवीम्प्रतिपावनः ॥ नरकञ्च समाभाष्य तत्रान्तर्द्विमगाक्षणात् ॥ ५९ ॥ ग
 ते हरौ निजस्थानम्पृथिवी तनयं स्वकम् ॥ यत्पूवं हरेण प्रोक्तं तत्र तव्यनयत्स्वयम् ॥ ६० ॥ नरकोपितदाधीमान्वेदशास्त्रार्थ
 पारगः ॥ ब्रह्मणो नीतिकुशलो वदान्यो दानतत्परः ॥ ६१ ॥ कामाख्यापुजनरतो नीलकुटे महागिरौ ॥ महाभोगी महाश्रीमान्हीन
 बाधश्च शत्रुभिः ॥ ६२ ॥ सुचिरं राज्यमकरोच्छक्रवच्चिदशालये ॥ ततो विदेहराजोपिश्रुत् वै नरकश्रियम् ॥ ६३ ॥ स पुत्रभाष्यः स
 गणो नरकन्दुष्टमुभयगात् ॥ प्राग्ज्योतिषम्पुण्ड्रत्वाकामरूपान्तरस्थितम् ॥ ६४ ॥ दर्शनं करं राजा शरच्चन्द्रसमं श्रिया ॥ प्राग्ज्यो
 तिषम्पुण्ड्रमेनैस राजत्वमरावतीम् ॥ ६५ ॥ देवेंद्रन्नरकमेनैस त्परिच्छदभूषणम् ॥ ततो महिष्यैतत्सर्वञ्जनको वाक्यमब्रवी
 त् ॥ ६६ ॥ एष ते पालितसुतः श्रीमान्नरकसंज्ञकः ॥ पृथिव्या दधितः पुत्रः सञ्जातो घृष्टरूपिणः ॥ ६७ ॥ विष्णुना जगदीशेन त्व
 मेनम्पश्य सङ्गतम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा जनको राजा था वृत्तन्तथापुरा ॥ ६८ ॥ वृत्तान्तं ह्ययमासनर
 को जाता वान्यथा ॥ ततस्तत्र चिरं स्थित्वा प्राग्ज्योतिषपुरमुदा ॥ ६९ ॥ विदेहाधिपती राजानरकेण प्रपूजितः ॥ स्वस्थानङ्ग

तवौस्तस्मात्स्वगणैःपरिवारितः ॥ ७० ॥ एवंसनरकोजातःपृथिव्यास्तनयस्तदा ॥ हीनाऽसुरस्वभावःसर्व्विजहारचिरंक्षितौ
॥ ७१ ॥ ४४ ॥ इतिकालिकापुराणेऊनचत्वारिंशत्तमाध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सराजानरकःश्री
मांश्चिरञ्जीवीमहाभुजः ॥ मानुषेणैवभावेनचिरंराज्यमथाकरोत् ॥ १ ॥ त्रेतायाञ्चव्यतीतायांद्वापरस्यतुशेषतः ॥ अभव
च्छोणितपुरेबाणोनाममहासुरः ॥ २ ॥ तस्याग्निदुर्गन्नगरं सचक्षुश्भुसखोबली ॥ सहस्रबाहुर्दुर्द्धर्षःप्रियःपुत्रःसर्व्वबलः ॥ ३ ॥
नरकेणसमन्तस्यमहामैत्रीव्यजायत ॥ गमनागमनन्नित्यमन्योन्यानुग्रहेस्तथा ॥ ४ ॥ तयोरभून्महाप्रीतिःपवनानल
योर्यथा ॥ सचबाणःसमाराध्यमहादेवञ्जगत्प्रभुम् ॥ ५ ॥ आसुरेणाथभावेनव्यचरच्चाकृतोभयः ॥ तत्संसर्गात्सनर
कोदृष्टातस्याद्भुताङ्कतिम् ॥ ६ ॥ तेनैवसहभावेनविहर्तुमुपचक्रमे ॥ नब्राह्मणान्पूजयितयथापूर्व्वन्तथाद्विजाः ॥ ७ ॥
नचयज्ञेषुदानेषुपूर्व्वन्मुदितः सच ॥ नतथाविष्णुमभ्यतिष्ठतिर्विवापिनाञ्चति ॥ ८ ॥ कामाख्यायान्तथामक्तिस्तदा
तस्याऽथनाभवत् ॥ एतस्मिन्नन्तरेथातुस्तनयोभुनिसत्तमः ॥ ९ ॥ वशिष्ठोनामकामाख्यान्द्रुष्टुमप्राग्ज्योतिषङ्गतः
॥ तान्दुर्गाभ्यन्तरेनीलकूटदेवीव्यवस्थिताम् ॥ १० ॥ द्रुष्टुन्तुर्व्वैशिष्ट्यनद्वारन्नरकोदयदात् ॥ ततोवशिष्टःकुपितोव
चनम्परुषम्मनिः ॥ ११ ॥ जगादनरकव्यारद्गृहयन्मुनिसत्तमः ॥ कथम्पृथिव्यास्तनयोवराहस्यसुतेजसा ॥ १२ ॥

देवीन्द्रमुन्नाह्मणस्यनददासितथागतः ॥ किन्तेकुलोचितङ्कमत्वङ्कुरोपिधरात्मज ॥ १३ ॥ देवीम्प्राग्ज्योतिषङ्गत्वापूज
यिष्येजगन्मयीम् ॥ ततःसनरकोराजप्राप्तकालःक्षितेःसुतः ॥ १४ परुषेणाऽथवाक्येनतमाक्षिप्यनिरस्तवान् ॥ त
तोमनिःसकुपितःशशापनरकन्नृपम् ॥ १५ ॥ नचिराद्येनजातोसितेनमानुषरूपिणा ॥ मरणम्भवितापापवराहकुलपां
सन ॥ १६ ॥ मृतेत्वयिमहादेवीङ्कामाख्याङ्गताम्प्रसूम् ॥ पूजयिष्याम्यहम्पापतिष्ठयास्येस्वमालयम् ॥ १७ ॥ त्व
य्यौवज्जीवितापापकामाख्यापिजगत्प्रसूः ॥ सव्यैःपरिकरैःसार्द्धमन्तर्दानायगच्छतु ॥ १८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्त्वाब्र
ह्मपुत्रःसस्वस्थानङ्गतवान्मुनिः ॥ वशिष्ठस्तेनभौमेननिरस्तःकुपितोभृशम् ॥ १९ ॥ गतेवशिष्टेनरकःशीघ्रंविस्मयसंयुतः ॥
जगामदेवीभवनन्नोलकूटम्हागिरिम् ॥ २० ॥ तत्रगत्वानचापश्यत्कामाख्याङ्कामरूपिणीम् ॥ नयोनिमण्डलन्तस्याःसर्व्वा
न्यपरिरौस्तथा ॥ २१ ॥ ततःसविमनाभूत्वाक्षितिसस्मारमातरम् ॥ पितरञ्चजगन्नाथन्नरकःप्रभुमव्ययम् ॥ २२ ॥ नता
वपितदायातौतस्यप्रत्यक्षतांद्विजाः ॥ व्युत्क्रान्तसमयस्येतिनीतिहीनस्यशम्भवे ॥ २३ ॥ चिरम्प्रतीक्ष्यतौतत्रभौमोवज्र
ध्वजस्तदा ॥ अप्राप्ताक्षितिर्विणुःसमशोकःस्वन्निवेशनम् ॥ २४ ॥ सङ्गच्छत्स्वगृहम्भौमःपुंशस्वान्दृष्ट्वास्तुसः ॥ पूर्वं
श्रियापरित्यक्तामलिनीव्वन्तितामिव ॥ २५ ॥ देव्यामन्तर्हितायान्तुवेदवादविवर्जितम् ॥ पुण्यस्वल्पादरजनन्तत्पुंसमप

१ शस्मकेल्याणमवनेमिन्नतीतेरहितयेर्यर्थः ।

द्यत ॥ २६ ॥ नदेवास्तत्रगच्छन्तिनविप्रानमहर्षयः ॥ बभूवनगरन्तस्यस्वल्पयज्ञाक्रियोत्सवम् ॥ २७ ॥ ईतयोबहवोजा
 तामृताश्रबहवोजनाः ॥ लौहित्यनदराजोपिहीनतोयस्तदाभवत् ॥ २८ ॥ बहूनिविपरीतानिदृष्ट्वास नरकस्तदा ॥ मेनेमर
 णमासन्नमात्मनोब्रह्मशापतः ॥ २९ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषाध्यक्षःशोकविह्वलेचेतनः ॥ चिन्तयन्मनसामित्रम्बाणम्बलिमुत
 र्ध्यौ ॥ ३० ॥ सखाप्राणसमःसोऽस्यसततान्योन्यरक्षणे ॥ तत्परोबाणनरकौस्वव्यवस्थाविविधा ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्न
 न्तरेबाणोमित्रशम्भुसखोबली ॥ अनुकलयितामन्त्रप्रदानेनमहाबुधः ॥ ३२ ॥ इतिचासीत्सतिस्तस्यवज्रकेतोस्तदाऽच
 ला ॥ दूतञ्चप्राहिणोदीप्तम्बाणस्यनगरम्प्रति ॥ ३३ ॥ सशोणितपुरङ्गत्वास्यन्दनेनाशुगामिना ॥ ततोभौमस्यवृत्तान्त
 म्बाणायाशुन्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ यथाशप्तोवशिष्टेनयथाचान्तर्हिताम्बिका ॥ यथाविघ्नःपुरवरेजातःप्राग्ज्योतिषाहुये ॥ ३५ ॥
 समयस्यव्यतिक्रान्तिर्भूमिमाधवयोर्यथा ॥ तथासदूतोभौमस्यशशंसबलिसूने ॥ ३६ ॥ ससमाकारमित्रस्यसम्यग्दै
 वपराभवम् ॥ स्वयञ्जगामनरकंसभाजयितुमीश्वरः ॥ ३७ ॥ सकाञ्चनविचित्राङ्गुल्यैकमश्वशतैस्त्रिभिः ॥ लोहचक्रञ्चैव
 याग्रम्पूर्य्यजभूषितम् ॥ ३८ ॥ हेमदण्डसितच्छत्रच्छादितङ्किङ्किणौगणैः ॥ नानारत्नौघरचितमारुरोहमहारथम् ॥
 ॥ ३९ ॥ ससहस्रभुजःश्रीभौमैश्वरङ्गबलैर्युतः ॥ प्राग्ज्योतिषम्भौमपुरमचिराद्राजगामह ॥ ४० ॥ तमासाद्यमहाबाहुर्ब

णः प्राग्ज्योतिषेश्वरम् ॥ हीनम्पूर्वश्रियामित्रमपश्यन्नगरश्चतत् ॥ ४१ ॥ स तेन पूजितो बाणो यथा योग्यं सुतेन कोः ॥ पप्रच्छ
 किं निमित्तं ते हीनश्रीकमभूत्पुनः ॥ ४२ ॥ शरीरश्च यथा पूर्वन्तानतव राजते ॥ मनश्च तेनातिहृष्टन्तत्र हेतुर्वदस्व मे ॥
 ॥ ४३ ॥ एवमादीनि पृष्टः स नरकः क्षिति नन्दनः ॥ यथा वशिष्ठशापोऽभूत्तत्सर्वन्तस्य चाब्रवीत् ॥ ४४ ॥ यच्छ्रुतमौमिव दनात्
 हूतावेदितम्परा ॥ ज्ञात्वा तथा तम्प्रोवाच बाणो वज्रध्वजम्पुनः ॥ ४५ ॥ न हि मन्यस्त्वया कार्य्यः सुखेदुःखे शरीरिणाम् ॥ च
 क्रवत्परिवर्त्तते न ताभ्याङ्गोऽपि हीयते ॥ ४६ ॥ परन्तत्र प्रतीकारः कार्य्यो धीरैर्विविधेभ्यः ॥ भवानपि प्रतीकारं कुरु त्वमर्हसि सम्प्र
 ति ॥ ४७ ॥ य एवमानुषः पृथ्व्यामसाधारणभूतिभिः ॥ वद्धेते दानवो वापि दैत्यो वाप्यथ वासुरः ॥ ४८ ॥ राक्षसः किन्न
 रो वापि शक्रस्तान्सहते न हि ॥ सकौटिल्यन्देव गणैः सार्द्धं कुर्वन्निस्ततः ॥ ४९ ॥ यथा तथा प्रकारेण भ्रंशयत्येव तं श्रियः ॥
 तस्य चेष्टतमो देवो विष्णुर्ब्रह्मन्त्रित्यं सनातनः ॥ ५० ॥ स न शक्य कुरुते मनोऽनिष्टमना गपि ॥ यः समाराधयेद्विष्णुं शक्रस्य
 निष्टकारकः ॥ ५१ ॥ तस्मै वरन्तु स छिद्रन्दत्वा तं शातयत्वित् ॥ विरमाराधितो विष्णुरिष्टान्कामान्प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ मह
 ताकायदुःखेन पूजितः सन्प्रसोदति ॥ विनेष्टे देवतापूजां विभूतिमनुमत्पुमान् ॥ ५३ ॥ कः प्राप्नोति श्रुतः पूर्ववन्न वा पूर्व
 तरः कश्चित् ॥ त्वयानाराधितः पूर्वम्ब्रह्मा वा विष्णोरीश्वरः ॥ ५४ ॥ तेन ते घमहाविघ्ना उत्पन्ना विषये तव ॥ यो वा विष्णुः

पालकस्तेनिसर्गानुकम्पकः ॥ ५५ ॥ किन्तुतेसक्षितेर्व्याप्तयाचाराधितोमुहुः ॥ दत्तच्छिद्रश्चेतेविष्णुर्नापराध्यास्त्व
 याद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतोन्वयालम्भविताहतश्रीरितिः श्रुतम् ॥ अपराध्यस्त्वयाभूपवशिष्टः परमोमुनिः ॥ ५७ ॥ तेन
 स्मरणमात्रेणनायातौक्षितिमाधवौ ॥ तस्मात्त्वमित्रबुध्यस्वकौटिल्यंहरिमधसः ॥ ५८ ॥ नाधुनायुज्यतेभौमतवौदासीन
 ताकृतिः ॥ यत्तेमनसितातोयमितिसम्प्रत्ययः सते ॥ ५९ ॥ वराहएवतेतातः सचलोकान्तरङ्गतः ॥ वराहोपिहरंशइति
 यच्छूयेतत्वया ॥ ६० ॥ तस्यांशइत्यनुक्रोशः केनवाक्रियतेवद ॥ तस्मात्त्वङ्कुरुशम्भोर्व्यावृत्तह्रणोवाधुनाच्चनम् ॥ ६१ ॥
 सतेप्रसन्नः परममिष्टकामम्प्रदास्यति ॥ विघ्नोवामुनिशापोवामहेतिव्योतिपीडकः ॥ ६२ ॥ विधौप्रसन्नेशम्भोवानचि
 राक्षयमेण्यति ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ जातसम्प्रत्ययोभौमोबाणस्यवचनात्तदा ॥ ६३ ॥ सुप्रीतः समवाचेदन्धी
 रघर्घरनिःस्वनः ॥ ॥ भौमउवाच ॥ यत्त्वयागदितम्बाणहितम्मेमित्रवत्सल ॥ ६४ ॥ तत्कार्यमचिरादेवतपश्चरणमुत्तम
 म् ॥ विष्णुर्नाराधनीयोमेतत्रहेतुस्त्वयोदितः ॥ ६५ ॥ नैवाराध्यस्तथाशम्भुरन्तर्गतः समपूरे ॥ तस्माद्ब्रह्मासमारा
 ध्योवचनात्तवमित्रक ॥ ६६ ॥ तत्पुत्रस्यमहाबाहोर्लौहित्यस्याम्बुसन्निधौ ॥ भवताध्यापितश्चाहंशिष्योऽथगुरुणायथा ॥
 ॥ ६७ ॥ मित्रमित्रयथाधीरसान्नापरमवल्लुना ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वासमहाबाहुर्व्याणव्यज्वजस्तदा ॥

॥ ६८ ॥ यथावत्पूजयामास तन्मित्रमित्रवत्सलः ॥ अर्चयित्वा यथायोग्यं प्रस्थाप्य च बलेः सुतम् ॥ ६९ ॥ ब्रह्माराधनमत्युग्रं
 कुरुर्त्तमिच्छन्क्षितेः सुतः ॥ सतीरेन दराजस्य लौहित्यस्य महात्मनः ॥ ७० ॥ ब्रह्माचलं समारुह्य तपस्तप्तुमुपस्थितः ॥ समानु
 षेण मानेन क्षितिपुत्रः शतं समाः ॥ ७१ ॥ जलाहारव्रतेनैव समानं च पितामहम् ॥ सन्तुष्टः शतवर्षान्ते ब्रह्मालोकं पितामहः ॥
 ॥ ७२ ॥ प्रत्यक्षीभूय नरकस्याग्रतः समुपस्थितः ॥ प्रीतोऽस्मि ते वरदास्ये वरैर्वयसुव्रतम् ॥ ७३ ॥ इति चोवाच नरकं स तदा
 कमलासनः ॥ सदृष्ट्वा सर्वलोकेशं प्रत्यक्षं बहुमलासनम् ॥ ७४ ॥ प्रणम्य प्राञ्जलिः प्रोचो विनयानतः कन्धरः ॥ देवाऽसुरेभ्योरक्षो
 भ्यः सर्वेभ्यो देवयोनितः ॥ ७५ ॥ अवध्यत्वं सुरश्रेष्ठ वरमेकं प्रयच्छ मे ॥ अविच्छिन्ना सन्ततिं मया वच्नो विस्तपेत् ॥
 ॥ ७६ ॥ तावद्भवतु लोकेश द्वितीयो यवैरोमम ॥ तिलोत्तमाद्यायो देव्यः सद्रूपगणसंयुताः ॥ ७७ ॥ तास्तां मे दयिताः
 सन्तु सहस्राणि तु षोडश ॥ अजेयत्वं सदा श्रीर्मात्रजहातु कदाचन ॥ ७८ ॥ इति पञ्चवरा मे दधतु तास्त्वत्तः पितामहम् ॥ मा
 क्रेण्डेय उवाच ॥ मायया मोहितो भौमो मामनिशापं विस्मृत्य च ॥ ७९ ॥ अन्यद्वरान्तरं ब्रूमे निशापस्तथास्थितः ॥ एवमस्त्विति ता
 न्त्सर्वान्वरान् दत्त्वा पितामहः ॥ ८० ॥ उवाचैदं द्वापरान्ते संध्यायां सुरकन्यकाः ॥ तिलोत्तमाद्यास्ते जायाः सम्भविष्यन्ति भूत
 ले ॥ ८१ ॥ नयावन्नारेदयातिवज्रध्वजपुरस्तव ॥ तावन्नैमधुने योज्या भवताताः क्षितेः सुतम् ॥ ८२ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशः क्ष

णादन्तर्हितोभवत् ॥ मृदुमासाद्यपरमांस्वस्थानन्नरकोभ्यगात् ॥ ८३ ॥ ततोमुदितलोकन्तन्नगरंश्रीनिषेवितम् ॥ सदासो
 त्साहसम्पूर्णमीतिविघ्नविर्वजितम् ॥ ८४ ॥ अभवत्पशुसङ्घैश्चवाजिवारणकुम्भकैः ॥ सम्पूर्णन्देवराजस्यदयितेवामरा
 वती ॥ ८५ ॥ उत्तीर्णतपसंश्रुत्वाबाणोदत्तवरन्तथा ॥ स्वयम्पुनरुपातिष्ठद्वौमवैजध्वजन्तदा ॥ ८६ ॥ सगत्वाभौमनगर
 म्बाणःप्राग्योतिषाह्वयम् ॥ पप्रच्छनरकम्पिन्तपसःसन्निवेशनम् ॥ ८७ ॥ कुत्रत्वयातपस्तप्तद्धिंवाचीर्णन्त्वया
 व्रतम् ॥ कीदृशोवारोलब्धस्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ ८८ ॥ दृष्टन्तवपुरंसर्वम्ब्रह्मजनसङ्कुलम् ॥ वाजिवारणरत्नौघैःपुरि
 तम्पङ्कलस्वनैः ॥ ८९ ॥ दृश्यतेद्यत्त्वयापाल्यंसस्यपूर्णमनामयम् ॥ कथ्यताव्वौकथम्ब्रह्मावरन्तुभ्यम्प्रदत्तवान् ॥ ९० ॥
 भौमउवाच ॥ ॥ ब्रह्मास्वयम्पर्व्वतरूपधारीकामेश्वरीन्धर्तुमिहाऽवतीर्णः ॥ तत्रस्वयंसम्प्रतिघत्स्रमेतिपुरानयावच्छपतेव
 शिष्टः ॥ ९१ ॥ सोयम्पुरेमेबलिपुत्रराजतेदेवौघसेव्योप्यमरोत्तमांशः ॥ तत्राहमेकोवरतोयभोजनोवर्षाण्यकार्षश्चतपःशता
 निवै ॥ ९२ ॥ लौहित्यतीरेघनवायुसेवितेमनोहरेप्राणभृतांसुखप्रदे ॥ तपःप्रवृत्तस्यसुखंसमागमच्छरद्यैकाशरदां
 शतानिमे ॥ ९३ ॥ ततःसतुष्टश्चतुराननोभवत्सत्यक्षतोमाद्व्यगदन्मद्वितम् ॥ तवप्रसन्नोस्मि वरस्थैथेप्सितन्दारयेगृहा
 णोतिपुरोऽथभूत्वा ॥ ९४ ॥ अवध्यतामेसर्योनितःसुरादच्छिन्नसन्तानमजेयतातथा ॥ सदाविभूतिर्नजहातुमामितिवरा

श्रनार्थानवयौवनान्विताः ॥ १५ ॥ एतेवराः पञ्चमयातोवृताः सोऽपिप्रतिश्रुत्यगतोनिजास्पदम् ॥ १६ ॥ ततोहमभ्येत्य
 पुरन्निजम्मदामन्त्रिप्रवरैः सहितः पुनस्तान् ॥ पौरान्सबन्धून्स्सगणानमोदयन्दानेनमानेनचभोजनेन ॥ १७ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेयउवाच ॥ ॥ इतीरितन्तस्यबलेः सुतस्तदाभौमस्यश्रुत्वाममर्देनतत्क्षणात् ॥ इदन्तदोचेवचनद्विक्षतेः सुतन्तत्कालयुक्त
 ब्रचसनतोद्भवम् ॥ १८ ॥ नतेमनेः शापमतीत्यगन्तुभूतामर्तिमिन्नतदाविधेः पुरः ॥ कथन्तुभद्रम्वितातेवहभावीत्यवश्य
 द्विक्षतिपुत्रनित्यम् ॥ १९ ॥ कृतस्यकरणन्नास्तिदेवाधिष्ठितकर्मणः ॥ भावीत्यवश्ययैद्भान्यन्तब्रह्माप्यबाधकः ॥ १०० ॥
 तस्मात्त्वंसुमहावीरानसुरान्पावकोपमान् ॥ सन्धायचपपरस्कृत्यसाचिव्येविनियोजय ॥ १ ॥ द्वारिसंस्थाप्यवैवीरान्देवैरपिदु
 रासदान् ॥ अतिक्रमस्वदेवेशय्यदिलब्धवरोभवान् ॥ २ ॥ विधिनारोवरोदतोभवतेतत्परीक्षणम् ॥ कर्तुमर्हसिजायायामपु
 त्रोजनयात्मजम् ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौबाणोयथावत्तेनपूजितः ॥ नरकोमित्रवचनङ्कुर्त्तुसमुपचक्रमे ॥ १०४ ॥ ॥ इतिका
 लिकापुराणेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ऋतुमत्यान्तुजायायाङ्कालेसनरकः क्रमात् ॥ भगदत्तम्
 हाशीर्षम्दवन्तंसुमालिनम् ॥ १ ॥ चतुरोजनयामासपुत्रानेतान्निक्षतेः सुतः ॥ महासत्वान्महावीर्योन्वीरैरन्यैर्दुरासदान् ॥
 ॥ २ ॥ ततोबाणस्यवचनाद्वयग्रीवन्तथामुरुम् ॥ सन्धायथसमानीयसैनापत्येभ्यषेचयत् ॥ ३ ॥ मरुसन्निहितंश्रुत्वाहयग्रीवश्च

भौमिना ॥ येयक्षितौ तदाद्यासन्नसुरास्तेऽपि सङ्गताः ॥ ४ ॥ हयग्रीवम्भुरुंश्रुत्वानरकेण समागतम् ॥ निःसुन्दसुन्दमानावाः सुरैः
 सैनिकैः सह ॥ ५ ॥ विरूपाक्षस्तदादैत्यः सव्यतेन समागमन् ॥ ततः सपश्चिमद्वारिनरकः सेनया सह ॥ ६ ॥ मरुद्वारा
 धिपञ्चक्रे हयग्रीवन्तथोत्तरे ॥ पूर्वद्वारिनिःसुन्दं विरूपाक्षन्तदक्षिणे ॥ ७ ॥ मध्ये पञ्चजनं सुन्दं सैन्यापत्येभ्यः पेषयत् ॥
 मरुः क्षुरान्तान्पाशांश्च षट्सहस्राण्ययोजयत् ॥ ८ ॥ दारित्पुंरक्षार्थं सत्कृतः क्षितिमनुना ॥ एवम्पूर्वां पूष्यतरानवमत्यसुम
 न्निष्पन्नः ॥ ९ ॥ अमरैरेव सततं सोऽसुरो मर्दितो भवत् ॥ पूर्वङ्कृहीतम्भावं सपरित्यज्य क्षितेः सुतः ॥ १० ॥ आसुरम्भाव
 मासाद्य बाधते त्रिदिवौकसः ॥ न देवान्नमनीन्सर्व्वान्न च जानाति कौश्र्येण ॥ ११ ॥ सुरेश्वरञ्जिगायाशुहयग्रीवसहायवान् ॥
 एवं स चासुरम्भावन्तन्वानो विचरन्क्षितौ ॥ १२ ॥ बाणस्य वचनाच्छक्रबाधयत्येवैवमनीन् ॥ देवेश्वरन्त्रिधाजित्वा हयग्रीवस
 हायवान् ॥ १३ ॥ अदित्याः कुण्डलयुगन्निष्पुलोकेषु विश्रुतम् ॥ सर्व्वरत्नाऽमृतश्राविदुः खविघ्नहरम्परम् ॥ १४ ॥ जहा
 रनरको भौमो निष्र्भीतो द्वैवशापतः ॥ एवन्देवान्बाधमानो मुनीन् विप्रान्क्षितेः सुतः ॥ १५ ॥ पञ्चवर्षसहस्राणि राज्यम्प्रा
 गज्यौतिषे करोत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवीमहामारार्द्धिताक्षितिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुमखान्देवान्क्षार्थं शरणङ्कृतौ ॥ इदं श्रौ
 वाचधातारम्प्रणम्योर्व्वी समाधवम् ॥ १७ ॥ दानवाराक्षसादित्याहरिणये च सद्दिताः ॥ ते राज्ञाम्मन्दिरे जाता अधुना बल

गर्विताः ॥ १८ ॥ तेषां भारमहं सोऽदुन्नशक्रो मिमहन्तरम् ॥ असङ्ख्याताश्चेते सर्व्वे तान्सङ्ख्यातुं न चोत्सहे ॥ १९ ॥ अष्टौ शतस
 हस्त्राणि तेषां मुख्या महो बलाः ॥ तेष्वप्यतिबलान्वोऽदुन्नताञ्छक्रो मिमाधुना ॥ २० ॥ बाणम्बलेः सुतव्यैरङ्कुसन्धेन कमेव च ॥
 अरिष्ठश्च प्रलम्बश्च सुनामानं ममं शलम् ॥ २१ ॥ चाणूरमुष्टिकौमल्लौजरासन्धमहाबलम् ॥ नरकश्च हथग्रीवास्त्रिसुदं सुन्दमे
 व च ॥ १९ ॥ विरूपक्षम्पश्च नदं हि डिम्बश्च बकम्बलम् ॥ जटासुरश्च किर्म्मरमलायुधमलम्बुषम् ॥ २० ॥ सौभ्राख्यश्च जरा
 सन्धन्निविदश्चापिवानरम् ॥ श्रुतायुधं महादैत्यं शतायुधमथाऽपरम् ॥ २१ ॥ ऋष्यशृङ्गसुतश्चैव मुबाहुमतिबाहुकम् ॥ का
 लकञ्जौ स्तथादैत्या निहरण्य पुरवासिनः ॥ २२ ॥ एतेषां नृपदक्षो भैर्विभीषीर्णाहिन्दिनेदिने ॥ लोकान्वोऽदुन्नशक्रो मिताग्निघ्नन्तु
 सुरोत्तमाः ॥ २३ ॥ न चैद्रक्षाम्प्रकुर्व्वन्ति भवन्तः सुरसत्तमाः ॥ तदा विभीषीर्णायास्यामि पातालमवशाधुना ॥ २४ ॥ माक्रे
 ण्डेय उवाच ॥ ततस्तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्म विष्णुमहेश्वराः ॥ इत्युच्यते करिष्यामः क्षिते भारे विमोक्षणम् ॥ २५ ॥ विसृज्य पृथिवी
 न्देवीं सर्व्वे देवाः सनातनम् ॥ माधवन्तोषयामासुर्भारावतरणमप्रति ॥ २६ ॥ सतुष्टः सुरान्सर्व्वान्स्वार्शैरवतरन्तु वै ॥ क्षितौ
 भारावतारायेत्युक्त्वा स्वयमिह प्रभुः ॥ २७ ॥ अवतोर्णोऽथ देवक्या गन्धर्भभारावतारणे ॥ विष्णुश्चावतरिष्यन्तं ज्ञात्वा देवाः सना
 तनम् ॥ २८ ॥ रम्भा तिलोत्तमाद्याश्च देव्यो रूपा गुणान्विताः ॥ क्षितावुत्पादयामासुः सहस्राणि तपोऽदश ॥ २९ ॥ ताः सर्व्वो हि मवत्पृष्ठे

क्रीडमानावर्त्त्रियः ॥ अपश्यन्नरकोभौमस्ताजहारतदाहठत् ॥ ३० ॥ तेनतार्थपेतादेव्योनीताः प्राग्ज्योतिषम्प्रति ॥
 नरकम्प्रार्थयामासुः समयम्मैथुनम्प्रति ॥ ३१ ॥ नारदोयावदायातिनगरम्प्रतिभौमते ॥ अस्माकङ्कुरुक्षुश्चाञ्चतावन्नो
 मुञ्चमैथुने ॥ ३२ ॥ ससमेष्यतिवीरवान्नचिरान्नोद्विग्नग्रहात् ॥ तेनदृष्टावयंसाद्वैमेष्यामः सङ्गमन्त्वया ॥ ३३ ॥ इतिस
 म्प्रार्थितस्ताभिर्नरकोभौमिनन्दनः ॥ ब्रह्मवाक्यन्तदास्मृत्वाएवमस्तूचिवान्मुहुः ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदेवोभगवौ
 ल्लोकभावनः ॥ देवक्याजठराज्जातोवृद्धोनन्दगृहेभवत् ॥ ३५ ॥ कंसकेशिप्रलम्बादीन्हत्वादित्याननेकशः ॥ अ
 करोद्द्वारकावासंसागरेसलिलान्तरे ॥ ३६ ॥ तत्राष्टौकन्यकास्तेनस्वधर्मैणचस्वीकृताः ॥ कालिन्दीमानुषीरू
 पारुक्मिणीरमणीततः ॥ ३७ ॥ नग्नजित्तयासत्यालक्ष्मणाचारुहासिनी ॥ सुशीलाशीलसम्पन्नातथाजाम्बव
 तीसती ॥ ३८ ॥ एतासुस्त्रीषुचततोद्ग्रनुरक्तस्यतस्यवै ॥ षट्त्रिंशद्वत्सराजातबलदेवसहायिनः ॥ ३९ ॥ प्रद्युम्नसाम्ब
 प्रमखाःपुत्रास्तस्यमहाबलाः ॥ जातास्तत्रद्विजश्रेष्ठाःशास्त्रेश्वेचकोविदाः ॥ ४० ॥ अनेकेनिहतादित्याभारभूतास्तदा
 क्षितेः ॥ प्रहृष्टःक्रोडमानश्चद्वारकायामवाससः ॥ ४१ ॥ अथशक्रस्तदायातो नरकेणार्दितोभृशम् ॥ द्वारकाम्प्रतिकृष्णस्य
 दर्शनायगणैःसह॥४२॥ तत्रगत्वापरिष्वज्यकृष्णल्लौकिकनमस्कृतम् ॥ पूजितस्तेनबहुशआसनेकाञ्चनेस्थितः ॥ ४३ ॥ कथया

मासहरथेनकस्यविचेष्टितम् ॥ शक्रोयथापूर्ववृत्तयैथावावर्ततेऽधुना ॥ ४४ ॥ शक्रउवाच ॥ शृणु कृष्णमहाबाहोयदर्थं
 महमागतः ॥ कथयिष्यामि तत्सर्वन्तत्रशङ्खान्नसङ्करु ॥ ४५ ॥ भूमिपुत्रोऽसुरोनाम्नानरकःसुरमर्दनः ॥ विरंजीवापुराविष्णु
 क्षितिभ्याम्परिपालितः ॥ ४६ ॥ अधुनासाक्षितिविष्णुमवज्ञायदुरासदः ॥ बाणस्यदचनाद्रौमोब्रह्माणम्पय्यतोषयत् ॥ ४७ ॥
 ब्रह्मणःसबरह्ण्वाद्यतीवाऽभूत्प्रदर्पितः ॥ माधवमृषिवीर्विषीपिसस्मारनकदाचन ॥ ४८ ॥ पूर्वमासीत्सधर्म्मात्माद्याराधि
 तसुरोव्रती ॥ अधुनाबाधतेसर्वानासुरम्भावमाश्रितः ॥ ४९ ॥ अदितेःकुण्डलेमोहाज्जहारामृतसम्भवे ॥ देवानृषीन्बाधमा
 नोविप्राणामप्रियरतः ॥ ५० ॥ माञ्चापिबाधतेनित्यङ्कामगामीदुरासदः ॥ जेतातुसुरैर्देत्यानामवध्यःसर्वदेहिनाम् ॥ ५१ ॥
 तवचाप्यन्तरप्रेक्षीतम्पापञ्जिभूतये ॥ त्वदर्थं सर्वदेवैर्यद्व्यादेवगन्धर्वकन्यकाः ॥ ५२ ॥ पुरापर्वतमुख्ये तु हिमवत्यवतारि
 ताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिसहस्रेद्वैशताधिके ॥ ५३ ॥ ताः सर्वाः कन्यकाः पापः प्रसत्यवरदर्पितः ॥ जहारसदुराधर्षेहयग्री
 वसहायवान् ॥ ५४ ॥ सागरेयानिरत्नानिष्टयिव्याञ्चत्रिविष्टपे ॥ तानिसर्वाणिसंहत्यप्रमथ्यसुरमानुषान् ॥ ५५ ॥ तीरेलौ
 हित्यतीर्थस्यसोकरोन्मणिपर्वतम् ॥ तस्मिन्निर्गैरुर्म्याङ्कुरयित्वालकाह्वयाम् ॥ ५६ ॥ ताः सर्वावासयामासदेवगन्ध
 र्वयोषितः ॥ एकवेणीधराः सर्वाः सम्भोगपरिवर्जिताः ॥ ५७ ॥ त्वामेवताः प्रतीक्षन्तेसनाथाः कुरुकृष्णताः ॥ यावदा

गच्छतिपुरम्भवतो नारदो मुनिः ॥ ५८ ॥ तावन्नमैथुनेयत्नभौमत्वं सङ्कुरिष्यसि ॥ इतिताः समयश्चक्रुन्नरकस्यदुरात्मनः ॥ ५९ ॥ नारदश्चतदायातः प्रागज्योतिषपुरम्प्रति ॥ यदा त्वन्नरकं हन्तुं क्षन्ता तत्परमत्तमम् ॥ ६० ॥ तस्मात्त्वम्पापकर्मा
 णन्नरकन्नरकोपमम् ॥ जहि देवमनुष्याणाङ्कण्टकन्त्वन्दुरासदम् ॥ ६१ ॥ वधात्तस्य क्षितिर्देवी पुत्रशोकन्नचाप्स्यति ॥ स्वय
 मेव वधन्तस्य देवैर्भ्यो यदयाचत ॥ ६२ ॥ तस्मात्त अहिपापिष्ठन्नरकम्पापपुरुषम् ॥ स्त्रीरत्नान्यपिरत्नानि तन्निहत्य समुद्धर ॥
 ॥ ६३ ॥ इत्युक्तो जगतान्नाथः शक्रेण समहात्मना ॥ प्रतिजज्ञे क्षिति सुतं हन्तुं प्रतितदैवहि ॥ ६४ ॥ प्रतिज्ञाय वधन्तस्य श
 क्रेण सहकेशवः ॥ तदैव यात्रामकरोत्प्रागज्योतिषपुरम्प्रति ॥ ६५ ॥ आरुह्य गरुडङ्कुण्डः सत्यभामां द्वितीयकः ॥ प्रागज्योति
 षमुखो गच्छद्वासवसि दिव्ययैयौ ॥ ६६ ॥ दिवमाक्रम्य गच्छन्तौ कृष्णशक्रौ महाद्युती ॥ यादवा ददृशुस्तत्र सूर्याचन्द्रमसौ यथा
 ॥ ६७ ॥ संस्तूयमानौ गन्धर्वद्वैतैर्वरुणसाराङ्गैः ॥ कृष्णः शक्रः क्षणादेव गतौ खेतावदृश्यताम् ॥ ६८ ॥ ततः क्षणेन गरुडेना
 ससादजगत्पतिः ॥ पुरम्प्रागज्योतिषं रम्यन्नरकेण वशीकृतम् ॥ ६९ ॥ सदुर्गमौ रवैः पार्श्वैः षट्सहस्रैर्भयङ्करैः ॥ क्षुरान्तैर्व्यष्टि
 न्मपार्श्वैर्मृत्युपार्श्वैरिवोच्छ्रितम् ॥ ७० ॥ निर्गच्छन्तम्परात्तस्मान्नारदश्च ददर्श सः ॥ स तु देवमनिः श्रीमान्यदा गान्धर्वकम्प्र
 ति ॥ ७१ ॥ तदा प्रागज्योतिषं ज्वालासकृतस्तेनारदः ॥ सङ्गमे समयम्प्राचेन रकायस्योषिताम् ॥ ७२ ॥ प्रवर्त्तते ध्रुवै

त्रस्यशुक्लपक्षस्यपञ्चमी ॥ नवम्यान्तुधरापुत्रप्राप्नोतिमहदापदम् ॥ ७३ ॥ तदायद्विचतुर्दश्यासुस्नातायोपितस्त्वमाः ॥
 सुरतेषुत्वयातत्रप्रयोक्तव्याथामुखम् ॥ ७४ ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वानरकोभयमोहितः ॥ आसारश्चप्रसारश्चनगरेसस्यवे
 दयत् ॥ ७५ ॥ रक्षिभोरक्षितराज्यरक्षितश्चसमन्ततः ॥ भयहर्षयुतोभौमःसमयंसमैक्षत ॥ ७६ ॥ तस्मिन्नवसरेप्रा
 पकृष्णःप्रागज्योतिषम्पुरम् ॥ प्रथमम्पश्चिमन्दारमासाद्यगरुडध्वजः ॥ ७७ ॥ पाशानांषट्सहस्राणिक्षुरान्सञ्छिद्यनै
 कथा ॥ जधानसमुरुन्दत्यंसानुगश्चसबान्धवम् ॥ ७८ ॥ षट्सहस्रामहावीरदानवाद्धारिसंस्थिताः ॥ हताश्चक्रेणहरि
 णातैद्वमरुणासह ॥ ७९ ॥ मुरुहत्वासहस्राणिपुत्रौस्तस्यापराँश्चषट् ॥ जघानचक्रेणतदाखण्डशोन्याँश्चदानवान् ॥
 ॥ ८० ॥ ततोऽनेकशिलासङ्घानतिक्रम्यजनार्दनः ॥ सगणंसानुगञ्जैर्विनिसुन्दंसमपोथयत् ॥ ८१ ॥ एकोयोयो
 धयेद्वान्सहस्रव्यँसरान्पुरा ॥ शक्रश्चसमतिक्रम्यमहावीरपरक्रमः ॥ ८२ ॥ तज्जघानहयग्रीवंसमतिक्रम्यकेशवः ॥
 मध्येलौहित्यसंज्ञस्यभगवान्देवकीसुतः ॥ ८३ ॥ औदकायाँविरूपाक्षंसुन्दहत्वामहाबलः ॥ ततःपञ्चजनवीरञ्जया
 नपरमेश्वरः ॥ ८४ ॥ एतान्त्वामहाकायान्महावीर्यान्दुरासदान् ॥ आससादजगन्नाथःपुरम्राग्ज्योतिषाङ्कयम् ॥
 ॥ ८५ ॥ वियस्यैद्वेतैःसर्वैर्नारेदेनमहात्मना ॥ जयशब्दैःस्तूयमानःप्रविवेशयेथेश्वरः ॥ ८६ ॥ श्रियायुक्तान्दीप्यमाना

१ भवान्प्राप्यतीत्यर्थः । २ आसारःसैन्यानांसर्वतोव्याप्तिःप्रसारःसैन्यानांतुणकाष्टादिहेतवेतस्ततो गमन ।

म्प्राकाराद्दालभूषिताम् ॥ समेनेनगरीव्विष्णुः किमिन्द्रस्यामरावती ॥ ८७ ॥ तत्रयुद्धम्हृदतन्नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ भोरूणा
 न्नासजननंशूराणां हर्षवर्द्धनम् ॥ ८८ ॥ यथा देवाऽसुरैर्युद्धन्तथैवसमपद्यत ॥ ततः शार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्वणिस्तान्दानवान्वहून्
 ॥ ८९ ॥ निजघानमहाबाहुर्गर्गुरुदस्थो जनार्दनः ॥ अष्टाशतसहस्राणि अष्टौशतशतानि च ॥ ९० ॥ हत्वाऽसुरान्महाबाहुर्न
 रकन्तं समासदत् ॥ ९१ ॥ ततः श्रुत्वासनरकः पतितानसुरान्वहून् ॥ दृष्ट्वा कृष्णम्हाबाहुर्गुरुदस्थम्हावलम् ॥ ९२ ॥ वशिष्ठ
 शापं सस्मारसमयम्माधवस्य च ॥ नारदस्य वचश्चापिवरच्छिद्रन्तथाविधेः ॥ ९३ ॥ सप्राप्तकालश्चतदाकेशेनसमा
 गतः ॥ युद्धमेव परस्मैनेस्मरन्वाणवचस्तदा ॥ ९४ ॥ सकाञ्चनं समारुद्धरथव्यज्वज्वरम् ॥ लोहचक्राष्टसंयुक्तान्नलव
 प्रमितं रथम् ॥ ९५ ॥ युक्तमश्वसहस्रैस्तुवज्रध्वजविराजितम् ॥ नानाप्रहरणोपेतम्बहुतूणीरसंयुतम् ॥ ९६ ॥ आगच्छत्स
 मरायाशुनरकः पृथिवीसुतः ॥ सगच्छत्समरायाशुमानुषम्भावमर्द्धितम् ॥ ९७ ॥ निन्द्यन्तथाऽसुरस्मेनेस्मरन्पूवचोहरेः ॥
 क्षणात्कृष्णं सदृशं गुरुडापरिसंस्थितम् ॥ ९८ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ किरीटकुण्डलयुतं श्रीवत्सवक्षसंह
 रिम् ॥ ९९ ॥ कौस्तुभोद्भासितोरस्कम्पीताम्बरधरम्परम् ॥ सतेनयुधेवीरो विष्णुना प्रभाविष्णुना ॥ १०० ॥ प्रागज्योतिषा
 धिपोभौमोनरकः पृथिवीसुतः ॥ सयुध्यत्कृष्णनिकेटे कालिकाङ्गालिकोपमाम् ॥ १०१ ॥ रक्तास्यनयनान्दीर्घाङ्गुलिश्च

क्तिधरान्तदा ॥ अपश्यजगतान्धात्रोङ्कामाख्यामपिमोहिनीम् ॥ २ ॥ सविस्मितस्तदाभोतस्तान्दृष्ट्वाजगताम्प्रसूम् ॥ यो
 द्वयमित्येवतदायुधेनरकोऽमरः ॥ ३ ॥ तेनसार्द्धन्तदाकृष्णः कृत्वासुमहद्भुतम् ॥ युद्धय्यादृक्पराभूतन्नदेवेनचमा
 नुषे ॥ ४ ॥ ततस्तेनाथभौमिनयुद्धकोलिसमाधवः ॥ चिरङ्मुखाजघानाथदेवेन्द्रप्रतिहर्षयन् ॥ ५ ॥ सुदर्शनेनच
 क्रैणमध्यदेशेतदाहरिः ॥ द्विधाचिच्छेदनरकंसहतोभ्यपतद्भुवि ॥ ६ ॥ विभक्तन्तच्छरीरन्तुभूमौनिपतितन्तदा ॥ विरा
 जतेवज्रभिन्नोयथागैरिकपर्वतः ॥ ७ ॥ पतितेतनयेदेवीपृथ्वीदृष्ट्वाशरीरकम् ॥ शोकवेगन्तदासेहेजात्वालन्तदागत
 म् ॥ ८ ॥ अदितेःकुण्डलयुगंस्वयमादायकाश्यपी ॥ उपातिष्ठतगोविन्दव्यचनश्चेदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ त्वयावराहरूपेण
 यदाहश्चोद्धृतापुरा ॥ तदात्वद्वात्रसंस्पर्शोत्पन्नोमेनरकःस्थितः ॥ १० ॥ सोयन्त्वयापालितश्चपातितश्चाधुनासुतः ॥ गृहा
 णकुण्डलेचेमेअदितेःसर्वकामदे ॥ ११ ॥ सन्ततिश्चास्यगोविन्दप्रतिपालयनित्यदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
 भारावतरणेदेविनरकस्यवधःपुरा ॥ १२ ॥ त्वयैवप्रार्थितोयस्मातेनासौनिहतोमया ॥ पालयिष्येस्यसन्तानन्देवित्व
 द्वचनादहम् ॥ १३ ॥ प्राग्ज्योतिषोभिषेक्ष्यामिनप्तास्मभगदत्तकम् ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भगवान्धुमदूतः ॥ १४ ॥ अ
 न्तःपुरंविवेशानरकस्यवधनालयम् ॥ सतत्रदृष्टवेशीरोरत्नानिविविधानिच ॥ १५ ॥ राशीभूतानि शुद्धानि पर्वतानि च

राजतः ॥ मुक्तामणिप्रवालानौव्वदूर्ध्वस्यचपर्वतम् ॥ १६ ॥ तथारजतकूटानिवज्रकूटानिमाधवः ॥ सुवर्णसञ्चया
 त्रुकमदण्डात्रलमयध्वजान् ॥ १७ ॥ बाहनानिविचित्राणियानानिशयनानिच ॥ स्वचितानिस्वर्णरत्नैर्महाहोणिमहा
 न्तिच ॥ १८ ॥ यद्यदृष्टश्चयावच्चधनंरत्नमणिस्तथा ॥ भुवितादृक्चनोदृष्टमन्यत्रनरकालयात् ॥ १९ ॥ नकुबेरस्य
 नेन्द्रस्यनयमस्याप्यपाम्पतेः ॥ तावन्तिधनरत्नानियानिवन्तिनरकालये ॥ २० ॥ केशवोप्यथतत्रैवनारदेनचसद्गतः ॥
 अवेक्ष्यान्तःपुरधनंसारसरतस्ततः ॥ २१ ॥ तेषांसमादेग्राह्यम्प्रभूतम्परवीरहा ॥ यादत्तवैष्णवीशक्तिर्विष्णुनाप्र
 भविष्णुना ॥ हत्वाभौमन्तुतांशक्तिञ्जगदेवकीसुतः ॥ २२ ॥ पृथिव्यानारदेनैवसहितःकेशवस्तदा ॥ भगदत्तम्भौम
 सुतम्प्राग्ज्योतिषपुरोत्तमे ॥ २३ ॥ अभिषिच्यतदाभूपम्पुरमध्येन्यवेशयत् ॥ अभिषिक्तुततन्दृष्ट्वाभगदत्तन्तथा
 क्षितिः ॥ २४ ॥ नतुर्थेऽथतांशकिङ्कुरावंसमयाचत ॥ केशवोपिक्षितेर्व्याघ्रान्नारदानुमतेनच ॥ २५ ॥ तांश
 किम्भगदत्तायमुप्रीतमनसादौ ॥ यच्छत्रवैरुणञ्जिवाकाञ्चनश्राविसंज्ञकम् ॥ २६ ॥ समानयत्पुराभौमस्तच्छत्रहरि
 राददे ॥ अष्टभारसुवर्णानिन्यत्संस्त्रवतिचान्वहम् ॥ यत्कोशमात्रविस्तीर्णमर्द्धयोजनमुच्छितम् ॥ २७ ॥ रत्नोत्तमानिस
 र्व्वीणिचतुर्दन्तौस्तथागजान् ॥ चतुर्दशसहस्राणिपूजितान्प्रमदोत्कटान् ॥ २८ ॥ द्वारकाम्प्रतिदेव्यौर्ध्वहयामासकेश

वः ॥ २९ ॥ यादेवकन्यकाःपूर्व्वन्नरेकेणाहताबलात् ॥ तासांकृत्वाहर्षीकेशोवर्णिवन्धविमोक्षणम् ॥ १३० ॥ वासोभिर्भू-
 षणैर्द्वैत्यैस्ताःसत्कृत्यमहम्महः ॥ आरोप्यचविमानेतुरक्षिभिर्वलिभिर्दृढैः ॥ १३१ ॥ नारदाधिष्ठिताःसर्व्व्याद्वारकाम्प्र-
 त्यवाहयत् ॥ यःकृतःसुरकन्यार्थेभोमेनमणिपर्व्वतः ॥ ३२ ॥ मणिरत्नौघसम्पणोर्द्विवाकरसमप्रभः ॥ उत्पात्यतश्चग-
 न्नाथस्ताक्ष्यपृष्ठेन्यवापयत् ॥ ३३ ॥ तथैववारुणञ्जत्रङ्गरुडोपरिमाधवः ॥ आरोप्यसत्ययासाद्विमासीनःसुमनाहरिः
 ॥ ३४ ॥ भगदत्तंसमाभाष्यपृथिवीञ्चजगत्पतिः ॥ प्रतस्थेद्वारकाव्यीरोवियन्मार्गेणवेद्रुतम् ॥ ३५ ॥ सुपर्णःकाञ्चनश्रा-
 विच्छत्रंसर्माणपर्व्वतम् ॥ केशवंसत्ययासाद्वहेलयाखेवहन्यौ ॥ ३६ ॥ क्षणेनद्वारकाम्प्राप्यकेशवःपरवीरहा ॥ मदञ्जलेभस-
 कैलब्बान्धवैश्चतथागणैः ॥ ३७ ॥ एवङ्गालीमहामायाकालिकाख्याजगन्मयी ॥ विष्णुञ्चजगतान्नाथम्परापरपतिहरिम्
 ॥ ३८ ॥ जगत्कारणकर्तारञ्ज्ञानगम्यञ्जगन्मयम् ॥ सम्मोहयत्येवतथाद्यनुरागविरागवान् ॥ ३९ ॥ अनगृह्णातिमित्रा-
 णित्थामित्राणिनिहन्तिच ॥ नारीषुमण्डारमतेद्वन्द्वेनापिचमुच्यते ॥ १४० ॥ इतिवःकथितव्विप्रायथाभून्नरकोऽसुरः ॥
 यथाचवरलब्धोभूदथचास्यविचेष्टितम् ॥ १४१ ॥ आराधितोयथाब्रह्माबाणबुद्ध्याथभौमिना ॥ किमन्यदुचितव्व्यस्ति
 तद्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ १४२ ॥ इतिकालिकापुराणेनरकोपाख्यानेएकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४४ ॥

ऋषयउचुः ॥ कथङ्गिरिसुताकालीबभूवजगताम्प्रसूः ॥ दाक्षायणीत्यक्तनुः कथमापहरम्पतिम् ॥ १ ॥ कथमर्द्धशरीरं
 साजहारचपिनाकिनः ॥ एतन्नः पृच्छतांसन्यक्कथयस्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शणध्वम्मनिशार्द्ध
 लायथादाक्षायणीसती ॥ भूतागिरिसुतापूर्व्वय्यैथार्द्धमहरत्तनुम् ॥ ३ ॥ यदात्यजत्तनुदेवीपूर्व्वन्दाक्षायणीसती ॥ तदैव
 मनसागच्छन्मेनकाहिमवद्गिरिम् ॥ ४ ॥ यदाहरेणसहितादक्षकन्याहिमाचले ॥ चिक्रीडचतदातस्यामेनकाभूद्धितैषिणी
 ॥ ५ ॥ तस्याः सुतास्यामितिचआधायमनसिद्विजाः ॥ त्यक्तप्राणातदादेवीभूताहिमवतः सुता ॥ ६ ॥ यदादाक्षायणी
 प्राणान्दक्षकोपाज्जहौपुरा ॥ तदैवमेनकादेवीआरिराधयिषुः शिवाम् ॥ ७ ॥ महाभायाञ्जगद्वात्रोद्योगनिद्रांसनातनीम् ॥
 मोहिनीसर्व्वभूतानांशरणं सर्व्वनाकिनाम् ॥ ८ ॥ अष्टम्यामुपवासन्तुकृत्वासानवमीतिथौ ॥ मोदैकैर्बलिभिः पिष्टैः पाय
 सैर्गन्धपुष्पकैः ॥ ९ ॥ चैत्रेमासिसमारभ्यसप्तविंशतिवासरान् ॥ यावत्सम्पूजयामासपुत्रार्थिन्यन्वहंशुचिः ॥ १० ॥
 गङ्गायामोषधिप्रस्थेकृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ कदाचित्सानिराहाराकदाचित्साधृतव्रता ॥ ११ ॥ शिवविन्यस्तमनसासप्त
 विंशतिवत्सरान् ॥ निनायमेनकादेवीपरमाम्भूतिमिच्छती ॥ १२ ॥ सप्तविंशतिवर्षान्तेजगन्माताजगन्मयी ॥ सुप्रीताभ
 वदत्यर्थं प्राहप्रत्यक्षताङ्गता ॥ १३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यत्रार्थितन्त्वयादेविमत्तस्तत्प्रार्थयाधुना ॥ दास्येतवाहन्तस्

र्व्वौच्छित्तयैदृदाभवेत् ॥ १४ ॥ ततःसामेनकादेवीप्रत्यक्षङ्कालिकाङ्गताम् ॥ दृष्टुप्रणनामाथवचनश्चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥
 देविप्रत्यक्षतोरूपन्तवदृष्टमयाधुना ॥ तामहंस्तोतुमिच्छामिप्रसन्नायदिमेशिवे ॥ १६ ॥ ततःसामातरित्युक्ताकालिकासर्व्व
 मोहिनी ॥ बाहुभ्याश्चारुवृत्ताभ्यामेनकाम्परिषस्वजे ॥ १७ ॥ ततःसामेनकादेवीकालिकाम्परमेश्वरीम् ॥ तुष्टाववाग्भिरि
 ष्ठाभिःशिवाम्प्रत्यक्षतः स्थिताम् ॥ १८ ॥ मेनकोवाच ॥ प्रेरयन्तीञ्जगद्द्वामचण्डिकालौकधारिणीम् ॥ प्रणमामिजगद्वा
 त्रीसर्व्वकामार्थसाधिनीम् ॥ १९ ॥ नित्यानन्दाञ्जानमयीयोगनिद्राञ्जगत्प्रसूम् ॥ प्रणमामिशिवांशुद्वाव्विधिशौरिशिवाल्मि
 काम् ॥ २० ॥ मायामयीम्हामायाम्मक्तशोकविनाशिनीम् ॥ कामस्यवनिताम्भद्राक्षमामित्वाञ्चितिशिवाम् ॥ २१ ॥
 सत्वोद्रेकाद्याभिवित्रीहनित्यानित्याचापिप्राणिनाम्बुद्धिरूपा ॥ सात्वम्बन्धच्छेदेहेतुर्धृतीनाङ्कुस्तेगदोमादृशोभिःप्रभावः
 ॥ २२ ॥ यात्वंसान्नासिद्धिरुक्तिस्तथञ्चायैवतिथ्यायजुषान्दीर्घरूपा ॥ हिंसायावाथर्व्ववेदस्यसात्वन्नित्यङ्कामन्त्वम्मेष्ट
 विधिहि ॥ २३ ॥ नित्यानित्यैर्भागहनैःपुरस्थैस्तन्मात्रैर्य्यत्यतेभूतवर्गः ॥ तेषांशक्तिस्त्वंसदानित्यरूपाकातेयो
 पायोग्यवैकुण्ठसमर्था ॥ २४ ॥ क्षितिर्दीर्गत्रीजगतान्त्वमेवत्वमेवेनित्याप्रकृतिस्वरूपा ॥ ययावशःक्रियतेब्रह्मरूपःसात्व
 न्नित्यामेप्रसीदाद्यमातः ॥ २५ ॥ त्वञ्जातवेदोगतशक्तिरूपात्वन्दाहिकासूर्य्यकरस्यशक्तिः ॥ आल्हादिकात्वम्बुद्व

न्द्रिकायास्तान्त्वामहंस्तौमिनमामिचाम्बिकाम् ॥ २६ ॥ योषायोषिप्रियाणान्विविद्यात्वञ्चोद्धरेतसाम् ॥ वाञ्छात्वंस
 र्वजगताम्मायाचत्वन्तथाहरेः ॥ २७ ॥ यानेकरूपाणिविधायनित्यसृष्टिस्थितिहानिमपीहकर्त्री ॥ ब्रह्माच्युतस्थाणशरी
 रेहेतुःसात्वम्प्रसीदाद्यपुनर्नमस्ते ॥ २८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसाजगताम्माताकालिकापुनरेवहि ॥ उवाचमेनका
 न्देवीव्योञ्जितव्यैरेत्युत ॥ २९ ॥ ततःसाप्रथमम्पुत्रशतवैव्रेयशस्विनी ॥ वीर्यवच्चायुषायुक्तमृद्धिसिद्धिसमन्वितम् ॥ ३० ॥
 पश्चात्तथैकान्तनयांसुरूपान्द्रुणशालिनीम् ॥ कुलद्रयानन्दकरोभुवनत्रयदुर्लभाम् ॥ ३१ ॥ ततोभगवतीप्राहमेनकाम्मनिम
 त्रिभाम् ॥ स्मितपूर्वन्तदातस्याःपूरयन्तीमनोरथम् ॥ ३२ ॥ देव्युवाच ॥ शतम्पुत्राःसम्भवन्तुभवत्यावीर्यसथ्यैताः ॥ तत्रैकोव
 लवान्मुख्यःप्रथमंसम्भविष्यति ॥ ३३ ॥ सुताचतवदेवानाम्मानुषाणाञ्चरक्षसाम् ॥ हितायसर्वजगताम्भविष्याम्यहमेवते
 ॥ ३४ ॥ त्वंसुखप्रसवानित्यन्तथानित्यम्पतिव्रता ॥ अम्लानारूपसम्पन्नासुभगाचर्भविष्यसि ॥ ३५ ॥ एवमुक्ताजगद्वात्रीतत्रै
 वान्तरधीयत ॥ मेनकाचमदुल्लङ्घ्यास्वस्थानम्प्रविवेशह ॥ ३६ ॥ ततःकालेतुसम्प्राप्तैर्मेनाकमचलोत्तमम् ॥ यक्षेणसहयोद्यापि
 सिन्धुमध्येप्रवर्तते ॥ ३७ ॥ मेनकासुषुप्तेदेवीदेवद्रंस्पदयागतम् ॥ अन्यानूनशतम्पुत्राङ्गमात्मासुषुप्तेसी ॥ ३८ ॥ महावीर्या
 न्महासत्वान्सम्पन्नान्सर्वतोर्गणैः ॥ ततःसाकालिकादेवीयोगनिद्राजगन्मयी ॥ ३९ ॥ पूर्ववत्पुनस्ततीरुपाजन्मार्थमेनका

ध्ययौ ॥ समयस्यानुरूपेणमेनकाजठरेक्षिवा ॥ ४० ॥ समुद्रयसमत्पन्नासालक्ष्मीरिवसागरात् ॥ वसन्तसमयेदेवीनवम्याम्
 क्षयोगतः ॥ ४१ ॥ अद्वरात्रे समत्पन्नागङ्गेवशिमण्डलात् ॥ ततस्तस्यान्तजनुताया म्रसन्ना अभवन्दिशः ॥ ४२ ॥ अनुकूलेवो
 वायुर्गम्भीरगन्धवाञ्छुभः ॥ बभूवपुष्पवृष्टिश्च तोयवृष्टिस्तथापरा ॥ ४३ ॥ जज्वलुश्चाग्नयः शान्ता जगज्जुश्च घनाघनम् ॥ त
 स्यान्तुजातमात्रायां सव्वस्वास्थामपद्यत ॥ ४४ ॥ तान्तदृष्टाजजाता ब्रीलोलत्पलदलानुगाम् ॥ श्यामांसा मेनकादेवी मुदमापा
 तिहर्षिता ॥ ४५ ॥ देवाश्च हर्षमतुलमप्रापुस्तत्र मुहुः ॥ तुष्टुश्चान्तरिक्षस्था गन्धर्व्यप्सरसाङ्गणाः ॥ ४६ ॥ तान्तुनीलो
 त्यलदलश्यामा हिमवतः सुता ॥ कालीतिनाम्ना हिमवाना जुहावकृते दिने ॥ ४७ ॥ बान्धवैस्तु समस्तैस्तन्नाम्ना सा पाव्यतीति च ॥
 कालीति च तथानाम्ना कीर्तिता गिरि नन्दिनी ॥ ४८ ॥ ततः सा वष्टु देवी गिरिज गृहे शुभा ॥ गङ्गेव वर्षा समयेशा रदी वाथ च
 न्द्रिका ॥ ४९ ॥ एधमानानु दिवसश्चाव्यङ्गी चारुताम्मुहुः ॥ दध्रेसानु दिनङ्काली चन्द्रबिम्बङ्कालिमिव ॥ ५० ॥ सा बालभाव
 मापन्ना क्रीडन्ती कालिकामदम् ॥ सखीभिः प्राप विपुलाङ्कालिन्दी वसरिद्विजैः ॥ ५१ ॥ षड्गुणास्तां स्वयन्देवीम् पूज्यं जन्मवशी
 कृताः ॥ स्वयमीयुर्द्विजश्रेष्ठाः प्रावृषङ्कालिका यथा ॥ ५२ ॥ अतिचक्रामस्वर्गणैः सा देवी देवकन्यकाः ॥ रूपैरप्सरसः सव्य
 गीर्गैर्गन्धर्वकन्यकाः ॥ ५३ ॥ सा बाल्य एव सततम् बन्धुवर्गप्रिया शुभा ॥ गुणैः स्वबन्धुनिपतरम्मातरश्चाप्यतोषयत् ॥ ५४ ॥

मातुःस्तुतिकरीनित्यम्पितृपूजनतत्परा ॥ सर्वदाभ्रातृसहिताजगन्माताभवत्तदा ॥ ५५ ॥ सर्वदासाजगन्माताकन्यासास
 मपस्थिता ॥ पितुःसमीपेवसतिकालिन्दीविविभावसोः ५६ ॥ अथैकदातान्निकटेनिधायहिमवद्गिरिः ॥ तनयैःसहसङ्गम्य
 स्थितःपरमकौतुकात् ॥ ५७ ॥ अथागतस्तत्रमुनिर्नारदोदेवलोकतः ॥ हिमवन्तंसुखासीनसुतैःसार्द्धन्दर्शसः ॥ ५८ ॥ अ
 पश्यन्निकटेकालीङ्कालिकामिवसूर्यतः ॥ ज्योत्स्नामिवसुधांशोस्तुसम्यगृद्धांशरन्निशि ॥ ५९ ॥ पूजितस्तेनगिरिणाकृता
 सनपरिश्रहः ॥ नारदःप्रथमंशलब्धैतान्तम्पर्यपृच्छत ॥ ६० ॥ ततोविदितवृत्तान्तो नारदोमेनकाम्प्रति ॥ उवाचहर्ष
 यन्वाक्यम्मुनिर्वाक्यविशारदः ॥ ६१ ॥ एषातेतनयारुच्याशुद्धांशोरिववर्द्धिता ॥ आद्याकलाशैलराजसर्वलक्षणशालि
 नी ॥ ६२ ॥ शम्भोर्भवित्रीदधितासानुकूलसदाहरेः ॥ तस्यचित्तव्यैश्चैषाकरिष्यतितपस्विनी ॥ ६३ ॥ सचाप्येनामृतेजा
 यान्नान्यामद्राहविष्यति ॥ एतयोर्ध्यादृशःप्रेमाकयोश्चिन्नैवतादृशः ॥ ६४ ॥ भूतोवाभवितावापिनाधुनाचप्रवर्तते ॥ अनया
 सुरकार्यार्थिणकर्तव्यानिबद्धुनिच ॥ ६५ ॥ अनयैवगिरिश्रेष्ठुअर्द्धनारीश्वरोहरः ॥ भविष्यतिचसौहादाज्ज्योत्स्नयैवामृता
 त्मनः ॥ ६६ ॥ शरीराद्धरस्यैषाकरिष्यतिनिजास्पदे ॥ स्वर्णगैरीसुवर्णाभातपसातोषितेहरे ॥ ६७ ॥ विद्युद्गैरीत्वियङ्का
 लीतवपुत्रीभविष्यति ॥ गैरीतिनाम्नापश्चात्तुल्यातिमेषागमिष्यति ॥ ६८ ॥ नान्यस्मैत्वमिमान्दातुम्भनःकर्तुमिहाहसि ॥

इदञ्चोपांशुदेवानान्नप्रकाशयङ्कुरिष्यसि ॥ ६९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादेवर्षेन्नारदस्यच ॥ उ
वाचहिमान्वाक्यमुन्मिन्नप्रतिविशरदः ॥ ७० ॥ श्रूयतेत्यकसङ्गःसमहादेवोयतात्मवान् ॥ तपश्चोपांशुतपतिदेवानाम
प्यगोचरः ॥ ७१ ॥ सकथन्ध्यानमार्गस्थः परब्रह्मार्पितम्भनः ॥ भंशयिष्यतिदेवर्षतत्रमेसंशयोमहान् ॥ ७२ ॥ अक्षर
स्परमम्ब्रह्मप्रदीपकालिकोपमम् ॥ सोऽन्तःपश्यतिसर्वत्रनतुबाल्यन्निरीक्षते ॥ ७३ ॥ इतिस्मश्रूयतेनित्यङ्घ्रिगणाम्मुखा
द्विज ॥ सकथन्तादृशंस्वान्तंशक्तोभंशयितुंहरः ॥ ७४ ॥ विशेषतःश्रूयतेस्मदाक्षायण्यासमंहरः ॥ समयज्ज्ञातवान्पूर्वन्त
न्मेनिगदतःशृणु ॥ ७५ ॥ त्वामेतेन्यान्नवनितान्दाक्षायणिसतिप्रिये ॥ भाध्यर्थेसङ्ग्रहाप्यामिसत्यमेतद्वर्णीमते ॥ ७६ ॥ इति
सत्यासमन्तेनपूरैवसमयःकृतः ॥ तस्याम्मृतायांसकथंस्त्रियमन्याङ्ग्रहीष्यति ॥ ७७ ॥ नारदउवाच ॥ नात्रकार्यात्व
याचिन्तागिरिशजभवत्सुता ॥ एषासतीसमुत्पन्नाहरायैवनसंशयः ॥ ७८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्त्वास्तुदेव
र्षिर्न्नारदस्तुयथासती ॥ मेनकायांसमुत्पन्नासर्व्वन्तत्प्रोक्तवान्गिरौ ॥ ७९ ॥ तत्सर्व्वम्पूर्व्वदन्तान्नारदस्यमुखाद्विरिः ॥ श्रु
त्वासपन्नरःसतदानिःसंशयोभवत् ॥ ८० ॥ ततःकालीकथांश्रुत्वा नारदस्यमुखात्तदा ॥ लज्जयाधोमुखीभूत्वास्मित
विस्तरितानना ॥ ८१ ॥ करेणतान्तुसङ्कथ्यप्रोन्नमय्यमुखवद्विरिः ॥ मूर्द्ध्निस्मन्गुणान्नायस्वासनेसन्नयेवेशयत् ॥ ८२ ॥ त

तस्ताम्पुनरेवाहनारदः शैलपुत्रिकाम् ॥ हर्षयन्निराजन्तुमेनकान्तनयैः सह ॥ ८३ ॥ सिंहासनेन किन्त्वस्याः शैलराजभवेत्तव ॥
शम्भोरूरुः सदैवास्या आसनन्तु भविष्यति ॥ ८४ ॥ हरोरुमासनम्प्राप्य तनयावसन्ततम् ॥ नान्यत्र कुत्रचित्तुष्टिमासने
प्राप्य ते गिरे ॥ ८५ ॥ इति वचनमुदाहरन्नारदः शैलराजन्निदिवमगमदुक्ता तत्क्षणादेव यानैः ॥ गिरिपतिरपि चिन्ताहर्षसम्भो
हयुक्तः प्रविशदचलयासौ स्वान्तरम्पद्मगर्भम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः क्षिप्रन्त्यक्ता तदासरः ॥ गङ्गावतारमगमद्विमवत्प्रस्थमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्र ग
ङ्गानिपतिता पुरा ब्रह्मपुरात्सृता ॥ औषधीप्रस्थनगरस्यादूरे सानुरुत्तमः ॥ २ ॥ तत्र भर्गः स्वमात्मानमक्षरम्परमात्परम् ॥
चेतो ज्ञानमयन्नित्युच्योतीरूपन्निराकलम् ॥ ३ ॥ जगन्मयम्प्रदीपाभन्दैतहीना विशेषकम् ॥ एकाग्रश्चिन्तयामास भगवान्
षडध्वजः ॥ ४ ॥ हरेर्ध्यानपरे तस्मिन् प्रमथाध्यानतत्पराः ॥ अभवन्केचिदपरे नन्दिभृङ्गद्वयो गणाः ॥ ५ ॥ द्वाः स्थाभूता महाभा
गा ये पूर्ववद्वारि योजिताः ॥ तावन्तोऽपि गणास्तत्र नैव किञ्चन कजितम् ॥ ६ ॥ तेषां संश्रये ते सव्ये निःशब्दाः संस्थितास्ततः ॥ अ
न्येतत्तत्र क्रीडन्ति गणादूरान्तरस्थिताः ॥ ७ ॥ कुसुमैश्च दलैर्भक्तैर्गिरिप्रस्रवणोदकैः ॥ रत्नानि च विचिन्वन्तो भूषिता गैरिकै
स्तथा ॥ ८ ॥ स गगन्तु तथा दृष्ट्वा गिरिराजो गतं हरम् ॥ स्वस्थानमोषधिप्रस्थान्निःसृत्य सहितो गणैः ॥ ९ ॥ पूजार्थमुपतस्थे

सयथायोग्यन्तथाद्वैयत् ॥ सचापिशम्भस्तस्यार्द्धाभ्युपगच्छाश्रद्धयायुतः ॥ १० ॥ प्रतिजग्राहकूटस्थोगङ्गाशीर्षियथापुरा ॥ पू
 जितस्तेनसहसागिरिराजवृषध्वजः ॥ ११ ॥ उवाचध्यानयोगस्थः स्मयन्निवजगत्पतिः ॥ ईश्वरउवाच ॥ तवप्रस्थेतप
 स्तप्तुरहस्यमहमागतः ॥ १२ ॥ नयथाकोपिनिकटसमायातितथाकुरु ॥ त्वम्महात्माजगद्धाममनीनाञ्चसदाश्रयः ॥ १३ ॥ देवा
 नांराक्षसानाञ्चयक्षाणाङ्घ्रिन्नरस्यच ॥ सदावासोद्विजातीनाङ्घ्रिपुनश्चनित्यदा ॥ १४ ॥ त्वत्पुंस्यास्यनिकटेप्रस्थङ्गङ्गावता
 रणम् ॥ आश्रितोहङ्घ्रिश्चेष्टुतद्योग्यङ्कुरुसाम्प्रतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाजगतान्नाथस्तूष्णीमासद्युषध्वजः ॥ गिरिराजस्तदाश
 म्भुम्प्रणयादिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ पतोस्मिजगतान्नाथत्वयाहम्परमेश्वर ॥ आगतोनाद्यविषयमितः कृत्यङ्घ्रिमस्तिमे ॥ १७ ॥ त
 पसामहतात्वंहिदेवैर्घृतपरिस्थितैः ॥ नप्राप्यसेजगन्नाथसत्त्वंस्वयमपस्थितः ॥ १८ ॥ मत्तोयन्यतरोनास्तिनमत्तोऽन्योस्तिपुण्य
 वान् ॥ यद्भवान्हिमवत्प्रस्थेतपसेसमुपस्थितः ॥ १९ ॥ देवेन्द्रादधिकम्पुण्ये आत्मानमपरमेश्वर ॥ सगणेनत्वयाप्राप्तोयदहङ्का
 मचारतः ॥ २० ॥ इत्युक्त्वागिरिराजोऽथस्ववेदमपुनरागमत् ॥ नियमायपरोवारान्गणानप्यवदस्वकान् ॥ २१ ॥ अद्यप्रभृतिनो
 गन्ताकोपिगङ्गावतारणम् ॥ मच्छासनन्नहिविनायोगन्तादण्डयेत्यहम् ॥ २२ ॥ इतिस्वान्त्सनिगम्याशुतिलपुष्पकशान्फलम् ॥
 समादायाशुतनयासहितोगाद्वरान्तिकम् ॥ २३ ॥ अथगत्वाजगन्नाथंहरन्ध्यानपरन्तदा ॥ नमयामासतनयाङ्गालीसर्व

गणान्विताम् ॥ २४ ॥ तिलपुष्पादिकथ्येयत्तदग्रेनिधायसः ॥ अग्रेकृत्वासुतांशम्भुमिदमाहसशैलराट् ॥ २५ ॥ भग
 वत्स्तनयेयमेत्वामाराधयितुमप्रति ॥ समादिष्टासमानीतात्वदाशयनकाङ्क्षिणी ॥ २६ ॥ सखिभ्यांसहनित्यन्वसेवतामीश
 शङ्कर ॥ अनुजानीहिसेवायैमयितेयधनुग्रहः ॥ २७ ॥ अथतांशङ्कुरोपश्यत्प्रथमारूढयौवनाम् ॥ फुल्लेन्दीवरपत्राभाम्पू
 चन्द्रनिभाननाम् ॥ २८ ॥ समग्रनीलेकौघप्राप्तवेशविजृम्भिकाम् ॥ कम्बुग्रीवाक्विशालाक्षीश्चारुकर्णयुगोज्ज्वलाम्
 ॥ २९ ॥ मृडालायात पर्यन्तबाहुयुग्ममनोरमाम् ॥ राजीवकुण्डलप्रख्यधनपीनोन्नतस्तनौ ॥ ३० ॥ विब्रजतीङ्क्ष्णसन्मध्यां
 ररुपाणितलद्रयाम् ॥ स्थलपद्मप्रतीकाशपादयुग्ममनोरमाम् ॥ ३१ ॥ मध्यक्षीणाम्महासत्वावृतैस्तथूलघनोज्ज्वला
 म् ॥ सुजङ्घानागनासोरुन्निम्ननाभिर्विभूषिताम् ॥ ३२ ॥ सुवृत्तचारुजङ्घयान्निगम्भीरांषडुन्नताम् ॥ सर्वलक्षणसम्पू
 र्णान्त्रिषुलोकेषुदुर्लभाम् ॥ ३३ ॥ ध्यानपञ्जरनिर्बन्धमुनिमानसमण्डपरम् (?) ॥ दर्शनादंशनेसक्तायैविद्वजशिराम
 णिम् ॥ ३४ ॥ तान्दृष्ट्वातपसेनित्यन्यनिनाञ्चमनोहराम् ॥ विघ्नहेतुश्चानुरागवर्दिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ ३५ ॥ गिरिराजस्यवच
 नात्तनयान्तस्सशङ्करः ॥ पर्येषणायैजगद्देहगौरवादिपिगोरथः ॥ ३६ ॥ उवाचेदन्तवसुतासखिभ्यांसहशैलराट् ॥ नित्यमेसे
 वयायत्तानिर्भीताद्यत्रतिष्ठतु ॥ ३७ ॥ एवमुक्त्वाततान्देवींस्सिवायैजगद्देहः ॥ इदमेवमहद्वैर्ययैद्विघ्नोनाहिविघ्नयेत् ॥ ३८ ॥ नि

विंशस्थानमासाद्यत्तपःक्रियतेद्विजैः ॥ ३९ ॥ सविघ्नोविघ्नहेतुःपरिभयप्रवर्तते ॥ तन्महत्त्वञ्चतपसान्धोरताचतप
 स्विनाम् ॥ ४० ॥ ततःस्वपुणमायातो गिरिशट्परिचारकैः ॥ हरश्चध्यानयोगेन पराञ्चिन्तयितुंस्थितः ॥ ४१ ॥ काली
 सखिभ्यांसहिताप्रत्यहञ्चन्द्रशेखरम् ॥ सेवमानामहादेवङ्गमनागमनेस्थिता ॥ ४२ ॥ कदाचित्सहिताकालीसखिभ्यां
 शङ्कराग्रतः ॥ वितन्वतीशुभङ्गीतम्पञ्चमञ्चातनोत्तदा ॥ ४३ ॥ कदाचित्कुशपुष्पादिसमिद्धारिहरायसा ॥ सखिभ्यां
 स्नानसत्कारङ्कुर्वतीन्यवसत्तदा ॥ ४४ ॥ कदाचिदग्रेनियतास्थिताचन्द्रभृतामखम् ॥ वीक्षन्तीचिन्तयामाससका
 माचन्द्रशेखरम् ॥ ४५ ॥ यदाकार्येषुमाव्यग्रातदातत्कर्मचिष्टते ॥ कृत्यहीनायदासाततैर्देवाचिन्तयेद्भरम् ॥ ४६ ॥
 कदामामेषभूतेशःकर्त्तापाणिगृहीतिकां ॥ कदामयासमंरन्तानानासद्भावभावनैः ॥ ४७ ॥ इतिचिन्तापराकाली
 स्वप्नेपिपरमेश्वरम् ॥ अर्चयत्येवपरमंसदाचिन्तनतत्परा ॥ ४८ ॥ अग्रङ्गतायदाकालीप्रधाययतिमहेश्वरम् ॥ तदा
 तद्वेदभूतेशस्तान्निसर्गपरिस्थिताम् ॥ ४९ ॥ किन्तुगर्भगतैर्बुजैर्द्धृतदेहेतितान्तदा ॥ नाग्रहीद्विशिःकालीम्भा
 र्याथैवधृतव्रताम् ॥ ५० ॥ महादेवोपितान्दृष्टातदैवदमचिन्तयत् ॥ कथमेपातपश्चर्याव्रतङ्कुर्व्याद्विरःसुता ॥ ५१ ॥
 कृतव्रताङ्गहीप्यामिगर्भबीजविवर्जिताम् ॥ कालीम्भार्यास्वदयितांयोनिजामतिदूषिताम् ॥ ५२ ॥ व्रतेनचाथसंस्का

रैर्गर्गर्भबीजविविमुच्यते ॥ तस्माद्गत्यैथाकालोक्त्यात्तद्युज्यतेकथम् ॥ ५३ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्रिचत्वारिंशोऽध्या-
 यः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिस्मार्धिन्यभूतेशस्तदाध्यानमनास्थितः ॥ ध्यानासक्तस्यतस्याथना-
 न्यचिन्ताव्यजायत ॥ १ ॥ कालीत्वनुदिनशम्भुभक्त्याभृशमसेवत ॥ विचिन्तयन्तीसततन्तस्यरूपम्महात्मनः ॥ २ ॥ हरो
 ध्यानपरःकालीन्नित्यम्प्रत्यक्षतःस्थिताम् ॥ विस्मृत्यपूर्ववृत्तान्तम्पश्यन्नपिनपश्यति ॥ ३ ॥ एतस्मिन्मन्त्रतरेदेवास्तास्कोनाम
 दैत्यराट् ॥ बबाधेसर्वलोकौश्रब्रह्मणोवरदर्पितः ॥ ४ ॥ वशीकृत्यसलोकौक्षीन्स्वयमिन्द्रोबभूवह ॥ विद्राव्यसकलान्दे-
 वान्दैत्यान्स्वौस्तत्पदेषु च ॥ ५ ॥ स्वयन्नियोजयामासेदेवयोनिषुचाप्यसौ ॥ नयमःस्वेच्छयालोकांस्तस्मिन्नाज्ञिनियच्छ-
 ति ॥ ६ ॥ नस्वेच्छयातथासूर्योलोकौस्तपतितद्गयात् ॥ चन्द्रस्तुनर्मसाचिव्यन्तस्यकुर्वन्सरश्मिभिः ॥ ७ ॥ वायुनासह
 सङ्गम्यतस्तेवाव्विदधेनिशम् ॥ सदासौगन्ध्यगाम्भीर्यशैत्यस्निग्धत्वसर्थ्युतः ॥ ८ ॥ तम्बीजयन्ववौवायुःशासनात्तस्यभू-
 भूतः ॥ धनदोपियथासारन्धनमादाययत्नतः ॥ ९ ॥ सावधानस्तस्यसेवामकरोत्तारकेच्छया ॥ अग्निस्तस्याभक्तसूदःशास-
 नात्तारकस्यतु ॥ १० ॥ व्यञ्जनान्यथभोज्यानिचक्रेतस्येच्छयातदा ॥ निर्ऋतिस्तस्यसततंसहितः सर्व्वराक्षसैः ॥ ११ ॥
 अश्वान्गजान्वाहनानिकारयामासाध्वसात् ॥ नृत्यद्भिरप्सरोग्भिश्चस्तुवद्भिःसुतमागधैः ॥ १२ ॥ गायमानैश्चगन्धर्व्वैःस

श्चिक्रीडसुरान्द्विषन् ॥ एवं ससर्वलोकैस्तु त्रिष्वप्यथ विलोडयन् ॥ १३ ॥ लोकेषु सारात्साराँश्च देवानामप्यथा ग्रहीत् ॥ तेना
 भिबाधिताः सर्वे देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ १४ ॥ ब्रह्माणंशरणञ्जमरनाथानाथमनमम् ॥ ते प्रणम्य सुराः सर्वे पुरुहूतपुरोगमाः
 ॥ १५ ॥ इदमचूर्महात्मानं सर्वलोकपितामहम् ॥ देवा ऊचुः ॥ लोकेश तारको दैत्यवरेण तव दर्पितः ॥ १६ ॥ निरस्यास्मान् ह
 ठादस्मद्विषयान् स्वयमग्रहीत् ॥ रात्रिं दिवम्बाधते स्मान्यत्र तत्र स्थिता वयम् ॥ १७ ॥ पलायिताश्च पश्यामः सर्वकाष्ठासु तारक
 म् ॥ अत्रिथ्यमोथवरुणो निऋतिर्व्यापु रेवच ॥ १८ ॥ तथामनुष्य धर्मा च सर्वैः परिकर्यतुः ॥ एते तेनाद्विता ब्रह्मन्दवास्त
 स्यैव शासनात् ॥ १९ ॥ अनिच्छाकार्यं निरताः सर्वे तस्थानुजीविनः ॥ या देव विनिताः स्वर्गयेचाप्यप्सरसाङ्गणाः ॥ २० ॥
 तान्सर्वानग्रहीद्व्यः सारल्लोकैषु यच्च यत् ॥ नयज्ञाः सम्प्रवर्तन्ते न तपस्यन्ति तापसाः ॥ २१ ॥ दानधर्मादिकिङ्किञ्चिन्नलोकै
 सु प्रवर्तते ॥ तस्य सेनापतिः पापः क्रौञ्चो नामातिदानवः ॥ २२ ॥ स पातालतलङ्गत्वाबाधतेर्हि शम्भ्रजाः ॥ तस्मात्तारके
 नेदं सकलम् भुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ हतं सर्वं अगत्राहि पापात् स्मात्पितामह ॥ वयं अयत्रस्थास्यामस्तस्थानं विनिदेश्य
 ॥ २४ ॥ स्वस्थानाद्व्यावितास्तेन लोकनाथ जगद्गुरो ॥ वृन्ना गतिश्च शास्ता च त्वन्नखातापिता प्रसूः ॥ २५ ॥ त्वमेव भुवनाना
 म् अस्थापकः पालकः कृती ॥ तस्माद्यावत्तारकाख्ये वृद्धौ दग्धाः प्रजापते ॥ २६ ॥ न भवामस्तथा कर्तुं भवता युज्यते युना ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सुराणां वै च नं श्रुत्वा ब्रह्मालोकपितामहः ॥ २७ ॥ प्रत्युवाच सुरात्सर्व्वस्तत्कालसदृशं
 चः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ममैव वरदानेन तारकाख्यः समधिगतः ॥ २८ ॥ नमस्तस्तस्य मरणार्थं ज्योतिर्ब्रिदिवौकसः ॥ युष्माक
 अत्र प्रतीकारः कर्त्तव्यः प्रतिकर्मणि ॥ २९ ॥ किन्तु सम्यङ्ङ्क्षकोमिप्रतिकर्त्तुं प्रचोदितः ॥ तस्माद्यथा तारकाख्यः स्वयमेव ज्योति
 सङ्क्षयम् ॥ ३० ॥ तथा यूयं सर्व्विदं ध्वमुपदेशकरस्त्वहम् ॥ नमया तारको वध्यो न तथा वनमालिना ॥ ३१ ॥ न हरेण तथा वध्यो
 नान्यैरपि सुरैर्ग्नैः ॥ एष एव वरोदत्तो मया तस्मै तपस्यते ॥ ३२ ॥ उपायश्चिन्तितश्चास्ति तत्कुर्वन्तु सुरोत्तमाः ॥ सती दा
 क्षायणी पूर्व्वं न्यक्तदेहास्वजन्मने ॥ ३३ ॥ अगच्छन्मे न कान्देवी शैलराजस्य योषितम् ॥ तां समुत्पादयामास मे न काजठरे
 गिरिः ॥ ३४ ॥ लक्ष्मीमिव पुराख्यात्याम्भुगुः स्वतनयो मम ॥ तामवश्यं महादेवः कुर्यात्पाणिग्रहीतिकां ॥ ३५ ॥
 यथा स न चिरात्तस्यामनुरक्तो भवेत्सुराः ॥ तथा विदध्वं सुरांतत्तेजः प्रतिकर्त्तवः ॥ ३६ ॥ तमद्भूरेतसं शम्भुसैव प्रच्युतरेत
 सम् ॥ कर्त्तुं समर्थानान्यास्ति काचिदप्यबलापरा ॥ ३७ ॥ तत्तेजः प्रच्युतं ध्येयं तस्माद्योजायते सुतः ॥ स एव तारकाख्य
 स्य हन्तानान्यस्तु विद्यते ॥ ३८ ॥ सासुतागिरिराजस्य साम्प्रतं रूढयौवना ॥ तपस्यन्तद्भिरिप्रस्थेनित्यम्पथ्येष ते हरम् ॥
 ॥ ३९ ॥ वाक्यादिमवतः सा तु कालो नाम्ना निषेवते ॥ सखिभ्यां सह सर्व्वज्ञानस्थम्परमेश्वरम् ॥ ४० ॥ तामग्रतो वर्तमाना

न्त्रिलोकवरवर्णिनीम् ॥ ध्यानासक्तो महादेवो मनसापि न चेच्छते ॥ ४१ ॥ यथा समीहते भाव्याङ्कालसिचन्द्रशेखरः ॥
तथा कुरुध्वन्निद्रशानचिरादेव यत्नतः ॥ ४२ ॥ स्वस्थानम्भवतां स्वर्गस्तस्मात्तारकमप्यहम् ॥ निवर्तयिष्ये सङ्गम्यग
च्छब्दविवर्गज्वराः ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तारकाख्यमुपस्थितः ॥ उपसङ्गम्यवचनं समाभाष्येदमब्रवीत् ॥
॥ ४४ ॥ भो भो तारकमास्वर्गग्राज्यन्वम्पश्शिशिर्धियोः ॥ तदर्थं व्रतपुस्ततस्तप्तं समये भवता पुरा ॥ ४५ ॥ वरो नापि म
यादत्तो न मया स्वर्गराजता ॥ तस्मात्स्वर्गम्परित्यज्य क्षितौ ग्राज्यं समाचर ॥ ४६ ॥ देवभोग्या नितत्रैव स सम्भविष्य
न्ति तेऽसुर ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ४७ ॥ स तारकः परित्यज्य स्वर्गं क्लृप्तिमथान्ययात् ॥ तत्रैव स
स्थितो देवान्वाधेते स्म स नित्यशः ॥ ४८ ॥ इन्द्रङ्कप्रदश्चक्रे निदेशस्थं महाबलम् ॥ तमिन्द्रः स ततन् देवभोग्या निवितरन्महुः
॥ ४९ ॥ सेवमानः क्षमो नाभूत्सन्तोषयितुमीश्वरम् ॥ एवन्तेनादितो देवान्मुनयान् पारिपीडिताः ॥ ५० ॥ विधातुरुपदेशेन य
त्नश्चक्रुर्हरान्वये ॥ तत इन्द्रोऽथ गुरुणा सङ्गम्यकृतनिश्चयः ॥ ५१ ॥ कुसुमेषु समादूयवचनं श्रेयमब्रवीत् ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥
त्वयेदम्पालयते विश्वन्वया विश्वम्प्रसूयते ॥ ५२ ॥ त्वम्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रीतिहेतुः पुरा भवः ॥ ब्रह्मा प्रीत्या यथा पूष्यमगृह्णाच्चरि
तव्रताम् ॥ ५३ ॥ सा वित्री माधवो लक्ष्मी सती नन्दा क्षायणी हरः ॥ ताः प्रीतये पुरा तेषां देवेशानां यथाकृताः ॥ ५४ ॥ तथैव कु

रुमेप्रीतिङ्कामप्राणभृतांसदा ॥ नत्वन्नकस्यचित्स्वर्गोपातालेवाथभूतले ॥ ५५ ॥ प्रियःप्राणभृताङ्कामसततञ्जगताम्मतः ॥
 देवदानवयक्षाणारक्षसाम्मानुषस्यच ॥ ५६ ॥ त्वम्पालकश्चक्रार्त्तचिह्नद्वयेचप्रवर्तसे ॥ तस्मात्त्वंसर्व्वजगर्ताहितायकुरुषेष्टि
 तम् ॥ ५७ ॥ देवदानवयक्षाणाम्मानुषाणाम्हात्मनाम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यशक्रस्यमक
 रध्वजः ॥ ५८ ॥ देवराजमवाचेदंसुप्रीतस्तद्वचोमृतैः ॥ यत्राहमीशिताशक्रतत्कर्मविदितन्त्वया ॥ ५९ ॥ तस्मान्ममोचितं
 शक्यङ्कुरिष्येतन्निदेशय ॥ पञ्चैवबाणामदवस्तेचपुष्पमयामम ॥ ६० ॥ चापस्तथापुष्पमयःसिञ्जिनीभ्रमरात्मिका ॥ र
 तिर्मदयिताजायावसन्तःसचिवोमम ॥ ६१ ॥ यन्तामलयजोवायुर्मित्रममसुधानिधिः ॥ सेनाधिपोमेशुङ्गारोहावाभावा
 श्वसैनिकाः ॥ ६२ ॥ सर्व्वैमेमदवोऽक्रूराअहश्चापितथाविधः ॥ यद्येनयुज्यतेकार्य्यधीमौस्तत्तेनयोजयेत् ॥ ६३ ॥ ममयो
 ग्यन्तुयत्कर्मतस्मात्स्मिन्प्रियोजय ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ ॥ यत्कारयितुमिच्छामिभवतान्मनोभव ॥ ६४ ॥ तत्तेसमुचित
 ङ्कर्मतस्मिन्परिहृतोभवान् ॥ कृतकर्मोपितत्रत्वङ्कृतीचापिमनोभव ॥ ६५ ॥ तदन्यैःकिन्तुदुःसाध्यन्तत्त्वान्तत्रनियोजये ॥
 श्रूयतेहितपस्यन्तन्ध्यानस्थवृषभध्वजम् ॥ ६६ ॥ गिरेहिमवतःप्रस्थेनिराकाङ्क्ष्वधूकृतौ ॥ तस्मिन्तुर्व्वचनाकालीतपस्य
 न्तन्निषेवते ॥ ६७ ॥ सखिभ्यांसहितानित्यंहरस्यानुमतेऽधुना ॥ आरुढयौवनान्तान्तुखीरत्नमपिसुन्दरीम् ॥ ६८ ॥ ध्या

नासक्तो महादेवो न हते मनसापि च ॥ सानुरागो यथा तस्याज्ञायते वृषभध्वजः ॥ ६९ ॥ तथा विधस्व देवानां हिताय जगता
 मपि ॥ सहसत्यायथारैरेसानुरागो वृषध्वजः ॥ ७० ॥ तथैतया गिरिजया रमतान्तर्कृतेन वै ॥ तस्याः कृते तु तेजः प्रच्यु-
 तं स्याद्वरस्य वै ॥ ७१ ॥ ततो यो जायते सोऽस्मै स्तारकादुद्वरिष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स देवराज
 स्य वचः श्रुत्वा मनोभवः ॥ ७२ ॥ प्रातः कालञ्च सस्माराशापम्ब्रह्मकृतम्पुरा ॥ सन्ध्याम्प्रतिविधा तारय्य द्वाशस्त्रम्परीक्षितम्
 ॥ ७३ ॥ कामो ह न तृप्य बाणैस्तदा तमशपद्विधिः ॥ शम्भुनेत्राग्निदग्धरुस्वभ्रविष्यसिद्धिजोत्तमाः ॥ ७४ ॥ यदा कुर्याद्भि-
 रिसुतां हरः पाणिगृहीतिकां ॥ तदा भवाञ्छरीरेणागमिष्यति समग्रताम् ॥ ७५ ॥ इति स्मृत्वा विधोः शापम्भीतोऽपि मकरध्व-
 जः ॥ अङ्गी च केशक्रवाक्या काल्या योजयितुं हरम् ॥ ७६ ॥ इदञ्च वचनम्प्राचेतकासलदृशम्पुनः ॥ ॥ मद न उवाच ॥
 करिष्ये त्वद्वचः शक्रहरं सद्गमयाम्यहम् ॥ ७७ ॥ काल्या गिरिजया सार्द्धं दक्षायण्यायथापुरा ॥ किन्त्वेकम्भमसाहाय्यं
 तौ त्वं हरमोहने ॥ ७८ ॥ यदा सम्मोहनेनाहं रंसम्मोहयामि च ॥ तदा कुरु सहायत्वं स्वस्थमाप्याययस्व माम् ॥ ७९ ॥ प्रवि-
 श्याहं सुरभिणानि चिच्छङ्कुशश्रमम् ॥ विधाय पूर्वं मम न सो विकारं हर्षणेन तु ॥ ८० ॥ सम्मोहनेन सुदृढमोहं विष्ये वृषध्वज-
 म् ॥ स्मरिष्ये सित्वं सप्राप्तकाले मामममपालने ॥ ८१ ॥ अहङ्गच्छामि संहितान्तर्कृतं त्वं बलसूदन ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥

॥ इत्युक्त्वासजगामाथमदनःशङ्कराश्रमम् ॥ ८२ ॥ शक्रोपित्रिदशान्सर्वानिदमाहवचस्तदा ॥ ययङ्कुरुध्वंसाहाय्यय्यै
 त्रयातिमनोभवः ॥ ८३ ॥ तत्रतत्रानुगम्यैवसमयेमाञ्चबोधत ॥ यदासम्मोहेनेनायंसम्मोहयतिशङ्करम् ॥ ८४ ॥
 तदाहमपिधास्यामितत्रबोधतमांसुराः ॥ इत्युक्तास्तेनशक्रेणदेवाजगमुर्मनोभवम् ॥ ८५ ॥ सोपिगत्वायत्रहरोगङ्गावत
 रणेगिरिः ॥ हिमभारभृतःसानौसुरभिञ्चन्ययोजयत् ॥ ८६ ॥ ततस्तत्रगतेसम्यक्सुरभौतस्यलक्षणम् ॥ अभवन्नचिरा
 देवतरुगुल्मलतासुच ॥ ८७ ॥ पुष्पिताःकिंशुकास्तत्रमञ्जुलाःकेतकास्तथा ॥ सरांसिचसपद्मानिसविकाराश्चजन्तवः ॥
 ॥ ८८ ॥ ववौवायुश्चगम्भीरोगन्धिलःपुष्परेणुभिः ॥ शनैःशनैःसुखकरःकर्षयन्सहिमानसम् ॥ ८९ ॥ पक्षिणश्चमृगाश्चै
 वयेचान्येप्राणधारिणः ॥ सिद्धाश्चकिन्नराश्चैवद्वन्द्वभावव्यतिरे ॥ ९० ॥ चूताःकूसुमितास्तत्रनवस्तवकभूषिताः ॥ अशो
 काःपाटलाश्चैवनागकेशरकारुणाः ॥ ९१ ॥ सविकारागणाश्चासञ्छङ्करस्यतदाद्विजाः ॥ प्रत्यक्षतोयजुस्तपिपिकारंशम्भु
 साध्वसात् ॥ ९२ ॥ भ्रमन्तिस्मतदातत्रभ्रमराःकूसमोद्भवम् ॥ पिबन्ताबहुशश्चतङ्कुञ्जन्तःसहजायया ॥ ९३ ॥ एवम्व्रतु
 तेसुरभौशङ्करोपिगणैःसह ॥ हावभावयुतस्तत्रप्रविवेशहरान्तिकम् ॥ ९४ ॥ मदनःसगणस्तत्रनिवसैश्चिरमेवहि ॥ नह
 त्पुवास्तदाशम्भोश्चिद्वर्धयेनप्रवेक्ष्यति ॥ ९५ ॥ यदाचप्राप्तविवरस्तदाभयविमोहितः ॥ नाग्रेसरोऽभवत्तस्यमदनोरतिवारि

तः ॥ ९६ ॥ एवय्यैतस्तस्यकालः प्रभूतोद्विजसत्तमाः ॥ निरूपयन्नवाचापिच्छद्रन्तस्ययेतस्तदा ॥ ९७ ॥ ज्वलकालाग्नि
सङ्काशम्भानुलक्षसमप्रभम् ॥ ध्यानस्यंशङ्करङ्कोवासमासादयितुङ्गमः ॥ ९८ ॥ अथैकदागिरिसुताकालीतस्याभवत्परः
॥ कृत्वापरोष्ठिङ्कुर्त्तव्यांसांस्त्रिभ्याम्प्रणतास्थिता ॥ ९९ ॥ शङ्करोपितदाध्यानन्यक्काक्षणमथास्थितः ॥ योजयन्स्व
गणान्कृत्येज्योतिश्चिन्ताविवर्जितः ॥ १०० ॥ तच्छिद्रम्प्राप्यमदनः प्रथमहर्षेणेतु ॥ बाणेनहर्षयामासपार्श्वस्थश्चन्द्रशेख
रम् ॥ १०१ ॥ शृङ्गारश्चतदाभाविहैवैश्वसहितोहरम् ॥ जगामकामसाहाय्यङ्कुर्वन्सुरभिणासह ॥ १०२ ॥ हर्षेणोनातिहर्षितः
शङ्कराद्यौर्ज्ञेषिवितः ॥ शङ्करोवदनङ्काल्याः साकृतंसव्यलोकयत् ॥ ३ ॥ तत्प्राप्यविवरङ्कामः पुष्पश्चापेन्ययोजयत् ॥ स
म्मानम्पुष्पवृत्तम्पुष्पमालाविवर्द्धितम् ॥ ४ ॥ तदाभूदक्षिणेपार्श्वेरतिः प्रीतिस्तुवामतः ॥ पृष्ठेवसन्तस्तूणीरम्पौष्पमादा
यसुन्दरः ॥ ५ ॥ आकर्ण्यपरितम्पुष्पश्चापमाकृष्यसथ्यतः ॥ यदामनोभवोवायुस्तदातंसमपेयिवान् ॥ ६ ॥ सहितेपु
ष्पबाणेतुगिरिजाश्चन्द्रशेखरः ॥ जातेन्द्रियविकारः सञ्जिघृक्षुः सङ्गमेभवत् ॥ ७ ॥ अमराः शक्रसहितास्तदासर्वविव
द्भूताः ॥ सम्यङ्ङ्गोभवमनेनसुरकृत्येनैवेशितम् ॥ ८ ॥ अथसंस्मृत्यसथ्यैर्म्यनिगृह्यविकृतितन्दा ॥ इन्द्रियस्यमहादे
वः सहसेदव्यैचिन्तयत् ॥ ९ ॥ योनिजाङ्घ्रिरिजाङ्कालीन्तपोव्रतविवर्जिताम् ॥ कथं सङ्गमकामोहन्धर्तुमिच्छामिवैहठात

॥ ११० ॥ तपोव्रतपवित्राङ्गीन्तपश्चरणसत्कृताम् ॥ स्वयमेवग्रहीष्यामि सतीन्दाक्षायणीमिव ॥ ११ ॥ कथं विवृतकामोहमनि
 च्छन्निवसाम्प्रतम् ॥ केनापिचाकृष्टवचिकीर्षुः सङ्गमोद्भवम् ॥ ११२ ॥ एवम्विकारेहेतुसंनिश्चिन्वन्निद्रियस्यतु ॥ पुरोव
 लोकयामासं हि तेषु मम नो भवम् ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मा विज्ञातसमयः सुरान् ॥ दृष्ट्वा स्थानादाजगाम तत्समाजमनूत्र
 हात् ॥ १४ ॥ ततः सकृपितो दृष्ट्वा सन्धितेषु मम नो भवम् ॥ जज्ज्वालज्वलनप्रख्यस्तन्दिधक्षुः प्रसत्त्वतु ॥ १५ ॥ कामोयंस
 मयञ्ज्ञात्वामाम्मोहयितुमिच्छति ॥ मनो मे स्ववशङ्कुन्तन्तन्नयामियमक्षयम् ॥ १६ ॥ एवम्विचिन्त्यमानस्य नेत्रोद्भाषिते ज
 सा ॥ वर्द्धितो ज्वलनो भूत्वा क्रोधेन्नेत्रात्ससर्जह ॥ १७ ॥ तङ्कोधे निःसरिष्यन्तञ्जातवेदः स्वरूपिणम् ॥ ज्ञात्वा कामस्य ता
 न्वाणान्यौष्पचापनिषण्णकार्ये ॥ १८ ॥ शक्तिम्राणां स्तथात्मानमाकृष्यापालयद्विधिः ॥ उत्सारयामास तदा वसन्तं सपिताम
 हः ॥ १९ ॥ निजशक्त्या तदा शम्भुक्रोधाद्रक्षन्मनोभवम् ॥ अथाकाशगतो देवाः क्रुद्धन् दृष्ट्वा महेश्वरम् ॥ २० ॥ प्रसीद जगता
 न्नाथ कामे क्रोधम्परित्यज्य ॥ त्वया यथापरासृष्टः शम्भुरूपेण कर्मणा ॥ २१ ॥ येन चायोजितङ्कुर्मतत्करोति मनोभवः ॥
 तस्मात्त्वमदने शम्भो क्रोधाग्निमपसंहर ॥ २२ ॥ प्रसीद सर्वभूतेश भक्त्या त्वाभ्यप्रणता वयम् ॥ इति स्मवदन्तान्तेषाममरा
 णान्तदानलः ॥ २३ ॥ ललाटचक्षुः सम्भूतो भस्माकार्थोन्मनोभवम् ॥ दग्ध्वा कामन्तदा वह्निर्ज्ज्वालामालातिदीपितः

॥ २४ ॥ संस्तम्भितोयिविधिनाहरङ्गन्तुशशकन ॥ महादेवोपितद्गस्ममनोभवशरीरजम् ॥ २५ ॥ आदायसर्वगात्रेषु
भूतिलेपन्तदाकरोत् ॥ लेपशेषाणिभस्मानिसमादायतदाहरः ॥ २६ ॥ सगणोन्तर्दधेकालीव्विहायविधिसमते ॥ ब्रह्मा
क्रोधानलंशम्भोर्दहन्तंसकलान्त्सुरान् ॥ २७ ॥ वडवारूपिणश्चक्रदेवानाम्पुनस्तदा ॥ वडवान्तान्तदादेवाःसौम्याश्च
लामुखीशुभाम् ॥ २८ ॥ दृष्टानिर्विघ्नमनसोबभूवुःपूर्वपीडिताः ॥ वडवान्तांसमादायतदाज्वालामुखीव्विधिः ॥ २९ ॥
सागरस्प्रययौलोकहितायजगताम्पतिः ॥ गत्वाथसागरम्ब्रह्माप्रोवाचपरिपूजितः ॥ ३० ॥ यथावत्तेनविप्रेन्द्राःसमयश्च
निवेदयन् ॥ अयङ्क्रोधोमहेशस्यवडवारूपधृक्तया ॥ ३१ ॥ ज्वालामुखस्सदाधायोयावन्नविनयाम्यहम् ॥ यदात्वामहमाग
म्यवदामिसरिताम्पते ॥ ३२ ॥ तदात्वयापरित्याज्यःक्रोधोयव्वडवामुखः ॥ भोजनम्भवतस्तोयमेतस्यतुभविष्यति
॥ ३३ ॥ यत्नादेवव्विधाग्यैर्यथानोयातिचान्तरम् ॥ इत्युक्तोब्रह्मणामिन्धुरद्वीचक्रेतदाक्रुधम् ॥ ३४ ॥ ग्रहीतुव्वडवाव
क्रंशम्भोश्चाशक्यमभ्यरम् ॥ ततःप्रविष्टोजलधौपावकोवडवामुखः ॥ ३५ ॥ वाय्योघान्निदहन्त्सम्यग्ज्वालामालातिदीपि
तः ॥ यदाभवच्छम्भुनेत्राद्वादहमदनन्तदा ॥ ३६ ॥ अभवत्सुमहाशब्दोयेनाकाशःप्रपूरितः ॥ तेनशब्देनमहताकामदोक्ष
णेनच ॥ ३७ ॥ सखीभ्यांसहभीताभूत्कालीशोकयुतातदा ॥ तेनशब्देनहिमवाश्चकितोविस्मितस्तदा ॥ ३८ ॥ सुतामेव

जगामशुगताङ्कालोहराश्रमम् ॥ तान्तत्रकालीन्तनयाम्भयशोकाकुलांशुभाम् ॥ ३९ ॥ रुदन्तौशम्भुविरहादाससादाच
लेश्वरः ॥ आसाद्यपाणिनातस्यामार्जयन्नयनद्वयम् ॥ १४० ॥ माभैषीः कालिमरोदीरित्युक्तातान्तदाग्रहीत् ॥ क्रोडीकृ
त्यसुतान्तान्तुहिमवानचलेश्वरः ॥ ४१ ॥ स्वमालयमथानिन्येसान्वयामासचार्हिताम् ॥ अन्तर्हितेहेरकालीविरहात्तस्य
सन्ततम् ॥ ४२ ॥ निवसन्तीपितुर्गेहेशुशोचचममोहच ॥ शैलाधिराजोप्यथमेनकापिमैनाकमुख्योपिसखीद्वयञ्च ॥ ४३ ॥
तांसान्वयाञ्चक्रुरदीनसत्वांहरव्विसस्मारतथापिनामा ॥ ४४ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥
मार्कण्डेयउवाच ॥ ४५ ॥ अथेदमुनिर्ग्यातोहिमवन्मन्दिरन्तदा ॥ नियोजितोबलभिदानारदः कामगः परम् ॥ १ ॥
सगतः पूजितस्तेनधरेशेनमहात्मना ॥ तंसमुत्सृज्यरहसिकालीन्तामाससादह ॥ २ ॥ आसाद्यकालींसमुनिः सम्बोध्यज्ञा
नशालिनीम् ॥ उवाचेदव्यैचस्तथ्यंसव्वेषाञ्जगतांहितम् ॥ ३ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुकालिवचोमत्थंसत्यन्तदवधार
य ॥ सेवितः समहादेवस्त्वयेहतपसाविना ॥ ४ ॥ अनुरक्तोपितेनलाम्महादेवोविसृष्टवान् ॥ त्वामृतेशङ्कुरोनान्यान्दितीयां
सङ्ग्रहोष्यति ॥ ५ ॥ त्वञ्चापिनान्यन्दयितङ्ग्रहोष्यसि विनेश्वरम् ॥ तस्मात्त्वन्तपसायुक्ताचिरमाराधयेश्वरम् ॥ ६ ॥ तप
सासंस्कृतान्वान्तुमद्वितीयाङ्कुरिष्यति ॥ मन्त्रोयन्तस्यसुभगेशण्वय्यैनसोचिरात् ॥ ७ ॥ आराधितस्तेप्रत्यक्षोभवि

व्यतिमहेश्वरः ॥ औनमः शिवायेति च सर्वदा शङ्करप्रियः ॥ ८ ॥ चिन्तयन्तीतु तद्गुणनिग्रमस्था षडक्षरम् ॥ मन्त्रं जपत्वङ्कि-
 रिजेतेन तुष्टो भवेद्धरः ॥ ९ ॥ एवमुक्ता तदा कालीनारदेन महात्मना ॥ कर्तव्यमनुमेने साहितन्तश्च्यञ्चतद्वचः ॥ १० ॥ अनु-
 मान्य तपस्तप्तुन्तदा कालीञ्चनारदः ॥ स्वर्गञ्जगामतस्याश्च निश्चिता भूम्नि तिर्व्रते ॥ ११ ॥ अथ यातदेव मनो काली सासा-
 द्यमेनकाम् ॥ तपःश्रद्धां समाचर्ये चात्मनो हरसङ्गमे ॥ १२ ॥ काल्युवाच ॥ तपस्तप्तुङ्गमिष्यामि मातः प्रातस्महे-
 श्वरम् ॥ अनुजानीहि माङ्गुन्तपसे दधतपो वनम् ॥ १३ ॥ तपःकरणयत्नमेपितु रावेदयद्रुतम् ॥ यावन्न दह्ये जननिभे तेश-
 विरहाग्निना ॥ १४ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा मेनका शोककर्षिता ॥ आलिङ्ग्य स्वसतामूचे मातपः करुवल्लभे ॥ १५ ॥ मृदुदेहा-
 सिपुत्रित्वमातपो याहि कर्कशम् ॥ तपःसोढुस्मनेर्गात्रशक्तनेन कलेवरम् ॥ १६ ॥ वनवासश्च ते पुत्रिनेष्टः शत्रुगणैरपि ॥ त-
 स्मात्त्वं संप्रित्य ज्यवनवासोद्भवन्तपः ॥ १७ ॥ आत्मनो ह्यनुरूपेण तपस्तत्कुरु याद्वितम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 मातुः सावचनं श्रुत्वा गिरिजादीनमानसा ॥ १८ ॥ इत्युचे च तदा वाक्यन्तपो यत्नपराप्रसूम् ॥ मानिषे धयमाख्यास्ये तपसे दधत-
 पो वनम् ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नमपि यास्यामि नानुज्ञाताप्यहन्त्वया ॥ ॥ मेनकोवाच ॥ गृहेषु देवाः सततम् ब्रह्मविष्णुशिवादयः
 ॥ २० ॥ तस्माद्गृहेषु त्रिदेवान् चैव त्वयैव ध्येयैः स्मृतान् ॥ स्त्रीणान्तपो वनगतिर्न भ्रूतास्वाभिना विना ॥ २१ ॥ तस्मान्नयुज्यते पु-

त्रितपोयात्रावनम्रप्रति ॥ यतो निरस्तातपसेवनङ्गन्तुश्चमेनया ॥ २२ ॥ उमेति न सोमेति नाम प्रापतदासती ॥ अवज्ञाय
 तदामातुर्वचनं हिमवत्सुता ॥ २३ ॥ सखीभ्याञ्ज्ञापयामास पितरन्तपसोद्यमम् ॥ सतुज्ञात्वा गिरिपतिस्तपसे चरितोद्यम
 म् ॥ २४ ॥ दुहितुश्चानुमेने च नातिहृष्टमना इव ॥ सानुज्ञाप्य तदा ततथ्यैत्रदग्धो मेनोभवः ॥ २५ ॥ शम्भुना प्रययौ तत्र
 गङ्गावतरणम्रप्रति ॥ गङ्गावतरणन्नाम प्रस्थो हिमवतः स च ॥ २६ ॥ हरश्चान्यथ दृढशैलया तच्चिन्तया तदा ॥ यत्र स्थित्वा
 पुरा शम्भुर्ध्यानवानभवद्भृशम् ॥ २७ ॥ तत्र क्षणन्तु सा स्थित्वा बभूव विरहा हिता ॥ हाहरेति क्षणन्तत्रोदमाना गिरिः सुता
 ॥ २८ ॥ विललापातिदुःखात्तार्त्ता चिन्ता शोकसमन्विता ॥ क्षणं विवैलप्य सा काली स्मृत्वा पूर्वोद्भवन्तदा ॥ २९ ॥ हाहहर
 स्य सामोहमवापकमलक्षणा ॥ ततश्चिरेण सामोहं न्धैर्यात्संस्तभ्यभामिनी ॥ ३० ॥ नियमाया भवत्तत्र दीक्षिता हिमवत्सु
 ता ॥ प्रथममत्रियमस्तस्या बभूव फलभोजनम् ॥ ३१ ॥ चर्योपश्चात् पाचिन्ताशां भवीशां भवोजपः ॥ यज्ञियैर्द्वारुभिः शुष्कै
 श्वर्तुर्द्विदक्षुचतुष्कृतम् ॥ ३२ ॥ वह्निं संस्थापनङ्गोष्मेतीव्रां शुस्तत्र पञ्चमः ॥ हस्तान्तरे चतुर्विह्वलत्वा वैश्वानरेष्ठिना ॥ ३३ ॥
 तन्मध्यस्थां सूर्यविम्बव्यीक्षन्ती वल्कलां शकु ॥ गोष्ममत्रिन्धये वह्निमध्येशिशिरेतोयवासिनी ॥ ३४ ॥ प्रथमम्फलभोगेन द्विती
 यन्तोयभोजनम् ॥ तृतीयन्तुस्वयम्पातिवृक्षपल्लवभोजनम् ॥ ३५ ॥ क्रमेण ततदापण्णन्निरस्य हिमवत्सुता ॥ निराहारव्रता

भूत्वातपश्चरणखिव्रिका ॥ ३६ ॥ आहारेत्यक्तपर्णाभिद्यस्माद्विमवतः सुता ॥ तेनदेवैरपण्णोतिकथितायुथिवीतले ॥ ३७ ॥
 पञ्चातपत्रतेनैवतोयानाञ्चप्रवेशनैः ॥ एकपादस्थितासातुवसन्तेहिमवसुता ॥ ३८ ॥ षडक्षरञ्जपन्तीसाचिरन्तेपेतपोम
 हन्तु ॥ चीरवल्कलसव्वीताजटासङ्घातधारिणी ॥ ३९ ॥ कृशाङ्गीचिन्तनेशक्ताजिगायतपसामनीन् ॥ तान्तपश्चरणेशकां
 ररक्षशङ्करःस्वयम् ॥ ४० ॥ आप्यायतिस्रस्मसतदाभयाद्रक्षतिहर्षितः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्त्याश्चिन्तयन्त्यामहेश्वरम्
 ॥ ४१ ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिजग्मुः काल्यास्तपोवने ॥ षट्त्रिवर्षसहस्राणिसंस्कृतावीक्षणात्स्वयम् ॥ ४२ ॥ देवनविधिनादे
 वीहरयोग्यातदाभवत् ॥ षट्त्रिवर्षसहस्रान्तेयत्रतेपेतपोहरः ॥ ४३ ॥ तत्रक्षणमथोषित्वाचिन्तयामासभामिनी ॥ नियम
 स्थाम्महादेवः किमाक्षानातिनाधुना ॥ ४४ ॥ येनाहंसुचिरन्तेनानुज्ञातातपोरता ॥ लोकेनास्त्यत्रगिरिशः किन्तत्रमनुनि
 भिःस्तुतः ॥ ४५ ॥ सर्वज्ञः सर्वगोदेवोहरादेवोर्निगद्यते ॥ ससर्व्वगस्तुसर्व्वज्ञः सर्व्वामासर्व्वहृतः ॥ ४६ ॥ सर्व्वभूतिप्र
 दोदेवः सर्व्वभावनभावनः ॥ सतीचेमेनकामातायदिचाहवृषध्वजे ॥ ४७ ॥ सानुरक्तानचान्यस्मिन्सप्रसीदतुशङ्करः ॥
 यदिनारदवक्रोत्थोमन्त्रोयस्यात्पडक्षरः ॥ ४८ ॥ यदिभक्तयामयाजहंहरस्तेनप्रसीदतु ॥ सत्यैयदितपस्तप्तसंत्यश्चारा
 धितोहरः ॥ ४९ ॥ सत्यम्भवेद्यदितपोहरस्तेनप्रसीदतु ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवम्विचिन्तयन्तीसायदातिष्ठद्व

राश्रमे ॥ ५० ॥ अधोमुखीदीनेवेषाजटावल्कलमण्डिता ॥ तदैवब्राह्मणः कश्चिद्ब्रह्मचारीधृतव्रतः ॥ ५१ ॥ कृष्णाजिनो
 नरीयेणधृतदण्डकमण्डलुः ॥ ब्राह्मयाश्रयादीप्यमानःस्वर्णगौरःसुशोभनः ॥ ५२ ॥ जटाभिःपरिवीताभिरुद्रिकस्तनु
 देहभृत् ॥ उपस्थितस्तदाकार्लोशम्भुर्ब्राह्मणरूपधृक् ॥ ५३ ॥ आसाद्यप्रथमङ्कालींसमाभाष्यतदाद्विजः ॥ ज्ञातुम्प्र
 त्यक्षतोरगंश्रोतुमिच्छ्यश्चतद्वचः ॥ ५४ ॥ वाग्मीविचित्रवाक्येनपप्रच्छगिरिजान्तदा ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ का
 त्वङ्कुर्यासिकल्याणिकिमर्थविव्विजनेवने ॥ ५५ ॥ तपश्चरसिदुर्द्धम्मुनिभिःप्रयतात्मभिः ॥ नबालात्वन्नापिष्टुद्धातरुणी
 चातिशोभना ॥ ५६ ॥ कथम्पतिविव्विनाभीक्ष्णन्तपश्चरसिसाम्प्रतम् ॥ किंवातपस्विनीभद्रकस्यचित्सहचारिणी ॥ ५७ ॥
 तपस्विनःसपुष्पादिसमाहर्तुङ्गुतोऽन्यतः ॥ एतन्ममसमाचक्ष्वयदिगुह्यम्भवेन्नते ॥ ५८ ॥ यदितेहृदयेमन्युःकच्चिद्वस
 तिसम्प्रति ॥ तदाचक्ष्वसमर्थोस्मितमहश्चापिवारितुम् ॥ ५९ ॥ इत्युक्तातेनविप्रेणगिरिजाथनिजांसखीम् ॥ तस्यो
 त्तरप्रदानायकटाक्षेणन्ययोजयत् ॥ ६० ॥ सासखीविजयातस्यावचनाद्ब्राह्मणन्तदा ॥ प्रोवाचेदग्यथातथ्यव्यीक्षन्तीनि
 रिजामुखम् ॥ ६१ ॥ एतस्यगिरिजस्यतनयेयन्दिजोत्तम ॥ ख्याताचपाव्वतीनाम्नाकालीतिचसुशोभना ॥ ६२ ॥
 ऊचेयन्नचेकेनापिशङ्कुरस्वैषभध्वजम् ॥ वाञ्छन्तीदधितन्तीव्रन्तपश्चरतिवैपतिम् ॥ ६३ ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणितपस्तप

तिभ्रामिनी ॥ नशङ्कुरोगिरिसुतामद्याभ्युपपद्यते ॥ ६४ ॥ शङ्कुरोगिरिशोदेवः सव्यगः परमेश्वरः ॥ इति स्मगद्यते देवैर्मूर्ति-
 मिश्रतपोधनैः ॥ ६५ ॥ किमनांसनजानाति किं सानां स्तिवागिरिः ॥ इति चिन्ता विषण्णेयमद्यनो भले सुखम् ॥ ६६ ॥
 अप्रार्थितस्त्वमनयादयसे यदि वा सुखम् ॥ तदेनां शङ्कुरेणाद्यत्वं सङ्गमयसुव्रतम् ॥ ६७ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मचारी तदा
 द्विजः ॥ समयमान इदं व्यैक्यं हेलयावचपार्वतीम् ॥ ६८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अमोघदर्शनश्चास्मि हरश्चानयितुं ह्यमः ॥
 किन्त्वेकं निगदाम्यद्यनिश्चितमन्मतं शृणु ॥ ६९ ॥ जानाम्यहमहादेवन्तव्यं दामिशणुष्वमे ॥ वृषध्वजो महादेवो भूतिलो जटा-
 धरः ॥ ७० ॥ व्याघ्रचर्मशक्यैः सव्यो तो गजकृत्तिना ॥ कपालधारी सप्यौ धैः सर्वगोत्रेषु वष्टितः ॥ ७१ ॥ विषदग्धगल-
 ख्यक्षो विरूपाक्षो विभीषणः ॥ अव्यक्तजन्मा स तद्गृहभोग्यविवर्जितः ॥ ७२ ॥ ज्ञातिभिर्बान्धवैर्हीनो भक्ष्यभोज्यविवर्जितः
 ॥ स्मशानवासी स तं सत्सङ्गपरिवर्जितः ॥ ७३ ॥ गर्जन्निर्व्विकटस्तीक्ष्णैर्भूतौ धैः परिवारितः ॥ शृङ्गारसहीनश्च भा-
 र्यापुत्रविवर्जितः ॥ ७४ ॥ केन वा कारणेन त्वम्भर्तारन्तं समीहते ॥ पूर्व्वश्रुतं मया चैव तस्यापरमिदं ह्युक्तम् ॥ ७५ ॥ शृणुते नि-
 गदाम्यद्यदि ते गृहरोचते ॥ दक्षस्य दुहिते सा ध्वी सती वृषभवाहनम् ॥ ७६ ॥ वव्रे पतिम् पुरा देवात्सम्भोगपरिवर्जितम् ॥ क-
 पालिजायेति सती दक्षेण परिवर्जिता ॥ ७७ ॥ यज्ञभागप्रदानाय शम्भुश्चापि विवर्जितः ॥ साधेनापमानेन भृशशोककु-

लासती ॥ ७८ ॥ तत्याजस्वान्प्रियान्प्राणैस्तयात्यक्तश्चशङ्करः ॥ त्वंस्त्रीरत्नन्तवपिताराजानिखिलभूताम् ॥ ७९ ॥ तथा
 विधम्पतिङ्कुरमादुग्रेणतपसेहसे ॥ देवेन्द्रोवाधेशोवापनोवाण्यपाम्पतिः ॥ ८० ॥ अग्निर्व्यान्यःसुरोवापिस्ववैद्याविवि
 नावपि ॥ विद्याधरोवागन्धर्व्योनागोवामानुषोथवा ॥ ८१ ॥ रूपयौवनसम्पन्नःसमस्तगुणसय्युतः ॥ सतेयोग्यःपतिःश्री
 मानदारकुलसम्भवः ॥ ८२ ॥ येनत्वम्बहुरत्नौघपरितेनर्धविस्तृते ॥ माल्यप्रवरसय्युक्तेधूपचूर्णैःसुवासिते ॥ ८३ ॥ म
 द्वास्तरणसय्युक्तेविस्तृतेसुमनोहरे ॥ चारुप्रासादगर्भस्थेजाम्बूनदविचित्रिते ॥ ८४ ॥ शय्यातलेसमासाद्यसयोग्यस्ते
 भवेत्पतिः ॥ एवञ्ज्ज्ञात्वाद्यसुभगेयदिवाञ्छसिशङ्करम् ॥ ८५ ॥ किन्तेतपोभिःसुतरामहन्तैर्योजयेत्वया ॥ ॥ मार्कण्डे
 यउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वातदाकालीब्राह्मणस्योत्तरन्तदा ॥ ८६ ॥ मितन्तथ्यञ्जगद्देनम्ब्राह्मणङ्कोपसय्युता ॥ ॥ काल्यु
 वाच ॥ ॥ नजानासिहरन्देवत्वञ्जानामीतिभाषसे ॥ ८७ ॥ बहिर्दृश्यतेतत्तेकथितद्विजनन्दन ॥ यस्यभावन्नजानन्तिमे
 न्द्राब्रह्मादयःसुराः ॥ ८८ ॥ तस्यत्वविव्रतनयशिशुर्ज्ञास्यसिकिम्भवम् ॥ यच्छ्रुतम्भवतानीचवदनाद्वापितल्लघु ॥ ८९ ॥
 इतस्ततस्तुश्रुत्वैवभाषसेत्वन्नदृष्टवान् ॥ तस्मात्त्वतोवरन्नाहव्यञ्जयेनापिवापतिम् ॥ ९० ॥ अन्यद्ददनवत्वतावाञ्छयेहर
 सङ्गमम् ॥ इत्युक्त्वागिरिजाविप्रमवलोक्यसखीमुखम् ॥ ९१ ॥ इदमाहतदाकालीसंशयारूढचेतना ॥महताचिन्तनेनेहत

१ तेदृति त्वयेत्यर्थः कर्तुः शेषत्वविवक्षायांषष्ठी ।

पसारयितो हरः ॥ १२ ॥ तन्ममाग्रे विप्रसुतो निन्दितुर्व्यक्तमुक्त्वा न् ॥ तदहश्चापनेज्यामिस्तुतिवाक्येन सान्प्रतम् ॥ १३ ॥ महात्मनाश्च यो निन्दां शृणोति कुरुते तथा ॥ तयो रोगः समम्पूव्वम्प्ययाता तमुखाच्छृतं ॥ १४ ॥ तस्मात्तदपनेज्ये हन्तन्निषेधय विप्रकद्र ॥ इत्युक्त्वा सासखीङ्कलीशम्भुसङ्गतमानसा ॥ १५ ॥ आगः सम्मार्जनायाशुहरंस्तौ तमुपाक्रमत् ॥ काल्युवाच ॥ नमः शिवाय शान्ताय कारणत्रयहेतवे ॥ निवेदयामि चात्मानन्वङ्गतिः परमेश्वर ॥ १६ ॥ विज्ञानसौभाग्यमुद्धृताय ते प्रपञ्चहीनाय हिरण्यबाहवे ॥ नमोस्तु नारायणपद्मसम्भव प्रधानबीजाय जगद्धिताय ते ॥ १७ ॥ इति स्तुवन्तीम्पुनरेव सद्भिजस्तदावचः किञ्चिदुदीरितुम्पुनः ॥ समीक्ष्य कालीमकरोत्सयत्नकम्बुद्वासमाचष्ट सखीङ्गिरः सुता ॥ १८ ॥ अयन्द्भिजः किञ्चन वक्तुमिच्छत्युग्रं हरश्चापिनसंविदानः ॥ निन्दन्नहि त्राणहरिं हरस्त्वनिन्दां मंश्चेत्तुमिह क्षमामि ॥ १९ ॥ यावद्भूरिवचोऽस्याहन्नशृणोम्यधुना सखि ॥ गच्छामि तावद्दूराय समन्तिष्ठा मिमन्त्रिये ॥ १० ॥ इत्युक्त्वा सा तया सरस्यासहिता हिमवत्सुता ॥ प्रतस्थेथ समुत्थाय तमुत्सृज्य द्विजं हठात् ॥ ११ ॥ अथ शम्भुर्निजं रूपमास्थाय हिमवत्सुताम् ॥ तं समत्सृज्य गच्छन्तीं हरः स्मेरमुखो न्वयात् ॥ १२ ॥ अहंरोमहादेवो मां संस्तौषि न चाधुना ॥ सम्मुखी भवेह कालिसमाश्वासय शङ्करि ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वा समहो देवो गच्छन्त्याः पुरतो गतः ॥ प्रसार्य हस्तौ काल्यास्तुर्गतस्तस्याविरोधयन् ॥ सा वीक्ष्य शम्भुवदनन्तक्षणदभवं दठात् ॥ १४ ॥ अधोमुखी तडिद्धा तच कितेव गिरिः सुता ॥ म

न्दाक्षम्प्रीति लज्जाभिः साजडेवतदाभवत् ॥ ५ ॥ वक्तुञ्चनशक्तिकश्चिद्विवक्षुरपिभाविनी ॥ मनोरथानां सिद्धयानुसुधाभिरिव पू-
 रितम् ॥ ६ ॥ शरीरमभवत्तस्यामुदार्पणं द्विजोत्तमाः ॥ षट्त्रिंशत्सहस्रैस्तुतपः क्लेशमविन्दत ॥ आयतङ्गणात्समत्सुज्यसम्मोद-
 मुदिताभवत् ॥ ताश्च वीक्ष्य तथा भूताम्प्रणयादृषभध्वजः ॥ ८ ॥ कामेन भस्मरूपेणात्रस्थेन च मोहितः ॥ अथ तां विवरे होद्रिक्तः
 समेत्य वृषभध्वजः ॥ ९ ॥ सम्बोधयन्निदञ्चाटुवचनम्प्रोक्तवान्मुदा ॥ न ते सुन्दरिमाव्वक्तुङ्किञ्चनापित्वमीहसे ॥ १० ॥
 तपः क्लेशं स्मरन्ती किमह्यङ्कुप्यसि साम्प्रतम् ॥ अहञ्च परितप्यामि त्वामृतेषु भगे मम ॥ ११ ॥ समयाद्यत्समारब्धवन्तपस्तत्तु-
 न्तवयासमम् ॥ सानुरक्तोऽथ संस्कृत्य भविष्यामि त्वया प्रिये ॥ १२ ॥ अधुना समतीतो मेयः कृतः समयो मया ॥ तपसे भवती
 चापितपसैव सुसंस्कृता ॥ १३ ॥ सञ्चिन्तनेन जप्ये न तीव्रेण तपसा तदा ॥ मूल्येन महता क्रीतो दासो ह्यस्मान्नि योजय ॥ १४ ॥
 ॥ त्वदङ्गानां संस्करणे जटानाञ्च प्रसाधने ॥ प्रमुच्य वल्कलङ्गात्राञ्चाव्वक्तुर्वशुकानिवेशने ॥ १५ ॥ हारनूपरे कुर्यात्काञ्च्यादिपरि-
 धापने ॥ द्रुतन्नियोजय शुभेयादिस्नेहोस्तिमादृशि ॥ १६ ॥ निर्दग्धो यो मया कामो भस्मरूपेण भक्तनौ ॥ स्थितो माम्प्रति
 कृत्येव त्वदग्रे दग्धुमिच्छति ॥ १७ ॥ तस्मादुद्धर माङ्गामादशे विमनोहरे ॥ त्वदङ्गामृतदानेन प्रसीद दपये मम ॥ १८ ॥
 इति श्री कालिकापुराणे पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ श्रुत्वा वचः शम्भोर्गिरिजातीव हर्षिता ॥ मेने

प्राप्तन्तदाशंभुं सुन्दरं दयितुं मयि ॥ १ ॥ अथ ब्राह्मणतदाकालीसखीवक्त्रेण शङ्करम् ॥ यथा स शणैते वाक्यं श्रोतुमिच्छंश्च शङ्करः ॥ २ ॥ न सन्धावति भेदेन प्रवर्तन्ते त्रसज्जनाः ॥ मय्यादया हरस्तन्मे पाणिङ्कुलानुशङ्करः ॥ ३ ॥ पितृदत्ता भवेत्कन्या तपोदत्ता भवेन्नहि ॥ तपसा चेत्प्रदत्ता हस्मान्ता तश्च प्रदास्यति ॥ ४ ॥ तस्मात्सम्प्राथम्यं पितरं हिमवन्तं गणेश्वरम् ॥ वैवाहिकेन विधिना पाणिङ्कुलानुमेहरः ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा विरामाथ कालीलज्जा समन्विता ॥ हरो पितृद्वयः सत्यन्तथ्यर्थी ग्यन्तदाग्रहीत् ॥ ६ ॥ ततः ससगणः शम्भुस्तत्र वासन्तदा करोत् ॥ गङ्गावतरणे सानौ यथापूर्वं तथा धुना ॥ ७ ॥ काली पितुर्गृहय्यतां सखीभिः परिवारिता ॥ नालोकयन्ती सा दीना गुरुणा ब्वदन्सती ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे सप्तमरोचि प्रमखान्मनीन् ॥ चिन्तया मासशिशिभृत्कालीम्प्राथम्यं यितुन्तदा ॥ ९ ॥ चिन्तिताः सप्तमनयस्तत्क्षणां न्मदना रिणा ॥ आकृष्टा इव केनापितस्स काशमपागताः ॥ १० ॥ तान्मनीन्ददृशे शम्भुः सप्ताग्नीनि वदीपितान् ॥ अरुन्धतीं विशिष्टस्य सकाशे दृशे सतीम् ॥ ११ ॥ अरुन्धतीन्ततो दृष्ट्वा विशिष्टस्य समीपतः ॥ मेनेयोषिद्ब्रह्मन्धर्म्यम्मुनिभिश्चाप्यवज्जितम् ॥ १२ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे सम्पूज्य वृषभध्वजम् ॥ इदमबुः प्रहर्षेण स्मरणाकर्षिताः प्रियम् ॥ १३ ॥ ऋषय उचुः ॥ यत्प्रत्यक्षं दृश्यते शुद्धरूपं चन्द्रप्रख्यं चन्द्रखण्डोपशोभि ॥ अन्तःप्रज्ञां भावितन्तन्मनीनां भाग्यं दृष्ट्वा भागधेयेन मुक्तैः ॥ १४ ॥ प्रज्ञातन्त्रं ग्न्ध्यानतन्त्रं मुरस्तां नित्यन्धेय

१ ध्यानयन्त्रं ध्यानयुक्तं ध्यानात्म्यमिति वा पाठः ।

ध्यायिनांस्वप्रकाशम् ॥ पुञ्जीभूतम्बाल्यतत्वेनशश्वद्योगप्राप्यन्धामशम्भोरुदारम् ॥ १५ ॥ दृष्ट्वायस्यैवाग्रभागं सनेत्र
 न्त्राणायस्यादर्शनं सूर्यतुल्यम् ॥ तद्धामेदं स्थानसर्वस्य नित्यम्भक्त्यास्तुत्यन्तन्नुमः शम्भुदेहम् ॥ १६ ॥ प्रकाशतेयः प्रथ
 मादिभागतः स्थितः सवामेयइहवेनेता ॥ सोऽस्माकमस्तुप्रथमंस्वसिद्धयैहरस्यशक्त्याविधृतोल्लाटे ॥ १७ ॥ यः प्रधाना
 त्मकः सत्त्वरजोभ्यान्तमसान्वितः ॥ पुरुषः सर्वजगतां सहरोनः प्रसीदतु ॥ १८ ॥ इति संस्तुत्य देवेशम्भुनयो विनयानताः ॥
 ऊचुः किमर्थम्भवता स्मृतास्तन्नो निगद्यताम् ॥ १९ ॥ तेषान्तद्वचनं श्रुत्वा शङ्करः प्रहसन्निव ॥ जगाद तान्मनोन्तस्सर्वाना
 भाष्यचपृथक्पृथक् ॥ २० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ हिताय सर्वजगतां सम्भोगायात्मनस्तथा ॥ दारान्ग्रहीतुमिच्छामित
 था सन्तानवृद्धये ॥ २१ ॥ सहायन्तत्र कर्षन्तु भवन्तो मम सांप्रतम् ॥ मदर्थं च ततः कालीय्यै चन्तान्तु हि नाचलम् ॥ २२ ॥
 महता तपसा कालीमास्पतिं ह्युविन्दताम् ॥ किन्तु ग्राहिष्ये विधिना तस्माद्याचन्तु तङ्गिरिम् ॥ २३ ॥ यथा यथा स्वयङ्कालो
 शैलो दातुं समस्तं हेतु ॥ तथा तथा विदध्व ह्ययव्यां गिव भवान्विताः ॥ २४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ हरं सम्बोध्य मुन
 योऽद्य गच्छन्ति गिरिङ्गहम् ॥ तेन प्रपूजितास्ते तु प्राचुरस्तम्भनयोगिरिम् ॥ २५ ॥ यश्चन्द्रशेखरो देवो देवश्च यो मतः ॥
 शापान्ग्रहणे शक्रो य एको जगतास्पतिः ॥ २६ ॥ यः संहरति सर्वान्निजगन्ति प्रलयोद्भवे ॥ यो विभूतिप्रदो भक्तेनानारू

पोमनोहरः ॥ २७ ॥ सतेदुहितरङ्गालीम्भार्थमादातुमिच्छति ॥ यदिपश्यसित्वद्योग्यव्वरन्तदुहितुःसमम् ॥ २८ ॥
 तदाप्रयच्छतनयाङ्गालींशिश्रुतेगिरे ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तैर्गिरिपतिश्चिरंस्वहृदयस्थितम् ॥ २९ ॥
 दुहितुश्चप्रियञ्ज्ञात्वाप्राप्यसद्वचनान्मुदम् ॥ आहचेदम्प्रकाशेनयुष्माभिस्त्वहमागतैः ॥ ३० ॥ पावितामुनिशा
 हूँः परितश्चमनोरथः ॥ दास्यामिशम्भवेपत्रार्थ्युष्माभिः प्रार्थितस्त्वहम् ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवतपस्तत्स्वातयेशःपतिरीहि
 तः ॥ धातुर्नियोजनमिदङ्कान्यथाकर्तुमस्मेहेत् ॥ ३२ ॥ कोन्यःप्रार्थयितुंशक्तःसुताम्ममविनाहरत् ॥ हरेणावगृहीतायाता
 मन्यःकःसमुत्सेहेत् ॥ ३३ ॥ हरङ्गृहीत्वामनसानान्यसापीहवाञ्छति ॥ इत्युक्तामेनयासाद्वसुतान्दानुश्चशम्भवे ॥ ३४ ॥
 अङ्गीकृत्यविसृष्टास्तेत्यनुप्रापुर्महेश्वरम् ॥ तेगत्वामनयःसर्वमरीचिप्रमुखद्विजाः ॥ ३५ ॥ शैलराजोयदाचष्टतदुचुर्मदन
 रये ॥ हिमवौस्तनयान्दानुतुभ्यमुत्सहेतेह ॥ ३६ ॥ यदिदानीन्त्वयाकर्तुंयुज्यतेक्रियतान्ततत् ॥ अस्माँश्चाप्यनुजानीहि
 हरगन्तुन्निजास्पदम् ॥ ३७ ॥ सिद्धञ्ज्ञात्वाहरःसाध्यम्मदितस्तान्विसृष्टवान् ॥ यथायोग्यंसमाभाष्यक्रमादकेशोमनीन्
 ॥ ३८ ॥ कालीविवाहावसरेयमायातमाम्प्रति ॥ इतितैवहरेणोक्तम्प्रतिश्रुत्यर्षेययुः ॥ ३९ ॥ अथान्यान्यप्रियतयाकृ
 त्वाकृत्वागतागतम् ॥ समयङ्कारयामासविवाहायहरोगिरिम् ॥ ४० ॥ माधवेमासिपञ्चम्यासितेपक्षेगुरोर्हिने ॥ चन्द्रेवो

तरफल्गुन्याम्भरण्यादौस्थितेरवौ ॥ ४१ ॥ आगतामुनयस्तत्रमरीचिप्रमुखामुहुः ॥ हरेणचिन्तिताःसर्व्वे तथाब्रह्मादयःसु-
 राः ॥ ४२ ॥ तथाचसर्व्वेदिक्पालामुनयश्चतपोधनाः ॥ शब्द्यासहतथाशक्रोब्रह्माण्याद्यास्तमातरः ॥ ४३ ॥ नारदश्चगत
 स्तत्रदेवर्षिर्ब्रह्मणःसुतः ॥ एतैःपरिचरैःसार्द्धङ्गैराप्यायितःस्वैकः ॥ ४४ ॥ वैवाहिकेनविधिनारिपुत्राहरोग्रहीत् ॥
 विवाहेगिरिजाशम्भोःसर्प्यायेष्टौतनौस्थिताः ॥ ४५ ॥ तेजाम्बुनदसन्नद्धाअलङ्कारास्तदाभवन् ॥ द्विभुजोभून्महादेवोजटाः
 केशत्वमागताः ॥ ४६ ॥ शिरःस्थितश्चन्द्रखण्डःसोर्द्धिषाज्वलितोभवत् ॥ ललाटेनत्रमभवत्तदारत्नमहाघकम् ॥ ४७ ॥ वि-
 चित्रवसनव्यौघ्रकृत्तिरासीत्तदाद्विजाः ॥ विभूतिलेपोत्पत्त्याभूत्सुगन्धिमलयोद्भवः ॥ ४८ ॥ गौररूपोहरस्तत्रबभूवादुतद-
 शनः ॥ ततोदेवाःसगन्धर्व्वाःसिद्धविद्याधरोरगाः ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमञ्जुर्मुहर्न्दष्टातथाविधम् ॥ हिमवान्मुदितश्चासी-
 त्सहपुत्रैश्चमेनया ॥ ५० ॥ ज्ञातयश्चास्यमुमदुर्हर्न्दष्टातथाविधम् ॥ इदम्ब्रह्मातत्रजगौहरन्दष्टामनोहरम् ॥ ५१ ॥ सर्व्व-
 शिवकरथ्यैस्मात्सुवेगमभवत्सुराः ॥ तस्माच्छिवोयल्लोकेषुनामाख्यातोधिकःशिवः ॥ ५२ ॥ महेश्वरमायुक्तमीदृशथ्यैः
 स्मरेद्बुदा ॥ सततन्तस्यकल्याणव्यञ्जितश्चभविष्यति ॥ ५३ ॥ एवङ्कालीमहामायायोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ पूर्व्वन्दाक्षायणी
 भूत्वापश्चाद्विरिसुताभवत् ॥ ५४ ॥ स्वयंसमर्थापिसतीकालीसम्भोहितुंहरम् ॥ तथाप्युग्रन्तपस्तेपेहितायजगतांशिवाम् ॥ ५५ ॥

एवंसम्मोहयामासकालिकाचन्द्रशेखरम् ॥ इत्येतत्कथितं सर्व्वन्यत्तदेहासतीयथा ॥ ५६ ॥ हिमवत्तनयाभूत्वापुनःप्रापमहे
 श्वरम् ॥ इदृयैः कीर्तयेत्पुण्यङ्कालिकाचरितिद्विजाः ॥ ५७ ॥ नाघयोव्याघयस्तस्यदीर्घायुःसचजायते ॥ इदम्पवित्रम्परम
 मिदङ्कल्याणवर्द्धनम् ॥ ५८ ॥ श्रुत्वापिसकृदेवंदंशिवलोकायगच्छति ॥ यःश्राद्धेऽश्रावयेद्विप्रान्कालिकाचरितम्महत् ॥ ५९ ॥
 पितरस्तस्यकैवल्यमान्नवन्तिनसंशयः ॥ यःश्रावयेद्ब्राह्मणानां सन्निधौवासमागतः ॥ ६० ॥ तत्रस्वयंहरोगत्वाशृणोति
 सहमायया ॥ इतिवःकथितम्पुण्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥ ६१ ॥ युष्मभ्यरोचेतचान्यद्यत्तत्पृच्छन्तुसतमाः ॥ ६२ ॥ इति
 श्रीकालिकापुराणेकालीहरसमागमोनामषट्चत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ विचित्रमिदमा
 ख्यातम्ब्रह्मन्कालीहरागमम् ॥ पुण्यम्पापहरन्नित्यं श्रुतिसौख्यप्रदं वैरम् ॥ १ ॥ भूयःकथयशर्व्वस्यकालीतत्तवर्धमुत्तमम् ॥
 कथञ्जहारगौरीवाक्यमभूताथकालिका ॥ २ ॥ केनवाकारेणाशुक्रुष्णागौरीत्वमागता ॥ तन्नःकथयतत्वेनमनिश्रेष्ठद्विजो
 त्तम ॥ ३ ॥ माक्कडियउवाच ॥ ॥ इदन्तुमहदाख्यानङ्कथयिष्यामिवोधुना ॥ महर्षयस्तच्छृण्वन्ततत्त्वेनशुभदम्पर
 म् ॥ ४ ॥ एतदौर्व्वम्पुराराजासगरःपृष्ठवान्मनिम् ॥ सतथैथासमाचष्टतद्बोधनिगदाम्यहम् ॥ ५ ॥ पुराभूत्सोमवंशे
 चसगरोनामपार्थिवः ॥ सश्रीमान्बलवान्दक्षःसर्व्वशास्त्रार्थपारगः ॥ ६ ॥ सोभूदेकरथेनैवजित्वासर्व्वान्महीभुजः ॥ सा

र्वभौमोनरपतिःसर्वराजगुणैर्युतः ॥ ७ ॥ तम्प्राप्तराज्यराजनंसागरस्पाथिवोत्तमम् ॥ सभाजयितुमत्यर्थम्भु
 यःसमुपागताः ॥ ८ ॥ प्राच्योदीच्यामहात्मानोदाक्षिणात्यास्तथोत्तराः ॥ मनयोब्राह्मणाश्चैवपुनर्द्रष्टुसमागमन्
 ॥ ९ ॥ आगतेष्वथसर्वेषुमहात्माज्वलनोपमः ॥ और्वोनाममुनिःश्रीमानागतोनिन्दितुन्नपम् ॥ १० ॥ तमागत
 म्मनिन्दृष्ट्वाज्वलन्तमिवपावकम् ॥ सपर्ययामहत्यातुसगरस्तमपूजयत् ॥ ११ ॥ पाद्यमाचमनीयञ्चद्वैवाघपुरोग
 मम् ॥ निवेशयामासचतम्मुनिश्चेष्टुर्वैरासने ॥ १२ ॥ उवाचचमहात्मानमौर्वससगरोन्नपः ॥ प्रणम्यचयथायोग्यङ्कुश
 लन्तद्विद्विजम् ॥ १३ ॥ सचप्राहमुनिश्चेष्टोनरराजसदामम् ॥ सर्वत्रकुशलंत्वान्तुद्रष्टुङ्कुशलमत्सहे ॥ १४ ॥ त्वत्तःको
 न्योस्ति कुशलोपृथिव्यांसर्वराजसु ॥ यएकःसञ्जिगायाशुभवान्सकलपार्थिवान् ॥ १५ ॥ कुशलवैद्वतान्नित्यन्तवराज
 वरोत्तम ॥ यथानीत्यासदाचारैःपृथिवीसाधिभूषते ॥ १६ ॥ तवद्वौजगद्विद्वैदौचेष्टान्तःकरु ॥ शुभांशुद्वौसत
 तंसागरस्येववर्द्धनम् ॥ १७ ॥ प्रथमंसदुणरात्माक्रियतान्नपूजयन् ॥ ततःस्वभाष्यमहिषीक्रियतान्तदुणैर्युता ॥ १८ ॥
 नित्यासथ्योजिताचेत्स्याद्वनितास्वयमेवहि ॥ स्वगणेषुप्रवेक्ष्यन्तीमहत्यपिधृतव्रता ॥ १९ ॥ श्रूयतेहिमवत्पुत्रीशम्भुस
 द्भूतमानसा ॥ क्रियाभ्युपायेवर्द्धुभिःशम्भुनासाप्रयोजिता ॥ २० ॥ ततोतिमहताप्रेम्णाशङ्करस्याथपाव्यती ॥ शरीरमर्द्धम

हरत्तस्यैवानुमतेसती ॥ २१ ॥ अर्द्धनारीश्वरस्तेन तदा प्रभृतिशङ्करः ॥ अभवन्नृपशार्दूलनान्याभार्यङ्गुहीवान् ॥ २२ ॥ तस्मात्
 त्वमपि राजेन्द्रस्वजायामात्मनोत्तरेणैः सख्योजयलघुसख्यौजयततः सुतम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यौर्वभाषि
 तं श्रुत्वा सरोपिमुदाम्बितः ॥ इदम्मुनिमपृच्छत्सन्पतिः स्मितसन्ततः ॥ २४ ॥ ॥ सगर उवाच ॥ ॥ कथं सागिरिजिदेविका
 यार्द्धमहरत्सती ॥ शङ्करस्य द्विजश्रेष्ठ तदहं श्रोतुमत्सहे ॥ २५ ॥ नीत्याययावायो कव्यास्वात्माभार्यङ्गुसुतोऽथवा ॥ तान्नोतिश्च
 सदाचारसंहितां श्रोतुमत्सहे ॥ २६ ॥ राजनीतिं सताम्रोति मन्येषाञ्च कृतात्मनाम् ॥ पृथक्पृथक्छेतुमिच्छरहन्त्वात्रार्थे द्विज
 ॥ २७ ॥ यदि गृह्यमिदम्ब्रह्मघ्नतदा श्रोतुमत्सहे ॥ तथानाज्ञापयामित्वां श्रोतुमिच्छुश्च तत्समम् ॥ २८ ॥ कृपया कथनीयश्च
 तदा कथय तन्मने ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येवं सरोणे कौर्व्यौपि द्विजसन्तमः ॥ २९ ॥ प्रत्युवाच महात्मानङ्कु
 पालस्तत्र भूपतौ ॥ ॥ और्व्य उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्त्रवक्ष्यामि यद्यत्पृष्टमिह त्वया ॥ ३० ॥ यथाहरस्य तन्वद्वद्भक्त्युपपन्नो पुराह
 रत् ॥ यथानीतिस्त्वया कार्ययत्र यत्र नृपोत्तम ॥ ३१ ॥ सर्वेषाञ्च सदाचारङ्कुमाद्वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ यदोदाहिमवत्पुत्रीशङ्कु
 रेण महात्मना ॥ ३२ ॥ कियन्तं स तदा कालन्तत्र निन्ये सहो मया ॥ रममाणस्तथा सार्द्धं सानौ कुञ्जदरीषु च ॥ ३३ ॥ विजहार
 चिरन्तत्रावर्त्तनीमोदयन्हरः ॥ अथ काले तु सम्प्राप्ते शम्भुः कैलासपर्वतम् ॥ ३४ ॥ सगणो भार्थयथा सार्द्धमगच्छन्निदिवा

पमम् ॥ सतयाक्रीडमानश्चत्यक्तध्यानात्मचिन्तनः ॥ ३५ ॥ तद्वक्त्रचन्द्रेनेत्राणिचकोरा निवचाकरोत् ॥ पुष्पाणिक्वचि
 दाहृत्यगिरिजाम्प्रतिशङ्करः ॥ ३६ ॥ सर्वार्द्धसङ्गिनीमालाविविधेतिमनोहराम् ॥ कदाचिदादर्शतलेयुगपञ्चात्मनोमुखम्
 ॥ ३७ ॥ मुखन्तथैवापण्णयावीक्षाञ्चक्रेषुध्वजः ॥ कदाचिन्मृगनाभीनाविलेपैर्गन्धपत्रकम् ॥ ३८ ॥ तस्याघनस्तनयु
 गेविलिलेखस्मरान्तकः ॥ गन्धसारविलेपेनतिलकान्यम्बिकातनौ ॥ ३९ ॥ ललाटेचाकरोच्चारुचन्द्रवद्वनसन्धिषु ॥ उमा
 निर्य्याससंस्केशपाशेषुचित्रकम् ॥ ४० ॥ चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमैरुसविलेपनैः ॥ चकारयेनतस्यास्तुकेशपाशोव्यरा
 जत ॥ ४१ ॥ नर्तनायावकीर्णस्यशिखिपुच्छस्यसाम्यधक ॥ जाम्बूनदमयाञ्छुद्वाङ्कुण्डलाद्यान्मनोहरान् ॥ ४२ ॥ अल
 ङ्कारानुमादेहसमकार्षीद्विषध्वजः ॥ तैजोम्बूनदसम्भूतैर्य्योर्जितैर्गिरिजातनुः ॥ ४३ ॥ विभातिजलदापूष्णेकालिकेवतडिद्रुणैः
 ॥ सर्वैर्दिव्यैरलङ्कारैर्त्रोन्नारत्नैः सदंशुकैः ॥ ४४ ॥ सम्पूर्णमण्डिताकालीसादृश्यम्प्रकृतेर्दधौ ॥ एवं सदासानुरागस्तस्याशम्भुर्ज
 गत्पतिः ॥ ४५ ॥ जगद्विनायचिक्रीडकाल्यादयितयासह ॥ कालीचजगताम्मातामहामायाजगन्मयी ॥ ४६ ॥ योगनिद्रा
 जगद्बुद्धिर्विद्याविद्यात्मिकाखिला ॥ प्रकृतिः परमामूर्तिः सर्गान्तस्थितिकारिणी ॥ ४७ ॥ सम्मोह्यशङ्करैर्य्यत्नाज्जगताञ्चहितै
 षिणी ॥ रेमेतेनसमन्देवीचन्द्रिकेवसुधांशुना ॥ ४८ ॥ अथैकदास्मरहरः कलासाग्रेसहोमया ॥ रममाणोमुदायुक्तोददृशेत्सरसः

शुभाः ॥ ४९ ॥ रूपयौवनसम्पन्नाः सर्वलक्षणसंयुताः ॥ तासामध्यगतवेश्याउर्व्वशीचमनोहरा ॥ ५० ॥ ताः सर्वारक्त
 गौराङ्गः सर्वलङ्कारभूषिताः ॥ मुनीनाञ्चमनोत्यर्थशक्तमोहयितुंहठात् ॥ ५१ ॥ ताः प्रणम्यहरन्दृष्टागिरिजाञ्चमनोरसाम्
 ॥ अग्रेप्राञ्जलयस्तस्थुस्तद्गीतिनतमस्तकाः ॥ ५२ ॥ अथप्राहतदभर्गः पाव्वतीमिदमद्भुतम् ॥ तासांसमक्षन्तस्यान्तभा
 वितं स्याद्यदप्रियम् ॥ ५३ ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेउर्व्वश्याद्यप्सरोगणैः ॥ त्वयेहस्त्रीस्वभावेनसच्छौपः क्रियतामिति ॥
 ॥ ५४ ॥ तच्छ्रुत्वावचनन्तस्ययथायोग्यञ्चसोर्व्वशी ॥ अप्सरसःसमाभाष्यविसृष्टागिरिजातया ॥ ५५ ॥ अथसाक्रो
 धवशगापाव्वतीभर्गमावितात् ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेत्युदिताद्यभवत्क्षणात् ॥ ५६ ॥ साचाप्सरसाम्पुरतोवर्णेद्दि
 शविकत्थनम् ॥ नसेहमन्युनायुक्तागिरिजेन्दुकलाभृतः ॥ ५७ ॥ अथसारोषसंयुक्तात्यक्त्वावषभवाहनम् ॥ अपहृतेशै
 लसानौरोषापह्नुतिमागता ॥ ५८ ॥ मार्गमाणोथविरहव्याकुलोदृषवाहनः ॥ नाससादकियत्कालम्पाव्वतीम्पव्वतोत्तमे ॥
 ॥ ५९ ॥ विरहव्याकुलंज्ञात्वास्वयंसापाव्वतीहरम् ॥ आत्मानन्दश्यामासगिरिसानावपह्नुते ॥ ६० ॥ तामासाद्यततः
 शम्भुः किमर्थममजः प्रिये ॥ मानम्मनोनन्ददेविविशिर्णइवचाब्रवीत् ॥ ६१ ॥ भर्तुरागः परश्रीणाम्मानग्रहणकारणम् ॥ त
 द्विनाग्रहणान्तस्यभीरुप्राप्तोतिवाच्यताम् ॥ ६२ ॥ तस्मात्किमर्थमकरोरोषं त्वञ्जलजानने ॥ तदाचक्ष्वद्भुतदङ्कान्तेमनोमेनप्र

सीदति ॥ ६३ ॥ इत्युक्ताशङ्कुरोदेवीन्तामालिङ्गितुमद्यतः ॥ कालीतव्यारयामासवचनश्चाब्रवीदिदम् ॥ ६४ ॥ नदृष्टपू
 र्वाकिमह्यैनभिन्नाञ्जनोपमा ॥ क्रियतेमयिभूतेशभवताप्सरसाम्पुरः ॥ ६५ ॥ जातिहीनवृत्तिहीनरूपहीनमदक्षिण
 म् ॥ हीनाङ्गमतिरिकाङ्गन्तेनदोषेणनाक्षिपत् ॥ ६६ ॥ इतिब्रह्मापुरात्राहवेदौघार्थविनिश्चयम् ॥ तश्चावमन्यभवतापरिहासो
 भ्यभाष्यत ॥ ६७ ॥ यावन्नमेशरीरस्यभवित्रीस्वर्णगौरता ॥ नसमेष्येत्वयातावदितिसत्यम्ब्रवीमिति ॥ ६८ ॥ शरीरगौरतां
 शम्भोनसमेष्येत्वयाविना ॥ तत्रमेशणसन्धायआत्मनःशिरसाशेषे ॥ ६९ ॥ इत्युक्त्वासातदादेवोतस्यैवपुरतोययौ ॥ म
 हाकोषीप्रपातारूयंहिमवत्सानुमत्तमम् ॥ ७० ॥ महादेवोपितम्भाव्यञ्ज्ञानेनकृतनिश्चयम् ॥ अर्थञ्ज्ञात्वातदापर्णां
 सर्व्वज्ञानाप्यवारयत् ॥ ७१ ॥ सागत्वापूव्वत्तत्रशम्भुसङ्गतमानसा ॥ शतमाराधयामासवर्षाणिष्टषभध्वजम् ॥ ७२ ॥
 एकम्पादंसमक्षिप्यवामेनाक्रम्यसाक्षितिम् ॥ उत्तराभिमुखीभूत्वानिराहारानिरन्तरम् ॥ ७३ ॥ वैद्याघ्रचर्मवसनसोर्द्धमूर्द्धान
 नासती ॥ ज्योतिर्मयम्परंशान्तंशिवंशिवकरव्वरम् ॥ ७४ ॥ आत्मस्वरूपतत्त्वज्ञातत्वेनाराधयद्वरम् ॥ ताञ्चिन्तयन्ती
 म्परमन्निश्चलान्तत्त्वमानसाम् ॥ ७५ ॥ मेनेमुनिगणःस्थण्ड्योनजानातितत्त्वतः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्यजग्मुर्वर्षाणि
 वैशतम् ॥ ७६ ॥ अन्येषाञ्चयथाशशब्देकम्पतिसत्तमा ॥ ततस्तांशतवर्षान्तेशङ्कुरोयोगतत्परः ॥ ७७ ॥ आत्मानन्दशयामासक्रमा

देकंसंस्त्रपम् ॥ प्रथमन्दर्शयामासब्रह्माणश्चहरित्तः ॥ ७८ ॥ ततस्तु शम्भुर्वन्दे हन्तस्तेषामथैकताम् ॥ ज्योतिर्मयत्वं शुद्ध
 त्वं स्वर्षो हेतुतान्ता ॥ ७९ ॥ ततस्तु शम्भुरुपसं दर्शयामास शङ्करः ॥ योगनिद्रामहामायाय्योगिनीङ्कालिकाम्बिकाम् ॥ ८० ॥
 प्रथमन्दर्शयित्वा तस्याः प्रकृतिरूपताम् ॥ पश्चात्मापावर्त्य तीत्येवङ्कृमात्तस्या अदर्शयत् ॥ ८१ ॥ तपसासम्भूतेनाशुज्ञानमासा
 द्यपावर्त्य ॥ अन्तर्दृष्ट्या बहिर्दृष्ट्या तत्त्वज्ञात्वा यथा तथम् ॥ ८२ ॥ शम्भुजगन्मयमेनेतथात्मानञ्जगन्मयीम् ॥ ब्रह्माविष्णुर्हर
 श्चापिततः सर्वमिदञ्जगत् ॥ ८३ ॥ अहं समस्तप्रकृतिर्योगिनिद्रा तथासती ॥ इति ध्यानेन सा देवी प्राप्य ध्यानन्तदात्यजत्
 ॥ ८४ ॥ उन्मील्य नयनद्वन्द्वम्बहिः शम्भुन्दर्शयत् ॥ सा दृष्ट्वा शङ्करन्देवदेवमुमापतिम् ॥ ८५ ॥ तुष्टाववागिभिरिष्टाभिर्ध्यमि
 नैर्योगतत्परम् ॥ ८६ ॥ पावर्त्यवाच ॥ नमस्ते जगतान्नाथ नमस्ते केशवाव्यय ॥ ८६ ॥ प्रधानपुरुषातीतकारणत्रयकारण ॥
 योगमोहमनोरागधर्माधर्ममयस्तथा ॥ ८७ ॥ विद्याऽविद्यास्वरूपश्च शास्त्रभावः कायएषते ॥ त्वन्निःश्रेयः श्रेयसायुज्य
 मानोदृश्योऽदृश्यो योगमर्तिर्मनीषी ॥ ८८ ॥ सम्यक्छुद्वा पौरुषे तत्त्वरूपत्वं ज्योतिः शान्तिरूपम् परस्तत् ॥ ब्रह्माविष्णु
 स्त्वं हरस्त्वमहेन्द्रः सूर्यः सोमो वायुरग्निर्द्विनेशः ॥ ८९ ॥ त्वन्तोयेशः शमनो राक्षसश्च शेषस्त्वतोभिद्यते कोपि नास्मिन् ॥ त्व
 म्भूमिर्द्यौर्दिसदाश्चापि पन्थास्त्वं तथा वरो जङ्गमो भूर्जलस्थः ॥ ९० ॥ ज्ञानञ्ज्ञेयन्यध्यानगम्यश्चेतस्त्वम्परात्परव्यैकरूपम्परे

षाम् ॥ त्वम्पुरुषः परमात्मा प्रधानन्वहिज्यायानामो ज्ञानगम्यः ॥ ९१ ॥ भावः कृत्यम्पञ्चरूपा समस्तरासाद्यस्ते गोचरा
 स्तद्भवाये ॥ कीर्तिः कीर्त्यस्तुत्यरूपोस्तुतिश्च द्रष्टृदृश्यः स्थैर्यधृक्स्थायरश्च ॥ ९२ ॥ नित्यो नित्यो मक्त्योगो वियोगो दाना
 दानेभेदसामप्रयोगः ॥ नीतिर्नैयो दीक्षितादक्षिणाश्च सारात्सारः सन्विधाता विधेयः ॥ ९३ ॥ आर्यो नार्यो रूपधृगृहीनो दि
 व्यो देवो मानवो मानवश्च ॥ सृज्यः स्रष्टा पालकः पाल्यरूपश्चेता च यो नो मि युक्तस्तथो मि ॥ ९४ ॥ विद्या विद्या वेद वेदैकरूपो
 रूपारूपस्तीक्ष्णसौम्यैकरूपः ॥ भावाभावः शोभनः शुद्धरूपी शश्वदान्तः शान्तिरुग्रामुनीनाम् ॥ ९५ ॥ द्वन्द्वोऽद्वन्द्वः सर्व्व
 गोसर्व्वगश्च भ्रान्तो भ्रान्तः सिद्धसिद्धिप्रदश्च ॥ एकस्थस्त्वं सर्व्वगो तामुदेहो निहहस्त्वन्देह एकः सुराणाम् ॥ ९६ ॥ स्थलः सूक्ष्मो
 निर्व्विकारः शरीरी विश्वात्मा त्वन्नास्ति भिन्नो भवत्तः ॥ कार्याकार्य्येयस्य रूपे समस्ते व्याप्या व्याप्ये भागहीनो तिपूर्णः ॥ ९७ ॥
 योगज्ञानस्थात्मकं यस्य नित्यं रूप्यस्य श्रीदत्तस्मै नमस्ते ॥ प्रधानपुंसो रपियो विधातायः कालरूपी पुरुषः परेशः ॥ ९८ ॥
 तमीशमुग्रव्यैरद्वैरेण्यन्नमामि चिन्नीतिवितानकन्त्वाम् ॥ अक्षयो यो व्ययः साक्षी क्षेत्रज्ञः क्षेत्रधृग्वरः ॥ ९९ ॥ तस्मै नमस्ते वि
 श्वात्मन्धृषध्वजमहेश्वर ॥ ज्ञानामृतविनिन्यन्दियस्य विच्चन्द्रमाः सदा ॥ १०० ॥ तद्रूपमेकथञ्ज्ञेयम्भक्तिमात्रमोस्तुते
 ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ इति स्तुतो महादेवः सर्व्वभूतानुक्तम्पकः ॥ १ ॥ प्रसन्नवदनः प्राह पाव्यतीम् प्रतिहर्षयन् ॥ ईश्वर उवाच ॥ श्री

तोस्मिदेविभद्रन्तेवरक्षरयवाञ्छितम् ॥ २ ॥ तपसाप्यायितश्चाहन्वयाब्रह्मातथाहरिः ॥ तपसालत्समोनास्तिशीलेनचरणेनच
 ॥ ३ ॥ त्वाव्विनानहितृष्यामिप्रियेकुरुयथेप्सितम् ॥ ततः सामोहिताप्राहमाययाहिमवत्सुता ॥ ४ ॥ जाम्बूनदाभगौरोमेदे
 होभवत्साम्प्रतम् ॥ अनन्यकान्तस्त्वश्चापिभूयामतोविनाहर ॥ ५ ॥ एवमुक्तोमहादेवः पाव्वत्यापार्वतीन्ततः ॥ आकाशग
 ज्ज्ञातायौवेमज्जयामासभामिनीम् ॥ ६ ॥ सा निमज्ज्यसमुत्तीर्णाविद्युद्गौरीव्यजायत ॥ सिताम्भोमध्यगदेवोशाशदाभ्रेतडिद्य
 था ॥ ७ ॥ शम्भुश्चाङ्गीचकाराशुनाहन्त्वत्तोविनाप्रियो ॥ मनसापिग्रहीष्यामिनान्यासत्यम्बवीमिने ॥ ८ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ अ
 थतोयात्समुत्तीर्णापाव्वतीमोदसय्युता ॥ तपःक्लेशपरित्यक्ताचन्द्रकेवविधोर्घ्यथा ॥ ९ ॥ अथताम्पाव्वतीन्देवीमादायवृष
 भध्वजः ॥ जगामशैलङ्कलासंस्वमाश्रमपदच्छ्रु ॥ १० ॥ तदागत्वाहरोदेवीमधिवास्यविभूष्यच ॥ पूव्ववन्मोदयामास
 नर्महासकथादिभिः ॥ ११ ॥ सापिसौवर्णगौराङ्गीवीक्ष्यरूपम्नोहरम् ॥ गृहीतसमयंशम्भुम्प्राप्यातीवममोदह ॥ १२ ॥ एव
 न्तयोस्तुशिवयोरन्योन्यरममाणयोः ॥ जगामसुचिरङ्कलङ्कलैलङ्कलासेपव्वतोत्तमे ॥ १३ ॥ अथैकदामहादेधसमीपेहिमवत्सु
 ता ॥ आसीनाददृशेतस्यस्वाच्छायामरसिस्थिताम् ॥ १४ ॥ स्फटिकाभ्रसमेस्वच्छेद्विदशभोर्मेनोहरे ॥ योगिज्ञानादर्श
 तलेचाव्वङ्गीम्प्रतिबिम्बिताम् ॥ १५ ॥ आत्मच्छयाङ्गिरसुतावामभागमेनोहरे ॥ ददर्शवनितारूपंस्मितवक्त्रात्मनोहरा

म् ॥ १६ ॥ भ्रान्त्यादृष्ट्याथपार्वत्यास्तदाज्ञानमजायत ॥ कृतसव्यौपिगिरिशः किमन्याव्वनितान्दधौ ॥ १७ ॥ माय
 यास्थापिताङ्गात्रेवीक्षन्तीङ्कुटिलञ्चमाम् ॥ इतितस्यास्तदावक्रम्लिनम्भकटीयतम् ॥ १८ ॥ बभूववृषेकेतुश्चश्यामउत्पा
 तकोयथा ॥ सादृष्टाथतदाछायाव्विण्णमायाविमोहिता ॥ १९ ॥ अपहृतद्भिरेःशृङ्गमानाद्रोषाद्विवेशह ॥ अथताम्भाग्
 माणस्तुशङ्करोविरहाकुलः ॥ १२० ॥ चिरादपहृतान्देवीमाससादततोहरः ॥ तामासाद्यमहादेवोविवर्णवदनाम्प्रियाम्
 ॥ २१ ॥ उवाचरोषणेहेतुज्ज्ञातमिच्छय्यथातथम् ॥ किमर्थन्वव्वररोहेमद्यङ्कुप्यसिकोपने ॥ २२ ॥
 रोषहेतुमहव्वैकुन्तवेच्छामीहवल्लभे ॥ नतुभ्यमपराध्यामिवाचावामनसाथवा ॥ २३ ॥ कायेनवाकथङ्कोपङ्कुर्तमहसिभा
 मिनि ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ समयेनमयापूर्व्वन्तयासम्प्रार्थितोभवान् ॥ २४ ॥ कथन्तम्परिहायत्वमन्याम्भार्यासमीहसे ॥
 प्रत्यक्षेणमयादृष्टातवहद्यन्तरेहर ॥ २५ ॥ चाव्वङ्कीवनिताकाचितोयनिर्घ्यातभस्मनि ॥ भवान्सव्वज्ञानमयःसव्वगः
 परमेश्वरः ॥ २६ ॥ तोषितोमेतपोव्रातैर्नतुष्टस्त्वम्महेश्वर ॥ तस्मादहतपस्तप्तुंश्वद्वन्तंसमुत्सहे ॥ २७ ॥ अनुजानी
 हिमांशम्भोमाविलम्बव्वैथाकृथाः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःस्मिर्तविस्तारिताननः ॥ २८ ॥ शङ्करःपाव्वर्त्तीम्प्राहस
 न्दिग्धमिवभाभिनीम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ नाहमन्यांस्त्रियव्वोढानाहंसमयभेदकः ॥ २९ ॥ तवमिथ्यामतिर्य्याता

१ उत्पतति अकस्मादागच्छतीत्युपगतकः ।

मग्धेमदुतयाधुना ॥ त्वमिच्छसि यदि श्रुतन्तत्र हेतुश्च पार्वति ॥ १३० ॥ तदहङ्कृत्येतत्त्वम्मानम्मानिनिमाकृथाः ॥ ममवक्ष
 सिर्विस्तीर्णेदं पणस्वच्छभासिनि ॥ ३१ ॥ तवैवपपश्चायाबिम्बितालोकितान्वया ॥ इदानीमेवबुध्यस्वत्वामृतेनास्ति
 सामयि ॥ ३२ ॥ नात्रमानस्त्वयाकार्यो हृदयान्तरसंस्थिते ॥ देव्युवाच ॥ मयि स्थितायाच्छायास्ति मामृतेनास्ति सापु
 नः ॥ ३३ ॥ कथमेतन्मयाज्ञेयन्तन्मेवददृषध्वज ॥ ईश्वर उवाच ॥ गवाक्षाभ्यन्तरे स्थित्वा तज्जालेन मनोहरे ॥ ३४ ॥
 पश्य तो यौघानिर्ययात भूतिलेपमरोमम ॥ तथा त्वम्मण्डितन्देहं वीक्ष्यादशतलेपुनः ॥ ३५ ॥ मद्गदासन्नमासाद्य तादृकछाया
 विवैलोकय ॥ यथाद्रक्ष्यसि देहस्वन्तत्कुरुत्वन्तथामम ॥ ३६ ॥ आलोकय निजाच्छायान्वा विवैनानास्ति तत्पुनः ॥ त्वमेव ज्ञा
 स्यसिच्छायाम्मद्वक्षसि मनोहरे ॥ ३७ ॥ ज्ञात्वा विसृज्यमानन्तुमानन्वञ्चाप्यपपत्स्यसि ॥ और्व उवाच ॥ एवमुक्त्वा
 हरेणाथ पावर्त्ततीन्दुकलाभृतः ॥ ३८ ॥ तोयैर्निर्द्वाव्यहृदयं स्वाच्छायाम्पुनरैक्षत ॥ दृष्ट्वादशतलेव क्रान्तिजन्देहश्च पार्वती ॥
 ॥ ३९ ॥ आलोकयामास तदा शश्वच्छङ्कुरवक्षसि ॥ यथा सा कुरुते देवी कापव्यन्नेत्रविभ्रमम् ॥ १४० ॥ तथा सा कुरुते च्छाया
 करकम्पादिकन्तथा ॥ ततः पुनर्गवाक्षस्य जाले स्थित्वा हिमाद्रिजा ॥ ४१ ॥ तथा व्यलोकय च्छम्भोर्हृदयव्यतीतभक्तिकम् ॥ त
 या तत्र तपार्वत्पावृषभध्वजवक्षसि ॥ ४२ ॥ न कापि दृष्टावनिता दृष्टञ्जालस्य मण्डलम् ॥ एवम्बहुविधैर्देवी तदोपायैस्त

धेतुरैः ॥ ४३ ॥ निर्युतसंशयाभूत्वालज्जान्त्रापवराङ्गना ॥ ताल्लज्जिताङ्गिरिसुतामीषद्वीतामधोमुखीम् ॥ ४४ ॥ शम्भु
 रालिङ्गपाणिभ्याम्मखश्चास्याश्चुम्बच ॥ सतामाहमहादेवोदेवीमाश्वासयन्मुहुः ॥ ४५ ॥ माव्रीडस्वमहाभागेअन्तिः
 कस्यनजायते ॥ मानस्त्वयिवरक्षीभिः कार्यः प्रेमकरोयतः ॥ ४६ ॥ त्वयापि विरलः कार्योमानोदेविनसर्वदा ॥ इत्युक्त्वा
 देवदेवेनमैनाकसहजाम्बिका ॥ ४७ ॥ शङ्करप्रणयात्प्राहसूतम्पधुरव्यैचः ॥ ४८ ॥ यथातवाहंसततच्छायेवा
 नगताहर ॥ ४९ ॥ भवेयंसाहचर्येणतथामाङ्कुरुर्महसि ॥ सर्वगात्रेणसंस्पृशन्नित्यालिङ्गनविभ्रमम् ॥ ५० ॥ अहमिच्छा
 मिभवतस्तत्त्वश्चेत्कर्तुर्महसि ॥ भगवानुवाच ॥ ५१ ॥ रोचेतन्मद्यमपियत्त्वमिच्छसिभामिति ॥ तत्रोपायमहव्यैश्ये
 यदिशक्रोषितङ्कुरु ॥ ५२ ॥ अर्धम्ममगृहाणत्वंशरीरस्यमनोहरे ॥ अर्द्धम्भवतुमेनारीतथैवार्द्धम्पुमानिति ॥ ५३ ॥
 यदित्वन्नहिशक्रोषिकर्तुन्तन्वद्वमीदृशम् ॥ तदाहन्तेहरिण्यामिशरीराद्वैश्वानने ॥ ५४ ॥ तवैवार्द्धन्तथानारोह्यर्द्धम्भवतुपू
 रुषः ॥ विद्यतेतत्रशक्तिर्मेत्वमनुज्ञातुर्महसि ॥ ५५ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ तवैवाहंहरिण्यामिशरीराद्वैश्वेषध्वज ॥
 किन्त्वहन्त्वेकमिच्छामितच्चेत्त्वङ्कुरुर्मिच्छसि ॥ ५६ ॥ यदाहमर्द्धम्भवतोभूत्वानिष्ठामितावता ॥ त्यजाम्यहयैदातेर्ध
 सम्पूर्णस्यात्तदाद्वयम् ॥ ५७ ॥ इत्यर्द्धभागहरणम्भवेद्यदि यथेप्सितम् ॥ तवैवाहन्तदाशम्भोशरीराद्वैश्वान्यहम् ॥ ५८ ॥

॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमस्तु भवोन्नित्यथैवाद्धहर्तुमर्हसि ॥ शरीरस्याद्धहरणभूयस्तव यथेष्टमिदम् ॥ ५८ ॥ और्व्य उवाच ॥
 अथ गौरी तदा पृथ्वीमभूतन्तपःस्थितौ ॥ योगनिद्रास्वरूपन्तदात्मनो चिन्तयद्विया ॥ हरस्त्रणम्यप्रथमम्ब्रह्माणश्च ततः पर
 म् ॥ ५९ ॥ ततस्त्रिजगतामीशं हि निरायणम्प्रभुम् ॥ चिन्तयित्वा तदा तेषामेकतांसाजगन्मयी ॥ १६० ॥ आत्मानय्यो
 गनिद्राश्च चिन्तयित्वा तपस्विनी ॥ ६१ ॥ दक्षिणे स्वशरीरस्य भागाद्धैशशशुद्धतः ॥ शरीरस्य तदा वाममतिप्रेम्या निजं हरे
 ॥ ६२ ॥ हरोऽपि स्वशरीराद्धैरीकायेतदास्वयम् ॥ प्रेमान्यवेदयत्तस्याश्चिकीर्षुः प्रियमद्भुतम् ॥ ६३ ॥ अथ स्थित्वा
 तदा भर्गः काल्यासहचिरन्तदा ॥ परित्यज्य शरीराद्धैमृथगेव बभौ रुचा ॥ ६४ ॥ कालो भूत्वा स्वर्णगौरी शरीराद्धैशङ्करम् ॥
 प्रातमोदा तदात्मानं सन्तुष्टा च जगन्मयी ॥ ६५ ॥ एवम्यैदाशरीराद्धैमादाय परमेश्वरी ॥ हरस्य तिष्ठति तदाराजते तीविशो भ
 ना ॥ ६६ ॥ अर्द्धन्धमिच्छस्यैकजटाद्वयोजितम् ॥ एकस्मिच्छवणे भोगी भागे जाम्बूनदार्द्धितम् ॥ ६७ ॥ कुण्डलं
 श्रवणेन्यस्मिच्छीर्षतस्याव्यराजत ॥ अर्द्धम्मृगाक्षि चान्याद्धैवृषभाक्षिव्यजायत ॥ ६८ ॥ अर्द्धस्थूलनसञ्चारुतिलपुष्पन
 सम्परम् ॥ दीर्घशमश्रुतैवाद्धैमद्वैशमश्रुविवर्जितम् ॥ ६९ ॥ आरकचारुदशनं रक्तौष्ठमेकतस्तथा ॥ अपरं शुक्लविपुलन्दी
 र्वाकृतिरदम्परम् ॥ १७० ॥ अर्द्धनीलगलश्चाद्धैमपरं हारसमर्थितम् ॥ अर्द्धङ्कुलकैयूरयुक्तबाहुतथा परम् ॥ ७१ ॥ नाग

केयूरसंयुक्तं स्थूलबाहुनिर्हर्मिकम् ॥ अर्द्धविलोलसुभजङ्कुरिहस्तभुजम्परम् ॥ ७२ ॥ एकत्रसोमिकांशावाकरस्यान्य
 त्रताम्विना ॥ एकस्तनन्तुहदयोमावल्यर्द्धसंयुतम् ॥ ७३ ॥ रम्भास्तम्भसमानोरुसुपाङ्गिणमदुपादकम् ॥ एकन्त
 थापरं स्थूलसंहतोरुपदाम्बुजम् ॥ ७४ ॥ एकश्चारुमृदुस्थूलजघनं समनोहरम् ॥ तथापरमृदुकटिसंहतौर्द्विपदान्वयम्
 ॥ ७५ ॥ एकैवैवाघ्रचर्मोऽधियुक्तभूतिविलेपनम् ॥ अपरमृदुकौशेयवसनञ्चन्दनोक्षितम् ॥ ७६ ॥ एवमर्द्धतथाजात
 र्यौषिल्लक्षणसंयुतम् ॥ अपरम्बलवद्भूरिसुगढम्पुरुषाकृति ॥ ७७ ॥ एवमर्द्धस्मरिपोर्जहारगिरिजासती ॥ हिताय
 सर्वजगताङ्कालिकाकालिकोपमा ॥ ७८ ॥ तस्याः शरीरं रज्ज्वेन्द्रहरतन्वद्वस्युतम् ॥ येनोपमेयन्तन्नास्तिमार्गितम्भु
 वनत्रये ॥ ७९ ॥ सन्तानः पारिजातोवाएकान्तविशदस्तरुः ॥ अमोघयायाथावल्यातौचापिययतुर्नहि ॥ १८० ॥ बहु
 धाचपृथक्चेनतैरेमातेनरेश्वर ॥ अर्द्धनारीश्वरोभूत्वासतुरेमेकदाचन ॥ ८१ ॥ इति यद्यपि भूतेशः स्वयं शक्रो तिका लिका
 म् ॥ गौरीङ्कुतुन्तदासर्वभूतकारणकारणः ॥ ८२ ॥ तथापिताङ्गिरिसुतांसंयोज्यविविधैः पुरा ॥ तपस्ययोजयद्देवः
 क्रियोपायैरेनेकशः ॥ ८३ ॥ तपोनिर्द्धूतसर्वङ्गोऽम्पश्चाद्गौरीमथाकरोत् ॥ अर्द्धश्चन्द्रदौतस्यैशरोरस्यमहेश्वरः ॥ ८४ ॥
 नैवास्यतत्त्वज्ञानान्तिशक्राद्याः सकलाः सुराः ॥ शरीरार्द्धप्रदानस्य तपस्यो जनस्य च ॥ ८५ ॥ एतस्य तत्त्वज्ञानान्तिमहा

त्मानोमहाबलाः ॥ नन्दीभृङ्गमहाकालीवेतालभैरवस्तथा ॥ ८६ ॥ अङ्गभूतामहेशस्यवीरतास्तपोधनाः ॥ येमानु
 षशरीरेणप्रापिरेतपसोबलात् ॥ ८७ ॥ गणानामाधिपत्यन्तेजानन्तिहरम्परम् ॥ एवंसदात्वयायोज्याः सानुगानुपसत
 म् ॥ ८८ ॥ वनिताः सत्क्रियोपायैस्ततोभद्रमवाप्स्यसि ॥ यद्दंशुणयान्नित्यमद्भुतम्पुण्यदायकम् ॥ ८९ ॥ शिवयोः
 प्रीतिकरणशरीराद्वग्रहन्तथा ॥ गौरीत्वसाधनञ्चैवकालिकायाः शुभावहम् ॥ ९० ॥ नतस्यविघ्नाजायन्तेसचपुण्यतमो
 मतः ॥ दीर्घायुःससुखीभयात्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ९१ ॥ सततम्पारिशृण्वानः शिवयोश्चरितम्महत् ॥ शिवलोकमवा
 न्नोतिस्सुचिरंशिववल्लभः ॥ ९२ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेअर्द्धनारीश्वरचरितं सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ९४ ॥
 ॥ सगरउवाच ॥ कोसौभैरवनामाभूकोवावेतालसञ्ज्ञकः ॥ कथञ्चित्तैशरीरेणमानवेणगणाधिपौ ॥ १ ॥ अभूतान्द्वि
 जशार्दूलतन्मेवदमहामने ॥ जानामिनिन्दनंविप्रसहायंशशभृद्भुतः ॥ २ ॥ यथाभवद्गुणध्वक्षस्तन्नारदमुखाच्छतम् ॥ यथा
 भृङ्गिमहाकालौविश्रुतौहिहरात्मजौ ॥ ३ ॥ कथञ्चित्तौसमत्पन्नात्वत्तः श्रोतुंसमत्सहे ॥ योसौशरभरूपस्यमहादेवस्यवैपुरा
 ॥ ४ ॥ कायभागः श्रुतः पूर्व्वसमहाभैरवाह्वयः ॥ सएवकिमैरवाख्यः किञ्चान्योद्विजसत्तम ॥ ५ ॥ वेतुन्तत्वेनतत्सर्व्वमिच्छा
 मिद्विजसत्तम ॥ कस्यवातनयौभूत्वागणाय्यक्षत्वमागतौ ॥ ६ ॥ तच्चापिकथयस्वाद्यथातौवानराननौ ॥ और्व्वउवाच ॥

शृणुराजन्प्रक्ष्यामिमहाकालस्यभृङ्गिणः ॥ ७ ॥ भैरवस्यापिचरित्वैतालस्यमहात्मनः ॥ योसौभृङ्गोहरसुतोमहाकालो
 पिभृगजः ॥ ८ ॥ तावेवगौरीशापेनसम्भूयनरयोनिजौ ॥ वेतालभैरवौजातौपृथिव्यान्नृपवेशमनि ॥ ९ ॥ यथाभृङ्गिमहाकालावुत्प
 न्नौप्राक्तथाशृणु ॥ योसौमहाभैरवाख्यः सकायः शरभोहरः ॥ १० ॥ भैरवः दृथगेवायङ्गणाध्यक्षोहरात्मजः ॥ ऊढायां हिमवत्पद्म्या
 म्भगर्णेणसमहात्मना ॥ ११ ॥ तारकस्यवधार्थायदेवैः शक्रपुरोगमैः ॥ स्तुतिभिर्नितिभिः शम्भुसन्ततिर्य्याचितापरा ॥ १२ ॥
 सयाचितोदेवगणैर्बर्गवान्वृषभध्वजः ॥ महामैथुनमोभैरसन्तानायोमयासह ॥ १३ ॥ आरब्धमैथुनेतेननरवर्षणवैययुः ॥
 द्वात्रिंशद्वत्सराजन्क्षणवच्चन्द्रधारिणः ॥ १४ ॥ समहामैथुनङ्कुर्व्वैस्तृतिन्नापमहेश्वरः ॥ नाप्यस्यप्रच्युतन्तेजोनतृप्ति
 म्प्रापपार्व्वती ॥ १५ ॥ तन्महासङ्गसमयेचकम्पेवसुधास्फुटम् ॥ आकुलाः सकलादेवाः स्युः स्वर्गस्थाश्चयेपरे ॥ १६ ॥
 सर्व्वञ्जगतदाभूतमाकुलं शिवयोस्तयोः ॥ ततोनिवृत्तिजातेनमहामैथुनकर्मणा ॥ १७ ॥ अथसेन्द्राः सुराः सर्व्वे ब्रह्माणञ्ज
 गताम्पतिम् ॥ शरण्यं शरणञ्जग्मुर्बर्माताः शङ्करकलिभिः ॥ १८ ॥ तेसम्भूयाथवातारमप्रणम्यचसुरोत्तमाः ॥ आकुलं स
 र्व्वमाचक्षुर्हरमैथुनकर्मणा ॥ १९ ॥ ततः सर्व्वान्देवगणान्पश्यात्कृत्वैववृत्रहा ॥ स्वयमाहविधातारन्तत्कालभयभाषितम्
 ॥ २० ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ ॥ आकुलाः सकलालोकैर्हरमैथुनकर्मणा ॥ अहमहद्वयमप्राप्यशरणन्त्वामिहागतः ॥ २१ ॥

एवम्भूतेसङ्गमेवशङ्करस्योमयासह। यःपुत्रोजायतेब्रह्मन्समामभिभविष्यति ॥२२॥ तत्क्रियादर्शनादेवसूक्ष्मादपितत्सु
तात् ॥ भयम्भोजायतेब्रह्मन्स्तारकादिपिचाधिकम् ॥२३॥ तस्मादेवंत्वव्येहितत्सुतोमांसुरान्यथा ॥ नबाधेततथायनात्तारया
स्मान्महाभयात् ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उमायाञ्जायतेपुत्रोयदिशङ्करतेजसा ॥ अशक्यःसर्वलोकेसमेन्द्रपिसुरासुरैः
॥ २५ ॥ तस्माद्वरोयथोमायान्नप्रसूतोभविष्यति ॥ तथाहंसर्विधास्यामिगत्वादेवहारादन्तिकम् ॥ २६ ॥ तारकस्यविघातश्चय
थास्याद्वरतेजसा ॥ तच्चाप्यहङ्करिण्यामिव्येतुतेमानसोज्वरः ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वासहदेवोद्यैःकलासाद्रिम्प्रजापतिः ॥ जगामरेमे
गिरिशो गिरिपुत्र्यासमम्भुशम् ॥ २८ ॥ तत्रगत्वामहोदेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धन्तुष्टाववृषभध्वजम्
॥ २९ ॥ देवाञ्जुचुः ॥ प्रीतयेयस्यनरतिन्नकामोयन्मनोभवः ॥ नयस्यजन्मनोहेतुस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३० ॥ यस्यलोकहिता
यैवजातोजायापरिग्रहः ॥ त्र्यम्बकायनमस्तस्मैसशिवोनःप्रसीदतु ॥ ३१ ॥ यस्मन्मथव्विनादेवंशङ्कराद्याविशन्तिच ॥ स्वब
लेनैवतन्देवैन्वाव्यम्प्रणताहरम् ॥ ३२ ॥ हिरण्यरेताःस्वर्णाभोयोहिरण्यभुजाह्वयः ॥ सत्वंसर्गहरोदेवोनित्यन्नोभिप्रसीदतु
॥ ३३ ॥ जगन्मयीयोगनिद्राविण्णमायाबलीयसी ॥ यस्याभवत्स्वयञ्जायातस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३४ ॥ पञ्चभूतमयैरस्यप
ञ्चशीर्षिविराजते ॥ तम्पञ्चवदनन्देवम्भक्त्यात्वाम्प्रणमामहे ॥ ३५ ॥ सद्योजातमघोरश्चवामदेवममापतिम् ॥ ईशानम्प्रण

मामोद्यन्तत्पुरुषमाहवै ॥ ३६ ॥ योसतामशिवोनित्यध्यावाभक्तिमतांशिवः ॥ शिवशिवस्वरूपायनमस्तस्मैशिवायते ॥
३७ ॥ रूपैस्त्रिभिर्द्वयः स्थितिः सृष्टिनाशवैष्णवात्मभूः शम्भुरिति प्रसिद्धः ॥ करोति शश्वज्जागतान्नमस्तं शिवव्यैरूपक्षमं शिवे
शम् ॥ ३८ ॥ यः शूलखट्वाङ्गमृगाङ्कधारी योगो ध्वजः शक्तिमान्पञ्चरूपी ॥ तस्मै तुभ्यञ्जातवेदः प्रभायभयोभयोनो नमः शङ्क
राय ॥ ३९ ॥ ब्रह्मार्चिष्मान्भोगभूद्वैत्यहन्तायन्तायोधावीतगर्भोजगत्याः ॥ सत्त्वंस्तु तोनः प्रसीदत्वन्नतो नित्याद्रेकीमकरूपः
प्रधानः ॥ ४० ॥ परब्रह्मरूपी नियतैकमुक्तः परज्योतिरूपी नियतस्त्वनन्तः ॥ परः पाररूपी नियतात्मभागी स नो भर्गुरूपी
गिरिशोस्तु भूत्यै ॥ ४१ ॥ उमापतिस्महामायम्माहादेवञ्जगत्पतिम् ॥ शिवं शिवकरं शान्तन्नमामः सप्रसीदतु ॥ ४२ ॥ इ
तिस्तुतो महादेवः शक्राद्यैस्त्रिदशैः स्वयम् ॥ उमासङ्गम्परित्यज्य भर्गो गात्रिदिवौकसः ॥ ४३ ॥ येन भावेन सतदा महामैथुनत
त्परः ॥ आसीत्तेनैव भावेन ब्रह्मादीनामसादह ॥ ४४ ॥ अथ तान्त्स सुरान्प्राह महादेवस्त्वरत्नव ॥ किमर्थमागतायूयन्तन्मे
वदत निज्जराः ॥ ४५ ॥ तमचूस्त्रिदशः सर्वे ब्रह्मशक्रपरो गमाः ॥ त्वन्महामैथुनाद्भर्गव्याकुलं सकलञ्जगत् ॥ ४६ ॥ पृथि
वीकम्पेते तीव्रशैलवनकानना ॥ सागराः क्षुभिताः सर्वे नदानद्यश्च शङ्कर ॥ ४७ ॥ देवाश्च सर्वे दिक्पालानशान्तिम्प्राप्नु
वन्ति वै ॥ तस्मात्वं सर्व्वलोकैः शसकलाननुकम्पय ॥ ४८ ॥ त्यक्त्वा महामैथुनन्तरतिमात्रत्रियोजय ॥ एतच्छ्रुत्वा ववस्त

स्यब्रह्मणाः परमात्मनः ॥ ४९ ॥ उवाच शङ्करो देवो नातिहृष्टमना इव ॥ ईश्वर उवाच ॥ इयमप्रवृत्तिर्भवतां शिवाया
 मरसत्तमाः ॥ ५० ॥ त्यक्ते महामैथुनेतरतिमात्रप्रयोजिते ॥ नो माया मभविता पुत्रस्तदर्थमयमद्यमः ॥ ५१ ॥ उमाशरीरजः
 पुत्रो यो भवेन्मम तेजसा ॥ स एव तुरपूहन्त्वा त्रिदशान्वद्वयिष्यति ॥ ५२ ॥ तस्मात्स महामैथुने मे वीतमीताः सुरोत्तमाः ॥ स्वं
 स्वस्थानमग्रगच्छन्तु अहन्तदनुचिन्तये ॥ ५३ ॥ देवा ऊचुः ॥ उमाशरीरजः पुत्राय धानमभिविताहर ॥ तथा कुरु जगन्नाथ
 तन्महामैथुनस्य ज ॥ ५४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ रतिमात्रेण नो मायाम्मत्यत्रः सम्भविष्यति ॥ महामैथुनसन्त्यागात्स्याद्
 पुत्री तु पार्वती ॥ ५५ ॥ तस्माद्दहन्तु देवानां व्यवनान् ब्रह्मणस्तथा ॥ त्यक्ष्ये महामैथुनन्तु किन्त्वे कङ्कुरुतामराः ॥ ५६ ॥ ये
 न मे प्रमृते न ते जो महामैथुनकारणात् ॥ धार्यन्ते जस्विनन्दे वमानयन्त्वमरास्तुतम् ॥ ५७ ॥ यो निःकम्पो निर्विकारो भूत्वा
 ते जो ग्रहोष्यति ॥ तमेव दन्तु त्रिदशास्त्यक्ष्ये ते जः शरीरजम् ॥ ५८ ॥ अर्च्य उवाच ॥ वृषध्वजवचः श्रुत्वा देवा ब्रह्मपुरो
 गमाः ॥ हस्ते जो ग्रहायाथ वीतिहोत्रययुद्धिदा ॥ ५९ ॥ अथ ब्रह्माणामामन्यत यानुज्ञाप्य पावकम् ॥ सेन्द्रादेव गणाः सर्वे हरसू
 चुरिदं वैचः ॥ ६० ॥ देवा ऊचुः ॥ एषैश्वरः श्रोमान्भूरे जो मयो बली ॥ महामैथुनबीजं त्वत्तेजः सङ्ग्रहीष्यति
 ॥ ६१ ॥ इत्युक्त्वा त्रिदशाः सर्वे वीतिहोत्रम्पूरः स्थितम् ॥ तस्मै निदेशयामासुः शम्भवे सर्वहर्तेवे ॥ ६२ ॥ ततः षडङ्गस्वरतो

व्यादिदेहनानने ॥ उत्ससर्जमहाबाहुर्महामैथुनकारणम् ॥ ६३ ॥ अग्नावुत्सृज्यमानस्यतेजसःशशभृद्भुतः ॥ अणुद्व
 यमनिस्वल्पङ्गिरिप्रस्थेपपातह ॥ ६४ ॥ तयोस्तुकणयोःसद्यःसम्भूतौशङ्करात्मजौ ॥ एकोभृद्भुसमःकृष्णोभिन्नाञ्जननिभो
 परः ॥ ६५ ॥ भृद्भाभस्यतदाब्रह्मानामभृद्भूतिचाकरोत् ॥ महाकृष्णैकरूपस्यमहाकालेतिलोकभृत् ॥ ६६ ॥ ततस्तौ
 पालयामासशङ्करःप्रमथोत्करैः ॥ अपर्णयाचापितथाक्रमात्तावतिवर्द्धितौ ॥ ६७ ॥ प्रवृद्धौतौमहात्मानौहरोमाप्रतिपा
 लितौ ॥ क्रमाद्गणेशौकृत्वातौहरोद्वारिन्ययोजयत् ॥ ६८ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ उत्सृष्टमग्नौयत्तेजस्तत्किञ्चैतन्निजोत्त
 म ॥ तदप्यहंश्रोतुमिच्छुःसङ्क्षेपात्तददस्वमे ॥ ६९ ॥ ॥ अग्नावुत्सृज्यतेजांसितावकाल
 ष्ववृषध्वजः ॥ आकाशगङ्गामुद्दिश्यदेवानिदमुवाचह ॥ ७० ॥ एतत्तेजोदुराधर्षस्त्रीभिरन्यैःसुरोत्तमाः ॥ योगनिद्रामृतदेवो
 शैलपुत्रीमतेथवा ॥ ७१ ॥ तस्मादहम्प्रवक्ष्यामियथेदन्तेजसासुतः ॥ यत्रवाभवितादेवोयाचवातद्ब्रह्मोष्यति ॥ ७२ ॥
 इयन्त्वाकाशगागङ्गाशैलराजसुतापरा ॥ उमायाभगिनीज्येष्ठततोपत्यंहुताशनात् ॥ ७३ ॥ जनिष्यत्यात्मवीर्येणतेज
 सानुपमद्युतिः ॥ भविष्यतिसवःश्रीमान्सेनापतिरिन्दमः ॥ ७४ ॥ सतारकव्यैःपुरतोविजेष्यतिशिखिध्वजः ॥ अमो
 घयामहाशक्त्यामयैवप्रतिवर्द्धितः ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वासमहादेवोविसृज्यसकलान्सुरान् ॥ पार्वतीमभिसम्पन्त्यशौचार्थ

गतवैस्तदा ॥ ७६ ॥ पार्व्वतीवचनं श्रुत्वा देवानामप्रियं सती ॥ ७७ ॥ चकोपत्रिदशौघाय पुत्राशापरिवर्जिता ॥ म
 न्युनादह्यमानेन स्फुरदोष्ठाघरातदा ॥ ७८ ॥ इदमाहसुरान्दृष्ट्वा हरश्चत्यक्तमैथुनम् ॥ ७९ ॥ देव्युवाच ॥ यस्मा
 द्वियोजितः शम्भुर्युष्माभिरम्मममैथुने ॥ ७९ ॥ अजातपुत्राचकृतावारहीवाहमर्दिता ॥ तस्मात्सत्सर्वसुरगणा अद्यावधि निर
 न्तरम् ॥ १८० ॥ महामैथुनविघ्नश्चाभवन्तु निजयोषिति ॥ तेषामपि तथा पुत्रानजनिष्यन्ति मे यथा ॥ ८१ ॥ भार्याश्च
 सन्वपत्येनहीना देव्यो वराङ्गनाः ॥ यथाहम्यरितप्यामि पुत्राशापरिवर्जिता ॥ ८२ ॥ तथा सन्तु समस्तास्ता देव्यः पुत्राश
 याच्यताः । और्ध्व उवाच ॥ एवं सुराङ्गिरि सुताशशापकुपिता भृशम् ॥ ८३ ॥ तत्कालावधिनस्वर्गजायन्ते देवपुत्रकाः । नाद्यापि
 सम्प्रजायन्ते पुत्रास्तामसुधाशिनाम् ॥ ८४ ॥ दहनोपे तथा काले प्राप्ते गङ्गादरे स्वयम् ॥ ८५ ॥ सङ्ग्रामयामास शम्भुः स्वर्णे
 सन्निभम् ॥ ८६ ॥ सोतेन रेतसा देवी सत्सर्वलक्षणसंयुता ॥ पूर्णकाले येषु पुत्रयुग्मम् मनोहरम् ॥ ८६ ॥ एकः स्कन्दो
 विशाखाख्यो द्वितीयश्चारुरूपधृक् ॥ शक्तिद्वयधरो द्वौ ते तजः कान्तिविर्दितौ ॥ ८७ ॥ तावेकत्वं जगामाशु विशाखः स्कं
 द एव च ॥ शिशुश्चाप्यभवाद्यातो यथान्यस्य सुतस्तथा ॥ ८८ ॥ ततस्तन्तनयञ्जातन्तथा दृष्ट्वा तिविस्मिता ॥ मध्ये शरव
 नस्याशुगङ्गा तव्यसृजद्वठात् ॥ ८९ ॥ विसृज्य गर्भान्तङ्गा बहुलपैस्वयन्तदा ॥ गर्भवृत्तान्तमाचक्ष्यौ जातश्च विसृजद्वथा

॥ १० ॥ तच्छ्रुत्वा बहुलाज्ञात्वा महादेवतनूद्वयम् ॥ परिगृह्य सुतन्तनुपालयामास कृत्तिका ॥ ११ ॥ उमायाः शङ्करस्या
 पि विज्ञाप्या नुमतेतयोः ॥ ततो नीत्वा ददौ देव्यै तम्युत्र मरिर्मदनम् ॥ १२ ॥ सोतिवृद्धः शक्तिधरो महाबलपराक्रमः ॥ वदितः श
 ङ्करेणाशुदेवसेनाधिपो भवत् ॥ १३ ॥ ततः सुरारिसगन्तारकल्लौकतारकम् ॥ शक्तिहस्तो हरसुतः प्रममाथ महाबलम् ॥
 ॥ १४ ॥ एवमग्नौ समुत्सृष्टन्ते जोगैर्गणसङ्गतम् ॥ यथावृत्तन्तथा ते यकथितं तन्नृपसत्तम ॥ १५ ॥ साम्प्रतम्प्रस्तुतं श्रव्यम्
 हा कालस्य भृङ्गिणः ॥ वृत्तान्तं शण्डतृणराजेन्द्रतौ भूतौ मनोजौ यथा ॥ १६ ॥ ॥ इति कालिकापुराणेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
 ॥ और्व्युवाच ॥ ॥ हरो यावज्जगत्पथैर्देववर्गः प्रसादितः ॥ तावन्महामैथुनेन हीनो भूदुमया सह ॥ १ ॥ वर्तते रतिमात्रे
 ण स्वच्छां सम्परयन्सदा ॥ यथा मनोरथन्देव्याः सततम्परयन्मृदुः ॥ २ ॥ अथैकदोमया साद्विगिगटे रतिमनिरो ॥ न र्मार्मिकरेन्महा
 देवो मोदयुक्तो रतिप्रियः ॥ ३ ॥ यदासान र्मणे याता गौरोस्मरहरान्तिकम् ॥ तदा भृङ्गि महाकालौ द्वाः स्थौ द्वा रिति प्रितिष्ठितौ ॥ ४ ॥
 न र्मार्मवसाने सा देवो मुक्तयाम्मिच्छवन्धना ॥ बन्धहो नङ्गलद्वात्राद्वस्त्रमालम्ब्य पाणिना ॥ ५ ॥ व्यस्तहारा गन्धपुष्पैराकुलैर्भ्रातिशो
 भना ॥ विलुप्तकुङ्कुमादृदशनच्छर्दवन्धमा ॥ ६ ॥ निःसृतारतिसङ्कुलिनिलयाज्जलजानना ॥ ईषदाघूर्णनयनानि चितास्वे
 दबिन्दुभिः ॥ ७ ॥ तान्निःसरन्ती स दना तथा भूता मर्निन्दताम् ॥ अयोग्याव्वोक्षितुश्चान्यैर्दृषध्वजमृतेपतिम् ॥ ८ ॥ दद

शतमहात्मानैनातिहृष्टात्ममानसौ ॥ भृङ्गीचापिमहाकालः प्रासकालञ्चुकोपतुः ॥ ९ ॥ दृष्टतास्मातरन्दीनौ तथाभूतावधो
 मुखौ ॥ चिन्ताञ्जगमतस्तीव्रान्निःशश्वसतुरुत्तमौ ॥ १० ॥ तापश्यन्तौ तदा देवोदशहिमत्रस्तता ॥ चक्रोपचतदपण्णवा
 क्यञ्चैतदवाचह ॥ ११ ॥ एवम्भूताञ्चमाङ्कस्मादसम्बद्धावपश्यताम् ॥ भवन्तौ तनयौ शुद्धौ होमय्यादाविवर्जितौ ॥ १२ ॥
 यस्मादिमाममय्यादां भवन्तौ निरपत्रपौ ॥ अकुर्वतान्तो भूयाद्भवतोर्जन्ममानुषे ॥ १३ ॥ मानुषीयौ निमासाद्यमद
 वेक्षणदोषतः ॥ भविष्यतो भवन्तौ तशाखासृगमुखौ भुवि ॥ १४ ॥ इति तावुमया शतौ हरपुत्रौ महामती ॥ भृङ्गीचैव महाका
 लः स्वमातरन्तिकन्तदा ॥ १५ ॥ तौ प्राप्तदुःखौ ततदा दुर्मनस्कौ हरात्मजौ ॥ शापन्तस्यानसेहाते प्रोचतुश्चेदमद्रिजाम् ॥ १६ ॥
 अनागसौ सदैवावाभ्यवत्याहिमवत्सते ॥ कथं शप्तौ त्वयामातर्हठा देवप्रकोपिता ॥ १७ ॥ नियोजितौ यथा द्वाहरिमहेशेन त्व
 यासह ॥ तथानियोगङ्कुर्वन्तौ तेषां द्वारिस्यथौ ॥ १८ ॥ हठाग्निः सरणङ्गेहात्तैव न हि युज्यते ॥ आगच्छन्त्या भवत्या
 तु दृष्ट्वा वा वांसुस्यथौ ॥ १९ ॥ तस्मान्निरर्थकः कोपः को दोषस्तत्र चावयोः ॥ तस्मात्तत्र प्रतीकारं शृणुमातरनिन्दिते ॥ २० ॥
 त्वम्मानुषीक्षितौ भूयाहरो भवतु मानुषः ॥ मानुषस्य हरस्याथ जायायां हरतेजसा ॥ २१ ॥ भवत्याश्चापि मानुष्या भविष्या
 वस्तथोदरे ॥ यदि सत्यं हरसुता वा वायुर्द्विनिरागसौ ॥ २२ ॥ तदा वयो रिद्वैक्यं सत्यमस्तीगिरे सुते ॥ इत्यन्योन्यमथोशा

पन्दत्वादत्वासुदारुणम् ॥ २३ ॥ विविशुर्नृपशार्दूलगौरीहरसुतौ चतौ ॥ अथकालेव्यतीतेतुसर्व्वज्ञोवृषभध्वजः ॥ २४ ॥
 तद्भाविकर्मज्ञात्वैवमानुषोद्यभवत्स्वयम् । ब्रह्मणोदक्षिणाङ्गुष्ठादक्षोब्रह्मसुतोभवत् ॥ २५ ॥ अदितिस्तत्सुताजाताततःपु
 षाव्हयोभवत् ॥ पूष्णःपुत्रोभवत्पौष्यःसर्व्वशास्त्रार्थपारगः ॥ २६ ॥ यस्यतुल्यो नृपोभूमौनभूतो न भविष्यति ॥ सपुत्रहीनो
 राजाभूत्पौष्यो नृपतिस्ततः ॥ २७ ॥ शेषेवयसि सम्प्राप्तेभार्याभिस्ति सृभिः सह ॥ पौष्यः परमया भक्त्या ब्रह्माणम्पश्यतोषयत्
 ॥ २८ ॥ तस्य प्रसन्नो भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ तमुवाच च राजानङ्किमिच्छसि वदस्व मे ॥ २९ ॥ प्रसन्नोऽस्मि नृपश्च प्रदास्या
 मियथेप्सितम् ॥ यदिष्टं तव जायानान्तर्द्विष्यसि साम्प्रतम् ॥ ३० ॥ पौष्य उवाच ॥ ॥ हिरण्यगर्भपुत्रोऽहम्पुत्रार्थत्वा मुपा
 स्महे ॥ त्वयि प्रसन्ने पुत्रो मे भूयाल्लक्षणसंयुतः ॥ ३१ ॥ एतदर्थं स भार्याहम्भक्त्यात्वां समुपस्थितः ॥ यथामे जायते पुत्रस्तथा
 कुरुजगत्पते ॥ ३२ ॥ पुत्रास्मान्नरकात्पुत्रस्त्रायते पितरम्प्रसूम् ॥ अतस्तस्माद्भयम्ब्रह्मैस्त्वन्नाशयितुमर्हसि ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणु पौष्य यथा भावी पुत्रस्तव कुलोद्बहः ॥ तदहन्ते वदाम्यद्य भार्याभिस्तत्समाचर ॥ ३४ ॥ इदम्फलङ्कृहाण त्वम्मादत्तन्नृपो
 तम ॥ अजीर्णम्बहुलेकोलेप्राप्तेऽपि सुरसंसदा ॥ ३५ ॥ फलमेतत्समादाय यावत्सर्व्वैस्स रत्रयम् ॥ आराधय महादेवं स प्रसन्नो भ
 विष्यति ॥ ३६ ॥ यथा सम्भाषते भर्गः फलमेतत्तथा भवान् ॥ करिष्यति फलं राजन् भार्याभिरिति सृभिः सह ॥ ३७ ॥ ततस्ते लक्ष

णोपेतस्तनयःकुलवर्द्धनः ॥ भविष्यतिस्वयंशस्ताचक्रवर्त्तवसुधराम् ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वाप्रययाब्रह्मराजाणिसहभौरुभिः ॥
 हरय्यष्टुंसमारेभेभक्त्यापरमयायुतः ॥ ३९ ॥ निराशोःसख्यैताहारःकदाचिफलभोजनः ॥ दृषद्वतीनदीतीरेफलसंस्था
 प्यचाग्रतः ॥ ४० ॥ पुष्पाघदीपधूपैश्चवृषध्वजमतर्पयत् ॥ सतुवर्षत्रयेतीतिमहादेवोजगत्पतिः ॥ ४१ ॥ पौष्यस्यनृपतेःस
 म्यक्रप्रससादार्थसिद्धये ॥ प्रसन्नःप्राहृत्पतिम्महादेवोहसन्निव ॥ ४२ ॥ उपाससेकिमर्थम्मान्तमेवददामिते ॥ पौष्यउवा
 च ॥ अपुत्रोहम्पुत्रकामस्तच्छृणुष्ववृषध्वज ॥ ४३ ॥ यथाहम्पुत्रवान्वस्यावृषध्वजनथाकुरु ॥ इतिसन्यगदद्राजाभाठ्यर्था
 भिःसहहर्षितः ॥ ४४ ॥ प्रणम्यस्तुतिपूर्व्येणभक्तिनम्रात्ममानसः ॥ ततःपुत्रार्थिनम्भूपम्प्रसन्नोवृषध्वजः ॥ ४५ ॥ ब्र
 ह्मदत्तफलंहेतुकत्वेदन्तमवाचह ॥ ४६ ॥ इदम्फलम्ब्रह्मदत्तंत्विभज्यनृपतेत्रिधा ॥ ४७ ॥ भोजयेथाःस्वजा
 यास्त्वम्ब्रह्मःसुस्थमानसः ॥ ततःप्रवृत्तेभवतएतामुक्तुसङ्गमे ॥ ४८ ॥ आधास्यन्तितुगर्भास्तुभाठ्यर्थास्त्युगपन्नृप ॥ काले
 प्राप्तेचयुगत्प्रसवोयोषितान्तव ॥ ४९ ॥ भविष्यतिनृपश्रेष्ठतत्रेत्यन्वङ्कुरिष्यसि ॥ एकस्याजठरेशीर्षभागस्तेसम्भविष्यति
 ॥ ५० ॥ अपरस्यास्तदाकुक्षेर्मध्यभागोभविष्यति ॥ अधोनाभ्यास्तुयोभागस्सोपरस्याम्भविष्यति ॥ ५१ ॥ तच्चखण्डत्रयम्भूप
 यथास्थानमपृथक्पृथक् ॥ योजयिष्यसिपश्चात्तेपुत्रएकोभविष्यति ॥ ५२ ॥ तस्यशीर्षेचन्द्रेखासहजासम्भविष्यति ॥ तेनैव

नान्नासख्यातिङ्गमिष्यतिचभूतले ॥ इत्युक्त्वा समहादेवस्तासाङ्गभौन्स्वयन्तदा ॥ ५२ ॥ संस्कृतं ज्ञाह्वीतोयमात्मवासाय
 वैन्यधात् ॥ ततः फलेस्वयन्देवः प्रविवेश वृषध्वजः ॥ ५३ ॥ तत्क्षणात्तफलभूतन्निर्भागं स्वयमेव हि ॥ पौष्यस्तफलमा
 दायमुदितः सहभाष्यया ॥ ५४ ॥ प्रथमौ मन्दिरं हृष्टोऽनुज्ञाप्य वृषध्वजम् ॥ ततः समुचितकाले प्राप्तेताभिस्तु भक्षितम् ॥ ५५ ॥
 तत्फलन्नृपशार्दूलगर्भौ श्रुत्वा हितः शुभाः ॥ सम्पूर्णगर्भकाले तु गर्भेभ्यः समजायत ॥ ५६ ॥ खण्डत्रयम्पृथग्राजन्यथा भ
 र्गणेण भाषितम् ॥ तच्च खण्डत्रयम्पौष्यो यथा स्थानान्नि योज्य च ॥ ५७ ॥ एकपिण्डश्चकाराशु तत्र पुत्रो व्यजायत ॥ तस्य शोषे
 तद्दाराजनम् सहजेन्दुकलाशुभा ॥ ५८ ॥ विराजयथा स्वस्थाशरत्काले कलाविधोः ॥ तं सर्वलक्षणोपेतम्पीनोररस्कं सुनासि
 कम् ॥ ५९ ॥ सिंहीविष्वैशालाक्षन्दोर्घायत भुजन्तदा ॥ दृष्ट्वा पौष्यो यथाभार्याभिस्ति सृभिः सह सम्मुदम् ॥ ६० ॥ लेभेद
 रिद्रः सत्कोषं प्राप्येव विपुलन्ततः ॥ तस्य नामाकरोद्गजाब्राह्मणैः स्वैः पुरोहितैः ॥ ६१ ॥ चन्द्रशेखर इत्येव कान्त्या चन्द्रम
 सः समः ॥ वटधेः समहाभागः प्रत्यहश्चन्द्रवत्सुतः ॥ ६२ ॥ कलाभिरिवितेजस्वी शरीरवनिशाकरः ॥ एवन्ति सृणा मम्बाना
 ङ्गुर्भेजा तोयतो हरः ॥ ६३ ॥ अतस्त्वम्बकनामा भूत्वा थितो लोके वेदयोः ॥ सराजपुत्रः कौमारी मवस्थाम्प्रापयत्तदा ॥ ६४ ॥
 सर्वशस्त्रार्थतत्त्वज्ञो विष्णोस्तुल्यो बभूव ॥ बले वीर्ये प्रहरणे शास्त्रे शीले च तत्समाः ॥ ६५ ॥ नान्योऽन्नपशूद्वलनो वा भूमौ भवि

प्यति ॥ अभिविच्यथंतराज्येकुमारं बलवत्तरम् ॥ ६६ ॥ दशपञ्चैकवर्षीयं सर्वराजगणैर्युतम् ॥ तिसृभिः सह भार्याभिर्वनम्पौ
 ष्यो विवेश ह ॥ ६७ ॥ दृढोचितक्रियाङ्कुत्तराजपरमधार्मिकः ॥ गतेपितरिराजा सवनवासम्महाबलः ॥ ६८ ॥ सर्वोद्धितिवै
 शेचक्रे सोमात्यैश्चन्द्रशेखरः ॥ सार्वभौमो नृपो भूत्वारजभिः परिसेवितः ॥ ६९ ॥ अमरैरिव देवैर्द्रोविजहार श्रियायुतः ॥ एव
 म्पौष्यसुतो भूत्वा त्र्यम्बकः पुण्यनिर्वृतः ॥ १७० ॥ ब्रह्मावर्त्ताहुरे रम्येकरवीराहुरेपरे ॥ दृषद्वतीनदीतीरिराजा भूत्वा ममोदह
 ॥ ७१ ॥ अथैकदा सपितरव्वेनवासगतं स्वयम् ॥ मातृश्चापिनपृष्टुष्टुका मोभवन्नृपः ॥ ७२ ॥ स एकस्यन्दनेनैव एका
 कीचन्द्रशेखरः ॥ विपुलन्धनरादायसम्पार्गगणन्तदा ॥ ७३ ॥ तपावनस्पृण्यमथ विवैषयान्तेव्यवस्थितम् ॥ आससा
 ददिदृक्षुः सतातवृद्धसमावृतम् ॥ ७४ ॥ सगच्छन्पितरभ्याशन्नपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ ददर्शनमचन्नामतपस्यन्तम्महामुनिम्
 ॥ ७५ ॥ कृष्णजिनोत्तरीयेण सव्वीतं सूर्यसन्निभम् ॥ ऊर्ध्वगामिज्जटाभिश्च सूर्यैस्तन्ध्यानिनङ्कुशम् ॥ ७६ ॥ तपसाद्योति
 ततनुनिश्चलङ्कुशासनम् ॥ तन्दृष्ट्वा दूरतो वीरो रथोपस्थादवातरत् ॥ ७७ ॥ उपतस्थेच विप्रेन्द्रविवेनयानतकन्धरः ॥ प्रण
 नाममुनिन्तश्च वाक्यमेतदुदीरयन् ॥ ७८ ॥ पौष्यस्य तनयो ब्रह्मन्नाम्नाहश्चन्द्रशेखरः ॥ प्रणमामि महाभक्त्या भवन्तम्मनिस
 त्तमम् ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वा प्राञ्जलिस्तस्थौ मेनेस्तस्याग्रतो नृपः ॥ नमचस्यमुखवीक्ष्य भक्तिमन्नात्ममानसः ॥ १८० ॥ पू

वर्धमेवयदाराप्राविशत्तपसेवनम् ॥ तदैवसहस्रार्थाभिस्तम्भुभिस्तत्पूजयत् ॥ ८१ ॥ चिरमाराध्यनमचम्यौष्यः परमप
 ण्डितः ॥ प्रसादयामासमनिम्पुत्रार्थेऽनन्तार्क्षैः ॥ ८२ ॥ विषयान्तेतपःकुर्वन्मनिश्रेष्ठेऽहतिष्ठसि ॥ एकन्तुप्रार्थयेत्वत्तोय
 दिमान्दयसेमने ॥ ८३ ॥ शिशुर्मेतनराराजाचन्द्रशेखरसञ्जकः ॥ सहजेन्दुकलायुक्तोबालभावाच्चञ्चलः ॥ ८४ ॥ सचे
 द्भवन्तमासाद्यकदाचिदपराध्यति ॥ तदाक्षमिष्यसिमुनेमयैतत्प्रार्थितन्वयि ॥ ८५ ॥ पौष्यस्यवचनंश्रुत्वामुनिश्राङ्गीचका
 रह ॥ दृष्ट्वातत्तनयव्यिप्रः पौष्यवाक्यमथास्मरत् ॥ ८६ ॥ स्मृत्वाग्रतःस्थितन्नघंसुचिरञ्चन्द्रशेखरम् ॥ इदम्प्रोवाचसमुनिर्द्व
 यावान्नमुचाह्वयः ॥ ८७ ॥ विनयेनाद्यतुष्टोस्मिभवतश्चन्द्रशेखर ॥ वरवैरयदास्यामिवाञ्छितमेमहतरम् ॥ ८८ ॥ तस्य
 श्रुत्वाततोवाक्यन्नृपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ पुनःप्रणम्यनमचमिदमाहातिसन्ततम् ॥ ८९ ॥ कायेनमनसावाचायदत्यर्थेन्द्रिजोत्त
 म ॥ तत्सर्व्विषयेमेस्तित्वाद्दृशायस्यदक्षिणाः ॥ १९० ॥ मनोगतमर्द्धप्रापव्वौञ्छनीयन्नविद्यते ॥ तदेववरणीमभ्येयद्वदा
 तिस्वयम्भवान् ॥ १९१ ॥ नमचउवाच ॥ त्वंसतदशवर्षाणाम्प्राप्तेसर्व्वेत्सरेपरे ॥ भविष्यसिपुष्टपुष्टवरापतिःस्वयम्
 ॥ १९२ ॥ यथागिरिसुताशम्भोर्यथालक्ष्मोर्गर्गदभृतः ॥ यथासुरेशस्यशचीतथातेपिभविष्यति ॥ १९३ ॥ इत्युक्त्वासमुनि
 र्भूपन्नमुचस्तपसान्निधिः ॥ विसर्ज्जयामासतदासचापिमदितोयौ ॥ १९४ ॥ सगत्वापितरं प्राप्यमातृश्वचन्द्रशेखरः ॥ अपू

जयद्यथाहन्तुतैरप्याश्वासितः सुतः ॥ ९५ ॥ अथागतो नृपः स्वीयाङ्कुरवीरपुरीम्प्रति ॥ मुदितः सचिवैः साक्षरैर्मदेन्द्रसन्निभः ॥ ९६ ॥ इतिकालिक्रापुराणेनवचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ और्व्वुवाच ॥ अवतीर्णमहादेवोऽप्यजायासुखेच्छया ॥ मानुषेण प्रमाणेन गते सर्व्वेत्सरत्रये ॥ १ ॥ गिरिजापिकुस्थस्थराज्ञो भाग्यार्थस्वजायत ॥ मेनकायाद्यैथापूर्व्वस्वेच्छया परमेश्वरी ॥ २ ॥ अथाध्यावर्त्तविषये ब्रह्मण्यः शरत्तमः ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा कुक्स्थो नाम धार्मिकः ॥ ३ ॥ भोगवत्याह्वयान्तु पृथ्यारिपनिषूदनः ॥ सर्व्वलक्षणसम्पन्नो भूपालगुणसंयुतः ॥ ४ ॥ तस्य भाग्यार्थमहाभागभर्गदेवस्य पुत्रिका ॥ सा मनोन्मथिनी नाम्ना पजिता पतिवच्छभा ॥ ५ ॥ तस्याः पुत्रशतञ्ज्ञेदेवगर्भममच्युतम् ॥ बलवीर्य्यसमायुक्तकुक्स्थनृपसत्तमात् ॥ ६ ॥ पुत्रीनविद्यते तस्यास्तदर्थसागृहान्तरे ॥ निभृतस्थणिडलङ्कुत्वाचण्डिकां समपूजयत् ॥ ७ ॥ पूज्यमाना महादेवी चण्डिकाराजभार्य्या ॥ प्रसन्ना सा त्रिभिर्वर्षैस्तान्स्वप्ने चाब्रवीदिदम् ॥ ८ ॥ योषिच्छक्षणसम्पन्ना सार्वभौमस्य भासिनी ॥ नक्षत्रमालया युक्ता पुत्री तव भविष्यति ॥ ९ ॥ सापि स्वप्ने वरम्प्राप्य मुदिता भूतपाङ्गना ॥ पार्व्वत्यपि स्वयन्तस्यागर्भे काले विवेश ह ॥ १० ॥ सामनोन्मथिनी देवी प्रवृत्ते भानुसङ्गमे ॥ गर्भेन्दुधौ महासत्त्वञ्चन्द्रिके वासुतोत्करम् ॥ ११ ॥ सम्पूर्णततः काले प्राप्ते नक्षत्रमालिनीम् ॥ सामनोन्मथिनी देवी सुषेवतनयां शुभाम् ॥ १२ ॥ तान्दृष्ट्वा हारस्य्युक्तां शरज्ज्योत्स्नाप

मांशुभाम् ॥ ककुत्स्थोभार्थ्ययासार्द्धमत्यर्थमुदितोभवत् ॥ १३ ॥ सहजेनाथहारेणभूषितातुककुत्स्थजा ॥ वटधेमन्दिरेतस्य
 वर्षास्विवसुरापगा ॥ १४ ॥ तेनैवहारचिह्नेनतस्यास्तारावतीतिवै ॥ नामाकरोपिताकालेयथोक्तेनपसत्तम ॥ १५ ॥ काल
 क्रमेणसाबाल्यव्ययैतीतावरवर्णिनी ॥ मञ्जुलद्यैव नोद्वेदमप्रापश्रीरिवमाधवे ॥ १६ ॥ साश्रियाश्रियमन्वतिशौचेनाथस
 तीशुभा ॥ सुशीलांशीलचरितैःस्वरूपेणचपाव्यतीम् ॥ १७ ॥ तस्यास्तुयौवनोद्वेददृष्ट्वाराजासुतैःसह ॥ ककुत्स्थःकारयामासस
 मयेऽथस्वयम्बरम् ॥ १८ ॥ माधवेमासिसम्प्राप्तेचन्द्रवृद्धौशुभेदिने ॥ स्वयवैरसभाञ्चक्रतारावत्याःपितासुतैः ॥ १९ ॥
 वार्तिकस्तुबहून्नाजावडवाभिक्रमेणवै ॥ तूर्णमप्रस्थापयामासनानादेशनृपान्प्रति ॥ २० ॥ तेराजानस्तदाश्रुत्वावार्तिकवैवा
 र्तिकाननात् ॥ तूर्णमेवसमाजगमस्तारावत्याःस्वयवैरम् ॥ २१ ॥ तंश्रुत्वापौष्यतनयश्चतुरङ्गबलैर्युतः ॥ स्वयवैरञ्जगामा
 शुद्धिव्यालङ्कारसय्यैतः ॥ २२ ॥ तत्रगत्त्वानपश्रेष्ठाःककुत्स्थेनविनिर्मिते ॥ स्वयवैरसभामध्येयथायोग्यमुपस्थिताः ॥ २३ ॥
 आसीनेष्वथभूषककुत्स्थरत्नयांस्वकाम् ॥ शुभेमहूर्तेसम्प्राप्तेसभान्नेतुम्मनोकरोत् ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नन्तेराज्ञःकुमारीवर
 वर्णिनी ॥ वृद्धान्धात्रीन्निजांसम्यक्सम्पूर्णज्ञानशालिनीम् ॥ २५ ॥ स्वयवैरसभान्द्रुष्टुम्राहिणोत्सदसम्प्रति ॥ उवाचचतदाधा
 त्रींराजपुत्रीसुमङ्गलाम् ॥ २६ ॥ स्वयवैरसभाङ्गत्वाचारुरूपसुलक्षणम् ॥ नृपन्निरूप्यभोधान्निसमक्षममेनिवेदय ॥ २७ ॥ त

स्मात्तम्मर्मकल्याणं सौभाग्यमपि वाञ्छसि ॥ यथा सौभाग्यदः स्वामी मम स्यात्त्वन्तथा कुरु ॥ २८ ॥ एवन्ताम्प्रेषयित्वा यथात्री
नृपतिपुत्रिका ॥ सामनेन्मथिनीयत्राराधयति चण्डिकाम् ॥ २९ ॥ तत्र प्रायान्महाभागशुभातारावती तदा ॥ तत्र गत्वा
महादेवीम् प्रणम्य कालिकाह्वयाम् ॥ ३० ॥ मानुषेणाथ भावेन ताञ्ज्वात्मात्मानमात्मना ॥ प्रणनाम महाभक्त्या वाक्यैश्चैतदुवा
च ह ॥ ३१ ॥ प्रणमामि महा मायायै गनिद्राञ्जगन्मयीम् ॥ सामे प्रसीदताङ्गैरीचण्डिकाभक्तवत्सला ॥ ३२ ॥ यदि सत्यञ्जन
न्यामेमदर्थे त्वम्प्रपूजिता ॥ तेन सत्येन सुभगः पतिर्मम नृपोत्तमः ॥ ३३ ॥ स्वयं वैरघ भवतु प्रसीद हर वल्लभे ॥ इति तस्यावचः श्रु
त्वा चण्डिका हरमोहिनी ॥ ३४ ॥ मोहयन्ती नृपसुतायै थात्मानन्न वेत्ति च ॥ तथा प्राहा ह श्यमीति रिंसासुनतवैवः ॥ ३५ ॥ देव्यु
वाच ॥ पौष्यस्य तनयो यो सौनाम्ना भूञ्चन्द्रशेखरः ॥ समनो हररूपस्ते प्रियः स्वामी भविष्यति ॥ ३६ ॥ तमिन्दुकलयाशीर्षे चि
ह्नितं नृपसत्तमम् ॥ वरयस्व वरारोहे पाब्धती वदुषध्वजम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वा विरामशुपाब्धती नृपपुत्रिकाम् ॥ सापिनत्वा तथा दृ
श्याहर्षोत्फुल्लविलोचना ॥ ३८ ॥ जगाम मङ्गलगृहञ्जनन्यायत्रवास्तिता ॥ अथाजगाम साधात्री निरूप्य सदृशम्पतिम् ॥ ३९ ॥ तारा
वत्यास्तदा च छरहस्यं नृपसत्तम ॥ दृष्ट्वा तामग्रतोधात्रीम् प्रहृष्टान्नृपतेः सुता ॥ ४० ॥ पप्रच्छ निभृतङ्कोदको वा दृष्टस्त्वयानृपः ॥ सा
प्राधाधात्रीवचनतव भूपाविलोकिता ॥ ४१ ॥ चारु रूपाः कुलीनाश्च शास्त्रे नृपे च पारगाः ॥ तेषामहन्नशक्रो मित्रवक्तुं सुबहून्गुणा

न ॥४२॥ येषु मेरोचेतौस्तु कथयामि शुभप्रभे ॥ चारुरूपमयातेषु चत्वारः पुरुषाः शुभे ॥ ४३॥ दृष्टास्तत्रापि नासत्यौ देवौ
 द्वावपरो नरौ ॥ देवयोः कथने कृत्यङ्गिश्चित्रापिन विद्यते ॥ ४४॥ यौ पुनः पृथिवीपालौ तयोरेकः सदारकः ॥ नाम्ना सत्त्वाङ्गकल्या
 णोथापरश्चन्द्रशेखरः ॥ ४५॥ नासत्ययोरेतयोस्तु विशेषो नास्तिकश्चन ॥ रूपेशरीरसौ भाग्ये सर्वे चाति मनोहराः ॥ ४६॥ नृ
 पौ पुनर्महासत्त्वौ सिंहस्कन्धौ महाभुजौ ॥ आरक्तपाणिनयनमुखपादकरोद्भवौ ॥ ४७॥ पीनोरस्कौ विशालक्षौ लम्बभ्रुयुगलावु
 भौ ॥ सर्वलक्षणसम्पूणा देवालङ्कारमण्डितौ ॥ ४८॥ तयोरोपिवयस्यत्वात्प्रशस्तश्चन्द्रशेखरः ॥ सुशीलः सनूतवचाः शास्त्रेशखे
 चसम्मतः ॥ ४९॥ ईषदुर्द्विन्नरो म्णातनीलेन चारुनिर्मलम् ॥ राजते वदनस्तस्य लक्ष्मणे वनिशाकरः ॥ ५०॥ दीप्तिमत्यापि
 कलयाराजते सनिशापतेः ॥ सहजे न शिरःस्थेन साक्षात्सचन्द्रशेखरः ॥ ५१॥ स एव ते पतिर्योग्यश्चिह्नेन नेन सुन्दरि ॥ तन्व
 वर्यराजानन्तवयोग्यं शुभोदयम् ॥ ५२॥ धान्याश्चैव वृक्षैः श्रुत्वा राजपुत्री जगाद ताम् ॥ मत्पार्श्वचारिणी भूत्वा निदेशयन्तपोत्त
 मम् ॥ ५३॥ धात्रिस्वयम्बरसभाप्रवेशसमये मम ॥ तयोरायात्तदाराजाल्वन्योन्यम्भाषमाणयोः ॥ ५४॥ सुतां स्वयम्बरस
 भान्नेनुङ्काले शुभोदये ॥ स्वयन्तदा ककुत्स्थस्तुतायामङ्गलालये ॥ ५५॥ आसाद्य पुत्रीन्दयितायै विद्धिः कृतमङ्गलाम् ॥ मा
 ल्यं सुगन्धिपुष्पाणाङ्कुरेणादाय तत्करे ॥ ५६॥ दत्त्वा चेदमुवाचा शुभप्रापयन्मङ्गलालयात् ॥ प्रविश्य समितौ मातर्माल्ये

१ मातः हवरपारिच्छदेः क्वचित्प्रयतेति पाठः ।

नान्येनसत्तमम् ॥ ५७ ॥ यन्वमिच्छसिराजनन्दिजव्यैतवैरिष्यसि ॥ एवमुक्त्वाशिविकयास्वातेवृद्धश्चपूरुषः ॥ ५८ ॥ प्र
 वेशयामाससुताङ्कुत्स्थः समितिम्मदा ॥ तामागतांसभानृष्टाशक्राद्यास्त्रिदशस्तदा ॥ ५९ ॥ अन्येदिक्षपतयश्चापिसभा
 न्तक्षणमागताः ॥ सावतीर्यतेदावाप्ययानात्तारावतीमदा ॥ ६० ॥ धात्र्याचानुगयायुक्ताव्यचरत्सदसोन्तरे ॥ सभाम
 ध्येचिरंसातुविहृत्यवरवर्णिनो ॥ ६१ ॥ भावित्वान्नियतेर्ध्यागच्छण्डिकायाः प्रसादतः ॥ तयोः समत्वादेकत्वात्तयाधात्र्याविबो
 धिता ॥ ६२ ॥ गतिखेदजघर्म्मभः कणिकानिचितानना ॥ पतिम्पूव्यतरम्पुत्रीराज्ञस्तारावतीसती ॥ ६३ ॥ स्वयंसापाव्यतेदि
 वीवब्रेचचन्द्रशेखरम् ॥ वृतन्दृष्टातदान्तुब्राह्मणाः सामगीतिभिः ॥ ६४ ॥ तयोर्वैवाहिकश्चक्रुर्मङ्गलव्यतमानसाः ॥ वैतालि
 कागायनाश्चतथौर्ध्यात्रिकानुप ॥ ६५ ॥ प्रशंसन्तिस्मगायन्तिवाद्यन्तिचकौतुकात् ॥ सर्व्वेचत्रिदशामोदमवापुश्चन्द्रशे
 खरे ॥ ६६ ॥ तारावत्यावृतेचाथककुत्स्थोप्यतिहर्षितः ॥ वृतन्तव्यौक्षयेभूपाः सुबाहुप्रमखाः परे ॥ ६७ ॥ रुष्टान्तान्वारया
 माससमितौचन्द्रशेखरः ॥ ततोयातेषुदेवेषुत्रिदिवम्प्रतिस्वेच्छया ॥ ६८ ॥ भूषणचप्रयातेषुककुत्स्थेनाञ्चितेषुच ॥ वैवाहिकेन
 विधिनाराजाचन्द्रशेखरः ॥ ६९ ॥ तारावतीन्तदाभाख्याङ्कुत्स्थानुमतेपुनः ॥ संस्कृत्यज्ञापयामासदेव्यैर्विदिकैर्मन्त्रैः
 ॥ ७० ॥ पाणिग्रहणसंस्कारान्कृत्वातांसहचारिणीम् ॥ करवीरपुरायाशुप्रययौचन्द्रशेखरः ॥ ७१ ॥ द्वाविंशतसहस्राणिदा

सीनाम्प्रददौपुनः ॥ ककुत्स्थारुयोविपट्पतयेतस्मिन्नुद्वाहकर्मणि ॥ ७२ ॥ गवांषष्टिसहस्राणि सौरभोगान्तथैवच ॥ दुहि
 त्रेप्रददौदायन्दासान्दासीप्रमाणतः ॥ ७३ ॥ अपरायानिजपुत्रीककुत्स्थारुयस्यभूपतेः ॥ नाम्नाचित्राङ्गदाख्यातारूपेस्ता
 रावतीसमा ॥ ७४ ॥ दासीनामधिपाभूत्वास्वयश्चानुययौतदा ॥ तारावतीभूपसुतास्त्रेष्वास्वाम्भिर्गिर्नाशुभाम् ॥ ७५ ॥ तान्दा
 सान्त्ससमादायककुत्स्थतनयोमहान् ॥ ज्येष्ठोविश्ववसुन्नामगच्छन्तश्चन्द्रशेखरम् ॥ ७६ ॥ तारावत्याचसहितस्यन्दनेनाशु
 गामिना ॥ धीमाननययौपश्चात्करवीरपुरम्प्रति ॥ ७७ ॥ तारावत्यासमंराजापौष्यजश्चन्द्रशेखरः ॥ करवीरपुरेस्यरेमेनृपति
 शेखरः ॥ ७८ ॥ इतिस्वयम्महादेवोमानुषीर्थ्योनिमाश्रितः ॥ पार्वतीचस्वयञ्जातानरयोनिमनिन्दिता ॥ ७९ ॥ तथाभृ
 ङ्गीमहाकालएतयोःभवत्सुतः ॥ तथात्वंशणुराजेन्द्रकथयामिसमुद्भवम् ॥ ८० ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
 ॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अथकालेव्यतीतितुककुत्स्थतनयासती ॥ विधातुमार्त्तवंस्नानर्थोषिद्धिःपरिवारिता
 ॥ १ ॥ शीतामलजलहंद्यान्नदीन्प्राप्तादृषद्वतीम् ॥ प्रभिन्नाञ्जनसङ्काशङ्कुलुषध्वंसकोविदाम् ॥ २ ॥ कृतस्नानामनुत्तीर्णाम
 र्द्धमग्न्यामहासतीम् ॥ ददृशेस्वर्णगौराङ्गीङ्कापोतोमुनिसत्तमः ॥ ३ ॥ कापोतव्यैपरास्थायप्राणिनाव्यधशङ्कया ॥ विचचारय
 तः पूर्वङ्कापोतस्तेनसस्मृतः ॥ ४ ॥ तान्दृष्टुहेमगर्भाभाश्चन्द्रिकांशारदीमिव ॥ कापोतःकामयामासकामबाणाद्दौभृथ

म् ॥ ५ ॥ कामाग्निप्रतिष्ठः सककुत्स्थतनयाम्मनिः ॥ अभिगम्याथ कल्याणीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ काल्वङ्कस्यासि
 वनितापुत्रीवाकस्यसुन्दरि ॥ कस्मात्समागतावात्वमुपांशुतटिनीजलम् ॥ ७ ॥ रूपन्तेसौम्यमाह्लादिपुर्णचन्द्रनिभम्मख
 म् ॥ तिलपुष्पप्रतीकाशन्नासिकायुगलन्तव ॥ ८ ॥ वातकम्पितनीलाजसदृशलोचनेतव ॥ बाहूमनोहरौघौ स्मृणालमृदु
 लायतौ ॥ ९ ॥ ऊरूगजकरप्रस्थौ मध्यवैदिविलग्नकम् ॥ ईदृशेनतुरूपेण त्वम्मानुषमामिनी ॥ १० ॥ देवीवादानवी
 वात्वमप्सरोगणशालिनी ॥ अथवाभाग्यभोगाय श्रीस्वन्नारीत्वमागता ॥ ११ ॥ अपर्णावाशचीवात्वन्तमेवदमनोहर ॥
 और्ध्वउवाच ॥ इति वाक्यम्भुनेः श्रुत्वा जलादुत्तीर्य भामिनी ॥ १२ ॥ प्रणम्य तन्मृनिन्नम्रावचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ अहन्तारा
 वतीनाम्नाककुत्स्थस्य सुतासती ॥ १३ ॥ चन्द्रशेखरभूपस्य भार्याऽज्ञानी हि माम्भुने ॥ नाहन्दे वीनगन्धर्वीनयक्षीनचरा
 क्षसी ॥ १४ ॥ मानुष्यहन्तृपसुताचारित्रव्रतधारिणी ॥ ॥ कापोत उवाच ॥ ॥ त्वान्दृष्ट्वा मां स्वयङ्कुमः सङ्गतः सङ्गमायेत ॥ १५ ॥
 पीडितश्चाति तेनाहन्द्याशक्त्या समक्षया ॥ स्मरसागरकल्लोलपतितम्नात्रिराकलम् ॥ १६ ॥ त्वदूस्तरिणात्राहितूर्ण
 त्वमृदुमाषिणी ॥ मत्तः पुत्रद्वयञ्चारूपलक्षणसंयुतम् ॥ १७ ॥ भविष्यति महाभागे बलवीर्ययुतम्भहत ॥ कापोतस्य वचः श्रु
 त्वा भयदुःखसमाकुला ॥ १८ ॥ जगाद गद्गदवैक्यवैरिभ्यः ककुत्स्थजा ॥ वाक्यमन्यमन्याकार्थ्यन्नकार्यमतिनिन्दितम् ॥

॥ १९ ॥ तस्मान्मावदमामिथ्यप्रणम्यत्वाम्प्रसादये ॥ तवापिनैतद्योग्यस्यान्मनेरिहतपोधन ॥ २० ॥ तपःक्षयकरङ्ग-
 र्त्थसतीत्वभ्रंशकम्मम ॥ ॥ कापोतउवाच ॥ ॥ तपोव्ययोवाचान्यद्वादूषणन्तन्ममास्त्विह ॥ २१ ॥ तथापित्वामह-
 न्त्यकुत्रेच्छामिसुरतौशुभे ॥ अवश्यम्मकामेभ्यस्त्राणङ्कुर्तुमिहाहंसी ॥ २२ ॥ अन्वयाकामदगोहन्त्वयात्यक्तो मनोहरे ॥ अत्रतो
 अकरिण्यामिशापदुग्धांसवान्धवाम् ॥ २३ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा देवी तारावती तदा ॥ ऋषिशापभयात्माध्वीनकिञ्चिच्चोत्त-
 रन्ददौ ॥ २४ ॥ सम्भाषयेहं स्वसखीरिहतिष्ठमहामुने ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी दासीनाममध्यमागता ॥ २५ ॥ चित्राङ्गदांस-
 माहूय वचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ चित्राङ्गदेमनिरसौ मावैकामयते भृशम् ॥ २६ ॥ किङ्करिष्येसतीभावान्नभ्रष्टास्यामहङ्कथम् ॥
 पतिम्बन्धूश्चैकापोतः सद्यः शापान्निनादहेत् ॥ २७ ॥ नाहम्मुनिङ्कामये चेत्संशये पतिता त्वहम् ॥ ततश्चित्राङ्गदाप्राहमाभे-
 स्त्वं सत्यभाषिणि ॥ २८ ॥ तत्रोपायमहव्यैश्वर्ये कृत्वा त्वम्प्रमोक्ष्यसे ॥ नजहातिमुनिश्चेत्त्वान्दासीमेकाम्मनोहराम् ॥ २९ ॥
 सुभूषणैर्बभूषित्वामनयेत्वन्निजो जय ॥ कामातुरोर्मानम्भो हात्कृपणो ज्ञास्यते न हि ॥ ३० ॥ दासी त्वद्गुणच्छत्राञ्जयो-
 र्त्सनाच्छत्रांश्च मृगीमिव ॥ एवङ्कुरु महाभागे मा त्वञ्चिन्ताङ्गमः शुभे ॥ ३१ ॥ त्वञ्चेत्सतीति नियतन्न ज्ञास्यति तदामुनिः ॥ तत-
 स्तारावती प्राह तारूपगुणशालिनीम् ॥ ३२ ॥ चित्राङ्गदाम्भुपपुत्री शश्वद्विनयसन्नुताम् ॥ समेव गच्छ भगिनि कापोताख्यम-

निन्दिते ॥ ३३ ॥ मद्भूषणैर्भूषयित्वास्वशरीरम्मनस्विनि ॥ अन्याम्प्रस्थापिताब्धिप्रःसम्बध्यक्रोधवह्निना ॥ ३४ ॥ ध
क्ष्यत्यवश्यं सकुलाम्पान्तस्माद्गच्छसुन्दरि ॥ त्वम्तस्मात्सर्वगुणैः सर्वभूषणभूषिता ॥ ३५ ॥ मुनिसङ्गमयस्त्राद्यक्षमां
सकुलंशुभे ॥ ततस्तस्यावचःश्रुत्वाविनयश्चसकातरम् ॥ ३६ ॥ तूष्णींभूत्वाक्षणन्तस्थौनातिहृष्टमनाइव ॥ जगादयम
हाभागाश्चित्राङ्गदाककुत्स्थजाम् ॥ ३७ ॥ करिष्येवचनन्तेद्यसमये मांस्मरिष्यसि ॥ मदर्थेपितरश्चैमभूषश्चन्द्रशेखरम् ॥
॥ ३८ ॥ आश्वासयिष्यसितथासमस्तश्चसखीगणान् ॥ एवमुक्त्वाभूषणानितारावत्याः पिधायसा ॥ ३९ ॥ चित्राङ्गदा
जगामाशुमुनेः कामोत्सवायच ॥ तारावतीतदादीनावस्त्रालङ्कारवर्जिता ॥ ४० ॥ दासीमध्यगताभूत्वातामेवानययौप्रि
याम् ॥ तामायान्तीन्ततोदृष्ट्वाकापोतः काममोहितः ॥ ४१ ॥ मुनीनाम्परजायासुसस्मारसङ्गमन्तदा ॥ प्रम्लोचकामितापू
र्व्व्यैतण्डस्यसुतेनैव ॥ ४२ ॥ यथावाकामितापद्माभरद्वाजेनधीमता ॥ तथाहङ्कृतमयिष्यामिसाम्प्रतव्वरवर्णिनी ॥ ४३ ॥
पश्चात्तपोबलान्नद्वजायापपाद्विमोक्षये ॥ इतिचिन्तयतस्तस्यतदाचित्राङ्गदाशुभा ॥ ४४ ॥ समेत्यतस्मूनिह्लेजायुक्ताचैषा
हकिञ्चन ॥ तामासाद्यमहाभागः कापोतो मुनिसत्तमः ॥ ४५ ॥ शृङ्गारवेषभावायमदनभनसाम्प्रतम् ॥ स्मृतमात्रोत्थमदनः स्व
यमेत्यमहामुनिम् ॥ ४६ ॥ गन्धमाल्यैः सुवासोभिरध्यवासातिहर्षितः ॥ तेनाधिवासितोविप्रः कापोतश्चारुरूपधृक् ॥ ४७ ॥

जज्वालतेजसाचापिद्वितीयद्वयभास्करः ॥ मनोहरन्तथादृष्टाकापोतम्मदनोपमम् ॥ ४८ ॥ तारावतीमृतेसर्वाः सकामाश्चा
भवन्नास्त्रियः ॥ तारावतीमुनिन्दृष्टासुन्दरम्मदनोपमम् ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमञ्जातामनिङ्काममन्यत ॥ अथचित्राङ्गद्विवि
प्रः कामुकः कामसङ्गमे ॥ ५० ॥ तदानियोजयामासुप्रीतश्चाभवत्क्षणात् ॥ ततस्तस्यांसमुपपन्नसद्योजातंसुतद्वयम् ॥ ५१ ॥
देवगर्भोपमन्दीतश्चलनार्कसमप्रभम् ॥ जाते सुतद्वयेतान्तुमनिःसम्मृज्यपाणिना ॥ ५२ ॥ निनायपूर्ववद्भावव्यचन
श्चेदमब्रवीत् ॥ मत्सङ्गमेकियत्कालमिप्रयेतिष्ठशुभानने ॥ ५३ ॥ ममेच्छयायास्यसित्वम्मयन्तेनास्तिराजतः ॥ एवमस्त्व
निसाप्राहर्क्षुषिशापभयात्सती ॥ ५४ ॥ ततोविसर्जयामासमुनिरन्याश्चयोषितः ॥ ततस्तारावतीदेवीदासीभिः परिवा
रिता ॥ ५५ ॥ भगिनीमनुशोचन्तीजगामभवनन्निजम् ॥ गत्वातंसर्ववृत्तान्तङ्कापोतकृतमद्रुतम् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मावर्त्ताधिपा
याशशंसाथककस्थजा ॥ सश्रुत्वानुपशाहूलः क्षणमात्रविविचिन्त्यच ॥ ५७ ॥ चित्राङ्गदायाः साहाय्यङ्कापोतानुमते
ऽकरोत् ॥ कापोतोपितदातस्याज्ञातयोः सुतयोस्तयोः ॥ ५८ ॥ यथोक्तेनाथविधिनासंस्कारमकरोत्तदा ॥ सगरउवाच ॥
चित्राङ्गदाकथम्पुत्रीककस्थस्याभवत्तदा ॥ ५९ ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामिकथयस्वद्विजोत्तम ॥ और्व्यउवाच ॥ एकदतुककु
त्स्थोसौहिमवन्तम्महागिरिम् ॥ ६० ॥ मृगायथैजगामाथमृगाश्चापिनिपातिताः ॥ लम्बन्तीसुरलोकात्तुर्भूमिम्प्रतितदोर्व्य

शीम् ॥ ६१ ॥ विश्रामयोपविष्टस्तुसनौवेइयान्ददर्शह ॥ तामासाद्यमहाराजः कामबाणप्रपीडितः ॥ ६२ ॥ अवती
र्णाङ्गिराशश्चदङ्गसङ्गमयाचत ॥ साज्ञात्वानृपशाह्लङ्कुस्स्थंशक्रसन्निभम् ॥ ६३ ॥ उर्वरोरमयामासगिरिकञ्जेयथेष्यि
तम् ॥ ततोराज्ञः ककुस्थस्यस्वव्यश्यायान्तदासुता ॥ ६४ ॥ अभवन्नृपशाह्ल्लासद्योजातामनोहरा ॥ अयकामेनसन्तु
ष्टङ्कुक्स्थंसातदोर्वशी ॥ ६५ ॥ यथेष्टदेशव्यैज्ञाप्यगन्तुमैच्छदनिन्दिता ॥ तामाहराजातनयाम्परित्यज्यकथंशुभे ॥ ६६ ॥
गन्तुमिच्छसिचाव्यङ्गिसुतामेनान्तपालय ॥ साप्राहाहंस्वर्गणिकामयिकस्यनचामवत् ॥ ६७ ॥ तनयस्तनयावापिसद्योजाता
नृपात्मजा ॥ स्वतेजसाशरीरस्यविकारोमेनविद्यते ॥ ६८ ॥ सुताश्चापिनपालयन्तेवेश्याभावात्स्वभावतः ॥ दयास्तिर्यदि
तेपुत्र्यान्नीत्वनैवैदयस्वयम् ॥ ६९ ॥ गन्तुंमामनुजानीहिसत्यमेतद्व्रीमि ॥ इत्युक्त्वासाजगामाशुयथेष्टसोर्व्यशीनृपः
॥ ७० ॥ पुत्रीन्तांसमुपादायनगरंस्वाव्यैवेशह ॥ तस्याश्चित्राङ्गदानामसचकारनृपः स्वयम् ॥ ७१ ॥ मनोमथिन्यैचादा
ताम्भाय्यर्यैपुत्रिकांशुभाम् ॥ इदञ्चवचनन्देवोन्तदाप्राहनृपोत्तमः ॥ ७२ ॥ देविपुत्रीममेयन्त्वमेनाम्पालयसद्गुणाम् ॥
मयानीतौशलजाताम्हाङ्कुर्तुमर्हसि ॥ ७३ ॥ इत्युक्त्वा राजपुत्रीसापालनेचकरोन्मतिम् ॥ मर्तुंशज्ञाम्पुस्कृत्यनान्यात्कि
ञ्चिदुवाचह ॥ ७४ ॥ साचैकदाबाल्यभावादष्टावक्रममहामुनिम् ॥ व्रजन्तंजिह्वमेवाशुजहासोपजहासच ॥ ७५ ॥ सचक्रो

पमनिस्तस्यैशापम्परमदारुणम् ॥ ददौदासीस्ववंशस्यभवितेतिककुत्स्थजे ॥ ७६ ॥ दासीभूत्वास्ववंशस्यत्यनद्वेव
 सुतद्वयम् ॥ जनयिष्यसिपापिष्ठेतोभद्रमवाप्स्यसि ॥ ७७ ॥ एवङ्कुत्स्थतनयाजाताचित्राङ्गदानुप ॥ दासीचभृता
 सातेनतारावल्यानिवासिता ॥ ७८ ॥ अनूढाप्यलभत्पुत्रयुग्मम्मुनिवराच्छुभा ॥ तौचपुत्रौमहाभागौमहाकार्यङ्क
 रिष्यतः ॥ ७९ ॥ इतितेकथितंराजन्यथाचित्राङ्गदाभवत् ॥ ककुत्स्थस्यसुतासाध्वीप्रस्तुतंशृणुसाम्प्रतम् ॥ ८० ॥
 इतिकालिकापुराणेएकपञ्चाशत्तमोध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ अथकालेव्यतीतितुपुनस्ता
 रावतीशुभा ॥ आर्त्तवन्विहितंस्नानन्नदोन्मत्तादृषद्वनीम् ॥ १ ॥ दासीसहस्रैःसय्युकानानालङ्कारमण्डिता ॥ रम्भादि
 भिर्यथेन्द्राणीतथासाप्रत्यदृश्यत ॥ २ ॥ सावतीर्गाजलेदेवीगौराङ्गीतडिदुज्ज्वला ॥ नदीमज्ज्वलयामासभिन्नाञ्जनस
 माम्भसम् ॥ ३ ॥ स्थलीङ्काचमयीस्वच्छाङ्काञ्चनीप्रतिमायथा ॥ स्वभासाज्वलयामासप्रतिबिम्बेनसातथा ॥ ४ ॥
 अथताम्रनरेवाथकापोतोमनिसत्तमः ॥ आनाभिमग्नान्तोयौघैर्ददृशसुमनोहराम् ॥ ५ ॥ दृष्टातामथपप्रच्छतदाचित्रा
 ङ्गदाम्मनिः ॥ केयञ्जलेदृषद्वत्याअवतोर्णसखीशतैः ॥ ६ ॥ श्रियाज्वलन्तीश्रीतुल्याकिमपर्णागिरेःसुता ॥ अतीवभ्राज
 तेरूपैर्नसंस्तौषिचताङ्गिमु ॥ ७ ॥ अथतस्यवचःश्रुत्वामनेश्चित्राङ्गदातदा ॥ ऋषिशापभयात्साध्वासंस्तौमीति ॥ दाब्रवी

त् ॥ ८ ॥ इयन्तारावतीनामककुत्थस्यसुतासती ॥ चन्द्रशेखरभूपालभार्यातिदिपिताशुभा ॥ ९ ॥ एषात्वयाकामिता
 तुकार्थम्पूष्वतोमने ॥ स्वालङ्कारैरलङ्कृत्यमानन्दत्वातेगृहङ्गता ॥ १० ॥ सेयम्पुनर्नर्दस्नातुम्भगिनीमेसमागता ॥ ज्येष्ठा
 न्तानुमनेवकुन्नर्तकिश्चिद्युज्यते ॥ ११ ॥ त्वमत्रतिष्ठविप्रेन्द्रज्येष्ठान्तम्भगिनीमित्रयाम् ॥ समाभाष्यसमेष्यत्वामनुजा
 नासिचेद्व्रतौ ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यामनिःस्नेहेनवञ्चनाम् ॥ तारात्रत्याकृताम्पूष्वम्भुनिस्तस्यैचुकुपहा ॥ १३ ॥ इयम्पा
 पीयसीरामावञ्चनामकरोन्मयि ॥ तस्याः सङ्कालनञ्चाहङ्कुरिण्याम्यद्यनिश्चितम् ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वासतयासार्द्धम्भुनिश्चि
 त्राङ्गदशयया ॥ जगामयत्रसादेवीस्थितातारावतीशुभा ॥ १५ ॥ गत्वातान्तुसमासाद्यकापोतोमुनिसत्तमः ॥ द्वदन्तारा
 वतीम्प्राहकुपितः प्रहसन्निव ॥ १६ ॥ कामार्थम्प्राथितापूष्वन्त्वम्पाच्छदानात्वया ॥ वञ्चितोस्मिदुराधर्षफलतस्यसमाप्नु
 हि ॥ १७ ॥ ममापिपरतः पापेत्वंसतीतिविकथ्यसे ॥ सतीत्वमधंशकमाल्वक्षेवङ्कामितवत्यसि ॥ १८ ॥ तस्माद्वीभ्रत्सवेष
 स्वाङ्गपालीपालितोहरः ॥ विरूपोधनहीनश्चक्रामपिप्यतिवैहठात् ॥ १९ ॥ सद्योजातम्पुत्रयुगंशश्रीकव्यौनराननम् ॥ भवि
 ज्यतिचतेपापेत्वंकाज्जाभ्यन्तरेधुना ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वामनेवर्वाभ्यम्प्राहतारावतीमनिम् ॥ कोपाद्भयाच्चसादेवीस्फुरदोष्ठुटा
 तदा ॥ २१ ॥ यदिसापूजयित्वातुचण्डिकांप्रापमाम्प्रसूः ॥ यद्यहव्रतिनोनित्यम्भूपतौचन्द्रशेखरे ॥ २२ ॥ ककुत्थस्यसु

तासत्यर्थैद्यहन्निजसत्तम ॥ तेनसत्येनमेदेवात्रान्योन्यामाङ्कमयिष्यति ॥ २३ ॥ यदि सत्यम्महादेवोनित्यमाराध्यतेमया ॥ तेन
 सत्येनमेदेवादाध्याञ्चन्द्रशेखरात् ॥ २४ ॥ स्वप्नेपिनिशाईलनान्योमाङ्कमयिष्यति ॥ इत्युक्तासामनिन्नत्वास्वामिवि
 न्यस्तमानसा ॥ २५ ॥ ययौतारावतीदेवीस्वस्थानमितिभाविनी ॥ तस्याङ्गतायान्देव्यान्तुचिन्तयामासताम्मुनिः ॥ २६ ॥
 ममैवपरतश्चैषानिर्वातातिप्रगल्भते ॥ अत्रान्तर्विनिगदूतुबीजंशुद्धम्भविष्यति ॥ २७ ॥ एवर्वैचिन्त्यसमनिर्द्योतनसर्थ्य
 कमानसः ॥ दिव्यज्ञानपरोभूत्वासर्ववृत्तान्तमाददे ॥ २८ ॥ यथाभङ्गिमहाकालौदेव्याशप्तौसुतावभौ ॥ प्रतिशापयथा
 तौतुददतुःपार्वतीहरम् ॥ २९ ॥ यथावतीर्णामानुष्ययोनौतौतयदर्थतः ॥ चित्राङ्गदायथाजातायदर्थन्देवकन्यका ॥ ३० ॥
 दिव्यज्ञानेनतज्ज्ञात्वामुनिःकिञ्चननाकरोत् ॥ चित्राङ्गदामादरेणसमादायमुनिस्ततः ॥ ३१ ॥ स्वस्थानङ्गतवान्विप्रःपुज
 यामासताम्मुनिः ॥ तारावतीचतस्सर्वश्चन्द्रशेखरभूपतेः ॥ ३२ ॥ वृत्तान्तम्मुनिशापस्यकथयामासभाभिनी ॥ तत्सर्वम्पौ
 ष्यजोराजास्वगतिञ्चिन्तयायुतः ॥ ३३ ॥ आश्वास्यदयिताम्भार्याम्माभैर्देवातिसोचिरात् ॥ सततंसेवयापत्युद्धम्मार्थपरिसे
 वनैः ॥ ३४ ॥ वर्जनादप्रशस्तानाम्मुनिशापोपनीयते ॥ तस्मात्त्वन्देविसुभगेचारित्रव्रतधारिणी ॥ ३५ ॥ कल्याणभागिनी
 नित्यन्नापदंसमवाप्स्यसि ॥ एवमुक्त्वासराजातुकरवीरपुराधिपः ॥ ३६ ॥ प्रासादङ्कारयामासउच्चैरभ्रांशकम्बहु ॥ उच्चैश्च

तुशतव्यौमान्निशद्योजनविस्तृतम् ॥ ३७ ॥ रत्नस्फटिकभूम्यन्तःखचितरत्नकब्जैः ॥ वेदूर्यपटलैः शुभ्रैश्छादितं सुमनोहरम् ॥ ३८ ॥ स्वर्णरत्नतुलास्तम्भवैश्वकर्मविनिर्मितम् ॥ रक्षार्थं द्वायामासतारावत्याः प्रियङ्गुरम् ॥ ३९ ॥ रत्नसोपानसंयुक्तवैदूर्यवलययुतम् ॥ सौवर्णनीपसम्बद्धसुधम्मामसदृशङ्गुणैः ॥ ४० ॥ तस्यांसमस्तभोग्यानि स्वादूनि च मृदूनि च ॥ आसौ शशादयामासपुरुषश्चन्द्रशेखरः ॥ ४१ ॥ ततस्तारावतीन्देवी मादाय चन्द्रशेखरः ॥ नित्यम् प्रासादपृष्ठन्तमारुह्य रमते नृपः ॥ ४२ ॥ एवं सत्सर्वैस्सख्यैर्वदन्त्यैरप्राप्य वैश्वमनि ॥ अतैरधिष्ठितद्वारितान्देवीं समरक्षत ॥ ४३ ॥ एकदा तु विमानेन करवीरं अधिपेन तु ॥ उच्चैः प्रासादमारुह्य स्थिता तारावती सदा ॥ चिन्तयन्ती नृपन्तनुं दयितश्चन्द्रशेखरम् ॥ ४४ ॥ तत्पदेन्यस्तमनसा सा विब्रीवपतिव्रता ॥ आराध्य च महादेवम् पार्वत्या सहितन्तदा ॥ ४५ ॥ इष्टान् देवींश्च सा देवी चिन्तयन्ती स्मचिस्थिता ॥ तत्र सा चिन्तयन्ती त्र्यम्बकश्चन्द्रशेखरम् ॥ ४६ ॥ विवेदभेदन्नतयोश्चन्द्रशेखरयोर्द्वयोः ॥ एव प्रासादपृष्ठे तु स्थिता तारावती सती ॥ ४७ ॥ सुधम्मामं मध्यगा देवी शक्रश्रीरिव भूषिता ॥ अथो मया समन्देवो वियतश्चन्द्रशेखरः ॥ ४८ ॥ आजगाम तदा गच्छन् प्रासादम् प्रतितनूय ॥ ददृशे सुत्तरन्ती सा उमायाः सदृशगुणैः ॥ ४९ ॥ सर्वलक्षणसम्पूर्णमाधवस्येव माधवी ॥ तान् दृष्ट्वा न्यगदद्वौ जौ रौर्वैषभकेतनः ॥ ५० ॥ स्मितप्रसन्नवदनः प्रहसन्निवभामिनीम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ इयन्ते मानुषी मूर्तिः प्रिये तारावतीति

या ॥ ५१ ॥ भृङ्गमहाकालयोस्तेजन्मनेविहितास्वयम् ॥ त्वत्तोद्यनन्यकान्तोहन्नान्याङ्गुतुमिहोत्सहे ॥ ५२ ॥ त्वमिदानीं स्वयञ्चा
 स्याम्मत्स्याम्प्रविशभामिनि ॥ ततउत्पादयिष्यामिमहाकालञ्चभृङ्गिणम् ॥ ५३ ॥ देव्युवाच ॥ ममैवमानपीमर्तिरस्यांष्टषभ
 केतन ॥ विशामितेव्रवचनादुत्पादयसुतद्वयम् ॥ ५४ ॥ ममभृङ्गमहाकालकापोतानाञ्चशापतः ॥ एवस्मोक्षोभवेद्भर्गत
 स्मात्त्वङ्कुरुमत्प्रियम् ॥ ५५ ॥ और्व्युवाच ॥ प्रविवेशततोदेवीस्वयन्तारावतीतनौ ॥ महादेवोऽपितस्यान्तुकामार्थं समु
 पस्थितः ॥ ५६ ॥ ततःसापर्णयाविष्टादेवोतारावतीसती ॥ कामयानम्महादेवंस्वयमेवाभजन्मुदा ॥ ५७ ॥ तस्मिन्कालेभ
 वद्भर्गःकपालीचास्थिमाल्यधृक् ॥ बीभत्सवेशोदुर्गन्धःपलितोऽतिविरूपधृक् ॥ ५८ ॥ कामावसानेतस्यान्तुसद्योजातेसु
 तद्वयम् ॥ अभवन्नृपशार्दूलतथाशाखामृगाननम् ॥ ५९ ॥ तदेहाग्निःसृतापर्णजातयोःसुतयोस्तयोः ॥ मोहयित्वायथा
 त्मानन्नजानातिककुत्स्थजा ॥ ६० ॥ अहङ्करीतथाभर्गोभावेनमानुषेणतु ॥ अथतारावतीदेवीसुतौदृष्ट्वाक्षितिस्थितौ
 ॥ ६१ ॥ पातिव्रत्यात्परिच्रष्टाआत्मानव्यौक्ष्यभविनी ॥ तथाबीभत्सवेशन्तुहरन्दृष्ट्वाग्रतःस्थितम् ॥ ६२ ॥ मुनिशापन्तदामे
 नेप्राप्तङ्कालान्तकोपमम् ॥ इतिशोकविमूढाचनिनिन्दचसतीव्रतम् ॥ ६३ ॥ इदञ्चोवाचतव्यौक्ष्यमहादेवन्निशूलिनम् ॥
 मुनिव्रतादिपिवरन्नारीणाञ्चसतीव्रतम् ॥ ६४ ॥ इतिस्मसततन्धीराव्याहरन्तिपुराविदः ॥ नतत्सत्यमहम्मन्ययत्प्रवृत्त

ममेदृशम् ॥ ६५ ॥ इत्युक्त्वासातदादेवीशुशोचचममोहच ॥ तामाहाथमहादेवोमाकर्षीस्त्वल्वैरानने ॥ ६६ ॥ शोकं
 सतीव्रतश्चापिमानिन्द्वंसुचेतने ॥ कापोतेनयदाशतात्वन्तदैवतदग्रतः ॥ ६७ ॥ उक्तवत्यसिदीर्घाक्षियत्तद्रूतन्तवाधु
 ना ॥ यदिस्त्यम्महादेवो नित्यमाराध्यतेमया ॥ ६८ ॥ तेनस्त्येनमेदेवादाराध्याच्चन्द्रशेखरात् ॥ स्वप्नेपिमुनिशादूलनान्यो
 माङ्कामयिष्यति ॥ ६९ ॥ सोहमेवमहादेव आराध्यश्चन्द्रशेखरः ॥ त्वम्मयाकामितावापिमाकर्षीः शोकमङ्गने ॥ ७० ॥
 इत्युक्त्वासमहादेवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ माययामोहितादेवीतत्रतारावतीसती ॥ ७१ ॥ भूमौमलिनवेशेनमन्युनासमुपावि
 शत् ॥ सुतौचपतितौभूमौसादेवीनासभाजयत् ॥ ७२ ॥ भर्तुर्गगमनंशश्वल्काडक्षन्तीभर्गभाषितम् ॥ नराजगृहेचापिमुक्ते
 शीतथास्थिता ॥ ७३ ॥ अथक्षणात्महाभागः सराजाचन्द्रशेखरः ॥ प्रासादपृष्ठमागच्छदृष्टुन्तारावतीन्तदा ॥ ७४ ॥ सतंप्रा
 सादमारुह्यजायान्तरावतीन्तदा ॥ ददर्शपतिताम्भूमौमुक्तेशीघ्रिरुत्सवाम् ॥ श्यामाननांश्वसन्तीश्चसत्यगर्हणतत्पराम्
 ॥ ७५ ॥ सुतौचपतितौभूमौसूर्याचन्द्रसमातदा ॥ वानरास्यौसदृशपदक्षोभवृषस्यच ॥ ७६ ॥ इतिसर्वमेवक्षयाथस
 राजाचन्द्रशेखरः ॥ भीतश्चविस्मितश्चैवभ्राज्यम्प्रच्छसम्भ्रमात् ॥ ७७ ॥ किङ्किन्तारावतितवप्रवृत्तत्रिजनेगृहे ॥ को
 बाधार्षितवौस्त्वां हिशिवांसिहवधूमिव ॥ ७८ ॥ कस्यवापृथुकावेतोप्राद्वीप्तौवानराननौ ॥ तन्मेद्रुतंसमाचक्ष्वकोवात्वाङ्क

हिमवतो गिरेः ॥ तस्याङ्गतायाम्पाव्यत्यांशङ्करो विरहादितः ॥ १०७ ॥ कैलासाद्रिम्परित्यज्यमेरुपृष्ठन्तदाययौ ॥ तत्रा
 पिशर्मनोलेभे पाव्यत्याचविनाकृतः ॥ १०८ ॥ मोहितः कामदेवेन तथा वैयोगिनिद्रया ॥ अथैकदामेरुपृष्ठे चरन्तोऽसुमनोहरा
 म् ॥ १०९ ॥ सावित्रीन्द्रशेशभूः पाव्यत्याः सदृशीङ्गणैः ॥ तान्दृष्ट्वा मदनविष्टः पाव्यत्या विरहादितः ॥ ११० ॥ अवि
 द्यासमाविष्टो बभूव प्राकृतो यथा ॥ अथ ताम्पाव्यतीभ्रान्त्या चरन्ती मन्वधावत ॥ १११ ॥ एहि माम्पाव्यतिशुभे भवद्वि
 रहपोडितम् ॥ प्रहरत्येषमाङ्कामः पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ ११२ ॥ ममतत्र प्रतीकारङ्कुरु सप्रतिवल्लभे ॥ इत्युक्त्वा विमु
 खीयन्ती सावित्री वृषभध्वजः ॥ ११३ ॥ स्कन्धे हस्तेन परस्पर्शसाचुकोपततो भृशम् ॥ अयसासम्मखी भूत्वा सा विज्य
 तिपतिव्रता ॥ ११४ ॥ इदमाह महादेवः हृदयन्तो वृषध्वजम् ॥ किन्त्वम्पशुपते मूर्खमानुषः प्राकृतो यथा ॥ ११५ ॥
 निरस्य कलहैर्माथ्या मननेतुमिहार्हसि ॥ विमूढचेतनः कामैर्न सन्तोषि परस्त्रियम् ॥ ११६ ॥ असंस्तुत्वापि संप्रष्टुम्माह
 शीथ्यैज्यते तव ॥ किमहम्पाव्यती मूढयेन मत्स्कन्धदेशतः ॥ ११७ ॥ हस्तन्ददास्य विज्ञाय सावित्री विद्विमांसीम् ॥
 यस्मान्मानुषवन्मान्वमनुजानीहिवर्ष्य ॥ ११८ ॥ तस्मात्त्वम्मानुषीयान्यांसुतं स विधास्यसि ॥ गौरीमतेनान्यका
 न्तस्वमन्यान्तु समीहसे ॥ ११९ ॥ तस्यैतत्कलितभग्नगच्छमान्वम्परित्यज ॥ इत्युक्त्वा सागता देवी स्वमाश्रमपदं सती

मितोपरः ॥ ७९ ॥ और्वउवाच ॥ एवमुक्तातुभूपेनतदातारावतीसती ॥ वृत्तानङ्कुथयामाससकलश्चन्द्रशेखरे ॥ ८० ॥
 यथासमागतोभर्गउत्तरश्चयथोक्तवान् ॥ तत्सर्वङ्कुथयामासवाष्पकण्ठासगद्गदा ॥ ८१ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वचिन्तयै
 श्चन्द्रशेखरः ॥ किञ्चैतमिति विज्ञातुंभूतलेसमुपाविशत् ॥ ८२ ॥ स्वगतश्चिन्तयन्वाजाचकारेमाब्धिचारणाम् ॥ अनन्यका
 न्तोगिरिशःसनान्याम्पावर्त्तयामते ॥ ८३ ॥ कामधिष्यतितस्मात्सनभर्गःपरमेश्वरः ॥ ऋषिशपोहिबलवौस्तच्छापादे
 वराक्षसः ॥ ८४ ॥ कोपिमायाबलोपेतःशङ्करश्चद्वानागतः ॥ एषासतीप्रियाभाष्यारक्षसेनापिदूषिता ॥ ८५ ॥ कथ
 ज्ञेयम्प्राग्राह्यापूर्ववत्सर्वकर्मसु ॥ एतौचतनयौतस्यसद्योजातौचराक्षसौ ॥ ८६ ॥ अन्यथावाक्यम्भूतौशाखामगम
 खौसुतौ ॥ एवाश्चिन्तयतस्तस्यदेवौविविनिर्जिता ॥ ८७ ॥ सरस्वतीवियत्स्थानुराजानमितिचाब्रवीत् ॥ नत्वयामं
 ज्ञयःकार्यस्तारावत्यान्नृपोत्तम ॥ ८८ ॥ सत्यमेवमहादेवोभार्थान्तवसमेषिवान् ॥ एतौचतनयौतस्यराजैस्त्वम्परिपाल
 य ॥ ८९ ॥ योन्यस्तेसंशयोत्रास्तिनारदस्तीव्विनेष्यति ॥ इत्युक्त्वाविरामाशुवाग्देवीप्रियवादिनी ॥ ९० ॥ जातसम्प्रत्य
 योराजाभार्थमाश्वासयत्तदा ॥ सुतौतुदेवदेवस्यसंस्कृत्यविधिनातदा ॥ ९१ ॥ पालयामासन्पतिराकांक्षन्नारदुगमम् ॥
 अथाजगामदेवार्षिन्नारदस्तस्यमन्दिरम् ॥ ९२ ॥ पूजाभिर्बहुभिस्तन्तुप्रत्यगृह्णात्सम्पतिः ॥ पूजयित्वायथान्यायन्ताराव

त्यासमन्नपः ॥ ९३ ॥ उच्चैःप्रासादमतलं सुरेशभवनोपमम् ॥ आरोहयामासतदा तस्मिन्निश्चन्द्रशेखरः ॥ ९४ ॥ तत्रोपांशु
 तदारजासभार्थश्चन्द्रशेखरः ॥ पूर्वप्रवृत्तवृत्तान्तमपृच्छच्चन्द्रशेखरः ॥ ९५ ॥ पृतोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि भवता ब्रह्मसूनु
 ना ॥ अन्तर्बर्हिश्च विप्रेन्द्रतुङ्गप्रासादगामिना ॥ एकस्मै संशयम्व्रह्मं श्रेतुमर्हसि हृदयम् ॥ ९६ ॥ त्वदन्यः संशयस्यास्य
 छेतनैवास्ति कुत्रचित् ॥ ऋषिशापेन भार्येयम्मतारावतीसती ॥ ९७ ॥ बीभत्सवेशाकृतिना धर्षिता कृत्तिवाससा ॥ तस्यात्म
 जौ समुत्पन्नौ सद्योजाता विमौ पुनः ॥ ९८ ॥ तत्र मे संशयः शश्वन्नित्यञ्चिते प्रवर्तते ॥ अनन्यकान्तो गिरिशो गिरिजाम्पावर्च
 तीमते ॥ ९९ ॥ कथं सङ्गमयामासमानुषीहीनजन्मजाम् ॥ कथमुत्पादयामासमनुष्यौ तनयौ स्वकौ ॥ १०० ॥ एतत्सर्वं
 समाचक्ष्वयदि गल्यन्नते भवेत् ॥ और्व्व उवाच ॥ इति पृष्टः स तु मुनिश्चन्द्रशेखरभभता ॥ १०१ ॥ कथयामास तत्सर्वं तत्रा
 रदो मुनि सत्तमः ॥ यथा भट्टिः महाकालौ समुत्पन्नौ पुगतौ ॥ १०२ ॥ यथा शतौ च पाव्वल्यातौ चोदाहरता ध्येया ॥ यथा पौण्य
 सुतो जातो भर्गः स चन्द्रशेखरः ॥ १०३ ॥ तारावती ककुत्स्थस्य गृहे गौरी यथा भवत् ॥ तत्सर्वं ह्युपयामास नारदश्चन्द्रशेखरे
 ॥ १०४ ॥ इदं श्रुत्वा परमाख्यानं ह्युपयामास नारदः ॥ नारद उवाच ॥ व्याजहार यदा पर्णाङ्कालोतिष्ठ भव्यजः ॥ १०५ ॥
 तदो मातपसे यातावपुर्गौरत्वं काक्षया ॥ अमर्षयुक्तावचनाच्छङ्करस्य गिरिरे सुता ॥ १०६ ॥ विनीयमाना भगैर्गणसानु

॥ १२० ॥ लज्जाविस्मयसंयुक्तोहरोप्यायान्निजास्पदम् ॥ अतोयस्मानुषीयोनौसुरतंशङ्करोकरोत् ॥ १२१ ॥ तस्मान्निःसं
 शयंराजन्निमान्तरावतीसतीम् ॥ दयस्वतनयावेतौभर्गस्यप्रतिपालय ॥ १२२ ॥ औब्धुवाच ॥ ततःसराजाश्रुवैनारद
 स्यमुखतदा ॥ आत्मनःशम्भुरूपत्वद्वैरीतारावतीतिच ॥ १२३ ॥ मनुष्ययोनावुत्पन्नावुमावृषभकेतनौ ॥ श्रुत्वातिहर्षितो
 राजाविस्मितोनारदम्पुनः ॥ १२४ ॥ पप्रच्छमुनिशार्दूलविविज्ञातुमितिचात्मनः ॥ शङ्करश्चगौरीत्वन्तारावत्याःसमक्षतः ॥
 ॥ १२५ ॥ यथाहन्तन्नपश्यामितन्माञ्ज्ञापयनिश्चितम् ॥ नारदउवाच ॥ अङ्कुतारावतोङ्कृत्वाअक्षिणीत्वन्निमीलय ॥ १२६ ॥
 क्षणन्तरावतीचापिनिमीलयतुचक्षुषी ॥ निमील्यपश्चाद्राजेन्द्रन्मीलयततोद्रुतम् ॥ १२७ ॥ ततस्तेशाश्वभञ्जानंरूपञ्चा
 पिभविष्यति ॥ इत्युक्तोनारदेनाथसराजाचद्रशेखरः ॥ १२८ ॥ वामेनपाणिनाधृत्वादेवीतारावतीसतीम् ॥ चक्षुषीचतया
 सार्द्धन्निमील्योन्मील्यत्क्षणात् ॥ १२९ ॥ तन्निमीलनकालेनतस्यभूच्छम्भुरूपता ॥ गौरीरूपाभवदेवीततस्तारावतीस
 ती ॥ १३० ॥ अहंशम्भुरहङ्गैरीतिविज्ञानन्तयोरभूत् ॥ ततःप्रोवाचतंशम्भुन्नारदःप्रहसन्निव ॥ १३१ ॥ शम्भुःसाक्षाद्भवा
 न्गौरीदेवीतारावतीस्वपम् ॥ प्रत्यक्षन्तेमहाभागसम्पश्यात्मानमात्मना ॥ १३२ ॥ ततोराजाभवत्वेवमित्युक्ताथस्वकान्त
 नुम् ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानन्दशभिर्बहुभिर्न्युतम् ॥ १३३ ॥ त्रिशूलखट्वाङ्गधरंशक्त्यादिधृतहस्तकम् ॥ वृषभोपरिसंस्थ

न्तुजटाजूटविभूषितम् ॥ १३४ ॥ ताराश्चविद्युद्गौराङ्गीम्पद्महस्तांशुभाननाम् ॥ वीक्ष्यसम्प्रत्ययम्प्रापज्ञानेनापितदाल्म
 नि ॥ १३५ ॥ ततस्तुनारदःप्राहशणराजन्वचोमम ॥ नृयो नो विष्णवीमायायुवाग्म्यूष्वममोहयत् ॥ १३६ ॥ तेन तेन शरीरेण श
 म्भुत्वन्नेक्षितन्लया ॥ अधुना दर्शिता ते द्यशम्भुना शम्भुरूपता ॥ १३७ ॥ निमील्य नयनद्वन्द्वम्पुनस्त्वय्याहिमर्च्यताम् ॥ आ
 साद्यमानसम्भावमादेहान्तं स्थिरो भव ॥ १३८ ॥ तथा तारावती देवी तूर्णम्भवतु मानुषी ॥ और्व्व उवाच ॥ आत्मनो देवरूपत्व
 ज्ञात्वा दृष्ट्वा च क्षुषा ॥ १३९ ॥ जातसम्प्रत्ययो राजान्यमीलयतलोचने ॥ ततस्तारावती देवी न्यमीलयतचक्षुषी ॥ पुन
 स्तौमानवौ जातौ महिषी नृपतिस्तथा ॥ १४० ॥ उन्मीलयतौ तेन त्राणिमानुषत्वन्तदात्मनोः ॥ दृष्ट्वा आवान्तथामर्त्याविति ज्ञा
 नमभूत्तयोः ॥ १४१ ॥ ततो विमोहितौ तौ तदम्पतीविष्णुमायया ॥ अहं राजा च महिषी अहमित्यभवन्मतिः ॥ १४२ ॥ तस्यां
 सुतौ तु जायायान्देवांशवितितन्मती ॥ आवां स्थिता कलामग्निं अभूताश्चातचिह्नितौ ॥ १४३ ॥ ततः सराजान्यगदत्तम्ननिन्ना
 रदम्मुदा ॥ सत्यमेतत्त्वया प्रोक्तङ्कुरिष्येवचनन्तव ॥ १४४ ॥ पालयिष्येशम्भुपुत्राँसत्यलभ्यसदैव हि ॥ किन्वेतौमनिशादूलत्वं स
 स्फुरयथाविधि ॥ १४५ ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ ततस्तयोन्नमचेकनारदो वचनान्नपृ ॥ ज्येष्ठो भैरवनामा भूद्गुरोः पुत्रो भयङ्कुरः ॥
 ॥ १४६ ॥ वेतालसदृशः कृष्णो वेतालो भूत्तथापरः ॥ इति चेक्रेतयोन्नमिदेवर्षिर्ब्रह्मणः सुतः ॥ १४७ ॥ अन्याश्च सव्वा

न्तसंस्कारान्नादोर्मुनिसत्तमः ॥ चकारक्रमशोवाक्याच्चन्द्रशेखरभूतः ॥ १४८ ॥ एवंस्वर्वात्मसंशयांस्तुमच्छिद्यमुनिस-
 त्तमः ॥ संस्कृत्यभर्गतनयौविसृष्टस्तेनभूता ॥ १४९ ॥ ययावाकाशमार्गणकपृष्ठुसनारदः ॥ नारदेतुगतेराजामु-
 दितश्चन्द्रशेखरः ॥ १५० ॥ तारावत्यासमरेमेकरवीराहृयेपरे ॥ शम्भोरंशोहमित्येवङ्गैर्यस्तारावतीतिच ॥ १५१ ॥
 जातश्चदस्तदाराजशासमुचिराङ्क्षितिम् ॥ तनयौचहरस्याथतदवेतालभैरवौ ॥ १५२ ॥ ववृधातेमहात्मानौशरच्चन्द्रा-
 विवोद्यतौ ॥ चन्द्रशेखरभूपस्यतारावत्यान्नृपोत्तम ॥ १५३ ॥ त्रयःपुत्रामहावीर्यारूपसम्पत्समन्विताः ॥ ज्येष्ठस्तत्रोपरि-
 चरोदमनोऽलर्कएवच ॥ १५४ ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तुज्यायांस्तेभवंस्त्रयः ॥ एवमेतेत्रयःपुत्राश्चन्द्रशेखरभूतः ॥ १५५ ॥
 वेतालभैरवौचापिसद्योजातौहरात्मजौ ॥ समानभोगाववृधुश्चन्द्रशेखरभूतः ॥ १५६ ॥ पालितास्तुसभाय्यणसमानास-
 नवाहनाः ॥ इतिपञ्चसुतामहाबलाःपञ्चभूतसदृशाःकृताविधेः ॥ १५७ ॥ ववृधिरेप्रथमंसकलञ्जगत्समतीत्यमदाबलदर्पिताः
 ॥ १५८ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वापश्चाशत्तमोव्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ और्व्यउवाच ॥ ॥ अथकालक्रमेणववृद्धास्तेमहाबलाः ॥ ज्ञात्वा
 स्त्रज्ञानकुशलाःशास्त्रार्थपरिनिष्ठिताः ॥ १ ॥ सम्प्राप्तयौवनादोप्तादुर्द्वर्षाःपरिपन्थिभिः ॥ धर्मार्थज्ञानकुशलब्रह्मण्याःसत्य-
 वादिनः ॥ २ ॥ सदासहचरैरतत्रप्रीत्यावेतालभैरवौ ॥ अलर्कोदमनश्चैवतथोपरिचरस्त्रयः ॥ ३ ॥ सदासहचरानित्यम्भातरश्चान्द्र-

शंखराः ॥ त्रिज्वात्मजेषु नृपतेः सदोपरिचरादिषु ॥ ४ ॥ ममत्वमधिकन्नित्यम्प्रीतिस्नेहौ तथाधिकौ ॥ वेतालैर्भरवेचापि च
 न्द्रशेखरभूतः ॥ ५ ॥ नास्त्येवतादृशीप्रीतिर्यथादृशीतेषु जायते ॥ नतौदृष्ट्वासनपतिः कदाचिच्चन्द्रशेखरः ॥ ६ ॥ अ
 त्याहादयतेऽजस्रम्पुत्रबुद्धयप्यतेथवा ॥ तौवीरौधर्मकुशलौ महाबलपराक्रमौ ॥ ७ ॥ त्रैलोक्यविजयेदक्षौ शस्त्रास्त्राग्रामपार
 गौ ॥ ताभ्याम्बिभेते च नृपः कदाकिञ्चैकरिष्यतः ॥ ८ ॥ वेतालैर्भरवावेतौ मांसुतात्राज्यमेववा ॥ इतिचिन्तापरोराजनित्य
 मेव निरीक्षते ॥ ९ ॥ प्रणतावपि तत्पुत्रौ सम्यग्वेतालैर्भवौ ॥ अथोपरिचरं राजायौ वराज्येभ्यषेचयत् ॥ १० ॥ ज्यायांसमौर
 सम्पुत्रं सर्वराजगुणैर्युतम् ॥ यः पश्चात्सर्वभूपालान्योजयिष्यति नीतिभिः ॥ ११ ॥ राजोपरिचरो नाम सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥
 दमनाय ददौ दायं तथालङ्काराय भूमिभृत् ॥ १२ ॥ प्रभूतधनरत्नानि तथासनस्थान्बहून् ॥ तावतिनददौ ताभ्यान्दायवित्तानि भा
 गशः ॥ १३ ॥ वेतालैर्भरवाभ्यान्तु ततस्तौ मन्युराविशत् ॥ मन्युनाभिपरीतौ तौ विचरन्तावितस्ततः ॥ १४ ॥ नभोगमीप्सितां वो
 रौ तपसेचकृतोद्यमौ ॥ अनूढभाट्यौ सततन्निज्जनेन सतः सदा ॥ १५ ॥ तथाभूतौ तदापुत्रौ देवैर्वेतालैर्भवौ ॥ बुबुधेचिन्तया
 क्रान्ता देवी तारावती तदा ॥ १६ ॥ राजोपरिचराद्गतापत्युश्चन्द्रशेखरात् ॥ नोवाच किञ्चित्सुदतीच्छन्नन्तौ बोधयत्यपि ॥ १७ ॥
 एतस्मिन्नन्तरे विद्वान्कापोतो मुनि सत्तमः ॥ चित्राङ्गदासङ्गभोगी सन्तुष्टः सुरतोत्सवैः ॥ १८ ॥ चित्राङ्गदाम्परित्यज्य सपुत्रां

सहचारिणीम् ॥ इयेषगन्तुन्तसेप्रोचेचित्राङ्गदाश्चसः ॥ १९ ॥ मुनिरुवाच ॥ चित्राङ्गदेतपस्तत्तुलमिष्यामितपोवनम् ॥
 किन्तेप्रियङ्कुरोमीहतन्मेवदमनोहरे ॥ २० ॥ चित्राङ्गदोवाच ॥ तम्बुरुश्चसुवर्चाश्चतनयोतवसुव्रत ॥ एतयोस्त्वम्मुनिश्रेष्ठ
 प्रियङ्कुरुयथोचितम् ॥ २१ ॥ माञ्चापिभिगिनीगेहेसंस्थाप्यद्विजसत्तम ॥ तदातपोवनङ्गच्छयदितेरोवतेनघ ॥ २२ ॥ इति
 श्रुत्वावचस्तस्याःकापोतोमनिसत्तमः ॥ हिरण्यार्थान्तामालोच्यकुबेरसदनर्थ्यौ ॥ २३ ॥ प्रार्थयित्वाकेरन्तुसुवर्णानंश
 तानिषट् ॥ निष्काणान्तुसहस्राणिसलेभेमनिसत्तमः ॥ २४ ॥ शवम्भारौश्चरत्नानामानीयचसुवर्गवैधैः ॥ पुत्राभ्याम्प्रददौवि
 प्रोभाथ्यैवैचविशेषतः ॥ २५ ॥ ततस्तांसहपुत्राभ्यान्तैर्द्वनैरपिभूरिभिः ॥ चित्राङ्गदामतेनाथपुत्रयोरपिसम्मते ॥ २६ ॥
 सुवर्चसन्तुम्बुरुश्चतथाचित्राङ्गदामपि ॥ आमन्त्र्यमुनिशाहूलःकरवीरपुरुष्यौ ॥ २७ ॥ तत्रगत्वासकापोताराजानञ्चन्द्रशे
 खरम् ॥ राजोपरिचरश्चैववाक्यमेतदुवाचह ॥ २८ ॥ इयङ्कुत्सथजाभूपतवैवविदितापुरा ॥ सद्योजातौतैथवास्यामेतौ
 मेतनयौशुची ॥ २९ ॥ एभिर्वित्तैःसमम्पुत्रौममत्वम्प्रतिपालय ॥ राजोपरिचरश्चापिपालयत्विहमीसुतौ ॥ ३० ॥ अपुत्रस्य
 नृपःपुत्रोनिर्धनस्यधनमृपः ॥ अमातुर्जननीराजाल्यतातस्यपितानृपः ॥ ३१ ॥ अनाथस्यनृपोनाथोऽह्यभर्तुःपार्थिवःपतिः ॥
 अभृत्यस्यनृपोभृत्योन्पृण्वनृणांसखा ॥ ३२ ॥ सवर्देवमयोराजातस्मात्त्वामर्थयेनृप ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ ततःसरा

१ विवर्षीव धराब्जौउभयतोऽब्जशिष्येस्तन्धबाह्वोकाग्रतेतैर्दक्षिणैः ॥

जातम्प्राहमनिमेवद्विजोत्तमम् ॥ ३३ ॥ करिष्येत्त्वद्वचश्चाहं राजोपरिचरश्चसः ॥ अथचित्राङ्गदां राजाजग्राहमनिसम्भ
 ते ॥ ३४ ॥ सुतौ च तस्य सधनौ ज्यायसे सूनवेददौ ॥ सचोपरिचरः प्रादाद्राज्यमद्वै सुवच्चैसे ॥ ३५ ॥ तथैव सचिवाध्यक्ष
 मकरोत्तुम्बुरुन्तदा ॥ कापोतश्चापि सुप्रीतः पुत्राद्विसमवेक्ष्य च ॥ ३६ ॥ जगामामन्यन्तु पतितपसे च तपोवनम् ॥ पथि गच्छ
 न्त्स कापोतः शम्भुपुत्रौ मनोहरौ ॥ ३७ ॥ एकाकिनौ चरन्तौ तस्यार्था चन्द्रमसाविव ॥ तयोर्ददर्श च तदा वदने वानराकृती ॥ ३८ ॥
 स्मृत्वा पूर्वकथान्दृष्ट्वा तावदृच्छत पोधनः ॥ कौयुवान्देव गन्धर्वाभौ चरन्तौ विजने पथि ॥ ३९ ॥ एकाकिनौ नरश्रेष्ठौ तन्मेव दत्त
 मीरितम् ॥ अथ तौ प्राणिपत्यैनं सम्भाष्य च समञ्जसम् ॥ ४० ॥ कापोताख्यम्भुनिश्रेष्ठमचतुःशङ्करात्मजौ ॥ चन्द्रशेखरपु
 त्रौ तौ तारावत्यां समुद्रतौ ॥ ४१ ॥ विदित्वम्भुनिशार्दूलप्रणमावः पदन्तव ॥ अवज्ञाव्योक्ष्य नृपेतरावयोः सततम्भुने ॥ ४२ ॥
 एकाकिनौ निर्जनेषु भ्रमावो मन्युना सदा ॥ किमर्थमात्मजौ पुत्रौ प्राणतौ सतततृपः ॥ ४३ ॥ अवज्ञाय महाभागदायमात्र
 दिस्सति ॥ तस्मादावान्तपस्तप्तुमिच्छावोद्विजसत्तम ॥ ४४ ॥ उपदेशप्रदानेन चानुगृह्णाति चेद्भवान् ॥ ततस्तयोर्वचः श्रुत्वा त्र
 हस्यम्भुनि सत्तमः ॥ ४५ ॥ भूतभव्यभवज्ज्ञानस्ताविदम्भुनि रब्रवीत् ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ नयुवान्तनयौ तस्य चन्द्रशेखर
 भूपतेः ॥ ४६ ॥ तारावत्यां समत्पन्नौ भवन्तौ शङ्करात्मजौ ॥ सद्योजातो महावीर्यौ विताल्लवे च सम्भूतौ ॥ ४७ ॥ भृङ्गिम

हाकालसञ्ज्ञैशापाद्वरणिमागतौ ॥ युवयोरत्रतैवैनदायन्दिस्तितिप्रियम् ॥ ४८ ॥ गच्छन्तं शरणन्तातं शङ्करवृषभध्व
 जम् ॥ स एव युवयोः सर्व्वङ्कुरिष्यति महेश्वरः ॥ ४९ ॥ किञ्चैत्युग्रेण तपसा चिरकालफलेन वै ॥ इत्युक्त्वा मनिश दूलाः का
 पोतः परमात्मधृक् ॥ ५० ॥ भूतभयमवज्ज्ञानस्ताभ्यां सर्व्वमथो विवान् ॥ यथा भृङ्गि महाकालौ शतावनिमागतौ ॥ ५१ ॥
 यथा हरश्च गौरो च पृथिवीमागतौ नृप ॥ तारावती यथा शततैव मुनिनापुरा ॥ ५२ ॥ यथा तौ च समुत्पन्नौ तारावत्युदरे पुरा ॥
 यथा वानारदे नैव संशयच्छेद नृनये ॥ ५३ ॥ तत्सर्व्वङ्कुरयामास पुत्राभ्याङ्गिरिष्यतु ॥ तच्छ्रुत्वा तौ महात्मानौ तदा वेताल
 भैरवौ ॥ ५४ ॥ मदापरमया युक्तौ बभूवुर्न निन्दितौ ॥ मोदपुणैतदा भूत्वासिक्तौ विवसुधारसैः ॥ ५५ ॥ पुनः प्रच्छका
 पोतैर्वेतालो भैरवोऽपि च ॥ पितावयोर्महादेवस्त्वया सत्यमितीरितम् ॥ ५६ ॥ सोऽर्चनीयो यथावाभ्यां सिद्धये मुनिसत्तम ॥
 चावाभ्यामर्थ्यथाराध्यो यत्र वाराधितो हरः ॥ ५७ ॥ प्रसादमेष्यत्यचिरात्तत्रौ वदमहामते ॥ धन्यावनगृहीतौ नो यत्त्वयामु
 निसत्तम् ॥ ५८ ॥ विज्ञापितमिदं सर्व्वच्छल्यञ्चोद्धृतञ्च नौ ॥ पुनरावान्दयस्व त्वङ्कुराय मयमनो श्वर ॥ ५९ ॥ प्राप्स्यावो निचि
 राद्गर्गर्थ्यथा वदतथैव नौ ॥ मुनिरुवाच ॥ ६० ॥ शृणु त्वङ्कुराभ्याम्यद्यत्र वाराधितो हरः ॥ ६० ॥ नचिरादेव भवतो रायास्यतिस
 मक्षताम् ॥ नित्यमर्थ्यत्र महादेवो वसन् भवति तुष्टये ॥ ६१ ॥ युवान्तत्सम्प्रवक्ष्यामि स्थानङ्कुरम्प्रकाशितम् ॥ वाराणसीना

मपरीगङ्गातीरेमनोहरे ॥ ६२ ॥ वरणायास्तथाचासेम्मध्येचापाकृतिःसदा ॥ स्वयवृषध्वजस्तत्रनित्यव्यसतियोगिना
म् ॥ ६३ ॥ सदाप्रीतिकरोयोगीस्वयञ्चाप्यात्मचिन्तकः ॥ वियत्थासापुरीनित्यभग्नयोगबलादृता ॥ ६४ ॥ दिव्य
ज्ञानन्ददात्येषातत्रयोष्वितेनरः ॥ तस्मैस्वयम्महादेवःसंसारग्रन्थिमुक्तये ॥ ६५ ॥ सभूत्वापरमोयोगीमृतस्तत्रभवान्त
रे ॥ सुलभेनैवनिर्वाणमाप्नोतिहरसम्मतः ॥ ६६ ॥ योगयुक्तोमहादेवःपार्वत्यासहितःसदा ॥ देवगन्धर्व्यक्षणाम्ममानुषाणा
ञ्चनित्यशः ॥ ६७ ॥ ज्ञेयोहरःप्रकाशश्चक्षेत्रन्तच्चप्रकाशितम् ॥ नतत्रकामदोदेवो नचिराच्चप्रसीदति ॥ ६८ ॥ आराधितश्चिरम्प्रो
त्यानिर्वाणायप्रसीदति ॥ गौर्याविवर्जितासातुपुरीतत्रनगच्छति ॥ ६९ ॥ योगस्थानम्महाक्षेत्रङ्कुदाचिदपिशाङ्करी ॥ आस
न्नय्युधयोःक्षेत्रमिदव्यारणसीतुयत् ॥ ७० ॥ कथितभ्रातिदूरैववर्त्तेनरसत्तमौ ॥ अपरन्तुप्रवक्ष्यामिगुह्यम्पोठंसदाञ्चितम्
॥ ७१ ॥ हरगौरीसमायुक्तम्परन्धर्म्मार्थकामदम् ॥ तपसाचातितीव्रेणचिराद्भवतिमोक्षदम् ॥ ७२ ॥ नचिरात्कामदम्पुण्यङ्गे
त्रम्पौठिन्निगद्यते ॥ चिरान्तुकामदोदेवो नचिराद्यत्रज्ञानदः ॥ ७३ ॥ तत्क्षेत्रमिति लोकेषु गद्यते पूर्ववन्दिभिः ॥ कामरूपम्महापी
ठङ्कुद्धादुह्यतमम्परम् ॥ ७४ ॥ सदासन्निहितस्तत्रपार्वत्यासहशङ्करः ॥ नचिरात्पूजितोदेवस्तस्मिन्पौठेप्रसीदति ॥ ७५ ॥
पार्वतीचानुगृह्णातिभग्नभक्तनुतत्रैव ॥ ददातिनचिरात्कामम्भक्तायपरमेश्वरः ॥ ७६ ॥ तन्तुपौठम्प्रवक्ष्यामिशृणुतंसाम्प्रत

म्यैवाम् ॥ कस्तोयानदीपूर्वव्यावद्विस्वसिनीम् ॥ ७७ ॥ त्रिशदोजनविस्तीर्णयौजनकशतायतम् ॥ त्रिकोणद्वुष्णवर्णश्च
 प्रभूताचलपूरितम् ॥ ७८ ॥ नदीशतसमायुक्तङ्कामरूपप्रकीर्तितम् ॥ शम्भुनेत्राग्निनिर्दग्धः कामः शम्भोरनुग्रहात् ॥ ७९ ॥ त
 त्ररूपयैतः प्रापकामरूपन्तन्तोभवत् ॥ तस्य पीठस्य वायव्यान्त्रैऋत्याम्ध्यभागतः ॥ ८० ॥ ऐशान्याश्च तथाग्नेय्याम्मध्यपा
 श्वैश्च शङ्करः ॥ स्वमाश्रमपदङ्कत्वापङ्कस्थानेषु शोभनम् ॥ ८१ ॥ नित्यव्वसति तत्रापि पार्वत्या सह नर्मभिः ॥ मध्यदेवी गृहन्तत्र
 तदधीनस्तु शङ्करः ॥ ८२ ॥ नीलाख्ये पर्वते श्रेष्ठे पार्वती तत्र तिष्ठति ॥ ऐशान्यान्नाटकैश्च शङ्करस्य महाश्रमम् ॥ ८३ ॥ नि
 त्यव्वसति तत्रेशस्तदधीना च पार्वती ॥ अपरे चाश्रमाः सन्ति हरगौर्याः सदातनाः ॥ ८४ ॥ नैतयोः सदृशः कोपि विद्यते शङ्क
 राश्रमः ॥ यत्राराध्यो महादेवो भवद्भान्नरसत्तमौ ॥ ८५ ॥ तत्स्थानम्भनसादाय प्रसादयदृषध्वजम् ॥ वेतालभैरवावचतुः ॥
 कामरूपङ्गमिष्यावोरहस्यन्नाटकाचलम् ॥ ८६ ॥ गौरीहरौ स्थिता यत्र नित्यं सन्निहिता मुने ॥ आराधनीयो भूते शोध्यवश्यमि
 ह चावयोः ॥ ८७ ॥ यथैवाराधयिष्यावस्तथा चक्षुर्द्विजोत्तम ॥ येन मन्त्रेण वा देवो न चिरात्तु प्रसीदति ॥ ८८ ॥ तत्त्ववैदमहा
 भागानुग्रहोऽस्यावयोर्यदि ॥ ८९ ॥ नाटकम्पर्वतश्रेष्ठङ्गच्छतन्नरसत्तमौ ॥ ९० ॥ तत्र नित्यम् महादेवोरमतेऽ
 पर्णयासह ॥ सन्ध्याचले तत्र मुनिराराधयति शङ्करम् ॥ ९१ ॥ वशिष्ठो ब्रह्मणः पुत्रस्तथ्यैवामनुगच्छतम् ॥ सचमन्त्रसतन्त्र

श्रहराराधनकर्मणि ॥ ११ ॥ ज्ञापयिष्यति वाम्पृष्ठः किल वेतालभैरवौ ॥ तपसे गन्तुमिच्छामि नेदानीं कूलयापना ॥ १२ ॥ यु
 ज्यते ममतस्मान्मान्यजतां वीरसत्तमौ ॥ एवमुक्त्वा मुनिश्चेष्टः कापोतः प्रययौ वनम् ॥ १३ ॥ तौ तस्मिन्निघ्नमस्कृत्य जगत्तु
 र्भवनन्निजम् ॥ अथ तौ समयङ्कुल्वादीक्षितौ तपसे तदा ॥ १४ ॥ पितराव्यनुज्ञाप्य भ्रातृनन्यांश्च बान्धवान् ॥ प्रस्थान
 कूलमरूपाय च क्रतुस्तौ महामती ॥ १५ ॥ तौ गच्छन्तौ परिज्ञाय शङ्कुरोपि सहो मया ॥ देवान्स्त्वानवाचे दंसांस्त्वयि न्नवसे
 न्द्रकान् ॥ १६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ पुत्रौ मे तपसे यातः साम्प्रतं सुरसत्तमाः ॥ ममाराधनचित्तौ तौ तौ दयध्वंसुरेश्वराः
 ॥ १७ ॥ संस्कृत्य तपसा चैतौ पुत्रौ वेतालभैरवौ ॥ गाणपत्ये नियोक्ष्यामि तौ संस्कृष्वन्तु निर्जराः ॥ १८ ॥ अनेनैव शरीरेण
 तौ गणेशत्वमाप्स्यतः ॥ तपसा ततयोः कायौ भावन्त्यक्कातुमानुषम् ॥ १९ ॥ यथा म्रतः सौरभा वद्विवास्यामि त्यहन्तथा ॥
 इत्युक्त्वा वामदेवोऽपि पार्वत्या सह पुत्रकौ ॥ १०० ॥ गच्छन्तौ वियतास्नेहा तपश्चादनययौ शिवः ॥ शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वे दि
 कपालाश्च तथा परे ॥ १ ॥ सर्वे हरश्चानुजग्मरु न गच्छन्तमात्मजौ ॥ अथ तौ तनदीम्नाप्य कृष्णाजिनधरौ तदा ॥ २ ॥ आददे
 तापसम् भावङ्गुलान्दृष्ट्वतीम् ॥ तपस्विनौ तौ देवेन त्र्यम्बकेनाथया लितौ ॥ ३ ॥ देवैः सह तदा यातौ कामरूपा ह्वया श्रमम् ॥
 आसाद्य कामरूपन्तु करतोयानदीजले ॥ ४ ॥ उपस्पृश्य ततस्तौ तनून् दिक्पुण्ड्रभृपोत्तम ॥ तत्र तस्मात्ताप्युपस्पृश्य नदीङ्गुवाजटो

द्भवाम् ॥ ५ ॥ तत्राप्युपरुष्यथतौर्नन्दनन्तपसाधृतम् ॥ प्रणम्यजलिषन्देवञ्जमतुर्नाटकाचलम् ॥ ६ ॥ नाटकाचलमा
 साद्यप्रणम्यवृषभध्वजम् ॥ आराधनोपदेशायकापोतस्यवचःस्मरन् ॥ ७ ॥ जग्मतुर्दक्षिणाङ्काष्टायत्रसन्ध्याचलः
 स्थितः ॥ कान्तानामनदीतत्रवशिष्टेनानवतारिता ॥ ८ ॥ तस्यास्तीरेमहाशैलः स्निग्धच्छयालतातरुः ॥ सन्ध्याब्जैश्शिष्टः कृत
 वौस्तत्रयस्माद्विधेः सुतः ॥ ९ ॥ अतः सन्धाचलन्नामतस्य गायन्ति देवताः ॥ तत्रासाद्यवशिष्टन्तुसाक्षादिवहुताशनम् ॥
 ११० ॥ आराधयन्तद्भिरिहान्ध्यानसय्यैकमानसम् ॥ तपःश्रयादीप्यमानन्द्वितीयमिव भिरुकरम् ११ ॥ प्रणम्यपु
 रतस्तस्य तदवेतालभैरवौ ॥ प्राञ्जलीतस्य तुर्भूपविनयानतकन्धरौ ॥ १२ ॥ इदञ्चाप्युचतस्तौ तत्प्रणमन्तौ विधेः सुत
 म् ॥ तारावत्यां समुत्पन्नौ चन्द्रशेखरभूतः ॥ १३ ॥ क्षेत्रे भर्गस्य तनयावावाञ्जानी हिमानुषौ ॥ आराधयितुमिच्छावो
 हरङ्काथ्यस्य सिद्धये ॥ १४ ॥ वाञ्छितस्य यदिव तन्नावनगङ्गासिसुव्रत ॥ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा वशिष्टो मुनि स तमः ॥ १५ ॥
 उवाचेति युवाञ्जनातौ मया सत्यं हरश्मजौ ॥ हरस्याराधनङ्काथ्यैर्युवयोर्नरसत्तमौ ॥ १६ ॥ तत्रास्ति मम कृत्यङ्कितद्वा
 प्रतमनिन्दितौ ॥ वृषध्वजाराधनाय युवयोस्तु प्रयोजनम् ॥ १७ ॥ विद्यते तन्निमित्तयै तत्सिद्धमवधारय ॥ वेतालभैरवा
 बूधतुः ॥ येन मन्त्रेण न चिरात्सम्यगाराधितो हरः ॥ १८ ॥ प्रसादमेष्यत्यवनौ तन्नातौ वदमहामने ॥ यथाचाराधयिष्या

वस्तन्त्रयैद्यादृशः क्रमः ॥ १९ ॥ तत्सर्व्वम्मुनिशार्दूलवक्तुमर्हसिचोत्तरम् ॥ यथात्वदुपदेशेनप्राप्स्यवोनचिराद्वरम्
 ॥ १२० ॥ तथाचावाम्मुनिश्रेष्ठत्वनुशाधिनतौत्वयि ॥ वशिष्ठउवाच ॥ प्रसन्नएवभवतोर्व्वेषकेतुः सहोमया ॥ २१ ॥
 नचिरात्स्वयमेवात्रप्रसादश्चसमेप्यति ॥ सर्व्वैर्देवगणैः सार्द्धसभाख्यैर्वृषभध्वजः ॥ २२ ॥ आकाशमार्गेणायातः
 पालयन्स्वसुतौगृहात् ॥ किन्तुभानुषदेहौवामधिवास्यतपोव्रतैः ॥ २३ ॥ स्वयन्नेष्यतिकैलासङ्गणपत्येनियोज्यवा
 म् ॥ अहश्चाप्युपदेक्ष्यामियथाभगर्ग्यैवानुद्रुतम् ॥ २४ ॥ प्राप्स्यथः पार्व्वतीपुत्राविकाग्रंशणतन्तुतत् ॥ चिराल्प्रसीदति
 ध्यानान्नचिराद्व्यानपूजनात् ॥ २५ ॥ तस्माद्भानम्पूजनश्चकथयाम्यद्यतत्त्वतः ॥ तेजोमयः सदाशुद्धोज्ञानामृतविवर्द्धितः
 ॥ २६ ॥ जगन्मयश्चिदानन्दः शौरिब्रह्मस्वरूपधृक् ॥ महादेवोमहामूर्त्तिर्महायोगयुतः सदा ॥ २७ ॥ जगन्तितस्यरू
 पाणितानिकोगदितुङ्गमः ॥ किन्तुयैरिहरूपैस्तुविवरत्येषशङ्करः ॥ २८ ॥ तेषाख्यैर्मन्त्रज्ञानगम्यन्तत्रेष्टन्निगदामिवाम् ॥
 प्रथमंशणतम्मन्त्रन्ततानुध्यानगोचरम् ॥ २९ ॥ ततः क्रमन्तपजायाः क्रमाद्वृत्तन्नर्षभौ ॥ समस्तानांस्वराणान्तुदीर्घाः श्रे
 ष्ठाः सविन्दुकाः ॥ १३० ॥ ऋत्विगान्याः सार्द्धचन्द्राउपान्तेनाभिसंहिताः ॥ एभिः पञ्चाक्षरैर्मन्त्रम्पञ्चवक्त्रस्यकोर्तितम् ॥ ३१ ॥
 क्रमात्सम्पदसन्दोहनादगौरवसञ्ज्ञकाः ॥ प्रासादस्तुभवेच्छेषः पञ्चमन्त्राः प्रकीर्त्तिताः ॥ ३२ ॥ एकैकनतथैकैकव्यैक

मन्त्रेणपूजयेत् ॥ एकं समुदितङ्कुत्वापञ्चभिर्वाप्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ प्रासादेनाथवापञ्चवक्रन्देवप्रपूजयेत् ॥ सम्मदा
 दिषुमन्त्रेषुप्रासादस्तुप्रशस्यते ॥ ३४ ॥ शम्भोःप्रासादेनैषयस्मादृतस्तुमन्त्रकः ॥ तेनप्रासादसञ्ज्ञोयङ्कथ्यतेमुनि
 सत्तमैः ॥ ३५ ॥ तस्मात्सर्वेषुमन्त्रेषुप्रासादःप्रीतिदःपरः ॥ आमोदकारकःशम्भोर्मन्त्रःसम्मदउच्यते ॥ ३६ ॥ म
 नःप्रपर्णाच्चापिसन्दोहःपरिकीर्तितः ॥ आकर्षकोभवेन्नादोगुरुत्वाद्वारवाह्वयः ॥ ३७ ॥ एतद्यस्तंसमस्तश्चमन्त्रशम्भोः
 प्रकीर्तितम् ॥ पञ्चाक्षरन्तुयन्मन्त्रम्पञ्चवक्रस्यकीर्तितम् ॥ ३८ ॥ युवान्तेनैवमन्त्रेणआराधयतमोश्वरम् ॥ ध्यानञ्चशर्ण
 वक्ष्यामिसम्यगेतालभैरवौ ॥ ३९ ॥ पञ्चवक्रमहाकायश्चटजटविभूषितम् ॥ चारुचन्द्रकलायुक्तमूर्ध्निव्यालौघभूषितम्
 ॥ १४० ॥ बाहुभिर्दशभिर्युक्तंयौघचर्मवराम्बरम् ॥ कालकटधरङ्कुठेनागहारोपशोभितम् ॥ ४१ ॥ किरीटबन्ध
 नम्बाहुभूषणञ्चभुजङ्गमान् ॥ विद्यतंसर्वगात्रेषुज्योत्स्नाधिपतसुरोचिषम् ॥ ४२ ॥ भूतिसालिलससर्वोद्गमेकैकत्रिभि
 स्त्रिभिः ॥ नेत्रैस्तुपञ्चदशभिर्ज्योतिष्मद्भिर्विराजितम् ॥ ४३ ॥ वृषभोपरिसंस्थन्तुगजकृतिपरिच्छदम् ॥ सद्योजातव्याम
 देवमघोरञ्चतःपरम् ॥ ४४ ॥ तत्पुरुषन्तथेशानम्पञ्चवक्रम्प्रकीर्तितम् ॥ सद्योजातम्भवेच्छुद्धशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥
 ॥ ४५ ॥ पीतवर्णन्तथासौम्यवर्णमदेवम्मनोहरम् ॥ नीलवर्णमघोरन्तुदंष्ट्राभोतिविवर्द्धनम् ॥ ४६ ॥ रक्तन्तत्पुरुषन्देवन्दि

व्यमूर्तिमनोहरम् ॥ श्यामलश्चतेशानसर्वदेवशिवात्मकम् ॥ ४७ ॥ चिन्तयेत्पश्चिमेत्वाद्यन्दितीयन्तथोत्तरे ॥ अधोर
न्दक्षिणेदेवम्पुर्वतत्पुरुषन्तथा ॥ ४८ ॥ ईशानंमध्यतोज्ञेयश्चिन्तयेद्भक्तितत्परः ॥ शक्तित्रिशलखट्वाङ्गवरदाभयदंशिवम् ॥
॥ ४९ ॥ दक्षिणेष्वहस्तेषुवामेष्वपितःशृणु ॥ अक्षसूत्रम्बीजपरम्भुजगण्डमैरूपलम् ॥ ५० ॥ अष्टैश्वर्यसमायुक्तन्ध्याये
त्तुहद्रतंशिवम् ॥ एवञ्चिन्तयेद्भानेमहादेवश्चगत्पतिम् ॥ ५१ ॥ चिन्तयित्वाद्वारपालाङ्गणेशादीन्प्रपूजयेत् ॥ विशुद्धि
म्पञ्चभूतानाश्चिन्तयित्वाततोमुहुः ॥ ५२ ॥ अष्टमूर्त्तौस्ततःपश्चात्पूजयेदष्टनामभिः ॥ आसनानिचतस्यथपूजयेत्सकला
नितु ॥ ५३ ॥ भावादीन्यष्टपुष्पाणिहृदेवविनियोजयेत् ॥ नाराचमुद्रयातस्यताडनम्परिकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ विसर्जनन्धे
नमद्रान्दर्शयित्वाविधानतः ॥ निर्माल्यधारिण्डुय्यात्सदाचण्डेश्वरन्धिया ॥ ५५ ॥ प्रत्येकम्पञ्चभिर्मन्त्रैरङ्गादीनिप्रमा
जयेत् ॥ सम्मदादिभिरेतस्यपुर्व्वोक्तैर्नरसत्तमौ ॥ ५६ ॥ बालाक्ष्येष्ठाङ्गान्तथारौद्रिङ्गालीश्वतदनन्तरम् ॥ कलविक्रिणीन्देवी
म्बलप्रमथिनीन्तथा ॥ ५७ ॥ दमनीं सर्वभूतानाम्मनोन्मथिनीन्तथैवच ॥ अष्टौताःपूजयेद्देवीः क्रमाच्छभोश्चप्रीतये ॥ ५८ ॥
एवंशिवम्पूजयित्वाध्यानतत्परमानसः ॥ जपेन्मालांसमादायमन्त्रन्ध्यात्वातथागुरुम् ॥ ५९ ॥ एकम्पञ्चाक्षरम्मन्त्रमेकम्प्रा
सादमेववा ॥ तच्छक्तमनसौजह्वाशीघ्रसिद्धिमवाप्स्यथ ॥ ६० ॥ इतिवाङ्मथितम्मन्त्रन्ध्यानपूजाक्रमन्तथा ॥ गच्छतन्नाटकं

शैलन्तत्राराधयंतंहरम् ॥ ६१ ॥ वेतालभैरवावचतुः ॥ पञ्चाक्षरस्तुमन्त्रोयन्धृतस्त्वत्सम्पत्तेमुने ॥ अनेनैवहरन्देवम्पूज
 यिष्यावेहेमुदा ॥ ६२ ॥ इत्युक्तातत्रमस्कृत्यतदावेतालभैरवौ ॥ जग्मतुर्नाटकशैलवैशिष्टानुमतेनृप ॥ ६३ ॥ तत्रास्तिस
 रसीरम्यासुसम्पूर्णमनोहरा ॥ सर्वदास्वच्छसलिलाप्रफुल्लकमलोत्पला ॥ ६४ ॥ तस्यास्तीर्गितुविपुलःसुमनोजोहरा
 श्रमः ॥ सर्वदादानवेद्वैःकिन्नरैःप्रमथैस्तथा ॥ ६५ ॥ रक्षतेनृपशार्दूलनृत्यवादनतत्परैः ॥ यस्मान्नटतितत्रेशोनित्यङ्कितुकुत
 त्परः ॥ ६६ ॥ तस्मान्नाटकनाम्नासौशैलराजःप्रगीयते ॥ छत्राकारन्तुतेशैलम्मनोज्ञशङ्करप्रियम् ॥ ६७ ॥ आसाद्ययत्रसर
 सीतत्रागत्वातुतौतदा ॥ नचैवापश्यतान्तत्रहराश्रममनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ गन्तुञ्चैवाश्रमस्थानंतांनैवाशकतान्नृप ॥ ततोहर
 म्प्रणम्याशुतस्यैवसरसरस्तटे ॥ ६९ ॥ निर्मायस्थण्डिलञ्चारुवशिष्टोक्तक्रमेणतु ॥ हरमाराद्धुमारभेवेतालाभैरवोपिच
 ॥ १७० ॥ आराधयन्तौभूतेशन्तौतदाशङ्करात्मजौ ॥ दृष्ट्वाहरोदेवगणैःसार्द्धन्तास्मिस्तुपर्वते ॥ ७१ ॥ अधित्यकायान्यवस
 त्स्वाश्रमेपर्णयासह ॥ अधोभागेसरस्तैरितपस्यन्तौहरात्मजौ ७२ ॥ स्थितौदृष्ट्वादेवगणैःसहितःशङ्करःस्थितः ॥ नृत्यमदे
 लशब्दोयोहरस्यसततम्भवेत् ॥ ७३ ॥ शृणुतस्तौतदाशब्दङ्गन्तुद्रष्टुम्लभ्यते ॥ हरेणाधिष्ठितःशैलःसर्वदेवगणैःसह ॥ ७४ ॥
 राजतेस्मतदाभूपसुधम्मर्मावासवीयथा ॥ ध्यायतोस्तुतदातत्रागवान्दृषध्वजः ॥ ७५ ॥ नचिरादेवतस्याभूद्व्यानमा

गेषु निश्चलः ॥ तौ पूजयन्तौ गच्छन्तौ स्थितौ वाचन्द्रशेखरम् ॥ ७६ ॥ नैव तत्पुजतुश्चित्तैः कदापि दुःखं निप ॥ पञ्चाक्षरेण मन्त्रे
 ण पूजयन्तौ वृषध्वजम् ॥ ७७ ॥ व्यतिचक्रम तस्तौ तु सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ निराहारौ यताहारौ हरसंस्कृतमानसौ ॥ ७८ ॥ तपसा
 निन्यतुर्वर्षान्सहस्रैश्चैकवर्षवत् ॥ गते वर्षसहस्रे तु स्वयमेव वृषध्वजः ॥ ७९ ॥ प्रसन्नस्तु तयोर्भूत्वा प्रत्यक्षत्वमुपागतः ॥ त
 न्तु प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा तदा वेतालभैरवौ ॥ ८० ॥ वृषध्वजन्तुष्टुवर्षान् गम्यम्पुनः स्थितम् ॥ हररूपं यथाध्यातुं हृदयं तन्तेजसो
 ज्ज्वलम् ॥ ८१ ॥ तथा दृष्ट्वा तदा वेतालभ्याम्बुशिशोमनसानुतः ॥ वेतालभैरवावचतुः ॥ पञ्चवक्त्रमहाकायं सर्वज्ञानमयम्परम्
 ॥ ८२ ॥ संसारसागरत्राणम्प्रणमावो वृषध्वजम् ॥ त्वम्परः परमात्मा च परेशः पुरुषोत्तमः ॥ ८३ ॥ त्वङ्कटस्थो जगद्व्यापी प्रधानः
 परमेश्वरः ॥ रूपात्मा त्वम् महातत्त्वन्तत्त्वज्ञानालयः प्रभुः ॥ ८४ ॥ साङ्ख्ययोगालयः शुद्धोगुणत्रयविभागवित् ॥ त्वन्नित्य
 स्वमनित्यश्च जगत्कर्तालयः स्मृतः ॥ ८५ ॥ एकोनेकस्वरूपश्च शान्तचेष्टा जगन्मयः ॥ निर्विकारो निराधारो नित्यानन्दः
 सनातनः ॥ ८६ ॥ त्वविवैणुस्त्वम् हेन्द्रस्त्वम्ब्रह्मा त्वञ्जगताम्पतिः ॥ योरूपरूपेश्वरस्त्वनमालः सम्भूतिभूतो निरवग्रहश्च
 ॥ ८७ ॥ काङ्क्षयावतीर्णावगतप्रमाथी योगेश्वरो ज्ञानगतिस्त्वगम्यः ॥ प्रमेयरूपात्मधराशोभो भोगीन्द्रबद्धा मृतभोगतन्त्रः
 ॥ ८८ ॥ सूक्ष्माक्षरस्तत्त्वविदप्रमाथी त्वन्देव देवः शरणं सुराणाम् ॥ विकल्पमाना परिहीनदेहः शुद्धान्तधामानुगतैकविद्यः ॥

॥ ८९ ॥ वद्विष्णुरग्नः पुरुषः परात्मा त्वमिन्द्रियौ घस्य विचारबुद्धिः ॥ त्वन्नाथनाथः प्रभवः परेषाङ्गतिस्मनीनाम्परयोगि-
 म्यः ॥ १९० ॥ त्वम्भूधरो भागधरो ह्यनन्तो विश्वात्मनस्ते बहवः प्रपञ्चाः ॥ ज्ञानामृतस्यन्दकपणचन्द्रो मोहान्धकारस्य
 परः प्रदीपः ॥ १९१ ॥ भक्तात्मजानाम्परमः पिता त्वङ्कामे च पञ्चाननरूपधारी ॥ शारस्ताखिलानाम्प्रथमो विवस्वोऽस्तनपात्त्व
 न्तनपेगणौघान् ॥ १९२ ॥ त्वम्ब्रह्मरूपेण करोषि सृष्टिं विष्णुस्वरूपैः सततोऽस्थितिश्च ॥ त्वं रुरुद्ररूपी कुरुषे तथा न्तन्त्वतो न चान्य
 जगतीह वस्तु ॥ १९३ ॥ त्वं रात्रिनाथो दिवसेऽथ रश्मिश्च त्वमग्निरापः पवनो धरित्रो ॥ न भस्मस्तथा त्वङ्कृततन्त्रहोता त्वमष्टमूर्तिर्भवतो
 न चान्यत् ॥ १९४ ॥ अनन्तमूर्तिस्त्वहमस्य भावाग्निगद्यते चाष्टमयी त्रिमूर्तिः ॥ अनन्तमूर्तेः कथमन्यथा तिसङ्ख्या स्तिरूपस्य यद्
 ष्टमूर्तिः ॥ १९५ ॥ त्वन्व्यम्बकस्त्वन्निप्रगन्तश्च त्वं शम्भुरीशः शमनो विधाता ॥ सहस्रबाहुश्च हिरण्यबाहुः सहस्रमूर्तिस्त्वह ॥ १९६ ॥
 प्रभूतनेत्रस्तुषडर्द्धनेत्रः प्रभूतबार्दुदंशबाहुरीशः ॥ प्रभूतभोगी मितभोगयुक्तो भोग्यानुसारो निखग्रहश्च ॥ १९७ ॥
 नित्यानित्यस्वरूपाय नित्यधामस्वरूपिणे ॥ परतत्त्वस्वरूपाय नमस्तुभ्यं शिवात्मने ॥ १९८ ॥ नान्तर्लिङ्गस्य स्यात्तन्वि-
 ष्णुना ब्रह्मणा तव ॥ तस्यावाङ्मिवैधास्यावः स्तुतिवाक्यव्यवध्वज ॥ १९९ ॥ स्वरूपयैस्य जानन्ति न देवानां पिदानवाः ॥ बा-
 लावावाङ्मथन्तु त्वां स्तोष्यावः परमेश्वर ॥ २०० ॥ भक्तिमात्रेण देवेश तवावष्टुषभध्वज ॥ कुर्वः प्रणामङ्गुरीश भयस्तुभ्य

त्रमोनमः ॥ १ ॥ ॥ और्व्युवाच ॥ इतिस्तुतोमहादेवोवेतालैरनमहात्मना ॥ भैरवेणापिराजेन्द्रप्रसन्नः प्राह तोतदा ॥ २ ॥
 ॥ भगवानुवाच ॥ तुष्टोस्मियवयोः पुत्रौष्टुणतव्वाँच्छितवैरम् ॥ दास्यामियवयोरिष्टप्रसन्नोहन्तपोव्रतैः
 ॥ ३ ॥ स्तुतिभिश्चदमैश्चापितथैकान्तानुचिन्तनैः ॥ मुहुर्मुहुः सुप्रसन्नश्चन्द्रास्यामिवांसुता ॥ ४ ॥ वेतालैर्वावूच
 तः ॥ तुष्टोसि यदि सत्यन्नो सत्यमावांसुतौ यदि ॥ वृषध्वजतवैवहतदेष्टुर्देहिनोवरम् ॥ ५ ॥ सुतभावेन पितरभ्यवन्तञ्ज
 गताम्पतिम् ॥ नित्यथैवावगच्छावस्तथादेहिवरन्तौ ॥ ६ ॥ नराज्यमभिकाङ्क्षुवोनधनन्नान्यदेववा ॥ तद्भक्त्यासे
 वनङ्कुन्तुतवेच्छावोष्टुषध्वज ॥ ७ ॥ तत्पादपङ्कजद्वन्द्वेनित्यम्मधुकरात्मताम् ॥ त्वयिप्रसन्नेनेत्राण्यगुगलेप्राप्नुतांसदा
 ॥ ८ ॥ इतो न्यथात्वच्चिन्ताभिस्त्वद्व्यानैस्त्वत्सपूजनैः ॥ कल्पकोटिसहस्राणि यान्तुसम्यक्कथावयोः ॥ ९ ॥ ततस्तद्वचनं
 श्रुत्वामहादेवोहसन्निव ॥ सर्वदेवगणैः सार्द्धं देवत्वमकरोच योः ॥ १० ॥ देवेन्द्रसम्मतैर्नवसुधामानीयनाकतः ॥ वेताल
 भैरवौ तानुपाययामासङ्करः ॥ ११ ॥ पीतेमृतेततस्तौ तमर्त्यतान्नरसत्तमौ ॥ अमर्त्यताम्परित्यज्यप्रापतुः शिवशक्तिः
 ॥ १२ ॥ तस्मिन्काले स्वपन्तौ तदिव्यज्ञानबलान्वितौ ॥ दिव्यरूपोपसम्पन्नौ भवतुररिन्दमौ ॥ १३ ॥ अभिन्नैर्नवदेहन
 देवत्वङ्गतयोस्तयोः ॥ प्राहशम्भुस्तदा तौ तसुतौ परमहर्षितौ ॥ १४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ अहन्तुष्टुस्तुयवयोः पा

र्वेतीन्दयिताम्म ॥ महत्तङ्काममाकाङ्क्षाराधयतमीश्वरीम् ॥ १५ ॥ तानेतनशक्नोमिदातुमिष्टसनातनम् ॥ सेवितुश्चमृतौ
 नित्यन्तस्मात्तांशरणव्रज ॥ १६ ॥ अचिरादेनभावेनप्रीतिन्देवीगमिष्यति ॥ अत्रवातत्रवागत्वातेनभावेनचाञ्चताम् ॥
 ॥ १७ ॥ इतिकालिकापुराणोत्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ एवञ्चदतिभूतशेतदवेतालभैरवौ
 ॥ प्राहतुर्व्यामकेशन्तौहर्षोत्फुल्लविलोचनौ ॥ १ ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥ पार्वल्यानहिजानीवोध्यानम्मन्त्रविविधन्तथा ॥
 कथमाराधयिष्यावोभागवत्सम्यगुच्यताम् ॥ २ ॥ श्रीभागवानुवाच ॥ महामायाविविधम्मन्त्रङ्कल्पश्चभवतोःसुतो ॥ उपदे
 क्ष्यामितत्त्वेनयेनसर्व्वम्भविष्यति ॥ ३ ॥ और्व्वउवाच ॥ इत्युक्त्वासमहामायाध्यानम्मन्त्रविविधन्तथा ॥ कथयामास
 गिरिशस्तयोःसम्यङ्कृतोत्तम ॥ ४ ॥ यदष्टादशभिःपञ्चाष्टपटलैश्चसभैरवः ॥ सनिर्णयविधिङ्कल्पनिबबन्धशिवामृते ॥ ५ ॥
 सगरउवाच ॥ कीदृङ्मन्त्रपुराशभैरवोचदुभयोस्तयोः ॥ येनाराध्यमहामायान्तौगणेशत्वमापतुः ॥ ६ ॥ सकल्पंसह
 स्यश्चसाङ्गन्तच्छ्रोतुमत्सहे ॥ और्व्वउवाच ॥ दशाष्टपटलैर्यत्तनिबबन्धसभैरवः ॥ ७ ॥ बहुत्वाङ्गदितुन्तस्यचिरेणैवतुशक्य
 ते ॥ तस्मात्सद्यःसमद्वृत्ययन्महादेवभाषितम् ॥ ८ ॥ सङ्क्षेपात्कथयेत्तत्त्वन्तच्छृण्वन्तृपोत्तम ॥ पृच्छन्तौपार्व्वतीमन्त्रन्तदावेताल
 भैरवौ ॥ ९ ॥ जगादसमहादेवःशणतम्मन्त्रकल्पकौ ॥ श्रीभागवानुवाच ॥ शृणुमन्त्रप्रवक्ष्यामिगुह्याद्गुह्यतमम्परम् ॥ १० ॥

अष्टाक्षरन्तुवैष्णव्यामहामायामहोत्सवम् ॥ अस्यश्रीवैष्णवीमन्त्रस्यनारदऋषिःशम्भुदेवताअनुष्टुप्छन्दःसर्वार्थसाध
 नेविनियोगः ॥ हान्तान्तपूर्वोरान्तश्चनान्तोणान्तस्तथैवच ॥ ११ ॥ कैकादशष्टादिषष्ठःखान्तोबिन्दुपुरःसरः ॥ एभिरष्टाक्ष
 रैर्मन्त्रशोणपत्रसमप्रभम् ॥ १२ ॥ ओंकारम्पूर्वतःकृत्वाजप्यसर्वैस्तसाधकैः ॥ महामन्त्रमिदं दुष्टैर्वैष्णवीमन्त्रसञ्ज्ञकम् ॥
 ॥ १३ ॥ मन्त्रङ्गुलेवरगतन्तस्मादङ्गप्रकीर्तितम् ॥ महादेवस्योङ्गमुखम्बीजमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १४ ॥ ओङ्काराक्षरबीजञ्चय
 कारःशक्तिरुच्यते ॥ सर्बीजङ्कथितमन्त्रङ्कल्पञ्चशृणुभैरव ॥ १५ ॥ तीर्थेनद्यान्देवस्वातर्गतप्रस्रवणादिके ॥ परकीयेतरे
 तोयेस्नानम्पूर्वसमाचरेत् ॥ १६ ॥ आचान्तःशुचिताम्राप्तःकृतासनपरिग्रहः ॥ उत्तराभिमुखोभूत्वास्थण्डिलमार्जये
 ततः ॥ १७ ॥ करेणानेनमन्त्रेणयुःक्षित्याइतिस्वयम् ॥ ओयैसइतिमन्त्रेणआशापूर्णकेनच ॥ १८ ॥ तोयैरभ्यक्षये
 त्स्थानम्भूतानामपसारणे ॥ ततःसव्येनहस्तेनगृहोत्वास्थण्डिलंशुचिः ॥ १९ ॥ मन्त्रास्त्रिंशैस्तुवर्णनयाद्विकेनकुशेनवा ॥
 उदैवैष्णव्येनमइतिअक्षराजमथापिवा ॥ २० ॥ ततस्त्रिमण्डलङ्कुर्यात्तैर्नवसमरेखया ॥ नित्यासनहिपूजासुरजोभिर्मण्ड
 लल्लिखेत् ॥ २१ ॥ परश्चरणकार्येषुतत्काम्येषुप्रयोजयेत् ॥ रेखामुदीच्याम्रथमम्पश्चिमेतदनन्तरम् ॥ २२ ॥ दक्षि
 णेतुततःपश्चात्पूर्वभागैर्नुशेषतः ॥ वर्णानाञ्चसहस्रैरेवमेवक्रमोभवेत् ॥ २३ ॥ ओंहीश्रीसइतिमन्त्रेणमण्डलम्पूजयेत्

तः ॥ हस्तेनमण्डलङ्कुत्वाकुर्याद्विगन्धनन्तः ॥ २४ ॥ आशाबन्धनमन्त्रेणपर्वोक्तनयाक्रमम् ॥ फडन्तेनात्मना
 व्यत्रकरणैर्विबन्धयेत् ॥ २५ ॥ यवानान्तदुलरैरकमङ्गुलआष्टाभिर्भवेत् ॥ अदोर्धयोजितैर्हस्तेश्वतुर्विंशतिरङ्गुलैः ॥ २६ ॥
 तत्प्रमाणेनहस्तेनहस्तैकस्तस्यमण्डलम् ॥ पद्मविवर्तिस्तमात्रस्यात्कार्णिलारन्तदङ्कम् ॥ २७ ॥ दलान्यन्यान्यसक्ता
 निह्यायतानिनियोजयेत् ॥ नन्यनाधिकभागानिसबहिव्विष्टानिच ॥ २८ ॥ मध्यभागेन्यसेद्वारन्नन्यनेनाधिकेतथा ॥ सु
 बद्धमण्डलन्तश्चरक्तवर्णविविचिन्तयेत् ॥ २९ ॥ इतोन्यथामण्डलमग्रमस्याः करोतियोलक्षणभागीनम् ॥ फलत्रचा
 प्रोतिनकाममिष्टन्तस्मादिदम्मण्डलमत्रलेख्यम् ॥ ३० ॥ इतिकालिकापुराणेमहामायाकल्पेऽष्टादशपटलेचतुःपञ्चाशत्
 मोध्यायः ॥ ५४ ॥ ४४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततोलमितिमन्त्रेणअर्घ्यपात्रस्यमण्डलम् ॥ चतुष्कोणविविधयाशुद्वारप
 द्मविवर्जितम् ॥ १ ॥ औहीश्रीमितिमन्त्रेणअर्घ्यपात्रन्तुमण्डले ॥ विन्यसेत्प्रथमन्तत्रपूजयित्वासमिध्यति ॥ २ ॥ औहीक्रौमि
 तिमन्त्रेणगन्धपुष्पे तथाजलम् ॥ अर्घ्यपात्रेक्षिपेत्तत्रमण्डलव्विन्यसेत्तः ॥ ३ ॥ पूर्व्ववन्मण्डलङ्कुत्वाअर्घ्यपात्रेतोजलैः ॥ त्रिभा
 गैः पूरयेत्पात्रपुष्पन्तत्रविनिःक्षिपेत् ॥ ४ ॥ ततोऽहीमितिमन्त्रेणआसनम्पूजयेत्स्वकम् ॥ ततः क्षौमितिमन्त्रेणआत्मानम्पूजये
 द्बुधः ॥ ५ ॥ गन्धः पुष्पैः शिरोदेशेततः पूजांसमाचरेत् ॥ औक्रौंसै इतिमन्त्रेणपुष्पपुहस्ततलस्थितम् ॥ ६ ॥ सम्मृज्यसव्यहस्तेन

घ्रात्वावामकरेणु ॥ ७ ॥ ऐशान्याग्निक्षिपेदेतत्पूर्वमन्त्रेणकोविदः ॥ रक्तपुष्पङ्गुहीत्वातुकराभ्याम्पाणिक्छपम् ॥ ८ ॥
 बद्धाकुर्यात्ततःपश्चादहनस्रवनादिकम् ॥ वामहस्तस्यतर्ज्यान्यादक्षिणस्यकनिष्ठिकाम् ॥ ९ ॥ तथादक्षिणतर्ज्यान्यावौ
 माङ्गुष्ठन्नियोजयेत् ॥ उन्नतन्दक्षिणाङ्गुष्ठवर्षमस्यमध्यमादिकाः ॥ १० ॥ अङ्गुलीर्योजयेत्पृष्ठेदक्षिणस्यकरस्यच ॥ वा
 मस्यपितृतीर्थेनमध्यमानामिकेतथा ॥ ११ ॥ अधोमुखेतुतेकुर्याद्विदक्षिणस्यकरस्यच ॥ कूर्मपृष्ठसममृष्टङ्कुर्याद्विदक्षिणह
 स्ततः ॥ १२ ॥ एवम्बद्धःसर्वसिद्धिन्ददातिपाणिकच्छपः ॥ कुर्यात्तद्दद्यात्सन्निमील्यनयनद्वयम् ॥ १३ ॥ समङ्काय
 शिरोग्रीवङ्कुत्वास्थिरमनाबुधः ॥ ध्यानंसमारभेद्व्यादाहल्लवनपूर्वकम् ॥ १४ ॥ अग्निवर्षौविनिःक्षिप्यवायुन्तोयेज
 लंहदि ॥ हृदयन्निश्चयेत्वाआकाशेनिःक्षिपेत्स्वनम् ॥ १५ ॥ औदूफाडितिमन्त्रेणभित्त्वारन्ध्रन्तुमस्तके ॥ शब्देनसहित
 श्रीवमाकाशेस्थापयेत्ततः ॥ १६ ॥ वाय्वग्निमशक्राणाम्बीजेनवरुणस्यच ॥ परास्थानपराश्र्वैतैःसार्धचन्द्रैःसबिन्दु
 कैः ॥ १७ ॥ शोषन्दाहन्तथात्सादम्पीयूषामेचनम्परम् ॥ यथाक्रमेणकर्तव्यश्चिन्तामात्रंविभुद्वये ॥ १८ ॥ ततस्तदे
 व्याबीजन्तुशुद्धजाम्बूनदाकृति ॥ तत्रासाद्यद्विधाकुर्यादोद्गीर्णीश्रीमितिमन्त्रैः ॥ १९ ॥ तदूर्ध्वभागेविधनालोकंस्वर्ग
 श्रस्वन्तथा ॥ निष्पाद्यशेषभागेतुभुवम्पातालधारिणीम् ॥ २० ॥ चिन्तयेत्तत्रसर्वाणि सप्तद्वीपाश्चर्मोदनीम् ॥ तत्रेक्षसाग

रान्तःस्थंस्वर्णद्वीपविविचिन्तयेत् ॥ २१ ॥ तन्मध्येरत्नपथ्यङ्कुरत्नमण्डलसंस्थितम् ॥ आकाशगङ्गातोयोधैःसदैवासे
 वितंशुमम् ॥ २२ ॥ तत्पथ्यङ्कुरत्नपद्मप्रसन्नसर्वदाशिवम् ॥ चिन्तयेत्स्वर्णमालाङ्कुसप्तपातालनालकम् ॥ २३ ॥
 आब्रह्मभवनस्पर्शस्वर्णवर्णकर्णिकम् ॥ तत्रस्थिताम्महामायान्ध्यायेदुकाग्रमानसः ॥ २४ ॥ शोणपद्मप्रतोकाशाम्
 कर्मद्रूजलम्बिनीम् ॥ चलत्काञ्चनसम्बद्धकुण्डलोज्ज्वलशालिनीम् ॥ २५ ॥ सुवर्णरत्नसम्बद्धकिरीटत्रयधारिणीम् ॥ शु
 क्कृष्णारुणैर्ब्रह्मिभिराश्रुविभूषिताम् ॥ २६ ॥ सन्ध्याचन्द्रसमप्रख्यकपोलाल्लोलचनानाम् ॥ विपक्वदाडिमीबीजदन्तां
 सुभ्रयगोज्ज्वलाम् ॥ २७ ॥ बन्धूकदन्तवसनांशिरीषप्रभनासिकाम् ॥ कम्बुग्रीवाव्विशालार्क्षसूर्यकोटिसमप्रभाम् ॥ २८ ॥
 चतुर्भुजाव्विवसनाम्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ दक्षिणोर्द्ध्वननिर्विशम्परेणसिद्धसूत्रकम् ॥ २९ ॥ बोधनीव्योमहस्ताभ्यामभीति
 वरदायिनीम् ॥ निम्ननाभिङ्कुमायातक्षीणमध्याम्नोहराम् ॥ ३० ॥ आनन्दनागनासोरुद्धुतगुल्फांसुपाणिकाम् ॥ बद्धपथ्य
 ङ्कुसङ्कुल्पनिबिडासनराजिताम् ॥ ३१ ॥ गात्रेणरत्नस्तम्भश्चसम्यगालम्ब्यसंस्थिताम् ॥ किमिच्छसीतिवचनव्यौहरन्ती
 म्मुद्गुहः ॥ ३२ ॥ पञ्चाननम्पुरःसंस्थान्निरीक्षन्तीस्ववाहनम् ॥ मुक्तावलीस्वर्णरत्नकेयूरकङ्कुणादिभिः ॥ ३३ ॥ सर्वैरलङ्का
 रणैरुज्ज्वलांस्मिन्ताननाम् ॥ ३४ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशां सर्वलक्षणसंयुताम् ॥ नवयौवनसम्पन्नान्ताथासर्वङ्गसुन्दरीम्

॥ ३५ ॥ ईदृशीमम्बिकान्ध्यात्वाँनमः फडितिमस्तके ॥ स्वकीयेसुमनोदद्यात्साहमेवविचिन्तयन् ॥ अङ्गन्यासकरन्यासौत
 तः कुर्यात्कमेणु ॥ ३६ ॥ एभिर्मन्त्रैः स्वैः सधैराशीभूतैः क्रमान्वितैः ॥ ओमचैते (?) सप्रणवारं कृत्वा मिनोहराम् ॥ ३७ ॥
 अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तमन्त्रसंवेष्टनञ्च फट् ॥ प्रान्तेन कुर्याद्विन्यासम्पूर्वङ्कुरतलद्वयोः ॥ ३८ ॥ हस्तिरः शिखाकवचनेत्रे
 पुतक्रमाद्व्यसेत् ॥ ततस्तु मूलमन्त्रस्य वक्त्रे पृष्ठे तथा दर् ॥ ३९ ॥ बाह्वोर्गद्गोपादयोश्च जङ्घयोर्जघने क्रमात् ॥ विन्यसेदक्ष
 रान्यष्टौ औकारश्च तथा स्मरन् ॥ ४० ॥ एभिः प्रकारैरभिभुद्वेहः पूजांसदैवाहं तिनान्यथाहि ॥ शरीरशुद्धिम्मनसोनिवे
 शम्भूतप्रसादङ्कुरुते नृणान्तत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति कालिकापुराणेष्वपञ्चशतमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ४४ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ततोर्धपात्रे तन्मन्त्रमष्टधा वृत्य सञ्जपेत् ॥ तेन तोयेन पुष्पाणि स्वमण्डलमथासनम् ॥
 ॥ १ ॥ आसेचयेत्ततः पश्चात्पूजोपकरणं समम् ॥ ओं ऐं क्लीं श्रीमिति मन्त्रेण शब्दप्रांशुविवर्जितम् ॥ २ ॥ द्वारपाल
 न्ततो देव्या आसनानि च पूजयेत् ॥ नन्दिभृङ्गि महाकालगणेशाद्वारपालकाः ॥ ३ ॥ उत्तरादिक्रमात्पूज्या आसनानि च म
 ध्यतः ॥ आधारशक्तिप्रभृतिहेमाद्रच्यन्तान् प्रपूजयेत् ॥ ४ ॥ प्रसिद्धान्सर्ववर्तन्त्रेषु पूजाकल्पेषु भैरव ॥ दशदिक्पालसहिता
 न्धर्मार्धमूर्तिर्दिकैस्तथा ॥ ५ ॥ मण्डलाग्न्यादिकोणेषु पूजयेत्पार्श्वदेशतः ॥ सूर्याग्निसेमसरुताम्पण्डलानि च पद्म

कम् ॥ ६ ॥ रजस्तथातमःसत्वयौगपीठङ्कुरोःपदम् ॥ सारादीन्भद्रपीन्ठातात्साङ्गोपाङ्गान्प्रजयेत् ॥ ७ ॥ ब्रह्मा
 ण्डंस्वर्णडिम्बञ्चब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ ससागरान्सप्तद्वीपान्स्वर्णद्वीपंसमण्डपम् ॥ ८ ॥ रत्नपद्मं सपय्यङ्कुरंलस्तम्भन्त
 थैवच ॥ पञ्चाननमण्डलस्यमध्येवश्यम्प्रजयेत् ॥ ९ ॥ क्रौमन्त्रेणततःकर्मपृष्ठुम्पाण्योर्निबध्यच ॥ ध्यायेच्चपूर्वव
 देवीमासाद्यासनमुत्तमम् ॥ १० ॥ हृन्मध्येचिन्तयेत्स्वर्णद्वीपमपय्यङ्कुरंसम्भृतम् ॥ पश्यन्निवततोदेवोमेकाग्रमनसास्म
 रेत् ॥ ११ ॥ प्रत्यक्षीकृत्यहृदयेमानसैरुपचारकैः ॥ षोडशानाम्प्रकारैस्तुहदिस्थाम्पूजयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ ततस्तवायु
 बीजेनदक्षिणेनपेटेनच ॥ नासिकायाविनिःसार्यक्रौमन्त्रेणचभैरव ॥ १३ ॥ स्थापयेत्पद्ममध्येतुद्वस्तन्नवियोजयेत् ॥
 कृतेवियोगेहस्तस्यपुष्पात्तस्माच्चभैरव ॥ १४ ॥ गन्धर्वैःपूजयेत्देवीपूजकैर्नार्प्यतेफलम् ॥ आवाहनन्ततःकुर्याद्वाय
 त्त्र्याशिरसासह ॥ १५ ॥ महामायायैविद्महेत्वाञ्छण्डिकास्थान्धीमहि ॥ एतदुक्ताततःपश्चाद्विद्योयोनःप्रचोदयात् ॥ १६ ॥
 स्नानीयन्देवितेभ्यःओङ्क्रीश्रौनमइत्यतः ॥ स्नानीयञ्चततोदेवैर्दद्याल्लक्षणलक्षितम् ॥ १७ ॥ ततस्तुमलमन्त्रेणगन्ध
 पुष्पसदीपकम् ॥ धूपदिकम्प्रदद्यात्तमोदकम्पायसन्तथा ॥ १८ ॥ सिताङ्कुरद्विधीक्षीरसर्पिपन्नानिविधैःफलैः ॥ रक्तपुष्पपु
 ष्पमालांसुवर्णरजतादिकम् ॥ १९ ॥ नैवेद्यमुत्तमन्देव्यालाङ्गुलभोदकसिताम् ॥ शान्दिल्यकरताम्रास्थ्याकुम्भमाण्डानाम्फ

लानिच ॥ २० ॥ हरीतकीफलश्चापिनागरङ्गकैमलका ॥ बालप्रियश्चयद्रव्यङ्कःसरुक्कबिसादिकम् ॥ २१ ॥ तोयञ्च
 नारिकेलस्यदेव्यैदेयम्प्रयत्नतः ॥ रक्तङ्कशेयवत्तश्चदेयनीलङ्कदापिन ॥ २२ ॥ देव्याःप्रियाणिपुष्पाणिबकलङ्कुशरन्त
 था ॥ माध्यङ्कुहारवज्राणिकरवीरकुरुण्टकान् ॥ २३ ॥ अर्कपुष्पशालमलकन्दूर्वाङ्कुरंसकोमलम् ॥ कुशमञ्जरिकाद
 र्भाबन्धूककमलेतथा ॥ २४ ॥ मालूरपत्रम्पुष्पञ्चत्रिसन्ध्यारक्तपर्णके ॥ सुमनांसिप्रियाण्येतान्यम्बिकायाश्चभैरव
 ॥ २५ ॥ बन्धकमकलमध्यम्बिल्वपत्राणिसन्ध्यकम् ॥ उत्तमंसर्वपुष्पेषुद्रव्येपायसमोदकौ ॥ २६ ॥ माल्यम्बन्धु
 कपुष्पस्यशिवायैबकलस्यवा ॥ करवीरस्यमाध्यस्यसहस्राणान्ददातियः ॥ २७ ॥ सकामान्प्राप्यचाभीष्टान्ममलोके
 प्रमोदते ॥ चन्दनंशीतलञ्चैवकालीयकसमन्वितम् ॥ २८ ॥ अनुलेपनमुख्यन्तुदेव्यैदद्यात्प्रयत्नतः ॥ कर्णैरङ्कु
 मङ्कूर्चम्भृगनाभिःसुगन्धिकम् ॥ २९ ॥ कालीयकंसुगन्धेषुदेव्याःप्रीतिकरम्परम् ॥ यक्षधूपःप्रतीवाहःपिण्डधूपःसर्गा
 लकः ॥ ३० ॥ अगुरुःसिन्धुवारश्चधूपाःप्रीतिकरामताः ॥ अङ्गरागेषुसिन्दूरदेव्याःप्रीतिकरम्परम् ॥ ३१ ॥ सुगन्धिशा
 लिजञ्चान्नमधुमांससमन्वितम् ॥ अपूपंपायसङ्घूरिमन्नन्देव्याःप्रशस्यते ॥ ३२ ॥ रत्नोदकंसकर्णरम्पिण्डीतककुमारकौ ॥
 रोचनम्पुष्पकन्देव्याःस्नानीयम्परिकीर्तितम् ॥ ३३ ॥ घृतप्रदीपोदीपेषुप्रशस्तःपरिकीर्तितः ॥ पुष्पाञ्जलित्रयन्दद्यान्म

१ पुष्पकरीतिपुष्पङ्कुसुमांजलवङ्कुसुमाकारातीतिमलसम्भवमंजनमित्यर्थः ।

लमन्त्रेणशोभनम् ॥ ३४ ॥ दत्वोपचारानखिलान्मध्यैचैताःप्रपूजयेत् ॥ कामेश्वरीदुतदुर्गाव्विन्ध्यकन्दरवासिनीम् ॥ ३५ ॥ कोटेश्वरीर्दीर्घिकाख्याम्प्रकटोम्भुवनेश्वरीम् ॥ आकाशगङ्गाङ्कामाख्यानतथादिकरवासिनीम् ॥ ३६ ॥ मातङ्गी
 ललितान्दुर्गाभैरवींसिद्धिदान्तथा ॥ बलप्रमथिनीञ्चण्डीञ्चण्डोग्राञ्चण्डनायिकाम् ॥ ३७ ॥ उग्राम्भीमांशिवाशान्ताञ्च
 यन्तीङ्कालिकान्तथा ॥ मङ्गलाम्भद्रकालीञ्चशिवान्यात्रीङ्कपालिनीम् ॥ ३८ ॥ स्वाहास्वधामपर्णाञ्चपञ्चपुष्करिणोन्तथा
 ॥ ३९ ॥ दमनीसर्वभूतानाम्मनःप्रोत्साहकारिणीम् ॥ दमनीसर्वभूतानाञ्चतुःषष्टिञ्चयोगिनीः ॥ ४० ॥ एताःसम्पूज्यम
 ध्येतमन्त्रेणाङ्गानिपूजयेत् ॥ हृच्छिरस्तुशिखावर्म्मनेत्रबाहुपदानिच ॥ ४१ ॥ मूलमन्त्राद्यक्षरैस्तुत्रिभिराद्यङ्गपूजनम् ॥ एकै
 कर्त्तुर्द्वयेपश्चात्तन्मन्त्राण्यङ्गैःपूजने ॥ ४२ ॥ सिद्धसूत्रञ्चखड्गञ्चखड्गमन्त्रेणपूजयेत् ॥ ततोष्टपत्रमध्येतुपूजयेदष्टयोगिनीः
 ॥ ४३ ॥ शैलपुत्रीञ्चण्डघण्टास्क्रन्दमातरमेवच ॥ कालरात्रिञ्चपर्वोदितर्द्धक्षुप्रपूजयेत् ॥ ४४ ॥ चण्डिकामथकृष्णण्डो
 न्तथाकाल्यायनीशुभाम् ॥ महागौरीचात्रिकोर्नैर्ऋत्यादिषुपूजयेत् ॥ ४५ ॥ महामायाक्षमस्वेतिमूलमन्त्रेणचाष्टधा ॥
 पूजयेत्पद्ममध्येतुबलिदानन्तःपरम् ॥ ४६ ॥ एवय्यैदाकल्पविधानमनैःसम्पूजयेत्तैर्भरवकामदेवी ॥ तदास्वयम्पण्डल
 मेस्यदेपङ्कजातिकामञ्चददातिसम्यक् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेषट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ श्रीभगवानु

वाच ॥ ॥ बलिदानन्ततः पश्चात्कुर्याद्विव्याः प्रमोदकम् ॥ मोदकैर्गजवक्त्रहविषातोषयेद्रविम् ॥ १ ॥ तौर्धर्मैश्चैश्चानिय
 मैः शङ्करन्तोषयेद्वरिम् ॥ चण्डिकां बलिदानेन तोषयेत्साधकः सदा ॥ २ ॥ पक्षिणः कच्छपाग्राहाश्चागलाश्च वराहकाः ॥
 महिषो गोधिका शोषातथानवविधामृगाः ॥ ३ ॥ चामरः कृष्णसारश्च शशः पञ्चाननस्तथा ॥ मत्स्याः स्वगात्ररुधिरैश्चाष्टधा ब
 लयो मताः ॥ ४ ॥ अभावे च तथैवैषाङ्कदाचिद्वयहस्तिनौ ॥ छागलाः शरमाश्चैव नरश्चैव यथा क्रमात् ॥ ५ ॥ बलिर्महा बलिरिति
 बलयः परिकीर्तिताः ॥ स्नापयित्वा बलित्तत्र पुष्पचन्दनधूपकैः ॥ ६ ॥ पूजयेत्साधको देवीं बलिमन्त्रैर्मुहुर्मुहुः ॥ उत्तराभि
 मुखो भूत्वा बलिम् पूर्वमुखस्तथा ॥ ७ ॥ निरीक्ष्य साधकः पश्चादिममन्त्रमुदीरयेत् ॥ वरस्त्वम्बलिरूपेण मम भाग्यादुपस्थ
 तः ॥ ८ ॥ प्रणमामि ततः सर्वरूपिणम्बलिरूपिणम् ॥ चण्डिका प्रीतिदानेन दातुं रापद्मिनाशन ॥ ९ ॥ वैष्णवी बलिरूपाय बले
 तुभ्यन्नमो नमः ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥ १० ॥ अतस्त्वाङ्गातयाम्यद्य तस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ॥ ऐं श्रीं श्रीं
 इति मन्त्रेण तम्बलिङ्कामरूपिणम् ॥ ११ ॥ चिन्तयित्वा न्यसेत्पुष्पमूर्द्ध्नि तस्य च भैरव ॥ ततो देवीं समद्विश्य काममद्विश्य चा
 त्मनः ॥ १२ ॥ अभिषिच्य बलिम्पश्चात्करवालम्प्रपूजयेत् ॥ रसनालश्च ण्डिकायाः सुरलोकाप्रसाधकः ॥ १३ ॥ ऐं श्रीं श्रीं
 इति मन्त्रेण ध्यात्वा खड्गम्प्रपूजयेत् ॥ १४ ॥ कृष्णम्पिनाकपाणिञ्च कालरात्रिस्वरूपिणम् ॥ उग्रं रक्तस्य नयनं रक्तमाल्यानुले

१ तौर्धर्मैश्चैरनियमैर्हीरस्तापयेदित्यथासंख्येनान्वयः ।

पनम् ॥ १५ ॥ रक्तम्बरयश्चैकम्पाशहस्तङ्कुटुम्बिनम् ॥ पीयमानश्चरुधिरम्भुञ्जानङ्कुव्यसंहतिम् ॥ १६ ॥ असिर्विशसनः
 खड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः ॥ श्रीगर्वोविजयश्चैवधर्मपालनमोस्तुते ॥ १७ ॥ पूजयित्वाततः खड्गौ क्रीफडिति मन्त्रकैः ॥ गृही
 त्वाविमलङ्कृत्य उच्छदयेद्वलिमत्तमम् ॥ १८ ॥ ततो बलीनारुधिरन्तोयसैन्धवसत्फलैः ॥ मधुभिर्गन्धपुष्पैश्च अधिवास्य प्रयत्न
 तः ॥ १९ ॥ ॐ ऐं क्रीं श्रीं कौशिकीति रुधिरन्दापयामित ॥ स्थानेनियोजयेद्रक्तशिरश्च सप्रदीपकम् ॥ २० ॥ एवन्दत्वाबलि
 म्पूर्णम्फलम्राप्नोतिसाधकः ॥ हीनस्याहीनतामूलन्निष्फलं स्याद्विपर्ययात् ॥ २१ ॥ बलिदानेतु दुर्गाया अन्यत्रापि विधिः
 सदा ॥ अयमेव प्रयोक्तव्यः सद्भिर्जैतालभैरवौ ॥ २२ ॥ जपं समाभ्येत्यश्वात्पुर्ववद्वयानमास्थितः ॥ हस्तेन स्रजमादाय चि
 न्तयेन्मनसा शिवाम् ॥ २३ ॥ चिन्तयित्वा गुरुमूर्द्ध्नि यथावर्णादिकम्भवेत् ॥ मन्त्रश्च कण्ठतोऽध्यात्वासितवर्णहिरण्मय
 म् ॥ २४ ॥ महामायाश्च हृदये आत्मानङ्कुरपादयोः ॥ आचक्षेत ततः पश्चाद्गुरोर्मन्त्रस्य चात्मनः ॥ २५ ॥ देव्य
 श्चाप्येकतान्ध्यात्वा सुषुम्नावर्त्मना ततः ॥ तत्त्वस्वरूपमेकन्तुषट्कम्प्रतिलम्बयेत् ॥ २६ ॥ षट्कैपिमहामायाङ्गुणान्ध्यात्वा प्रय
 त्ततः ॥ लम्बयेन्मूलमन्त्रेण वा दिषोऽशचक्रकम् ॥ २७ ॥ आदिषोऽशचक्रस्थां साधकानन्दकारिणीम् ॥ चिन्तयन्त्साधको देवी
 अपकर्मसमारभेत् ॥ २८ ॥ भुवोरुपरि नाडीनान्त्रयाणाम्प्रान्त उच्यते ॥ तत्रान्तन्निपथस्थानं षट्कोणं चतुरङ्गुलम् ॥ २९ ॥ र

कवर्णन्तुयोगज्ञैराज्ञाचक्रमितीर्यते ॥ कण्ठत्रयाणान्नाडीनावैष्टनव्विद्यतेष्टणाम् ॥ ३० ॥ सुषुम्नेडापिङ्गलानां षट्कोणन्त
 त्पङ्कजम् ॥ तत्षट्चक्रमिति प्रोक्तं शुक्लं ऋण्डस्य मध्यगम् ॥ ३१ ॥ त्रयाणामथ नाडीनां हृदये चैकता भवेत् ॥ तत्स्थानं
 षोडशरंस्यात्सप्ताङ्गुलप्रमाणतः ॥ ३२ ॥ तत्प्रयुक्तं तु योगज्ञैरादिषोडशचक्रकम् ॥ ध्यानानामथ मन्त्राणां श्रित्तनस्य जप
 स्य च ॥ ३३ ॥ यस्मादाद्यन्तु हृदयन्तस्मादादीति गद्यते ॥ जपादौ पूजयेन्मालान्तो यैरभ्युक्ष्य यत्नतः ॥ ३४ ॥ निधाय मण्डल
 स्यान्तःसव्यहस्तगताञ्च वा ॥ ओमाम्माले महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि ॥ ३५ ॥ चतुर्वर्गस्त्वयिन्यस्तस्तस्मान्मे सिद्धिदा
 भव ॥ पूजयित्वा ततो मालाङ्गुलीयाद्वक्षिणे करे ॥ ३६ ॥ मध्यमायामध्यभागवज्जैयित्वा तज्जर्जनीम् ॥ अनामिकां निष्ठा
 भ्याग्यैतायानस्य भागतः ॥ ३७ ॥ स्थापयित्वा तत्र मालामङ्कुशग्रेण तद्गतम् ॥ प्रत्येकम् बीजमादाय जप्यादूढं न भैरव ॥ ३८ ॥
 प्रतिवारम् षष्ठे नमः त्रैलोक्येश्वर्यै ॥ माला बीजन्तु जप्तव्यं स्पृशेन्न हि परस्परम् ॥ ३९ ॥ पूर्वजापप्रयुक्तनैवाङ्कुशेन भै
 रव ॥ पूर्वबीजं क्षपण्यस्तु परबीजञ्च संस्पृशेत् ॥ ४० ॥ अङ्कुशेन भवेत्तस्य निष्फलस्तस्य तज्जपः ॥ मालां स्वं हृदयासन्नेयत्वा
 दक्षिणपाणिना ॥ ४१ ॥ देवीं विचिन्तयन् अङ्गुल्याद्वा मोमेन न स्पृशेत् ॥ स्फटिकेन्द्राक्षरुद्राक्षैः पुत्रञ्जीवसमुद्भवैः ॥ ४२ ॥
 सुवर्णमणिभिः सम्यक् प्रवालैरथ बाजैः ॥ अक्षमालातु कर्तव्या देवी प्रीतिकरी परा ॥ ४३ ॥ जपदुपांशुसततङ्कुशग्रन्थ्या

थपाणिना ॥ मालाबीजेषु सव्येषु रुद्राक्षो मन्त्रिणा प्रियः ॥ ४४ ॥ रुद्रप्रीतिकरीयस्मात्तेन रुद्राक्षरोचनी ॥ प्रवालैरथवाकुल्या
 दष्टा विंशतिबीजकैः ॥ ४५ ॥ पञ्चपञ्चाशतावापिनन्यनैरधिकैश्चया ॥ रुद्राक्षैर्यदिजप्येत इन्द्राक्षैः स्फाटिकैस्तथा ॥ ४६ ॥
 नान्यम्मध्ये प्रयोक्तव्यम् पुत्राक्षी वादिकश्च यत् ॥ यद्यन्यत् प्रयुज्येत मालायाक्षपक्मर्मणि ॥ ४७ ॥ तस्य कामश्च मोक्षश्च ददा
 तिनप्रियङ्कुरी ॥ मिश्रीभावन्ततोयातिचाण्डालैः पापकर्मभिः ॥ जन्मान्तरे जायते न वेद वेदाङ्गपारगः ॥ ४८ ॥ एको मे रुस्तत्र दे
 यः सव्येभ्यः स्थूलसम्भवः ॥ आद्यं स्थूलन्तस्तस्मान्मन्यन् न्यूनतरन्तथा ॥ ४९ ॥ विन्यसेत्कमस्तस्मात्सर्वाकारा हि साय
 तः ॥ ब्रह्मग्रन्थियुतङ्कुल्यात्प्रतिबो जयैथास्थितम् ॥ ५० ॥ अथवाग्रन्थिरहितन्दरज्जुसमन्वितम् ॥ द्विरावृत्याथ मध्येन चा
 द्विष्टित्यान्तदेशतः ॥ ५१ ॥ ग्रन्थिः प्रदक्षिणावर्तः स ब्रह्मग्रन्थिः सञ्ज्ञकः ॥ आत्मना योजयेन्मालान्नामन्त्रो योजयेन्नरः ॥ ५२ ॥
 दृढं स तन्नि यञ्जीत जपे त्रुट्यति नो यथा ॥ यथा हस्तान्न च्यवेत जपतः स्रक्तथा चरेत् ॥ ५३ ॥ हस्तच्युताया विंशत्या च्छिन्नाया अम्बर
 णम्भवेत् ॥ एवमर्थैः कुरुते मालाञ्जपञ्च जपकोविदः ॥ ५४ ॥ स प्राप्नोतीप्सितङ्कामहीने स्यात्तु विपर्ययः ॥ अन्यत्रापि जपे
 न्मालाञ्जप्यन्देव मनोहरम् ॥ ५५ ॥ तादृशः साधकः कुर्यान्नाथान् यथा तु कदाचन ॥ यथा शक्तिजपङ्कुल्यात्सङ्ख्यैव प्रयत्नतः ॥
 असङ्ख्यातश्च यजन्तस्तस्य तन्निःफलम्भवेत् ॥ ५६ ॥ जप्त्वा मालां शिरोदेशं प्राशुस्थानेनैवान्यसेत् ॥ स्तुतिपाठन्ततः

कुर्यादिष्टङ्कामन्निवेद्य च ॥ ५७ ॥ स्तुतिश्चापि महामन्त्रं साधनं सर्वकर्मणाम् ॥ वक्ष्ये युवाम् महागौसर्वसिद्धिप्रदाय
 कम् ॥ ५८ ॥ सर्वमङ्गलमङ्गल्येशिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्ये त्र्यम्बके गौरिनारायणि नमोस्तुते ॥ ५९ ॥ सप्तधावर्त
 नङ्कृत्वा स्तुतिमेनाञ्च साधकः ॥ पञ्चप्रणामान्कृत्वाथ ऐं ह्रीं श्रीं मिति मन्त्रकैः ॥ ६० ॥ अन्येषाम् पुरतश्चैव अधिकव्यर्थे च्छया
 ॥ यो निमग्नान्तः पश्चाद्दर्शयित्वा विसर्जयेत् ॥ ६१ ॥ द्वौ पाणौ प्रमृत्तौ कृत्य कृत्वा चोत्तानमञ्जलिम् ॥ अङ्गुष्ठाग्रद्वयस्य क
 निष्ठाग्रद्वयोस्ततः ॥ ६२ ॥ अनामिकाया व्याप्तमस्य तत्कनिष्ठौ पुरोऽन्यसेत् ॥ दक्षिणस्यानामिकायाङ्गुलिष्ठादक्षिण
 स्य च ॥ ६३ ॥ अनामिकायाः पृष्ठे तु मध्यमे द्वे निवेशयेत् ॥ द्वे तर्जन्यौ कनिष्ठाग्रेतद्ग्रेणैव योजयेत् ॥ ६४ ॥ यो निमग्न
 समाख्याता देव्याः प्रीतिकरीमता ॥ ६५ ॥ त्रिवारन्दश्येत्तान्तु मूलमन्त्रेण साधकः ॥ ताम् मद्रां शिरसि न्यस्य मण्डलव्यन्य
 सेत्ततः ॥ ६६ ॥ ऐशान्यामग्रहस्तेन द्वारपद्मविवर्जितम् ॥ तत्र न त्वारक्तचण्डां हौर्हामन्त्रेण साधकः ॥ ६७ ॥ रक्तचण्डा
 धैनमइति निर्म्माल्यन्तत्र निक्षिपेत् ॥ उदके तरुमूले वा निर्म्माल्यन्तत्र सन्त्यजेत् ॥ ६८ ॥ एवम्यैः पूजयेद्देवीं व्यधानेन शिवा
 न्नरः ॥ सोऽपि रेणुभेकामान्सर्वान् निवमनोगतान् ॥ ६९ ॥ अर्द्धलक्षजपञ्जप्लाप्रथमञ्चैव साधकः ॥ पुरश्चरेरेद्विशेषेणानाना
 नैवेद्यवेदेनः ॥ ७० ॥ कुण्डमण्डलवत्कृत्वा चाष्टम्यां समुपोषितः ॥ नवम्यां शुक्लपक्षस्य रजोभिः पञ्चभिर्नरैः ॥ ७१ ॥ पूर्वं

वन्मण्डलङ्कुत्वागुरुपित्रोश्चसन्निधौ ॥ अनेनैवविधानेनपूजयित्वातुचण्डिकाम् ॥ ७२ ॥ सहितैर्बिल्वपत्रैश्चअष्टोत्तरशतत्र
 यम् ॥ तिलैर्होमश्चरेत्तस्यांसहस्रत्रितयञ्जयेत् ॥ ७३ ॥ नैवेद्यङ्गपुष्पेचवस्त्रन्दद्याच्चयत्त्रियम् ॥ पूर्वोक्तञ्चान्यदप्यस्यैत्र
 दद्यात्पायसन्तथा ॥ ७४ ॥ पूजावसानेनैदंस्यात्तज्जातीयम्बालत्रयम् ॥ सिन्दूरंस्वर्णरत्नानियद्यत्स्त्रीणाविवैभूषणम् ॥ ७५ ॥
 निवेदेद्येद्यथाशक्त्यापुष्पमालाञ्चभूरिशः ॥ महाशुल्कंसशाल्यन्नाङ्गव्यञ्जनसय्युतम् ॥ ७६ ॥ देवैर्नवम्यांसम्पूर्णम्बलि
 न्दद्याद्द्वृतादिभिः ॥ दक्षिणाङ्गुरेदेद्यात्सुवर्णङ्गान्तथातिलम् ॥ ७७ ॥ अभिशतमपुत्रश्चसावद्यङ्कितवन्तथा ॥ क्रियाहीनमक
 ल्पज्ञव्यामनङ्कुरनिन्दकम् ॥ ७८ ॥ सदामत्सरसय्यैकङ्कुरमन्त्रेषुवर्जयेत् ॥ गुरुर्मन्त्रस्यमूलस्यान्मूलशुद्धौतदुद्गतम् ॥
 ॥ ७९ ॥ सफलञ्जायतेयस्मान्मन्त्रयैलात्परीक्षयेत् ॥ शब्दात्कोधात्तुमोहाद्वानासम्मत्यागरोर्मखात् ॥ ८० ॥ कल्पेषुदृष्टा
 वामन्त्रङ्गुलीयाच्छन्ननाथवा ॥ सब्रह्मस्तेयपापेनतामिस्रनरेकेनरः ॥ ८१ ॥ मन्वन्तरत्रयंस्थित्वापापयोनिषुजायते ॥ शठ
 क्रूरेचमूर्खेचच्छद्मकारिण्यभक्तिके ॥ ८२ ॥ मन्त्रन्नदूषितेदद्यात्सुबीजव्यिपिनेतथा ॥ लक्षेणसाधयेत्कामम्परश्वरणपूर्वक
 म् ॥ ८३ ॥ पापक्षयम्भवेद्यस्मात्परश्वरणकर्मणा ॥ लक्षद्वयेनमन्त्रस्यजेननरसत्तमौ ॥ ८४ ॥ त्रिसन्ध्यासुप्रतिदिनम्बी
 जसङ्घातेकेनच ॥ कविर्वाग्मीपण्डितश्चयशस्वीचप्रजायते ॥ ८५ ॥ साधकःसाधकेश्रेष्ठपूजास्थानन्ततःशृणु ॥ यत्रयत्रन

रःपूजान्निर्जनेकुरुतेचयः ॥ ८६ ॥ तस्यादत्तेस्वयन्देवीपत्रम्पुष्पफलञ्चलम् ॥ धिलाप्रशस्तापूजायांस्थण्डिलनिर्जनन्त
 था ॥ ८७ ॥ जपश्चोपांशुसर्वेषामन्तमःपरिकीर्तितः ॥ अशुचिर्नमहामायास्पृजेयुक्तदाचन ॥ ८८ ॥ अवश्यन्तुस्मरेन्म
 न्त्रयोतिभक्तियुतोनरः ॥ दन्तरक्तेसमुत्पन्नेस्मरणञ्चनविद्यते ॥ ८९ ॥ सर्वेषामेवमन्त्राणांस्मरणान्नरकव्रजेत् ॥ जानद्वैक्ष
 तजेजातेनित्यकर्मनचाचरेत् ॥ ९० ॥ नैमित्तिकश्चतदधःस्त्रवद्रक्तोनचाचरेत् ॥ लोतके (?) चसमुत्पन्नेक्षुरकर्मणिमैथुन ॥
 धूमोद्गारेतथावान्तेनित्यकर्माणिसन्यजेत् ॥ ९१ ॥ द्रव्यभुक्तेष्वजीर्णैश्चनैवभुक्ताचकिञ्चन ॥ कर्मकुर्यान्नरोनित्यसूत
 केमृतेकेतथा ॥ ९२ ॥ पत्रम्पुष्पञ्चताम्बूलम्भेषजत्वेनकल्पितम् ॥ कंणादिपिप्पल्यंतंचफलम्भुक्तानचाचरेत् ॥ ९३ ॥
 जलस्यापिनरश्चेष्टभोजनाद्भेषजादृते ॥ नित्यक्रियानिवर्ततसहनैमित्तिकैःसदा ॥ ९४ ॥ जलौकाङ्कटपादश्चक्रमिगंडू
 पदादिकम् ॥ कामाद्वस्तेनसंस्पृश्यनित्यकर्माणिसन्यजेत् ॥ ९५ ॥ विशेषतःशिवापूजान्प्रमीतपितृकोनरः ॥ यावद्वा
 त्सरपर्यन्तम्भनसापिनचाचरेत् ॥ ९६ ॥ महागुरुनिपातेतुकाम्यङ्किञ्चिन्नचाचरेत् ॥ आर्त्तित्वज्यम्ब्रह्मयज्ञश्चाद्वन्देयज
 ञ्चयत् ॥ ९७ ॥ गुरुमाक्षिप्यविप्रञ्चग्रहृत्यैवचपाणिना ॥ नकुर्यान्नित्यकर्माणिरेतःपातेचभैरव ॥ ९८ ॥ आसनञ्चाधपा
 त्रञ्चभग्नमासादयेत्तु ॥ ऊषरेकमिसर्ग्यैस्तेस्थानेमृष्टेपिनाञ्चयेत् ॥ ९९ ॥ नीचैरासनमासाद्यशुचिःप्रयतमानसः ॥ अद्यपे

चण्डिकान्देवीन्देवमन्यश्चभैरव ॥ १०० ॥ दिग्विभागेतुकावरोदिक्छिवाप्रीतिदायिनी ॥ तस्मात्तन्मखआसीनः प्रजयेच्चण्ड
 कांसदा ॥ १ ॥ पुष्पञ्चकमिसम्मिश्रविंशीर्णम्भप्रमृदते ॥ सकेशम्मपिकोद्धृत्यैलेनपरिवज्जयेत् ॥ २ ॥ याचित
 म्परकीयञ्चतथापथ्युषितञ्चयत् ॥ अन्यस्पृष्टम्पदास्पृष्ट्यैलेनपरिवज्जयेत् ॥ ३ ॥ इदंशिवायाः परमम्मनोहरङ्करोति
 योनेनतदीयपूजनम् ॥ सवाञ्छितार्थसमवाप्यचण्डिकागृहप्रयातानचिरेणभैरव ॥ १०४ ॥ इतिकालिकापुराणेऔर्व
 सगरसर्वोदिसप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अस्यमन्त्रस्यकवंचंशणवेतालभैरव ॥ वैष्णवीतन्त्रस
 ञ्जस्यवैष्णव्याश्चविशेषतः ॥ १ ॥ तत्रमन्त्राद्यक्षरन्तवासुदेवस्वरूपधृक् ॥ वर्णोद्धितोब्रह्मैवतृतीयश्चन्द्रशेखरः ॥ २ ॥ चतु
 र्थोगजवक्त्रश्चपञ्चमस्तुतिवाकरः ॥ शक्तिःस्वयम्पकारश्चमहामायाजगन्मयी ॥ ३ ॥ यकारस्तुमहालक्ष्मीःशेषवर्णःसरस्वती ॥
 योगिनीपूर्ववर्णस्यशैलपुत्रीप्रकीर्तिता ॥ ४ ॥ द्वितीयस्यतुवर्णस्यचण्डिकायोगिनीमता ॥ चण्डघण्टातृतीयस्यकुम्भाण्डोत
 त्परस्यच ॥ ५ ॥ स्कन्दमातातकारस्यपस्यकात्यायनीस्वयम् ॥ कालरात्रिःसप्तमस्यमहादेवीतिसंस्थिता ॥ ६ ॥ प्रथमवर्ण
 कवंचयोगिनीकवचन्तथा ॥ देवौघकवचम्पश्चाद्देवीद्विक्वचन्तथा ॥ ७ ॥ ततस्तुपार्श्वकवचंनिद्वितीयान्ताव्यस्यच ॥ कवच
 न्तुततःपश्चात्षड्गुणकवचन्तथा ॥ ८ ॥ अभेद्यकवचञ्चेतिसर्वत्राणपरायणम् ॥ इमानिकवचान्यष्टौयोजानातिनरोत्तमः

॥ १ ॥ सोहमेवमहोदेवोदेवीरूपश्चशक्तिमान् ॥ अस्यवैष्णवीतन्त्रकवचस्यनारायणऋषिरीश्वरोदेवताऽनुष्टुब्धः
 कात्यायनीदेवी सर्वकामार्थसाधनेविनियोगः ॥ अःपातुपूर्वकाष्टायामाग्नेयाम्पातुकःसदा ॥ १० ॥ पातुचायमका
 ष्ठायाण्डोनैऋत्याश्चसर्वदा ॥ माम्पातुतोऽसौपाश्चात्येशक्तिर्व्यव्यदिगता ॥ ११ ॥ यःपातुमाश्चोत्तरस्यामैशान्यां
 शस्तथावतु ॥ मूर्द्धाक्षरक्षतुमांसौसाबाहौमानन्दक्षिणेतुकः ॥ १२ ॥ माव्वांमबाहौचःपातुहृदिदोमांसदावतु ॥ तःपातुकण्ठ
 देशेमाङ्कृत्याःशक्तिस्तथावतु ॥ १३ ॥ यःपातुदक्षिणपादेशोमाव्वांमपदेतथा ॥ शैलपुत्रीतुपूर्वस्यामाग्नेयाम्पातुचण्ड
 का ॥ १४ ॥ चण्डघण्टापातुयाम्याथ्यैमभोतिविवाहिनी ॥ नैऋत्येत्वथकूष्माण्डोपातुमाञ्जगताम्प्रसूः ॥ १५ ॥
 स्कन्दमातापश्चिमायाम्भारक्षतुसदैवहि ॥ कात्यायनीमाव्वांयव्यपातुलोकेश्वरोसदा ॥ १६ ॥ कालरात्रीतुकौबेर्या
 सदारक्षतुमांस्वयम् ॥ महागौरैरितथैशान्यांसततम्पातुपावनी ॥ १७ ॥ नेत्रयोर्व्यासुदेवोमाम्पातुनित्यंसनतनः ॥
 ब्रह्माम्पातुवदनेपद्मयोनिरयोनिजः ॥ १८ ॥ नासाभागेरक्षतुमांसव्यदाचन्द्रशेखरः ॥ गजवक्त्रःस्तनयुग्मेपातुनित्यं
 हरात्मजः ॥ १९ ॥ वामदक्षिणपाण्योर्मान्नित्र्यम्पातुदिवाकरः ॥ महामायास्वयन्नाभौमाम्पातुपरमेश्वरी ॥ २० ॥
 महालक्ष्मीःपातुगुह्येजानुनोश्चरस्वती ॥ महामायापूर्वभागेनित्यंरक्षतमांशुभा ॥ २१ ॥ अग्निज्वालातथाग्नेय्या

म्पायान्नित्यवैरासिनी ॥ रुद्राणीपातुमाय्यैर्म्यात्रैर्ऋत्याश्चण्डनायिका ॥ २२ ॥ उग्रचण्डापश्चिमायाम्पातुनित्यम्भे
 श्वरी ॥ प्रचण्डापातुवायव्यैकौवेय्याङ्घोररूपिणी ॥ २३ ॥ ईश्वरीचतुशान्याम्पातुनित्यंसनातनी ॥ ऊर्ध्वपातुम
 हामायापावधःपरमेश्वरी ॥ २४ ॥ अग्रतःपातुमाम्नापृष्ठतोवैष्णवीतथा ॥ ब्रह्माणीदक्षिणार्धेनित्यंरक्षतशोभना ॥
 माहेश्वरीवामपार्श्वेनित्यम्पायाद्वृषध्वजा ॥ २५ ॥ कौमारीपव्वतेपातुवाराहीसलिलचमाम् ॥ नारसिंहदिष्टिभयेपातु
 माविवैपिनेषुच ॥ २६ ॥ ऐन्द्रीमाम्पातुचाक्राशेतथासर्व्वजलेस्थले ॥ सेतुःसर्व्वोद्गुलीःपातुदेवादिःपातुकर्णयोः ॥ २७ ॥ दे
 वान्तश्चिबुर्केपातुपार्श्वयोःशक्तिपञ्चमः ॥ हापातुमान्तथैवोर्व्वोर्म्मायारक्षतजङ्घयोः ॥ २८ ॥ सर्व्वेन्द्रयाणिमेपातुरोमकूपे
 षुसर्व्वदा ॥ त्वचिमाव्वैसदापातुमांशश्भुःपातुसर्व्वदा ॥ २९ ॥ नखदन्तकरोष्ठादौरोमाम्पातुसदैवहि ॥ देवादिःपातुमा
 म्बस्तौदेवान्तःस्तनकक्षयोः ॥ ३० ॥ एतदादौतुयःसेतुर्बाल्येमाम्पातुदेहतः ॥ आज्ञाचक्रेसुषुम्नायांषट्चक्रेहृदिसन्धिषु ॥ ३१ ॥
 आदिषोडशचक्रेचललाटाकाशएवच ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रोमान्नित्यंरक्षश्चैतिष्ठतु ॥ ३२ ॥ कर्णनाडीषुसर्व्वसुपाश्वकक्षशि
 खासुच ॥ राधिरस्नायुमजासुमस्तिष्केषुचपर्व्वसु ॥ ३३ ॥ द्वितीयाष्टाक्षरोमन्त्रःकवचःपातुसर्व्वतः ॥ रेतोवायौनाभिरन्ध्रेपृष्ठ
 सन्धिषुसर्व्वतः ॥ षडक्षरस्तृतीयोयमन्त्रोमाम्पातुसर्व्वदा ॥ ३४ ॥ नासारन्ध्रेमहामायाकण्ठरन्ध्रेतुवैष्णवी ॥ सर्व्वसन्धि

पुमाम्पातदुर्गादुर्गातिहारिणी ॥ ३५ ॥ श्रोत्रयोर्हूँफडित्वेवंनित्यंरक्षतुकालिका ॥ नेत्रबीजत्रयन्नेत्रेसदातिष्ठतुरक्षतु
 म् ॥ ३६ ॥ ओँऐँहोँहोँनासिकायांरक्षन्तीचास्तुचण्डिका ॥ ओँह्रीँहूँमांसदाताराजिह्वामलेततिष्ठतु ॥ ३७ ॥ हृदिदिष्ठु
 तमेसेतज्ञानंरक्षितुमतमम् ॥ ओँक्षौँफट्चमहामारीपातुमांसवर्तःसदा ॥ ३८ ॥ ओँयूसःप्राणान्काशिकीमाम्प्राणात्र
 क्षतुरक्षिका ॥ ओँह्रीँहूँभाम्भर्गदयितादेहशून्येषुपातुमाम् ॥ ३९ ॥ ओँमःसदाशैलपुत्रीसव्वात्रोगान्प्रमृज्यताम् ॥
 ओँह्रीँसैःस्फेक्षैःफडस्त्रायसिंहव्याघ्रभयाद्रणात् ॥ ४० ॥ शिवदूतीपातुनित्यँहीसव्वास्त्रेषुतिष्ठतु ॥ ओँह्रीँहीसश्च
 ण्डघण्टाकर्णछिद्रेषुपातुमाम् ॥ ४१ ॥ ओँह्रीँसैःकामेश्वरीकामानाभितिष्ठतुरक्षतु ॥ ओँऔँहूँफट्ग्रचण्डारिपुन्विघ्नान्वि
 मर्दताम् ॥ ४२ ॥ ओँअलापातुमान्त्रित्यव्वेण्वीजगदीश्वरी ॥ ओँकैँब्रह्मणीपातुचक्रतुँचंरुद्राणीतुशक्तिः ॥ ४३ ॥
 ओँटङ्कौमारीपातुवज्रातुँतंवारहीतुकाण्डतः ॥ ओँपंपातुनारासिंहीमाङ्कव्यादेभ्यस्तथास्रतः ॥ ४४ ॥ शस्त्रास्त्रेभ्यःसम
 स्तेभ्योयन्त्रेभ्योनिष्ठमन्त्रतः ॥ चण्डिकामांसदापातुओँयैँसदैव्यैनमोनमः ॥ ४५ ॥ विश्वासघातकेभ्योमामैन्द्रीरक्षतुम
 न्मनः ॥ ओँनमोमहामायायैँवैण्वैयैनमोनमः ॥ ४६ ॥ रक्षमांसवर्षभूतेभ्यःसर्वत्रपरमेश्वरि ॥ आधारेवायुमार्गै
 हृदिकमलदलेचन्द्रवत्सेरसस्थैँबस्तौवह्नौसामिद्विविशतुवरदयामन्त्रमष्टाक्षरन्तत् ॥ ४७ ॥ यद्ब्रह्मामूर्ध्वधत्तेहरिवतिगले

चन्द्रचूडोद्दिश्यन्तन्माम्यातुप्रधानत्रिखिलमतिशयम्पद्मगन्भाभिबीजम् ॥ आद्याःशेषाःस्वरोधैर्घ्नमयबलवरेस्वरंणापि
 युक्तैःसानुस्वाराविसर्गैर्हरिहरविदित्यैस्सहस्रञ्चसाष्टम् ॥ ४८ ॥ मन्त्राणांसेतुबन्धन्निवसतिसततव्यवणीतन्त्रमन्त्रे
 न्माम्पायात्यवित्रम्परमपरमभूतलव्योमभागे ॥ अङ्गान्यष्टौतथाष्टौवसवइहतथैवाष्टमार्त्तद्वेलांनिप्रोक्तान्यष्टौतथाष्टौम
 धुमतिरचिताःसिद्धयोष्टौतथैव ॥ ४९ ॥ अष्टावष्टाष्टसङ्ख्याजगतिरतिकलाःक्षिप्रकाष्ठाङ्गयोगमय्यष्टावक्षराणिक्षरतुनिहि
 गणोपद्वदोयस्त्वमष्टम् ॥ इतितत्कवचम्प्रोक्तन्धर्मकामार्थसाधकम् ॥ ५० ॥ इदंरहस्यम्परममिदंसर्वार्थसाधकम् ॥ यः
 सकृच्छृणुयादेतत्कवचम्मयकोदितम् ॥ ५१ ॥ ससर्वाल्लभतेकामान्परत्राशिवरूपताम् ॥ सकृद्यस्तुपठेदेतत्कवचम्मयको
 दितम् ॥ ५२ ॥ ससर्वयज्ञस्यफलल्लभतेनात्रसंशयः ॥ सङ्ग्रामेषुजयेच्छत्रून्मातङ्गानिवकेसरी ॥ ५३ ॥ दहेत्तृणद्वयंथावह्निस्त
 थाशत्रून्दहेत्सदा ॥ नास्त्राणितस्यशस्त्राणिशरीरेप्रविशन्तिवै ॥ ५४ ॥ नतस्यजायतेव्याधिर्घ्नचदुःखदुःखाचन ॥ गूढिकाञ्च
 नपातालपादुलेपरसाञ्जनम् ॥ ५५ ॥ उच्चाटनाद्यास्ताःसर्वाःप्रसीदन्तिचसिद्धयः ॥ वायोःरिगतिस्तस्यभवेदन्यैरवारिता
 ॥ ५६ ॥ दीर्घायुःकामभोगीचधनवानभिजायते ॥ अष्टम्यांसंयथैतोभूवानवम्यांविधिवाच्छिवाम् ॥ ५७ ॥ पूजयित्वावि
 धानेनविचिन्त्यमनसाशिवाम् ॥ योन्यसेत्कवचन्दहेतस्यपुण्यफलंशु ॥ ५८ ॥ जितव्याधिःशतायुश्चरूपान्गणवान्त्स

दा ॥ धनरत्नौघसम्पूर्णविद्यावान्सचजायते ॥ ५९ ॥ नाग्निर्द्वहति तत्कायन्नापः सङ्कुदयन्ति च ॥ न शोषयति तत्त्व्ययुः क्रव्या
 तन्नहि नस्ति च ॥ शस्त्राणि नैर्निच्छन्दन्ति न तापयति भास्करः ॥ ६० ॥ न तस्य जायते विघ्नो नास्ति तस्य च सञ्ज्वरः ॥ वे
 तालाश्च पिशाचाश्च राक्षसागणनायकाः ॥ ६१ ॥ सर्वे तस्य वशयन्ति भूतग्रामाश्च तुर्व्विधाः ॥ नित्यम्पठति यो भक्त्या
 कवचं हरिर्भित्तम् ॥ ६२ ॥ सोऽहमेव महादेवो महामायाचमातृका ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च तस्य नित्यङ्कुरे स्थिताः ॥ ६३ ॥
 अन्यस्य वरदः सौवै नित्यम्भवति पण्डितः ॥ कवित्वं सत्यवादि त्वं स ततस्तस्य जायते ॥ ६४ ॥ वेदच्छ्लोकसहस्राणि भवेच्छ्रुति
 धरस्तथा ॥ लिखितयैः स्य गेहे तु कवचम्भैरवस्थितम् ॥ ६५ ॥ न तस्य दुर्गतिः कापि जायते तस्य दूषणम् ॥ ग्रहाश्च स
 र्व्वेतुष्यन्ति वशङ्कुच्छन्ति भूमिपाः ॥ ६६ ॥ यद्राज्ये कवचज्ञोऽस्ति जायन्ते तत्र नेतयः ॥ सेतुर्द्वैवः शक्तिबोजम्पञ्चमोहाय
 नेनमः ॥ ६७ ॥ वायुर्बलेन चैतायै द्वितीयाष्टाक्षरन्विदम् ॥ सेतुर्द्वैवोऽथैष षडक्षरमिदं स्मृतम् ॥ ६८ ॥ एतद्वयन्तु
 जिह्वाग्रे स ततयैः स्य वर्त्तते ॥ तस्य देवी महामायाकार्येति श्रुतिवैसदा ॥ ६९ ॥ मन्त्राणाम्प्रणवः सेतुस्तत्सेतुः प्रणवः स्मृतः ॥
 क्षरत्यनोद्धतः पूर्व्वपरस्ताच्च विशीर्य्यते ॥ ७० ॥ नमस्कारो महामन्त्रो देव इत्युच्यते सुरैः ॥ द्विजातीनामयम्मन्त्रः शूद्राणां स
 र्व्वकर्मणि ॥ ७१ ॥ अकारश्चाप्युकारश्च नकारश्च प्रजापतिः ॥ वेदत्रयात्समृद्धस्य प्रणवस्त्रिर्मर्ममेपुरा ॥ ७२ ॥ स उदा

तोद्विजातीनाराज्ञास्यादनुदातकः ॥ प्रचितश्चोरुजातानाम्नसापिथास्मरेत् ॥ ७३ ॥ चतुर्दशस्वरोयोसौशेषऔका
 रसञ्ज्ञकः ॥ सचानुस्वारचन्द्राभ्यांशूद्राणांस्तिरुच्यते ॥ ७४ ॥ निःसेतचयथातोयङ्गुणान्निम्नम्रसर्पति ॥ मन्त्रस्तथै
 वनिःसेतुःक्षणाक्षरतियज्ज्वनाम् ॥ ७५ ॥ तस्मात्सर्वत्रमन्त्रेषचतुर्व्युक्तिर्द्विजातयः ॥ पार्श्वयोःसेतुमादायजपकर्मसमा
 रभेत् ॥ ७६ ॥ शूद्राणामादिसेतुर्व्याद्विःसेतुर्व्यार्थेच्छतः ॥ द्विःसेतवःसमाख्याताःसर्वदेवद्विजातयः ॥ ७७ ॥ ॥ ओ
 र्वउवाच ॥ ॥ एतेतेसर्वमाख्यातङ्कवचन्यम्बकोदितम् ॥ अभेद्यंकवचन्तु कवचाष्टकमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ महाभाया
 मन्त्रकल्पङ्कवचमन्त्रसय्युतम् ॥ षडक्षरसमायुक्तान्त्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ ७९ ॥ एतत्त्वन्नृपशार्दूलनित्यम्भक्तियुतःपठ
 न् ॥ जपन्मन्त्रञ्चैवैषाव्याःसर्वसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ८० ॥ इतिकालिकापुराणेमहायामन्त्रकल्पनामाष्टपञ्चाशत्तमो
 ऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ श्रुत्वमंसगरोराजासर्व्वैर्दम्भैरवेणवै ॥ वेतालैनापिभर्गस्यपुनरैर्वमपृ
 च्छत ॥ १ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ मन्त्रङ्कलेवरगतंसाङ्गम्रोक्तन्वयाद्विज ॥ अङ्गमन्त्राणिमेदेव्याःकथ्यन्ताम्भोद्विजोत्तम
 ॥ २ ॥ तथामन्त्राणिसर्व्व्याणिपूजास्थानानिसर्व्वशः ॥ तथैवोत्तरमन्त्राणिकवचानिपृथक्पृथक् ॥ ३ ॥ कामाख्यायाश्चमाहा
 त्स्यंसरहस्यंसमन्त्रकम् ॥ यथाशृंगंभगवान्महादेवउमापतिः ॥ ४ ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तत्समाचक्ष्वसिस्तरात् ॥ शृण्वतो न

हिमेतुष्टिर्जायेतमहदद्भुतम् ॥ ५ ॥ भवताकथ्यमानं हि परङ्कृतहलम्भम् ॥ और्व्यं उवाच ॥ शृणु त्वं राजशार्दूलयत्पुत्रा
 भ्याममापतिः ॥ ६ ॥ उवाच महदाख्यानन्तन्मेनिगदतो धुना ॥ एतद्रहस्यमपरमप्यवित्रमपापनाशनम् ॥ परं स्वस्त्ययनम्पु
 साङ्गुर्भेषुसवनं स्मृतम् ॥ ७ ॥ कल्याणकारकम्भद्रञ्चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ शठायचलचित्तायनास्तिकायाजितात्मने ॥ ८ ॥
 देवद्विजगुरूणाञ्च मिथ्यानिर्बन्धकारिणे ॥ नपापायाभिः शस्तायस्वञ्जकाणादिरोणिने ॥ ९ ॥ नकथ्यन्नचवादेयं श्रद्धाविरहि
 तायच ॥ महामायामन्त्रकल्पमप्रोक्ताभ्याममापतिः ॥ १० ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तु पुनरेवाभ्यभाषत ॥ भगवानुवाच ॥ अङ्ग
 मन्त्रप्रवक्ष्यामि प्रोक्तव्यं नन्त्रमुत्तमम् ॥ ११ ॥ तदेव प्रथमं विद्विषत् सर्वपूजासुसङ्गतम् ॥ आचान्तःशुचिताम्राप्तः सुस्नातो दे
 वपूजने ॥ १२ ॥ पूजावेद्यावहिः स्थित्वा चतुर्हस्तान्तरोरिधिया ॥ गृहेवाद्वा रेशस्थः प्रणम्य शिरसागुरुम् ॥ १३ ॥ प्रणमेदिष्टदे
 वं स्वन्दिक्पालानपि चेतसा ॥ यत्पूज्यं मज्जितम्यापन्तद्दिनेन्यदिनेपि वा ॥ १४ ॥ प्रायश्चित्तैर्नापुनन्नन्तञ्च पापं स्मरेद्विया ॥ तत्पा
 पस्यापनोदायमन्त्रद्वयमुदीरयेत् ॥ १५ ॥ देवित्वमप्राकृतञ्चित्तं पापाक्रान्तमभून्मम ॥ तन्निःसारयचित्तान्मेपापं हूँ फट् च तेन मः
 ॥ १६ ॥ सूर्यः सोमो यमः कालो महाभूतानि पञ्च वै ॥ एते शुभाशुभस्येह कर्मणो न वसाक्षिणः ॥ १७ ॥ अतः पुनर्हूँ फडिति पार्श्वे
 मूर्द्धमधस्तथा ॥ आत्मानं क्रोधदृष्टया धिनिरीक्ष्य सुमना भवेत् ॥ १८ ॥ एवङ्कृते प्रथमतः पापोत्सारणकर्मणि ॥ यस्याद्बुद्धर

म्पापन्तहूरचावतिष्ठते ॥ १९ ॥ अतोतेपूजनेस्थानं स्वप्नयातिपुनश्चयत् ॥ यत्स्यादल्पतरम्पापन्तन्नाशमुपगच्छति ॥ २० ॥
 औअःफ्रडितिमन्त्रेणपूजावेदीन्ततोविशेत् ॥ पूजनेत्यक्तपापस्यकामिमिष्टक्षणाद्भवेत् ॥ २१ ॥ नाराचमुद्रयादृष्टासमयासम
 लोकयत् ॥ पुष्पनैवेद्यगन्धादिहौह्रीफ्रडितिमन्त्रैः ॥ २२ ॥ यदात्मनानवज्ञातंसम्यक्पुष्पादिदूषणम् ॥ अस्पृश्यस्पर्शनव्या
 पियदन्यायाजितञ्चवा ॥ २३ ॥ तथा निर्माल्यसंसृष्टकोटाद्यारोहणञ्चयत् ॥ तत्सर्व्यन्नाशमायातिनैवद्याद्यवलोकनात् ॥ २४ ॥
 ततोरिमितिमन्त्रेणशिखान्दीपस्यसंसृष्टशेत् ॥ सतस्यसुभगोदीपोभवेत्स्पर्शनमात्रतः ॥ २५ ॥ पतङ्गकीटकेशादिदाहात्क्रव्या
 दसंहतः ॥ २६ ॥ वसामज्जास्थिसम्पत्तिर्यज्ञादावुपयोजनम् ॥ अज्ञातरूपन्तत्सर्व्वन्दोषंस्पर्शोद्दिनाशयेत् ॥ २७ ॥ नार
 सिंहेनमन्त्रेणदेवतीर्थेनसंसृष्टशेत् ॥ पानीयङ्घटमध्यस्थव्यूक्षिन्नभ्युक्ष्ययाजकः ॥ २८ ॥ वामेनपाणिनाधृत्वावामपाश्वे
 स्थितन्तदा ॥ पात्रमाधारमन्त्रेणसंस्कर्त्तुंस्संस्पृशेज्जलम् ॥ २९ ॥ यदज्ञानादपेयादिसंसृष्टिरिहसङ्गता ॥ यदन्यदुष
 णम्पात्रेतोयेवाज्ञानतोभवेत् ॥ ३० ॥ जलाशयंशवस्पर्शाज्जलंस्नानाच्चसङ्गतम् ॥ दूषणानिविनश्यन्तितानिवैदेवपूजने
 ॥ ३१ ॥ प्रजापतिसुतोहान्तान्तःस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रार्द्धबिन्दुसहितोमन्त्रोयन्नाशसिंहकः ॥ ३२ ॥ स्वसञ्ज्ञाद्यक्षर
 म्बिन्दुचन्द्रार्द्धपरिधोजितम् ॥ आधारमन्त्रज्ञानीयात्साधकः कार्य्यसिद्धये ॥ ३३ ॥ ततआधारमन्त्रेणपाणिभ्यामासनं

१ प्रजापतिस्तुतोऽग्निस्तद्वाजंमित्याप्यप्रजापतिस्तदाब्देनाभिधीयते ।

स्वकम् ॥ आदायविनिधायाशुपुनःसंस्पृश्यपाणिना ॥ ३४ ॥ आत्ममन्त्रेणोपविशेत्तदातस्मिन्वरासने ॥ दुःशिल्पर
 चित्वादियद्वान्यासनभूषणम् ॥ ३५ ॥ अज्ञातविलयय्यातिउपवेशात्समन्त्रकात् ॥ आहूयस्वाक्षरम्पूव्वसोमसा
 मिसमन्वितम् ॥ ३६ ॥ सविन्दुकव्विजानोयादात्ममन्त्रन्तुसाधकः ॥ ततस्तुमातृकान्यासन्नाद्विन्दुसमन्वितम् ॥ ३७ ॥
 कुर्यात्तुमातृकामन्त्रैःस्वशरीरेविक्षणः ॥ कल्पेषुचयदज्ञातमन्त्रोच्चारणकर्मणि ॥ ३८ ॥ यदुष्टव्यौतथारुष्टम्मा
 त्राश्रष्टादिदूषणम् ॥ तद्व्यस्तामातृकामन्त्रानाशयन्तिसदैवहि ॥ ३९ ॥ व्यञ्जनानिचसव्व्याणिताविष्णवादयःस्वराः ॥
 सव्वैतेमातृकामन्त्राश्चन्द्रबिन्दुविभूषणाः ॥ ४० ॥ सर्वेयुगान्तबन्धेषुन्यस्तेषुन्यनूपणम् ॥ मन्त्रेकल्पेचकुर्वन्ति
 विन्यस्तामातृकाःस्वयम् ॥ ४१ ॥ एकमात्रोभवेद्भस्वोद्विमात्रोदीर्घउच्यते ॥ ह्रतस्त्रिमात्रोविज्ञेयोवर्णांतेव्यवस्थिताः
 ॥ ४२ ॥ सर्वेषामेववर्णानाम्मात्रादेव्यस्तुमातृकाः ॥ शिवदूतोप्रभृतयस्तत्र्यासास्ततनुस्थिताः ॥ ४३ ॥ पूरयन्ति
 चतान्यनौश्रुतवर्गन्तथाचिरात् ॥ ददत्येवसदाक्षुब्ध्वन्तिसुरपूजने ॥ ४४ ॥ चतुर्वर्गप्रदश्चायंसर्वकामफलप्रदः ॥
 सर्वदामातृकान्यासस्तुष्टिप्रदायकः ॥ ४५ ॥ यःकुर्यान्मातृकान्यासव्विनौपिसुरपूजनात् ॥ तस्माद्विभोतिसतत
 भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ ४६ ॥ तन्द्रष्टुमपिदेवाश्चस्पृहयन्तिमहोजसम् ॥ ससर्वश्चवशङ्कुर्ग्यान्नचयातिपराभवम् ॥ ४७ ॥

१ सोमसामीति सोमार्द्धसमन्वितमित्यर्थः । २ शिवदूतप्रभृतयोयदेव्यस्तद्विभाषवाकारादिमातृकाःसव्वर्णव्यञ्जनवर्णानामात्रारुपाभवन्तीत्यर्थः । ३ तादृशति शिवदूतप्रभृतयइत्यर्थः

कुसुमविवर्णमन्त्रेण अङ्गुल्यग्रेण साधकः ॥ विमर्दनार्थं ङ्कुलीयात्करशोधनकर्मणि ॥ ४८ ॥ उपान्तःसामिचन्द्रेण रञ्जितः
 शून्यसंयुतः ॥ रुद्रान्तोपरिसंसृष्टमन्त्रायै व्यण्णवोमतः ॥ ४९ ॥ प्रासादेन तु मन्त्रेण अङ्गुल्यग्रेण साधकः ॥ गृहीत्वा च ततः
 कुर्यात्कराभ्यामुपमर्दनम् ॥ ५० ॥ निर्ममथैकामबीजेन जिघ्रेद्ब्राह्मेण तत्पुनः ॥ प्रासादेन परित्यागो दिशैश्शान्या विविशैः
 ॥ ५१ ॥ एवङ्कृते तु करयोर्विशुद्धिरतुला भवेत् ॥ जलौकगण्डपादादिस्पृशच्छुद्धिर्विशोधनात् ॥ ५२ ॥ दुर्गन्ध्यच्छिष्टं
 स्पर्शाद्वृषणङ्कुरयोस्तु यत् ॥ अज्ञातरूपन्तत्सर्वन्नाशयेत्सुविधानतः ॥ ५३ ॥ अङ्गुल्यग्राणि शुद्धानि पृष्याणाद्ब्रह्मणा द्रवेत् ॥
 तलद्वयममर्दनं तत्तु विशुद्धमभिजायते ॥ ५४ ॥ निर्मम्यनात्पाणिपृष्ठङ्गानां प्रासाद्य मृतमम् ॥ तीर्थानि च समायाति नासिका
 याङ्कुरमप्रति ॥ ५५ ॥ तस्माद्यत्नेन कार्याणि कर्माण्येता निभैव ॥ प्रान्तादिर्व्यासुदेवेन वर्णनापि च संहिताः ॥ ५६ ॥ शम्भुचूडा
 विन्दुयुक्तः प्रासादश्च स उच्यते ॥ कामबीजं तु विज्ञेय व्यासुदेवेन्दुविन्दुभिः ॥ ५७ ॥ व्यञ्जनञ्चाद्यदन्तश्च प्रान्तं दन्त्या तु पुर्व्व
 कम् ॥ आद्यदन्त्यद्वयम्पश्चाद्वञ्जनमप्रणवोत्तरम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मबीजमिदं मन्त्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ प्रणवन्दीधमन्नायै
 प्रथमममृशुद्वये ॥ ५९ ॥ वासुदेवस्य बीजेन प्राणायामं समाचरेत् ॥ यस्य देवस्य यद्रूप्यं तथा भूषणवाहनम् ॥ ६० ॥ तदेव
 पूजेन तस्य चिन्तयेत्परकादिभिः ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रस्य कण्ठाद्यर्थत्परः सरम् ॥ ६१ ॥ तद्बीजव्यासुदेवस्य पूर्णचन्द्रनिभं स

दा ॥ गङ्गावतारबीजेनप्रथमन्धेनमुद्रया ॥ ६२ ॥ अमृतीकरणंकुर्यादघपात्राहितेजले ॥ शशिखण्डयुतःकण्ठ्यःपञ्चमीबल
 बीजकः ॥ ६३ ॥ गङ्गावतारमन्त्रोयंसर्वपापप्रणाशकः ॥ मात्राद्वययुतोविष्णुर्बलबीजमदाहृतम् ॥ ६४ ॥ अमृतीकरणे
 वृत्तेतोययैदीयतेमृतम् ॥ भूत्वाप्रयातिदेवस्यप्रीतयेसुरपूजने ॥ ६५ ॥ गङ्गापिस्वयमायातिपूजापात्रजलम्प्रति ॥ अमृती
 करणङ्कुर्याद्धर्मकामार्थसिद्धये ॥ ६६ ॥ स्वस्तिकङ्गोमुखम्पद्ममर्द्धस्वस्तिकमेवच ॥ पर्यङ्कुमासनंशस्तमभीष्टसुरपूजने ॥
 ॥ ६७ ॥ पादयन्त्रमिदम्प्रोक्तंसर्वमन्त्रोत्तमोत्तमम् ॥ तद्गुह्याद्याद्वराहस्यबीजेनप्रथमम्बुधः ॥ ६८ ॥ मायादिराशिबीजस्यचतु
 र्धःसमवाप्तिकः ॥ षष्ठस्वरोपरिचरोवाराहम्बीजमच्यते ॥ ६९ ॥ वाराहबीजसंशुद्धम्मन्त्रम्पादद्वयेकृतम् ॥ पश्यन्नभीष्टदेव
 न्तुपादोषन्नपश्यति ॥ ७० ॥ नयुक्तमन्यथापाददर्शनं सुरपूजने ॥ मन्त्रेणलभतेभीष्टांस्तस्मान्मन्त्रपरोभवेत् ॥ ७१ ॥ पाणिक
 च्छपिकाङ्कुर्यात्कर्ममन्त्रेणसाधकः ॥ तत्रसंस्कृतपुष्पेणपूजयेदात्मनोवपुः ॥ ७२ ॥ पूजितेतेनपुष्पेणदेवत्वंस्वस्यजायते ॥
 द्वितीयवैष्णवीतन्त्रम्बीजम्बिन्दुसुस्रूतम् ॥ ७३ ॥ षष्ठस्वरोपरिचरङ्कुर्मबीजम्प्रकीर्तितम् ॥ दहनस्तवनस्यादौरन्ध्रस्य
 दशमस्यतु ॥ ७४ ॥ भेदनंसाधकःकुर्यान्मन्त्रेणप्रणवेनतु ॥ बीजेनवासुदेवस्यआकाशोविनिधापयेत् ॥ ७५ ॥ प्राणेनसहि
 तम्बीजनन्तरपुर्वम्प्रतिपादितम् ॥ अज्ञाताप्रयतानान्तुमण्डलस्थानमार्जनात् ॥ ७६ ॥ द्रव्याणांविप्रकारःस्यात्संसर्गा

णान्तथैवच ॥ मधुकैटभयोर्मदःसंघातैदृढताङ्गता ॥ ७७ ॥ मेदिनीसर्वदाशुद्धासरपजासमवर्तः ॥ अद्यापिसर्वत्रिदशा
 नस्पृशन्तिपदाक्षितिम् ॥ ७८ ॥ नचस्वीयतनच्छायाद्यैजयन्तिचभूतले ॥ तस्यदोषस्यमोक्षार्थम्मन्त्रराजलिलैर्वेक्षितौ
 ॥ ७९ ॥ प्रोक्षणाद्वीक्षणादपिशुद्धाभवतिमेदिनी ॥ वीक्षणन्धर्मबोजेनस्थण्डिलस्यसमाचरेत् ॥ ८० ॥ दान्तोबले
 नस्यैकुक्ष्युक्तश्रूडाबिन्दुसमन्वितः ॥ धर्मबीजमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थसाधनम् ॥ ८१ ॥ आदानन्धारणञ्चैवतथासंस्थान
 पूजने ॥ पूरणंसलिलेनैवनिःक्षेपोगन्धपुष्पयोः ॥ ८२ ॥ मण्डलस्याथविन्यासःपुनःपुष्पस्यसंश्रयः ॥ अमृतीकरणम्पा
 त्रप्रतिपत्तिरियन्नरः ॥ ८३ ॥ आनिरुद्धेनचादायअस्त्रमन्त्रेणधारणम् ॥ पात्रेत्तुमण्डलाभ्याशौवाग्बीजाग्रेणयोजयेत् ॥
 ॥ ८४ ॥ आनिरुद्धमवेद्वीजमाद्यम्बिन्दुद्वयोत्तरम् ॥ फटन्तेनानिरुद्धन्तुअस्त्रमन्त्रप्रकीर्तितम् ॥ ८५ ॥ शम्भुराद्यम्बलः
 प्रान्तःसम्पूर्णःसहिताइमे ॥ परतःपरतःपूर्वसमाप्त्यन्ताःसबिन्दुकाः ॥ ८६ ॥ तृतीयव्याग्भवम्बीजंसकलत्रिज्जकलाहय
 म् ॥ स्वरश्चतुर्थःसकलःसंसृष्टान्विन्दुनेन्दुना ॥ ८७ ॥ वर्गाद्यादिर्द्वितीयन्तुवाग्भवम्बीजमुच्यते ॥ कामराजाहयश्चैतद्वर्म्म
 कामार्थसाधनम् ॥ ८८ ॥ मनोभवस्यबीजन्तुकण्डलीशक्तिसंयुतम् ॥ वासुदेवेनसम्पृक्तमाद्यव्याग्भवमुच्यते ॥ ८९ ॥ इ
 दंसारस्वतन्नामयदाद्यव्याग्भवंस्मृतम् ॥ ऐककङ्कामबीजादित्रिभिस्तत्रिपुरामहः ॥ ९० ॥ आद्यन्तुतीयंसामीन्दुबिन्दुभ्यां

समलङ्कृतं ॥ मदनस्य तु मन्त्रोयङ्कामभोगफलप्रदः ॥ ११ ॥ औदेतोरूपविन्यस्तथ्यैतुभास्करसन्निभम् ॥ तद्वक्ष्ये कुण्डली
शक्तिमभेदातुनिगद्यते ॥ १२ ॥ भूतापसारणङ्कुर्यन्मन्त्रेणानेनयाजकः ॥ यस्मिन्कृते स्थानभूतादूरध्यायान्ति सुरार्चने ॥
॥ १३ ॥ स्थितेषु तत्र भूतेषु नैवेद्यमण्डलन्तथा ॥ विलुम्पन्ति सदा लुब्धान गृह्णन्ति च देवताः ॥ १४ ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यम् भू-
तानामपसारणम् ॥ अस्त्रमन्त्रेण सहितन्तस्य मन्त्रमिदं स्मृतम् ॥ १५ ॥ अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमिपालकाः ॥ भूताना-
मविरोधेन पूजा कर्म करोम्यहम् ॥ १६ ॥ अनेन स्थण्डिलाङ्कृतानपसाध्यार्थसाधकः ॥ ततो दिग्बन्धनङ्कृत्वा दिग्भ्यस्तानप-
सारेयेत् ॥ १७ ॥ विष्णुबीजम् फटन्ते तु मन्त्रं दिग्बन्धने स्थितम् ॥ करेण छोटिका पूर्ववैष्टनम्बन्धनं न्दिशः ॥ १८ ॥ आत्मनः
पूजेनेनाथ कर्मारम्भाधिकारिता ॥ पूजितश्चासनय्योगपीठस्य सदृशम् भवेत् ॥ १९ ॥ स्वभावतः सदा शुद्धस्य च भूतात्मकवै-
महाभूतानि पञ्च वै ॥ ११० ॥ रेतो निष्ठीवमालाभिः स्रवद्भिर्परिष्कृतम् ॥ बीजभूतानि चैतस्य
शेषेण न्दहनम्भस्मिन् प्रोत्सादो मृतवर्षणम् ॥ आह्लावनञ्च कर्तव्यञ्चिन्ता मात्र विशुद्ध्यै ॥ ३ ॥ अण्डस्य चिन्तनाद्देवा तन्मध्ये देव-
चिन्तनात् ॥ स्वकीयस्यैष्टदेवस्य चिन्ता सर्वात्मना भवेत् ॥ ४ ॥ सोहिमित्यस्य सततञ्चिन्तनादेव रूपना ॥ आत्मनो जायते

सम्यक्संस्कृतिः पुष्पदानतः ॥ ५ ॥ अहन्देवोत्थेनैव धमुष्पगन्धादिकञ्चयत् ॥ पूजोपकरणार्थापि देवत्वमिह जायते ॥ ६ ॥
 देवाधारो ह्यहन्देवो देवदेवायोजयेत् ॥ सर्वेषान्देवतासृष्ट्या जायते शुद्धतापि च ॥ ७ ॥ मनोजीवात्मनोः शुद्धिः प्राणा
 यामेन जायते ॥ अन्तर्गतार्थं च मलन्तश्च शुद्धमप्रजायते ॥ ८ ॥ गृहे च तूजयेद्देवन्तदा तस्य विलोकनम् ॥ कुर्यादादित्य
 बीजेन चतुःपार्श्वेष्वपि क्रमात् ॥ ९ ॥ हान्तः समाप्ति सहितो वह्निबीजेन सहितः ॥ उपान्तः स चतुर्थस्तु स तथा सबलो प्रतः
 ॥ १० ॥ आदित्यबीजं ह्युत्थितं सर्वरोगविनाशनम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणाङ्गारणन्तोषदायकम् ॥ ११ ॥ अशुद्धपक्षिसंख्यो
 गपक्षिविष्णुप्रसेचने ॥ मूषिकानान्तथास्पर्शः कृमिकीटादिसङ्गमः ॥ १२ ॥ एवमादीनि नश्यन्ति लोकनाद्रुहदूषणम् ॥
 ततस्तु योगपीठस्य ध्यानमप्रथमतश्चरेत् ॥ १३ ॥ ध्यानमात्रेणैव योगपीठम् प्रविशत्येवमण्डलम् ॥ योगपीठे स्मृतं सर्वदेव्यो
 गपीठमयं समम् ॥ १४ ॥ नयोगपीठादधिकं विवैधते परमासनम् ॥ यस्य ध्यानजगद्दद्यात्तंस च राचरमानुषम् ॥ १५ ॥
 तच्चिन्तनस्य माहात्म्यं ङ्गो वा वक्तुं समस्महेत् ॥ चिन्तामात्रेण मानुष्यमप्यशोकविनाशनम् ॥ १६ ॥ धारणाद्योगपीठान्तु च
 तुर्वर्गफलप्रदम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशश्चतुष्कोणश्चतुर्वर्तिम् ॥ १७ ॥ आधारशक्त्या विहितमग्रहं सूर्यसन्निभम् ॥ आ
 ग्रेयादिषु कोणेषु चतुर्षु क्रमतः स्थितम् ॥ १८ ॥ धर्मो ज्ञानन्तैश्चैवैवैराग्यङ्कमतः सदा ॥ पूर्वोदिदिक्षु चैतानि स्थितानि

क्रमतोयथा ॥ १९ ॥ अधर्मश्च तथा ज्ञानमनैश्वर्यन्ततः परम् ॥ अवैराग्यम्परन्तस्माद्धारणार्थं व्यर्थवस्थितम् ॥ १२० ॥
तस्योपरिजलौघस्तु तस्मिन्ब्रह्माण्डमास्थितम् ॥ ब्रह्माण्डाभ्यन्तरे तोयङ्कूमस्तस्योपरिस्थितः ॥ २१ ॥ कूर्मोपरितथानन्तः
पृथ्वी तस्योपरिस्थिता ॥ अनन्तगात्रस्यैकत्रालम्पातालगोचरम् ॥ २२ ॥ पृथ्वीमध्येस्थितम्पद्मन्दिक्पत्रङ्गिरिकेशरम् ॥
तस्याष्टदिक्पालाः स्वर्गोमध्येव्यवस्थितः ॥ २३ ॥ कर्णिकायाम्ब्रह्मलोको महर्लोको द्यौर्लोकः ॥ स्वर्गेऽप्योर्षिषो देवा
श्चतुर्वेदास्तदन्तरे ॥ २४ ॥ सत्वरजस्तमइति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ॥ सदास्थिताः पद्ममध्ये परन्तत्वन्तथैव च ॥ २५ ॥
आत्मतत्त्वन्तत्र संस्थमर्द्धच्छन्दमर्द्धतः ॥ अधोऽधश्छन्दन्तत्र केशराग्रोऽस्थितम्पुनः ॥ २६ ॥ सूर्याग्निचन्द्रमरुतामण्डलानि
क्रमात्ततः ॥ शावासनयोर्गोपीठसुखासनमतः परे ॥ २७ ॥ आराध्यासनमस्माच्च ततश्च विमलासनम् ॥ मध्ये विचिन्तयेत्सर्व
अङ्गद्वैसचराचरम् ॥ २८ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवांश्चैव भागत्रयविनिश्चिताम् ॥ आत्मानश्चिन्तयेत्तत्र पूजने समुपस्थितम् ॥ २९ ॥
मण्डल्योर्गोपीठन्तु पद्मे पद्मन्तु चिन्तयेत् ॥ शावादीन्यासनानीह च त्वाग्यं विविचिन्तयेत् ॥ ३० ॥ योगपीठम्पृथग्ध्यात्वा
ण्डलेन सहैकताम् ॥ पुनर्द्वात्वा ततः पश्चात्पूजयेदासनन्ततः ॥ ३१ ॥ ध्यानेन योगपीठस्य यथा वीर्यं तेजलम् ॥ नैवेद्यपुष्पघ
पादितत्स्वयञ्चोपतिष्ठते ॥ ३२ ॥ सर्वदेवाः सगन्धर्वाः सचराचराद्यक्षाः ॥ चिन्तिताः पूजिताश्चस्युर्ध्वोऽपि ठस्य पूजने ॥

॥ ३३ ॥ अभीष्टदेवतापूजाव्विनायस्यविचिन्तनात् ॥ लभतेवचतुर्वर्गान्तुष्टिःपुष्टिश्रजायते ॥ ३४ ॥ आवाहनानन्तरतः प्राणिभ्यामवतारयेत् ॥ प्रागुत्तानौकरौकृत्वाऊर्ध्वमुद्विष्यमान्तरौ ॥ ३५ ॥ निरन्तरावधःकुर्यान्नामयन्यजस्तथा ॥ हे रम्बस्यतुबीजेनतस्मादवतरेतिच ॥ ३६ ॥ आम्नेडितेनचाभीष्टदेवानल्लम्बनायैव ॥ नासिकावायुनिःसाराद्विद्यस्थदेवताभवेत् ॥ ३७ ॥ एवङ्कृतेमण्डलेतुस्थितिस्तस्यप्रजायते ॥ खान्तःशुद्धांशुबिन्दुभ्याहैरम्बम्बीजमुच्यते ॥ ३८ ॥ नाशतन्म्विग्रबीजानान्धर्मकामार्थसाधनम् ॥ गन्धपुष्पेतथाधूपोपनिवेद्यमेवच ॥ ३९ ॥ यदन्यद्दीयतेवस्त्रमलङ्कारादिकश्चयत् ॥ तेषान्दैवतमञ्चाख्यकृत्वाप्रोक्षणपूजने ॥ १४० ॥ उत्सृज्यमूलमन्त्रेणप्रतिनाम्नानिवेदयेत् ॥ वरुणस्यतुबीजेनतेषाम्प्रोक्षणमाचरेत् ॥ ४१ ॥ इष्टेनमूलमन्त्रेणतथोत्सर्गानिवेदने ॥ लपरश्चन्द्रबिन्दुभ्याम्बीजव्यौरुणमुच्यते ॥ ४२ ॥ विलोकनम्पूजनञ्चतथादानम्पृथक्पृथक् ॥ जपकर्माणिमालायाःप्रतिपत्तिरिदन्त्रयम् ॥ ४३ ॥ इष्टमन्त्रेणमालायाःप्रोक्षणम्परिकीर्तितम् ॥ बीजङ्गाणपतम्पर्वमञ्चाख्यतदनन्तरम् ॥ ४४ ॥ अविग्रङ्गुरुमालेत्वङ्गुलीयादित्येनच ॥ जपान्तेशिरसिन्यासोमालायाःपरिकीर्तितः ॥ ४५ ॥ स्त्रजमादायपाणिभ्यांश्रीबीजेनतथाच्चयेत् ॥ अन्यदन्यान्तमात्राभ्याञ्चादिवर्गतृतीयकौ ॥ ४६ ॥ परतःपरतःपूर्व्वंश्रीबीजम्बिन्दुनेन्दुना ॥ मालायाअवतारस्तुशिरसःक्रियतेयदा ॥ ४७ ॥ तांसमादायपाणि

भ्याङ्कुर्यात्सारस्वतेनै ॥ श्रीबीजानामाद्यमाद्यबिन्दुचन्द्रार्द्धस्यैतम् ॥ ४८ ॥ एतच्चतुष्टयम्बीजंसारस्वतमुदीरितम् ॥ पौ
 राणिकैर्वैदिकैश्चमूलमन्त्रेणैवैहि ॥ ४९ ॥ प्रदक्षिणाम्प्रणामञ्चकुर्याद्दिर्माथसाधकम् ॥ भूमिवीक्ष्यतथाभ्युक्ष्यक्षितिबी
 जेनपूर्व्वतः ॥ १५० ॥ स्पृशंस्तांशिरसाभूमिम्प्रणमेदिष्टदेवताः ॥ समाप्तिहीनव्वैराहम्बीजम्बिन्दुस्यैतम् ॥ ५१ ॥
 क्षितिबीजव्विजानीयाच्चतुर्व्वर्गप्रदायकम् ॥ दर्पणव्वयैजनङ्कुटाञ्चामरम्प्रोक्ष्येत्पुनः ॥ ५२ ॥ नैवेद्यालोकमन्त्रेणपूव्वम्प्रोक्ते
 नभैरव ॥ ५३ ॥ नामाक्षराणिचाद्यानिचैतेषाम्बिन्दुनेन्दुना ॥ ५४ ॥ तस्मैनमइतिप्रान्तेग्रहणेमन्त्रमुच्यते ॥ निवेदनमथैतेषा
 मिष्टमन्त्रेणचाचरेत् ॥ ५५ ॥ वाग्भवस्यद्वितीयेनकामबीजेनभैरव ॥ मुद्रायाबन्धनङ्कार्य्यम्मूलमन्त्रेणदर्शनम् ॥ ५६ ॥ परित्या
 गन्तुमुद्रायास्ताराबीजेनचाचरेत् ॥ प्रान्तादिश्चन्द्रबिन्दुभ्यांषष्ठस्वरसमन्वितः ॥ ५७ ॥ ताराबीजमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थसा
 धनम् ॥ मुदंद्ददातियस्मात्सामुद्रातेनप्रकीर्तिता ॥ ५८ ॥ दर्शितायान्तमुद्रायाभवेत्पूजासमापनम् ॥ कामम्भोक्षन्तथाधर्मम
 र्थमोदयुतास्वयम् ॥ ५९ ॥ ददातिसाधकायाशुदेवतागन्तुमत्सका ॥ मुद्रान्तेतुमहामन्त्रान्पडिमान्समदीरयेत् ॥ १६० ॥
 यद्वत्तंभक्तिमात्रेणपत्रम्पुष्पम्फलञ्जलम् ॥ आवेदितश्चनैवेद्यन्तद्रूहाणानुकम्पया ॥ ६१ ॥ आवाहनन्नजानामिनजानामिविस
 र्जनम् ॥ पूजाभावन्नजानामित्वङ्गतिःपरमेश्वरि ॥ ६२ ॥ कर्मणामनसावाचात्वत्तोनान्यागतिर्मम ॥ अन्तश्चरेणभूताना

न्वङ्गतिः परमेश्वरि ॥ ६३ ॥ मातर्यो निसहस्रेषु येषु येषु ब्रजाम्यहम् ॥ तेषु तेष्वच्युता भक्तिरच्युतेस्तु सदा त्वयि ॥ ६४ ॥ दे-
 वीदात्री च भोक्त्री च देवी सव्यभिदक्षगत् ॥ देवी जयति सव्यत्रया देवी सोहमेव च ॥ ६५ ॥ यदक्षरम्परिघ्रष्टम्मात्राहीनञ्च यद्भवेत् ॥
 तत्सर्वं ह्युच्यते नन्दे विकस्य नस्खलितम्भनः ॥ ६६ ॥ मन्त्रेषु पठितेषु स्वयमेव प्रसीदति ॥ दातुं देवी चतुर्वर्गगन्नाशिरो देव-
 भैरव ॥ ६७ ॥ ऐशान्याम्पण्डलङ्कुर्याद्वारपद्मविवर्जितम् ॥ विसर्जनार्थं त्रिम्माल्यधारिण्याः पूजनाय वै ॥ ६८ ॥ पाद्या-
 दिभिः पूजयित्वा ध्यात्वा निम्माल्यधारिणीम् ॥ निःक्षिप्य तस्मिन्निम्माल्यमन्त्रेण तु विसर्जयेत् ॥ ६९ ॥ गच्छ गच्छ परं स्थानं
 स्वस्थानमपरमेश्वरि ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवानां विदुः परमम्पदम् ॥ ७० ॥ विसृज्य मन्त्रेणानेततः पूरकवायुना ॥ ध्यायेत्तु
 मन्त्रेणानेतनत्वात्स्थापयेद्बृदि ॥ ७१ ॥ तिष्ठ देवि परे स्थाने स्वस्थाने परमेश्वरि ॥ यत्र ब्रह्मादयस्सव्यसुरास्तिष्ठन्ति मेहृदि
 ॥ ७२ ॥ तत एकजटाबीजैरिष्टदेवीन्धिया स्मरन् ॥ निम्माल्यमग्नौ गृहीयाद्वर्त्मकामार्थसाधनम् ॥ ७३ ॥ मण्डलप्रति-
 षत्तिस्तुतः कुर्याद्विभूतये ॥ सर्वान्दुर्लभानामग्नौ वैः पद्ममण्डलान्वितम् ॥ ७४ ॥ निर्ममन्थेक्षितिवीजेन मण्डलञ्चापि भै-
 रव ॥ ततस्तु मलमन्त्रेण सर्ववशयेन वापनः ॥ ७५ ॥ अनामिकानामग्रेण ललाटमपि संस्पृशेत् ॥ समाप्तिं सहितः प्रान्तस्ता-
 राबीजन्ततः परम् ॥ ७६ ॥ स्मरन् बीजं त्विदं सगुणपरतः परतः परम् ॥ भवेदेकजटाबीजं न्यर्त्मकामार्थसाधनम् ॥ ७७ ॥

ततोभास्करबीजेनसहितेनात्मनापुनः ॥ मन्त्रेणभास्करायार्घ्यमच्छिद्रार्थं त्रिवेदयेत् ॥ ७८ ॥ नमोविवस्वतेब्रह्मन्भा
स्वेतविष्णुतेजसे ॥ जगत्सवित्रेशुचयेसवित्रेकर्मदायिने ॥ ७९ ॥ ततःकृताञ्जलिर्भूत्वापठित्वामन्त्रमोरितम् ॥ ए
काग्रमनसावाग्भिरच्छिद्रमवधारयेत् ॥ १८० ॥ यज्ञच्छिद्रन्तपश्छिद्रयैच्छिद्रम्पूजनेमम ॥ सर्वन्तदच्छिद्रमस्तुभास्क
रस्यप्रसादतः ॥ ८१ ॥ ततस्तुपुष्पनैवेद्यतोयपत्रादिकञ्चयेत् ॥ देवीबीजेनतत्सर्वम्पुनरेवविलोकयेत् ॥ ८२ ॥ हस्ते
नचक्षुषावापियत्रयत्रकृतःपुग ॥ मन्त्रन्यासस्तत्रतत्रविसृष्टिरमनाभवेत् ॥ ८३ ॥ प्रान्तादिपञ्चमोवह्निबीजषष्ठस्वरा
हितः ॥ तथोपान्तंवाग्भवाद्यन्दुर्गाबीजमन्त्रचक्षते ॥ ८४ ॥ स्थण्डिलेज्वलद्गौचतोयेसूर्यमरीचिषु ॥ प्रतिमासु
चशुद्धासुशालग्रामशिलासुच ॥ ८५ ॥ शिवलिङ्गःशिलायान्तुपूजाकार्य्याविभूतये ॥ सर्वत्रमण्डलन्यासङ्कुर्यादेकाग्र
मानसः ॥ ८६ ॥ योगपीठस्यबीजेनस्थण्डिलादिषुसाधकः ॥ वासुदेवस्यरुद्रस्यब्रह्मणोमिहिरस्यच ॥ ८७ ॥ कु
र्यात्सर्वत्रपूजासुप्रतिपत्तिमिमान्बुधः ॥ एवयैःपूजयेद्विष्णुममीभिःप्रतिपत्तिभिः ॥ ८८ ॥ चतुर्वर्गप्रदस्तस्यन
चिराज्जायतेहरिः ॥ शिवोवामिहिशेषापियेन्येऽलम्बोदरादयः ॥ ८९ ॥ प्रसीदन्तिसुराःसर्वपूजायाविधिनामना ॥ वि
शेषतोमहादेवीमहामायाजगन्मयी ॥ १९० ॥ प्रतिपत्तिमिमानित्यंरुद्रहयत्येवपूजने ॥ एवयैःकुरुतेपूजांसम्यक्सफल

भागभवेत् ॥ ११ ॥ एतौर्व्वहीनायापूजाततोल्याल्पफलम्भवेत् ॥ अङ्गहीनस्तुपुरुषोनसम्यक्याज्ञिकोयथा ॥ १२ ॥ अङ्गही-
 नातथापूजानसम्यक्फलभाभवेत् ॥ इदंरहस्यम्परममिदंस्वस्त्ययनम्परम् ॥ १३ ॥ मन्त्रवेदमयंशुद्धसर्व्वपापप्रणाशनम् ॥
 यःश्रावयेद्ब्राह्मणसन्निधानेऽद्विषयज्ञेसरपूजनेषु ॥ १४ ॥ सम्यक्फलन्तस्त्यलभेत्सकर्मणोविनापिपूजान्तदनन्तमश्नुते ॥
 ॥ १५ ॥ इतिकालिकापुराणेउत्तरतन्त्रेएकोनषष्ठितमोध्यायः ॥ ५९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ देव्यास्तन्त्रांस्त्रिशेषेणशृ-
 णुतंसाम्प्रतय्युवाम् ॥ येनचाराधितादेवीनचिराद्वरदाभवेत् ॥ १ ॥ पूर्व्वतन्त्राद्विशेषेणतथावैतन्त्रमतरम् ॥ विशेषेणचसामा-
 न्यात्कथितम्भवतोःपुरा ॥ २ ॥ पुनर्देव्याविशेषेणपूजायांभक्तिकर्मणि ॥ यानितन्त्राणिशेषाणितानिवक्ष्याम्यहमुनः ॥ ३ ॥
 यःकुर्यात्तुमहामायाभक्तिमेकाग्रमानसः ॥ अङ्गिनावाङ्मन्त्रेणेतेनकार्य्यमिदंशुभम् ॥ ४ ॥ फलम्पुष्पञ्चताम्बुलमन्नपाना-
 दिकञ्चयत् ॥ अदत्त्वातुमहादेव्येनभोक्तव्यंङ्कुदाचना ॥ ५ ॥ पथिवापर्व्वताग्रेवासभायामपिसाधकः ॥ यथातथानिवेद्यैवस्वमर्थ-
 मपकल्पयेत् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वैवमदिराभाण्डरक्तवर्णास्तथास्त्रियः ॥ सिंहशंकरपद्मव्याघ्रवारणसङ्गमम् ॥ ७ ॥ गुरुंराजानमथवा-
 महामायान्तनोनेमेत् ॥ पतिव्रतायाम्भाग्यायांसदैवऋतुसङ्गमः ॥ ८ ॥ क्रियतेचण्डिकान्ध्यात्वातदाकार्य्योविभूतये ॥ शान्ति-
 कम्पौष्टिकम्वापितथेष्टापूतकर्मणी ॥ ९ ॥ यदाकुर्यात्तदानत्वादेवीयात्रांसमाचरेत् ॥ तौर्ग्यत्रिकुर्यादपश्यत्केवलङ्गीतेमेववा-

॥ १० ॥ तच्च देव्यै निवेद्यैव कर्तव्यं स्वोपयोजनम् ॥ यदेव भूषणव्यासो मलयोद्भवमेव वा ॥ ११ ॥ स्वकायेपरियुञ्जीत तत्र मन्त्रान्धि
 यान्यसेत् ॥ व्यायामे च विधाने च सभायाव्वाञ्जले स्थले ॥ १२ ॥ यत्र यत्र स्वयङ्गच्छेत्तत्र देवीं सदा स्मरेत् ॥ यद्यत्कर्म तु पूजाङ्गन्त
 तन्मन्त्रेण चाचरेत् ॥ १३ ॥ मन्त्रहीनम् पूजनाङ्गं क्लृप्स्यत्तु निःफलम् ॥ यस्मिन्कर्मणि यो हि दृष्टो मन्त्रः पूजासु भैरव ॥ १४ ॥
 नैवेद्यालोकमन्त्रेण तत्तत्कर्म समाचरेत् ॥ देव्यास्तु मण्डलन्यासमिष्टमन्त्रेण चाचरेत् ॥ १५ ॥ पूजान्ते मण्डलं ह्यैव तिल
 कन्तेन कारयेत् ॥ सर्व्ववश्येन मन्त्रेण धर्मकामार्थदायिना ॥ १६ ॥ बलिदाने बलिञ्छित्त्वा खड्गस्थैरुधिरैः स्वकैः ॥ सर्व्वव
 श्येन मन्त्रेण ललाटे तिलकं नयसेत् ॥ १७ ॥ जगद्दशे भवेत्तस्य चतुर्थः कस्य वह्निना ॥ षष्ठस्वरेण सयुक्तः कला बिन्दुसमन्वितः
 ॥ १८ ॥ अथोपापान्तस्थकारान्तः स परोपितथा पुनः ॥ द्विमोहीति हकारस्य तु य्यो द्विस्वरसयुतः ॥ १९ ॥ तृतायवर्गप्रान्ते
 न तृतीयस्वरसंज्ञिना ॥ पूरितान्तो द्विधा वर्णस्तथा वादि चतुर्थकः ॥ २० ॥ स्वरो द्वितीयश्च तथा क्षोभशब्दः पुरःसरः ॥ पुरे
 तिसहितः सोपि मित्रं शत्रुश्च राक्षसः ॥ २१ ॥ दक्षप्रजातथाराजसर्व्वशास्त्रद्विभ्रतः ॥ विनापपूजनङ्कुर्व्याधो रहीस्तलक
 त्तरः ॥ २२ ॥ मन्त्रेणानेन स तत्तत्सर्व्वन्तस्य वशं भवेत् ॥ राजा वाराजपुत्रो वास्त्रियो वायक्षराक्षसाः ॥ २३ ॥ सर्व्वे तस्य
 वशय्यन्ति भूतग्रामाश्च तन्निवधाः ॥ प्रवासे पथि वा दुर्गस्थाना प्रातौ जले पिवा ॥ २४ ॥ कारागारे निबद्धो वा प्रायोवेशग

तत्समाकारूपेतु सव्वत्रैव जले स्थले ॥ सर्व्वश्रेष्ठो यथा विष्णुर्लक्ष्मीसम्बन्धोत्तमा यथा ॥ ४० ॥ देवीपूजा तथा शस्ता कामरू-
पे सुशालये ॥ देवीक्षेत्रङ्कामरूपं भिद्यतेऽन्यन्न तत्समम् ॥ ४१ ॥ अन्यत्र विरला देवी कामरूपे गृहे गृहे ॥ ततः शतगुणा प्रोक्तानी-
लकूटस्यमस्तके ॥ ४२ ॥ ततोऽपि द्विगुणा प्रोक्ता शैलपुत्र्यादियानिषु ॥ ४३ ॥ ततः
शतगुणा प्रोक्ता कामाख्या योनिमण्डले ॥ कामाख्यायाम्महामाया पूजार्थः कृतवान्सकृत् ॥ ४४ ॥ स चेहलभते कामान्परत्र
शिवरूपताम् ॥ न तस्य सदृशो न्योस्तिकृत्यन्तस्य न विद्यते ॥ ४५ ॥ बाञ्छितार्थमवाप्येह चिरायुरभिजायते ॥ वायो रिव ग-
तिस्तस्य भवेदन्धैरबाधिता ॥ ४६ ॥ सङ्ग्रामे शास्त्रवादे वा दुर्जयः स च जायते ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रेण कामाख्या योनिमण्डले
॥ ४७ ॥ सकृत्तु पूजनं कृत्वा फलं शतगुणं लभेत् ॥ मूलमूर्तिमहामाया योगनिद्रा जगन्मयी ॥ ४८ ॥ तस्यास्तु वैष्णवी त-
न्त्रमन्त्रम्राक्प्रतिपादितम् ॥ अन्यायामर्तयः प्रोक्ताः शैलपुत्र्यादयो पराः ॥ ४९ ॥ तस्या एव विभागास्तास्तच्छरीरविनि-
र्गताः ॥ निःसरन्ति यथानित्यं सूर्य्यविम्बान्मरीचयः ॥ ५० ॥ देव्यास्तथोत्पद्यन्ता महामाया शरीरतः ॥ तासामेवाङ्ग-
रूपाणि वक्तव्यानि मया तव ॥ ५१ ॥ एकैव तु महामाया कार्थार्थं भिन्नताङ्गता ॥ कामाख्या तु महामायामूलमूर्तिः प्रगीय-
ते ॥ ५२ ॥ पीठं भिन्ना ह्यसा तु महामाया प्रगीयते ॥ एकैव यथा विष्णुर्नित्यत्वाद्धिसनातनः ॥ जनानामर्दनात्सोऽपि जना-

ईदं ईदं तद्वत्तुतः ॥ ५३ ॥ तथैव सामहामायाकार्थसङ्गतगिरौ ॥ कामाख्येति सदा देवैर्गद्यते सततन्नरैः ॥ ५४ ॥ यथा हि पुरुषः
 कोपि छत्री छत्रग्रहाद्भवेत् ॥ स्नापकः स्नानकाले वै कामाख्यापितृणां ॥ ५५ ॥ महामाया शरीरन्तु कामार्थसमुपस्थितमाश्लो
 हितैः कुङ्कुमैः प्रीतङ्कामार्थमुपयोजितैः ॥ ५६ ॥ खड्गन्यत्तत्वा कामकाले सागृह्णीति स्रजं स्वयम् ॥ यदा तु त्यक्तकामासा तदा स्याद
 सिधारिणी ॥ ५७ ॥ कामकाले शिवप्रेते न्यस्ते लोहितपङ्कजे ॥ रमते त्यक्तकामा तु सितप्रेतोपरिस्थिता ॥ ५८ ॥ तथैव तस्ततो
 गत्या सिंहस्था कामदा भवेत् ॥ कदाचित्सासितप्रेते कदाचिद्रक्तपङ्कजे ॥ कदाचिक्लेशरीपृष्ठे रमते कामरूपिणी ॥ ५९ ॥ य
 दालोहितपद्मस्था तदाग्रे केशरीश्वरः ॥ यदाप्रेतगता देवी तदाग्रे न्यन्निरीक्षते ॥ ६० ॥ महामाया स्वरूपेण यदा सा वरदा भवेत् ॥
 पूजाकाले तदाप्रेतपद्मसिंहोपरिस्थिता ॥ ६१ ॥ रक्तपद्मे यदा ध्यायेत्तदाग्रे चिन्तयेद्धारिम् ॥ यदा ध्यायेद्धारिचा न्यद्वयमग्रे
 विचिन्तयेत् ॥ ६२ ॥ त्रिषु ध्यातेषु यगपत्प्रेते पद्मे हरौ क्रमात् ॥ स्थितेषु कामदा देवीतेषु ध्यायेत्तदा कामदा ॥ ६३ ॥ एकैस्मिन्न
 पितृणां यथावच्चिन्तयेच्छिवम् ॥ एका समस्ता जगतां प्रकृतिः सायतस्ततः ॥ ६४ ॥ विष्णुब्रह्मशिवैर्वैद्विद्यैः तैः समाज
 न्मयी ॥ सितप्रेतो महादेवो ब्रह्मालोहितपङ्कजम् ॥ ६५ ॥ हरिर्हरिस्तु विज्ञेयो वाहनानि महौजसः ॥ स्वमर्त्या वाहनत्वं
 न्तु तेषां धैर्यमात्रमुच्यते ॥ ६६ ॥ तस्मान्मर्त्यन्तरङ्गत्वा वाहनत्वं तद्वृत्ताश्च यः ॥ यस्मिन् यस्मिन् महामाया प्रीणाति स ततो ज्ञा

वा ॥६७॥ तेन तेनैवरूपेण आसनान्यभवेत्स्वयः ॥ सिंहोपरिस्थितम्पद्मं रक्तस्योद्भूतगः शवः ॥६८॥ तस्योपरि महामायावरदा
 भयदायिनी ॥ एवंरूपेण यो ध्यात्वा पूजयेत्स ततं शिवम् ॥६९॥ ब्रह्मविष्णुशिवास्तेन पूजिताः स्युरसंशयः ॥ एवं सदा महामा
 याकामारूपा चैकरूपिणी ॥ ७० ॥ ध्यानतोरूपतो भिन्ना तस्मात्तान्त्रपूजयेत् ॥ एवं विशेषतन्त्राणि दुर्गायाः कथितानि वा
 ॥ ७१ ॥ अङ्गमन्त्राणितस्यास्तु श्रूयतान्नरसत्तमौ ॥ ७२ ॥ इति कालिकापुराणेषु पठितमो ध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ अङ्गमन्त्राण्यहं व्यक्ष्ये चण्डिकाया विशेषतः ॥ यैः समाराधिता देवी चतुर्वर्गप्रदा भवेत् ॥ १ ॥ तालव्यान्तोयुतः षष्ठस्वरवि
 न्द्विन्दुवह्निभिः ॥ तथोपान्तोयुतस्त्वैतैराद्यम्बैर्गभवमेव च ॥ २ ॥ नेत्रबीजश्चण्डिकायाः स्वयमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ वामलालाटदक्षि
 ण्यनेत्रेषु त्रितयङ्कुमात् ॥ ३ ॥ धर्मार्थिकाममोक्षाणां सर्वदा कारणम्परम् ॥ मन्त्रमेतन्महागुह्यन्दुर्गाबीजमिति स्मृतम् ॥ ४ ॥ य
 दाकात्यायनमनेराश्रमेषु दिवौकसाम् ॥ तेजोभिर्द्वितकायाभूद्वेदेवौघसंस्तुता ॥ तदानेन त्रयार्हव्यामलमूर्तिर्विनिःसृता ॥ ५ ॥
 तेजोमयी जगद्वात्री महिषासुरघातिनी ॥ तेजोभिः सर्वदेवानां साधृत्वा वपुरुत्तमम् ॥ ६ ॥ अस्त्राण्यनेकान्यादाय देवैर्दत्ता निभाग
 शः ॥ सगणं सानुबन्धश्च सामात्यबलवाहनम् ॥ ब्रह्माद्यैः संस्तुता देवी जघान महिषासुरम् ॥ ७ ॥ हते तु महिषे देवी पूजिता त्रिदशै
 स्ततः ॥ अनेनैव तु मन्त्रेण लोके ख्यातिश्च सागता ॥ ८ ॥ ततः प्रभृति सामूर्तिः स्रव्यैः सर्वत्र पूज्यते ॥ मूलमूर्तिः सुगता भूस्त्वमूर्त्या

ख्यातिमागता ॥ १ ॥ देवानां वरदानेन ब्रह्माद्यैरुपयोजनात् ॥ यन्मूर्तिः पूज्यते सर्वस्तान्मूर्तिं शणभैरवा ॥ १० ॥ जटाजटसमा
 युक्तमर्द्धेन्दुकृतशेखराम् ॥ लोचनत्रयसम्युक्ताम्पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ ११ ॥ ततकाञ्चनवर्णाभांसप्रतिष्ठांसुलोचनाम् ॥ न
 वयौवनसम्पन्नां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ १२ ॥ सुचारुदशनान्तीक्ष्णाम्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ त्रिभङ्गस्थानसंस्थानां महिषा
 सुरमार्दिनीम् ॥ १३ ॥ मृडालायतसंस्पर्शदशबाहुसमान्विताम् ॥ त्रिशूलदक्षिणे देयङ्कुलञ्चक्रं क्रमादधः ॥ १४ ॥ तीक्ष्णबाण
 न्तथाशक्तिम्बाहुसङ्घेषसङ्गताम् ॥ खेटकम्पर्णचापश्चपाशश्चाङ्कुशमर्द्धतः ॥ १५ ॥ घण्टाश्चपरशुश्चापि वामेधः प्रतियोजयेत् ॥
 अधस्तान्महिषन्तर्द्धा शिरस्कम्प्रदर्शयेत् ॥ १६ ॥ शिरश्छेदोद्भवन्तद्बानवङ्कुलपाणिनाम् ॥ हृदि श्लेननिभिन्नान्तिर्यग्दन्त
 विभूषितम् ॥ १७ ॥ रक्तरकीकृताङ्गश्चरकविस्फुरितेक्षणम् ॥ वेष्टितन्नागपाशेन भृकुटीकूटिलाननम् ॥ १८ ॥ सपाशवामहस्ते
 नधृतकेशश्चदुर्गया ॥ वामद्विधिवक्त्रश्च देव्याः सिंहप्रदर्शयेत् ॥ १९ ॥ देव्यास्तदक्षिणम्पादंसमोपरिस्थितम् ॥ किञ्चिदद्वन्द्वन्त
 थावाममङ्गुष्ठुम्माहिषोपरि ॥ २० ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवती चैव चामण्डाचण्डिका तथा ॥
 ॥ २१ ॥ आभिः शक्तिभिः रक्षाभिः सततम्परिवेष्टिताम् ॥ चिन्तयेत्सततन्देवीन्धर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥ २२ ॥ एतस्याश्चाङ्गमन्त्र
 न्तुदुर्गातन्त्रमिति श्रुतम् ॥ शण्णवैकमना भूत्वा धर्मकामार्थसाधनम् ॥ २३ ॥ वह्निभार्यास्वरषष्ठो हान्तः प्रान्तोऽग्निरिव च ॥

दुर्गद्विरितिसोङ्कारन्दुर्गामन्त्रमिति श्रुतम् ॥ २४ ॥ खौमकराशिस्थेयाभवेत्सितपञ्चमी ॥ तस्यामनेनमन्त्रेण सम्पूज्य वि
 धिविच्छिद्वाम् ॥ २५ ॥ शुक्लाष्टम्याम्पुनर्द्वीम्पूजयित्वाथ विधिः ॥ नवम्यां बलिदानानि प्रभूतानि समाचरेत् ॥ २६ ॥ सन्ध्या
 याश्च बलिङ्कुल्यान्निजगात्रासृजतिः ॥ एवङ्कृतं तु कल्याणैर्द्युको नित्यम्प्रमोदते ॥ २७ ॥ पुत्रपौत्रसमद्वस्तु धनधान्यसमृद्धि
 भिः ॥ दीर्घायुःसर्वसुभगलोकैस्मिन्सच जायते ॥ २८ ॥ सिताष्टम्यान्तु चैत्रस्य पुण्यैस्तत्कालसम्भवैः ॥ अशौकैरपि यः कु
 र्यान्मन्त्रेणानेन पूजनम् ॥ २९ ॥ न तस्य जायेत शोको रोगो वाप्यथ दुर्गतिः ॥ ज्यैष्ठे तु शुक्लपक्षस्य अष्टम्यां समुपोषितः ॥
 ॥ ३० ॥ नवम्यां स तिलैरन्नैर्यवैरथ मोदकैः ॥ क्षीरैराज्यैस्तथा क्षौद्रैः शर्कराभिः स पिष्टकैः ॥ ३१ ॥ नानापशूनां रुधिरमांसे
 रपि च पूजयेत् ॥ ततो दशम्यां शुक्लायामद्भिस्तु तिलमिश्रितैः ॥ ३२ ॥ दुर्गगतन्त्रेण मन्त्रेण दातव्यमञ्जलित्रयम् ॥ एवङ्कृतं देश
 म्यान्तु यत्पापन्दशजन्मभिः ॥ ३३ ॥ कृतन्तत्प्रलयय्यातिदीर्घायुरपि जायते ॥ आषाढे शुक्लपक्षस्य अष्टम्यां श्रावणस्य च
 ॥ ३४ ॥ पवित्रारोहणङ्कुल्यां द्विविप्रीतिकरम्परम् ॥ दुर्गगतन्त्रेण मन्त्रेण दुर्गाबीजे नैव ॥ ३५ ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रेण पवि
 त्रारोहणश्चरेत् ॥ विशेषाच्छ्रावणम्प्राप्य देव्याः कुर्यात्पवित्रकम् ॥ ३६ ॥ सर्वेषामेव देवानामपि वित्रारोहणश्चरेत् ॥ आषाढे
 श्रावणे वापि सम्बत्सरफलप्रदम् ॥ ३७ ॥ प्रतिपद्वनदस्योक्तापवित्रारोहणे तथिः ॥ द्वितीया तु श्रिया देव्या स्तिथीनामनुत्तमा

स्मृता ॥ ३८ ॥ तृतीयाभवमाविन्याश्चतुर्थीतत्सुतस्यच ॥ पञ्चमीसोमराजस्यषष्ठीप्रोक्तागृहस्यच ॥ ३९ ॥ सप्तमीभारु-
 रस्योक्तादुर्गायाश्चतथाष्टमी ॥ मातृणान्नवमीप्रोक्तावासुकेर्दशमीमता ॥ ४० ॥ एकादशीऋषोणाश्चद्वादशीचक्रपाणिनः ॥
 त्रयोदशीत्वनङ्गस्यममचैवचतुर्दशी ॥ ४१ ॥ ब्रह्मणोदिकपतीनाश्चपाणमासीतिथिर्मता ॥ पवित्रारोहणद्यैवेदवानाश्रमा
 चरेत् ॥ ४२ ॥ तस्यसाम्बत्सरीपूजाफलंहरतिकेशवः ॥ तस्माद्यत्नेनकर्त्तव्यमपवित्रारोहणम्परम् ॥ ४३ ॥ कृतेबहुफलाप्रा-
 प्तिस्तत्पूजासफलाभवेत् ॥ पवित्रैर्येनसूत्रेणयथाकार्यविव्रजानता ॥ ४४ ॥ तच्छृणुष्वप्रमाणन्तुवचनान्ममभैरव ॥
 प्रथमन्दर्भसूत्रञ्चपद्मसूत्रन्ततःपरम् ॥ ४५ ॥ ततःक्षौमंमुपपुण्यस्यात्कार्पासिकमतःपरम् ॥ पट्टसूत्रन्तथान्येनपवित्रा-
 णिनकारयेत् ॥ ४६ ॥ विचित्राणिपवित्राणिकर्त्तव्यानिनितुयन्नतः ॥ गन्धमाल्यैःसुरभिभीरचिदानिघथोदितम् ॥ ४७ ॥
 कन्याचकर्त्तयेत्सूत्रम्प्रमदाचपतिव्रता ॥ विधवासाधुशीलावादुःशीलानहिकर्त्तयेत् ॥ ४८ ॥ यत्सूचिभिर्ब्रह्मद्वयश्चभस्मधू-
 माभिर्गुण्ठितम् ॥ तद्वर्जनीयैर्यत्नेनसूत्रमस्मिन्पवित्रके ॥ ४९ ॥ उपयुक्तश्चाखुजधम्मद्यरक्तादिदूषितम् ॥ मलिननीलर-
 क्तश्चत्रयत्नेनविवर्जयेत् ॥ ५० ॥ सूत्रैःपवित्रङ्कुर्व्यात्कनिष्ठोत्तममध्यमम् ॥ कनिष्ठ्यैःपवित्रन्तुसप्तविंशतितन्तुभिः ॥
 ५१ ॥ मर्त्यलोकेयशःकीर्तिःसुखसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ चतुःपञ्चाशताप्रोक्तन्तन्नास्ममध्यमपरम् ॥ ५२ ॥ दिव्यभो

गावह्मपुण्यं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ उत्तमश्चैव तन्तूनामष्टोत्तरशतेन वै ॥ ५३ ॥ तद्वत्वा तु महादेव्यै शिवसायुज्यमाप्नुया
 त् ॥ उत्तमम्वासुदेवाय दद्यादिपवित्रकम् ॥ ५४ ॥ तदा याति हरेल्लोकं सायको नात्र संशयः ॥ अष्टोत्तरसहस्रत्रनुत्तमा
 लेति गीयते ॥ ५५ ॥ पवित्रन्तु महादेव्या भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ रत्नमालान्तु यो यच्छेन्महादेव्यै पवित्रकम् ॥ ५६ ॥ कल्प
 कोटिसहस्राणि स्वर्गस्थित्वा शिवो भवेत् ॥ एतत्तु नागहाराख्यं शङ्करस्य पवित्रकम् ॥ ५७ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं जतन्तुनासुम
 नो हरम् ॥ यः प्रयच्छति मद्यन्तु स यावास्तन्तु सञ्चयः ॥ ५८ ॥ तावत्कल्पसहस्राणि मम लोकप्रमोदते ॥ अष्टोत्तरसहस्रं जव
 नमालाहरेः स्मृता ॥ ५९ ॥ तन्तूनान्तस्य दानेन विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ यत्कनिष्ठुम्पवित्रन्तुनाभिमात्रम् भवेत्तत् ॥ ६० ॥
 द्वादशग्रन्थिसय्यैकमात्ममानेन योजयेत् ॥ ऊरुप्रमाणमर्धस्याद्वन्थी नान्तत्र योजयेत् ॥ ६१ ॥ चतुर्विंशतिमप्यस्य मानमा
 त्मन एव च ॥ पवित्रमत्तमं प्रोक्तञ्चानमात्रञ्च भैरवा ॥ ६२ ॥ षट्त्रिंशत्तत्तु ग्रन्थी नाद्यैर्जयेदात्ममानतः ॥ शतमष्टोत्तरं कार्यद्वन्थी
 नां सुविधानतः ॥ ६३ ॥ नागहाराह्वयन्तद्द्वन्द्वेषु च विधानतः ॥ पवित्रत्रिङ्गुलये तेन सत्रेण ग्रन्थयः पुनः ॥ ६४ ॥ तदन्यवर्णसूत्रेण
 कर्तव्या लक्षणान्विता ॥ ग्रन्थिस्तु सप्तभिः कुर्याद्वैष्टनैस्तु कनिष्ठके ॥ ६५ ॥ द्विगुणैर्मध्यमे कुर्यात्त्रिगुणैरुत्तमे तथा ॥ अधिवा
 स्य पवित्राणि पूर्वास्मिन् दिवसे ततः ॥ ६६ ॥ मन्त्रन्यासम्पवित्रतु कुर्यात्तत्रापरहेनि ॥ दुर्गावीजेन मन्त्रेण मन्त्रन्यासो द्विज

श्ररेत् ॥ ६७ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेण कुर्युरन्येच भैरव ॥ प्रतिग्रन्थि स्वयङ्कुर्यन्मन्त्रन्यासम्विचक्षणः ॥ ६८ ॥ अङ्गु
 स्थात्रेण जपनम्मा लाया मिह भैरव ॥ यावन्तो ग्रन्थयश्चात्र तावन्त्येव च सप्तमेत् ॥ ६९ ॥ मन्त्राणि तस्य तेन स्याद्देवाङ्गोपनिग्रो
 जनम् ॥ दुर्गातन्त्रेण मन्त्रेण तत्त्वन्यासन्तु कारयेत् ॥ ७० ॥ एकत्र न्यस्य सकलार्थैश्च पात्रे पवित्रकम् ॥ तस्मिन्निवायगन्या
 दिपुष्पाणि च सुशोभनम् ॥ ७१ ॥ तत्त्वन्यासन्तः कुर्याद्दुर्लभ्येण भैरव ॥ विष्णोस्तु मूलमन्त्रेण तत्त्वन्यासन्तु कारयेत् ॥
 इदं विष्णुरिति प्रोक्तं मन्त्रन्यासं द्विजस्य हि ॥ ७२ ॥ शूद्राणां मन्त्रविन्यासे मन्त्रो विद्वाद्वा शरः ॥ प्रासादेन तु मन्त्रेण तत्त्वन्या
 सो भवस्मृतः ॥ ७३ ॥ अनेन मन्त्रन्यासश्च दानश्चानेन कारयेत् ॥ कुङ्कुमो शीरखज्जूरैश्च नन्दनादि विलेपनैः ॥ ७४ ॥ पवित्रा
 णि विलिप्याथ तत्त्वन्यासन्तु योजयेत् ॥ सम्पूज्य मण्डले देवीं विधिं वत्प्रयतो नरः ॥ ७५ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेण दुर्गातन्त्रे
 ण भैरव ॥ दुर्गाबीजेन दद्यात्ते देव्यामूर्ध्नि पवित्रकम् ॥ ७६ ॥ यस्य देवस्य यः प्रोक्तस्तस्य तेनैव मण्डलम् ॥ यस्य यस्य तु यो म
 न्त्रो यथा ध्यानादि पूजनम् ॥ ७७ ॥ तत्तेनैव मन्त्रेण पूजयित्वा प्रयत्नतः ॥ तस्यैव बीजमन्त्राभ्यामूर्ध्नि दद्यात्पवित्रकम्
 ॥ ७८ ॥ पवित्रकमयो दद्याद्देवेभ्यश्च पवित्रकम् ॥ सर्वेषामेव देवानां सम्पूर्णार्थैश्च भैरव ॥ ७९ ॥ अग्निर्ब्रह्मा भवानो च गजवक्त्रो
 महोरगः ॥ स्कन्दो भानुर्मातृगणो दिक्पालाश्च नवग्रहा ॥ ८० ॥ एतान् वटेषु प्रत्येकम् पूजयित्वा यथा विधि ॥ पवित्रमूर्ध्नि च

कैकन्ददादेश्यः समाहितः ॥ ८१ ॥ पञ्चगव्यचरुङ्कत्वादेव्यदत्वाहुतित्रयम् ॥ तेनैवविष्णवेदत्वाशम्भवेचयथाविधि ॥ ८२ ॥
 आज्यैरष्टोत्तरशतं तिलैराज्यैस्तथैव च ॥ अष्टोत्तरशतन्दद्यान्महादेव्यै च साधकः ॥ ८३ ॥ एवमेव विधानेन विष्णवादीनाञ्च
 साधकः ॥ पवित्रारोहणङ्कुर्याद्वर्मकामार्थसिद्धये ॥ ८४ ॥ नैवेद्यैर्विविधैः पयैर्व्यटपिष्ठकमोदकैः ॥ कुष्माण्डैर्नारिकेलैश्च
 खज्जैः पनसैस्तथा ॥ ८५ ॥ आसदाडिमकक्कारुद्राक्षादिविविधैः फलैः ॥ भक्ष्यभोज्यादिभिः सर्वैर्मन्त्रैर्मन्त्रैः सस्तथोद-
 नैः ॥ ८६ ॥ गन्धैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैश्च समनोहरैः ॥ वासाभिर्भूषणैश्चैव भवानी साधको जपेत् ॥ ८७ ॥ नटनर्तकसङ्घैश्च
 वेश्याभिश्चैव भैरव ॥ नृत्यगीतैः समुदितो जागरङ्कारयेन्निशि ॥ ८८ ॥ भोजयेद्वाह्यणैश्चापि ज्ञातो नपि द्विजातिभिः ॥ प-
 वित्रारोहणे वृत्ते दक्षिणामुपदापयेत् ॥ ८९ ॥ हिरण्यङ्गान्तिलघृतव्यासो वा शाकमेव वा ॥ इममन्त्रन्ततः पश्चात्साधकः
 समुदीरयेत् ॥ ९० ॥ मणिविद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः ॥ इयं साव्यत्सरी पूजा तवास्तु परमेश्वरी ॥ ९१ ॥ ततो
 विसर्जयेद्देवीम्पूजाभिः प्रतिपत्तिभिः ॥ एवङ्कृते पवित्राणान्दाने देव्या यथाविधि ॥ ९२ ॥ सर्वैस्तरस्यया पूजा सम्पू-
 र्णा वत्सराद्भवेत् ॥ कल्पकोटिशतव्यावैव देवी गेहे वसेन्नरः ॥ ९३ ॥ तत्रापि सुखसौभाग्यसमृद्धिरतुला भवेत् ॥ ९४ ॥
 इति कालिकापुराणे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ दुर्गान्तन्त्रेण मन्त्रेण कुर्ध्याद्दुर्गमहोत्सव

म् ॥ महानवम्यांशरद्विबलिदानन्नपादयः ॥ १ ॥ आश्विनस्यतुशुक्लस्यभवदाअष्टमीतिथिः ॥ महाष्टमीतिसाप्रोक्तादे
 व्याःप्रीतिकरीपरा ॥ २ ॥ ततोन्नवमीयास्यात्सामहानवमीस्मृता ॥ सातिथिःसर्वलोकानाम्पूजनीयाशिवप्रिया ॥ ३ ॥
 अनयोर्व्यस्मपूजाविशेषशृणुभैरव ॥ सम्पूज्यमण्डलेदेवीव्यधिवत्प्रयतोन्नरः ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणदुर्गतन्त्रेणभैरव ॥ म्
 तिभेदेयथादेवोपजाङ्गुलातिभूतये ॥ ४ ॥ कन्यासंस्थेयैवैवत्सशुक्लामारभ्यनन्दिकाम् ॥ अयाचिताशीनक्ताशीएकाशीत्वथचा
 पदः ॥ ५ ॥ प्रातःस्नानीजितद्वन्द्वस्त्रिकालंशिवपूजकः ॥ जपहोमसमायुक्तोभोजयेच्चकुमारिकाः ॥ ६ ॥ बोधयद्विल्वशाखासु
 षष्ठ्यान्देवीफलेषुच ॥ सप्तम्यांबिल्वशाखान्तामाहृत्यप्रतिपूजयेत् ॥ ७ ॥ पुनःपूजान्तथाष्टम्याविशेषेणसमाचरेत् ॥ जागर
 श्चस्वयङ्कुर्याद्वलिदानम्हानिशि ॥ ८ ॥ प्रभूतबलिदानन्तुनवम्याव्यधिवच्चरेत् ॥ ध्यायेद्दशभुजान्देवीन्दुर्गगतन्त्रेणपूजयेत्
 ॥ ९ ॥ विसर्जयन्दशम्यान्तुक्रूर्याद्विसाधकोत्तमः ॥ कृत्वाविसर्जनन्तस्यान्तिथौनक्तंसमाचरेत् ॥ १० ॥ यदातुषोडशभुजाम्महा
 मायाम्प्रपूजयेत् ॥ दुर्गगतन्त्रेणमन्त्रेणविशेषन्तत्रवैशुण ॥ ११ ॥ कन्यायाङ्गुणपक्षस्यएकादश्यामपोषितः ॥ द्वादश्यामे
 कभक्तनुनक्तुक्रूर्यात्परेहनि ॥ १२ ॥ चतुर्दश्याम्महामायाम्बोधिविधाविधानतः ॥ गीतवादित्रनिर्घोषैर्नानावैधवेदनैः ॥
 ॥ १३ ॥ अयाचितम्बधःकुर्यादुपवासम्परेहनि ॥ एवमेवव्रतङ्कुर्यादावैदनवमीभवेत् ॥ १४ ॥ ज्येष्ठायाश्चसमभ्यर्च्यमूलैर्न

प्रतिपूजयेत् ॥ उत्तरेणाञ्चनङ्कुत्वाश्रवणान्ते विसर्जयेत् ॥ १५ ॥ यदात्वष्टादशभुजां महामायां प्रपूजयेत् ॥ दुर्गा तन्त्रेण मन्त्रेण तत्रापिशृणु भैरव ॥ १६ ॥ कन्यायाङ्कुष्णपक्षस्य पूजयित्वा द्विभेदिवा ॥ नवम्याम्बोधयेद्देवगीतवादित्रिस्वनैः ॥ १७ ॥ शुक्लपक्षे चतुर्थ्यान्ते देवीकेशविमोचनम् ॥ प्रातरवतपश्चम्यां स्नापयेत् शुभैर्जलैः ॥ १८ ॥ सप्तम्यां पत्रिकापूजां अष्टम्यां आप्यपोषणम् ॥ पूजाजगरणञ्चैव नवम्यां द्विधिवद्बलिः ॥ १९ ॥ सम्प्रेषणं दशम्यान्तु क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ नीराजनन्दशम्यान्तु बलवृद्धिकरम् ॥ २० ॥ यदा वै वैष्णवीन्देवीं महामायाञ्जगन्मयीम् ॥ पूजयेत्तत्र चतदाविशेषं शृणु भैरव ॥ २१ ॥ कन्यासंस्थैरर्वापूजायां शुक्लातिथिरष्टमी ॥ तस्यां रात्रौ पूजितव्या महाविभवा विस्तरैः ॥ २२ ॥ नवम्याम्बलिदा नन्तु कर्त्तव्यव्यथा विधिः ॥ जपहोमञ्च विधिवत्कुर्यात्तत्र विभूतये ॥ २३ ॥ सम्पूजयेन्महादेवीं मष्टपुष्पिकयानरः ॥ रामस्यानुग्रहार्थं यरावणस्य वधाय च ॥ २४ ॥ रात्रौ वैवमहादेवीं ब्रह्मणा बोधिता पुरा ॥ ततस्तु त्यक्तनिद्रा सानन्दायामाश्रिते सिते ॥ २५ ॥ जगाम नगरीं लङ्कायै त्रासो द्राघवः पुरा ॥ तत्र गत्वा महादेवीं तदा तौरामरावणौ ॥ २६ ॥ युद्धे नियोजयामास स्वयमन्तर्हिताम्बिका ॥ रक्षसां वानराणाञ्च जग्ध्वा सामां सशोणिते ॥ २७ ॥ रामरावणयोर्दुर्ध्वं सप्ताहं सान्य योजयेत् ॥ व्यतीते सप्तमे रात्रौ नवम्यां रावणन्ततः ॥ २८ ॥ रामेण घातयामास महामायाजगन्मयी ॥ यावत्तयोः स्वयन्देवी युद्धकलिमुदक्षत ॥

॥ २९ ॥ तावत्तु सत्तरात्राणिसर्वदेवैः सृजिता ॥ निहतरावणेन वनेन वन्यां सकलैः सुरैः ॥ ३० ॥ विशेषपूजान्दुर्गायाश्चक्रे लोक
 पितामहः ॥ ततः सम्प्रेषिता देवी दशम्यां शाबरोत्सवैः ॥ ३१ ॥ शक्रोऽपि देवसेनायानीराजनमथाकरोत् ॥ शान्त्यर्थं सुरसैन्यानां
 न्देवराज्यस्य वृद्धये ॥ ३२ ॥ रामरावणबाणेन युद्धञ्च वेक्ष्य भीतिदम् ॥ तृतीयायान्तुलङ्कायाः पूर्वोत्तरदिशि स्थितम् ॥ ३३ ॥
 स्वातीनक्षत्रयुक्तायाम्भीतं सुरबलम् महत् ॥ शान्त्यर्थं त्वैरयामास देवेंद्रो वचनाद्वरेः ॥ ३४ ॥ ततस्तु श्रवणेनाथदशम्याश्चण्डि
 कांशुभाम् ॥ विसृज्य चक्रेशान्त्यर्थं बलनीराजनं हरिः ॥ ३५ ॥ नीराजितबलः शक्रस्तत्र रामञ्च राघवम् ॥ सम्प्राप्य प्रययौ स्वर्गं
 सह देवैः शचीपतिः ॥ ३६ ॥ इति वृत्तं पुराणकल्पे मनोः स्वायम्भुवेन्तरे ॥ प्रादुर्भूता दशभुजा देवी देविहिताय वै ॥ ३७ ॥ नृणां
 न्रेतायुगस्यादौ जगतां हितकाम्यया ॥ पुराकल्पे यथावृत्तं प्रतिकल्पन्तथा तथा ॥ ३८ ॥ प्रवर्तते स्वयन्देवी दित्यानां त्राश
 नाय वै ॥ प्रतिकल्पं भवेद्भामोरावणश्चापि राक्षसः ॥ ३९ ॥ तथैव जायते युद्धन्तथा त्रिदशसङ्गमः ॥ एवमसहस्राणि रावणानां
 सहस्रशः ॥ ४० ॥ भवितव्यानि भूतानि तथा देवी प्रवर्तते ॥ पूजयन्ति सुरास्सर्वे बलवतीराजयन्त्यपि ॥ ४१ ॥ तथैव च नराः सर्वे
 कुर्युः पूजायै तथा विधिः ॥ बलनीराजनं राजा कुर्व्याद्बलविद्वद्ये ॥ ४२ ॥ दिव्यालङ्कारयुक्ता भिर्व्यारुणीभिः प्रवर्तनम् ॥ कर्तव्य
 नृत्यगीतानि क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ ४३ ॥ मोदकैः पिष्टकैः पयैर्बन्धुभोज्यैरेकशः ॥ कृष्णान्द्वारिकैश्च खज्जूरैः पनसैस्त

था ॥ ४४ ॥ द्राक्षामलकशाण्डिल्यैः स्त्रीहैश्चकरुणैस्तथा ॥ कशेरुक्रमैकम्मूलसजम्बूतिन्दुकादिभिः ॥ ४५ ॥ गव्यैर्गु-
 डैस्तथामासैर्मधैर्मधुभिरेवच ॥ बालप्रियैश्चनैवेधैर्ललाजक्षतफलादिभिः ॥ ४६ ॥ इक्षुदण्डैःसिताभिश्चलवलोनागरङ्ग-
 कैः ॥ अजाभिर्महर्षैर्मषरात्मशोणितसञ्चयैः ॥ ४७ ॥ पक्ष्यादिबलिजातीयैस्तथानानाविधैर्मृगैः ॥ पूजयेच्चजगद्धात्रोम्मां-
 सशोणितकर्मैः ॥ ४८ ॥ रात्रौस्कन्दविशाखस्यकृत्वापिष्टकपुत्रिकाम् ॥ पूजयेच्छत्रुनाशायदुर्गायाःप्रीतयेतथा ॥ ४९ ॥
 होमश्चसतिलराज्यैर्ममीसैरपितथाचरेत् ॥ उग्रचण्डादिकाःपूज्यास्तथाष्टौयोगिनीःशुभाः ॥ ५० ॥ योगिन्यश्चचतुःषष्टिस्त-
 थावैकोटियोगिनीः ॥ नवदुर्गास्तथापूज्यादेव्याःसन्निहिताःशुभाः ॥ ५१ ॥ जयन्त्यादिगर्गन्धपुष्पैस्तादेव्यामन्तयोयतः ॥
 देव्याःसर्वाणिचास्त्राणिभूषणानितथैवच ॥ ५२ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गयुक्तानिवाहनंसिंहमेवच ॥ महिषासुरमर्दिन्याःपूजयेद्भूत-
 येसदा ॥ ५३ ॥ पुराकल्पेमहादेवीमनोःस्वायम्भुवेन्तरे ॥ नृणाङ्कतयुगस्यादौसर्वदेवैस्तुतासदा ॥ ५४ ॥ महिषासुर-
 नाशयजगतांहितकाम्यया ॥ योगनिद्रामहामायाजगद्धात्रीजगन्मयी ॥ भुजैःषोडशभिर्ग्युक्ताभद्रकालीतिविश्रुता ॥ ५५ ॥
 क्षीरोदस्योत्तरेतिरेबिभ्रतीविपुलान्तनम् ॥ अतसीपुष्पवर्णाभाज्वलत्काञ्चनकुण्डला ॥ ५६ ॥ जटाजूटसखण्डेन्दुमुकुट-
 त्रयभूषिता ॥ नागहारेणसहितास्वर्णहारविभूषिता ॥ ५७ ॥ शूलश्चक्रश्चखड्गश्चशङ्खश्चम्बाणान्तथैवच ॥ शक्तिर्वज्रश्चदण्डश्च

नित्यन्दक्षिणबाहुभिः ॥ ५८ ॥ बिभ्रती सततन्देवीविकाशिदशनोज्ज्वला ॥ खेटकश्चर्मचापश्चपशश्चाङ्कुशमेवच ॥ ५९ ॥ घ
 ष्टाम्पर्शुञ्चमशलम्बिभ्रतीवामपाणिभिः ॥ सिंहस्थानयनैरक्तवर्णसिभिरतिज्वला ॥ ६० ॥ शूलनमहिषिभिश्चातिष्ठन्तो
 परमेश्वरी ॥ वामपादेनचाक्रम्यतत्रदेवीजगन्मयी ॥ ६१ ॥ तान्दृष्ट्वासकलादेवाः प्रणम्य परमेश्वरीम् ॥ नोचुः किञ्चन तन्दृष्ट्वा
 निहतम्बहिषासुरम् ॥ ६२ ॥ ततः प्रोवाच देवैस्ताम्ब्रह्मादीन्परमेश्वरी ॥ स्मितप्रभितत्रवदनाविकाशिवदनोज्ज्वला ॥ ६३ ॥
 गच्छन्तुभोः सुरगणजम्बुद्वीपान्तरम्प्रति ॥ हिमवत्पर्वतासन्नेवर्ङ्गात्यायनाश्रमम् ॥ ६४ ॥ तत्रैवभवतांसाध्यम्भविष्यतिन
 संशयः ॥ इत्युक्त्वासामहादेवी तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६५ ॥ देवा अपि तदाजगमुः कात्यायनमनः परम् ॥ आश्रमम्प्रति ते गत्वा वि
 स्मयाविष्टमानसाः ॥ ६६ ॥ निहतोमहिषो देव्यादिष्टोस्माभिर्यदर्थतः ॥ स्तुता चैषामहादेवी जगद्वात्री जगन्मयी ॥ ६७ ॥
 किमर्थमाहसा देवी गन्तुङ्गात्यायनाश्रमम् ॥ किमन्यद्वा उल्लितङ्कार्यमस्माकं वौ भविष्यति ॥ ६८ ॥ इति ब्रुवन्तर ते सर्वे गच्छ
 न्ति स्म परस्परम् ॥ हिमवत्पर्वतासन्नम्मुनिङ्गात्यायनाश्रमम् ॥ ६९ ॥ तत्र सेन्द्राः सदिकपाला ब्रह्मविष्णुशिवास्तथा ॥ नि
 पेदुः सुचिरम्प्रीता दुर्गादर्शनलालसाः ॥ ७० ॥ ततो रुद्रगणाः सर्वे महिषासुरचेष्टितम् ॥ आगत्य कथामासुर्देवलोकपराभ
 वम् ॥ ७१ ॥ ततस्तत्र महाकोपम्ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ चक्रः कोन्योस्ति महिषोहतो देव्यासदानवः ॥ ७२ ॥ पुनर्यने

हक्रियतेजगद्विध्वंसनम्भृशम् ॥ इतिप्रकृत्यतान्तेषांशरीरेभ्यःपृथक्पृथक् ॥ ७३ ॥ निश्चक्रमुश्चतेजोसिशक्तिरूपाणित
 लक्षणात् ॥ ततेजोभिद्वृतवर्षेद्वीकात्यायेनैव ॥ ७४ ॥ सन्धुक्षितापूजिताचेतेनकात्यायनीस्मृता ॥ ततस्तेनैवमन्त्रेणदशबाहु
 युतेनैव ॥ ७५ ॥ पश्चाज्जघानमहिषजगद्वात्रीजगन्मयी ॥ यदास्तुतामहादेवीबोधिताचाश्विनस्यच ॥ ७६ ॥ चतुर्दशीकृ
 ण्णपक्षेप्रादुर्भूताजगन्मयी ॥ देवानान्तेजसाम्मर्तिःशुक्लपक्षेसुशोभने ॥ ७७ ॥ सप्तम्यांसाकरोद्देवीअष्टम्यान्तैरलङ्कृता ॥
 नवम्यामपहारैस्तुपूजितामहिषासुरम् ॥ ७८ ॥ निजघानदशम्यान्तुविसृष्टान्तर्हिताशिवा ॥ ७९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 श्रुत्वेमांसगरोराजदेव्याःसङ्गतिमुत्तमाम् ॥ संशयालुश्चतद्रूपेपुनरौर्व्वमपृच्छत ॥ ८० ॥ ॥सगरउवाच ॥ ॥ यदिपश्चा
 न्महादेवीजघानमहिषासुरम् ॥ कथम्पूर्व्वम्भद्रकालीरूपाभून्महिषासुरम् ॥ ८१ ॥ तथाहिदर्शनंतस्याःपादाक्रान्तश्चका
 रच ॥ हृदिशलेननिर्बिम्बनन्दशुःसकलाःसुराः ॥ ८२ ॥ एवन्तुसंशयिच्छन्धिमुनिश्रेष्ठममाधुना ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ शृणु
 त्वन्नृपशार्दूलभद्रकालीयथापुरा ॥ ८३ ॥ प्रादुर्भूतामहामायामहिषेणसहेवतु ॥ महिषासुरएवासौनिद्रायान्निशिपूर्व्वतः
 ॥ ८४ ॥ स्वप्नम्प्रददृशेवीरोदारुणङ्घ्रोरदर्शनम् ॥ महामायाभद्रकालीछित्त्वाखड्गेनमेशिवम् ॥ ८५ ॥ पपौतस्यचरकानि
 व्यादितास्यातिभोषणा ॥ ततःप्रातर्भययुतःसदैव्योमहिषासुरः ॥ ८६ ॥ तामेवपूजयामाससुचिरंसानुगस्तदा ॥ आरा

धितातदादेवीमहिषेणासुरेणै ॥ ८७ ॥ प्रादुर्भूताभद्रकालीभुजैःषोडशभिद्युता ॥ ततःप्रणम्यमहाहोमहायाश्चगन्म
 धीम् ॥ ८८ ॥ उवाचेद्वयैवोन्नमर्त्तिर्बभूवैक्युतासुरः ॥ महिषउवाच ॥ देविलेडूनसञ्छिद्यशोणितानिशिरोमम ॥ ८९ ॥
 त्वयाभुक्तानिदृष्टानिमयास्वप्नेननिश्चतम् ॥ अवश्यन्तुत्वयाकार्यमयाज्ञातम्प्रमाणतः ॥ ९० ॥ एतद्रुधिरपानमेतत्रैक
 न्देहिमेवरम् ॥ वद्वस्तवाहन्नात्रास्ति संशयः परमेश्वरि ॥ ९१ ॥ ममापितत्रनोदुःखन्नियतिः केनलङ्घ्यते ॥ किन्तुत्वयैवसहितः
 शम्भुराराधितः पुरा ॥ ९२ ॥ ममपित्राभदर्थेनजातः पश्चादहन्ततः ॥ मयाप्याराधितः शम्भुः प्राप्ताचेष्टातथाविधाः ॥ ९३ ॥
 मन्वन्तरत्रययैवदसुरंराज्यमुत्तमम् ॥ अकनृकम्मयामुक्तमनुतापोनविद्यते ॥ ९४ ॥ कात्यायनेनमुनिनाज्ञप्तोहंशिष्य
 कारणात् ॥ सीमन्तिनीविनाशान्तेकरिष्यतिनसंशयः ॥ ९५ ॥ पुरामुनिन्तपस्यन्तैराद्राश्चैवामसत्तमम् ॥ मनेः कात्याय
 नाख्यस्यशिष्यंहिमवदन्तिके ॥ ९६ ॥ दिव्यस्त्रीरूपमतलुङ्कृत्वाहङ्कृतकान्तदा ॥ मयासम्मोहितोविप्रोयजत्सद्यस्तदात
 पः ॥ ९७ ॥ नदूरात्संस्थितेनाहम्मुनिनाकात्यसुनना ॥ ज्ञात्वामायातददासप्तः शिष्यात्थैक्रोधवद्भिना ॥ ९८ ॥ यस्मा
 त्त्वयामेशिष्योयम्मोहितस्तपसञ्च्युतः ॥ कृतस्त्वयास्त्रीरूपेणतत्वास्त्रीनिहिनिहिनिष्यति ॥ ९९ ॥ इतिमांशतत्त्वान्पृच्छंभुनिः
 कात्यायनः स्वयम् ॥ तस्यशापस्यकालोयमागत्यसमपस्थितः ॥ १०० ॥ देवेन्द्रंलंमयाप्राप्तभुक्तन्त्रिभुवनंसमम् ॥ कि

अत्रिन्द्रोच्यमेत्रास्तिवाञ्छनीयंहियन्मया ॥ १ ॥ तस्मात्त्वाम्वेप्रपन्नोहम्प्रात्थ्यैषैहियन्मम ॥ तन्देहिदेविदुर्गेत्वम्भू
 भ्यन्नमो नमः ॥ २ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ प्रार्थनीयो वरो यस्ते तन्मृणुष्वम्माहाऽसुर ॥ दास्यामि ते वरम्प्रात्थ्यैषं शयोनान्
 विद्यते ॥ ३ ॥ ॥ महिष उवाच ॥ ॥ यज्ञभागमहम्भोक्तुमिच्छामित्वत्प्रसादतः ॥ यथामखेषु सत्त्वेषु पूज्यो हं स्यात्तथा कुरु
 ॥ ४ ॥ त्वत्पादसेवान्नत्यक्षये यावत्सूर्यः प्रवर्तते ॥ एवम्बरद्वयन्देहियदि देयो वरो मम ॥ ५ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यज्ञभा
 गाः सुरेभ्यस्तु कल्पिता वै पृथक् पृथक् ॥ भागो न विद्यते चान्यो यन्दास्यामि तवाऽधुना ॥ ६ ॥ किन्तु त्वयि मया युद्धे निहते महि
 षासुर ॥ नैव त्यक्षसि मत्पादं स ततन्नात्र संशयः ॥ ७ ॥ मम प्रवर्तते पूजा यत्र यत्र च तत्र ते ॥ पूज्यश्चिन्त्यश्च तत्रैव कायो यत्तव दा
 नव ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः प्रत्यूचे महिषासुरः ॥ वरम्प्राप्येह मुद्रितः प्रसन्नवदनस्तदा ॥ ९ ॥ उग्रचण्डे भद्रकालि
 दुर्गे देवि नमोस्तुते ॥ प्रभूतामूर्तयो देवि भवत्यां सकलात्मिकाः ॥ १० ॥ काभिस्ते मूर्तिभिः पूज्यो यज्ञेहम्परमेश्वरि ॥ तत्स
 माचक्ष्वयिदि मे भवत्येह कृपाकृता ॥ ११ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यानि नामानि प्रोक्तानि त्वयेह महिषासुर ॥ तासु मूर्तिषु
 सम्पृष्टः पूज्यो लोकैर्भविष्यति ॥ १२ ॥ उग्रचण्डे तियामूर्तिर्भद्रकालीत्यहम्पुनः ॥ ययामूर्त्यां त्वाहनिष्येसादुर्गेति प्रकी
 र्तिता ॥ १३ ॥ एतासु मूर्तिषु सदा पादलो नृणां भवान् ॥ पूज्यो भविष्यति स्वर्गे देवानामपि रक्षसाम् ॥ १४ ॥ आदि

सृष्टवग्रचण्डामर्त्यावन्निरुहःपुरा ॥ द्वितीयसृष्टौतुभवान्भद्रकाल्यामयाहतः ॥ १५ ॥ दुर्गारूपेणाधुनात्वहनिष्यामिसहानुगम् ॥ किन्तुपूर्ववन्नगृहीतरत्नस्मयापादयोस्तले ॥ १६ ॥ अधुनाप्रार्थितवरोगृहीतःपूर्वकामयाः ॥ ग्रहीतव्यश्चश्रवत्यैज्ञभागोपभुक्तये ॥ १७ ॥ और्व्युवाच ॥ इत्युक्त्वासामहामायाउग्रचण्डाहयातनुम् ॥ दर्शयामासचतदामहिषायासरायैव ॥ १८ ॥ यामार्तिःषोडशभुजाभद्रकालीतिविश्रुता ॥ तैवमर्तिम्बाहुभ्यामपराभ्यान्तुबिभ्रती ॥ १९ ॥ दक्षिणाधोगदाव्यौमपाणिनापादयात्रकम् ॥ सरूपूर्णश्चशिरसामुण्डमालाविलेशयम् ॥ २० ॥ भिन्नाञ्जनचयप्ररुयाप्रचण्डासिंहवाहिनी ॥ रक्तेनत्रामहाकायायुक्ताष्टादशबाहुभिः ॥ २१ ॥ उग्रचण्डाभद्रकालीदेव्यामर्तिद्वयन्तथा ॥ महिषःप्रणनामाशुदृष्ट्वाविस्मयमागतः ॥ २२ ॥ ततोयथापदाक्रम्यनिहतोमहिषासुरः ॥ तैवजगद्वेपादतलेदेवीद्वयन्ततम् ॥ २३ ॥ हृदिशूलनिर्भिन्नस्माहिषव्यैशिरस्कम् ॥ गृहीतकेशन्देव्यातुनिर्य्यादात्रविभूषितम् ॥ २४ ॥ वमद्रक्तमहाकायन्दृष्ट्वापूर्वतन्स्वकम् ॥ भयम्प्राप्यासुरःसोथशुशोचचममोहच ॥ २५ ॥ ततस्तुक्षणमात्मानंसंस्तभ्यसतुदानवः ॥ प्रणम्यवचनन्देवीमिदमाहसगद्गदम् ॥ २६ ॥ महिषउवाच ॥ यदिदेविप्रसन्नासियज्ञाभागाश्चकल्पिताः ॥ तदाममान्यदानाश्रवमेतद्भवेनहि ॥ २७ ॥ यथाहन्नसुरैःसार्द्धङ्कुरिण्यैवरमद्गतम् ॥ तथामाङ्कुरभोदेविनजन्मप्रलभेयथा ॥ २८ ॥ देव्युवाच ॥

आराधिताहम्भवावरोदतोमयातव ॥ वध्यश्चलम्भमवैवेहनात्रकार्याविचारणा ॥ २९ ॥ यत्त्वयाप्रार्थितञ्चापिसर्वैः सुरगणैः
 सह ॥ विरोधीमेसदामाभूदितिचापिभविष्यति ॥ १३० ॥ मत्पादनलसंस्पर्शाच्छरीरन्तवदानव ॥ यज्ञभागोपभोगायविशि
 र्णन्नभविष्यति ॥ ३१ ॥ तवजीवात्मभिः प्राणाः सर्वएवमासुर ॥ हरस्यपादसंय्यौगाच्चिरंस्थायतिकवलम् ॥ ३२ ॥ कल्पको
 टिसहस्राणि त्रिशलम्भहिषासुर ॥ शतानिचाष्टावन्यानिजन्मतेनभविष्यति ॥ ३३ ॥ इतिदेवीवरन्दत्वामहिषायासुरायैव ॥
 प्रणतातेनश्चिरसात्तत्रैवान्तरधियत ॥ ३४ ॥ महिषोपिनिजस्थानम्पुनः प्रायात्समोहितः ॥ माययाचासुरस्मभावमादायनृपवू
 वत् ॥ ३५ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ अनेकेनिहतादृत्यामाययालोकभूतये ॥ नतेपुनः प्रगृहीतातेभ्योदत्तावरानव ॥ ३६ ॥ तेनवा
 कारणेनेयम्प्रगृहीतोवराः कथम् ॥ दत्तास्तस्मैसमाचक्ष्वममसम्यग्द्विजोत्तम ॥ ३७ ॥ और्व्वउवाच ॥ आराधितोमहादेवोर
 म्भेणासुरैरिणा ॥ विरेणसचसुप्रीतस्तपसातस्यशङ्करः ॥ ३८ ॥ अथतुष्टोमहादेवः प्रत्यक्षंरम्भमचिवान् ॥ प्रीतोस्मितेवरं
 रम्भवरयस्वयथेप्सितम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाचरम्भस्तञ्चन्द्रशेखरम् ॥ अपुत्रोहम्महादेवयदितेमय्यनुग्रहः ॥ १४० ॥ म
 मजन्मत्रयेपुत्रोभवान्भवतुशङ्कर ॥ अवध्यः सर्वभूतानञ्जेताचित्रिदिवौकसाम् ॥ ४१ ॥ विरायुश्चयशस्वीचलक्ष्मीवान्सच
 शङ्कर ॥ एवमुक्तस्तुदैव्येनप्रत्युवाचवृषध्वजः ॥ ४२ ॥ भवन्त्येतद्वाग्छितन्तेभविष्यामिसुतस्तव ॥ इत्युक्त्वासमहादेवस्तत्रै

वान्तरधीयत ॥ ४३ ॥ रम्भोपियातः स्वस्थानं हर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ पथिगच्छन्सरम्भमोथददर्शमहिषीशुभाम् ॥ ४४ ॥ त्रिहा
 यणीञ्चित्रवर्णासुन्दरीमृतशालिनीम् ॥ सतान्ष्टुष्टायमहिषीरम्भः कामेनमोहितः ॥ ४५ ॥ दोर्भाङ्गुह्रीत्वाचतदाचकारसुरतो
 त्सवम् ॥ तयोः प्रवृत्ते सुरते तदासातस्य तेजसा ॥ ४६ ॥ दधारमहिषीगर्भान्तदाभून्महिषासुरः ॥ तस्यां स्वांशेन गिरिशस्त
 त्पुत्रत्वमवाप्तवान् ॥ ४७ ॥ वटुधेसतदाराम्भिः शुक्लपक्षे समद्रवत् ॥ तच्च कात्यायनमनिःशतवान्महिषासुरम् ॥ ४८ ॥
 दुर्णयव्यीक्ष्याथ शिष्यानुग्रहकारकः ॥ कात्यायनेन शतन्तर्विज्ञायमहिषासुरम् ॥ ४९ ॥ प्राह प्रणायपूवन्तु चण्डिका
 अन्द्रशेखरः ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ देविकात्यायनेनायं शत्पोद्यमहिषासुरः ॥ १५० ॥ योषिद्विनाशकर्त्रातिमु
 वितेति जगन्मय ॥ निःसंशयमृषेर्व्यक्त्यभविष्यति न संशयः ॥ ५१ ॥ मदीयोमहिषः कायस्त्वया देवि जगन्मयि ॥ हन्त
 व्यः सततय्यौगयुक्तः पूव्यपरेपि च ॥ ५२ ॥ हरिर्हरिस्वरूपेण तन्वाम्बोदुङ्क्षुमोधुना ॥ ममायम्माहिषः कायस्तव वोढाभविष्य
 ति ॥ इति पूव्यम्बुहोदेवो देवीम्प्रास्थितवान्परा ॥ ५३ ॥ तेन देवीमहादेवञ्जग्राहमहिषासुरम् ॥ त्रिपुञ्जन्मसुपुत्रोभूद्रम्भ
 स्य भगवान्हरः ॥ ५४ ॥ सृष्टित्रये सरम्भापिरम्भ एव व्यजायत ॥ आसुरन्तादृशन्ते पतपः परमदारुणम् ॥ ५५ ॥ त
 थैवाराधितः शुम्भः पुत्रार्थे प्रददौ वरम् ॥ तथैवमहिषीम्भजे प्रथमं सुरतायसः ॥ ५६ ॥ तस्यान्तथा भवद्वीरोदानवोमहिषा

सुरः ॥ तथैवशेषेभगवान्मुनिः काल्यायनस्तुतम् ॥ ५७ ॥ इतिप्रवृत्तेपूव्वस्मिन्परस्मिन्सतुजन्मनि ॥ महिषःपूजयित्वाथ
 देवीम्बरमयाचत ॥ ५८ ॥ तृतीयेजन्मनिवरम्प्राप्यकल्पानशेषतः ॥ नेहमेजन्मभवितात्येवम्बरमयाचत ॥ ५९ ॥ तेनदेवी
 पादतलेतिष्ठत्येषोसुरोधुना ॥ नात्पत्तिरपितस्यास्ति सव्यत्तान्तानुद्भूतम् ॥ ६० ॥ एवन्देवीप्रसादेनमहादेवोऽशसम्भवः ॥
 परमवापसततम्प्रतिपत्तिम्महासुरः ॥ ६१ ॥ इतिकथितंराजन्यथासमहिषासुरः ॥ देवीपादतलम्प्राप्ययथासोद्यापि
 मोदते ॥ ६२ ॥ प्रस्तुतशृणुभोगराजन्कथयामि नृपोत्तम ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिवः कथितंराजासगरःसहि
 तोयथा ॥ और्वेणचक्रैःसव्यौदन्देवीमहिषयोजने ॥ ६४ ॥ पुनर्यदाहभूयायसगरायमहात्मने ॥ तच्छृण्वन्तमनिश्रेष्ठागत्या
 द्रुद्यतरम्परम् ॥ ६५ ॥ इतिकालिकापुराणेमहिषासुरोपाख्यानेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ और्व्वउवाच ॥
 यथाहभगवान्देवोभैरवायमहात्मने ॥ वेतालायनृपश्चैष्टुतयात्वम्प्रस्तुतंशण ॥ १ ॥ भगवानुवाच ॥ उग्रचण्डाचया
 मूर्तिरष्टादशभुजाभवत् ॥ सानवम्याम्पराकृष्णपक्षेकन्यांगतेरवौ ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतामहामायायोगिनीकोटिभिःसह ॥
 आषाढस्यतुर्पुर्णयांसत्रन्द्वादशवर्षिकम् ॥ ३ ॥ दक्षःकर्त्तुसमारभेद्वताःसव्यौद्विवाकसः ॥ ततोहन्नवृत्तस्तनदक्षेणसुमहात्म
 ना ॥ ४ ॥ कपालीतिसतीचापितजायेतितिनोद्वताः ॥ ततरोषसमायुक्ताप्राणौस्त्यजसासती ॥ ५ ॥ त्यक्तेदेहा

सतीचापिचण्डमूर्त्तिस्तदाभवत् ॥ ततःप्रवृत्तेयज्ञेपितस्मिन्द्वादशवर्षिके ॥ ६ ॥ नवम्याङ्घ्र्यापक्षेतुकन्यायाश्चणमति
 धृक् ॥ योगनिद्रामहामायायोगिनीकोटिभिःसह ॥ ७ ॥ सतीरूपम्परित्यज्ययज्ञभङ्गमथाकरोत् ॥ शङ्करस्यगणः
 सर्वैःसहिताशङ्कुरेणच ॥ ८ ॥ स्वयव्वैभञ्जसादेवीमहासत्रम्महात्मनः ॥ ततोदेव्यामहाक्रोधेव्यतोतंत्रिदिवौकसः ॥
 ॥ ९ ॥ पूजयाश्चक्रुस्तुलान्देवीम्पूव्वोदितेनवै ॥ पूव्वोदितविधानेनपूजामस्यादिवौकसः ॥ १० ॥ कृत्वैवपरमामापुनर्वृ
 त्तिन्दुःखहानये ॥ एवमन्यैरपिसदाकार्यन्देव्याःप्रपूजनम् ॥ ११ ॥ विभूतिमतुलाम्प्राप्तुश्चतुर्व्यंगप्रदायिकाम् ॥ यो
 मोहादथवालस्यादेवीन्दुर्गाम्महोत्सवे ॥ १२ ॥ नपूजयतिदम्भाद्वाद्वाप्यथभैरव ॥ क्रुद्धाभगवतीतस्यकामानिष्टान्नि
 हन्तिवै ॥ १३ ॥ परत्रयमहामायाबलिम्भूत्वाप्रजायते ॥ अष्टम्यांरुधिरैश्चैवमहामांसैःसुगन्धिभिः ॥ १४ ॥ पूजयेद्बहुजातो
 यैबलिभिर्भोजनैःशिवाम् ॥ सिन्दूरैःपट्टवासोभिर्नानाविधविलेपनैः ॥ १५ ॥ पुष्पैरनेकजातीयैर्फलैर्बहुविधैरपि ॥ उपवा
 समहाष्टम्याम्पुत्रवान्नसमाचरेत् ॥ १६ ॥ यथातथैवपूतात्माव्रतीदेवीम्प्रपूजयेत् ॥ पूजयित्वामहाष्टम्यान्नवम्याम्बलिभि
 स्तथा ॥ १७ ॥ विसर्जयेद्दशम्यान्तुश्रवणेसावरोत्सवैः ॥ अत्यपादोदिवामागेश्रवणस्ययदाभवेत् ॥ १८ ॥ तदासम्प्रेषण
 न्देव्यादशम्यांकारयेद्बुधः ॥ वासिनीभिःकुमारीभिर्व्वेश्याभिर्नर्तकैस्तथा ॥ १९ ॥ शङ्खतुर्ग्यनिनादेश्चमृदङ्गपटैस्तथा ॥ ध्व

जैवस्त्रैर्बहुविधैर्लज्जपुष्पप्रकीर्णैः ॥ २० ॥ धूलिकर्दमविक्षेपैः क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ भगलिङ्गभिधानैश्च भगलिङ्गप्रगीतकैः ॥ २१ ॥ भगलिङ्गादिशब्दैश्च क्रीडयेयुरलञ्जनाः ॥ परैर्नाक्षिप्यते यस्तु यः परान्नाक्षिपेद्यदि ॥ २२ ॥ क्रुद्धा भगवती तस्य शपन्द
 द्यात्सुदारुणम् ॥ आदिपादो निशाभागे श्रवणस्य यदा भवेत् ॥ २३ ॥ तदा देव्याः समुत्थानन्नवम्यान्नपुनर्दिवा ॥ अन्नपादो नि
 शाभागे श्रवणस्य यदा भवेत् ॥ २४ ॥ तदा देव्याः समुत्थानन्नवम्यान्दिनभागतः ॥ विसर्जनमनेनैव मन्त्रेण वत्सैर्भव ॥ २५ ॥
 कर्तव्यमम्भसि स्थाप्य विसृज्य च विभूतये ॥ उत्तिष्ठ देवि चण्डेशे शुभाम्पूजां प्रगृह्य च ॥ २६ ॥ कुरुष्व मम कल्याणमष्टाभिः श
 क्तिभिः सह ॥ गच्छ गच्छ परं स्थानं स्वस्थानन्दे विचण्डिके ॥ २७ ॥ यत्पूजितम् मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ ब्रजवं स्रोतसि जले
 तिष्ठ गेहं च भूतले ॥ २८ ॥ निमज्ज्याम्भसि ससन्त्यज्य पत्रिकावर्जिते जले ॥ पुत्रायुर्द्वन्द्वद्वयं स्थापितासि जले मया ॥ २९ ॥ इ
 त्यनेन तु मन्त्रेण देवी संस्थापयेज्जले ॥ सर्वलोकहितार्थाय सर्वलोकविभूतये ॥ ३० ॥ दुर्गा तन्त्रेण मन्त्रेण पूजितं व्यउभे अ
 पि ॥ भद्रकाली मुग्रचण्डां महामाया मम होतसे ॥ ३१ ॥ नेत्रबीजन्तु सर्वा साम्पूजेन पारिकीर्तितम् ॥ योगिनी नान्तु सर्वा
 सांन्मूलमूर्तस्तथैव च ॥ ३२ ॥ मन्त्रन्तथो ग्रचण्डायाः पृथक्त्वं शृणु भव ॥ आद्यद्वये त्रे बीजमन्त्रस्त्रयोपान्तमन्तरे ॥
 ॥ ३३ ॥ वह्निनान्तः स्वरेणैन्दु बिन्दुभ्यान्नत्रमौ ग्रहम् ॥ नेत्रबीजं द्वितीयन्तु द्विधा वर्तितमुच्यते ॥ ३४ ॥ भद्रकाल्यास्तु मन्त्रोप

न्धर्मकामार्थसिद्धये ॥ यदातुवैष्णवीदेवीमहामायाजगन्मयी ॥ ३५ ॥ पूज्यतेवैष्णवीदेवीतन्त्रोक्ताअष्टयोगिनी ॥ ताःप्रो-
 क्ताःशैलपूज्याश्चपुर्व्वकल्पेचभैरव ॥ ३६ ॥ उग्रचण्डादयश्चाष्टौदुर्गातन्त्रस्यकीर्तिताः ॥ भद्रकाल्यास्तुमन्त्रेणभद्रकालीमन्त्र-
 पूजयेत् ॥ ३७ ॥ पूजयेद्भूतिवृद्धार्थमेताएवाष्टयोगिनीः ॥ जयन्तीम्मङ्गलाङ्कालीम्भद्रकालीङ्कपालिनीम् ॥ ३८ ॥ दुर्गाशिवा-
 ङ्गमान्यात्रान्दलेष्वष्टासुपूजयेत् ॥ यदोग्रचण्डातन्त्रेणसादेवीतत्रपूज्यते ॥ ३९ ॥ योगिन्यस्तत्रपूज्याःस्युरष्टावन्याश्चभैर-
 व ॥ कौशिकीशिवदूतीचउमाहैमवतीश्वरी ॥ ४० ॥ शाकम्भरीचदुर्गाचसप्तमीचमहोदरी ॥ उमायाःसौम्यमूर्तेस्तुतन्त्रन्व-
 शूणभैरव ॥ ४१ ॥ पादिःसमाप्तिसहितःफडन्तोनान्तएवच ॥ एकाक्षरस्यक्षरश्चउमातंत्रइतिस्मृतः ॥ ४२ ॥ सुवर्णसदृशी-
 ङ्गुरीभुजद्वयसमन्विताम् ॥ नीलारविन्दवामेनपाणिनाविभ्रतीसदा ॥ ४३ ॥ शुक्लन्तुचामरन्धृत्वाभग्नस्याङ्गैर्यदक्षिणे ॥
 विन्यस्यदक्षिणहस्तान्तिष्ठन्तीम्परिचिन्तयेत् ॥ ४४ ॥ विनापिशम्भुरुद्राणीम्मक्तस्तुपरिचिन्तयेत् ॥ द्विभुजांस्वर्णगौराङ्गी-
 म्पद्मचामरध्वारिणीम् ॥ ४५ ॥ व्याघ्राचर्मस्थितेपद्मेपद्मासनगतसिदा ॥ एतस्याःपूजनेप्रोक्ताअष्टौवेतालभैरव ॥ ४६ ॥
 योगिन्योनायिकाश्चापिपृथक्केनव्यवस्थिताः ॥ जयाचविजयाचैवमातङ्गललितातथा ॥ ४७ ॥ नारायण्यथसावित्रीस्व-
 धास्वहातथाऽष्टमी ॥ पूर्व्वशुभेनिशुभश्चदानवौघातरावुभौ ॥ ४८ ॥ बभूवतुमहासत्वोमहाकायौमहाबलौ ॥ अन्य-

कस्यसुतौद्वौतौद्विनाविवदुर्मदौ ॥४९॥ मयाविनिहितस्मिन्नन्धकाख्यमहाबले ॥ ससैन्यवाहनौतौतुपातालतलमाश्रितौ ॥५०॥ बभूवुर्माहाकायौमहासत्वौमहाबलौ ॥ ततस्तत्वातपस्तीब्रह्माण्तौमहासुरौ ॥५१॥ सम्यक्तदातोषयतांसुप्रीतोवरन्दौ ॥ तौब्रह्मवरदत्तौतुसमासाद्यजगत्वयम् ॥५२॥ इन्द्रत्वमकरोच्छुम्भश्चन्द्रत्वश्चनिशुम्भकः ॥ सर्वेषामेवदेवानाख्यैज्ञभागानुपाहरत् ॥५३॥ स्वयंशुम्भोनिशुम्भश्चद्विपालत्वश्चतौगतौ ॥ सर्वेसरगणाःसेन्द्रास्ततोगत्वाहिमाचलम् ॥५४॥ गङ्गावतारनिकटेमहामायाप्रतुष्टुवुः ॥ अनेकशःस्तुतादेवीतदासर्व्वामरोत्करैः ॥५५॥ मातङ्गवनितामूर्तिर्बभूवामदेवानपृच्छत ॥ युष्माभिरमरैरत्रस्तूयतेकाचभाविनी ॥५६॥ किमर्थमागतायुयम्मतङ्गस्याश्रममप्रति ॥ एवम्ब्रुवन्त्यामातङ्ग्यास्तस्यास्तुकायकोपतः ॥५७॥ समुद्रुताब्रवीद्देवीमांस्तुवन्तिसुरा इति ॥ शुम्भोनिशुम्भोत्थसुरैर्बाधेतेसकलान्सुरान् ॥५८॥ तस्मात्तयोर्व्वधायाहंस्तूयेतैःसकलैःसुरैः ॥ विनिःसृतायान्देव्यान्तुमातङ्ग्याःकायकोपतः ॥५९॥ भित्वाञ्जननिमाकृष्णासाभद्रौरीक्षणादपि ॥ कालिकाख्याभवत्सापिहिमाचलकृताश्रया ॥६०॥ तामग्रतामृषयोवदन्तीहमनीषिणाः ॥ उग्रादपिभयात्रापियस्माद्भक्तान्सदाम्बिका ॥६१॥ एतस्याःप्रथमम्बीजंङ्कथितन्त्रयमेवच ॥ एषैवेकजटाख्यातुयस्मात्तस्माज्जटैकिकाम् ॥६२॥ शृणुतश्चिन्तनश्चास्याःसम्यग्वेतालभैरवौ ॥ यथाध्यात्वामहादेवीम्भक्तःप्रान्नोत्थभीप्सितम् ॥६३॥ चतु

भूजङ्घणवर्णमण्डमालाविभूषिताम् ॥ खड्गन्दक्षिणपाणिभ्याम्बिभ्रतीन्दीवरन्वधः ॥ ६४ ॥ कर्त्रीञ्चखर्परञ्चैवक्रमा
 द्वाग्मनविभ्रती ॥ द्याल्लिखन्तीञ्चटामेकाम्बिभ्रतींशिरसास्वयम् ॥ ६५ ॥ मण्डमालाघरांशीर्षेशोवायामपिसर्वदा ॥ वक्षसा
 नागहारन्तुविभ्रतीरक्तलोचनाम् ॥ ६६ ॥ कृष्णवस्त्रधराङ्कुद्याव्याघ्राजिनसमन्विताम् ॥ वामपादंशवह्निदिसंस्थाप्यदक्षि
 णम्पदम् ॥ ६७ ॥ विन्यस्यसिंहपृष्ठेतुल्लिहानांशंस्वयम् ॥ साट्टहासाम्महाघोरांदाव्युक्तातिभीषणाम् ॥ ६८ ॥ चिन्त्योग्र
 तारासततम्भक्तिमद्भिः सुखेष्मभिः ॥ एतस्याः सम्प्रवक्ष्यामिया अष्टौ योगिनिस्मृताः ॥ ६९ ॥ महाकालाथरुद्राणीउग्रभी
 मातथैवच ॥ घोराचभ्रामरीचैवमहारात्रिश्चसप्तमी ॥ ७० ॥ भैरवीचाष्टमीप्रोक्तायोगिनीस्ताः प्रपूजयेत् ॥ याकायकोषान्निः
 स्तृताकालिकायास्तुभैरव ॥ ७१ ॥ साकौशिकीतिविरुयाताचारुरूपामनोहरा ॥ सूताहृदयाद्वेव्यारसनोग्रेणचण्डिका
 ॥ ७२ ॥ नैतस्याः सदृशीमूर्त्याचारुरूपेणविद्यते ॥ त्रिषुलोकेषुकान्त्यावानास्यास्तुल्याभविष्यति ॥ ७३ ॥ योगनिद्राम
 हाभायायामूलप्रकृतिर्मता ॥ तस्याः प्राणस्वरूपेयन्देवोयाकाशिकीस्मृता ॥ ७४ ॥ नेत्रबीजन्तथैतस्याः बीजन्तुपरिकीर्ति
 तम् ॥ तन्त्रमस्याः प्रवक्ष्यामि मूर्तिरूपञ्चभैरव ॥ ७५ ॥ समाप्तिनान्त्यदन्यस्तुपटुगार्दिसविन्दुभिः ॥ षष्ठस्वरेणसंसृष्ट
 शोन्विदुनासमलङ्कृतः ॥ ७६ ॥ कौशिकीमन्त्रतन्त्रोयं सर्वकार्थदायकः ॥ तस्यास्तुसम्प्रवक्ष्यामियामूर्तिरिहभैरव ॥ ७७ ॥

शण्डेष्वेकमनाभूत्वाजगदह्लादकारकम् ॥ धम्मिल्लसय्यैतकचाविधोश्राधोमखोङ्कलाम् ॥ ७८ ॥ केशान्तेतिलकस्योद्देध
 तीसुमनोहरा ॥ मणिकुण्डलसङ्घगण्डामुकटमण्डिता ॥ ७९ ॥ सज्जयौतिःकर्णपूरभ्याङ्कणमापूर्यसङ्गता ॥ सुवर्णम
 णिमाणिक्यनागहारविरजिता ॥ ८० ॥ सदासुगन्धिभिःपद्मैरम्लानैरतिसुन्दरीम् ॥ मालाम्बिभक्तित्थ्रीवायारत्नकेयू
 रधारिणी ॥ ८१ ॥ मृडालायततृत्तस्तुबाहुभिःकोमलैःशुभैः ॥ राजन्तीकञ्चुकोपेतपीनोन्नतपयोधरा ॥ ८२ ॥ क्षीणम
 ध्यापीतवस्त्रात्रिवलीप्रख्यभूषिता ॥ शूलवज्रश्चबाणश्चखड्गशक्तिन्तथैवच ॥ ८३ ॥ दक्षिणैःपाणिभिर्द्विवीगहीत्वातुविराजि
 ता ॥ गदाङ्कुण्डाश्चचापश्चचर्मशङ्खन्तथैवच ॥ ८४ ॥ उद्धृदिक्रमतोदेवीदधतीवामपाणिभिः ॥ सिंहस्योपरितिष्ठन्तीव्याघ्र
 चर्म्माणिकौशिकी ॥ ८५ ॥ विभ्रतीरूपमतुलंससुरासरमोहनम् ॥ एतस्याःशृणुवत्सल्ययौपज्याअष्टयोगिनीः ॥ ८६ ॥ ताः
 पूजिताश्चकुर्वन्तिचतुर्व्वर्गन्नृणांसदा ॥ ब्रह्मणीप्रथमाप्रोक्तातोमहेश्वरीमता ॥ ८७ ॥ कौमारीचैववाराहौवैष्णवीपञ्चमी
 तथा ॥ नारसिंहितथैवैन्द्रीशिवदूतीतथाष्टमी ॥ ८८ ॥ एताःपूज्यामहाभागायोगिनीकामदायिनीः ॥ देव्याललाटनिःक्रा
 न्तायाकालीतिचविश्रुता ॥ ८९ ॥ तस्यामन्त्रम्प्रवक्ष्यामिकामदंशृणुभैरव ॥ समाप्तिसहितोदन्त्यःप्रान्तस्तस्मात्पूरुसरः ॥
 ॥ ९० ॥ षष्ठस्वरान्निविन्दुसहितःसदिरैवच ॥ कालीतन्त्रमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थदायकम् ॥ ९१ ॥ एतन्मूर्तिम्प्रवक्ष्या

निवत्सैकाग्रमनाःशृणु ॥ नीलोत्पलदलश्यामाचतुर्बाहुसमन्विता ॥ १२ ॥ खट्वङ्गश्चन्द्रहासश्चबिभ्रतीदक्षिणेकरे ॥ वामेच
 र्मश्चपाशश्चऊर्ध्वाधामावतःपुनः ॥ दधतीम्मण्डमालाश्चव्याघ्रचर्मधरम्बराम् ॥ १३ ॥ कृष्णाङ्गीदोर्धदंष्ट्राचअतिदीर्घाति
 भीषणा ॥ लोलजिह्वानिम्नरक्तनयनानादभैरवा ॥ १४ ॥ कबन्धवाहनापीनाविस्तारश्रवणानना ॥ एषाताराह्वयादेवीचाम
 ण्डेतिचगीयते ॥ १५ ॥ एतस्यायोगिनीश्चाष्टौपजयेच्चिन्तयेद्यदि ॥ त्रिपुराभीषणाचण्डिकत्राहत्राविधानिका ॥ १६ ॥ करा
 लाशूलिनीचेतिअष्टौताःपरिकीर्त्तिताः ॥ एषातिकामदादेवीजाड्यहानिकरीसदा ॥ १७ ॥ एतस्याःसदृशीकाचिक्कामदान
 हिविद्यते ॥ कौशिक्याहृदयादेवीनिःसृताध्यायतोहरेः ॥ १८ ॥ शिवदूतीतिसारख्यातायाचदेवशतैर्वृता ॥ मन्त्रमस्याःप्रव
 क्ष्यामिधर्मकामार्थदायकम् ॥ १९ ॥ यच्छ्रुत्वासाधकोयातिदुर्लभंशिवमन्दिरम् ॥ यामाराध्यमहादेवीशिवदूतीशिवान्मि
 काम् ॥ १०० ॥ नचिराल्लभतेकामान्नरःसर्व्वजयीभवेत् ॥ अन्तःसमाप्तिसहितोविद्भिदुर्भ्यां दशावरः ॥ १ ॥ स्वरेणोपान्तद
 न्येनसंस्पृष्टोन्तेनपूर्व्वशः ॥ सएवविन्दुगुलपूर्व्वस्थोपान्तपावकः ॥ २ ॥ षष्ठस्वरकलाशून्यैःसहितःप्रथमस्थितः ॥ म
 न्त्रोयंशिवदूत्यास्तुशीवदूतीजयप्रदः ॥ ३ ॥ रूपमस्याःप्रवक्ष्यामिशृणुवत्सैकसम्मतः ॥ चतुर्भुजम्महाकायसिन्दूरसदृश
 द्युति ॥ ४ ॥ रक्तदन्तम्मण्डमालाजटाजूटार्द्धचन्द्रधृक् ॥ नागकुण्डलहारभ्यांशोभितन्नखरोज्वलम् ॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मप

रीयानन्दक्षिणेशूलखड्गधृक् ॥ वामेपाशान्तथाचर्मविचद्रुद्धपरक्रमात् ॥ ६ ॥ स्थूलवक्त्रश्चपीनौष्ठुन्नूर्तिभयङ्करम् ॥
 निःक्षिप्यदक्षिणम्पादंसन्तिष्ठत्कुणयोपरि ॥ ७ ॥ वामपादंशुगालस्यपृष्ठेफेरुशतैर्वृतम् ॥ ईदृशीशिवदूत्यास्तुमूर्तिन्ध्यायेद्वि
 भूतये ॥ ८ ॥ ध्यानमात्रादथैतस्याःनरःकल्याणमाप्नुयात् ॥ पूजनादचिराद्देवीसर्वान्कामानन्ददातिच ॥ ९ ॥ यःशि
 वाविरुतंश्रुत्वाशिवदूर्ताशुभप्रदाम् ॥ प्रणमेत्साधकोभक्त्यातस्यकामाःकरेस्थिताः ॥ ११० ॥ यदाजयानजगन्तरक्त
 बीजंहितायैव ॥ महादेवीमहामायातदास्याःकायतःसृता ॥ ११ ॥ दूतम्प्रस्थापयामासुशिवंशुभायसाम्बिका ॥ तेनसा
 शिवदूर्तातिदैवैःसर्वैःप्रगीतये ॥ १२ ॥ क्षेमङ्करीचशान्ताचेवेदमातामहोदरी ॥ करालाकामदादेवीभर्गस्यभगशालि
 नी ॥ १३ ॥ भगोदरीभगाहाराभगजिह्वाभगातथा ॥ एताद्वादशयोगिन्यःपूजनेपरिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ एताद्वादशयो
 गिन्यःशिवदूत्याःसदैवहि ॥ विचरन्तीस्वयन्देवीयत्रतत्रैवगच्छति ॥ १५ ॥ योगिन्योऽथथसरस्यःस्युर्ध्वयथान्यासान्तथा
 पुनः ॥ चण्डिकायास्तुयोगिन्यःसरस्योत्रपरिकीर्तिताः ॥ १६ ॥ इतिनोत्पत्त्यङ्गमन्त्राणिकथितानिसमासतः ॥ कामस्या
 याश्चमाहात्म्यङ्कल्पन्तन्त्रवैदामिनो ॥ १७ ॥ इतिकालिकापुराणेकामाख्यामाहात्म्येत्रिषष्ठितमोध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ भग
 वानुवाच ॥ ॥ कामार्थमागतायस्मान्मयासार्द्धम्हागिरौ ॥ कामाख्याप्रोच्यतेदेवीनीलकण्ठेरहोगता ॥ १ ॥ कामदा

कामिनीकामाकान्तकामाङ्गदायिनी ॥ कामाङ्गनाजिनीयस्मात्कामाख्यातेनचोच्यते ॥ २ ॥ एतस्याः शृणुमाहास्यङ्गा
 माख्यायाविशेषतः ॥ यासाप्रकृतिरूपेणजगत्सर्ववित्तियोजयेत् ॥ ३ ॥ मधुकैटभनाशायमहामायाविमोहितः ॥ यदासद्यै
 युधेविण्णस्तदैषामोहयद्दृढम् ॥ ४ ॥ दैनन्दिनेतुप्रलयेप्रसुतेगरुडवजे ॥ तस्यश्रवणविड्जातावसुरैर्मधुकैटमौ ॥ ५ ॥ कूर्म
 पृष्ठेस्थितादेवीविशीर्णेवाभवज्जलैः ॥ ताव्विशीर्णार्थ्योगैर्निद्रामहामायाव्यलोकयत् ॥ ६ ॥ ताव्वदृढतराम्पृथ्वीङ्कुतम्प्रति
 तदैश्वरी ॥ उपायश्चिन्तयामासकथम्पृथ्वीभवेद्दृढा ॥ ७ ॥ इदानीमाज्यवत्पृथ्वीप्रवृत्ताकोमलजलैः ॥ सृष्टिकालेजना
 न्त्सोदुङ्कथंशकाभविष्यति ॥ ८ ॥ इतिसाश्चिन्त्यसामायाजगतांसृष्टिरूपिणी ॥ उपगम्यतदाविण्णमाससादसनिद्रितम् ॥ ९ ॥
 तत्सुप्तसमासाद्यजगन्नाथअगत्यतिम् ॥ वामहस्तकनिष्ठाग्रन्तस्यकर्णेन्यवेशयत् ॥ १० ॥ निवेशनखराग्रेणप्रोद्धृत्यश्रा
 वणमलम् ॥ चूर्णीचकारसादेवीयोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ ११ ॥ तत्कर्णमलचूर्णेभ्योमधुवन्नामासुरोभवत् ॥ ततोदक्षिणहस्त
 स्यकनिष्ठाग्रन्तुदक्षिणम् ॥ १२ ॥ कर्णेन्यवेशयद्देवीतस्मादप्युधृतमलम् ॥ तच्चापिक्षोदयामासकरशाखाद्वयेनतु ॥ १३ ॥
 ततोभूकैटभोनामबलवान्त्सोऽसुरोमहान् ॥ उत्पन्नः सचपानार्थ्यस्मान्मृगितवान्मु ॥ १४ ॥ ततस्तस्यमहादेवीम
 धुनामाकरोत्तदा ॥ उत्पन्नः कीटवद्भातिमहामायाकरेयतः ॥ १५ ॥ ततोस्यकैटभन्नाममहामायातदाकरोत् ॥ महामाया

मोहितौतौविष्णुगान्त्रन्दगतौ ॥ १६ ॥ भ्रममाणौदृशतुन्नाभिपद्मोस्थितविविधम् ॥ तमूचतुस्तौधातारंहनिष्यवोद्यत्वा
 मिह ॥ १७ ॥ त्वञ्जागरयवैकुण्ठयैदिजीवितुमिच्छसि ॥ ततोब्रह्मानमहामायाय्योगनिद्राञ्जलसूम् ॥ १८ ॥ प्रसाद
 यामासतदास्तुतिभिर्व्वहभिरभ्ययात् ॥ चिरंस्तुताऽथसादेवीब्रह्मणाजगदात्मना ॥ १९ ॥ प्रसन्नातरसाव्यग्रमवाचचय
 थाविधिम् ॥ किमर्थंस्तुताचाहङ्किङ्करिण्याम्यहन्तव ॥ २० ॥ तद्वत्त्वम्हाभागकरिण्याम्यहमद्यते ॥ ततस्तेनमहा
 मायाप्रोक्ताधात्रामहात्मना ॥ २१ ॥ बोधयजगन्नाथय्यैवन्नोमांहरिष्यतः ॥ सम्मौहयदुराधर्षावसुरैर्मधुकैटभौ ॥ २२ ॥
 इत्युक्तासातदादेवीब्रह्मणाजगदात्मना ॥ बोधयामासवैकुण्ठम्मोहयामासतौतदा ॥ २३ ॥ ततःप्रवृद्धःकृष्णास्तुददर्श
 भयशालिनम् ॥ ब्रह्माणन्तौतदाघोरावसुरैर्मधुकैटभौ ॥ २४ ॥ ततस्ताभ्यांसययुधेह्यसुराभ्याञ्जनार्दनः ॥ नाशकद्वा
 रितुर्व्वीरावसुरैर्मधुकैटभौ ॥ २५ ॥ अनन्तोपिफणाग्रेणातान्नोधर्तुङ्क्ष्मोभवत् ॥ युद्धमानान्महावीरान्वैकुण्ठम्मधुकैटभा
 न् ॥ २६ ॥ अथब्रह्माशिलारूपांस्थितिशक्तिन्तदाकरोत् ॥ अर्द्धयोजनविस्तिर्गामर्द्धयोजनमायताम् ॥ २७ ॥ तस्यां
 शिलायाङ्गोविन्दोयुधेनृपसत्तम ॥ सहताभ्यांशिलासातुप्रविवेशजलान्तरम् ॥ २८ ॥ तस्यातुशक्त्यामन्नायान्तोयेसयुयु
 धेहरिः ॥ पञ्चवर्षसहस्राणिबाहुयुदैर्न्निरन्तरम् ॥ २९ ॥ यदौवेनाशकद्वर्तुन्तौविष्णुर्जजगताम्पतिः ॥ पशञ्चिन्तान्तदावा

पविधानाभिभयात्ततः ॥ ३० ॥ ततस्तावेवतव्विण्णमवतुब्बलदप्पितौ ॥ पुनःपुनर्जन्मातुमहामायाविमोहितौ ॥ ३१ ॥
तुष्टास्वत्त्वन्नियुद्धेनवरम्बरयमाधव ॥ तवेष्टंस्मद्रास्यावःसत्यमेतद्ब्रुधुना ॥ ३२ ॥ तयोस्तद्वचनंश्रुत्वामाधवोजगता
म्पतिः ॥ उवाचतौयुवाम्बधौभवताममहाबलौ ॥ ३३ ॥ इतिदेहिवरम्भान्दान्तव्ययैदिविद्यते ॥ तौतदाप्राहतुत्राशस्त्व
त्तौनौशोभनोऽधुना ॥ ३४ ॥ तत्रावाञ्छिहिनोयत्रतोयंस्मप्रतिविद्यते ॥ तयोस्तद्वचनंश्रुत्वामाधवोजगताम्पतिः ॥ ब्रह्मा
णम्माञ्चशीघ्रेणप्राहेदञ्चात्मसंज्ञया ॥ ३५ ॥ ब्रह्मशक्तिशिलांशीघ्रमन्वत्यधियतायथा ॥ तवस्थित्वामहाघोरौहनिष्या
मिमहाबलौ ॥ ३६ ॥ ततोब्रह्माद्यहञ्चैवउदधाराशिलान्नुताम् ॥ तस्याममध्येपूर्वभागेल्यहम्पर्वतरूपधृक् ॥ ३७ ॥
ऊर्द्धस्थित्वाशिलाभिभवाप्रविवेशरसातलम् ॥ ऐशान्यामभवत्कर्मःपर्वतश्चाग्रहोच्छिलाम् ॥ ३८ ॥ वायव्याञ्चतथान
न्तौनैःऋत्याञ्चसुरेश्वरो ॥ महामायाजगद्वात्रिशैलरूपप्रधारिणी ॥ ३९ ॥ आग्नेय्याञ्चतथाविष्णुरेकरूपेणसंस्थितः ॥
ब्रह्मशक्तिशिलागृह्णन्भगवान्परमेश्वरः ॥ ४० ॥ मध्येब्रह्मात्वहञ्चैववराहश्चतथापरः ॥ ततोवराहपृष्ठास्यचरमेजगता
म्पतिः ॥ ४१ ॥ स्थित्वाशिलामवष्टभ्यब्रह्मशक्तिमथोगताम् ॥ वामोरुजघरेवत्सदाप्यशिरसीतयोः ॥ ४२ ॥ जगदाया
रभूतःससर्वयत्नेनसद्यूतः ॥ सर्वैर्बलैःसमाक्रम्यविच्छेदपृथक्पृथक् ॥ ४३ ॥ मधुकैटभयोःसम्यग्रीवयोःपृथिवीमृ

ते ॥ तस्य चाक्रमतस्थान्नाब्रह्मशक्तिरधोगता ॥४४॥ प्रियमाणापि देवो घैर्यत्नादापि महम्महः ॥ ततस्तयोस्तु मृतयोः शरीरे ज
 गता म्पतिः ॥४५॥ ब्रह्मशक्तिसमद्वयव्यधातस्याम्रयत्नतः ॥ उद्धृतायाम्पृथिव्यान्तु तयोर्भेदो विलेपनैः ॥४६॥ सुदृढामक
 शेतृध्वीङ्कुदिदान्तो यराशिभिः ॥ मेदो विलेपनाद्यस्माद्वीर्यमेदिनीचसा ॥४७॥ अद्यापि पृथिवी देवी देवराक्षसमानुषैः ॥ अ
 थ काले बहुतिथ्यतीते प्राणि सज्जने ॥४८॥ अगृह्णान्दक्षतनयाभ्या र्यार्थे ह्रस्वधूम्वरा म् ॥ सामभूत्प्रेयसी भा र्य्या प्रादाय
 समयम्पितुः ॥४९॥ अनिष्टकारी त्वञ्चेत्स्याः प्राणैस्स्यक्षयेत दात्वहम् ॥ ततो ये ज्ञेयसमस्तौस्तु सच वे चराचरम् ॥५०॥ नमा
 न्नापि सती ब्रूते तदनिष्ठा न्मृता तु सा ॥ ततो मोहं समात्रस्तामादाय मृता महम् ॥५१॥ प्राप्तः पीठवरन्तनु भ्रममाण इतस्ततः ॥
 तस्यास्त्वङ्गनिपथ्यात्पतितानियतो यतः ॥५२॥ तत्तत्पुण्यतमञ्जातय्यैर्गैर्निद्राप्रभावतः ॥ तस्मिंस्तुकुञ्जिकापीठसत्यास्त
 द्योनिमण्डलम् ॥५३॥ पतितन्तत्र सा देवी महा माया व्यलीयत ॥ लीनायार्थ्यैर्गनिद्रायाम्पि पर्वतरूपिणी ॥५४॥ सनीलव
 र्णः शैलो भूत्पतितो यो निमण्डले ॥ स तु शैलो महातुङ्गः पातालतलमाविशत् ॥५५॥ तस्या आक्रमणाद्वाढन्त्यन्तस्थं द्रुहिणो ह्यधा
 त् ॥ स तु पूर्व्वम्ब्रह्मशक्तिं शिलान्धर्तुञ्चतुर्मुखः ॥५६॥ शैलरूपो भवत्तेन शैलरूपेण मामाधात् ॥ ब्रह्मापर्व्वतरूपी समयि पर्व्वत
 रूपिणी ॥५७॥ स शक्तोऽधोगमद्वाढमाक्रान्तो मायया विधेः ॥ ततो वराहसंशक्तो मयि मांसतुमाधवा ॥५८॥ शैलरूपः शैलरूपन्ध

त्समपचक्रमे ॥ सोप्यधोयान्मयासाद्वन्तद्रापव्वतरूपिणा ॥ ६९ ॥ आक्रम्यदेवीमृथिवीस्थितोभुविनिखान्धतः ॥ शतंशतं
 योजनानान्तुङ्गमासीद्विस्त्रियम् ॥ ६० ॥ तदाक्रान्तम्महादेव्यासर्वमेववक्ष्ययोगतम् ॥ क्रोशमात्रस्थितन्तुङ्गशेषन्तन्त्रित
 यस्यतु ॥ ६१ ॥ एकासमस्तजगताम्प्रकृतिः सायतस्ततः ॥ ब्रह्माविष्णुशिवैर्वैद्वद्वृतासाजगताम्प्रसूः ॥ ६२ ॥ तत्रपूर्वोब्रह्मशै
 लः श्वेतद्रव्यच्युतेसुरैः ॥ मद्रूपधारीशैलस्तुनीलद्रव्यच्युतेतथा ॥ ६३ ॥ सतमध्यगतः पीठस्त्रिकोणोलखलकृतिः ॥ विभ्राजमा
 नः सततम्मध्येब्रह्मवराहयोः ॥ ६४ ॥ वराहः शैलरूपोयः सचित्रइतिकथ्यते ॥ सर्वेषांस्थितः पश्चादीर्घः सर्वेभ्यएवतु ॥ ६५ ॥
 ऐशान्याख्यौभवत्कूर्मः शैलरूपोमहाद्युतिः ॥ मणिकर्णः समान्नातुरुयातोद्वौघसेवितः ॥ ६६ ॥ योऽनन्तरूपः शैलस्तुवाय
 व्यांसमवस्थितः ॥ मणिपर्वतसंज्ञोसौपर्वतोमाधवप्रियः ॥ ६७ ॥ महामायागिर्यस्तुनैर्ऋत्यांसमवस्थितः ॥ सगन्धमा
 दनोन्मान्नासर्वदाशङ्करप्रियः ॥ ६८ ॥ वराहपृष्ठचरमेयतच्छिन्नोमहासुरौ ॥ हरिणातत्रसंख्यौतः पाण्डुनाथइतिस्मृतः ॥
 ॥ ६९ ॥ ब्रह्मशक्तिशिलायास्तुपूर्वपूर्वभागेतमध्यतः ॥ यस्तुपर्वतरूपोहंसतुभस्माचलाह्वयः ॥ ७० ॥ एवम्पुण्यतमेपीठकु
 ञ्जिकापीठसंज्ञके ॥ नीलकण्ठे मयासाद्वन्द्वे वराहसंस्थिता ॥ ७१ ॥ सत्यास्तुपतितन्त्रविशीर्णयोनिमण्डलम् ॥ शिलात्व
 मगमच्छैलेकानारुयातत्रसंस्थिता ॥ ७२ ॥ संस्पृशतः शिलाम्मत्यौत्थमरत्वमवाप्नुयात् ॥ अमत्यौब्रह्मसदनंतत्स्थोमोक्षम

वाप्नुयात् ॥ तस्याःशिलायामाहात्म्ययत्रकामेश्वरीस्थिता ॥ ७३ ॥ अद्भुतयैस्यगुह्येतुलोहम्भस्मभवेद्भूतम् ॥ साचापिप्रत्य
 हन्तत्रपञ्चमूर्तिधराभवत् ॥ ७४ ॥ मोहार्थसर्वलोकानामममापिप्रीतयेशिवा ॥ अहम्पञ्चमुखेनाशुपञ्चभागेव्यवस्थितः ॥ ७५ ॥
 ईशानःपूर्वभागस्थःकामेश्वर्याःप्रधानतः ॥ ऐशान्याम्वैतत्पुरुषोत्तमस्तस्यसन्निधौ ॥ ७६ ॥ सद्योजातोऽथवायव्यान्वो
 मदेवस्तुसङ्गतः ॥ देव्याश्चापिनरश्रेष्ठपञ्चरूपाणिभैरव ॥ ७७ ॥ शण्वेतालगुह्यानिदेवरपिसदैवहि ॥ कामाख्यात्रिपुराचे
 वतथाकामेश्वरीशिवा ॥ ७८ ॥ शारदाऽथमहालोकाकामरूपगणैर्युता ॥ मयिलिङ्गत्वमापन्नोशिलायायोनिमण्डले ॥ ७९ ॥
 सर्वेशिलात्वमगमञ्छैलरूपाश्चनिर्जराः ॥ यथाहन्निजरूपेणरेमेवैसहकामया ॥ ८० ॥ शिलारूपप्रतिच्छन्नास्तथासर्वा
 स्तुदेवताः ॥ शिलारूपप्रतिच्छन्नाःशैलेशैलेव्यवस्थिताः ॥ ८१ ॥ रमन्तेचस्वरूपेणनित्यंरहसिसङ्गताः ॥ ब्रह्माविष्णुहरश्चो
 त्रदिकपालाःसर्व्वेवते ॥ ८२ ॥ अन्येष्व्यत्रस्थितादेवाःसानुकलाःसदामयि ॥ उपासितुन्तदादेवीङ्कामाख्याङ्कामरूपिणीम्
 ॥ ८३ ॥ नीलशैलखिकोणस्तुमध्यनिम्नःसदाशिवः ॥ तन्मध्येमण्डलञ्चारुत्रिंशच्छक्तिसमन्वितम् ॥ ८४ ॥ योनिस्तस्याञ्छिला
 यान्तुशिलारूपामनोहरा ॥ वितस्तिमात्रविस्तीर्णैकविंशङ्कुलीयुता ॥ ८५ ॥ क्रमसूक्ष्मवितन्नासाभस्मशैलानुगामिनी ॥
 सिन्दूरकुङ्कुमारक्तासर्व्वकामप्रदायिनी ॥ ८६ ॥ तस्यायोनौपञ्चरूपानित्यङ्कीडितिकामिनी ॥ महामायाजगद्धात्रीमूल

भूतशानतनी ॥ ८७ ॥ तत्रोष्टौयोगिनीर्गित्यानुतनूतः सनातनीः ॥ पूर्वोक्ताः शैलपुत्र्याद्याः स्थिता देव्याः समन्ततः ॥ ८८ ॥ तासान्तुपीठनामानि शृणु चैकत्र भैरव ॥ गुप्तकामाश्च श्रीकामा तथा न्याविन्ध्यवासिनी ॥ ८९ ॥ कोटीश्वरी वनस्या तुपादुर्गता तथा परा ॥ दीर्घेश्वरी क्रमादेव प्रकटा भुवनेश्वरी ॥ ९० ॥ स्वयोगिन्यः पीठनाम्नाख्याता अष्टौ च देवता ॥ सर्वे तीर्थानि चैकत्र जलरूपाणि भैरव ॥ ९१ ॥ स्थितानि नामासौ भाग्यसरस्य लपापि पुण्यदा ॥ विष्णुस्तु तैरितस्यास्मना न्नाकमल इत्युत ॥ ९२ ॥ कामुकाख्यस्तु बटुकः कामाख्याभ्यर्णसंस्थितः ॥ लक्ष्मीः सरस्वती देव्यौ देव्याः सङ्गव्यस्थितेः ॥ ९३ ॥ ललिताख्या भवच्छक्ष्मीर्मातङ्गी तु सरस्वती ॥ गणाध्यक्षः पूर्वभागेतस्य शैलस्य संस्थितः ॥ ९४ ॥ सिद्धः सनाम्ना विख्यातो द्वा रे देव्याः प्रियः सुतः ॥ कल्पवृक्षः कल्पवल्लीति निन्दीचा पराजिता ॥ ९५ ॥ भूत्वा तस्मिन् महाशैले स्थितौ देव्या धृतप्रिये ॥ वराहः पाण्डुनाथः ख्यः स्थितस्तत्र हरिर्घृतः ॥ ९६ ॥ जघने शिखरी कृत्वा जघानमधुकैठभौ ॥ तस्यासन्ने ब्रह्मकुण्डम्बह्मणानिर्मितम्परा ॥ ९७ ॥ ईशानाख्यः शिवो यत्र तस्मिन् द्वेश्वरसंज्ञकम् ॥ शिलारूपं सिद्धकुण्डं मध्यस्थं विवृद्धिभैरव ॥ ९८ ॥ तस्यासन्ने गयाक्षेत्रे ब्रह्मचारिणसीतथा ॥ योनिमण्डलसङ्काशङ्कुण्डम्भूत्वा न्यवस्थितः ॥ ९९ ॥ तत्रैवाऽमृतकुण्डतु सुधासंघप्रपरितम् ॥ मम प्रियात्यर्थमिन्द्रेण स्थापितं सहनिर्जरेः ॥ १०० ॥ वामदेवा द्वयं शो

र्षेश्रीकामेश्वरसंज्ञकम् ॥ कामकुण्डम्महापुण्यन्तस्यासन्नेव्यवस्थितम् ॥ १ ॥ केदारसंज्ञकङ्क्षेत्रम्मध्यस्थसिद्धकामयोः ॥
 दीर्घश्चतुर्दशव्यामच्छयाक्षत्राह्वयन्तुत् ॥ २ ॥ तस्यासन्नेशैलपुत्रीगुप्तकामाह्वयतुसा ॥ गुप्तकुण्डस्यमध्यस्थाकामेशा
 णिसङ्गता ॥ ३ ॥ कामेश्वरशिलाशक्तकामाख्यासंज्ञितासदा ॥ पूर्वभागेणसंस्कायोनेस्तुपरमागतः ॥ ४ ॥ कामका
 माख्ययोर्मध्येकालरात्रिव्यवस्थिता ॥ पीठेदीर्घेश्वरीनाम्नासीमाभागेप्रचण्डिका ॥ ५ ॥ कामाख्याप्रस्तरप्रान्तेरीकूष्माण्डो
 नामयोगिनी ॥ पीठेकोटीश्वरीनाम्नायोनिरूपेणसंस्थिता ॥ ६ ॥ यन्नाघोरहृयंशीर्षन्तकामायास्तुदक्षिणे ॥ पिठेभैर
 वनामातुगीयतेपरमार्थिभिः ॥ ७ ॥ चामुण्डाभैरवीनाम्नाभैरवासन्नसंस्थिता ॥ नाईकाकामदाभक्तेचण्डमुण्डविनाशि
 नी ॥ ८ ॥ कामाभैरवयोर्मध्येस्वयन्देवीसुरापगा ॥ हितायसर्वजगतान्देव्यास्तुप्रोतयेसदा ॥ ९ ॥ सद्योजाताह्व
 यंशीर्षम्पीठेत्वाच्चातकेश्वरम् ॥ भैरवाख्येगह्वरेतुस्थितन्देवर्षिसेवितम् ॥ ११० ॥ विद्वितत्रैवदुर्गाख्यान्नायिकाय्यैग
 रूपाणिम् ॥ सिद्धकामेश्वरीनाम्नाख्यातादेवेषुनित्यशः ॥ ११ ॥ अजीर्णपत्रःसुच्छायोवृक्षस्तत्रसुसंस्थितः ॥ आच्चात
 कःकल्पवृक्षःकल्पवल्लीसमन्वितः ॥ १२ ॥ पीठेसिद्धगङ्गाख्यास्वयंगङ्गासमुत्थिता ॥ आच्चातकस्यनिकटेममप्रीति
 विवृद्धये ॥ १३ ॥ पुष्कराख्यान्तुतक्षेत्रम्पीठेत्वाच्चातकाह्वयम् ॥ ऐशान्यान्तत्पुरुषाख्यममशीर्षव्यवस्थितम् ॥ १४ ॥

भुवनेश्वरनाम्नातुपीठख्यातश्चभैरव ॥ गहरम्भुवनेशस्यभुवनानन्दसंज्ञकम् ॥ १५ ॥ तस्यासन्नतुसुरभिःशिलारूपेणसं
 स्थिता ॥ कामधेनुरिख्यातापीठकामप्रदायिनी ॥ १६ ॥ योसौशरभर्मर्तिर्मेमध्यखड्गप्रवण्डकः ॥ महाभैरवनामाम्
 ल्कोटिलिङ्गाह्वयस्तुसः ॥ १७ ॥ मर्त्तिभिःपञ्चभिःपञ्चभागेषुसममास्थितः ॥ अहम्पञ्चादतिप्रीत्याभैरवाख्यस्थितोऽधरे
 ॥ १८ ॥ महागौरितयादेवीयोगिनीसिद्धरुपिणी ॥ साब्रह्मपर्वतेचास्तेशिलारूपेणचोद्धतः ॥ १९ ॥ अतीवरूपसम्पन्ना
 नाम्नासाभुवनेश्वरी ॥ यत्रब्रह्मातुसंशक्तोमयिपर्वतरूपिणि ॥ २० ॥ कल्पवल्लीतुतत्रास्तेनाम्नासात्वपराजिता ॥ काम
 धेनोरदूरस्थापर्व्वभागेमहेश्वरी ॥ २१ ॥ श्रीकामाख्यायोनिरूपाचचण्डिकासातुयोगिनी ॥ आग्नेय्यैर्विद्विद्धितांसंस्थांस
 र्व्वकामप्रदांशुभाम् ॥ २२ ॥ योगिनीचन्द्रघण्डाख्यापीठेभूद्विध्यवासिनी ॥ योगिनीस्कन्दमातातत्पीठेभूद्वनवासिनी
 ॥ २३ ॥ कात्यायनीपीठनाम्नापाददुर्गेतिगद्यते ॥ नैर्ऋत्यात्रीलशैलस्यग्रान्तेसासंस्थिताशिवा ॥ २४ ॥ योसौनन्दो
 ममतनःसतुपाषाणरूप ॥ धृक्संस्थितःपश्चिमद्वारिहनुमान्यपीठनामतः ॥ २५ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ इतित
 स्यवचःश्रुत्वाशभमोरमिततेजसः ॥ भैरवस्तनुप्रच्छ्वेतालेऽपिसमस्तुकः ॥ २६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणे
 चतुष्पष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ वेतालभैरवावचतुः ॥ श्रुतःपीठक्रमस्तातेद्व्याःपूजाक्रमस्तुतः ॥ श्रोतुमिच्छामिमूर्तिनाम्प

अनामपिशङ्कुर ॥ १॥ रूपाणिपञ्चमूर्तिनाम्मन्त्राणिचसमन्ततः ॥ तत्रमन्त्राणि तन्त्राणि वदनौचवभध्वज ॥ २ ॥ ईश्वर उ
 वाच ॥ शृणुवक्ष्यामि वेतालमन्त्रन्तन्त्रमप्युक्तं ॥ कामारूपापञ्चमूर्तीनां रूपद्वलपञ्चभैरव ॥ ३ ॥ कामस्यङ्कुकाममध्य
 स्थङ्कामदायपटीकृतम् ॥ कामेन कामयेत्कामी कामङ्कामेनियोजयेत् ॥ ४ ॥ ज्येष्ठतुल्यश्चान्मन्त्रान्परः शान्ततदुच्यते ॥ प्रथमङ्क
 मतः कुर्यात्तसंशक्तं सुधामयम् ॥ ५ ॥ प्रजापतिस्तथाशक्रबीजं संस्थादिसंस्थैतम् ॥ चन्द्रार्द्धसदितम्बोजङ्कामारूपायाः प्रचक्ष्य
 तो ॥ ६ ॥ इदं धर्मप्रदङ्काममोक्षार्थानाम्प्रदायकम् ॥ इदं रहस्यम् परममन्यत्र तुमुदुल्लभम् ॥ ७ ॥ श्रोत्रेणोदम्यैशृणुयाद्गुरुवक्त्रात्
 रोत्तमः ॥ सकामानखिलान्प्राप्य शिवलोके महीयते ॥ ८ ॥ श्रुतिसकलितसारन्देवकण्ठौघहारं सकलकुलबहारि शोधरानन्द
 कारि ॥ सुनयशुभयोभिर्भवाजयेद्यशोभिस्तदिह शिवसमस्तविव्रहन्त्रीङ्गितार्थम् ॥ ९ ॥ नयनकरभकारिध्यानिनाञ्चोपकारि
 प्रणयिसुनयसंस्थन्देवसत्याह्निकस्थम् ॥ परमपदविशीर्णशर्वदौर्भाग्यजर्णीशृणुशिवपदरूपद्वलमदेव्याः स्वरूपम् ॥ १० ॥
 श्रवणगगनमात्रार्द्धितयैस्यनामप्रभवति बहुभूत्येनीति मार्गैकधाम ॥ सुरगणगणानाङ्कुण्डलीयस्य शक्तिस्तदिह परमरू
 पञ्चिन्तनीयङ्कुतौशैः ॥ ११ ॥ रविशशियुतकर्णाङ्कुमापोतवर्णामणिः कनकविचित्रालोककर्णात्रिनेत्रा ॥ अभयवरदहस्ता
 साक्षसूत्रप्रशस्ताप्रणतसुरनरेशासिद्धकामेश्वरीसा ॥ १२ ॥ अरुणकमलसंस्थारक्तपद्मासनस्थानवतरुणशरीरामुक्ते

शीसुहारा ॥ शवहृदिपुतुङ्गन्यस्तपुगमामनोज्ञाशिशुरविसमवह्वासिद्धकामेश्वरीसा ॥ १३ ॥ विपुलविभवदात्रोस्मेव
 क्वासुकेशीदलितकरकदनासामिचन्द्रावनम्रा ॥ मनीसिजहृदिस्थायोनिमद्रालसन्तीसकलगनशक्तासंश्रुतस्तालभागा
 ॥ १४ ॥ चिन्त्याचैवविविधुदग्निप्रकाशाधर्माध्यांसाधैकव्योच्छितायै ॥ कल्पन्तन्त्रण्यस्तस्यदसम्यगर्धवेतालखरम्भेश्वरीप्र
 तिष्ठम् ॥ तस्मिन्नाधम्मण्डलद्विपश्चात्कार्यञ्चैतच्चन्दनैः पुण्ययुक्तैः ॥ १५ ॥ पर्यायोयोलिखनेपव्ययुक्तोदेवीतन्त्रेसोत्रपूव्यविवे
 यः ॥ १६ ॥ इतिकालिकापुराणेष्वष्टिपुस्तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्ययथापूव्यममयोदि
 तम् ॥ मण्डलम्प्रतिपत्थातुपर्यायोमण्डलस्यचः ॥ १ ॥ सएवम्प्रथमङ्कार्यःशिलायाम्पुण्यचन्दनैः ॥ पात्रादीनाम्प्रतिष्ठान्न
 न्तथैवात्रापियोजयेत् ॥ २ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्यप्रोक्तायाप्रतिपत्तयः ॥ अत्रताःसकलायोज्याआसनादेश्वपजनम् ॥ ३ ॥
 तेभ्योन्योयोविशेषोत्रतद्वक्ष्येशृणुभैरव ॥ प्रथमम्भास्करायाध्यम्प्रदद्याच्छेतसर्षपैः ॥ ४ ॥ पुण्यचन्दनसव्यौतैसगणायमा
 हात्मने ॥ आसनार्चनशेषेत्पौठाःसव्यदेवताः ॥ ५ ॥ पीठनाम्नातुसर्धुज्यामण्डलस्यतुमध्यतः ॥ ध्यानस्वरूपम्भिन्नन्त
 द्वैष्णव्यासहभैरव ॥ ६ ॥ कामायाःसर्वमन्यतुमहामायास्तवादितम् ॥ योगिनीस्तुचतुःषष्टिपूजयेच्चपृथक्पृथक् ॥ ७ ॥ गु
 हात्मनोभवाश्चापिमहत्सोहान्तथासखीम् ॥ अनन्तरम्पूजयेत्तुदिकपालांश्वनवग्रहान् ॥ ८ ॥ रूपतस्तान्समद्विश्यपूजयेदिष्ट

सिद्धये ॥ पूर्वद्वारेणपतिप्रथमन्तुप्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ नन्दिनश्चहनुमन्तम्पश्चिमद्वारिपूजयेत् ॥ भृङ्गीचोत्तरतःपूज्योमहा
 कालस्तुदक्षिणे ॥ १० ॥ एतेममद्वारपालदेव्याद्वारेप्रपूजयेत् ॥ पात्रासृतीकृतिविधौकथ्याद्वैद्विकाममद्रया ॥ ११ ॥ भूता
 पसारणङ्कुड्यार्यपूव्वन्तालत्रयेणतु ॥ वामहस्तेदक्षिणेनपाणिनातालमाहरेत् ॥ १२ ॥ हुँहुँफडितिमन्त्रेणवेतालादीश्वसारये
 त् ॥ सर्वमुत्तरतन्त्रोक्तन्त्रङ्कुड्यार्त्तसाधकः ॥ १३ ॥ अत्रोक्तेनस्वरूपेणप्राणायामं तथाचरेत् ॥ स्नापयेत्प्रथमन्देवीम्म
 लमन्त्रेणपूजकः ॥ १४ ॥ मधुक्षीराज्यदधिभिर्गोमूत्रैर्गोमयैस्तथा ॥ रत्नोदकैःशर्कराभिर्गुडरत्नङ्कुशोदकैः ॥ १५ ॥ शित
 सर्षपयुक्ताभ्यान्तिलक्षीरैस्तथायवैः ॥ रक्तचन्दनपुष्पैश्चद्रूवर्वाभिरोचनायुतैः ॥ १६ ॥ नवभिर्विवरेदर्घ्यशिलाय्यांयोनिस
 त्रिधौ ॥ आसनम्पाद्यमर्घ्यश्चततआचमनीयकम् ॥ १७ ॥ मधुपर्कस्नानजलव्यंक्षश्चन्दनभूषण ॥ पुष्पन्धूपश्चदीपश्चनेत्राञ्ज
 नमतःपरम् ॥ १८ ॥ नैवेद्याचमनीयेचप्रदक्षिणनमस्कृती ॥ एतेषोडशनिर्दिष्टाउपचारास्तुपीठतः ॥ १९ ॥ आवाहये
 न्महादेवीङ्गायत्र्याकामयोगया ॥ तामेवविद्वेतालुगुल्फम्भैरवदैवतम् ॥ २० ॥ कामाख्येत्वमिहागच्छयथावन्ममसन्नि
 धौ ॥ पूजाकर्म्मणिसान्निध्यमिहकल्पयकामिनि ॥ २१ ॥ कामाख्यायैचविद्वहेकामैश्वर्यैतुधीमहि ॥ ततःकुर्यान्महादेवी
 ततश्चानुप्रबोदयात् ॥ २२ ॥ एषातुकामगायत्रीपूजयेदनयाशुभाम् ॥ पूजावसानेचबलीनृदेव्याःप्रोत्थैर्निवेदयेत् ॥ २३ ॥

रुद्रक्षमालया जाप्यमादयैव समाचरेत् ॥ नाक्षरैर्मूलमन्त्रस्य त्रिधा वृत्तैः प्रपूजयेत् ॥ २४ ॥ कामाख्याया षडङ्गानि आहाना
 नन्तरे तथा वैष्णवी तन्त्रमन्त्रस्य कराङ्गन्यासयोगे ॥ २५ ॥ सुराः प्रोक्ताः स्तैः सुरैस्तु सार्द्धचन्द्रैः सविन्दुकैः ॥ मूलमन्त्रा
 द्यक्षराभ्याद्यैर्गुपतुनियोजितैः ॥ २६ ॥ कनिष्ठादिक्रमेणैव त्वङ्गन्यासं समाचरेत् ॥ अङ्गन्यासकरन्यासौ कृत्वा पश्चात्
 साधकः ॥ २७ ॥ हृच्छिरस्तु शिखावस्मने त्रस्योदरपृष्ठतः ॥ बाह्वोः पाण्योर्जङ्घयोश्च पादयोश्चापि विन्यसेत् ॥ २८ ॥ अ
 भयव्यैरदं हस्तमक्षमालां च सूत्रकम् ॥ पूजयेच्छशिनं सूर्यशिरश्चान्द्रकलान्तथा ॥ २९ ॥ रक्तपद्मशिवश्चैव लोहित्यम्ब्रह्मपुत्र
 कम् ॥ मनोभवं शिलान्तत्र शक्तिस्थां शिवमध्यतः ॥ ३० ॥ देव्याः प्रपूजयेद्भक्तः करवालश्च पार्श्वतः ॥ पीठादिदेवतास्तत्र यजे
 त्कामेश्वरीं शुभाम् ॥ ३१ ॥ त्रिपुरां प्रपूजयेन्मध्यपीठप्रत्यधिदेवताम् ॥ शारदाश्च महोत्साहाम्मध्यएव प्रपूजयेत् ॥ ३२ ॥ चण्डे
 श्वरीमहादेवीं देव्यानिर्माल्यधारिणीं ॥ योनिमद्रासमाख्याता कामाख्याया विस्मर्त्तने ॥ ३३ ॥ इदं द्रव्यन्तु सिन्दूरचन्दनागु
 रुक्कुम्भैः ॥ इति योक्रमयात्रोक्तो विशेषः परिपूजने ॥ ३४ ॥ एभिर्विशेषैः सहितैर्वैष्णवी तन्त्रगोचरम् ॥ सर्वङ्कल्यं समासाधका
 माख्यां परिपूजयेत् ॥ ३५ ॥ अनेनैव विधानेन कामाख्यायैस्तु प्रपूजयेत् ॥ मनोभवगुहामध्ये सयाति परमाङ्गतिम् ॥ ३६ ॥ ब्र
 ह्माणीचण्डिकारौ द्विगौरीन्द्राणीतथैव च ॥ कामारीवैष्णवी दुर्गानारसिंही च कालिका ॥ ३७ ॥ चामुण्डा शिवदूती च वाराही

कौशिकीतथा ॥ माहेश्वरीशाङ्कुरीचजयन्तीसर्वमङ्गला ॥ ३८ ॥ कालीकपालिनीमेधाशिवाशक्तम्भरीतथा ॥ भीमाशान्ता
 भ्रामरीचरुद्राणीचाम्बिकातथा ॥ ३९ ॥ क्षमाधात्रीतथास्वाहास्वधापर्णामहोदरी ॥ घोररूपमहाकालीभद्रकालीभयङ्कुरी
 ॥ ४० ॥ क्षेमङ्कुरीचोग्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवतीचण्डिमहामोहाप्रियङ्कुरी ॥ ४१ ॥ कलविकरिणीदेवी
 बलप्रमथिनीतथा ॥ मदनोन्मथिनीदेवीसर्वभूतस्यदामनी ॥ ४२ ॥ उमातारामहानिद्राविजयाचजयातथा ॥ पूर्वोक्ताःशै
 लपुत्र्याद्यायोगिन्यष्टौचयाःक्रमात् ॥ ४३ ॥ तामिरेभिश्चसहिताचतुःषष्टीचयोगिनीः ॥ पूजयेन्मण्डलस्यान्तःसर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ४४ ॥ नानाविधन्तुनैवेद्यपानम्पायसमेवच ॥ मोदकापूपपिष्टादिदेव्यैसम्यक्प्रदापयेत् ॥ ४५ ॥ एवन्तुपूजयेद्देवी
 ङ्कुरीमाख्याव्यैरदायिनीम् ॥ भक्तियुक्तो नरोयस्तुससर्वाह्यैर्भतेप्रियान् ॥ ४६ ॥ महोत्साहातुयादेवीमहामायातुसास्मृता ॥
 वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणसापूज्यायोगीनिमण्डले ॥ ४७ ॥ तदेवमण्डलश्चास्यत्यङ्गन्यासन्तैवच ॥ साएवपूजापथ्यायतद्भानंसेवदे
 वता ॥ ४८ ॥ तन्त्रन्तदेवमक्तन्तस्मान्नान्यतुकिञ्चन ॥ मण्डलादिविसृष्ट्यर्थमहामायामहोत्सवे ॥ ४९ ॥ यत्प्रोक्तन्तनान्दे
 वीमहोत्साहान्तुमण्डले ॥ स्नानपूर्वम्पूजयेत्तुमध्याज्यादिभिरासवैः ॥ ५० ॥ शृण्वतन्त्रिपुरामर्तेःकामाख्यायाम्प्रपूजनम् ॥
 एतस्यामलमन्त्रन्तुपूर्वमन्त्रतन्त्रके ॥ ५१ ॥ युवयोरिष्टयोःसम्यक्रमात्तत्प्रतिपादितम् ॥ वाग्भवङ्कुराजन्तुडामरश्चेतितत्र

यम् ॥ ५२ ॥ सर्वधर्माथकामादि साधकङ्कुण्डलीयुतम् ॥ त्रीण्यस्मात्पुस्तौदद्याद्दुर्गाध्यातामहेश्वरी ॥ ५३ ॥ त्रिपुरेति ततः
 ख्याता कामाख्या कामरूपिणी ॥ तस्यास्तुत्तापनय्य दत्तामाख्यायाः प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ तेन वस्त्रापनङ्कुर्यान्मूलम
 न्त्रेण पूजकः ॥ त्रिगुणमण्डलश्चास्यास्त्रिपुरन्तु त्रिरेखकम् ॥ ५४ ॥ मन्त्रन्तु यक्षरञ्जेत्यन्तथारूपन्त्रयन्पुनः ॥ त्रिवि
 धाकुण्डलीशक्तिस्त्रिदेवानाञ्च सृष्टये ॥ ५६ ॥ सर्वन्त्रयन्त्रय्यस्मात्त्रिपुरातेन सास्मृता ॥ उदीच्याद्यथपूष्यान्तरेखाः का
 र्यास्तु मण्डले ॥ ५७ ॥ त्रिखिरेखास्तु कर्त्तव्यास्ता एव पूज्य चन्दनैः ॥ ऐशान्यामथ नैर्ऋत्या मन्त्रङ्कृत्वा तु सल्लिखेत् ॥ ५८ ॥
 नैर्ऋत्याश्चैव वायव्यान्ततोऽद्यैशान्यागन्पुनः ॥ एव त्रिकोणं विस्त्रिखेन्मण्डलस्यान्तरेपुनः ॥ ५९ ॥ ऐशान्याद्यास्तु योरैवा
 सादृशं कर्त्ति गद्यतो नैर्ऋत्यां वायवीया तातोऽद्यैशान्यागता ॥ ६० ॥ सातशम्भुस्समाख्याता शक्त्या शम्भुर्विभेदे यत् ॥ श
 त्तया विभिन्नम्भूतेशवैष्ट्ये त्कमलेन तु ॥ ६१ ॥ अष्टपत्रेण तान्ध्यात्वा त्रिवर्णां प्राक् प्रपूजयेत् ॥ त्रिभिस्त्रिभिस्तुरैखाभिः शक्ति
 शम्भुश्चैवैष्टयेत् ॥ ६२ ॥ स्थानस्याभ्युक्षणं सम्यङ्मार्जनं लिखन्तथा ॥ अक्षमन्त्रप्रयोगाणां भूतानामपसारणम् ॥
 ॥ ६३ ॥ वैष्णवीन्त्रमन्त्रोक्तन्तैवोत्तरतन्त्रके ॥ यत्प्रोक्तन्तत्सामान्यमप्राक्कुर्यात्साधको नरः ॥ ६४ ॥ त्रिपुराया विशेषेण
 सहितम्पूजनक्रमम् ॥ एतत्त्रिकोणन्देवानान्त्रयाणां स्थानमिष्यते ॥ ६५ ॥ ऐशान्यान्तु तथेशानो नैर्ऋत्याश्च तुराननः ॥ वाय

व्यान्तुतथाब्रह्माषट्कोषप्रकीर्तिता ॥ ६६ ॥ दलन्त्वेकपुरम्प्रोक्तङ्कशरश्चापरम्पुरम् ॥ पुरशेषान्विक्रान्तुत्रिपरम्पण्ड
 लंस्मृतम् ॥ ६७ ॥ दलेषुकेशरचपित्रिकोणचत्रिधात्रिधा ॥ रेखास्तुविहितासम्यक्कुर्यात्तत्रपुनःपुनः ॥ ६८ ॥ उत्त
 रन्तद्भवेद्वारन्तस्यवैधनराकृतिः ॥ पूर्वद्वारन्तषट्कोणश्चतुःकोणन्तुदक्षिणे ॥ ६९ ॥ पश्चिमन्तोरणाकारस्यैथाचान्यत्रम
 ण्डले ॥ ऐशान्याम्पश्चबाणौस्तुलिखेद्वह्नाचतद्वनुः ॥ ७० ॥ नैऋत्यांपुस्तकश्चापिवायव्यामक्षमालिकाम् ॥ एवङ्कृत्वा
 मण्डलन्तुधृत्वावामेनपाणिना ॥ ७१ ॥ वाग्वैश्वमेनेनमइतिमण्डलम्पूजयेत्ततः ॥ पूजयित्वाततोभूतान्कालिकात्रितयेन
 तु ॥ ७२ ॥ मूलमन्त्रेणपूर्वोक्तैर्मन्त्रैरपिसमाचरेत् ॥ नवभिश्छोटिकाभिस्तुत्रिधाकृत्वातुवेष्टनम् ॥ ७३ ॥ अभ्युक्ष्ण
 न्ततःकुर्याद्भूतानामपसारणम् ॥ प्रतिपत्तिस्तुपात्रस्यअर्घार्थैर्नवधापुनः ॥ ७४ ॥ पूर्ववत्साधकःकुर्याद्दहनंलघनन्त
 था ॥ अमृतीकरणङ्कुर्यात्प्रथमन्धेनमद्रया ॥ ७५ ॥ योनिमृद्धान्ततःकुर्यात्पात्रतोयन्तुत्रिःस्पृशेत् ॥ मार्तण्डमैरवायाध्व
 न्दूर्वाभिःसिद्धसर्षपैः ॥ ७६ ॥ रक्तपुष्पैश्चन्दनैश्चसगणायनिवेदेयत् ॥ पाणिकच्छापिकान्यक्त्वाचिन्तनय्योनिमृद्रया
 ॥ ७७ ॥ आदौमध्येचकर्तव्यङ्कमाद्वेतालमैरव ॥ अह्नमन्त्रेणपात्रस्यस्थापनार्थन्तुमण्डलम् ॥ ७८ ॥ षट्कोणन्तुलिखेत्पूर्व
 न्तन्मन्त्रस्थापनेपिच ॥ ऐंऔंह्रींइतिमन्त्रेणत्रिधापात्रेजलङ्घिपेत् ॥ ७९ ॥ त्रिधागन्धश्चपुष्पश्चत्रिधादूर्वाक्षतम्पुनः ॥

ध्यक्षङ्गणनाथन्तथैवच ॥ १४ ॥ गणक्रीडश्चपूर्वादिद्वारेमन्त्रेणपूजयेत् ॥ हरम्बबीजमेतेषामन्त्रस्तुपरिकीर्तितः ॥ १५ ॥
 विद्याशान्तिर्निवृत्तिश्चप्रतिष्ठाद्वारपालकाः ॥ कलान्ताःपूजयेत्सम्यक्पूर्वादिक्रमतस्तथा ॥ १६ ॥ सिद्धपुत्रञ्ज्ञानपुत्रत
 थासहजपुत्रकम् ॥ शेषंसमपपुत्रन्तुपूजयेद्बटुकानिमान् ॥ १७ ॥ प्रत्येकन्तुश्रियंद्वीव्वटुकानांपरेवरे ॥ श्रीमित्यनेनमन्त्रे
 णपूर्वादौपूजयेत्क्रमात् ॥ १८ ॥ सिद्धस्यसहजस्याथज्ञानस्यसमस्यच ॥ कुमारोपूजयेत्कोणेऐशान्यादौतुमण्डले ॥
 ॥ १९ ॥ गोरटण्डामरश्चैवलोहजङ्घन्तथैवच ॥ भूतनाथङ्खेत्रपालमीशानादौप्रपूजयेत् ॥ १०० ॥ मण्डलस्यचमध्येतुपश्च
 बाणान्प्रपूजयेत् ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेष्वष्टविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीभगवानवाच ॥ द्वावणशोषणश्चैवबन्ध
 नम्मोहनन्तथा ॥ आकर्षणश्चमध्येनमन्त्रेणैवप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ ततस्त्रिष्वथकोणेषुपूजयेत्तत्रियोगिनीः ॥ भगश्चभगजिह्वांच
 भगस्यामन्तरादिकम् ॥ २ ॥ क्रमात्तुपूज्यास्तिस्रोऽन्याअन्यामध्येतुकोणयोः ॥ भगमालिनीन्तुप्रथमेद्वितीयेतुभगोदरीम् ॥ ३ ॥
 तृतीयेभगहारान्तुयोगिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ अनङ्गकुसुमान्देवीन्तथैवानङ्गमेखलाम् ॥ ४ ॥ अनङ्गमदनाश्चैवत्यनङ्गमद
 नोद्भवाम् ॥ अनङ्गवेशाश्चानङ्गमालिनीम्दनोद्भवाम् ॥ ५ ॥ दलकेशरमध्येतुत्यष्टमीम्मदनाङ्कुशाम् ॥ शैलपुत्र्यादयश्चाष्टौ
 त्रिपुरापूजनक्रमे ॥ ६ ॥ एतन्नामभिरव्यग्रावभवूःकामयोगिनीः ॥ वाग्भवेनतथादुर्गात्रिबोजान्तुकेनतु ॥ ७ ॥ अङ्गन्यासं

समन्त्रैस्तुषङ्गिणविमान्पुनः ॥ पूजयेत्क्षेत्रपालस्तुतमध्ये किञ्चलकपत्रयोः ॥ ८ ॥ हेतुकन्निपुष्टश्चाग्निजिह्वस्तथैव च ॥
अग्निवेतालसंज्ञश्चकालश्चाथकरालकम् ॥ ९ ॥ एकपादम्भीमनाथमुत्तरादिक्रेमेणतु ॥ एभिरेवाष्टाभिर्मन्त्रैः कामराजे
नमस्युतैः ॥ १० ॥ नैवैतानसिताङ्गादीन्नायकान्पूजयेत्कमात् ॥ मण्डलस्य चतुर्दिक्षु ब्राह्मणैर्विष्णुक्रमात् ॥ ११ ॥ प
द्ममण्डलयोर्मध्ये शेषमेकस्तुपूजयेत् ॥ असिताङ्गरुश्चण्डः क्रोधोन्मत्तो भयङ्करः ॥ १२ ॥ कपालीभीषणश्चैव संसरीतिश्चेति
नव ॥ ऐशान्यादिक्रमाद्देवतायिकं पूजयेन्नरः ॥ १३ ॥ पद्ममण्डलयोर्मध्ये अशौद्रिचप्रपूजयेत् ॥ ब्रह्मणीभैरवीश्चैव तथा मा
हेश्वरीमपि ॥ १४ ॥ कौमारीं वैष्णवींश्चैव नारसिंहीन्तथैव च ॥ वाराहीं च तथेन्द्राणींश्चामण्डांश्चण्डिकान्तथा ॥ १५ ॥
आधारशक्तिप्रभृतीन्मण्डलस्य तु मध्यतः ॥ वैष्णवी तन्त्रकल्पोक्तान्सर्वान्भैरवपूजयेत् ॥ १६ ॥ शिवस्य पञ्चाशोऽप्रा
क्ताः सद्योजातादयः पुरा ॥ मर्त्यस्ताः पद्ममध्ये पञ्चैतलमागताः ॥ १७ ॥ ताः पञ्चपूजयेन्मध्ये रक्तपद्मं शन्तथा ॥ सिं
हश्च पूजयेत्तत्र जगदाधारसंज्ञितम् ॥ १८ ॥ जयन्तीं मङ्गलाङ्कालीं भद्रकालींङ्कपालिनीम् ॥ दुर्गाङ्कालीं शिवान्धत्रीं
स्वधांस्वाहांश्च पूजयेत् ॥ १९ ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवती चैव चण्डोग्राचण्डनायिका
॥ २० ॥ एताः सम्पूजयेन्मध्ये मण्डलस्य विशेषतः ॥ आदित्यादीन् ग्रहान्सर्वान्पुतोत्पलस्यैतान् ॥ २१ ॥ क्रमा

त्रत्येकमुद्दिश्यपार्श्वेष्वप्रपूजयेत् ॥ दिक्पालानान्तुमन्त्रेणतथासर्वास्तुदिकपतीन् ॥ २२ ॥ अस्त्रमन्त्रैस्तुतान्सर्वास्ते
 षाम्मन्त्राणिभैरव ॥ नाथङ्कामेश्वरन्तत्रएकवक्त्रश्चतुर्भुजम् ॥ २३ ॥ भस्मश्वेतम्पद्मध्यह्नदिरक्तपुष्पैस्तुक्कुम्भैः ॥ त्रिशू
 लश्चपिनाकञ्चवामहस्तद्वयेस्थितम् ॥ २४ ॥ उत्पलम्बीजपरञ्चदक्षिणद्वितयेतथा ॥ श्वेतपद्मोपरिस्थश्चध्यात्वामध्येप्र
 पूजयेत् ॥ २५ ॥ कामरूपांमूर्त्तितोध्यात्वाकामारूयामपिपूजयेत् ॥ कामेश्वरीन्तत्रदेवीम्पूजयेत्परमेश्वरीम् ॥ २६ ॥
 वक्ष्यमाणेनरूपेणतत्रवेतालभैरवौ ॥ करालङ्घ्नत्रपालश्चकार्त्तिकर्परधारिणम् ॥ २७ ॥ पूजयेदीशमत्यर्थन्दृष्ट्वाभिन्नाधरम्भ
 षम् ॥ तिन्तिडीङ्कल्पवृक्षश्चसुच्छायंरत्नभूषितम् ॥ २८ ॥ त्रिकुण्डलवर्णश्चनीलशैलश्चमहाद्युतिम् ॥ मनोभवाङ्गुहान्त
 त्रपञ्चव्यामायतांशुभाम् ॥ २९ ॥ रत्नमण्डलसंयुक्तांरक्तवर्णांसुवर्तलाम् ॥ अपराजिताञ्चवह्नीञ्चव्यामत्रयमुविस्तृताम् ॥
 ॥ १३० ॥ आरक्तवर्णांसिततङ्कुसुमैरुपशोभिताम् ॥ बटुकङ्कुम्बलाख्यन्तस्वर्णगौरङ्गजासनम् ॥ ३१ ॥ द्विभुजन्दक्षि
 णेदण्डपाणिव्यामैकपालकम् ॥ विभ्रतम्परतोदेव्याःपूज्योविघ्नविपत्तये ॥ ३२ ॥ भैरवःपाण्डुनाथश्चरक्तगौरश्चतुर्भु
 जः ॥ गदाम्पद्मशक्तिश्चचक्रश्चापिकरैषुच ॥ ३३ ॥ विभ्रदेव्याःपुरोभागोपूज्योयव्विष्णुरूपधृक् ॥ श्मशानहैरुकाख्य
 श्चरक्तवर्णम्भयङ्कुरम् ॥ ३४ ॥ असिचर्मधरैरौद्रम्भञ्जानम्मनूजामिषम् ॥ तिसृभिर्मण्डमालाभिर्गलद्रकाऽभिराजित

म् ॥ ३५ ॥ अग्निनिर्द्दग्धविगलन्दन्तप्रेतोपरिस्थितम् ॥ पूजयेच्चिन्तनेनैव शस्त्रवाहनभूषणम् ॥ ३६ ॥ महोच्छ्वासार्थाग्निनीतु
 महामायास्वरूपिणीम् ॥ ध्यानतोरूपतस्तन्तुदेव्याअग्रेप्रपूजयेत् ॥ ३७ ॥ पुरीश्चन्द्रवतीन्देव्यानीलपव्यतपूव्यतः ॥ यो
 जनद्वयविस्तीर्णमद्वयोजनमायताम् ॥ ३८ ॥ उच्चैरनेकप्रासादसौधसद्भाविभूषिताम् ॥ मणिरत्नसुवर्णयजतप्रासाद
 विस्तृताम् ॥ ३९ ॥ क्रीडासरोवरैःसद्भिःसञ्छन्नाविकैःकयैः ॥ सय्युक्ताम्पूजयेत्तत्रदेव्याअग्रेसमन्त्रकम् ॥ ४० ॥
 लौहित्यरक्तगौराङ्गघ्नीलवस्त्राविभूषिताम् ॥ रत्नमालासमायुक्तश्चतुर्बाहुसमन्वितम् ॥ ४१ ॥ पुस्तकंश्चेतपद्मश्चबिभ्रतन्द
 क्षिणेकरे ॥ वामेऽशक्तिध्वजश्चैव शिशुमारस्थितं शुभम् ॥ ४२ ॥ पीठेश्वरानिमान्मध्यमन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ नाथङ्कामेश्वर
 न्देवप्रासादेन प्रपूजयेत् ॥ ४३ ॥ कामेश्वर्यास्तुमन्त्रेण यजेत्कामेश्वरीशुभम् ॥ द्वावुपान्तौ बलेनैवमदनान्ते चेतकम् ॥
 त् ॥ ४४ ॥ योजयेन्नादविन्दुभ्यामासाकारममन्त्रकम् ॥ चण्डिकानेत्रबीजस्य यच्छेषमक्षरन्तुत् ॥ ४५ ॥ कल्पन्ति
 न्तिडिकावृक्षमन्त्रमेतत्प्रकीर्त्तितम् ॥ उग्रायामध्यबीजन्तुनीलशैलस्यमन्त्रकम् ॥ ४६ ॥ मनोभावस्य बीजन्तुमहादेवे
 नसंहितम् ॥ चन्द्रबिन्दुसमायुक्तन्मन्त्रश्चापराजितम् ॥ ४७ ॥ हयग्रीवस्वरूपस्य विणोर्ग्यद्वीजमुत्तमम् ॥ कम्बलस्य
 तुत्तन्मन्त्रम्पूजनं परिकीर्त्तितम् ॥ ४८ ॥ केवलः सप्ररोहादिषष्ठस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रबिन्दुसमायुक्तं हयग्रीवस्य बीजकम् ॥

॥ ४९ ॥ भैरवम्पाण्डुनाथश्चवनमालिस्वरूपिणम् ॥ वाराहेनतुबीजेनपूजयेत्तुविधानतः ॥ ५० ॥ सपरैर्द्वावनस्वार
 विसद्वाभ्यांसन्नितौ ॥ महाभैरवमन्त्रेणभैरवान्तेनपूजयेत् ॥ ५१ ॥ महोच्छ्वासाम्हामायाहिदीयाष्टाक्षरेणतु ॥ दवीतन्त्रो
 दितेनैवपूजयेद्भूतिवृद्धये ॥ ५२ ॥ आद्याक्षरन्तुसामीन्दुबिन्दुभ्यांसमलङ्कृतम् ॥ स्वनाम्नश्चन्द्रवत्यास्तुपुजामन्त्रप्रकीर्त्ति
 तम् ॥ ५३ ॥ सर्वलक्षणसम्पूर्णसर्वालङ्कारभूषितम् ॥ लौहित्यनदराजस्यब्रह्मपुत्रस्यभूतिदम् ॥ ब्रह्मबीजन्तुमन्त्रव्यङ्गि
 भार्यान्तमिष्यते ॥ ५४ ॥ द्वितीयन्त्रिपुरारूपन्तथैवतुतृतीयकम् ॥ आवाहनार्थन्देव्यास्तुचिन्तयेद्योनिमद्रया ॥ ५५ ॥ बन्धक
 पुष्पसङ्काशाञ्जटाजटेन्दुमण्डिताम् ॥ सर्वलक्षणसम्पूर्णसर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ ५६ ॥ उद्यद्रविप्रभाम्पद्मपद्मेक्षुसंस्थि
 ताम् ॥ मुक्तारत्नावलीयुक्ताम्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ५७ ॥ वलीविभङ्गचतुरामासवामोदमोदिताम् ॥ नेत्राह्लादकरीशुभ्राङ्गो
 भणीञ्जगतान्तथा ॥ ५८ ॥ त्रिनेत्रायेनैनिमुद्रायामिषद्वाससमायुताम् ॥ नवयौवनसम्पन्नामृदालाभचतुर्भुजाम् ॥
 ॥ ५९ ॥ वामोद्वेपुस्तकन्धतेअक्षमालान्तदक्षिणे ॥ वामेनाभयदान्देवीन्दक्षिणाधोवरप्रदाम् ॥ ६० ॥ स्रवद्रक्तौघसूर्याभां
 शिरोमालान्तुविभ्रतीम् ॥ आपादलम्बिनीकल्पद्रुममासाद्यसंस्थिताम् ॥ ६१ ॥ कदम्बौपवनान्तस्थाङ्कामाह्लादकरीशुभा
 म् ॥ द्वितीयान्त्रिपुरान्ध्यायेदेवंरूपाम्नोहराम् ॥ ६२ ॥ तृतीयान्त्रिपुरारूपंशण्वेतालभैरव ॥ जपाकसमसङ्काशाम्मक्तके

शीशुभाननाम् ॥ ६३ ॥ सदाशिवहसन्तन्त्रे त्रैतवद्विनिधायवै ॥ हृदयेतस्य देवस्य हृदये पद्मासनस्थिताम् ॥ ६४ ॥ रक्तोत्पलै
 र्भिश्चिता तु मण्डमालास्पदानुगाम् ॥ ग्रीवाग्रान्धारयन्तीन्तुपीनोन्नतपयोधराम् ॥ ६५ ॥ चतुर्भुजान्तथानन्नान्दक्षिणोर्दक्ष
 मालिनीम् ॥ वरदान्तदोषार्मेजगन्मायान्तथाभयाम् ॥ ६६ ॥ अधस्तुपस्तकन्धत्ते त्रिनेत्रां हंसिताननाम् ॥ स्रवद्गुधिरभो
 गार्त्ता तथा सर्वाङ्गुसन्दरीम् ॥ ६७ ॥ एवम्विधन्तीत्यन्तुरूपन्ध्यायेतुपूजकः ॥ आद्यन्तुवाग्भवं रूपं द्वितीयङ्कामराजक
 म् ॥ ६८ ॥ डामरम्मोहनश्चापितृतीयम्परिकीर्तितम् ॥ एकैकन्तु त्रिरूपानि प्राग्विचिन्त्याथसाधकः ॥ ६९ ॥ मन्त्रद्व
 येन प्रत्येकं हृदि षोडशैकैस्तथा ॥ पूजयेदुपचारैस्तु बहिर्ग्यद्वैतैव च ॥ ७० ॥ मन्त्रत्रयन्तथैकत्र कृत्वा च मनमर्त्तयः ॥ क
 र्त्तव्या एकतस्तत्र मध्यरूपे निवेशयेत् ॥ ७१ ॥ नासापटेन निःसार्य नन्दक्षिणेनाथताम्पुनः ॥ अवतार्य्य करभ्यान्तु देवी
 मावाहयेत्त्रिधा ॥ ७२ ॥ गायत्रोत्रयमुच्चार्य्य स्नापयेत्प्रथमन्तुताम् ॥ आवाहने तु मन्त्रोपपठितव्यश्च साधके ॥ ७३ ॥
 एहि देवि शुभावर्त्ते पज्ञेस्मिन्मम सन्निधौ ॥ अव्युच्छिन्नान्ततः शुभाब्जौ चङ्कण्ठस्य देहि मे ॥ ७४ ॥ एत्वेहि भगवत्यम्बत्रिपु
 रे कामदायिनी ॥ इमम्भागबलिम्मासन्निध्यमिह कल्पय ॥ ७५ ॥ नारायण्यै विद्महे वाग्वादिन्यै धोमहि ॥ एव
 मुक्ताततः पश्चात्तन्नादेवी प्रचोदयात् ॥ ७६ ॥ नारायण्यै विद्महे त्वाश्चण्डिकायै च धीमहि ॥ शेषभागे प्रयुञ्जीत तन्नः कुञ्जिप्रचो

दयात् ॥ ७७ ॥ महामायायैविद्महेत्वांसम्मोहिन्यैचधीमहि ॥ पश्चादेवम्प्रयुञ्जीततन्नश्चण्डिप्रचोदयात् ॥ ७८ ॥ एतास्तु
 त्रिपुरान्देव्यागायत्र्याःपरिकीर्तिताः ॥ प्रत्येकंस्नापनङ्कुर्यात्त्रिपुराणाञ्चितिसृभिः ॥ ७९ ॥ वाग्भवेनतुमन्त्रेणप्रथमम्पू
 जयेच्छिवाम् ॥ कामराजेनैवपश्चाद्धामरेणापिपूजयेत् ॥ ८० ॥ शेषन्तुमलमन्त्रेणचाष्टाङ्गानाम्प्रपूजनम् ॥ एकैकम्प्रक्रम
 म्पूज्यत्रिपुरार्यैसमन्ततः ॥ ८१ ॥ नवधापूजयेद्देवीन्त्रिपुरास्त्वनिरूपिणीम् ॥ उत्तरादिचतुःपत्रपद्मस्वेतान्प्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥
 ब्रह्माणम्माधवंशभुम्भास्करश्चतैवच ॥ ऐशान्यादिपुतेष्वेवङ्कुमादेव्याःप्रपूजयेत् ॥ ८३ ॥ जयन्तीम्प्रथमम्पश्चाद्वायव्या
 मपराजिताम् ॥ नैर्ऋत्यान्विजयाश्चैवतथाग्नेय्याञ्जयाह्वयाम् ॥ ८४ ॥ त्रिकोणेश्वरस्थान्तेकामम्प्रीतिरतिन्तथा ॥ पूजये
 त्यञ्चबाणांश्चपुष्पश्चापश्चपुस्तिकाम् ॥ ८५ ॥ अक्षमालांश्रवद्यान्नासद्वपथ्यङ्कुमेवच ॥ प्रेतसद्वाशिरश्चैवसम्यक्तत्रैवपूज
 येत् ॥ ८६ ॥ सम्पूज्यपुष्पवन्मालांस्फाटिकामेषभैरव ॥ आदायार्थोत्तरीयेणतामाच्छाद्यप्रयत्नतः ॥ ८७ ॥ पूज्वाद्भुतञ्चपे
 त्सम्यक्साधकस्त्रिपुरामहः ॥ जह्वास्तुतिम्पठित्वाचप्रणम्यचमहुर्महुः ॥ ८८ ॥ त्रिपुरार्यैबलिन्दद्यात्सम्भवात्तत्रिजातिकम् ॥
 सफ्रैर्नैस्तोयसथ्यैकैःशर्करामधुसन्धवैः ॥ ८९ ॥ अभ्युक्ष्यरुधिरन्दद्यात्कामराजेनभैरवा ॥ छेदयेद्वाग्भवेनैवडामरैर्बहुरेश्वरैः
 ॥ ९० ॥ यत्रयत्रबलीन्दद्यात्साधकोदेवताञ्चने ॥ वैष्णवीतन्त्रकलयोक्तमादद्यात्पूजनेबलिम् ॥ ९१ ॥ ततोदेव्यैबलोन्द

द्यादेतद्वर्णक्रमात्पुनः ॥ गौक्षीरम्ब्राह्मणोदद्याद्भव्यमाज्यन्तुशजजः ॥ १२ ॥ वैश्यस्तुमाच्छिकन्दद्याच्छद्रूपपासवाटिका
 न् ॥ ब्राह्मणपुष्पमथैशान्यान्निम्माल्ययन्निःक्षिपेद्बुधः ॥ १३ ॥ निम्माल्यधारिणीचास्यादेवोत्रिपुरचण्डिका ॥ विसृज्यादौ
 योनिमुद्रांपद्ममुद्रान्तैवच ॥ १४ ॥ अर्द्धमुद्रात्रिमुद्राश्चत्रत्येकमपिदर्शयेत् ॥ निम्माल्यमथगृहीयात्कामराजाह्वयेनतु ॥ १५ ॥
 एवैव्यः पूजयेद्देवीन्त्रिपुराङ्कामरूपिणीम् ॥ सकांमानखिलान्प्राप्यदेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्ट
 षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ देव्याः कामेश्वरीम्मूर्त्तिशणवक्ष्यामिभैरव ॥ यस्याश्चिन्तनमात्रेणसाधको
 लभतेप्रियान् ॥ १ ॥ तन्त्रन्तस्याः प्रथमतस्ततोनुद्धानगोचरम् ॥ ततः पूजाक्रमव्यक्ष्येकमाद्वेतालभैरव ॥ २ ॥ प्रजाप
 तिस्ततोवह्निरिन्द्रबीजन्ततः परम् ॥ चूडाचन्द्रार्द्धसहितश्चतुर्थस्वरसय्युतम् ॥ ३ ॥ इदङ्कामेश्वरम्बीजमन्त्रसंस्वार्थ
 साधनम् ॥ स्थानाभ्युक्षणयन्त्रादिपात्रन्यासादिकन्तथा ॥ ४ ॥ भूतापसाणादीश्वैवैष्णवीतन्त्रभाषितान् ॥ तथोक्तानुत्त
 रेतन्त्रेगृहीयात्साधकोत्तमः ॥ ५ ॥ प्राणायामत्रयंकुर्याद्दहनंलवनन्तथा ॥ विशेषमण्डलञ्चास्याः शृणुवेतालभैरव ॥ ६ ॥
 षड्भोगम्मण्डलङ्कुर्याद्रक्तवर्णन्तुचिन्तयेत् ॥ विभेद्यशक्त्याशम्भुन्तुत्रिपुरातन्त्रबहुधः ॥ ७ ॥ ततः शक्तिशम्भुनापिभेदेय
 क्रमतः सुधीः ॥ ऐशान्यादिनैऋतान्तरेखाङ्कुलाथदक्षिणे ॥ ८ ॥ पश्चिमात्पूव्वर्गरेखाम्पूव्वर्वादिपितथोत्तराम् ॥ उत्तरात्प

श्रिमान्तान्तुकुलारेखास्तुयोजयेत् ॥ ९ ॥ धनुस्तोरणसंकाशद्वारेवोत्तरपश्चिमे ॥ दक्षिणन्तुत्रिकोणस्यात्पङ्कणेनम्पूवम्च्यु
 ते ॥ १० ॥ जालन्धरंलिखेत्पीठमन्तरेपश्चिमेलिखेत् ॥ ओष्ठपीठदक्षिणेतुकामरूपन्तुपूर्वतः ॥ ११ ॥ देव्याद्वादशगुह्या
 न्यानिद्वादशभिःकरैः ॥ लिखेन्मण्डलकोणेषुतानिदिक्षुत्रयन्त्रयम् ॥ १२ ॥ षड्भिषङ्गिस्तुरेखाभिःकर्त्तव्योमण्डलक्रमः ॥
 अन्यदुत्तरतन्त्रोक्तव्यैणवीतन्त्रभाषितम् ॥ १३ ॥ मण्डलस्यक्रमं सर्वविविधवेतालभैरव ॥ ओष्ठोमण्डलतत्वायनमइत्यत्र
 मण्डलम् ॥ १४ ॥ पूजयेत्प्रथममध्यात्वा मण्डलद्वयैर्गोपीठकम् ॥ पीठे शिलाया विविलिखेन्मण्डलद्वयोनिमण्डले ॥ १५ ॥
 त्रिकोणविविलिखेत्पश्चाद्वेष्टयेत्कमलेनतु ॥ रूपन्तुचिन्तयेद्देव्याः कामेश्वर्यामनोहरम् ॥ १६ ॥ प्रभिन्नाञ्जनसङ्काशात्रील
 स्त्रिगुणशिरोरुहाम् ॥ षडुक्कान्द्वादशभुजामष्टादशविलोचनाम् ॥ १७ ॥ प्रत्येकं षट्शृङ्गेषु चन्द्रार्द्रकृतशेखराम् ॥ मणिमणि
 क्यमुक्तादिकृतमालामुरस्थले ॥ १८ ॥ कण्ठे च बिभ्रती नित्यं सर्वाऽलङ्कारमण्डिताम् ॥ पुस्तकं सिद्धसूत्रपञ्चबाणन्तु
 न्तथा ॥ १९ ॥ खड्गं शक्तिश्च शूलश्च बिभ्रती नन्दशिखैः करैः ॥ अक्षमालाम् महापद्मद्वन्द्वे दण्डश्चाभयन्तथा ॥ २० ॥ चर्मप
 श्यात्पिनाकश्च बिभ्रती म्वा मपाणिभिः ॥ शुङ्करश्च पीतश्च हरितङ्कुणमेव च ॥ २१ ॥ विचित्रक्रमतः शीर्षमैशान्याम्पूव्यं
 मेव च ॥ दक्षिणम्पश्चिमश्चैव तथैवोत्तरशीर्षिकम् ॥ २२ ॥ मध्यश्चेति महाभागक्रमाच्छोषाणि वर्णतः ॥ शुक्लमाहेश्वरीत्रकं

ङ्कामाख्यारक्तमुच्यते ॥ २३ ॥ त्रिपुरापीतसङ्क्राशाशारदाहरितातथा ॥ कृष्णङ्कामेश्वरीवक्रचण्डायाश्चित्रमिष्यते ॥ २४ ॥ धम्मि
 ह्मस्यैतकचम्प्रतिशीर्षम्प्रकीर्तितम् ॥ सिंहोपरिसितत्रेतन्तस्मिच्छाहितपङ्कजम् ॥ २५ ॥ कामेश्वरोस्थितातत्रईषत्प्रहसिता
 नना ॥ विचित्रांशुकसव्वीताव्याघ्रचर्माम्बरान्तथा ॥ २६ ॥ एवङ्कामेश्वरीन्ध्यायेद्वर्त्मकामार्थसिद्धये ॥ पीठेन्यत्राऽथवादे
 व्यापजायाङ्कथ्यते क्रमः ॥ २७ ॥ पीठे विशेषो वक्तव्यः सामान्ये त्वन्यदिष्यते ॥ अङ्गुष्ठादिकमादेव सख्यौ ज्याथयगुग्यैगं ॥ २८ ॥
 मूलमन्त्रस्याक्षरेण दीर्घस्वरयुतेन च ॥ षड्विंशदैन्यसेत्पूर्वमङ्गुलीयकमेव च ॥ २९ ॥ हस्तिरस्तु शीर्षवर्त्मने त्राह्वाणि पुनस्तथा
 ॥ न्यसेदक्षिणहस्तेन षड्विर्म्मन्त्रैस्तथा क्रमात् ॥ ३० ॥ आस्यव्यौ हुगङ्गुसिगद्यञ्चानयुगन्तथा ॥ पादयुगमङ्कमानैस्तु षड्विर्म्म
 न्नैर्न्यसेत्तथा ॥ ३१ ॥ अष्टधामूलमन्त्रनुजप्त्वाऽथा घाहिते जले ॥ तेनोपकरणन्देयञ्चाभ्युक्ष्यक्रममारभेत् ॥ ३२ ॥ देशिकः पूज
 येद्वीम्पीठेनादेशिकः क्वचित् ॥ तस्यैव हि करस्पर्शाद्वीनोद्विजते शिवा ॥ ३३ ॥ यदि देशान्तराद्यात पीठे देशान्तरस्मृति ॥ तद्देशि
 कोपदेशेन तदा पूजां समारभेत् ॥ ३४ ॥ यद्यन्यतः समायाता कामरूपा हतेनरः ॥ तद्देशजोपदेशे न समुपज्यफलमाप्नुयात् ॥ ३५ ॥
 यस्मिन्देशे तु यः पीठोऽडपाञ्चालकादिषु ॥ तद्देशजोपदेन त्रपूज्यः पीठे सुरोनरैः ॥ ३६ ॥ इतो न्यथा पूजनेन सम्यक्फलमाप्नुया
 त् ॥ महाविभवसम्पन्नैर्विहितेनैव भूय ॥ ३७ ॥ अनुक्तो यः क्रमश्चात्र वैष्णवीतन्त्रगोचरे ॥ तथैवोत्तरतन्त्रेऽपि प्रोक्तो

ग्राह्यस्तुसाधकैः ॥ ३८ ॥ पूर्वद्वारिप्रथमतः कामतत्त्वम्प्रपूजयेत् ॥ दक्षिणेप्रीतितत्त्वन्तुरतितत्त्वश्चपश्चिमे ॥ ३९ ॥ उत्तरेमो
 हनन्तत्त्वङ्कमादेतानिपूजयेत् ॥ ऐशान्याम्पूजेद्देवीङ्गणेशन्द्वारपालकम् ॥ ४० ॥ अग्नौतुचाग्निवेतालन्नैर्ऋत्याङ्कालमेवच ॥
 वायव्यान्नाग्निनञ्चापिपूजयेत्क्रमतस्त्विमान् ॥ ४१ ॥ चतुःकम्पञ्चकपट्चतुःकम्पञ्चकश्चतुः ॥ षट्कारश्चैवयोवेदसयोग्यःपी
 ठपूजने ॥ ४२ ॥ ओङ्कार्यम्प्रथमम्पीठं द्वितीयञ्जालशैलकम् ॥ तृतीयम्पूर्णपीठन्तुकामरूपञ्चतुर्थकम् ॥ ४३ ॥ ओङ्गपीठ
 म्पश्चिमेतुतथैवोद्देश्यरीशिवाम् ॥ कात्यायनीञ्जगन्नाथमोद्देश्यप्रपूजयेत् ॥ ४४ ॥ उत्तरेपूजयेत्पीठम्प्रशस्तञ्जालशैलकम्
 ॥ जालेश्वरम्महादेवीञ्चण्डोञ्जालेश्वरीन्तथा ॥ ४५ ॥ दूर्धिकाञ्चोग्रचण्डाञ्चतत्रैवपरिपूजयेत् ॥ दक्षिणेपूर्णशैलन्तुतथापू
 र्णेश्वरीशिवाम् ॥ ४६ ॥ पूर्णनाथम्महानाथंसरोजामथचण्डिकाम् ॥ पूजयेद्दमनीन्देवाशान्तमपितथाशिवाम् ॥ ४७ ॥ का
 मरूपम्महापीठन्तथाकामेश्वरीशिवाम् ॥ नीलञ्चपर्वतश्रेष्ठनाथङ्कामेश्वरन्तथा ॥ ४८ ॥ पूजयेद्द्वारिपूर्वतुक्रमादेतास्तुभैर
 व ॥ ओङ्गादीनान्तुपीठानाङ्घ्रिपात्रपालान्गुरुस्तथा ॥ ४९ ॥ अन्यास्तुद्वारपालादीन्त्वेस्वेस्थानेप्रपूजयेत् ॥ विशेषात्कामरू
 पस्यकामेश्वरीम्प्रपूजयन् ॥ ५० ॥ तानेवनीलशैलस्थान्छुण्वेतालभैरव ॥ नाथःकामेश्वरौदेवीकामेश्वरीतथा ॥ ५१ ॥ क
 रालःक्षेत्रपालश्चित्रावृक्षस्तथैव ॥ त्रिकुटेनीलशैलस्तुगुहाचापिमनोभवा ॥ ५२ ॥ बटुकःकम्बलानामवल्लीचैवापरान्जि

ता ॥ भैरवः पाण्डुनाथश्च मशानं हेरुकाह्वयम् ॥ ५३ ॥ योगिनीचमहोच्छासा तथा चन्द्रवतीपुरी ॥ लौहित्यो नदराजश्च भ्रान्तादि
 क्रवासिनी ॥ ५४ ॥ जल्पपीशाख्यस्तवायव्याङ्गदेवाराख्योऽथ राक्षसे ॥ एतान्सम्पजयद्वारितथा देव्यास्तु मण्डले ॥ ५५ ॥
 द्वारपालो योगिनीचबटुकाद्याय तथा ॥ कामरूपपीठवरे ओङ्गादिष्वथ तथा ॥ ५६ ॥ मध्ये तु मण्डलस्यार्थद्रवणशेषणन्त
 था ॥ बन्धनममोहनश्चैव तथैवाकर्षणाह्वयम् ॥ ५७ ॥ मनोभवस्य बाणैस्तु पञ्चेतान्परिपूजयेत् ॥ षट्कोणाग्रेषूत्तरादौ भगदि
 पट्टमेव च ॥ ५८ ॥ त्रिपुरातन्त्रमन्त्रोक्तम्पूजयेत्क्रमतः सुधीः ॥ गणान्क्रोडादिकन्तद्वत्तथा विद्याकलादिकान् ॥ ५९ ॥ बटुका
 न्तिस्त्रिपुत्रादीन्सिद्धाद्याश्च क्रुमारिकाः ॥ चतुश्चतुर्लोकमित्येतच्चतुष्कमिति चोच्यते ॥ ६० ॥ कामरतिश्च प्रीतिश्च अनङ्गमेव
 लादिकम् ॥ सप्तवैत्रिपुरघ्नाद्याः सिसृङ्गादयो नव ॥ ६१ ॥ माहेश्वर्यादिका देव्या दशभिः पञ्चभिर्गणैः ॥ द्वितीयम्पञ्चक
 म्प्रोक्तम्पीठैकामफलप्रदम् ॥ ६२ ॥ आधारशक्तिमख्ययो नित्यन्तत्र प्रतिष्ठिताः ॥ धर्माद्याश्च तथैवाष्टौ तथा सत्त्वादि का
 णाः ॥ ६३ ॥ एकत्रग्रहदिकपालाश्चतुःकमपरं स्मृतम् ॥ देव्यास्तथोग्रचण्डाद्यानायिकां परिपूजयेत् ॥ ६४ ॥ पूर्वोक्ते दे
 शमन्त्रेण भक्त्या वेतालभैरव ॥ आवाहनं सोऽशोपचाराणाम्प्रतिपादनम् ॥ ६५ ॥ जपश्च बलिदानश्च अङ्गस्त्राणाम्प्रपूजनम् ॥
 मुद्रापूर्वा विमृष्टश्च षट्कमेतत्सर्वाङ्गीतम् ॥ ६६ ॥ एतानि सप्तयानि निप्रकारान्पूजकः सुधीः ॥ स एवाङ्गादिपीठानि सम्पूज

यितुमर्हति ॥ ६७ ॥ यज्ज्ञात्वासम्यगेतानिकुरुतेपीठपूजनम् ॥ ससम्यक्फलमाप्नोतिहीनयुरपिजायते ॥ ६८ ॥ त्रिपुरा
 तन्त्रमन्त्रोक्तस्थानेष्वेतेषुभैरव ॥ पूजयित्वाप्रथमतः पूजयेत्परमेश्वरीम् ॥ ६९ ॥ कामेश्वरिद्विहागच्छसम्मखीभवचेद्वरि ॥
 चिन्तयित्वाथमनसाभ्यर्चयैकामेश्वरीं हृदि ॥ ७० ॥ मानसैर्गन्धपुष्पाद्यैस्ततोदक्षिणासया ॥ निःसार्यवायुन्तत्पुष्पमा
 रोपयमण्डलान्तरे ॥ ७१ ॥ आवाहेन्महादेवीं सर्वकामेश्वरेश्वरीम् ॥ कामेश्वरिद्विहागच्छसम्मखीभवसन्निधौ ॥ ७२ ॥
 कामेश्वरिविद्ब्रह्मेवाङ्कामाख्यायैचधीमहि ॥ तन्नः कुञ्जिमहामायेततः पश्चात्प्रचोदयात् ॥ ७३ ॥ एतद्ब्रह्मिभगवत्यम्बलो
 कानग्रहकारिणि ॥ कामेशोकामरूपेत्वङ्कामकान्तेप्रसीदमे ॥ ७४ ॥ ततस्तुप्रथमं स्नानञ्जलन्दत्वात्पूजकः ॥ मूलम
 न्त्रेणवितरेदुपचारस्तुषोडश ॥ ७५ ॥ पूजयेन्मध्यभागेतुषडङ्गानिततोच्चयेत् ॥ अङ्गन्यासेतुयेमन्त्राः क्रमेणपूर्वन्तुभा
 षिताः ॥ ७६ ॥ तैरेवमन्त्रैरङ्गानि देव्या अपि च पूजयेत् ॥ पूर्वार्धेष्टदलेष्वेतायोगिनीः परिपूजयेत् ॥ ७७ ॥ यथाक्रमेणकामा
 नांमिच्छार्थङ्कामदायिकाः ॥ गुप्तकामान्तुश्रीकामान्तथैवविन्ध्यवासिनीम् ॥ ७८ ॥ कोटेश्वरीस्वनस्थान्तुयोगिनीम्पादच
 ङ्गिकाम् ॥ दीर्घेश्वरीन्तुप्रकटाम्भुवनेशीङ्कामाद्यजेत् ॥ ७९ ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रस्यन्यन्यष्टावक्षराणि ॥ तानि विन्दिन्दुयुक्ता
 निमन्त्रन्यासांश्चप्रक्षयते ॥ ८० ॥ मन्त्रेषुषण्णाङ्कानाम्बुडिमाः परिपूजयेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैवकामाख्यान्त्रिपुरान्तथा

॥ ८१ ॥ दौरदाश्चमहोच्छ्वासाम्प्रकटामुवनेश्वरीम् ॥ सिद्धकामेश्वरीश्चापिदेव्यारूपाणिभैरव ॥ ८२ ॥ अष्टपुष्पिक
योदेवीम्पुनःसम्पूज्यचाष्टथा ॥ जप्त्वास्तुत्वाबलिन्दत्वानत्वामद्रास्त्रदर्शय ॥ ८३ ॥ देव्यास्तुसिद्धचण्ड्याब्जैर्निर्ममाल्यम्प्र
तिपाद्यच ॥ विसृज्यमण्डलाद्वीस्थापयेद्योनिमण्डले ॥ ८४ ॥ एतत्कामेश्वरीतन्त्रङ्कथितय्युवयोःसुतौ ॥ शारदायामहा
तन्त्रंसमन्त्रंशृणुभैरव ॥ ८५ ॥ इतिकालिकापुराणेत्रिपुरापूजनन्नामएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ ॥ शरत्कालेपुरायस्मान्नम्याम्बोधितामुरः ॥ शारदासामारव्यातापीठलोकैचमानव ॥ १ ॥ तस्यास्तु
नेत्रबीजारूयाम्मन्त्रम्राक्प्रतिपादितम् ॥ दुर्गातन्त्रञ्चतन्मन्त्रमङ्गमन्त्रम्परोदितम् ॥ २ ॥ ताभ्यामेवतुमन्त्राभ्याम्पूज
येत्ताञ्जगन्मयीम् ॥ तृतीयस्पीठमन्त्रन्तुशारदायाअनुत्तमम् ॥ ३ ॥ शृणुतञ्चैकमनसाचतुर्वर्गप्रदायकम् ॥ चतुर्थस्वरस
य्यैक्तुमपान्तोविह्विनायुतः ॥ ४ ॥ कामराजन्तथानान्तुमपान्तस्वरसय्यैतम् ॥ वह्निनाचापिसन्दीप्तःसर्वविन्दुसुसध्यतम् ॥
॥ ५ ॥ हादिःसमाप्तिमहितएतद्ब्रोजञ्चतुर्थकम् ॥ चतुर्भिरेभिःकथितोमन्त्रोक्तैश्चषडक्षरैः ॥ ६ ॥ अयन्तृतीयोमन्त्रस्तुशार
दायाःप्रकीर्तितः ॥ अनेनपूजयेत्पीठेसर्व्यसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ रूपमस्याःपुराप्रोक्तंसिहस्थन्दशबहुभिः ॥ तत्रपूजाक्र
मंसम्यक्शृणुतम्पूत्रकौमम ॥ ८ ॥ चतुर्द्वारमण्डलन्तुर्कथान्तत्रिविभूतये ॥ महामायाण्डलन्तुशारदायास्तुमण्डलम् ॥ ९ ॥

वैष्णवीतन्त्रकल्पोक्तैर्मन्त्रस्थानादिमार्जनम् ॥ कृत्वातुनेत्रबीजेनमण्डलम्रस्तरिलिखेत् ॥ १० ॥ योनावष्टलङ्कुलत्रिको
 णमध्यतोऽन्यसेत् ॥ अयन्विशेषः कथितो वैष्णवीमण्डलात्पुनः ॥ ११ ॥ मण्डलाच्छिवनश्चैव तथाभूतापसारणम् ॥ पात्रस्य
 प्रतिपत्तिस्तु अमृतोत्कारणन्तथा ॥ १२ ॥ गन्धपुष्पाभसाङ्घेप आत्मासनप्रपजनम् ॥ प्राणायामश्च त्रिविधो भूतिशुद्धिप्र
 वेशनम् ॥ १३ ॥ दहनप्लवने चैव पाणिकच्छपिका तथा ॥ योगपिठस्य च ध्यानव्यैष्णवोत्तमभाषिते ॥ १४ ॥ तथैवोत्तरत
 न्त्रोक्तद्वयदिव्याः प्रपूजने ॥ अमृतोत्तरणङ्कुलद्वयत्सलिले धेनुमद्रया ॥ १५ ॥ रूपन्वेवन्दशभुजम्पूज्योक्तं तु विचिन्तयेत् ॥
 अङ्गन्यासकरन्यासौ दुर्गान्त्रेणैव ॥ १६ ॥ नवाक्षरेणैवैकुर्यादङ्कुलद्वयद्विक्रमेण तु ॥ हृदयादिक्रमान्पश्चाद्वक्त्रादावपि पू
 र्णवत् ॥ १७ ॥ एतदेवार्चपात्रेऽष्टधामन्त्रश्चेत्सुधीः ॥ ततो यैः सेचयेच्छोर्पम्पुष्पगन्धादिक्रान्तथा ॥ १८ ॥ एवम्पूजाक्रम
 न्तत्रकुलद्वयान्तरमण्डले ॥ आदित्यश्चण्डिकारूपन्ध्यात्वापूज्योऽशलातले ॥ १९ ॥ तस्मै निवेदयेदध्यासिद्वार्थाच्छतपु
 ष्पकैः ॥ आधारशक्तिप्रभृतौ नृहीनन्त्रेण च समाधकः ॥ २० ॥ पूजयेत्प्रथमममध्यधर्मादीनामपि पूर्यवत् ॥ सत्वादीनारुपा
 दान्तान् पूर्यन्तन्त्रोदितान्बुधः ॥ २१ ॥ पूजयेन्मध्यपद्मे तु सुमेरुमपि मध्यतः ॥ पूर्वभागे मण्डलस्य देव्याः शक्तीः प्रपूजयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ नाथकामेश्वरादीन्तुलौहिल्यान्तान्निशेषतः ॥ सर्वान्वैपरीठैवास्तु मण्डलस्योत्तरेयेत् ॥ २३ ॥ मणिकूर्चश्चित्ररथ

ममस्मकटन्तथैवच ॥ श्वेतत्रीलञ्चित्रश्चवाराहङ्गन्यमादनम् ॥ २४ ॥ मणिकर्चवन्नन्दनश्चपश्चिमपूजयेदिमान् ॥ जल्पीशमथ
केदारन्देवोदिक्रवासिनीम् ॥ २५ ॥ धात्रीस्वयान्तथास्वाहाम्मानस्तोकेपराजिते ॥ दक्षिणपूजयेदताश्चतुःषष्टिश्चयोगिनीः
॥ २६ ॥ ग्रहौश्रद्धादिकपालाम्पूर्वाद्युक्तक्रमेण तु ॥ पूर्ववत्पूजयेद्दोभोरवम्भरवीमपि ॥ २७ ॥ ततःकच्छपिकाम्बद्धापुनरेव
तुपूजकः ॥ ध्यायेच्चपूर्ववद्देवीहृदिस्थास्मनसापिच ॥ २८ ॥ मानसैर्गन्धपुष्पाद्यैः पूजयित्वाहृदिस्थिताम् ॥ नासापटेन निःसा
र्यदक्षिणेनाथमण्डले ॥ २९ ॥ पुष्पमारोप्यकामारूपां शारदा माह्वयन्मुहुः ॥ एत्येहिपरमेशानि सान्निध्यमिहकल्पय ॥ ३० ॥
पूजाभागङ्गहाणे मम्मखरक्षनमोस्तुते ॥ दुर्गेदुर्गाङ्गहागच्छसर्वैः परिकरैः सह ॥ ३१ ॥ पूजाभागङ्गहाणे मम्मखरक्षनमोस्तुते ॥
नारायिण्यैच विद्महेत्वाश्चण्डिकायैतुधीमहि ॥ ३२ ॥ शेषभागेतुगायत्र्यास्तन्नश्चण्डोप्रचदयात् ॥ दत्त्वास्तानमनेनैवदत्त्वातन्त्रे
णवैपुनः ॥ ३३ ॥ नेत्रबीजेनच तथापीठमन्त्रे गचान्तरम् ॥ चतुरक्षरेणशेषेणत्रिभिर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ३४ ॥ चतुरक्षरमन्त्रेण
पाद्यादीनथषोडश ॥ वितरेदुपचारैस्तुपूर्वकौस्तास्तुभैरव ॥ ३५ ॥ दुर्गातन्त्रेणमन्त्रेणदेव्याङ्गानिप्रपूजयेत् ॥ दुर्गेत्यनेन
हृदयम्पुनर्दुर्गेत्यनेनकम् ॥ ३६ ॥ शिखाकचनेत्रांश्चपादादौश्चपञ्चभिः ॥ वादिपञ्चाक्षरैः शेषैः पूजयेत्क्रमतः सुधीः ॥ ३७ ॥
पूर्वाद्यष्टदलेष्वेताः पूजयेन्नाधिकक्रमात् ॥ जयन्तीम्पूर्वपत्रतुआग्नेय्यादौतमङ्गलाम् ॥ ३८ ॥ कालोअभद्रकालीश्च तथा

चैवकपालिनीम् ॥ दुर्गाशिवाङ्गामाश्वैकमादेवतनामतः ॥ ३ ॥ केशरस्यतुमध्येतु अष्टावेतास्तुनायिकाः ॥ नेत्रबीजस्यमन्त्रे
 णबीजेन षट्सुनायिकाः ॥ ४० ॥ अमीषाश्चतैवासौषड्विरेतान्तरहितैः ॥ हार्द्दीश्रीमित्युपातान्तप्रान्तमाद्यस्वरणवै ॥ ४१ ॥ उ
 ग्रचण्डाम्प्रचण्डाश्चचण्डोग्राश्चण्डनायिकाम् ॥ चण्डाश्चण्डवतोश्चैवचण्डरूपाश्चचण्डिकाम् ॥ ४२ ॥ त्रिकोणकेशरान्तन्तुकाम
 म्प्रीतिरतिन्तथा ॥ पञ्चबाणान्पुष्पधनुःपूजेयत्काममन्त्रकैः ॥ ४३ ॥ अष्टपुष्पिकयापश्चात्सम्पूज्यपरमेश्वरीम् ॥ देव्यास्तु
 करगृत्थानिशखाण्यङ्गानिवाहनम् ॥ ४४ ॥ पञ्चाननद्वेशरश्चदेन्यमग्रेप्रपूजयेत् ॥ पीठदेवीशारदांतुकामाख्यामधिदेवताम्
 ॥ ४५ ॥ त्रिपुराख्यांमहादेवींस्पीठमत्यधिदेवताम् ॥ कामेश्वरींमहोत्साहाम्मध्यएवप्रपूजयेत् ॥ ४६ ॥ चतुरक्षरमन्त्रेणदद्यात्पु
 ष्पाञ्जलित्रयम् ॥ जरवास्तुत्वाबलिन्दत्वानमस्कृत्यावगुण्यच ॥ ४७ ॥ योनिमद्राम्प्रदर्शयार्थनिर्म्माल्यनिदिशिज्ञालिनः ॥ चण्डे
 श्वर्यै नम इतिनिःक्षिप्यचविसर्जयेत् ॥ ४८ ॥ ततरत्तुभास्करायाध्यन्दद्यादच्छिद्रधारणाम् ॥ देवीञ्चहृदयेस्थाप्यस्थापयेद्यो
 निमण्डले ॥ ४९ ॥ एवंदेविन्तुकामाख्याय्यैर्निमद्राञ्जगमयीम् ॥ शारदाख्यांमहादेवींयोगेनविधिनोजयेत् ॥ ५० ॥ सर्व्व
 कामान्सुसम्प्राप्यशिवलोकमवाप्नुयात् ॥ यदिपीठविवै नान्यत्रपूजयेत्कामरूपिणीम् ॥ ५१ ॥ नीलकण्ठे तदाप्येतत्सर्व्वमेवस
 माचरेत् ॥ यदान्यत्रयजेद्देवींजलेवास्थान्डलेपिवा ॥ ५२ ॥ शिलादिषुचवद्वादेवीपीठेयथेच्छया ॥ यजेद्दानयजेद्वापिपीठेव

श्यम्प्रपूजयेत् ॥ ५३ ॥ एवयैः पञ्चभिर्मन्त्रैः पञ्चमूर्तिधराशिवाम् ॥ एकैनाथवातस्य स्वयं स्याद्द्वारदायका ॥ ५४ ॥ विज्ञानतस्य
 जायन्ते नाधो व्याधयस्तथा ॥ नतस्य सदृशो न्यः स्याद्ब्रह्मन धान्यं समृद्धिभिः ॥ ५५ ॥ गवाङ्कुटिप्रदाना तु यत्कलञ्जायते
 नृणाम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति कामाख्याम्पूजयन्नृणाम् ॥ ५६ ॥ दशपूर्वोन्दिशपरान्वंशानद्धृत्य पापतः ॥ सकृत्सम्पूजनैव
 ममलोकमवाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ द्विः सम्पूज्य महादेवीङ्कामाख्यायै नमण्डले ॥ शतव्यैशान्स्मृदृत्य देवीलोकमवाप्नुयात्
 ॥ ५८ ॥ यस्त्रिवारान्पूजयेत्तु विधिना नेनमानवः ॥ नीलपर्वतमारुह्य कामाख्यायै नमण्डले ॥ ५९ ॥ स सहस्रान्तुवंशा
 नामुद्धृत्य पापकोपतः ॥ इहलोकैः सुखैश्चर्यं चिरायुष्यमवाप्नुयात् ॥ ६० ॥ देहान्ते मद्गृहं प्राप्य गणानामधिपो भवेत् ॥ य
 स्याङ्कस्यामथाष्टम्या त्रयम्याव्यपि साधकः ॥ ६१ ॥ पञ्चरूपांस्तु कामाख्याम्पञ्चमन्त्रैः सतन्त्रकैः ॥ पूजयेद्दरान् देवीम् मण्ड
 लैश्च पृथक् पृथक् ॥ ६२ ॥ ध्यात्वा तु पञ्चरूपाणि जप्त्वा मन्त्राणि पञ्च वै ॥ सकल्पकोटिलक्षाणि ममलाके च मानवः ॥ ६३ ॥
 स्थित्वा देवीप्रसादेन परे निष्ठाणिमाप्नुयात् ॥ इहलोकैः काञ्चिदर्थं मुखे प्राप्य यशस्तथा ॥ ६४ ॥ रिपूञ्जित्वासधर्मात्मा मा
 तङ्गानिव केसरो ॥ चिरायुः पुत्रपौत्रैश्च विभवेभ्यः नमन्यतः ॥ ६५ ॥ क्रोडयित्वा ह्यभरवद्युतो भिश्च सादरात् ॥ यक्षरक्षः
 पिशाचानाम्मेता भवति नित्यशः ॥ ६६ ॥ सर्वान्कामानवाप्यैव द्विजराजसमो भवेत् ॥ ६७ ॥ इति कालिकापु

राणेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ एतत्तन्त्रं समस्तन्तुश्रुत्वा वेतालभैरवौ ॥
 पप्रच्छतुल्यम्बकश्चहर्षोऽफुल्लविलोचनौ ॥ १ ॥ ॥ वेतालभैरववचतुः ॥ ॥ कामाख्यायाः श्रुतन्तन्त्रं साङ्गयुष्मत्प्र
 सादतः ॥ नमस्कारन्तथामुद्राम्बलिदानन्तथैव च ॥ २ ॥ तथैवमातृकान्यासम्पूजायाश्चान्यतः क्रमम् ॥ एतत्सर्व्वस
 माचक्ष्विस्तरेण जगत्प्रभो ॥ ३ ॥ शृण्वतोर्नहि नोत्तिर्जायते मोदभूमिषु ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वक्ष्यामि यद
 ह स्पृष्टो भवद्वाम्पुत्रकोत्तमौ ॥ ४ ॥ शृणु तन्नरशार्दूलो वेकाग्रमनसाधुना ॥ त्रिकोणमथ षट्कोणमर्द्धचन्द्रं प्रदक्षिणम् ॥ ५ ॥
 दण्डमष्टाङ्गमुग्रश्च स धानतिलक्षणम् ॥ ऐशानीवाथ कोबेरीदिक्रामाख्याप्रपूजने ॥ ६ ॥ इशस्तास्थगिडलादौ च सर्व्वम्
 तेऽथ सवर्तः ॥ त्रिकोणादिव्यवस्थातु यद्विपुर्व्वमखो यजेत् ॥ ७ ॥ पश्चिमाच्छास्त्रं विज्ञात्वा व्यवस्थां त्रिदशैस्तदा ॥ य
 दोत्तरामुखः कुर्यात्साधको देवपूजनम् ॥ ८ ॥ तदायाम्यान्तु वायव्याङ्गत्वाकुर्यात्तु संस्थितिः ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वादि
 शन्तस्माच्च शास्त्रं भवीम् ॥ ९ ॥ ततोऽपि दक्षिणङ्गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत् ॥ त्रिकोणारुये नमस्कारस्त्रिपुराप्रीतिदायकः ॥
 ॥ १० ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वा वायव्याच्छास्त्रं भवीन्तः ॥ ततोऽपि दक्षिणाङ्गत्वा तान्येकाग्रौ प्रविश्य च ॥ ११ ॥ अ
 न्नितोराक्षसीङ्गत्वा तत्पश्चादुत्तरादिदशम् ॥ उत्तरां च तथा त्रयेयीम्भ्रमणं च त्रिकोणवत् ॥ १२ ॥ षट्कोणं यं नमस्कारः प्री

तिदः शिवदुर्गयोः ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वात्स्मादावृत्यदक्षिणम् ॥ १३ ॥ गत्वायोसौ नमस्कारः सोऽर्धचन्द्रः प्रकीर्ति-
 तः ॥ सकृत्प्रदक्षिणङ्गुत्वावर्तलाकृति साधकः ॥ १४ ॥ नमस्कारः कथ्यते सौ प्रदक्षिण इति द्विजैः ॥ त्यक्त्वा स्वमासनस्था-
 नम्पश्चाद्गुर्गानमस्कृतिः ॥ १५ ॥ प्रदक्षिणं विना यातुं निपत्य भुवि दण्डवत् ॥ दण्ड इत्युच्यते देवैः सर्वदेवैर्वाधमोददः ॥ १६ ॥
 पूर्ववद्दण्डवद्भूमौ निपत्य हृदये नतु ॥ चिबुकेन मखेनाथनासया हनुकेन च ॥ १७ ॥ ब्रह्मरन्ध्रेण कर्णाभ्यां यद्द्रुमिस्पर्शन-
 ङ्गमात् ॥ स चाष्टाङ्ग इति प्रोक्तो नमस्कारो मनीषिभिः ॥ १८ ॥ प्रदक्षिणत्रयङ्गुत्वासाधको वर्तुलाकृतिः ॥ ब्रह्मरन्ध्रेण संस्प-
 र्शः क्षितेर्यस्यान्नमस्कृतौ ॥ १९ ॥ स उग्र इति देवैर्घोरुच्यते विष्णुतृष्टिदः ॥ नदानां सागरो यद्वा द्विपदाम्ब्राह्मणो यथा ॥ २० ॥
 नदीनां श्राह्वीयाद्देवानामपि च क्रधृक् ॥ नमस्कारेषु सर्वेषु तथैवोग्रः प्रशस्यते ॥ २१ ॥ त्रिकोणाद्यैर्घ्नमस्कारैः कृतैरेव
 तु भक्तिः ॥ चतुर्वर्गल्लैर्भेदकोनचिरादेव साधकः ॥ २२ ॥ नमस्कारो महायज्ञः प्रीतिदः सर्वतः सदा ॥ सर्वेषामेव दे-
 वानामन्येषामपि भिरव ॥ २३ ॥ यो सावुग्रो नमस्कारः प्रीतिदः स ततहरेः ॥ महामाया प्रीतिकरः स नमस्करणोत्तमः ॥ २४ ॥
 उक्तस्तत्र नमस्काराः शृण्वन्तं परतो युवाम् ॥ मद्राणाम्परिसङ्ख्यानं स्वरूपञ्च यथाक्रमम् ॥ २५ ॥ धेनुश्च सस्पृष्टश्चैव प्राञ्जलि-
 विबलपद्मकौ ॥ नाराचो मण्डदण्डौ च यो निरर्द्धन्तथैव च ॥ २६ ॥ वन्दनीयमहामद्रामहाधो निस्तथैव च ॥ भगश्च पृष्ठक-

श्रवमिषङ्गोथाद्वचन्द्रकः ॥ २७ ॥ अङ्गश्चद्विमखञ्चैवशङ्खमुद्राचमुष्टिकः ॥ वज्रैवतथाबद्धस्मयोनिर्व्विमलन्तथा ॥ २८ ॥
 घटःशिखरिणीतुङ्गःपुण्ड्रोथद्व्यद्वचन्द्रकः ॥ सम्मिलेनीचकुण्डश्चक्रंशूलन्तैवच ॥ २९ ॥ सिंहवक्रङ्गोमखञ्चप्रोन्नामोन्न
 मनन्तथाः ॥ विश्वम्पाशुपतंशुद्धन्यागोथोसारिणीतथा ॥ ३० ॥ प्रसारणीचोग्रमुद्राकुण्डलीव्यूहएवच ॥ त्रिमुखाश्वासिव
 ल्लीचयोगोभेदोथमोहनम् ॥ ३१ ॥ वाणोधनुश्चतूणीरम्मुद्राएताश्चसत्तमाः ॥ अष्टोत्तरशतम्मुद्राब्रह्मणायाःप्रकीर्त्तिताः
 ॥ ३२ ॥ तासान्तुपञ्चपञ्चाशदेताग्राह्यास्तुपुजने ॥ शेषास्तुयास्त्रिपञ्चाशन्मुद्रास्तासमयेषुच ॥ ३३ ॥ द्रव्यानयन
 सङ्केतनटनादिषुताःस्मृताः ॥ देवानाश्चिन्तनेयोगेध्यानेजप्येविसर्जने ॥ ३४ ॥ आद्यास्तुपञ्चपञ्चाशन्मुद्राभैरवकीर्त्त
 ताः ॥ मुद्राव्विनातयज्जप्यम्प्राणायामःसुरार्चनम् ॥ ३५ ॥ योगोध्यानासनेचापिनिःफला निचभैरव ॥ प्रत्येकंलक्ष
 णन्तेषांश्रणुतन्तनयायुवाम् ॥ ३६ ॥ दक्षिणामध्यमाग्रेणसव्यहस्तस्यतर्जनीम् ॥ योजयेत्सद्यमध्यान्तुतर्ज्जन्यादक्षिणे
 नवै ॥ ३७ ॥ तथादक्षानामिकयावामहस्तकनिष्ठिकाम् ॥ अनामिकान्तुवामस्यदक्षिणस्यकनिष्ठया ॥ ३८ ॥ योजयेद्ब्र
 ह्मिमान्सम्यग्दक्षिणावर्त्तेनतु ॥ धेनुमुद्रासमाख्यातासर्व्वदेवस्यतुष्टिदा ॥ ३९ ॥ सर्व्वयौज्यद्वौतलौसर्व्वान्युद्बुल्यग्राणि
 हस्तयोः ॥ सर्व्वयौज्यपार्श्वतोद्बुष्टौसम्पटःशोच्यतेसुरैः ॥ ४० ॥ सर्व्वेषामथदेवानासम्पटःप्रीतिदायकः ॥ ध्यानचिन्तन

योगादौ सम्पुटः शस्यते सदा ॥ ४१ ॥ निकुञ्जगुलगल्मपाण्योस्तस्यैज्योर्द्वयवच ॥ मध्यशून्यः पुटाकारः प्राञ्जलिः परिकीर्तितः ॥ ४२ ॥ अङ्गुष्ठमन्तरङ्गत्वापाण्योर्मृष्टिद्विधायक ॥ सद्यैज्यबिल्ववन्तेतु बिल्वमद्राप्रकीर्तिता ॥ ४३ ॥ माणिबन्धादा करभ्रंसस्यैज्यकरयोर्द्वयोः ॥ अङ्गुष्ठे चापि सद्यैज्यतथैव च कनिष्ठके ॥ ४४ ॥ तिस्रस्तिस्त्रोस्तयोः पाण्योरङ्गुलीर्विरलास्तयः ॥ पद्ममद्रासमाख्याता चतुर्वर्गफलानुणाम् ॥ ४५ ॥ अङ्गुष्ठाग्रेण तज्जन्या सद्यैज्यार्थोर्द्वयवच ॥ अन्याङ्गुलीस्तथानम्यनाराचः स्यात्प्रसाध्यते ॥ ४६ ॥ ममचैव शिवायाश्च प्रीतिदियम्पि गङ्गुरी ॥ नाराचमद्रासततम्प्रीत्यैवेतालभैरव ॥ ४७ ॥ अन्तराङ्गुष्ठमृष्टिश्च कृत्वा वामकरस्य तु ॥ मध्यमायोर्दक्षिणस्य तथानम्यप्रयत्नतः ॥ ४८ ॥ मध्यमेनाथ तर्जनीया अङ्गुष्ठाग्रानियोज्य च ॥ दक्षिणय्यौ जयेत्पाणिर्व्वामौ च साधकः ॥ ४९ ॥ दर्शयेद्दक्षिणे भागे मण्डमुद्रैर्मज्ज्यते ॥ इयन्तु गणनाथस्य प्रीतिदामुद्रिकोत्तमा ॥ ५० ॥ सर्वेषामपि देवानान्तुष्टिदा सर्वकर्मसु ॥ अङ्गुष्ठमध्यमादौश्च सम्यगानम्य तर्जनीम् ॥ ५१ ॥ प्रसार्य दण्डमुद्रं तदक्षिणे स्य करस्य च ॥ सर्वोङ्गुलीस्तु सद्यैज्य करयोरुभयोरपि ५२ ॥ सर्वेष्ट्वरज्जुवद्वेति पाण्योरपि कनिष्ठके ॥ वामस्यानाममूलैव उदग्रं विनियोजयेत् ॥ ५३ ॥ दक्षस्य मध्यमामूले तथा ग्रन्थवाममेव च ॥ योजयद्योजनात्पश्चादावर्त्य करशालिकाः ॥ ५४ ॥ योन्याकारान्तु तन्मध्ययै निमद्राप्रकीर्तिता ॥ कामाख्यायाः पञ्चमूर्ते

दुर्गाया अपि भैरव ॥ ५५ ॥ प्रोतिदायो निमद्रेयम्ममकामस्य च प्रिया ॥ संसक्ता अङ्गुलीः सर्वाः प्रसाध्याङ्गुष्ठपव्वणा ॥ ५६ ॥
 अग्रेण च कनिष्ठाया अग्रेणापि च योजयेत् ॥ करस्य दक्षिणस्येव मर्दयोनः प्रकीर्त्तिता ॥ ५७ ॥ महायोनिस्तु कथितवैष्णवीत
 न्त्रणेवरे ॥ सम्पुटम्प्राञ्जलिष्वपि यदि शीर्षे प्रदर्शयेत् ॥ ५८ ॥ वन्दनीया समाख्याता मुद्रा विष्णुप्रमोदिनी ॥ ५९ ॥ सर्व
 चेच्छ्रवणासक्ता महामुद्रा प्रकीर्त्तिता ॥ दक्षिणाङ्गे तु सा सक्ता वैष्णवी परिकीर्त्तिता ॥ ६० ॥ महायोनिस्तु कथितवैष्णवीत
 न्त्रगोचरे ॥ द्वयोर्मूर्तेषु घ्रात्रमङ्गुलीञ्च कनिष्ठयोः ॥ ६१ ॥ नियोज्य प्रसृतो कृत्यद्वौ पाणी योजयेत्पुनः ॥ भगमुद्रा समाख्या
 तालक्ष्मीवाणी शिव प्रिया ॥ ६२ ॥ सर्वाङ्गुलीनामग्नौ घन्दक्षिणस्य करस्य च ॥ सध्याज्यैकत्र परतो निर्दशः पुटकः स्मृतः ॥
 ॥ ६३ ॥ कनिष्ठिनामिकाङ्गुष्ठाङ्गुलीनामग्नौ योजयेद्बुधः ॥ अग्राण्येकत्र मध्यान्तुर्जनीञ्च प्रसाध्यैव ॥ ६४ ॥ कुब्जोक्त्य करद्वन्द्व
 न्मृथगत्रे निर्दर्शयेत् ॥ निःसङ्गनाममुद्रयन्त्ररासिं हवराहयोः ॥ ६५ ॥ कनिष्ठानामिका मध्यामा कुञ्च दक्षिणेन तु ॥ करस्य तर्ज्जन्यङ्गु
 स्ते प्रसार्य क्रियेतेतुया ॥ ६६ ॥ सामुद्राख्यद्वन्द्वं चन्द्राख्याग्रहाणाम्प्रीतिदायिनी ॥ उर्ध्वोक्त्य तथाङ्गुष्ठङ्करस्य दक्षिणस्य तु ॥ ६७ ॥
 कृत्वा मध्यान्तदङ्गुष्ठवाममृष्टिन्तर्थाद्धृतः ॥ उर्ध्वोङ्गुष्ठन्तथा कुख्यादगमुद्रा प्रकीर्त्तिता ॥ ६८ ॥ एतस्या एव मुद्राया कनिष्ठादि
 वियोगतः ॥ अष्टौ मुद्रा समाख्यातानामता साम्प्रथक् शृणु ॥ ६९ ॥ द्विमुखश्चैव मृष्टिश्चैव जमाबद्धमेव च ॥ विमलश्रवणैश्चैव तुङ्गः

पुण्ड्रस्तथैव च ॥ ७० ॥ नवानां विष्णुमूर्त्तीनां सार्द्धमङ्गेन मुद्रिकाः ॥ क्रमान्नवसमाख्यातानाधिकानान्तर्धेय च ॥ ७१ ॥ सद्यो
 ज्यकरयोः पृष्ठे तथा वर्यतु वसमम् ॥ प्रसार्य तज्जनीयुर्मस्यैकं सर्वतः पुनः ॥ ७२ ॥ अङ्गुष्ठौ च तथा सक्तौ शङ्खमुद्रा प्रकीर्त्तता ॥
 उत्तानमञ्जलिङ्कृत्वा अङ्गुष्ठे द्वेकनिष्ठयोः ॥ ७३ ॥ मूर्त्तेर्निःक्षिप्य तु करौ सद्यो ज्याथ प्रदर्शयेत् ॥ सायोनिरिति विख्याता मुद्रा दे
 वौघतुष्टिदा ॥ ७४ ॥ मुष्टिर्दक्षिणहस्तस्य यदोर्द्धाङ्गुष्ठिका भवेत् ॥ सास्याच्छिखरणीमुद्रा ब्रह्मस्यै प्रिया च सा ॥ ७५ ॥ अनर्म्म
 के कर्कनष्ठे च सद्यो ज्यवायुना पुनः ॥ मध्यमा तज्जनीनान्तु धेनुमद्रवबन्धनम् ॥ ७६ ॥ सार्द्धेन रितिरुयाता चन्द्रप्रोति विवर्द्धिनी ॥
 करयोरङ्गुलीनान्तु सव्यग्राण्येकतः स्थिता ॥ ७७ ॥ नियोज्य द्वे तले चैव तदधोपि नियोज्य च ॥ अग्रैरग्रैर्योजयेत्तमुद्रा सम्मिलनी
 तु सा ॥ ७८ ॥ भौमभूमि मनीशानामियम्प्रीति विवर्द्धिनी ॥ सर्वाङ्गुलीस्तु सद्योज्य दक्षिणस्य करस्य च ॥ ७९ ॥ कियद्वागन्तथा
 नम्यतलङ्कुर्यात्तु कण्डवता ॥ समाख्याता कुण्डमुद्रा वधवाणी शिवा प्रिया ॥ ८० ॥ सर्वाङ्गुलीनाम् मध्यन्तु वामहस्तस्य चाङ्गुलीः ॥
 प्रसार्याङ्गुष्ठयुगलं सद्योज्याग्रेणैव ॥ ८१ ॥ तदङ्गुष्ठद्वयङ्कुर्यस्यैव त्रैलोक्यं ॥ चक्रमुद्रा समाख्याता गुरुविष्णु शिव
 प्रिया ॥ ८२ ॥ अङ्गुष्ठमध्यमाश्चैव नामपि लाकरस्य तु ॥ दक्षिणस्य परास्ति स्त्रो योजयेदग्रतः पुनः ॥ ८३ ॥ शूलमुद्रा तु साख्याता
 ममभुक्रगहप्रिया ॥ निकञ्जीकृत्य तु करौ वामाङ्गुलिगणस्य तु ॥ ८४ ॥ अग्राणि योजयेन्मध्यतलस्य सव्यहस्ततः ॥ अधः कृ

त्वावामहस्तम्मद्रासिंहमुखीस्मृता ॥ ८५ ॥ इयमप्रीत्यैतदुर्गायाःसूर्यपत्रस्यचक्रिणः ॥ भगमद्राकर्णमूलगोमखाख्याप्रकी
 र्तिता ॥ ८६ ॥ ममविष्णोस्तथाराहोस्सर्वदाप्रीतिदायिनी ॥ मुष्टिद्वयमथोत्तानङ्कुत्वासख्यौज्यपार्श्वतः ॥ ८७ ॥ दक्षिणस्यक
 निष्ठादीन्द्रसार्य्यक्रमतःपुनः ॥ तथावामकनिष्ठाभ्यामेकैकनप्रसारयेत् ॥ ८८ ॥ अष्टौमद्रासमाख्यातनामतःक्रमतःशृणु ॥
 प्रोच्छासोन्नमनश्चैवबिम्बपशुपतन्तथा ॥ ८९ ॥ शुद्धन्यागःसारणीचतथाचैवप्रसारणी ॥ आकुञ्चकशाखास्तुदक्षिणासातुम
 द्रिका ॥ ९० ॥ उग्रमद्रासमाख्यातास्त्वहस्तस्यविपर्य्ययात् ॥ इन्द्रादिलोकपालानान्दशमद्राःप्रकीर्त्तिताः ॥ ९१ ॥ सर्वेषामे
 वेदेवानाम्परमप्रीतिवर्द्धनाः ॥ अङ्कुषाग्रन्तुतर्जन्याअग्रेभागेनयोजयेत् ॥ ९२ ॥ आकुञ्चमध्यमाद्यास्तुदक्षहस्तस्यचाङ्कु
 लीः ॥ दर्शयेत्कुण्डलाकारङ्कुण्डलीशक्तितुष्टिदम् ॥ ९३ ॥ सर्वेषामपिदेवानाथ्यैथातुष्टिकरम्महत ॥ अङ्कुषुतर्जनीमध्याअग्रभा
 गेनियोज्यच ॥ ९४ ॥ मध्यमाश्चकनिष्ठाश्चाकुञ्चदक्षिणेकरे ॥ त्रिमखाख्यासमाख्याताविश्वेदेवप्रियासदा ॥ ९५ ॥ केतोः
 प्रियंयंसतत्मातणामपितुष्टिदा ॥ तर्जन्यङ्कुषुराग्रभागौसयौज्यचाङ्कुलीः ॥ ९६ ॥ अन्याआकुञ्चयेत्त्रिभुजाःसासिवल्लीप्रकी
 र्तिता ॥ पितृणामथसाध्यानांरुद्राणांविश्वकर्मणः ॥ ९७ ॥ सर्वदाप्रीतिजननीसासिवल्लीप्रकीर्त्तिता ॥ पादौतलाभ्यांस
 र्य्योज्यतदङ्कुषुद्वयन्ततः ॥ ९८ ॥ उर्ध्वसख्यौज्येन्नाभौतस्यापेरितथाञ्जलिः ॥ योगमद्रासमाख्यातायोगिनान्तव्दयिनी ॥

॥ १९ ॥ सर्वेषामपि देवानाम्पूजेनेचिन्तनतथा ॥ योगमुद्रासमाख्याततुष्टिप्रीतिकरोसदा ॥ १०० ॥ प्राञ्जलिर्नाममुद्रा
तुङ्गद्वाधोभावयोजिताम् ॥ विभिद्यदर्शयेदस्तौ उर्ध्वाधःप्रसृतिकृतौ ॥ १ ॥ भेदमुद्रासमाख्यातामविशोर्व्येधः
प्रिया ॥ अङ्गुष्ठेद्वेनिःक्षिप्यकरयोरुभयोरपि ॥ २ ॥ अग्रेणयोजयेत्पश्चात्कनिष्ठायुगलन्ततः ॥ उभयोर्हस्तयोश्चा
न्यास्तर्जन्याद्याश्रयो जयेत् ॥ ३ ॥ अग्राग्रैस्तु पृथक्कृत्य दशयेतुकनिष्ठिकाम् ॥ मुद्रासमोहनन्नामकासदुर्गारमाप्रिया
॥ ४ ॥ सर्वेषामिह देवानाम्मोहनमप्रीतदंस्मृतम् ॥ आनम्यासव्यहस्तस्य मध्यमानामिकेतथा ॥ ५ ॥ तयोः पृष्ठसु
संयोज्य अङ्गुष्ठाग्रन्ततः परम् ॥ कनिष्ठान्तर्जनीश्रवअग्रेणायोजयेत्ततः ॥ ६ ॥ बाणमुद्रासमाख्यातासर्वदेवस्यतुष्टि
दा ॥ सर्वाङ्गुलीस्तु सङ्कोच्य अङ्गुष्ठमथ तर्जनीम् ॥ ७ ॥ प्रसार्य करयोः पश्चादङ्गुष्ठाग्रन्तु योजत् ॥ अङ्गुष्ठाग्रेण तर्जन्या
अग्रेणापि च तर्जनीम् ॥ ८ ॥ यथाशक्ति प्रसार्यापि धेनमुद्राप्रकीर्तिता ॥ सर्वाङ्गुलीनामग्राणि ब्रह्मतीर्थेनियोजयेत् ॥
॥ ९ ॥ अनामिकायाः पृष्ठे तु अङ्गुष्ठाग्रन्नियोज्य च ॥ शून्यं तूणीरवकृत्वा तेषामन्तस्तु भैरव ॥ तूणीरमुद्राचाख्यातासर्वेषा
म्प्रीतिवर्द्धिनी ॥ ११० ॥ मुद्रासु संस्थितापुजामुद्रासु परिचिन्तनम् ॥ मुद्रासमर्पयद्भक्तोऽप्युपासतेऽदरास्ततः ॥ १११ ॥ य
दायदापूजेनेषु चिन्तने ध्यानकर्माणि ॥ यज्ञादौ स्तवनवापि हस्तकृच्छ्रब्रूवधत् ॥ १२ ॥ तदामल्यं निवतङ्कुर्यादिष्टापूर्तकरद्वय

म् ॥ यद्वाकृत्येष्वेच्छकोहस्तोमद्रासुचक्षमः ॥ १३ ॥ तदामुद्राम्बिधायैवतन्तुकृत्यं समाचरेत् ॥ मुद्राविमुक्तहस्तन्तुक्रियते
 कर्मदैविकम् ॥ १४ ॥ कृत्वायन्निफलथ्यैस्मात्तस्मान्मुद्रान्वितोभवेत् ॥ विसर्जनेतदेवानाथ्यस्ययापरिकीर्तिता ॥ १५ ॥ मु
 द्रांताम्पूजनादौततस्यैवप्रयोजयेत् ॥ विसृज्योक्तामृतमुद्राम्मुद्रायुक्तः समाचरेत् ॥ १६ ॥ पूजनादिसमस्तन्तुकर्मवृद्धावि
 चक्षणः ॥ अतोमद्रापरन्नाममद्रापुण्यप्रदायिनी ॥ १७ ॥ देवानाम्मोददामुद्रातस्मात्ताथ्यैततश्चरेत् ॥ अर्द्धयोनिर्महायोनि
 र्योनिर्ब्राह्मीचैवैष्णवी ॥ १८ ॥ मुद्राविसर्जनेप्रोक्ताशिवात्रिपुरयोः सदा ॥ दुर्गायाः सर्वरूपेषुमुद्राएताः प्रकीर्तिताः ॥ १९ ॥
 योनिश्चसम्पुटैश्चमहायोनितैवच ॥ वर्जयित्वाव्यस्तभावादुकादन्यत्रयोजयेत् ॥ २० ॥ भवेद्यस्तुत्रिपञ्चाशदन्यामुद्राः स
 मन्ततः ॥ ताव्यस्तभावाद्दामास्यमुद्रामोदकराः पराः ॥ २१ ॥ एवव्यङ्क्यितामुद्राः पूजनेपूज्यतुष्टिदा ॥ क्रमस्तुबलिदानस्य
 शण्वैतालभैरव ॥ २२ ॥ इतिकालिकापुराणैकसप्ततितमोध्याय ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ क्रमस्तुबलिदानस्यस्व
 रूपंरुधिरादितः ॥ यथास्यात्प्रीतयेसम्यक्तत्वाव्यैक्ष्यामिपुत्रकौ ॥ १ ॥ वैष्णवीतन्त्रकल्पोक्तः क्रमः सर्वत्रसर्वदा ॥ साधकैर्बलि
 दानस्यग्राह्यः सर्वसुरस्यच ॥ २ ॥ पक्षिणः कच्छपाग्राह्यामत्स्यानवनविधामृगाः ॥ महिषोगोधिकागावच्छगोबधुश्चसूकरः
 ॥ ३ ॥ खड्गश्चकृष्णसारश्चगोधिकाशरभोहरिः ॥ शार्दूलश्चनरश्चैवस्वगात्ररुधिरन्तथा ॥ ४ ॥ चण्डिकाभैरवादीनाम्बलयः परिकी

तितः ॥ बलिभिः साध्यते मुक्तिर्बलिभिः साध्यते दिवम् ॥ ५ ॥ बलिदानेन सततं जपेच्छन्नपान्नान्तु
 रुधिरैः सततं शिवा ॥ ६ ॥ मासैकं नृत्तिमाप्नोति श्रद्धां सांस्तुत्रीनय ॥ मृगाणां शोणितैर्देवीनराणामपिशोणितैः ॥ ७ ॥ अष्टौ
 मासानवाप्नोति तृप्तिं ड्युल्लयाणदाचसा ॥ गोधिकानां रुधिरैर्व्वर्षीपिकीं नृत्तिमाप्नुयात् ॥ ८ ॥ कृष्णसारस्य रुधिरैः शूकरस्य च शो
 णितैः ॥ प्राप्नोति सततं देवी तृप्तिं द्वादशवर्षिकीम् ॥ ९ ॥ अजाविकानां रुधिरैः पञ्चविंशतिवर्षिकीम् ॥ महिषाणां श्वखट्वाणामरुधि
 रैः शतवर्षिकीम् ॥ १० ॥ तृप्तिमाप्नोति परमां शार्दूल रुधिरैस्तथा ॥ सिंहस्य शरभस्याथ स्वगात्रस्य च शोणितैः ॥ ११ ॥ देवी तृप्ति
 मवाप्नोति सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ मांसैरपि तथा प्रीतिरुधिरैर्यस्य यावती ॥ १२ ॥ कृष्णसारमृगङ्गङ्गन्तथा भस्मस्य च रोहितम् ॥
 वार्द्धनस्य गुग्गुलुपि फलन्ते याम्पृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ कृष्णसारस्य मांसं सततं खादन् च ण्डिका ॥ वर्षाणां श्वशतान्येव तृप्ति
 माप्नोति केवलम् ॥ १४ ॥ रोहितस्य तु भस्मस्य मांसंैर्वादीनस्य च ॥ तृप्तिमाप्नोति वर्षाणां शतानि त्रीणि मासि वा ॥ १५ ॥
 त्रीणि पिवन् विन्द्र्यक्षीणं श्वेतं दूधं दूधमजापतिन् ॥ वार्द्धनस्य प्रोच्यते सौहव्ये कथं येन सत्कृतः ॥ १६ ॥ नीलश्रीवोरकशीर्षः
 कृष्णपादः सितछदः ॥ वार्द्धनस्य त्यापक्षीचममविष्णोरपि प्रियः ॥ १७ ॥ नरेण बलिना देवी सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ वि
 धिदत्तेन चाप्नोति तृप्तिं ह्येकान्त्रिभिन्नैः ॥ १८ ॥ नारैणैवाथ मांसं न त्रिसहस्रं श्वत्सरान् ॥ तृप्तिमाप्नोति कामाख्या भैरवी मम

रूपधृक् ॥ १९ ॥ मन्त्रपतंशोणितन्तुपीयूषञ्जायतेसदा ॥ मस्तकश्चापितस्यात्तिमांसश्चापितथाशिवा ॥ २० ॥ तस्मा
 त्तपूजेनेदधाबलेःशीर्षिञ्चलोहितम् ॥ भोज्येहोमेचमांसानिनिपुञ्जीयाद्विचक्षणः ॥ २१ ॥ पूजासुनाममांसानिदद्याद्रैसा
 धकःकचित् ॥ ऋतेतुलोहितंशीर्षममृतन्तुजायते ॥ २२ ॥ कूष्माण्डमिक्षुदण्डश्चमद्यमासवमेवच ॥ एतेबलिसमाप्नो
 कास्तृप्तौछागसमाःसदा ॥ २३ ॥ चन्द्रहासेनकर्त्र्यावाछेदनम्मर्यामिष्यते ॥ दात्रासिधेनक्रकशङ्कुलाभिस्तुमध्यमम्
 ॥ २४ ॥ क्षुरक्षुरप्रभल्लैश्चवाधमम्परिकीर्तितम् ॥ एभ्योन्यैःशक्तिबाणार्धैर्बलिश्छेद्यःकदापिन ॥ २५ ॥ नात्तिदेवीबलि
 न्तनुदातामृत्युमवाप्नुयात् ॥ हस्तेनेछेदयेद्यस्तुप्रोक्षितंसाधकःपशुम् ॥ २६ ॥ क्षीणव्याँब्रह्मवध्यामवाप्नोतिमरुदुःसहाम् ॥
 नामन्यखड्गुन्तबलिनियुञ्जीतविचक्षणः ॥ २७ ॥ खड्गस्यामन्त्रणेमन्त्रायावन्तःकथिताःपुरा ॥ महामायाबलौतैवियोज्या
 स्तत्रोदिताबुधैः ॥ २८ ॥ तैःसाद्विमेतमन्त्रास्तुयोज्याःखड्गादिमन्त्रणे ॥ पूजनेशारदादीनाङ्कामाख्यायाविशेषतः ॥ २९ ॥
 द्विःकालीतिततोदेव्यावज्रेश्चरिपदन्ततः ॥ ततोनुलोहदण्डायैनमःशेषेतुयोजयेत् ॥ ३० ॥ सम्पूजयानेनमन्त्रेणखड्गमादाय
 पाणिना ॥ कालरात्र्यास्तुमन्त्रेणतङ्गुलमभिमन्त्रयेत् ॥ ३१ ॥ नेत्रबीजस्यमध्यन्तुद्विरावत्यर्थप्रयोजयेत् ॥ ततोनुकालिकाली
 तिक्रालोष्ट्रीस्ततःपरम् ॥ ३२ ॥ हान्तादोश्चतुतीयेनस्वरणेकादेशेनैव ॥ योजितोनादिविन्दुभ्याद्वैततपश्चान्नियोजयेत् ॥

॥ ३३ ॥ फेत्कारिणिपदन्तस्मात्स्वादयछेदयेत्यतः ॥ सर्वान्दुष्टानितिततोद्विम्भारयलुलायकं ॥ ३४ ॥ खड्गेनछिन्धिछिन्धी
 तिततःकिलकिलेतैव ॥ ततःकिचिकिचित्येवन्ततःपिबपिबेतिच ॥ ३५ ॥ ततोऽनुरुधिरश्चेतिस्फौस्फौकिरिकिरीतिच ॥
 कालिकायै नमइतिकालरात्र्यास्तुमन्त्रकम् ॥ ३६ ॥ इत्यनेनतमन्त्रेणकरवालोलोभिमन्त्रिते ॥ कालरात्रीस्वयन्तत्रप्रसीद
 त्यरिहानये ॥ ३७ ॥ बलेःपूर्वोदितामन्त्रानित्यङ्कुल्यास्तुसाधकैः ॥ अयमन्त्रस्तुक्त्वस्तस्यहत्याविहानये ॥ ३८ ॥
 यज्ञार्थेपशवःसृष्टाःस्वयमेवस्वयम्भवा ॥ अतस्त्वाङ्घ्रातयिष्यामितस्माद्यज्ञेवधोवधः ॥ ३९ ॥ ततोऽद्वतमद्विश्यका
 ममुद्विश्यचात्मनः ॥ छेदयेत्तेनखड्गेनबलिम्पूर्वाननन्तम् ॥ ४० ॥ अथवोत्तरवक्रान्तंचस्वयम्पूर्वमखस्तथा ॥ पूर्वो
 क्तान्त्सैन्धवादीस्तुवक्रैवश्यन्नियोजयेत् ॥ ४१ ॥ सौवर्णराजतन्ताम्रैर्दत्तम्पत्रपुटञ्चवा ॥ माहेयङ्कास्यमथवायज्ञका
 शुभयञ्चवा ॥ ४२ ॥ पात्रंरुधिरदानायकर्तव्यव्यभिर्भावाधि ॥ नलौहवल्कलेवापिवैत्रराङ्गैथसैकसे ॥ ४३ ॥ दद्या
 द्रक्तम्बलीनान्तुभूमौश्रिचश्रुवेतथा ॥ नघटेभूतलेवापिद्वेयन्धुद्रेनभाजने ॥ ४४ ॥ रुधिराणिप्रदद्यात्तुभूतिकामोऽनरो
 त्तमः ॥ नरस्यतुसदारक्तम्माहेयैतैजसेतथा ॥ ४५ ॥ दद्यान्नरपतिस्तनुपटादौकदाचन ॥ हयमेधमृतेदद्यान्नकदा
 चिद्वयम्बलिम् ॥ ४६ ॥ तथादिक्पालमेधेतुगजन्दद्यान्नराधिपः ॥ नकदाचित्तदादेवैप्रदद्याद्वहस्तिनौ ॥ ४७ ॥

हयाकर्षेचामरन्तुबलिदद्यान्नराधिपः ॥ सिंहव्याघ्रन्नरञ्चापिस्वगात्ररुधिरन्तथा ॥ ४८ ॥ नदद्याद्ब्राह्मणोमद्यम्महादेव्य
 कदाचन ॥ सिंहव्याघ्रन्नरन्दत्वाब्राह्मणोनरकव्रजेत् ॥ ४९ ॥ इहापि स्यात्सहीनायः सुखसौभाग्यवर्जितः ॥ स्वगा
 त्ररुधिरन्दद्याच्चात्मवध्यामवाप्नुयात् ॥ ५० ॥ मद्यन्दत्वाब्राह्मणास्तुब्राह्मणादेवहीयते ॥ न कृष्णसारिव्वितरेद्वलित्तुक्ष
 त्रियादिकः ॥ ५१ ॥ ददतः कृष्णसारन्तुब्रह्महत्याभवेद्यतः ॥ यत्रसिंहस्यव्याघ्रस्यनरस्यविहितोवधः ॥ ब्रह्मणोक्तातुव
 ल्यादौतत्रायिव्विहितः क्रमः ॥ ५२ ॥ कृत्वाघृतमयव्याघ्रन्नरंसिंहश्चभैरव ॥ अथवापूपविकृतयैवक्षोदमयश्चवा ॥ ५३ ॥
 घातयेच्चन्द्रहासेनमन्त्रेणसंस्कृतम् ॥ प्रभूतबलिदानेतुद्वावात्रीन्याग्रतः कृतान् ॥ ५४ ॥ पूजयेत्प्रमुखान्कृत्वासर्वान्म
 न्त्रेणसाधकः ॥ सामान्यपूजाकथितावलीनाम्पूव्वतोमया ॥ ५५ ॥ विशेषोयत्रयत्रास्तितन्मत्तः शृणुभैरव ॥ महिषम्भद
 देहैव्यैभैरवैस्वायवै ॥ ५६ ॥ अननैवतुमन्त्रेणतदातम्पूजयेद्वलिम् ॥ यथावाहम्भवान्देष्टुमिच्छेयथावहसिचण्डिकाम् ॥ त
 थाममरिपूहिंसशुभाव्यैहलुलायक ॥ ५७ ॥ यमस्यवाहनस्त्वन्तरूपधराव्यय ॥ आयुर्वित्तय्यैशोदेहिकासरायनमोस्तुते ॥
 ५८ ॥ खड्गस्यतुयदादानङ्घ्रियेतन्त्रमन्त्रकम् ॥ जलेनाभ्युक्ष्यकुर्वीतगुहाजातेतिभाषयन् ॥ ५९ ॥ दैवैपत्रैवशुभगः खड्ग
 स्वङ्गसन्निभः ॥ छिन्धि विघ्नान्महाभागगुहाजातनमोस्तुते ॥ ६० ॥ प्रदानेकृष्णसारस्यमन्त्रोयम्परिकीर्तितः ॥ कृष्ण

सारब्रह्ममूर्तेब्रह्मतेजोविवर्द्धन ॥ ६१ ॥ चतुर्वेदमियं ब्राह्मप्रज्ञान्देहियशोमहत् ॥ तथासरभूजायास्मन्त्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥
 ॥ ६२ ॥ त्वमष्टपादोविंशस्रचन्द्रभागसमुद्भव ॥ अष्टमूर्तेमहाबाहोभैरवाख्यनमोस्तुते ॥ ६३ ॥ यथाभैरवरूपेणवारहोनि
 हतस्त्वया ॥ तथाशरभरूपेणरिपुन्विघ्नान्निप्रदय ॥ ६४ ॥ हरिस्त्वंहंरूपेणयथावहसिचण्डिकाम् ॥ तथाभुभानिमेनित्यव्व
 हुविघ्नौश्रमसूदय ॥ ६५ ॥ त्वंहरिःसिंहरूपेणजगत्प्रत्यहुरुहपिणम् ॥ जघानयेनसत्येनहिरण्यकशिपुंहरन् ॥ ६६ ॥ इत्येवं
 सिंहपूजायाङ्कमउक्तोमयानय ॥ नरेस्वगात्ररुधिरपय्यायंशुणभैरवा ॥ ६७ ॥ पठेच्चैदीयेतमत्योव्वलिन्दद्यात्प्रमशानके ॥ शमशा
 नंहेरुकाख्यन्तत्पुर्व्वम्प्रतिपादितम् ॥ ६८ ॥ कामाख्यानिलयेथैलेओडादौविद्वितक्रमम् ॥ ममरूपंशमशानन्तद्भैरवाख्य
 श्रकथ्यते ॥ ६९ ॥ तत्राङ्गुल्वन्तपःसिद्धौत्रिभागन्तुभविष्यति ॥ पूर्व्वोद्भैरवाख्येतुसमुत्सृष्टिर्नस्यतु ॥ ७० ॥ दक्षिणाङ्गे
 शिरोदद्याद्भैरव्यामुण्डमालया ॥ रुधिरम्पश्चिमाङ्गेतुहेरुकाख्येनियोजयेत् ॥ ७१ ॥ दत्त्वासम्पूज्यतनरव्विसृज्यागमनक्रमे ॥ प्रो
 ठशमशानेषुबलिघ्नेतुबलिदायकम् ॥ ७२ ॥ अन्यत्रापियतोयत्रदीयेतयन्महाबलिः ॥ तत्राप्यन्यत्रचोत्सृज्यछित्त्वान्यत्रशि
 रोमृतम् ॥ ७३ ॥ नियोजयेत्साधकस्तुविसृज्यनविलोकयेत् ॥ सुस्नातस्मन्जन्दीप्तम्पूर्वाङ्कनियताशनम् ॥ ७४ ॥ मांसमैथुनभो
 गयेनहीनंस्त्रकन्दनोक्षितम् ॥ कृत्वोत्तरामुखन्तन्तुतदङ्गेष्वङ्गेदेवताः ॥ ७५ ॥ पूजयेत्तन्तुनाम्नातुदेवतेनचमानुषम् ॥ तद्भस्म

न्धेब्रह्माणन्तन्नासायाश्चमेदिनीम् ॥ ७६ ॥ कर्णयोस्तु तथा काशश्चिह्वायां सर्वतो मुखम् ॥ ज्योतीर्षिनेत्रयोर्विष्णव्देनेयपरिपू
 जयेत् ॥ ७७ ॥ ललाटे पूजयेच्चन्द्रं शक्रन्दक्षिणगण्डतः ॥ वामगण्डे तथा विहङ्गिवायां समवर्तिनम् ॥ ७८ ॥ केशाग्रे निऋतिमध्ये
 भ्रुवोश्चापि प्रचेतसम् ॥ नासामूले तु श्वसनं स्कन्धे चापि धिनेश्वरम् ॥ ७९ ॥ हृदये स पर्परजन्तु पूजयित्वा पठेद्दिदम् ॥ नखद्वयम्
 हाभागसर्वदेवमयोत्तम ॥ ८० ॥ रक्षमांशरणापन्नं स पुत्रपशुबान्धवम् ॥ सरज्यम्मांसहामात्यश्चतुरगसमन्वितम् ॥ ८१ ॥
 रक्षपरित्यजप्राणान्मरणे नियते सति ॥ महातपोभिर्ज्ञानैश्च यज्ञैर्यत्साध्यते सृतम् ॥ ८२ ॥ तन्मे देहि महाभाग त्वश्चापि प्राप्नु
 हि श्रियम् ॥ राक्षसाश्च पिशाश्च वेतालाद्याः सरीसृपाः ॥ ८३ ॥ नृपाश्चरिपवश्चान्येनमान्तेघ्नन्तु त्वत्कृते ॥ त्वत्कण्ठनाल
 गलितैः शोणितैरङ्गसंयुतैः ॥ ८४ ॥ आप्यायस्वात्मवन्मृतवामरणे नियते सति ॥ एवं सम्पूज्य विधिवत्पूज्य तन्त्रैश्च पूज
 येत् ॥ ८५ ॥ पूजिता मत्स्वरूपो यन्दिक्पालाधिष्ठितो भवेत् ॥ अधिष्ठितस्तथान्यैश्च ब्रह्माद्यैः सकलैः सुरैः ॥ ८६ ॥ कृ
 तपापोपिमनजोनिः पाप्मास तु जायते ॥ तस्य निःकलुषस्याशुपीयूषं शोणितम् भवेत् ॥ ८७ ॥ प्रोणाति च महादेवी जग
 न्माता जगन्मयी ॥ सोपिकायम्परित्यज्यमानुषं विरान्मृतः ॥ ८८ ॥ भवेद्गणानामधिपो मयापि बहुसंस्कृतः ॥ इतो
 न्यथा पापपुक्कम्पलमत्र वशायतम् ॥ ८९ ॥ तन्बलिन्न हि दृढाति कामारुघ्यान्यापि नामतः ॥ अन्येषाम्महिषादीनां बली

नामथपूजनात् ॥ ९० ॥ कायोमेथ्यत्वमायातिरक्तङ्गुहातिवैशिवा ॥ अन्येभ्योपिवदेवभ्योयदायत्तुद्रीयते ॥ ९१ ॥
 तदचित्प्रदद्यात्तुपजितायसुरायै ॥ काणम्पङ्कुश्चातिवृद्धरोगिणश्चगलद्वणम् ॥ ९२ ॥ ह्योबंहीनाङ्गमथवाट्टलिङ्गु
 लक्षणम् ॥ श्वित्रिणश्चातिद्विस्वश्चमहापातकिनन्तथा ॥ ९३ ॥ अद्वादशकवर्षीयंशिशुसूतकसंयुतम् ॥ ऊर्द्वसंवत्स
 राश्चापिमहागरुनिपातिनम् ॥ ९४ ॥ बलिर्कर्मणिचेतस्तुवर्ज्येत्यपूजितानपि ॥ पशूनाम्पक्षिणाम्वापिनरणाश्चविशे
 षतः ॥ ९५ ॥ स्त्रियन्नदद्यात्तुबलीन्दत्वानरकमात्तुयात् ॥ सङ्घातबलिदानेषुयोषितम्पशुपक्षिणैः ॥ ९६ ॥ बलिन्दद्या
 न्मानुषीन्तुत्यक्तासङ्घातपूजितम् ॥ नत्रिमासीयकान्यनम्पशुन्दद्याच्छिवाबलिम् ॥ ९७ ॥ नचत्रैपक्षिकान्यनम्प्रदद्या
 द्वैपतत्रिणम् ॥ काणव्यङ्गादिदुष्टन्तुनपशुम्पक्षिणन्तथा ॥ ९८ ॥ देव्यैदद्यात्तथामर्त्यन्तथैवपशुपक्षिणौ ॥ छिन्नलाङ्गुल
 कर्णादीन्भग्नदन्ततथैवच ॥ ९९ ॥ भग्नशङ्खादिकव्वापिनदद्यात्तुक्काचन ॥ नब्राह्मणबलिन्दद्याच्चाण्डालमपिपार्थि
 व ॥ १०० ॥ नोत्सृष्टन्दिजदेवभ्योभूपतेस्तनयन्तथा ॥ रणेनविजितन्दद्यात्तनयंरिपुभूतः ॥ १ ॥ स्वपुत्रम्भ्रातर
 वौपिपितरश्चाविरोधिनम् ॥ विट्पतिश्चनदद्यात्तुभागिनेश्चमातुलम् ॥ अनुकान्नापिदद्यात्तुतथाज्ञातान्मगद्विजान् ॥ २ ॥
 उक्तालाभेप्रदद्यात्तुगर्भश्चोष्टमेवच ॥ लाभेन्येषान्नवितरेद्याद्यमष्टङ्गुरन्तथा ॥ ३ ॥ सम्पूज्यविधिवन्मर्त्यम्पशुम्प

क्षिणेमेववा ॥ संछिन्नश्चापिमन्त्रेणमन्त्रैणैवनिवेदयेत् ॥ ४ ॥ नारंमत्यशिरोरक्तदेव्याःसम्याङ्घ्रिवेदयेत् ॥ छागन्तुवाम
 तोदद्यान्माहिषव्यितरेत्पुः ॥ ५ ॥ पाक्षिणव्यामतोदद्यादग्रतोदेहशोणितम् ॥ क्रव्यादानाम्पशनान्तुपक्षिणान्तुशिरोऽसू
 जम् ॥ ६ ॥ वामेनिवेदयेत्पार्श्वजलजानाश्चसर्वशः ॥ कृष्णसारस्यकूर्मस्यखड्गस्यशशकस्यच ॥ ७ ॥ ग्राहाणामथमत्स्या
 नामग्रएवनिवेदयेत् ॥ सिंहस्यदक्षिणेदद्यात्खड्गिनोऽपिचदक्षिणे ॥ ८ ॥ पृष्ठदेशेनदद्यात्तुशिरवारुधिरव्वलेः ॥ नेवेद्यन्द
 क्षिणेवामेपुरतो नतुष्टुतः ॥ ९ ॥ दीपन्दक्षिणतोदद्यात्पुरतोवानवामतः ॥ वामतस्तुतथाधूपमग्रेवानतुदक्षिणे ॥ १० ॥ निवे
 दयेत्पुरोभागगन्धम्पुष्पञ्चभूषणम् ॥ मण्डलेचेन्मध्यभागेवामदक्षादिपूर्ववत् ॥ ११ ॥ मदिराम्पृष्ठतोदद्यादन्यत्पानन्तु
 वामतः ॥ अवश्यव्यिहितयैत्रमद्यन्तत्रद्विजःपुनः ॥ १२ ॥ नारिकेलजलकौस्येताम्रेवाविसृजेन्मधु ॥ नापद्यपिद्विजोमद्यङ्क
 दाचिद्विसृजेदपि ॥ १३ ॥ ऋतेपुष्पासवादुक्तागृञ्जनाद्वाविशेषतः ॥ राजपुत्रस्तथामात्यःसचिवःसौतिकादयः ॥ दद्यान्नेर्बलि
 म्भूपसम्पत्त्याविभयायच ॥ १४ ॥ नृपाननमतेमर्त्यन्ददत्पापमवाप्नुयत् ॥ उपह्वरेणेवापियथेच्छव्यितरेन्नरः ॥ १५ ॥ यःकश्चि
 द्राजपुरुषोनान्यस्त्वपिकदाचन ॥ बलिदानदिनात्पूर्ववन्दिद्वसेतुबलिन्नरम् ॥ १६ ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रेणदेवीसूक्तनयेनच ॥
 गन्धद्वारेत्यनेनापिखड्गशोषेनिधायच ॥ १७ ॥ तस्मिन्नखड्गेसुगन्धादिदत्वातेनाधिवासयेत् ॥ गन्धादिकन्तुखड्गस्थङ्गलेतस्य

प्रदापयेत् ॥ १८ ॥ अम्बेऽम्बिकेतिमन्त्रेणरौद्रेणभैरवस्यच ॥ एवन्तुसंस्कृतमत्येद्वीरक्षरितव्वलिम् ॥ १९ ॥ नतस्य
 व्याधयश्चापिक्षन्नतारजनौनच ॥ नसूतकन्दूषयेत्तज्ज्ञात्युत्पत्तिमृतादिकम् ॥ १२० ॥ छिन्नन्नरस्यशीर्षन्तुपतितथ्यत्रय
 त्रच ॥ यक्षुभश्चाशुभव्यौपिपश्वादीनाश्चतच्छृणु ॥ २१ ॥ छिन्नांशिरस्तथैशान्यान्नारन्दिदृश्यथाक्षसे ॥ पतितंराज्यहानिश्च
 विनाशश्चविनिर्दिशेत् ॥ २२ ॥ पूर्व्याग्निगाम्यवारुण्यवायव्यादिगतङ्कमात् ॥ श्रियम्पुष्टिस्मयंलाभमुत्त्रलाभान्धनन्तथा
 ॥ २३ ॥ क्रमाद्विनिर्दिशेन्नारच्छिन्नशीर्षन्तुभैरव ॥ उत्तरादिक्रमादेवमहिषस्यापिमस्तकः ॥ २४ ॥ पतितोवायुकाष्ठा
 न्तच्छुचयेद्यच्छृणुष्वतत् ॥ भाग्यहानिस्तथैश्वर्य्यव्यित्तरिपुजयम्भयम् ॥ २५ ॥ राज्यलाभंश्रियश्चापिक्रमाद्विद्विभैरव ॥
 पशूनाश्चैवसर्वेषाञ्छागादीनामशेषतः ॥ २६ ॥ एवमफलङ्कमाद्विद्यादृतेजलभवाण्डजौ ॥ जलजानाम्पक्षिणान्तुयाम्यनैर्ऋ
 त्ययोर्भयम् ॥ २७ ॥ अन्यत्रतुश्रियन्दद्यात्पतितंशातितंशिरः ॥ यःस्यात्कटकटाशहोदन्तानाञ्छिन्नमस्तके ॥ २८ ॥ नराणा
 म्पशुपक्ष्यादिग्राहादीनाश्चरोगदः ॥ लोतकश्चक्षुषोर्जातयथ्यदिश्रवतिमस्तके ॥ २९ ॥ छिन्नरस्यराज्यस्यतदाहानिर्व्य
 निर्दिशेत् ॥ माहिषमस्तकेनेत्राद्यदिश्रवतिलोतकम् ॥ १३० ॥ छिन्नेनिवेदितवैशिष्ट्यमप्यनुत्तदादिशेत् ॥ अन्येषामथप
 श्चादिबलीनांशिरसोर्दितात् ॥ ३१ ॥ निर्गतच्छातकन्धत्तेपराद्गीतिङ्गदन्तथा ॥ हसतिछिन्नशीर्षश्चेन्नारस्यात्तुरिपुक्षयम्

॥३२॥ श्रीवृद्धिरायुषोवृद्धिःसदादातुरसंशयः ॥ यद्यद्वाक्यन्निगदतितथाभवतिचाचिरात् ॥३३॥ हङ्काराद्राज्यहानिःस्यात्खले
 ष्मश्रवाच्चपञ्चताम् ॥ देवानाथ्यैदिनामानिभाषतेछिन्नमस्तकः ॥३४॥ विभूतिमतुलाम्बिद्यात्पण्मासाभ्यन्तरेतदा ॥ रुधिरा
 दानकालेतुसकृन्मन्त्रेयदिश्रवेत् ॥३५॥ कायन्तदायश्चोर्ध्ववैदातुःस्यान्मरणन्तदा ॥ आक्षेपाद्वामपादस्यमहारोगःप्रजाय
 ते ॥ अन्यदाक्षेपचलनैःकल्याणमुपजायेते ॥३६॥ माहिषस्यतुरक्तस्यमानुषस्यतुसाधकः ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्यान्तुकिञ्चिदु
 दृत्यभूतले ॥३७॥ महाकौशिकमन्त्रेणनिःक्षिपेद्वलिमुत्तमम् ॥ देवेभ्यःपूतनादिभ्योनैर्ऋत्यान्दिशिपूव्वतः ॥३८॥ महिषःप
 ञ्चवर्षीयःपञ्चविंशतिवर्षिकः ॥ बलिर्द्वयोनरोदेव्यैतस्यरक्तन्तुभूतये ॥३९॥ नेत्रबीजत्रयङ्कामबीजंहन्ताप्रजापतिः ॥ वह्नि
 बीजङ्कुटस्वराभ्यांसंस्पृक्तश्चतथापरः ॥१४०॥ सएवैतास्तथैतावदादिवर्गान्तसय्युतः ॥ षष्ठस्वरशिखाबिन्दुश्चन्द्रयुक्तस्त
 थापरः ॥४१॥ द्वित्रांसिकाबीजकान्तःकौशिकीत्यभिमन्त्रणम् ॥ एषबलिःस्वाहेतिमन्त्रोयङ्कौशिकीस्मृतः ॥४२॥ नृ
 पौर्वैरिबलिन्दद्यात्खड्गममंत्र्यपूव्वतः ॥४३॥ महिषाञ्चाथछागव्वावरिनाम्नाभिमन्त्र्यच ॥ सूत्रेणवदनेबद्धत्रिधातस्यतु
 मन्त्रकैः ॥४४॥ छित्वातस्योत्तमाङ्गन्तुदेव्यैदद्यात्प्रयत्नतः ॥ यदायदारिपोवृद्धिबलिदानंतदापरम् ॥४५॥ दद्यात्तदाशिर
 च्छित्त्वारिपोस्तस्यक्षयायच ॥ प्राणप्रतिष्ठाश्चरिपोःकुर्यात्तस्मिन्यशावथ ॥४६॥ तस्मिन्क्षीणेरिपोःप्राणाःक्षीयन्तेविप्रदा

युताः ॥ आदौ विरुद्धरूपाणि चण्डिकेततः परम् ॥ ४७ ॥ वैरिणन्वमकश्चेति या होत्यामोदितम्पनः ॥ वह्निभार्याततः पश्चात्
 तत्खड्गमन्त्रप्रकीर्तितम् ॥ ४८ ॥ स्वयं सर्वरीयोद्वाष्टितामिमपशुरूपिणम् ॥ विनाशय महामारिस्पर्शस्वाद्यखादय ॥ ४९ ॥
 इत्यनेन तु मन्त्रेण बलेः शिरसि पुष्पकम् ॥ दद्यात्ततस्तद्रुधिरन्ध्रक्षराभ्यां निवेदयेत् ॥ ५० ॥ महानवम्यां शरदियद्येव नदीयते
 बलिः ॥ तदा तदष्टाङ्गमैव म्मांसं हांसमाचरेत् ॥ ५१ ॥ दुर्गा तन्त्रेण मन्त्रेण प्रणीते दहने शुचौ ॥ एवन्दत्वा बलिमन्योरिपुक्ष
 यमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ नाभेरधस्ताद्रुधिरस्पृष्टभागस्य च श्रिये ॥ स्वगात्ररुधिरन्दद्यान्न कदाचन साधकः ॥ ५३ ॥ नोष्ठस्य
 चिबुकस्यापि नेन्द्रियाणां श्रमानवः ॥ कण्ठाधो नाभितश्चोर्द्धम्बाहोः पाणिमते तथा ॥ ५४ ॥ प्रदद्याद्रुधिरङ्कृतान्नातिकुर्याच्च
 साधकः ॥ गण्डयोश्च ललाटस्य भ्रुवोर्मध्यस्य शोणितम् ॥ ५५ ॥ कर्णाग्रस्य च बाहोश्च तलयोरुदरस्य च ॥ कण्ठतो नाभि
 तश्चोर्द्धं हृद्भागस्य तस्ततः ॥ ५६ ॥ पार्श्वयोश्चापि रुधिरन्दुर्गायै विनिवेदयेत् ॥ नगुल्फतोऽसृक्प्रदद्यान्न जत्रौ नापि वल्क
 तः ॥ ५७ ॥ न च रोगबिलादङ्गान्नान्यघाताच्च भैरव ॥ तदर्थं च कृताघातो ह्यस्स श्रद्धाक्षुब्धमानसः ॥ ५८ ॥ श्रुतेरक्तम्प्रद
 द्यात्तु पद्मपुष्पस्य पत्रके ॥ सौवर्णे राजते कांश्ये लोहफाले च वानरः ॥ ५९ ॥ निधाय देव्यै दद्यात्तु तद्रक्तमन्त्रपूज्यकम् ॥
 खननञ्क्षुरिकाखड्गं सङ्कुलादि यदस्त्रकम् ॥ ६० ॥ घातेन बृहदस्त्रस्य महाफलमवाप्नुयात् ॥ पद्मपुष्पस्य पत्रन्तु यावद्ब्रूहीति

शोणितम् ॥ ६१ ॥ तत्प्रमाणेचतुर्भागाधिकंरक्तनुसाधकः ॥ नकदाचित्प्रदद्यात्तुनाङ्गच्छेदमथाचरेत् ॥ ६२ ॥ यःस्वहृदयस
 आतमांसम्माषप्रमाणतः ॥ तिलमुद्गप्रमाणाद्वादेव्यैदद्यात्तुभाक्तितः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरेतस्मात्काममिष्टमवाप्नुयात् ॥ बा
 ह्वोस्तुस्कन्धयोव्यापियोदद्यादीपवर्तिकाम् ॥ ६४ ॥ हृदयेवास्नेहपात्रविविनाभक्त्यातुसाधकः ॥ क्षणमात्रेणतदीयप्रदानस्यफ
 लंशृणु ॥ ६५ ॥ भुक्ताचविपुलान्भोगान्देवीगेहेयदृच्छया ॥ कल्पत्रयन्तुसंस्थायसाव्वर्भौमोनापोभवेत् ॥ ६६ ॥ महिषस्यशि
 रच्छन्नंसप्रदीपंशिवापुनः ॥ हस्ताभ्यायैःसमादायअहोरात्रन्तुतिष्ठति ॥ ६७ ॥ सचिरायुःपुतमार्त्तिरिहभुक्कामनोरमान् ॥
 भोगानन्तेमद्गृहेगोगणानामधिपोभवेत् ॥ ६८ ॥ नरस्यशीर्षमादायसाधकोदक्षिणेकरे ॥ वामेनशौधिरम्पात्रङ्गुहोत्वानिशिजा
 ग्रतः ॥ ६९ ॥ यावद्भ्रात्रंस्थितोमर्त्योराजाभवतिचेहवै ॥ मृतेममगृहम्प्राप्यगणानामधिपोभवेत् ॥ ७० ॥ क्षणमात्रबली
 नायैःशिरोरक्तङ्कुरद्वये ॥ गृहीत्वचिन्तयेद्द्वीम्पुरस्तिष्ठतिमानवः ॥ ७१ ॥ सकामानिहसम्प्राप्यदेवीलोकेमहीयते ॥ महा
 मायेजगन्नाथेसर्वकामप्रदायिनि ॥ ७२ ॥ ददामिदेहरुधिरंप्रसीदवरदाभव ॥ इत्युक्त्वामलमन्त्रेणनतिपूर्वम्बिचक्षणः
 ॥ ७३ ॥ स्वगात्ररुधिरन्दद्यान्मानवःसिद्धसन्निभः ॥ येनात्ममांससत्येनददामीश्वरिभूतये ॥ ७४ ॥ निर्व्याणन्तेनसत्येनदे
 हिर्हैनमोनमः ॥ इत्यनेनतुमन्त्रेणस्वमांसंविर्तेरुद्धः ॥ ७५ ॥ सौभाग्यंसुखसम्पन्नम्प्रदीपम्परमंरुचिः ॥ दीपयेन्मांसमि

हजं दीपं चोद्भातमानमो नमः ॥ ७६ ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण दीपं दद्याद्विचक्षणः ॥ महानवम्यां शरदिरात्रौ स्कन्धविशाखयोः ॥ ७७ ॥
यवचूर्णमयङ्कुत्वारिपुंमन्यमेव वा ॥ शिरशिच्छत्वा बलिन्दद्यात्कृत्वा तस्य तु मन्त्रतः ॥ ७८ ॥ अनेनैव तु मन्त्रेण खड्गु नामान्य
यन्ततः ॥ रक्तङ्गिलिकिलीघोरघोराधारविहिंसकः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मा शिष्याम्बिका शिष्यममकश्चारिसतम् ॥ मान्तो विसर्गसहितः
स च बिन्दुयुतो परः ॥ ८० ॥ शिरशिच्छत्वा बलिन्दद्यात्कृत्वा तस्य तु मन्त्रतः ॥ अनेनैव तु मन्त्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥ ८१ ॥ ब्रह्माग्नि
योगचन्द्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥ फडन्तो बलिपुत्रोक्तः खड्गस्कन्दविशाखयोः ॥ ८२ ॥ रक्तद्रवैः शोचयित्वा कृत्रिमन्तं बलि
रिपुम् ॥ कुचन्दनस्य तिलकच्छलाटो विनिवेश्य च ॥ ८३ ॥ रक्तमाल्यां बरङ्कुत्वारि रक्तवस्त्रधरन् तथा ॥ कण्ठे बध्वा रक्तसूत्रैर्ना
भौशल्यश्च कृत्रिमम् ॥ ८४ ॥ दत्त्वोत्तरशिरस्कन्धङ्कुत्वा खड्गे न छेदयेत् ॥ शिरस्तस्य ततो दद्यात्स्कन्दमन्त्रेण मन्त्रितम् ॥ ८५ ॥
चतुर्दशस्वराग्निभ्यां सम्पृक्तः स्यात्पुनरुत्तरः ॥ ८६ ॥ स्कन्दस्य मूलमन्त्रो यन्ते
नतस्मै बलिं सृजेत् ॥ चतुर्दशस्वराग्निभ्याम्पञ्चितीयन्तु पर्ववत् ॥ ८७ ॥ प्रोक्तो विशाखमन्त्रो यन्तेन तस्मै बलिं सृजेत् ॥ कुटि
लाक्षौ कृष्णपिङ्गवर्णौ रक्तङ्गधारिणौ ॥ ८८ ॥ त्रिशूलङ्कुरवालश्च पाणिभ्यान्दक्षिणे तथा ॥ विभ्रतौ नृकपालश्च कर्तृकश्चापि
वामतः ॥ ८९ ॥ त्रिनेत्रो नरमुण्डानाम् लामुरसि विभ्रतौ ॥ विकटौ दशनैर्भूमिगणे शोभां द्वारपालौ ॥ ९० ॥ ध्यानेन

चिन्तयेद्द्व्याः पुरतः संस्थितौ सदा ॥ चैत्रे मासि सिते पक्षे चतुर्दश्या ब्विशेषतः ॥ ९१ ॥ बलिभिर्महिषैश्छागैर्मांश्च भैरव
 रूपिणम् ॥ तोषयेन्मधुभिर्मांसैस्तेन तुष्याम्यहं सुत ॥ ९२ ॥ चण्डिका बलिदाने तु ब्रह्मः शीर्षश्च लेन च ॥ अभिषिच्य तु म
 न्त्रेण मूलैर्नैव निवेदयेत् ॥ ९३ ॥ ईषत्प्राणान्तु बहुधा च लितम्पूव्यमर्चितम् ॥ वीक्षेत्कापसमृद्धिन्तु सिद्धिभावश्च साधकः
 ॥ ९४ ॥ सितप्रेतोरथ स्तेयव्यगैर्गपीठस्य सन्निभः ॥ ध्यायाम्यस्मिन्महामाये सिद्धिभोग्ययेत नमः ॥ ९५ ॥ अनेनाम
 न्त्रितं शीर्षं चिच्छेदयेत् ॥ तत्कार्यस्य तदा सिद्धिरसिद्धिस्तु विपर्ययात् ॥ ९६ ॥ एवन्ददद्वलिम्बीरो यथोक्तविधिना मु
 ना ॥ बलिदानादेव चतुर्वर्गमाप्नोत्यसंशयम् ॥ ९७ ॥ एवं बलिप्रदानस्य क्रमेण रूपन्तथैव च ॥ कथितोरुधिराध्याय उपचा
 राञ्छृणुष्व मे ॥ ९८ ॥ इति कालिकापुराणे बलिदानविवरणं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ श्रीभग
 वानुवाच ॥ उपचारान्प्रवक्ष्यामि शण्डोऽश्वमेध ॥ यैः सम्यक्तुष्यते देवी देवोप्यन्यो हि भक्तिः ॥ १ ॥ आसनमत्रथ
 मन्दद्यात्पौण्यन्दारवमेव वा ॥ वास्त्रव्याचार्मणङ्कौ शम्भुलस्योत्तरे सृजेत् ॥ २ ॥ यदेव दीयते पद्मे मण्डलस्य तदुत्सृजे
 त् ॥ वाक्पुष्पतोयैः कुसुमैर्विवनाय छादकम् भवेत् ॥ ३ ॥ पद्मस्य तद्वहिर्देशद्वारादौ विनिवेदयेत् ॥ अर्घ्यं पादौ च चमनं स्ना
 नीयन्नेत्ररञ्जनम् ॥ ४ ॥ मधुपर्कश्च गन्धश्च पुष्पमपद्मं विनिवेदयेत् ॥ प्रतिमासु च यद्योग्यं गात्रे दातुं श्रुतं तन्नौ ॥ ५ ॥ दद्यादयो

ग्यम्परतोनेवेधभोजनादिकम् ॥ पौष्ण्यासवथ्यद्विहित्यस्यतद्यदिगर्भकम् ॥ ६ ॥ निवेदयेत्तदापद्मोविपुलं द्वारि चोःसृजे
 त् ॥ पौष्ण्यम्पुष्पौघरचितङ्कुशसूत्रादिसथ्यैतम् ॥ ७ ॥ अतिप्रीतिकरन्देव्यामप्यन्यस्यभैरव ॥ यज्ञकाष्ठसमुद्भूतमास
 नम्सृणंशुभम् ॥ ८ ॥ नोद्यायन्नातिविस्तीर्णमासनव्यनियोजयेत् ॥ अन्यद्वारुभवापि दद्यादासनमनुत् ॥ ९ ॥ सकण्ट
 कङ्क्षीरयुतन्दारुसारविवर्जितम् ॥ चैत्यभसानसंभूतवर्जयित्वाविभीतकम् ॥ १० ॥ वल्कलङ्कोषजम्फालवैखमेतत्रयम्
 तम् ॥ रोमजकम्बलञ्चैतदेनतुचतुष्टयम् ॥ ११ ॥ अनेनरचितन्दद्यादासनञ्चेष्टभूतये ॥ वस्त्रेषुकम्बलंशस्तमासनन्देवतु
 ये ॥ १२ ॥ राङ्कवज्रार्मणंश्रेष्ठुन्दारुखञ्चन्दनोद्भवम् ॥ यच्चासनङ्कुशमयन्तदासनमनुत्तमम् ॥ १३ ॥ सर्वेषामपि देवाना
 मृषीणाञ्चयतात्मनाम् ॥ योगपीठस्य सदृशमासनंस्थानमुच्यते ॥ १४ ॥ आसनस्यप्रदानेनसौभाग्यम्मुक्तिमाप्नुयात् ॥
 शर्व्वरौरोहितोरामोन्यङ्कुरङ्कुशशोरुः ॥ १५ ॥ एणश्चहरिणश्चेतिमृगानवविधामताः ॥ हरिणश्चापिविज्ञेयः यश्चभेदोत्रभैरव
 ॥ १६ ॥ ऋष्यःखड्गेरुश्चैवपृषतश्चमृगस्तथा ॥ एतेबलिप्रदानेषुचर्मदानेषुकीर्तिताः ॥ १७ ॥ सर्वेषान्तैजसानाञ्चआ
 सनंश्रेष्ठमुच्यते ॥ आयसव्यैर्जयित्वातुकांस्यशीशकमेववा ॥ १८ ॥ शिलामधम्मणिमयन्तथारत्नमयम्मतम् ॥ आसनन्दे
 वताभ्यस्तुभुतैर्मृत्यैसमत्सृजेत् ॥ १९ ॥ अत्रैवसाधकानाञ्चआसनंश्रेणभैरव ॥ यत्रासीनःपूजयैस्तुसर्व्वसिद्धिमवाप्नु

यात् ॥ २० ॥ ऐन्धनश्चामर्णवैखन्तैजसश्चतुष्टयम् ॥ आसनंसाधकानाञ्चसततम्परिकीर्तितम् ॥ २१ ॥ तत्सर्व्वम्मास
 नंशस्तम्पूजाकर्मणिसाधके ॥ नयथेष्टासनोभ्यात्पूजाकर्मणिसाधकः ॥ २२ ॥ काष्ठादिकासनङ्कुर्यात्सतमेवसदाबुधः ॥
 चतुर्विंशत्यङ्गुलेनदीर्घङ्काष्टासनम्मतम् ॥ २३ ॥ षोडशाङ्गुलविस्तीर्णमष्टायच्चतुरङ्गुलम् ॥ षडङ्गुलव्यैक्युक्तान्नोच्छ्रितञ्चा
 तआचरेत् ॥ २४ ॥ पूर्व्वोक्तवैज्जयेद्वज्ज्यमासनम्पूजनेष्वपि ॥ वक्षन्दिहस्तान्नोदीर्घसाद्दहस्तान्नविस्तृतम् ॥ २५ ॥
 नय्यङ्गुलान्तथोछायंपूजाकर्मणिंसंश्रयेत् ॥ यथेष्टश्चामर्णङ्कुर्यात्पूर्व्वोक्तंसिद्धिदायकम् ॥ २६ ॥ षडङ्गुलाधिकङ्कुर्या
 न्नोछितञ्चकदाचन ॥ काम्बलश्चामर्णशैलंमहामायाप्रपूजने ॥ २७ ॥ प्रशस्तमासनम्प्रोक्तङ्कामाख्यायास्तथैवच ॥
 त्रिपुरायाश्चसततंविष्णोश्चापिकुशासनम् ॥ २८ ॥ बहुदीर्घम्बहुछायन्तथैवबहुविस्तृतम् ॥ दारुमिसिमम्प्रोक्तमश्मा
 पिसर्व्वकर्मणि ॥ २९ ॥ पृथक्पृथक्कल्पयेत्बहिर्द्वारिस्तथासनम् ॥ नपत्रमासनङ्कुर्याकदाचिदपिपूजने ॥ ३० ॥
 नप्राण्यङ्गुलसमद्भूतमस्थिजंद्विरदाहते ॥ मातङ्गदन्तसञ्जातङ्गामिकेष्वासनञ्चरेत् ॥ ३१ ॥ चार्म्मपूव्वोदितङ्गुल्यन्तथाग
 न्धमगस्यच ॥ सलिलेयदिकुर्व्वीतिदेवतानाम्प्रपूजनम् ॥ ३२ ॥ तत्राप्यासनआसीनोद्यितस्तुक्तदाचन ॥ तोयेशिला
 मयङ्कुर्यादासनङ्केशमेववा ॥ ३३ ॥ दारवन्तैजसव्वोपिनान्यदासनमाचरेत् ॥ आसनारोपसंस्थानंस्थानाभावेतुपूजकः ॥

॥ ३४ ॥ आसनङ्कल्पित्वातुमनसापूजयेज्जले ॥ यद्यासितुशसंस्थानविविधतेतोयमध्यतः ॥ ३५ ॥ अन्यत्रवातदास्थि
 त्वादेवपूजांसमाचरेत् ॥ इत्येतत्काथितम्पुत्रपूज्यपूजकसङ्गतम् ॥ ३६ ॥ आसनम्पाद्यमधुनाशणवेतालभैरव ॥ पाद्यार्थमु
 दकम्पाद्यङ्गेवलन्तोयमेवतत् ॥ ३७ ॥ ततैजसेनपात्रेणशङ्खेनापिप्रदापयेत् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांसंस्थानम्पाद्यमिष्य
 ते ॥ ३८ ॥ तदासनोत्तरंदद्यान्मूलमन्त्रेणसर्वतः ॥ कशपुष्पाक्षतैश्चैवसिद्धार्थैश्चन्दनैस्तथा ॥ ३९ ॥ तोयैर्गन्धैर्यथालब्धै
 रर्घन्दद्यात्तुसिद्धये ॥ अर्घ्येणलभतेकामानर्घ्येणलभनर्धनम् ॥ ४० ॥ पुत्रायःसुखमोक्षाणिदानादर्घ्यस्यैवलभेत् ॥ नदद्याद्वा
 स्करायाध्यशङ्खतोयैर्विवक्षणाः ॥ ४१ ॥ तथानशुक्तिपात्रेणविष्णवर्ध्यान्निवेदयेत् ॥ दद्यादाचमनीयन्तुसगन्धिसलिलैःशु
 भैः ॥ ४२ ॥ कर्पूरवासितैर्वर्वापिकृष्णागुरुविधिपितैः ॥ यथातथासगन्धैर्व्याघ्रसन्त्रैःफेनवर्जितैः ॥ ४३ ॥ ततैजसेनपात्रेणश
 ङ्खेनापित्यदापयेत् ॥ उदकन्दीयतेयत्तुप्रसन्नफेनवर्जितम् ॥ ४४ ॥ आचमनायदेवैभ्यस्तदाचमनमुच्यते ॥ केवलन्तो
 यमात्रेणतद्वादद्यान्नमिश्रितम् ॥ ४५ ॥ वासितन्तुसगन्धादौःकर्तव्यम्यदिलभ्यते ॥ आयुर्व्वल्यैशोवादिप्रदायाचमनीयक
 म् ॥ ४६ ॥ लभतेसाधकोनित्यङ्कामाश्चैवयथोत्थितान् ॥ दधिसर्पिजलक्षौद्रांसितातामिश्रपञ्चभिः ॥ ४७ ॥ प्रोच्यतेमधुपर्क
 स्तुसम्बद्धोघतुष्टयो ॥ जलन्तुसर्वतःस्वल्पसितादधिघृतंसमम् ॥ सर्वैभ्यश्चाधिकंक्षौद्रमधुपर्कप्रयोजयेत् ॥ ४८ ॥ तदद्यात्का

स्यपात्रेणरैकमश्वेतमयेनवा ॥ ज्योतिष्ठोमाश्वमेधादौपूर्वचेष्टेचपूजने ॥४९॥ मधुपक्कःप्रतिष्ठोयंसब्धदेवौघतुष्टिदुः ॥ धर्मा
 र्थकाममोक्षाणांसाधकःपरिकीर्तितः ॥५०॥ मधुपक्कःसौरुयभोग्यतुष्टिपुष्टिप्रदायकः ॥ पिष्टातकोथकस्तूरीरोचनङ्कुडुमन्त
 था ॥५१॥ गुडःक्षोद्रम्पञ्चगव्यंसर्वाषधिगणस्तथा ॥ सितानिर्णेजनन्तैलंस्निग्धस्नेहेनतत्तिलाः ॥५२॥ प्रान्तेतोयमितिप्रो
 कंस्नानीयङ्कल्पकोविदैः ॥ स्वर्णरत्नोदकैश्चैवकर्पूराद्यधिवसित् ॥५३॥ तैजसैःकांश्यपात्रैर्वाशङ्कुर्वीतन्निवेदयेत् ॥ मण्ड
 लेकेशरेदयमादित्यप्रतिमासुच ॥५४॥ शिवलिङ्गेतथामोगेपीठेदेवतनौतथा ॥ सद्यःस्निग्धेमृन्मयेवासर्पिसिन्दूरजेतथा
 ॥५५॥ श्रीचन्दनप्रतिष्ठेवालेपयेत्प्रतिमातनौ ॥ अन्तिकस्थापितेखड्गेस्नापयेद्वर्पणेथवा ॥५६॥ एवन्दद्यात्स्नानीयम्महादे
 व्यैविशेषतः ॥ रविविष्णुशिवेभ्योवायत्रतत्रपूजने ॥५६॥ पूजकःस्नानदानानुचिरायुरुपजायते ॥ सम्यक्स्नानप्रदानात्तु
 कल्पान्तंस्वर्गभागभवेत् ॥५७॥ यदेवदीयतेपाद्याङ्गपुष्पादिकन्तथा ॥ उपचारैस्तथासर्वानर्घ्यपात्राहितैर्जलैः ॥५८॥
 अमृतीकरणाद्यैस्तुसंस्कृतैस्त्वभिषिच्यतैः ॥ प्रदद्यादिष्टदेवेभ्योगृह्णातिचततःस्वयम् ॥५९॥ अर्घ्यपात्राणितैस्तौर्यैर्व्विनाय
 द्विनिवेदनम् ॥ दीयतेचेष्टदेवेभ्यसर्वन्तन्निष्फलम्भवेत् ॥६०॥ रागाल्लोभात्प्रमादाद्वाह्यर्घ्यम्पात्रामृतीकृतम् ॥ तोयंश्रुतं
 स्यात्पात्रात्तुपुनःकुर्यात्तदामृतम् ॥६१॥ स्वल्पावशेषतोयेतुपात्रस्थस्यमृतीकृते ॥ तत्रान्यदुदकन्दद्यात्तेनैवासृतम्भवेत् ॥

॥ ६२ ॥ बहूनि यदि पुष्पाणि मालावाप्रचुरायदि ॥ दीयन्ते चार्घ्यपात्रस्यैर्जलैः संसिच्य चोत्सृजेत् ॥ ६३ ॥ अन्यतोऽर्थेऽर्थदत्सु
 छमर्घ्यपात्रास्थितैरैः ॥ तन्न गृह्णातीष्टदेवोदन्तविविधशतैरपि ॥ ६४ ॥ संस्कृते त्वर्घ्यपात्रे तु न वस्तिः प्रतिपत्तिभिः ॥ तिष्ठन्ति
 सर्वतीर्थानि पीयूषाणि च सर्वतः ॥ ६५ ॥ तस्मात्तत्र स्थितैस्तोयैरभ्युक्ष्योपचरान्त्सृजेत् ॥ न योग्यमर्घ्यपात्रेषु निधाय विनि
 वेदयेत् ॥ ६६ ॥ इदन्तैर्भरवत्रोक्तं षड्भैरैव वासनादिकम् ॥ वस्त्रादिदशवक्ष्यामि शणविज्ञानद्वये ॥ ६७ ॥ इति श्रीकालिकापु
 राणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ काष्पासङ्कुम्बलव्वालकङ्कोषजव्वस्त्रमिष्यते ॥ त
 त्पुर्व्वम्पूजयित्वैव मन्त्रैर्देवाय चोत्सृजेत् ॥ १ ॥ निर्दशम्मलिनञ्जीणि छिन्नझात्रावलिङ्गितम् ॥ परकीयं ह्याखुदं दुष्टं सचीविद्धन्त
 शोषितम् ॥ २ ॥ उत्तकेशविविधैस्तश्च श्लेष्ममन्त्रादिदूषितम् ॥ प्रदाने देवताभ्यश्च देवैर्विष्ये च कर्मणि ॥ ३ ॥ वर्जयेत्स्वोपयौ
 गेन यज्ञादवुपयोजने ॥ उत्तरीयोत्तरासङ्गैर्निचोलोमोदचेलकः ॥ ४ ॥ परिधानञ्च पञ्चैतान्यस्य तानि प्रयोजयेत् ॥ शण
 वस्त्रान्निशारञ्च तथैवातपवारणम् ॥ ५ ॥ चण्डातकन्तथादृश्यम्पञ्चस्यूतान्यदुष्टये ॥ पताकाध्वजकुण्डादौ स्यूतव्वस्त्रप्रयोजयेत्
 ॥ ६ ॥ अन्यत्रावरणादौ च तद्विनाशस्य तेन तत् ॥ रक्तङ्कशैयवस्त्रश्च महादेव्यै प्रशस्यते ॥ ७ ॥ पीतन्तथैव कौशेयव्वा
 सुदेवाय चोत्सृजेत् ॥ रक्तन्तु कम्बलन्दद्याच्छिवाय परमात्मने ॥ ८ ॥ विचित्रं सव्वदेव्ये देवीभ्यां शुभ्रिवेदयेत् ॥ काष्पा

संसर्वतोभद्रदद्यात्सर्व्वेभ्यएवच ॥ ९ ॥ नैकान्तरकन्दद्यात्तुवासुदेवायचैलकम् ॥ तथानैकान्तरकन्तुशिवायविनिवेदय
ते ॥ १० ॥ नीलीरक्ततुयद्वस्त्रन्तत्सर्व्वत्रविवर्जितम् ॥ देवैप्रेत्येवोपयोगेवज्जयेत्तुविवक्षणः ॥ ११ ॥ नीलीरक्तम्प्रमादात्तुयो
दद्याद्विष्णेवैबुधः ॥ निष्फलातस्यतत्पूजातदाभवतिभैरवा ॥ १२ ॥ विचित्रेवासिपुनर्लभनीलीविरञ्जितम् ॥ वस्त्रन्दद्यान्नमां
देवैरनान्यस्मैतुकदाचन ॥ १३ ॥ द्विपदाम्ब्राह्मणोयद्वहोषानाव्वासोयथा ॥ तथाभूषणवर्गेषुवस्त्रमुत्तममुच्यते ॥ १४ ॥
वस्त्रेणजीयतेलजावस्त्रेणहीयतेत्वयम् ॥ वस्त्रात्स्यात्सर्व्वतःसिद्धिश्चतुर्व्वर्गप्रदञ्चतत् ॥ १५ ॥ वस्त्रान्तैकथितम्पुत्रसर्व्वप्री
तिप्रदायकम् ॥ भोग्यंभूषोत्तमन्नित्यम्भूषणानिशण्डमे ॥ १६ ॥ किरीटश्चशिरोरत्नङ्गुलञ्चललाटिका ॥ तालपत्रञ्चहार
श्चैवैवयकमथोम्मिका ॥ १७ ॥ प्रालम्बिकारत्नसूत्रमुत्तङ्गोत्तर्क्षमालिका ॥ पार्श्वद्योतोनखद्योतोद्यङ्गुलीच्छादकस्तथा ॥
॥ १८ ॥ जूटालकम्बम्माणवकोमूर्द्धतारातलन्तिका ॥ अङ्गदोबाहुवलयःशिखाभूषणलिङ्गिनः ॥ १९ ॥ प्रागण्डबन्धमुद्गा
सनाभिपूरोथमालिका ॥ सप्तकीशङ्कुलश्चैवदन्तपत्रञ्चकर्णकः ॥ २० ॥ उरुसूचं वनीवीचमुष्टिवद्दम्प्रकोर्णकं ॥ पादाङ्गद्वन्द्वंसक
श्चनूपरञ्चद्विघटिका ॥ २१ ॥ सुखपण्डमितिप्रोक्ताअलङ्काराःसुशोभनाः ॥ चत्वारिंशदमीप्रोक्तालोकेवेदेतुसौख्यदाः ॥ २२ ॥
अलङ्कारप्रदानेनचतुर्व्वर्गप्रसाधका ॥ एतेषाम्पूजनङ्कुत्वाप्रदद्याद्विष्टसिद्धये ॥ २३ ॥ तेषान्देवतमन्त्रार्थपूजेयुविचक्ष

णः ॥ शिरोगतानिवाद्यात्सौवर्णानितुसर्वदा ॥ २४ ॥ चूडारत्नादिकानीहभूषणानितुभैरव ॥ ग्रैव्यकादिहंसान्तंसौवर्णरा
 ज्रतश्चवा ॥ २५ ॥ निवेद्यत्तदेवेभ्योनान्यतैजससम्भवम् ॥ रीतिरङ्गादिसञ्जातम्पात्रोपकरणादिकम् ॥ २६ ॥ दद्यादायस
 मर्जन्तभूषणनकदाचन ॥ घण्टाचापरकुम्भादिपात्रोपकरणादिकम् ॥ २७ ॥ तद्भूषणान्तरेदद्यादस्मात्तदुपभूषणम् ॥ सर्वे
 न्ताश्चमयन्दद्याद्यात्किञ्चित्तद्भूषणादिकम् ॥ २८ ॥ सर्वत्रस्वर्णवताश्चमर्घपात्रेततोधिकम् ॥ पूजार्घपात्रैवेद्याधारपात्रञ्च
 पानकम् ॥ २९ ॥ औदुम्बरसदाविष्णोः प्रीतिदन्तोषदन्तथा ॥ तांश्चेदेवाः प्रमोदन्तेतांश्चेदेवाः स्थिताः सदा ॥ ३० ॥ सर्वप्रीति
 करन्ताम्रन्तस्माताश्चम्रयोजयेत् ॥ स्वोपयोगेनरः कुर्याद्देवानामपिभैरव ॥ ३१ ॥ श्रीवोद्धदेशैरौप्यन्तनकदाचिच्चभूषण
 म् ॥ प्रावारः पानपात्रञ्चगण्डकोटुहमेवच ॥ ३२ ॥ पर्यङ्कादियदन्यच्चसर्वन्तदुपभूषणम् ॥ अयोमयसृतकांश्यमृतयेद्भू
 षणम्भवेत् ॥ ३३ ॥ स्वर्णरौप्यस्यचाभावत्वधः कायेनियोजयेत् ॥ एतेषामभूषणादीनाय्यद्दातुंशक्यतेनरैः ॥ ३४ ॥ त
 द्द्यात्सम्भवेतुमव्वमवप्रदापयेत् ॥ चतुर्वर्गप्रदावित्यभूषणसंख्यसौख्यदम् ॥ ३५ ॥ तुष्टिप्रीतिकरय्यथाशक्तीष्टयेसृजे
 त् ॥ इद्व्यभूषणम्प्रोक्तंसर्वदेवस्यतुष्टिदम् ॥ ३६ ॥ गन्धश्चसम्यक्शृणुतम्पुत्रौवेतालभैरवौ ॥ चूर्णिकृतोवाघघृष्टोवा
 दाहाकर्षितएववा ॥ ३७ ॥ रसः सम्मर्दुजोवापिप्राणयङ्गोद्भवएववा ॥ गन्धः पञ्चविधः प्रोक्तोदेवानाम्प्रीतिदायकः ॥ ३८ ॥

गन्धचूर्णङ्गन्धपत्रचूर्णसुमनसास्तथा ॥ प्रशस्तगन्धयुक्तानांपत्रचूर्णानियानितु ॥ ३९ ॥ तानिगन्धावयानिभ्युःसगन्धः
 प्रथमस्मृतः ॥ घृष्टमलयजोगन्धःसचूर्णीकृतमेरुणा ॥ ४० ॥ अगुरुप्रभृतिश्चापियस्यपङ्कःप्रदीयते ॥ गन्धोदृष्टामघृ
 ष्टेयन्द्द्वितीयःपरिकीर्तितः ॥ ४१ ॥ देवदार्व्यगुरुब्रह्मशालसारान्तचन्दनाः ॥ प्रियादीनाश्चयोदग्धगृह्यतेदाहजोरसः
 ॥ ४२ ॥ सदाहाकार्षितोगन्धस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ सुगन्धकरवीबिल्वगन्धीनितिलकन्तथा ॥ ४३ ॥ प्रभृतीनांसोयो
 सौनिःपीड्यपरिहृत्यते ॥ ससम्मर्दोद्भवागन्धःसम्मर्दजइतीष्यते ॥ ४४ ॥ मृगनाभिसमुद्रततत्कोषोद्भवएववा ॥ गन्धःप्रा
 प्यङ्गुजःप्रोक्तोमोदःस्वर्गवासिनाम् ॥ ४५ ॥ कर्पूरगन्धसारदाःक्षोदेघृष्टेचसंस्थिताः ॥ चन्द्रभागादयश्चापिरसेपङ्क
 चसङ्गता ॥ ४६ ॥ गन्धसारंतुसर्वरसङ्गन्धादौचप्रयुज्यते ॥ मृगनाभिर्भवेद्वष्टश्चूर्णोप्यन्यस्ययोगतः ॥ ४७ ॥ एवंसर्व
 स्तुसर्वत्रगन्धोभवतिपञ्चधा ॥ घृष्टादिभावादन्योन्यङ्गन्धःप्रीतिकरःपरः ॥ ४८ ॥ गन्धस्यविस्तरोभेदःप्रोक्तःकालीयका
 दयः ॥ सर्वःपञ्चविधेष्वेवप्रविष्टोभवतिक्षणात् ॥ ४९ ॥ गन्धोमलयजोयस्तुदेवैषैत्र्येचसम्मतः ॥ तत्पङ्कुरसोवापिचूर्णोवावि
 ण्णतुष्टिदः ॥ ५० ॥ सर्वेषुगन्धजातेषुप्रशस्तोमलयोद्भवः ॥ तस्मात्सर्व्वप्रयत्नेनदधान्मलयजंसदा ॥ ५१ ॥ कृष्णागुरुः
 सकर्पूरःसहितोमलयोद्भवैः ॥ वैष्णवीप्रीतिदोगन्धःक्रामाख्यायाश्चमैरव ॥ ५२ ॥ कुङ्कुमागुरुकस्तूरीचन्दभागैःसमीकृतैः ॥

त्रिपुराप्रतिदोगन्धस्तथाचण्ड्याश्चशश्यते ॥ ५३ ॥ दैवतोद्देशपूर्वेणगन्धं सम्पूज्यसाधकः ॥ देवायेष्टापवितरेत्सर्वसिद्धिप्रदं
 सदा ॥ ५४ ॥ गन्धेनलाभतेकामान्गन्धो धर्मप्रदः सदा ॥ अर्थानां साधको गन्धो गन्धे मोक्षः प्रतिष्ठितः ॥ ५५ ॥ अयव्यङ्क
 थितोगन्धः पुत्रवैतालभैरवौ ॥ पुष्पाणि देव्या वैष्णव्याः प्रियाणि शृणु सम्प्रति ॥ ५६ ॥ वकुलैश्चैव मन्दारैः कुन्दपुष्पैः करुण्ट
 कैः ॥ करवीराक्षपुष्पैश्च शालमलैश्चापराजितैः ॥ ५७ ॥ दमनैः सिन्धुवारैश्च सरभीकुरुवकैस्तथा ॥ लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य दूर्वा
 डुरैः श्रकोमलैः ॥ ५८ ॥ मञ्जरीभिः कुशानाञ्च बिल्वपत्रैः सुशोभनैः ॥ पूजयेद्वज्ज्वावीन्देवीङ्कमाख्यान्त्रिपुरान्तथा ॥ ५९ ॥
 अन्याश्च याः शिवा प्रीत्यै जायते पुष्यजातयः ॥ ता इमाः शृणु कृत्यन्ते मया वैतालभैरव ॥ ६० ॥ मालतीमल्लिकाजतीयथिका
 माधवी तथा ॥ पाटला करवीरश्च यवानक्कारिका तथा ॥ ६१ ॥ कुञ्जकस्तगरश्चैव कर्णिकारो यरोचनाः ॥ चम्पका स्यात कौबा
 णो वव्वरामल्लिका तथा ॥ ६२ ॥ अशोको लोघ्रतिलकौ अटारु पशिरिषकौ ॥ शमी पुष्पश्च द्रोणश्च पद्मोत्पलवकारुणाः ॥ ६३ ॥
 श्वेतारुणैस्त्रिसन्ध्यै च पलाशः खदिरस्तथा ॥ वनमालाथसेवन्ती कुमती यिकदम्बकः ॥ ६४ ॥ चक्रकोकनदश्चैव भण्डलो गिरिक
 णिका ॥ नागकेशरपद्मागौकतक्याञ्चलिका तथा ॥ ६५ ॥ दोहदा बीजपूरश्च नमेरुः भाल एव च ॥ त्रपुषी चण्डा बिल्वश्च झिण्टी प
 श्वविधास्तथा ॥ ६६ ॥ एवमाद्युक्तकुसुमैः पूजयेद्गदरां शिवाम् ॥ अपामार्गस्य पत्रतुतो भृङ्गारपत्रकम् ॥ ६७ ॥ ततोपि ग

न्धिनीपत्रम्बलाहकमतः परम् ॥ तस्मात्खदिरपत्रन्तुवञ्जलस्तवकस्तथा ॥ आघ्रन्तुबकगुच्छतुजवैपत्रन्तः परम् ॥ ६८ ॥
 बीजपूरथपत्रन्तुतोपिकुशपत्रकम् ॥ दूर्वाङ्कुरन्ततः प्रोक्तं शमीपत्रमतः परम् ॥ ६९ ॥ पत्रसामलकन्तस्मादामनपत्र
 मन्ततः ॥ सर्वतोबिल्वपत्रन्तुदेव्याः प्रीतिकरम्मतम् ॥ ७० ॥ पुष्पङ्गुलकनदम्पद्मद्वयैवाबन्धूकएवच ॥ पत्रम्बिल्व
 स्यसर्वेभ्योवैष्णवीतुष्टिदम्मतम् ॥ ७१ ॥ सर्वेषाम्पुष्पजतीनारक्तपद्ममिहोत्तम् ॥ रक्तपद्मसहस्रेणयोमालासम्प्रयच्छ
 ति ॥ ७२ ॥ भक्तियुक्तोमहादेव्यैतस्यपुण्यफलशृणु ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ ७३ ॥ स्थित्वा
 ममपुंश्रीमास्तैराजाक्षितौ भवेत् ॥ पत्रेषुबिल्वपत्रन्तुदेवीप्रीतिकरम्मतम् ॥ ७४ ॥ तत्सहस्रकृतमालापुष्पवफल
 दाभवेत् ॥ किञ्चात्रबहुनोक्तं सामान्येनेदमच्यते ॥ ७५ ॥ उक्तानुकैस्तथापुष्पैर्जलजैः स्थलसम्भवेः ॥ पत्रैः सर्वैर्यथा
 लाभं सर्वोषधिगणैरपि ॥ ७६ ॥ वनजैः सर्वपुष्पैश्च पत्रैरपिशिवार्यैर्जेतु ॥ पूजयेत्परमेशानीम्पुष्पाभावेपिपत्रकैः ॥ ७७ ॥
 पत्राणामप्यभावेतत्तृणगल्मोषधादिभिः ॥ औषधीनाभावेतुतत्फलैरपिदूजयेत् ॥ ७८ ॥ अक्षतैर्वाजलैर्वापितदभा
 वेतुसर्वपैः ॥ सितैस्तस्याप्यलाभेतुमानसीम्भक्तिमाचरेत् ॥ ७९ ॥ राजिदन्तकपत्रैश्चपुष्पोद्धारिपूजयेत् ॥ तुलसीकु
 सुमैः पत्रैरक्षयेच्छीविष्टद्वये ॥ पुरश्चरणकार्येषुबिल्वपत्रयुतैस्तिलैः ॥ ८० ॥ साक्षतैः सघृतैर्वापिशिवामुद्दिश्ययत्नतः ॥

जुहुयादनलवृद्धं संस्कृतङ्कामवृद्धये ॥८१॥ सङ्कल्पितः कामसिद्धिसंख्ययायः कृतो जयः ॥ तदन्ते पूजनार्थं नूतनविहितङ्कृतयति
जैः ॥८२॥ परश्वरणासञ्जान्तकीर्त्तिनिद्वजसन्तमैः ॥ तस्मिन्पराणके पूर्वपूवोक्तव्यस्तरादितैः ॥८३॥ विधानैः पूजयेद्देवीङ्का
माख्यावैष्णवीमपि ॥ यथासम्भवे वात्रदद्यान्बोडशसाधकः ॥८४॥ उपचारैस्तथैवोक्तान्विधकृत्यान्नलङ्घयेत् ॥ सम्पूर्णम्पू
जनङ्कृत्वा कल्पोक्तं शतधा जपेत् ॥८५॥ जपान्ते जुहयादग्निहोमान्ते तु बलित्रयम् ॥ त्रिजातीयन्तु वितरेतौ र्यत्रिकमतः परम् ॥
॥८६॥ पत्नीस्वयव्यैभ्राता वागुरुव्याविनियोजयेत् ॥ नैवेद्यादीनि सर्वाणि सुपुत्रः शिष्य एव वा ॥८७॥ यज्ञावसानेन दद्यात्तु
रवेदक्षिणां शुभाम् ॥ चामीकरान्तिलाङ्गाश्च तदशक्तौ तु चेलकम् ॥८८॥ अष्टम्यां शुक्लपक्षस्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ नवम्याव्या
चतुर्दश्याम् हादेव्याः परश्वरेत् ॥८९॥ आद्यादुरुक्ता तु विधिन विस्तरेण तु ॥ कल्पोदितेन सम्पूज्यति थिष्वेता सुभैरव ॥
॥९०॥ सम्पूर्णपजान्नोक्तवान् दद्यान्मन्त्रमीप्सितम् ॥ न परश्वरणव्यापिकुर्यात्कृत्वा वसोदति ॥९१॥ निःपूजासातु पुनः सम्पू
र्णार्थं दिशक्यते ॥ कल्पोदितम्पूजयितुं तदा कुर्यादतिद्वितः ॥९२॥ न चेद्विस्तरशः कर्तुं देव्याः पूजान्तु भैरव ॥ कल्पोक्तव्यैर्न्य
देवस्य तत्रायन्विधिरुच्यते ॥९३॥ मार्जनाद्यैस्तु संस्कृत्य स्थण्डिले मण्डललिखेत् ॥ पात्रस्य प्रतिपत्तिं कृत्वा दाहमश्वन्त
था ॥९४॥ ध्यायेदात्मानमथ च संस्कृत्याङ्गस्वरूपतः ॥ अङ्गुष्ठाद्यैः सप्यन्तद्वा दशङ्गस्य शुद्धये ॥९५॥ अर्घपात्रेष्ठधा जहवा उ

पचारान्प्रसेचयेत् ॥ आधारशक्तिप्रमुखंमलवर्णान्प्रयुज्यच ॥ ९६ ॥ हृदिस्थान्देवतान्ध्यात्वाबहिःकृत्यश्चवायुना ॥
 अरोप्यमण्डलेदद्यादुपचारान्यथाविधि ॥ ९७ ॥ पूजयित्वाषडङ्गनितथाष्टौदलेदेवताः ॥ पुष्पाञ्जलित्रयन्दत्वाजप्त्वास्तुत्वा
 प्रणम्यच ॥ ९८ ॥ मुद्रामग्रेप्रदर्शयत्ततःपश्चाद्विसर्जयेत् ॥ सर्वेषामेवदेवानामेषएवविधिःस्मृतः ॥ ९९ ॥ सम्यक्कल्पोदि
 ताम्पूजाध्यैदिकर्तुंशक्यते ॥ उपचारैस्तथादातुम्पञ्चैतान्वितरेत्तदा ॥ १०० ॥ गन्धम्पुष्पपञ्चधूपश्चदीपैश्चैवेद्यमेवच ॥
 अभावेपुष्पतोयाभ्यांतदभावेतुभक्तिः ॥ १ ॥ सङ्क्षेपपूजाकथितातथावस्त्रादिक्रम्पुनः ॥ पुरश्चरणकृत्येचप्रदीपशर्भर
 व ॥ २ ॥ दीपेनलोकाञ्जयतिदीपस्तेजोभयःस्मृतः ॥ चतुर्वर्गप्रदीपस्तस्मादीपैर्यजेच्छिये ॥ ३ ॥ सततम्पुष्पदी
 पाभ्याम्पूजयेद्यस्तुदेवताम् ॥ ताभ्यामेवचतुर्वर्गःकथितोनात्रसंशयः ॥ ४ ॥ पुष्पदेवाःप्रसीदन्तिपुष्पदेवाश्चसंस्थिताः
 ॥ चराचराश्चसकलाःसदापुष्परसास्मृताः ॥ ५ ॥ किञ्चातिबहुनोकेनपुष्पस्योक्तिर्मतल्लिका ॥ परञ्ज्योतिःपुष्पगतम्पु
 ष्येनैवप्रसीदति ॥ ६ ॥ त्रिवर्गसाधनम्पुष्पन्तुष्टिश्चीपुष्टिमोददम् ॥ पुष्पमूलेवसेद्ब्रह्मापुष्पमध्येतुकेशवः ॥ ७ ॥ पु-
 ष्पाग्रेतुमहादेवःसर्वदेवाःस्थितादले ॥ तस्मात्पुष्पैर्यजेद्देवान्नित्यम्भक्तियुतोनरः ॥ ८ ॥ उच्चारितन्नाममात्रंजायते
 सर्वभूतये ॥ घृतप्रदीपःप्रथमस्ति तलैल्लोद्ववस्ततः ॥ ९ ॥ सार्षपःफलनिर्ध्यासजातोवारानजिकोद्ववः ॥ दधिजश्चाणज

श्रैवदीपाः सप्तप्रकीर्त्तिताः ॥ ११० ॥ पद्मसूत्रभवादम्बगम्बसूत्रभवाथवा ॥ शणजावादीर्वापि फलकोषोद्भवा तथा ॥
 ॥ ११ ॥ वर्त्तिकादीपकृत्येषु सदापञ्चविधाः स्मृताः ॥ तैजसन्दारवृद्धौ हर्मात्तिक्यन्नारिकेलजम् ॥ १२ ॥ तृणध्वजोद्भव
 व्यौपिदीपपात्रमश्रयते ॥ दीपवृक्षाश्च कर्तव्या तैजसाद्यैस्तुभैरव ॥ १३ ॥ वृक्षेषु दीपो दातव्यो न तु भूमौ कदाचन ॥
 सर्वसहावसुमती सहेतुन त्विदं न्यम् ॥ १४ ॥ अकार्यपादघातश्च दीपतापन्तथैव च ॥ तस्माद्यथा तु घृथिवीतापन्नाप्रो
 तिवै तथा ॥ १५ ॥ दीपन्दद्यान्महादेवैरन्येभ्योऽपि च भैरव ॥ कुर्वन्तं घृथिवीतापथ्यौ दीपमत्सृजेन्नरः ॥ १६ ॥ सता
 स्रतापं नरकमप्राप्नोत्येव शतं समाः ॥ सुष्ठु तवर्त्तिः सुस्नेहः पात्रे भग्रे सुदर्शने ॥ १७ ॥ सूक्ष्माधेवृक्षकाटौ तु दीपन्दद्यात्प्रयत्न
 तः ॥ लभ्यते यस्य तापस्तु दीपस्य चतुर्ङ्गुलात् ॥ १८ ॥ न स दीप इति ख्यातो ह्योषधवह्निस्तु स श्रुतः ॥ नेत्राह्लादकरः
 स्वर्द्धिर्दूरतापविवर्जितः ॥ १९ ॥ सुशिश्रुः शब्दरहितो निर्दूमो नातिह्रस्वकः ॥ दक्षिणावर्त्तवर्त्तिस्तु प्रदीपः श्रीविष्टद्वये
 ॥ १२० ॥ दीपवृक्षास्थिते पात्रे शुद्धस्नेहप्रपरिते ॥ दक्षिणावर्त्तवर्त्या तु चारुदीप्तः प्रदीपकः ॥ २१ ॥ उत्तमः प्रोच्यते पुत्रस
 र्वतुष्टिप्रदायकः ॥ वृक्षेण वर्जितो दीपो मध्यमः परिकीर्त्तितः ॥ २२ ॥ विहीनः पात्रतलाभ्यामधमः परिकीर्त्तितः ॥ शाणव्यौ
 दौरेव्यन्त्रजोन्मलिनमेव वा ॥ उपयुक्तश्च नादद्याद्दर्त्तिकार्थन्तु साधकः ॥ २३ ॥ उपादद्यान्ननुमेव स ततं श्रीविष्टद्वये ॥

कोषजरोमजव्वस्ववैत्तिकार्थन्नचादेत् ॥ २४ ॥ नमिश्रीकृत्यदद्यात्तुदीपेस्नेहघृतादिकान् ॥ कृत्वामिश्रीकृतस्नेहंतामिश्र
 न्नरक्वव्रजेत् ॥ २५ ॥ वसामज्जारिस्थिनिर्यासैःस्नेहैःप्राण्यङ्गसम्भवैः ॥ प्रदीपन्नैवकुर्यात्तुक्त्वापङ्केऽवसीदति ॥ २६ ॥ अ
 रिथपात्रेथवापच्येदुर्गन्धास्थिपवासिनि ॥ नैवदीपःप्रदातव्योविबुधःश्रीविवृदये ॥ २७ ॥ नैवनिर्व्यापयेद्दीपङ्कदाचिदिपि
 यन्तः ॥ सततल्लक्षणोपेतन्देवार्थमुपकल्पितम् ॥ २८ ॥ नहरेदज्ञानतोदीपन्तथालोभादिनारः ॥ दीपहत्ताभवेदन्धः
 काणोनिर्व्यापकोभवेत् ॥ २९ ॥ उद्दीप्तदीप्तप्रतिमःकाष्ठकाण्डसमुद्भवः ॥ बिल्वेध्मोद्भवमेवादीपालाभेनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 उन्मकन्नैवदीपार्थैकदाचिदिपिचोत्सृजेत् ॥ प्रसन्नार्थन्तुतन्दद्यादुपचाराद्बहिष्कृतम् ॥ ३१ ॥ एवव्याङ्गंथतोदीपोधूपश्चशृणुतं
 सुतौ ॥ नासाक्षिरन्ध्रसुखदुःसगन्धोतिमनोहरः ॥ ३२ ॥ दद्यमानस्यकाष्ठस्यप्रयतस्येतरस्यच ॥ परागस्याथवाधूमोनि
 स्तापोयस्यजायते ॥ ३३ ॥ सधूपइतिविज्ञेयोदेवानान्तुष्टिदायकः ॥ राशीकृतैर्नैवैकत्रतैर्द्रव्यैःपरिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ ओवा
 श्रिवत्ताकृत्वानतफलमवाप्नुयात् ॥ श्रीचन्दनश्चसरलःशालःकृष्णागुरुस्तथा ॥ ३५ ॥ उदयःसुरथस्कन्दोरक्तविद्रुम
 एवच ॥ पीतशालःपरिमलोविमर्दीकाशलस्तथा ॥ ३६ ॥ नमेरुदेवदारुश्चबिल्वसारोथखादिरः ॥ सन्तानःपारिजातश्चहरि
 चन्दनवल्लभौ ॥ ३७ ॥ वृक्षेषुधूपाःसर्वेषाम्प्रीतिदाःपरिकीर्तिताः ॥ अरालःसहस्रत्रेणश्रीवासःपट्टवासकः ॥ ३८ ॥ कर्पू

रःश्रीकरश्चैव परागःश्रीहरामलौ ॥ सव्यौषधीवज्जातीववराहश्चूर्णउत्कलः ॥ ३९ ॥ जातीकोषस्यचूर्णञ्चगन्धःकस्तूरिकातथा ॥
 क्षोदेवृत्तेचगदिताधूपाएतेउदाहृतः ॥ ४० ॥ यक्षधूपोदक्षधूपःश्रीपिष्टोऽगुरुद्वज्झरः ॥ पत्रिवाहःपिण्डधूपःसुगोलःकण्ठएवच
 ॥ ४१ ॥ अन्योन्ययोगानिर्ध्यासाधूपाएतेप्रकीर्तिताः ॥ एतैर्विधूपयेद्देवान्धूमिभिःकृष्णवर्त्मना ॥ ४२ ॥ येषान्धूमोद्भवैर्घ्राणस्तु
 छिद्गच्छन्तिजन्तवः ॥ निर्य्यासश्चपरागश्चकाष्ठङ्गन्धन्तथैवच ॥ ४३ ॥ कृत्रिमश्चेतिपञ्चैतेधूपाःश्रीतिकरापराः ॥ नयक्षधूप
 विवैतेरेन्माधवायकदाचन ॥ ४४ ॥ नरक्तविवैद्रुममद्यंसुरथङ्कुद्रिलन्तथा ॥ यक्षधूपःपत्रिवाहःपिण्डधूपः सुगोलकः ॥
 ॥ ४५ ॥ कृष्णागुरुःसकर्प्पूरोमहामायाप्रियःस्मृतः ॥ वृकधूपेनवादेवीमहामायास्त्रपूजयेत् ॥ ४६ ॥ मेदोमञ्जासमायु
 क्तान्नधूपान्विनियोजयेत् ॥ परकीर्यास्तथाघ्रातौस्तेषिकृत्याभिमादितान् ॥ ४७ ॥ पुष्पन्धूपञ्चगन्धश्चउपचारौस्तथापरान् ॥
 ब्राह्मनिवेद्यदेव्येनरोनरकरकमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ नभूमौवितरेद्रूपनासनेनघटेतथा ॥ यथातथाधारगतङ्कुवातद्विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ रक्तविद्रुमशालौचसुरथःसरलस्तथा ॥ सन्तानकोनमेरुश्चकालागुरुसमन्वितः ॥ ५० ॥ जातीकोषक्षसथ्यैक्तो
 धूपःकामेश्वरीप्रियः ॥ त्रिपुण्यायास्तथैवायममातणामपिनित्यशः ॥ ५१ ॥ सर्वेषाम्पीठदेवानांरुद्रादीनाञ्चपुत्रक ॥ एषवां
 कथितोधूपःशृणुतन्नेत्ररञ्जनम् ॥ ५२ ॥ येनतुष्यतिकामाख्यात्रिपुरावैष्णवीतथा ॥ सौवीरश्चाम्बलन्तुत्थम्पूयग्रीवकन्तथा ॥

॥ ५३ ॥ दूर्विकामेघनीलश्चञ्जनाभिभवन्तिषट् ॥ सवदूषश्चसौवीरय्यौम्बलप्रस्तरन्तथा ॥ ५४ ॥ मयरूरीवर्कल
 म्मेघनीलस्तुतैजसम् ॥ धृष्टानिगाढ्यचैतानिशिलायान्तेजसेथवा ॥ ५५ ॥ प्रदद्यात्सर्वदेवभ्योदेवीभ्यांश्चापिपुत्रक ॥ घृ
 ततैलादियोगेनताम्रादौदीपवह्निना ॥ ५६ ॥ यदञ्जनञ्जायतेतदूर्वकापरिकीर्तिता ॥ सर्वभावेतुतद्वाद्देवीभ्योदाहजा
 ञ्जनम् ॥ ५७ ॥ महामायाजगद्धात्रीकामाख्यात्रिपुरातथा ॥ आप्नवन्तिमहातोषषड्विभिःसदाञ्जनैः ॥ ५८ ॥ विधवा
 नाञ्जनङ्कुर्यान्महामायार्थमुत्तमम् ॥ नादत्तेत्वञ्जनन्देवीवैष्णवीविधवाकृतम् ॥ ५९ ॥ नमृत्पात्रेयोजयेत्तुसाधकोनेत्रञ्ज
 नम् ॥ नपूजाफलमाप्नोतिमृत्पात्रविहिताञ्जनैः ॥ ६० ॥ चतुर्वर्गप्रदोधूपःकामदन्नेत्रञ्जनम् ॥ तस्माद्वयमिदन्दद्याद्दे
 वेभ्योभक्तितो नरः ॥ ६१ ॥ इतिवाङ्मदितोधूपस्तथोक्तेन्नेत्रञ्जनम् ॥ नैवेद्यन्तुमहादेव्याःशृण्वैकाग्रमनाधुना ॥ ६२ ॥ इ
 तिश्रीकालिकापुराणेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ निवेदनीयय्यैद्रव्यम्प्रशस्तम्प्र
 यतन्तथा ॥ तद्वक्ष्याद्यम्पश्चविधन्नैवेद्यमितिगद्यते ॥ १ ॥ भक्ष्यम्भोज्यञ्चलेख्यञ्चपेयञ्चोप्यञ्चमम् ॥ सर्वत्रचैतन्नैव
 द्यमाराध्येष्टेनिवेदयेत् ॥ २ ॥ तेषुप्रियतरन्देव्याःऋथयेशणतंस्तुवाम् ॥ भक्ष्यादिपञ्चकैर्देवीदत्तेरेवाभितुष्यति ॥ ३ ॥
 नादत्तेविधिवत्किञ्चिद्वत्तञ्चैतन्नविद्यते ॥ लाङ्गलश्चकपित्थश्चद्राक्षङ्गमुकमेवच ॥ ४ ॥ करकव्वैर्दण्डोलङ्कुल्पाण्डम्पनसन्त

था ॥ बकुलश्चमधूकश्चरसालाघातकोद्धवम् ॥ ५ ॥ आक्षोढाम्पिण्डखर्जूरङ्कुरणश्रीफलन्तथा ॥ औदुवैरञ्चपुष्पागम्मा
 धवङ्कुरीफलम् ॥ ६ ॥ जाम्बवंपिण्डखर्जूरम्बीजपरञ्चजम्भलम् ॥ हरीतीकामलकंषोडशगारङ्गम् ॥ ७ ॥ दे
 वकम्पधुमशीतम्पटोलङ्कूरवृक्षजम् ॥ पाटलशालकेकम्भमन्निङ्कुरलीफलम् ॥ ८ ॥ तिन्दुकङ्कुसुमम्पीतङ्कारविन्दङ्क
 रूषकम् ॥ गन्धर्वचञ्चतत्पुष्करिस्त्राव्यमनङ्गजम् ॥ ९ ॥ कुम्दानाम्पङ्कजानाम्फलानिविविधानिच ॥ वन्यानांसकलैर्दे
 वीम्फलैःपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ १० ॥ ऋतेश्लेष्मातकवृम्बशैलकव्वेणवीन्तथा ॥ सर्वेषाम्फलजातीनामध्येदेवीप्रियम्क
 लम् ॥ ११ ॥ लाङ्गलम्मातुलङ्गश्चकरमर्दरसालकम् ॥ एवम्फलानिदेयानिकामारुघायैचभैरव ॥ १२ ॥ त्रिपुरशैतथा
 सम्यक्पीठदेवीभ्यएवच ॥ शङ्खाटकङ्कुरश्चशालुकश्चमृदालकम् ॥ १३ ॥ शङ्खारकङ्काश्चनश्चस्थूलङ्कुरन्दम्बकलकम् ॥ एव
 मादीनिकन्दानिदेव्यैसव्वर्षाणिचोत्सृजेत् ॥ १४ ॥ परमात्राम्पिष्टकश्चयावकङ्कुरशरन्तथा ॥ मोदकम्पृथुकादीनिकन्दपक्का
 निचोत्सृजेत् ॥ १५ ॥ हविशाल्योदनन्दिव्यमाज्ययुक्तंसर्शकरम् ॥ निवेदयेन्महादेव्यैसव्वर्षाणिव्यञ्जनानिच ॥ १६ ॥ क्षी
 रादीन्यथगव्यानिमाहिष्याणिचसव्वर्षः ॥ अजाविकमगृणाश्चक्षीरादीनिनिवेदयेत् ॥ १७ ॥ मध्वादीनिचसव्वर्षाणिगुडया
 नांशितान्तथा ॥ अन्नानिचैवपानानिमांसानिविनिवेदयेत् ॥ १८ ॥ सर्वसुरभिगन्धाढ्यञ्जनसमनोहरम् ॥ शाकमां

सादिसम्भूतमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ १९ ॥ आमिषम्परमान्नश्चदधिसर्पिमशर्करम् ॥ महादेव्यैनिवेद्याथवाजिमेषफल
लभेत् ॥ २० ॥ सितासम्मिश्रितान्दत्त्वासुरामधुसमन्विताम् ॥ देवीलोकेचिरस्थित्वाराजाक्षितितलेभवेत् ॥ २१ ॥ ला
ङ्गुलङ्कुमकुन्दत्वारुचक्कुरमर्दकम् ॥ सौभाग्यमतुलम्प्राप्यदेवीलोकेमहीयते ॥ २२ ॥ माषान्मुद्गान्मसुरांश्चतिलान्भङ्गा
स्तथैवच ॥ यवादीन्यथसर्वाणि यथायोग्यन्निवेदयेत् ॥ २३ ॥ यथायथाभवेद्द्रव्यं यथाद्रव्यन्तथा तथा ॥ संस्कृत्यवे
श्वाराद्यैर्महादेव्यैनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ महावीरोमुनिर्व्यापिब्राह्मणश्चेतरोथवा ॥ यद्यद्द्रव्यं स्वमर्थन्तु प्रकल्प्य स्याद्यथा
यथा ॥ २५ ॥ तथातथामहादेव्यैभक्तियुक्तो निवेदयेत् ॥ संस्कार्यार्णयथसंस्कृत्यथासंस्कारकम्भवेत् ॥ २६ ॥ संस्का
र्यश्च यथा तस्यात्तद्व्यात्तथा तथा ॥ यत्पूतिगन्धसय्यैकन्दग्धम्भोज्यविवर्जितम् ॥ २७ ॥ तदुक्तमपिनोदद्यान्महादे
व्यैकदाचन ॥ ताम्बूलङ्गन्धसय्यैकङ्कूपरादधिवासितम् ॥ २८ ॥ सञ्चूर्णजलजानाञ्चसंस्कृतविविदेदयेत् ॥ बलिदानेषु
विहितायएवमृगपक्षिणः ॥ २९ ॥ तेषांमांसांनिमत्स्यानाम्मांसांनिचनिवेदयेत् ॥ खड्गवाङ्मीणसच्छागमांसैर्मिश्रीकृतैकृतम्
॥ ३० ॥ व्यञ्जनस्वादुगन्धाढ्यव्यैसितं सुमनोहरम् ॥ सकृद्वामहादेव्यैसाव्यभौमो नृपोभवेत् ॥ ३१ ॥ मूलकैरणमांसेन
लोहपात्रे सुसंस्कृतम् ॥ व्यञ्जनङ्गन्धि नन्दत्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ खजूरपिण्डखजूरगवचयूथसाज्यकम् ॥ वृषण

न्येविनिवेद्यैराजसूयफलल्लभेत् ॥ ३३ ॥ कृशरान्नप्रदानेनसौभाग्यमतुल्लभवेत् ॥ दत्तवनारिकेलाम्बुवह्निष्टोमफलल्लभे
 त् ॥ ३४ ॥ जाम्बवह्णवलीधात्रीश्रीफलानिनिवेद्यच ॥ वह्निष्टोमफलल्लब्ध्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ३५ ॥ द्राक्षांसितासमायु
 क्तान्नागरङ्गकसथ्यैताम् ॥ विनिवेद्यमहादेव्यैलक्ष्मीवान्त्तुल्यपवान्भवेत् ॥ ३६ ॥ धानाञ्चतृथुकन्देव्यैदत्त्वाथश्रीमवाप्नुयात् ॥
 इक्षुदण्डम्ममद्वन्द्वनवनोतान्निवेद्यच ॥ ३७ ॥ सौभाग्यमतुल्लम्प्राप्यदेवीलोकमहीयते ॥ नवनीतसमायुक्तान्तिलन्देव्यैनि
 वेद्यच ॥ ३८ ॥ इहकामानवाप्यैवमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ अभक्ष्यवज्जसर्वान्नव्यञ्जनेनसमन्वितम् ॥ ३९ ॥ भोज्य
 वत्परिकल्प्याथमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ रत्नतोयसमायुक्तंसलिलन्नारिकेलजम् ॥ ४० ॥ क्षीराज्यमधुभिर्मिश्रसितादधि
 समन्वितम् ॥ यस्तैजसेनपात्रेणपेयन्देव्यैनिवेदयेत् ॥ ४१ ॥ भक्तिप्रवणचित्तेनतस्यपुण्यफलंशु ॥ कल्पकोटिसह
 स्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ ४२ ॥ स्थित्वादेवीपुरेधीरःसार्वभौमोभवेक्षितौ ॥ ततःपरन्तुकेवत्यमाप्नोतिवयथेच्छया
 ॥ ४३ ॥ कलायश्चसनीवारङ्कथितन्दधिसथ्यैतम् ॥ महादेव्यैनिवेद्यैवकाममिष्टमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ मरीचम्पिप्पलीको
 षशीरकतन्तुभन्तथा ॥ संस्कारेचसमक्षेचमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ ४५ ॥ तितिर्दाखण्डसंध्यैक्ताभक्तियुक्तोनिवेद्यच ॥
 ज्योतिष्टोमफलल्लब्ध्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ४६ ॥ राजमाषमसूस्त्रपालङ्कुञ्जथपोतिकाम् ॥ कालशाकङ्कलापञ्चब्रा

ह्रीमलकमेवच ॥ ४७ ॥ वास्तुकञ्चकलम्बीञ्चकञ्चुकिहिलमोचिकाम् ॥ चक्रंविद्रुमपत्रञ्चतथैवचपुनर्नवाम् ॥ ४८ ॥ शाका
 नेतान्महादेव्येयोजयेद्भक्तिसय्यतः ॥ सोतुलांश्रियमाप्नोतिममलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ श्रद्धापरीष्टिसंस्कारभक्तिद्रव्याभि
 सम्भ्रमम् ॥ रागाधिकात्फलाधिक्यंहीनाद्वहीनताव्रजेत् ॥ ५० ॥ मन्त्रकालविरुद्धानिनैवेद्यानिकदाचन ॥ देवेभ्योनोप
 युञ्जीतगुरुताताहितानिच ॥ ५१ ॥ राजतेवाथसौवर्णेताम्रेवाप्रस्तरेपिच ॥ पद्मपत्रेथवादद्यान्नेवेद्यमत्प्रियाप्रियम् ॥ ५२ ॥
 तजसेषुचपात्रेषुसौवर्णन्तन्नामेववा ॥ प्राशनार्थमुपादद्यादर्घ्यपात्रार्थमेववा ॥ ५३ ॥ यज्ञदारुमयव्योपिपात्रमध्यममिष्य
 ते ॥ सर्व्वालाभेतुमाहेयंस्वहस्तघटितय्यदि ॥ ५४ ॥ एतद्वाङ्कथितौपुत्रानैवेद्यवैष्णवीप्रियम् ॥ कामाख्यायास्तथादेव्यात्रिपु
 रायाविशेषतः ॥ प्रदक्षिणनमस्कारौसाम्प्रतंशणतय्युवाम् ॥ ५५ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेपञ्चसत्पतिततमोध्यायः ॥ ७५ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रसार्य्यदक्षिणहस्तंस्वयंनम्राशिराःपुनः ॥ दक्षिणन्दर्शयन्पार्श्वमनसापिचदक्षिणः ॥ १ ॥ स
 कृत्त्रिव्यविष्टेयैर्दुःखाःप्रीतिःप्रजायते ॥ सचप्रदक्षिणोज्ञेयःसर्व्वदेवौघतुष्टिदः ॥ २ ॥ अष्टोत्तशतय्यैस्तुदेव्याःकुर्यात्प्रदक्षि
 णम् ॥ ससर्व्वकाममासाद्यपश्चान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ मनसापिचयोदद्यादेव्यैभक्त्याप्रदक्षिणम् ॥ प्रदक्षिणाद्यमगृहेनर
 काणिनपश्यति ॥ ४ ॥ कायिकोवाग्भवश्चैवमानसस्त्रिविधःस्मृतः ॥ नमस्कारःश्रुतस्तज्ज्ञैरुक्तमाधममध्यमः ॥ ५ ॥ प्रसार्य्य

पादौहस्तौचर्पातलादण्डवक्षितौ॥ जानभ्यामवनिङ्गलाशिरसास्पृश्यमेदिनीम् ॥ क्रियते योनमस्कारउत्तमः कायिकस्तुसः ॥
 ॥ ६ ॥ जानभ्यां सक्षितिस्पृष्टाशिरसास्पृश्यमेदिनीम् ॥ क्रियते योनमस्कारो मध्यमः कायिकः स्मृतः ॥ ७ ॥ पृटीकृत्य करौशी
 र्षेदोयते यद्यथा तथा ॥ अस्पृष्टा जानशीषभ्याङ्घ्रितिसोऽधम उच्यते ॥ ८ ॥ यास्वयङ्गद्वयपद्याभ्याङ्घ्रिताभ्यान्नमस्कृतिः ॥
 क्रियते भक्तियुक्तेन वाचिकस्तूत्तमस्तुसः ॥ ९ ॥ पौराणिकैर्वैदिकैर्वामन्त्रैर्व्याक्रियते नतिः ॥ समध्यमानमस्कारो भवेद्वाच
 निकः सदा ॥ १० ॥ यत्तु मानुषवाक्येन नमनङ्घ्रियते सदा ॥ सवाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेषु पुत्रकौ ॥ ११ ॥ इष्टमध्यानिष्ठ
 गतैर्मनोभिस्त्रिविधम्पुनः ॥ नमनस्मानसस्त्रोक्तमुत्तमायममध्यम् ॥ १२ ॥ त्रिविधे च नमस्कारे कायिकश्चोत्तमः स्मृतः ॥ का
 यिकैस्तु नमस्कारैर्देवास्तु न्यन्ति नित्यशः ॥ १३ ॥ अयमेव नमस्कारो दण्डादिप्रतिनामभिः ॥ प्रणाम इति विज्ञेयः सपूर्व
 म्प्रतिपादितः ॥ १४ ॥ मनसापि च यो दद्यादेवैभक्त्या प्रदक्षिणम् ॥ सदक्षिणे यमगृहे नरकाणि न पश्यति ॥ १५ ॥ देव
 मानुषगन्धर्व्यायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ नमस्कारेण तु ज्यन्ति महात्मानः समन्ततः ॥ १६ ॥ नमस्कारेण लभते चतुर्वर्गमहा म
 तिः ॥ सर्वत्र सर्वसिद्धिर्धनतिरेव प्रशस्यते ॥ १७ ॥ नत्याविजयेते लोकान्नत्यायुरपि वर्द्धते ॥ नमस्कारेण दीर्घायुरच्छिन्नालभ
 ते प्रजाः ॥ १८ ॥ नमस्कुरु महादेव्यै प्रदक्षिणमथो कुरु ॥ नैवेद्यन्देहि नितरामिति यो भाषते महुः ॥ १९ ॥ सोऽपि कामानवाप्येह

ममलोकेप्रमोदते ॥ विदधातिचनैवेद्यम्महादेव्यैसुमक्तिमान् ॥ २० ॥ दातुं प्रतिनरः सोऽपि देवीलोकमवाप्नुयात् ॥ इति वां कथि
ताः सम्यगुपचारास्तुषोडश ॥ २१ ॥ किमन्यद्दुचितं भवान्तत्कथयिष्यामि पृच्छतोः ॥ २२ ॥ इति कालिकापुराणे षोडशोपचार
निर्णये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कामाख्यायाश्च माहात्म्यं शृणु तच्च वदामि वाम् ॥ साङ्गन्त
त्सरहस्यश्च शृणु वेतालभैरव ॥ १ ॥ एकदा गरुडेन श्रुविष्णुर्विष्णुपरायणौ ॥ गच्छन् देवीन्तु कामाख्यान्नीलस्थामाससाद
ह ॥ २ ॥ आसाद्य तद्भिरिश्रेष्ठमवज्ञाय सकेशवः ॥ गच्छ गच्छेति गरुडञ्चोदयामास तद्भूतौ ॥ ३ ॥ तच्च देवीमहामायाकामा
ख्याजगताम्प्रसूः ॥ गरुडेन समदुष्णस्तन्मभयामास रोदसि ॥ ४ ॥ स तु गन्तुं महामायाय यापरिमोहितः ॥ न गन्तुं मय
वागन्तुमशकं ब्रह्मवत्स्थितः ॥ ५ ॥ अशक्नुं रुदन् दृष्ट्वा गमने गरुडध्वजः ॥ क्रुद्धस्थम्पव्वतश्चेष्टमुत्सरायितुमुद्यतः ॥ ६ ॥ ततः
कराभ्यान्तं शैलङ्कोडीकृत्य जगत्पतिः ॥ अभूक्षमश्चालयितुं मनागपि न केशवः ॥ ७ ॥ तच्चिचालयिषुं शैलङ्कामाख्याक्रोधत
त्परा ॥ सिद्धसूत्रेणैव कुण्ठम्बबन्धगरुडेन ह ॥ ८ ॥ तम्बद्वासिद्धसूत्रेण ग्राहोऽग्रे लवणाणवे ॥ चिक्षेप हलया देवीं संक्षेपात्प्राप त
त्तलम् ॥ ९ ॥ तं सागरतलम्रातम्पुनरेव स्वमायया ॥ यन्त्रयित्वा समाक्रम्य जग्राहोऽब्धितलस्थितम् ॥ १० ॥ स प्रयत्ने
न महतानोलुत्तिङ्क्तुं मिष्टवान् ॥ महायत्नम्प्रकुर्व्याणः पुनरुन्मज्जने हरिः ॥ ११ ॥ तस्यासारम्प्रसारञ्च कामाख्याप्रत्यषे

धयत् ॥ ज्ञानोद्गमनमप्यस्य सा देवी प्रत्यये धयत् ॥ १२ ॥ ततः प्रज्ञानरहितः प्रसारासारवर्जितः ॥ गरुडेन समन्तो यंतलेशोर्णा
 मसच्चिरम् ॥ १३ ॥ मार्गमाणस्तु तं त्रष्टा सागरान्तरसंस्थितम् ॥ हरिमासादयामास विशेषं मन्त्राकृतय्यथा ॥ १४ ॥ तमासा
 द्यसताक्षर्यन्तु त्रष्टालोकपितामहः ॥ हस्ताभ्यान्तं समादाय वोत्खावयितुमिष्टवान् ॥ १५ ॥ तमुत्खावयितुं शक्नोनाभ्रलोकपिता
 महः ॥ स्वयश्चेद्वीमायाभिर्बद्धः सन्विस्मयन् स्थितः ॥ १६ ॥ मार्गमाणस्तु तौ सव्वदेवाः शक्रपुरोगमाः ॥ चिरेण चाऽथ काले
 न समासेदुर्जलान्तरे ॥ १७ ॥ तावासाद्य ततः सव्वेसराः शक्रपुरोगमाः ॥ समुत्खावयितुं यथैतन्मन्त्राशक्रुन्मन्त्रं श्रुते ॥ १८ ॥ ततः
 सव्वेपिते देवामोहिता मायया भृशम् ॥ विधिविष्णुस्थितौ यद्वत्तद्वत्तत्र संस्थिताः ॥ १९ ॥ मार्गमाणो यथान्तस्सव्वान्देवान्देव
 गरुस्तदा ॥ बृहस्पतिर्माहिमवत्यासदसानुसंस्थितम् ॥ २० ॥ समासाद्य सदेवानां वृत्तान्तं तन्देवपूजितः ॥ पृष्ठवान्सदा रं
 सम्यक्स्तुत्वानत्वा यथा विधि ॥ २१ ॥ गरुरुवाच ॥ महादेव जगद्वा मजगत्प्रशमकारण ॥ शक्रादिमार्गमाणो हन्देवैस्त्वां
 समुपस्थितः ॥ २२ ॥ ब्रह्माविष्णुश्च न ब्रह्मसदनेनापि नाकतः ॥ संस्थितौ नापि कुत्रापि ज्ञायेतैद्यन्यदा यथा ॥ २३ ॥
 तमिमं संशयं देव छिन्धि न्वन्देव देवताः ॥ कुत्र तिष्ठन्ति कस्माद्वा तथा भूत्वा ह्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ अनया स्यामि तान्सव्वानुपदे
 शान्त्वब्रह्मो ॥ तेषां स्थितिं त्वङ्कथय यदि ते वर्तेत दया ॥ २५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा तदुद्देशमहमुनः ॥ तत्सव्वं मुक्त्वा न कर्म य

थाबद्धाश्चमायया ॥ २६ ॥ अवज्ञातामहादेवीमहामायाजगन्मयी ॥ तेनतन्माययाबद्धोविष्णुस्तिष्ठतिसागरे ॥ २७ ॥ तस्मा
 र्गमाणास्त्रिदशब्रह्माद्याः माययापुनः ॥ निबद्धानिकेतस्यस्थिताश्चात्यर्थसंख्यताः ॥ २८ ॥ तास्तुमार्गयितुंययौमियदि
 हत्वम्मायिना ॥ बद्धस्तथैवत्वञ्चापिनायातुमविताप्रभुः ॥ २९ ॥ तस्माद्ब्रह्माहन्तत्रयत्रास्तेगरुडध्वजः ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यास्त
 थागुप्तान्मोचयिष्येचतान्क्रमात् ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वागुरुणासाद्वैसम्भूयसद्युषध्वजः ॥ देवौघायत्रतिष्ठन्तिगतस्तत्रमहेश्वरः ॥
 ॥ ३१ ॥ तत्रगत्वामहादेवोविष्णुमाभाष्यवेधसम् ॥ सर्व्वास्तान्यरिपप्रच्छकिमर्थसंस्थितास्त्वह ॥ ३२ ॥ गतागताविही
 नाश्चजडवज्ञानवर्जिताः ॥ किमर्थमभवन्देवास्तन्मेभाषन्तुसम्प्रति ॥ ३३ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामहादेवस्यकेशवः ॥ शनैर्भू
 र्गमुवाचेदम्ब्रह्मादीनाम्पुरस्तदा ॥ ३४ ॥ भगवाननुवाच ॥ नीलकूटस्यशिखरादूर्ध्वभागेनगच्छता ॥ वियतागरुडस्थेनमयानी
 लोमहागिरिः ॥ ३५ ॥ धृतः करेणचोदूर्तङ्गरुडागतिवारणे ॥ तत्रमांसामहामायाकामारूपाकामरूपिणी ॥ ३६ ॥ योगनिद्रास्व
 यन्धृत्वाचिच्छेदाम्बुधिपुष्करे ॥ ततोहन्तलमासाद्यतोयराशेःसवाहनः ॥ ३७ ॥ पतितोनिवसाम्यत्रचिरमम्यकसूदन ॥
 निवसामिचिरञ्चाहमत्रसागरतोयके ॥ ३८ ॥ नाद्यापिसामहामायानुदतेमामहेश्वर ॥ मदर्थमागतादेवाब्रह्मेन्द्राद्याःसमन्त
 तः ॥ ३९ ॥ तेपिबद्धामहादेव्यामायापाशेनवेष्टात् ॥ तस्मान्नोद्यनुगृह्णोष्वनयेदानींशिवालये ॥ ४० ॥ ताञ्चप्रसादयि

प्यामः सम्यग्वन्धविहिंसया ॥ हरेस्तद्वचनं श्रुत्वा त्वहञ्च करुणायुतः ॥ ४१ ॥ उवाच परमप्रीत्या विधिविष्णुप्रतिस्वयम् ॥ ई
 श्वर्याः कामपूर्व्यायाः कवचं सुमनोहरम् ॥ ४२ ॥ बद्धा शरोरे चास्त्रावपश्चाद् दृच्छन्तामप्रति ॥ अहनि वद कवचः स्तेनाहमा
 यया त्विह ॥ ४३ ॥ नवद्वो मम संसर्गान्तिथा चेद्बहुरूपतिः ॥ तस्माद्भूयन्त कवचं शङ्खध्वजदनात्मनः ॥ ४४ ॥ येन सौख्या
 त्समल्लुप्य द्रक्ष्यामः परमेश्वरीम् ॥ ओ कामाख्या कवचस्य मुनिर्बहुरूपतिः स्मृतः ॥ ४५ ॥ देवी कामेश्वरी तस्य अनुष्टुप्
 न्दृश्यते ॥ विनियोगः सर्वसिद्धौ तच्छृण्वन्त देवताः ॥ ४६ ॥ शिवः कामेश्वरी देवी कामाख्या च क्षुषीमम ॥ शारदावर्णयु
 गलन्त्रिपुरावदनन्तथा ॥ ४७ ॥ कण्ठे पातु महामाया हृदि कामेश्वरी पुनः ॥ कामाख्या जठरे पातु शारदामान्तु नाभितः ॥ ४८ ॥
 त्रिपुरापार्श्वयोः पातु महामाया तमेहने ॥ मुदे कामेश्वरी पातु कामाख्या रुद्धयेतु माम् ॥ ४९ ॥ जानुनोः शारदा पातु त्रिपुरापा
 तु जङ्घयोः ॥ महामाया पादयुगे नित्यं रक्षतु कामदा ॥ ५० ॥ केशकोटेश्वरी पातु नासायाम्पातु दीर्घिका ॥ भैरवी दन्तसङ्घा
 ते मातङ्गवतु चाङ्गयोः ॥ ५१ ॥ बाह्वोर्मालिता पातु पाण्योस्तु वनवासिनी ॥ विन्ध्यवासिन्यङ्गुलीषु श्रीकामानसकोटिषु ॥
 ॥ ५२ ॥ रोमकूपेषु सर्वेषु गत कामासदावतु ॥ पादाङ्गुलीपाणिभागे पातु माभुवनेश्वरी ॥ ५३ ॥ जिह्वायाम्पातु मांसेतुः कः
 कण्ठाभ्यन्तरे वतु ॥ नः पातु चान्तरे वक्षः ॥ इः पातु जठरान्तरे ॥ ५४ ॥ सामीन्दुः पातु मां वस्तौ त्रिन्दुविन्द्वन्तरे वतु ॥ ककारस्त्वचि

माम्पातु रकारोस्थिषुसर्वदा ॥ ५५ ॥ लकारःसर्व्वनाडीषईकारःसर्व्वसन्धिषु ॥ चन्द्रःस्नायुषमाम्पातुबिन्दुर्मज्जासुस
 न्ततम् ॥ ५६ ॥ पूर्वस्यान्दिशिचाग्नेय्यान्दक्षिणेनैर्ऋतेतथा ॥ वारुणेचैवायव्याङ्कौबैरहरमन्दिरे ॥ ५७ ॥ अकराद्या
 स्तुवैष्णव्याअष्टौवर्णास्तुमन्त्रगाः ॥ पान्तुतिष्ठन्तुसततंसमुद्भवविष्टद्वये ॥ ५८ ॥ ऊर्द्धाधःपातुसततम्पान्तुसेतुद्वयंसदा ॥
 नवाक्षराणिमन्त्रेषुशारदामन्त्रगोचरे ॥ ५९ ॥ नवस्वरन्तुमान्नित्यनासादिषुसमन्ततः ॥ वातपित्तकफेभ्यस्तुत्रिपुराया
 स्तुत्र्यक्षरम् ॥ ६० ॥ नित्यंरक्षतुभूतैभ्यःपिशाचेभ्यस्तथैवच ॥ तत्सेतुसततम्पाताक्रव्याद्भ्योमान्निवारकौ ॥ ६१ ॥ न
 मःकामेश्वरीदेवीम्महामायांजगन्मयी ॥ याभूत्वाप्रकृतिर्नित्यन्तनोतिजगदाद्यताम् ॥ ६२ ॥ कामाख्यामक्षमाला
 भयवरदकरांसिद्धस्रैकहस्तांश्चेतप्रेतोपरिस्थाम्मणिजनकयुताङ्कुमांपीतवर्णांम् ॥ ज्ञानध्यानप्रतिष्ठामतिशयविनयां
 त्प्रशक्रादिवन्द्यामग्नौबिन्द्वतमन्त्रप्रियतमविषयान्नौमिसिद्धैरतिस्थाम् ॥ मध्येमध्यस्यभागेसततविगमिताभावहावाबली
 यालीलालोकस्यकोष्ठेसकलगुणयुताव्यक्तुरूपैकनद्या ॥ ६३ ॥ विद्याविद्यैकशांताशमनशमकरीक्षेमकर्त्रीवरास्यानित्य
 म्पातात्यवित्रप्रणवरकराकामपूवैश्वरीनः ॥ ६४ ॥ इतिहरकवचन्तुस्थितंशमयेतेशमनन्तथायदि ॥ इहगृहाणयतस्व
 विमोक्षणेसहितेषुविधिःसहचामरैः ॥ ६५ ॥ इतीदङ्कवच्यैस्तुकामाख्यायाःपठेद्बुधः ॥ सकृत्तन्तुमहादेवीत्वनुव्रजति

नित्यदा ॥ ६६ ॥ नाधिव्याधिभयन्तस्यनक्रव्याभ्योभयन्तथा ॥ नाशितोनापितोयेभ्योनरिपुभ्योनराजतः ॥ ६७ ॥ दी
 र्घायुर्बहुभोगीचपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ आवर्तयन्शतन्देवीमन्दिरेमोदतेपरे ॥ ६८ ॥ यथातथाभवेद्बद्धःसङ्ग्रामेन्यत्रवाबधुः ॥
 तत्क्षणादेवमुक्तःस्यात्स्मरणत्कवस्यतु ॥ ६९ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुक्कवचंहरिर्ब्रह्मासुरास्तथा ॥ श
 क्रोऽपिकवचंन्यासन्देहचक्रुःपृथक्पृथक् ॥ ७० ॥ तेतुविन्यस्तकवचामहामायाप्रभावतः ॥ उल्लुत्यसागरस्याम्भआसेदुःक्षि
 तिमञ्जसा ॥ ७१ ॥ आसाद्यपृथिवीसर्व्वेब्रह्मविज्वादयःसुराः ॥ नीलकण्ठसमासाद्यकामारुयान्द्रुष्टुमागताः ॥ ७२ ॥ दृष्ट्वा
 कामेश्वरीन्देवीङ्क्षुशिवस्ताञ्जगन्मयीम् ॥ इदमाहस्वयन्ज्ञात्वाप्रभावन्तत्रतिष्ठितम् ॥ ७३ ॥ त्वमेवप्रकृतिर्देवीत्वमेवपृथिवी
 जलम् ॥ त्वमेवजगताम्मातात्वमेवचजगन्मयी ॥ ७४ ॥ त्वङ्कूर्त्तसर्व्वजगताम्बिद्यात्वम्मुक्तिदायिनी ॥ परापराल्मिकदेवी
 स्थलसूक्ष्माल्मिकातथा ॥ ७५ ॥ प्रसीदत्वम्महादेवीप्रसन्नायाशुभेत्वयि ॥ देवाःसर्व्वेप्रसीदन्तिचतुर्व्वर्गगप्रदेनद्ये ॥ ७६ ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ प्रत्यक्षरूपाकामारुयारिमाभाष्यचाब्रवीत् ॥ ७७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ के
 शवब्रह्मणासादिसर्व्वेदेवस्तथा ॥ मद्योनिसलिलेष्वद्यस्नानम्पानङ्कुरुदुतम् ॥ ७८ ॥ ततस्त्वन्निरहङ्कुरःपरवीर्य्यसमन्वि
 तः ॥ आरुद्यगरुड्यर्थाहित्रिदिवंसहवेधसा ॥ ७९ ॥ एवमुक्तोमहादेव्याकेशवःसहवेधसा ॥ योनिमण्डलतोयेषुस्नानम्पान

अकारह ॥ ८० ॥ कृतज्ञावास्ततोदेवाःकृतस्नानश्चकेशवः ॥ गतादेव्याश्चसमत्यात्रिदिवम्प्रतिहर्षिताः ॥ ८१ ॥ गच्छ
 न्तस्तेदेवगणाःसहिताःकेशवेनच ॥ ब्रह्मणाचतदाद्वाक्षुःकामाख्यान्ताब्बिंयद्गताम् ॥ ८२ ॥ नीलकटसहस्राणियोनिभिःसह
 सङ्गतः ॥ उर्द्धाधोभागयोगेनददशुःसंस्थितानिच ॥ ८३ ॥ तानिप्रत्येकतोदेवाभारुह्यारुह्यतत्क्षणात् ॥ पपुःसस्रुःपूर्व
 वत्तेप्रीतिमापुस्तथातुलाम् ॥ ८४ ॥ निरामयास्तथाजगर्म्बिस्मयाक्लिष्टचेतनाः ॥ स्तुवन्तःप्रस्तुवन्तश्चकामाख्यायोनिम
 ण्डलम् ॥ ८५ ॥ ततोदेवगुरुर्ब्रह्मांस्तुत्वाचभयात्पुनः ॥ विसृष्टस्त्रिदिवय्यौतोहर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ ८६ ॥ माहात्म्यमी
 दृशन्देव्याःकामाख्यायास्तुभैरव ॥ ८७ ॥ कवचश्चेदृशम्प्रोक्तत्त्वमासाद्यपुत्रक ॥ यथेष्टविनियोगेनतामासाद्यसुखीभव
 ॥ ८८ ॥ कामाख्यायाश्चमाहात्म्यङ्किमन्यत्कथयामिते ॥ यस्यायोनिशिलायोगाच्छोहाद्यायान्तिस्वर्णताम् ॥ ८९ ॥ यद्योनिम
 ण्डलेस्नात्वासकृत्पीत्वाचमानवः ॥ नेहोत्पत्तिमवाप्नोतिपरन्निर्व्याणमाप्नुयात् ॥ ९० ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेकामाख्याक
 वचमाहात्म्यवर्णनन्नामषट्सत्यतितमोध्यायः ॥ ७६ ॥ ४४ ॥ भगवानुवाच ॥ मातृकान्यासमधुनाशृणुवेतालभैरव ॥
 येनेदेवत्वमायातिनरोऽपि विहितेन वै ॥ १ ॥ वाग्ब्रह्मणीमुखोदेव्योमातृकाःपरिकीर्तिताः ॥ तासाम्मन्त्राणिसर्व्याणि
 व्यञ्जनानिस्वरास्तथा ॥ २ ॥ चन्द्रबिन्दुप्रयुक्तानिसर्व्वकामप्रदानिच ॥ ऋषिस्तुमातृमन्त्राणाम्ब्रह्मैवपरिकीर्तितः ॥ ३ ॥

प्रोक्ताच्छन्दश्चगायत्रीदेवताचसरस्वती ॥ शरीरशुद्धिप्रमुखसर्वकार्थसाधने ॥ ४ ॥ विनियोगःसमद्विष्टोमन्त्रान्मन्यु
 नपूरणे ॥ अकारेणसमङ्कादिवर्गोयःप्रथमःस्मृतः ॥ ५ ॥ तैश्चन्द्रविन्दुसंयुक्तेस्तत्रस्थैरक्षरैर्विहः ॥ आकारश्चतश्चा
 ग्यअङ्गुष्ठाभ्यान्नमस्तथा ॥ ६ ॥ प्रथममातृकामन्त्रअङ्गुष्ठद्वयतोऽन्यसेत् ॥ परवर्गाःस्वरैःसार्द्धैवाऽन्येन्यासकर्मणि ॥
 ॥ ७ ॥ तेसर्वेचन्द्रविन्दुभ्यायुक्ताःकार्यास्तुसर्वतः ॥ ह्रस्वकारश्चवर्गेणदीर्घकारान्तगेनतु ॥ ८ ॥ तर्जन्योविन्यसेत्स
 म्यक्स्वाहान्तेनतुपूर्ववत् ॥ ह्रस्वोकारश्चवर्गेणदीर्घोकारान्तकेनतु ॥ ९ ॥ मध्यमायुगलेसम्यग्बषट्तेनविन्यसेत् ॥ एका
 रादिचवर्गन्तुएकारान्तेनचैवहुं ॥ १० ॥ न्यसेदनामिकायुग्मेनियतन्तत्रभैरव ॥ ओकारादिपवर्गन्तुऔकारान्तशेषितः ॥
 ॥ ११ ॥ वौषट्तेनकनिष्ठायाव्विन्यसेत्कार्यासिद्धये ॥ अकारादियकारादिवर्गेणक्षान्तकेनतु ॥ १२ ॥ अङ्गुल्यन्तेनतलयो
 र्विन्यसेत्पाणिपृष्ठयोः ॥ वषट्कारःशेषभागेअह्नन्यासेनियोजयेत् ॥ १३ ॥ हृदयादिषडङ्गेषुपूर्ववत्क्रमतोऽन्यसेत् ॥ अङ्गु
 ष्ठाद्युक्तवर्गैस्तुक्रमान्तषड्विस्तथाविधैः ॥ १४ ॥ पुनस्तथापादजानुसंख्यित्युगलेषुपाद्वयोः ॥ बस्तौचिविन्यसेन्मन्त्रान्क
 मात्पूर्ववदक्षरैः ॥ १५ ॥ बाह्वोःपाण्योस्तथाकट्यान्नाभौचजठरेतथा ॥ स्तनयोरपिविन्यासन्तथाषडङ्गःसमाचरेत् ॥ १६ ॥
 वक्त्रेचिबुकेगण्डेकर्णयोश्चललाटके ॥ अंशेक्षेत्रेषुषड्वर्गैःपूर्ववद्व्यासमाचरेत् ॥ १७ ॥ रोमकूपेब्रह्मरन्ध्रेगण्डेजङ्घायुगे

तथा ॥ नखेषुपादपाण्योश्चतथापूर्ववदाचरेत् ॥ १८ ॥ एवन्तुमातृकान्यासार्थः कुर्यान्निरसत्तमः ॥ ससर्वयज्ञोत्थपू
 जासुप्तोयोग्यस्तुजायते ॥ १९ ॥ नातः परतरमन्त्रविविधते क्वचिदेहि ॥ यः सर्वकामदम्पण्यञ्चतुर्वर्गप्रदम्परम् ॥
 २० ॥ वाग्देवतां हि दिध्यात्वा मूर्तिसर्वाक्षराणि च ॥ त्रिधा च मातृकामन्त्रैः सक्रमैश्च पिवेज्जलम् ॥ २१ ॥ सवाग्मी पण्ड
 तोधीमाश्रायेत च वरः कविः ॥ चन्द्रबिन्दुसमायुक्तान्स्वरान्पूर्वम्पठेद्बुधः ॥ २२ ॥ व्यञ्जनानितुसर्वाणिकेवलानि पठे
 त्ततः ॥ अकारादिक्षारान्तान्येवं श्वासैश्च पूरकैः ॥ २३ ॥ जलङ्कुरतले गृह्य पठित्वा क्षरसंघकम् ॥ अभिमन्यतु ततो यमत्र
 मम्पूरकैः पिवेत् ॥ २४ ॥ कुम्भकेन द्वितीयन्तु तृतीयन्त्वथ रेचकैः ॥ एवं सकृत्त्रिवारन्तु पीत्वा तोयविविधक्षणः ॥ २५ ॥ दृ
 ढाङ्गः पण्डितो भूयात्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ त्रिसन्ध्यमथ पीत्वैव मातृकामन्त्रमन्त्रितम् ॥ २६ ॥ तोयङ्कुरित्वमाप्नोति सर्वा
 न्कामास्तथैव च ॥ सततङ्कुरते यस्तु मातृकामन्त्रमन्त्रितम् ॥ २७ ॥ तोयपानमहाभाग परकृष्ण रेचकैः ॥ ससर्वकामा
 न्तस्मप्राप्य पुत्रपौत्रसमृद्धिमान् ॥ २८ ॥ भूत्वामहाकविलोके बलवान् सत्यविक्रमः ॥ सर्वत्र वल्लभो भूत्वा चान्तमोक्षमवा
 प्रयात् ॥ २९ ॥ राजानमथ वाराजपुत्रमभार्यामथापि वा ॥ वशीकरोति न चिरान्मन्त्रिकामन्त्रपानतः ॥ ३० ॥ न्यासः
 क्रमेक्रमः प्रोक्तो वर्गक्रम इहैव तु ॥ अक्षराणाङ्कुमेणाथ तोयपानं समाचरेत् ॥ ३१ ॥ ये ये मन्त्रा देवतानामृषीणामथ रक्षसाम् ॥

तेमन्त्रामातृकामन्त्रैर्नित्यमेवप्रतिष्ठिताः ॥ ३२ ॥ सर्वमन्त्रमयश्चायंसर्ववैदमयस्तथा ॥ ३३ ॥ चतुर्वर्गप्रदश्चायस्मातृ
 कामन्त्रउच्यते ॥ इतिकथितम्पुत्रमातृकान्यासमद्भुतम् ॥ ३४ ॥ विभागमथमुद्राणांशणवेतालभैरव ॥ ३५ ॥ इतिकालि
 कापुराणेचतुःसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यायोनिमुद्राकथितामुद्राविभजनपुरा ॥ अ
 ष्ठयायोनिमुद्रास्यात्प्रथमासातुकीर्त्तिता ॥ १ ॥ द्वितीयाखेचरीमुद्राकामाख्यायास्तुभैरव ॥ ताव्विद्विचाद्रुतङ्कुर्ह्येनतुष्यति
 चण्डिका ॥ २ ॥ अनामिकान्दक्षिणस्यतर्ज्जन्याव्यमृतोन्यसेत् ॥ वामानामान्दक्षिणस्यतर्ज्जन्याव्विनिवेशयेत् ॥ ३ ॥ तेद्वेत
 थातर्जनीभ्याव्वैष्टयेदग्रतोऽग्रतः ॥ मध्याद्वयन्तुर्विन्यस्यचोर्द्धभागेत्वनामयोः ॥ ४ ॥ तदग्राग्रेणस्यथ्यौगातथैवचकनिष्ठिके ॥
 अग्रेणैवचसंध्यैक्तेनमूलैर्दुष्टुकैन्यसेत् ॥ ५ ॥ इयन्तेखेचरीयोनिर्योनिमुद्रातुकामदा ॥ एषैवाधःकनिष्ठेद्विनियोज्ययदियु
 ज्यते ॥ ६ ॥ गुह्ययोनिरस्तुसारुयाताकामेश्वर्यास्तुतुष्टिदा ॥ सर्वैष्ट्यपूर्ववत्पाण्याद्वैकनिष्ठेत्वनामिके ॥ ७ ॥ अधोभागे
 नियोज्याथमध्यमेचोर्द्धतस्तथा ॥ तासांस्पर्शपरश्चाग्रैरन्योन्यथ्यौजयेद्वादि ॥ ८ ॥ मध्यामध्येतथाङ्कुष्ठेनिःक्षिप्याग्नेनि
 योजयेत् ॥ योनिरस्तुशङ्करीप्रोक्तात्रिपुरातुष्टिदासदा ॥ ९ ॥ मध्येद्वेचतथावेष्ट्यपूर्ववच्चाप्यनामिका ॥ कनिष्ठाभ्याम्पुरोन्य
 स्यअङ्कुष्ठौमूलयोस्तयोः ॥ १० ॥ मूढेयंशारदीप्रोक्ताशारदायास्तुतुष्टिदा ॥ मूलयोनिस्तुकिथितावैष्णवीतन्त्रगोचरे ॥ ११ ॥

तर्जन्यनामिकं मध्येकनिष्ठेऽपि क्रमादपि ॥ करयोग्यौ जयित्वैव कनिष्ठा मूलदेशतः ॥ १२ ॥ अङ्गुष्ठाग्रन्तुनिःक्षिप्य माहायोनिः प्र-
कीर्तिता ॥ अङ्गुष्ठौ चाथ सर्वेष्ट्यस्यैव ज्याथ कराङ्गुलीः ॥ १३ ॥ अग्रभागैर्मध्यस्थन्तत्र कर्तव्यात्करद्वयम् ॥ इयन्तु योगिनीयो-
निर्योगिनीनाम्प्रियङ्करी ॥ १४ ॥ एता अष्टौ समाख्याता योन्यः कामेश्वरी प्रिया ॥ मूर्त्तिभेदेन चान्येषां देवानामपि तिष्ठिता
॥ १५ ॥ यात्रायाथैद्विविषये वाग्वादेकलेहेतया ॥ अष्टौ योनिः स्मरेद्यस्तु जयस्तस्य सनातनः ॥ १६ ॥ विसर्जनेन पूजेन च स्मरणे
कर्मभेदतः ॥ एता योन्यः समाख्याताश्चण्डिकापूजनेषु च ॥ १७ ॥ एतास्तु कथिता योन्यः क्रमात्कमविसर्जने ॥ रहस्यव्योमदाक्षि-
ण्यस्मन्त्रशुद्धिशण्डवमे ॥ १८ ॥ मन्त्रेण क्रियेते यत्तु शरीरस्मन्त्रमुत्तमम् ॥ तद्ग्रहस्य मिति प्राहुर्मन्त्रेषु मन्त्रकोविदाः ॥ १९ ॥ का-
माख्यायास्तु षट्कोणं मण्डलस्य दलान्तरे ॥ त्रिधा लिखेन्मूलमन्त्रमूर्द्धन्निष्वपि सन्धिषु ॥ २० ॥ अथ त्रिसन्धिषु पुनर्विधिं शक्रहर-
स्तथा ॥ संहितम्भदनेनैव लिखेद्भूर्जं त्वचि त्रिधा ॥ २१ ॥ तस्तु मादाय सहस्रतुदक्षिणनकरेण वै ॥ मालामपि समादाय सञ्जपेदुत्तरा-
मुखः ॥ २२ ॥ तद्भुजे दक्षिणे धार्यम्बाहो वा साधकोत्तमैः ॥ जपान्ते लिखितयै न्त्रन्तेन सर्व्वजयी भवेत् ॥ २३ ॥ दीर्घायुः सर्व्व-
वशकृद्वनधान्यसमृद्धिमान् ॥ मृतो देवीगृहे याति यन्त्रयन्त्रितबुद्धिमान् ॥ २४ ॥ षट्कोणानन्तरकृतं वैष्टिताष्टदलेष्वथ ॥ लिखित्वा
भूर्जपत्रेषु विलीनैर्यावकोदकैः ॥ २५ ॥ उत्तरादिक्रमेणैवैषणवीतन्त्रसङ्गतान् ॥ अष्टौ वणन्मध्यभागे पूर्व्ववत्कामराजकम्

॥२६॥ त्रीन्वर्णान्नेत्रबीजस्य त्रिकोणस्याग्रतोलिखेत् ॥ एवन्निधाय कृत्यैन्मृदुत्वावामकरे स्थितः ॥ २७ ॥ जपे त्रीणि सहस्राणि मालामादाय दक्षिणे ॥ जपान्तैर्वैष्णवीरूपं ध्यानुद्धृत्यादितन्द्रितः ॥ २८ ॥ प्राणायामसहस्रान्तु तस्तल्लिखितोत्तमम् ॥ ग्रीवायान्धारयेद्यन्त्रं तेन सर्वजयी भवेत् ॥ २९ ॥ राजपुत्रो भवेद् राजा तदन्यां स चिरो भवेत् ॥ द्विजराजो भवेद् द्विद्वान्कविर्वर्गमोचवा भवेत् ॥ ३० ॥ राक्षसेभ्यः पिशाचेभ्यो भूतेभ्यो चापि चान्यतः ॥ साधुसंविद्धो ते तस्य न कदाचित् पराजयः ॥ ३१ ॥ दीर्घायुर्वल्बान्नाज्ञो मते मोक्षमवाप्नुयात् ॥ सम्पूर्णं मण्डलं ङ्कुत्वा अष्टपत्रं समन्वितम् ॥ ३२ ॥ भूर्जं त्वचि श्रीफलस्य निर्य्यासिस्तस्य मध्यतः ॥ षड्भुजोऽवल्लिखेत् तस्य प्राग्रेष्वथ त्रिष्वपि ॥ ३३ ॥ विलिखेत् त्रिपुरावर्णानधो बीजन्तं नेत्रकम् ॥ इलेष्वष्टासु तूपनव्वर्णवीतन्त्रसंज्ञतान् ॥ ३४ ॥ अष्टौ वर्णास्तु विलिखेत् तथा द्वावृषत्तुर्वपि ॥ षण्णवोऽपि तूराङ्कौ क्रमणैः काग्रमानसः ॥ ३५ ॥ तद्वत्त्वादक्षिण करे वैष्णवीन्त्रमन्त्रकम् ॥ जपे त्रिभिर्दिनैरेवायुतं स्यैतमानसः ॥ ३६ ॥ प्राणायामसहस्राणि त्रीणि कृत्वा तु हर्षितः ॥ सन्ध्याकाले नवम्यान्तु शीर्षेण धारयेद्बुधः ॥ ३७ ॥ शतायुः सर्वदमनो मतिमान्पण्डितोत्तमः ॥ बलीवीर्य्यधनैश्चर्षुकः पार्थिव एव वा ॥ ३८ ॥ प्रत्यक्षतो महाभायङ्कामाख्यान्त्रिपुरामपि ॥ नित्यम्पश्यति मेधावी महोच्छ्वासश्चाशारदाम् ॥ ३९ ॥ सिंहव्याघ्रो भुजङ्गो वायन्ये वातस्यो सिंहकाः ॥ सर्वैस्तस्य तनुमप्राप्य विषीदन्ति न संशयः ॥ ४० ॥ जयहेतुरतो न्यस्मात्सङ्ग्रामेशास्त्रवादतः ॥ न विद्यते त्रिभु

वनेतस्मात्कुर्व्यात्तुयन्त्रकम् ॥ ४१ ॥ अन्तेदेवीगृहम्प्राप्यततोमोक्षवानुयात् ॥ महामायाशारदाख्याकामस्यात्रिपुरतथा ॥
 ॥ ४२ ॥ महोत्साहातथैषाम्मन्त्राण्यौगणोभवेत् ॥ मण्डलश्चाष्टदलकन्तन्मध्येविलिखेन्पुनः ॥ ४३ ॥ लिखित्वा
 पूर्ववत्पूर्वम्प्रोक्तम्मन्त्रगणंसमम् ॥ अन्येद्वयन्द्वारदेशेकोणेष्वक्षरतोलिखेत् ॥ ४४ ॥ शुक्लकौशेयवस्त्रेषुरसैर्व्यङ्गिषिष्यस्यतु ॥
 उत्तरीयन्तुतद्वस्त्रद्वयंजप्यंसमाचरेत् ॥ ४५ ॥ कृतोपवासःशुद्धश्चमातृकान्यासपूर्वकम् ॥ पञ्चानामपिवर्गणांसहस्रा
 णितुपञ्चवै ॥ ४६ ॥ दिवसैःपञ्चभिर्जप्त्वातदन्तेचसमाचरेत् ॥ प्राणायामसहस्राणिपञ्चैपञ्चभिर्दिनैः ॥ ४७ ॥ अन्तेतुक
 वचन्यासङ्कृत्यायन्याःसमाचरेत् ॥ ततस्तुमातृकामन्त्रैःश्वासरोधनपूर्वकम् ॥ ४८ ॥ त्रिःपिबेत्कपिलाक्षीरञ्जागृवौश्चतदा
 निशि ॥ एवय्यैःकुरुतेयन्त्रशरीरेशुक्लवाससा ॥ ४९ ॥ सोष्टसिद्धिमवाप्नोतिदेवीलोकश्चगच्छति ॥ यउत्तरीयम्बिभृयाद्वस्त्र
 मन्त्रेणमन्त्रितम् ॥ ५० ॥ नित्यमेवमहाभागप्रभावन्तस्यवैशुण ॥ नतस्यदेहशस्त्राणिप्रवेक्ष्यन्तिकदाचन ॥ ५१ ॥ नाग्निर्द्व
 हतितत्कायन्नापःसंक्लेदयन्तिच ॥ राक्षसाश्चापिशाचाश्चभूतादायेतुहिंसकाः ॥ ५२ ॥ तेतन्दृष्ट्वामहाभागभुवङ्गच्छन्तिवैमि
 या ॥ गच्छेदवारितःसोपिसर्व्वत्रसाकोधत्तमः ॥ ५३ ॥ वशीकरोतिदेवैश्चनृपानन्याश्चयोषितः ॥ उत्सहेद्यदिमेधावीवाग्मी
 राजाचसोभवेत् ॥ ५४ ॥ चिरजीवीमहाभागोधनधान्यसमृद्धिमान् ॥ कविःप्रज्ञासमायुक्तस्सोभेद्योजायेतेरिभिः ॥ ५५ ॥ य

स्मिन्पुरे सनिर्वेदजपातो न तत्र वै ॥ रसो शरीरशस्त्राणि दृढहस्तो ज्ञितान्यपि ॥ ५६ ॥ एनन्नघ्नन्ति सततञ्जयसर्वत्र भैरव ॥
 अपराध्यन्ति सततञ्जयसर्वत्र भैरव ॥ ५७ ॥ नाधयो व्याधयस्तस्य जायन्ते तु कदाचन ॥ देवीपुत्रः समतिमान् तु मो
 क्षमवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ यन्त्रितास्वामिना यन्त्रय्यौ दधाति पतिव्रता ॥ पुत्रैश्चर्य्यमवाप्नोति दीर्घायुः सावधू भवेत् ॥ ५९ ॥
 प्रत्येकमेकं संहया वर्द्धना सहितेन च ॥ क्रमाद्विंशति मन्त्राणि कथिता निमये ह वै ॥ ६० ॥ तानि प्रत्येकतो बध्ना योन्यसे
 त्सर्वदा हृदि ॥ लिखित्वा सर्वयन्त्राणि बिभृयाद्यो धवागले ॥ ६१ ॥ देवेन्द्रो जायेते सो वै प्रभावेण ह भूतले ॥ पूर्वोक्ता नि स
 मस्तानि फलान्याप्नोति तत्क्षणात् ॥ ६२ ॥ पिहितः सर्वलोको ह्यी न्नित्यमेव प्रपश्यति ॥ ६३ ॥ एवं सार्द्धं यन्त्रवर्गैः समस्तरष्ट्रा
 भिर्यत्पूर्वमुक्तं सहस्रम् ॥ शुक्लवस्त्रे सल्लिखित्वा स्वदेहं धृत्वा नित्यमत्राप्नुयाद्रसमस्तम् ॥ ६४ ॥ यः क्षत्रजातिर्हृदये सकु
 र्यात्सङ्ग्रामकाले कवेष्टयान्नि ॥ मन्त्राक्षराण्यादिकृता नि देव्या अष्टौ बहिर्गात्रविशेषतश्च ॥ ६५ ॥ गले हरिर्व्वक्षसि वै लि
 खेद्विंशतनद्वये पुत्रयुतम् महेश्वरम् ॥ बाह्वंशसन्ध्यां श्वरिश्च वै षण्णवीम्बाहोस्तुल्यमीश्वरस्वती च ॥ ६६ ॥ एवं रणाष्टाङ्ग
 मिद्विधौ धाय गत्रे सवर्म्मण्यनुचिन्तयेच्छिवम् ॥ लिखेल्ललाटे तिलकान्तरं रः समस्तमन्त्राक्षरयन्त्रमुत्तमम् ॥ ६७ ॥
 ततो जपेदष्टधा तु पाणिन्दत्वाष्टधामसु ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रन्तु ततो गच्छेद्गणजिरम् ॥ सतु वीरममसमः सङ्ग्रामेषु च जायते ॥

॥ ६८ ॥ तृणानीवपरास्त्राणितस्याग्नेरिवजायते ॥ विनिस्सरन्तिरिपवस्तद्वद्याद्रविणायथा ॥ ६९ ॥ सिंहाग्रान्नशशा
 र्द्धलोवीर्यवान्बलवान्भवेत् ॥ इदंरहस्यद्विधितङ्कामाख्यायास्तुभैरव ॥ ७० ॥ वैष्णव्यातन्त्रमख्येषुत्रिपुरायास्ततः
 शृणु ॥ तस्यास्तुसर्व्यन्मन्त्राणित्रयोदशयुतानिवै ॥ ७१ ॥ विंशतिन्तुसहस्राणि तन्त्राद्यव्याग्भवस्मृतम् ॥ द्वितीयङ्कामरा
 जाख्यम्मोहनञ्चतृतीयकम् ॥ ७२ ॥ आचोडितव्याग्भवन्तुचतुर्थम्परिकीर्तितम् ॥ नेत्रबीजद्वितीयन्तुद्विरुक्तव्याग्भवन्त
 था ॥ ७३ ॥ आद्यन्तत्पञ्चमम्प्रोक्तञ्चतुर्विंशपरिचाक्षैः ॥ नेत्रबीजद्वितीयन्तुप्रथमम्परिकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ द्वितीय
 ङ्कामबीजन्तुतृतीयव्याग्भवन्तथा ॥ एभिन्निभिस्तुयन्मन्त्रन्तत्पष्ठम्परिकीर्तितम् ॥ ७५ ॥ नेत्रबीजद्वितीयन्तुवाग्भवा
 न्तेनसप्तमम् ॥ तदेवंवाग्भवाद्यन्तुअष्टमम्परिकीर्तितम् ॥ ७६ ॥ वाग्भवङ्कामबीजञ्चेदताभ्यान्नवमंस्मृतम् ॥ कामबी
 जन्तैवाद्याद्वितीयञ्चैवमोहनम् ॥ ७७ ॥ एकादशमिदम्प्रोक्तमृन्दामराद्यन्तुवाग्भवम् ॥ द्वादशङ्कीर्तितमन्त्रंशेषतत्त्रिपुर
 म्महः ॥ ७८ ॥ तन्महर्षेपुरम्मन्त्रशृणुष्वैकमनस्विदम् ॥ प्रान्तादिस्तस्यचाप्यादिव्यह्निर्याग्भवसन्धितः ॥ ७९ ॥ आद्यंत्रिपु
 रभैरख्याबीजमाद्यम्प्रकीर्तितम् ॥ उपान्तश्चतदादिश्चव्यञ्जनाद्यव्युषाननः ॥ ८० ॥ चतुर्थस्वरविन्दुन्दुयुताश्चैतत्तृतीयक
 म् ॥ उपान्तश्चतदादिश्चवह्निशेषस्वरस्तथा ॥ ८१ ॥ समाप्तिविन्दुसंहितासंहितस्तुतृतीयकः ॥ एतत्तत्त्वव्यजानातियोनरोभु

विभूमणिः ॥ ८२ ॥ सिद्धविद्याधरेभ्यस्तुमोधिकोमत्समोभवेत् ॥ एतत्त्रयोदशप्रोक्तमन्त्रामन्त्रेषुचोज्वलाः ॥ ८३ ॥ विंशते
 रतुसहस्रेभ्यः पराश्रितैः प्रकीर्तिताः ॥ विंशतेस्तुसहस्राणामाद्यमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ८४ ॥ त्रिपुरायास्तुबालायामन्त्रन्तच्छृणुमै
 रव ॥ वारुणवः कामराजस्तु उपान्तादिः सविन्दुकः ॥ ८५ ॥ शेषस्वरसमाप्तिभ्यामन्त्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ एषातुत्रिपुराबाला
 मध्याप्रोक्तापूरैरुह ॥ ८६ ॥ शेषातेजस्विनीप्रोक्तायेयन्त्रिपुरभैरवी ॥ मध्यायाः पूजनम्प्रोक्तम्बालायाः शृणुसाम्प्रतम् ॥ ८७
 तथात्रिपुरभैरव्याः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ विभिद्यशक्त्याशम्भुस्तुशक्तिश्चापि विभेदयेत् ॥ ८८ ॥ शम्भवेवर्णषट्कोणैर्द्वैशरन्त
 न्त्रसंल्लिखेत् ॥ मध्यायास्त्रिपुरायास्तुयादृशद्वारमण्डले ॥ ८९ ॥ तादृशेनापि कर्तव्यकोणेषुलिखितन्तथा ॥ पापोत्सार
 णकर्मणिभूम्यादीनां विशोधनम् ॥ ९० ॥ पूर्वमन्तरन्त्रोक्तं त्रिपुरापीठभाषितम् ॥ कामाख्यापूजनेप्रोक्तं सर्ववृद्ध्या
 त्तसाधकः ॥ ९१ ॥ दहनलवनादीनिप्रतिपत्तिश्चपात्रके ॥ सर्वान्तपूर्ववत्कार्यद्वङ्कामाख्यापूजनेयथा ॥ ९२ ॥ कृत्वात्र
 देहन्यासन्तमन्त्रवर्णैस्तथाक्षरैः ॥ सर्वैस्वरैस्तथाकाद्यैस्ततोरूपविचिन्तयेत् ॥ ९३ ॥ चतुर्भुजांरक्तवर्णारक्तवस्त्रविभू
 षिताम् ॥ दक्षिणोद्वेजश्चाधोविभ्रतीम्पुस्तकोत्तमम् ॥ ९४ ॥ अभयव्योमहस्ताभ्याम्वैश्वदेयतीन्तथा ॥ सहस्रसूच्य
 सङ्काशान्त्रिनेत्राङ्गजगामिनीम् ॥ ९५ ॥ पीनतुङ्गस्तनयुगसितप्रेतासनस्थिताम् ॥ स्मितप्रसन्नवदनां सव्यलिङ्गारसंयु

ताम् ॥ १६॥ तिसृभिर्मण्डमालाभिः शिरोवक्षः कटीषु च ॥ त्रिगुणन्निगुणीभूतैः प्रत्यैकम्परिभूषिताम् ॥ १७॥ मदिराघूर्ण
 नयनारक्तदन्तच्छदद्वयाम् ॥ चिन्तयेद्दरदान्देवीमेवन्निपुरभैरवीम् ॥ १८॥ बालायास्त्रिपुरायास्तरूपम्पूज्यम्प्रपूजने ॥ उ
 कः क्रमः पीठयोगे तन्त्रादिशृणु भैरव ॥ १९॥ पुष्पबाणांस्तुपाशश्चक्षेपौष्पशरासनम् ॥ पापञ्चकुणपाखण्डासाबालात्रिपु
 रास्मृता ॥ १०॥ मन्मन्त्रे त्रिपुरेदेवि विद्वद्भेदपदमादितः ॥ कामेश्वरीधीमहिअनुतन्त्रः प्रचोदयात् ॥ १॥ एषा त्रिपुरगायत्री
 आवाहनस्य शेषतः ॥ स्नानाद्यैः पूजयेत्सम्यग्बालामन्याश्च भैरवीम् ॥ २॥ अस्याः क्रमे विशेषो न्यासे चोत्तरकर्मणि ॥ तत्स
 र्वं सहमन्त्रौघैः शृणु वेताल भैरव ॥ ३॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय चिन्तयेत्परमङ्कुरम् ॥ ततो नुस्वगुरुं शुद्धन्त तस्त्रिपुरभैरवीम् ॥ ४॥
 चतुर्भुजां शुक्लवर्णां वरदाभयपस्तकाम् ॥ अक्षमालाञ्चक्रमतो धत्ते वामे च दक्षिणे ॥ ५॥ सुवर्णरत्नखचिते संस्थिता म्प्रवरा स
 ने ॥ सौवर्णमुत्तरीयन्तु धत्ते सौवर्णकुण्डले ॥ ६॥ स्वगुरुवर्णतोऽध्यानात्तैव परिचिन्तयेत् ॥ भैरवींश्चिन्तयित्वा तत उत्थाय चा
 चरेत् ॥ ७॥ मैत्रमाचमनञ्चैव दन्तानां शोधनन्तथा ॥ प्रातः स्नानन्तः कुर्यात्त्रिपुरय्यै जयन्क्रमन् ॥ ८॥ सर्वत्र देवीमन्त्रेषु वै
 दिकेष्वपि भैरवीम् ॥ त्रिपुराश्चिन्तयेन्नित्यन्देवमन्त्रेषु च क्रमात् ॥ ९॥ त्रिभिस्तु त्रिपुरा बीजैस्त्रिधामजनमाचरेत् ॥ देवानामपि
 सर्वेषु भैरवेषु पदं सदा ॥ १०॥ कुर्याद्विशेषणन्नित्यन्तोच्चार्यन्निर्व्विशेषणम् ॥ आपः पुनन्तु पृथिवीमक्त्वा त्रिपुरभैरवीम् ॥ ११॥

कथ्यादाचमनविवैप्रोदुपदान्तथाचरेत् ॥ इदव्विण्णुभैरवस्तुविचक्रमइतीरितम् ॥ १२ ॥ मदालम्भनकृत्येषुनित्यमेवाप्यु
 दीरयेत् ॥ गायत्रीन्त्रिपुराद्यान्तुभैरवीमाह्वयेच्छिवाम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डभैरवायेतिसूर्यायार्घान्नवेदेत् ॥ उदुत्यञ्जात
 वेदसन्देवव्वहन्तिकेतवः ॥ १४ ॥ दशेविश्यायसूर्यशेषेभैरवमोरयेत् ॥ तर्पणादौप्रयुञ्जीततृण्यताम्ब्रह्मभैरवः ॥
 ॥ १५ ॥ आवाहनेस्वपितुभैरवानितिकीर्तयेत् ॥ तृप्यताम्भैरवीमातःपितुभैरवतृप्यताम् ॥ १६ ॥ आदौचत्रिपुरापूव्व
 न्तर्पणेपिप्रयोजयेत् ॥ ज्योतिष्ठोमाश्वमेधादौयत्रयय्यैम्प्रपूजयेत् ॥ १७ ॥ तत्रभैरवरूपेणदेवीमपिचभैरवीम् ॥ मदि
 रापात्रमालोक्यरक्तवस्त्रांस्त्रियस्तथा ॥ १८ ॥ शिरोनरस्यदृष्टुतुभैरवीश्चिन्तयेद्विज ॥ स्त्रियोदृष्ट्वाद्यथैकत्रयुवतीःसुमनो
 हराः ॥ १९ ॥ ताम्भ्यस्त्रिपुरभैरव्याःप्रीतयेचन्दनादिकम् ॥ दद्याद्भुक्तास्तुमनसाचिन्तयन्नथभैरवीम् ॥ २० ॥ भैरवीम्प्र
 तिगृह्णामिभैरवोहम्प्रतिग्रही ॥ कन्यायाम्भावयेद्दीमान्त्रिपुरायाःप्रपूजकः ॥ २१ ॥ भैरवायददाम्यद्यदेवीन्त्रिपुरभैरवी
 म् ॥ इतीरयेत्प्रदानेतुकन्यायास्त्रिपुरान्ततः ॥ २२ ॥ तस्याःपूजोपकरणपात्राद्यश्चन्यपूजने ॥ आसनाद्यञ्चसततन्नो
 पयोज्यङ्कुदाचन ॥ २३ ॥ सकृत्तुदापयेदन्यैर्मदिरासाधकोद्विजः ॥ शूद्रादयस्तुसततन्दुधारासवमुत्तमम् ॥ २४ ॥
 एवन्तुवामभावेनयजेत्त्रिपुरभैरवीम् ॥ बालान्तुवामदाक्षिण्यमावाभ्यामपिपूजयेत् ॥ २५ ॥ इमशानभैरवीन्देवीमुग्रता

रान्तथैवच ॥ उच्छिष्टभैरवीश्चण्डीन्तारान्त्रिपुरभैरवीम् ॥ २६ ॥ एतान्त्वामभावेनपूज्यादक्षिणताव्विना ॥ ऋषीन्देवा
 न्पितृन्शैवमनुष्यान्सतसञ्चयान् ॥ २७ ॥ योजयेत्पञ्चभिर्गन्धैर्ऋणानिपरिशोधयेत् ॥ विधिवत्स्नानदानाभ्याङ्कुर्वन्प
 द्विधिपूजनम् ॥ २८ ॥ क्रियतेसरहस्यन्तुतद्वाक्षिण्यमिहोच्यते ॥ सर्वेषुपितृदेवादौयस्माद्भवतिदक्षिणः ॥ २९ ॥ देवी
 चदक्षिणायस्मात्तस्माद्वक्षिणउच्यते ॥ यापुनःपूज्यमानातुदेवादीनाञ्चपूज्यतेः ॥ ३० ॥ यज्ञभागंस्वयन्धत्तेसाबलतु
 प्रकीर्त्तिता ॥ पूजकोपिभवेद्द्वामस्तत्रैवसततंस्तु ॥ ३१ ॥ पञ्चयज्ञान्नवाकुर्यायद्वावाम्यप्रपूजने ॥ अन्यस्यपूजाभांगंहि
 यतोऽगृह्णतिवामिका ॥ ३२ ॥ यत्पूजयेद्द्वामभावेनतस्यादृष्टशोधनम् ॥ पितृदेवनरादीनाञ्जायतेचकदाचन ॥ ३३ ॥
 सोभ्यस्यन्त्रिपुरायोगन्तेनयोगेनसंयुतः ॥ जायतेयदिसुप्राज्ञस्तदामोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ सचमोक्षश्चिरैवजायतेत्रपुनः
 पुनः ॥ ऋणशोधनजैःपौषैराक्रान्तश्चैवभैरव ॥ ३५ ॥ इहलोकैःसुखैश्चर्ययुक्तःसर्वत्रबल्लभः ॥ मदनोपमकान्तेनशा
 रीरेणविराजता ॥ ३६ ॥ सराष्ट्रकञ्जरानव्वशीकृत्यसमन्ततः ॥ मोहयन्वनिताःसर्वान्सर्व्वीश्वमदविह्वलाः ॥ ३७ ॥
 सिंहान्व्याघ्रास्तरक्षैश्चभूतप्रेतपिशाचकान् ॥ वशीकुर्व्वन्विचरतिवायुवेगोद्यतस्ततः ॥ ३८ ॥ बालाव्वौत्रिपुरान्देवीम्मध्या
 व्वौघ्यथभैरवीम् ॥ योजयेत्परयाभक्तयाश्वबाणोपमाकृतिः ॥ ३९ ॥ कामेश्वरीन्तुकामाख्याम्पूजयेत्तुयथेच्छया ॥ दाक्षिण्या

द्वाभवाद्वातसर्वथासिद्धिमान्नुयात् ॥ ४० ॥ महामायांशारदाश्चैतुलपत्रोन्तथैव च ॥ यथा तथा प्रकारेण दाक्षिण्यादेव पूजयेत् ॥
 ॥ ४१ ॥ यो दाक्षिण्यविवेनाभावमहामायां समर्चति ॥ स पापः स्वर्गलोके भ्यश्न्यतो भवति रोगधृक् ॥ ४२ ॥ अन्यास्तु शि
 वदृत्याद्या देवयोः पूर्वमीरिताः ॥ तास्तु वास्पातु दाक्षिण्याम्पूजितव्यास्तु साधकैः ॥ ४३ ॥ किन्तु यः पूजको वामः सो न्यासा सम्प
 रिवर्जितः ॥ सर्वोऽसाम्पूजकः स्यात्तु दाक्षिण्येन उत्तमः ॥ ४४ ॥ अथ त्रिपुरभैरव्यान्यासञ्च शणभैरव ॥ येनैव न्यासमा
 त्रेण देववज्रायते नरः ॥ ४५ ॥ भैरवी तन्त्रमन्त्रस्य ऋषिर्द्वादक्षिण उच्यते ॥ छन्दः पङ्क्तिः समाख्याता देवी त्रिपुरभैरवी ॥ ४६ ॥
 कामार्थयोः साधने च विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ हकारविविन्यसेन्नाभौ मकारं बस्थितो न्यसेत् ॥ ४७ ॥ वकारं शेषे विन्यस्य ए
 कारश्च गदे कथा ॥ पुनरुर्वोस्तथैव अष्टानुगमे द्वितीयकम् ॥ ४८ ॥ तृतीयञ्जङ्घ्यान्यस्य चतुर्थम्पादयोन्यसेत् ॥ त्रि
 विधं विन्यसेद्देवन्नाभ्यादेः पादसङ्गतम् ॥ ४९ ॥ द्वितीयस्य तु बीजस्य आद्यं हृदयं विन्यसेत् ॥ वामे स्तने द्वितीयं तु तृतीयन्द
 क्षिणे स्तने ॥ ५० ॥ चतुर्थं मूढरेन्यस्य पञ्चमम्पार्श्वयोर्द्वयं सेत् ॥ षष्ठन्नाभौ परिन्यस्य न्यसेच्चापि त्रिधा त्रिधा ॥ ५१ ॥ तृती
 यस्य तु बीजस्य मूर्द्धि चाद्यन्तं विन्यसेत् ॥ द्वितीयं न्यस्य केशान्ते तृतीयं वदने न्यसेत् ॥ ५२ ॥ चतुर्थं हृदये न्यस्य यथास्यात्
 त्रिधा त्रिधा ॥ आद्याद्यन्दक्षिणाङ्गुष्ठे द्वितीयं तर्जनीं पुनः ॥ ५३ ॥ तृतीयञ्च मध्यमायामनामायाश्चतुर्थकम् ॥ तृतीयाद्य

क्कनिष्ठायाव्यौम्माङ्गुष्ठे द्वितीयकम् ॥ ५४ ॥ तृतीयाव्यौमतर्ज्जन्याश्चतुर्थम्मध्यमातनौ ॥ अनामायाम्यश्चमन्तुषष्ठशेषे तु वि
 न्यसेत् ॥ ५५ ॥ एवन्निघातुविन्यस्यततीयमथबीजकम् ॥ उभयोर्हस्तयोः कृत्वा अङ्गुष्ठाद्यव्युग्यगम् ॥ ५६ ॥ तृती
 यम्बीजवर्णास्तु विन्यसेत्क्रमतो बुधः ॥ पिण्डतंसर्वबीजन्तु विन्यसेत्तु कनिष्ठयोः ॥ ५७ ॥ आद्यन्तु तलयोर्नस्य पृष्ठयोश्च द्वि
 तीयकम् ॥ तालत्रयन्ततो दत्वा तृतीयेनास्त्रवेष्टनम् ॥ ५८ ॥ कर्णयोश्चिबुके गण्डमुखे द्वासासयोस्तथा ॥ स्कन्धयोश्च कपो
 ले च जठरे शिशुमूर्ध्नि ॥ ५९ ॥ पादयोः पार्श्वयोश्चैव हृदये स्तनयुग्मके ॥ कण्ठदेशे च न्यस्तव्यामन्त्रवर्णक्रमान्नपुनः ॥ ६० ॥
 लिङ्गैर्यैनमद्वतिवाग्भवाद्येन विन्यसेत् ॥ ओङ्कारित्यैनमद्वतिहृदये विन्यसेत्ततः ॥ ६१ ॥ नमो भवायेति ततो भ्रुवोर्मध्ये तृती
 यकम् ॥ विन्यसेत्त्रिपुराबीजं सद्यो देवत्वसिद्धये ॥ ६२ ॥ औङ्कारित्यैनमद्वतिपायततो नमो भवाय वै ॥ नम इत्यन्ततः प्रोक्तो मुद्गार्
 शानं न्यसेत्पुनः ॥ ६३ ॥ वक्त्रे तत्पुरुषश्चापि बीजेन मकरध्वजम् ॥ हृदये घोरकन्दर्पमाद्य बीजेनैव न्यसेत् ॥ ६४ ॥ शिश्ने वा व्या
 मदेवन्तु मन्मथश्चापि विन्यसेत् ॥ सद्याजातम्पादे द्वये कामदेवश्चापि विन्यसेत् ॥ ६५ ॥ ॐकारश्च हकारश्च रेफमेकत्र सन्धितम् ॥
 प्रान्तस्वरवर्गैर्भावाद्यं स्वरैर्ह्रस्वैस्तु पञ्चभिः ॥ ६६ ॥ एभिस्तु पञ्चभिर्मन्त्रैरीशानादीनि विन्यसेत् ॥ वक्त्राणि पूर्वपुत्रस्वमु
 खोर्द्वैतपूर्वतः ॥ ६७ ॥ दक्षिणोत्तरयोः पश्चात्पश्चिमं चापि विन्यसेत् ॥ हृदयादिषडङ्गानि दीर्घाद्यस्वरैः पुनः ॥ ६८ ॥

न्यसेत्तः पञ्चबाणान्मङ्गूदिष्वथ विन्यसेत् ॥ ओङ्क्रीसौद्रावणायन्यसेन्मङ्किततः पुनः ॥ ६९ ॥ ओङ्क्रीक्षोभणवाणायपद्मा
 न्नमइतीरेत् ॥ ओङ्क्रीह्रीसमाप्यन्तुषट्कारान्तार्द्धचन्द्रकैः ॥ ७० ॥ वक्रेशीकृतं लिङ्गं समोहनमथोन्यसेत् ॥ आकर्षण
 न्तावाबाणं हृदि मन्त्रैः क्रमान्यसेत् ॥ ७१ ॥ वाग्भवाद्यन्तकारान्तो वषट्कारसमन्वितः ॥ त्रिःशेषस्वरएवात्र चन्द्राद्विन्दुस
 व्यैतः ॥ ७२ ॥ एभिस्तु पञ्चभिर्मन्त्रैरष्टशक्तीः क्रमादिमाः ॥ एतेषु चाष्टस्थानेषु विन्यसेन्मन्त्रवित्युनः ॥ ७३ ॥ सुम
 गाश्च भगान्देवीन्तृतीयाम्भगरूपिणीम् ॥ भगमालाञ्चतुर्थीन्तु अनङ्गकुसुमान्ततः ॥ ७४ ॥ अनङ्गमेखलाम्पश्चादनङ्गमद
 नान्तथा ॥ अष्टमी च तथा देवीमदविभ्रममन्थराम् ॥ ७५ ॥ रूपतोऽध्यानतश्चैतायथा त्रिपुरभैरवी ॥ ललाटभ्रमध्यभागमु
 खकर्णान्तकण्ठके ॥ ७६ ॥ हन्नाभिलिङ्गेष्वेवात्र न्यस्तव्या अष्टशक्तयः ॥ शिरोललाटभ्रयुग्मकर्णनेत्रद्वयेषु च ॥ ७७ ॥
 गण्डयोरथनासायादन्तवीथ्याम्मखेतथा ॥ चतुर्दशपदेष्वेव पुन्यसेच्चतुर्दशस्वरान् ॥ ७८ ॥ चिबुके त्वथ ग्रीवायाङ्कण्ठे
 श्चेतुपाश्वर्ययोः ॥ स्तनयोः कक्षयोश्च पिकफोण्योर्हस्तयोस्तथा ॥ ७९ ॥ तत्पृष्ठयोस्तथानाभौ लिङ्गे चोरुद्वये तथा ॥ अष्टीवदो
 र्जङ्घयोस्तु स्फिचोस्तु पदमूलयोः ॥ ८० ॥ चरणाङ्गुष्ठयोः कादिरान्त्वान्वर्णास्तु विन्यसेत् ॥ मेखलायाङ्कण्ठदेशे बाहुभू
 षणभागतः ॥ ८१ ॥ हरेस्त्रजिकण्ठे लवकेशवन्धैतथैव च ॥ चूडामणौ च न्यस्तव्यानकराद्याः क्रमान्पुनः ॥ ८२ ॥ म

न्नाक्षराणित्रीण्येवसन्धिदानिपुनस्तथा ॥ प्रातिलोम्येनविन्यस्यमन्त्रैर्मूर्द्ध्वित्रिधात्रिधा ॥ ८३ ॥ अमृतार्थयोगिनीवि
 श्वयोगिनीश्चाक्षरक्रमात् ॥ ततोबीजत्र्यक्षराणिमूर्द्ध्वाहौताहृदि ॥ ८४ ॥ विन्यस्यपूर्ववत्पञ्जामारभेन्मन्त्रविबुधः ॥
 पूर्ववत्पूजयेद्देवीम्पीठेदेवविवर्जिताम् ॥ ८५ ॥ विशेषतोऽष्टशक्तीः क्रमात्तत्स्वभगादिका ॥ मण्डलस्याष्टदिग्भागेपूर्वार्धौ
 परिचिन्तयेत् ॥ ८६ ॥ त्रिकोणाग्रेऽमृताद्यास्तुसम्पूज्यास्तुत्रिगोनयः ॥ मध्येषुभूषणान्येवपूजयेदन्ततःपुनः ॥ ८७ ॥ ईशाना
 दीनिवक्त्राणिममभैरवमध्यतः ॥ पूजयेत्तथातत्रमनोभवमखानपि ॥ ८८ ॥ अन्यच्चपूजनेतत्रक्रमः पूर्वोदितश्चयः ॥ सएव
 सतनङ्गाह्यः त्रिपुरापरिपूजने ॥ ८९ ॥ निर्माल्यधारिणीदेवौवतस्याशृणुभैरवी ॥ विसर्जनञ्चोत्तरस्यान्यत्क्वानिर्माल्यमाचरे
 त् ॥ ९० ॥ त्रिमूर्त्तपूजयेत्तुदेवीन्त्रिपुरभैरवीम् ॥ नजपेन्निशताड्यनंसाधकस्तुकदाचन ॥ ९१ ॥ अङ्गुष्ठमध्यमानमाङ्गुली
 भिस्तिमृभिःपुनः ॥ सदापुष्पादिकन्दधान्मालान्तुत्रिगुणाञ्चरेत् ॥ ९२ ॥ चर्मासनमधिष्ठायपश्चात्कृत्वापदद्वयम् ॥ पूजयेन्निजं
 नेदेशसाधकोनन्यमानसः ॥ ९३ ॥ आसादयेत्तुपुष्पादिनैवेद्यादियद्भवेत् ॥ तद्दामहस्तमुखेनसततंसाधकोबुधः ॥ ९४ ॥ त्रि
 छिद्रात्रिपुराप्रोक्तानसम्यक्पूजितायदि ॥ शरीरेनिन्दितव्याधिजीयतेवश्यमेवहि ॥ ९५ ॥ अवश्याःपुत्रदाराश्चभृत्याद्याश्च
 भवन्तिहि ॥ अस्त्राद्वोताभवेत्स्वस्यप्राणत्यागोनसंशयः ॥ ९६ ॥ त्रिछिद्रदायिनीचैवमन्यथापूजितायदि ॥ इतःप्रका

रानस्ततंसम्यग्वेतालभैरव ॥९७॥ एषचत्रिपुरादेवीयाश्चान्याःपूर्वभाषिताः ॥ सर्वास्तुमायाभैरव्यायोगनिद्राजगत्प्रसूः
 ॥९८॥ तस्याःप्रपंचरूपैस्तुबहुभिःसैवक्रीडति ॥ महामाया मूलभूततस्तुशारदापुरा ॥९९॥ उमाततःशैलपुत्रीमत्प्रियाया
 स्ततस्विमाः ॥ उग्रवण्डाप्रचण्डाद्यास्त्रिपुरादास्तथैवच ॥२०॥ तासाञ्चापिसदैवाहम्हाभैरवरूपधृक् ॥ नायकमुतरान्ता
 र्भिन्नित्यन्नित्यव्यसैबुधः ॥ १ ॥ ममभैरवरूपस्यमन्त्रःपूर्वमयोदितः ॥ रूपञ्चोक्तपूजनेषुत्रिपुरायाःक्रमस्मृतः ॥२॥ महाभैर
 वविद्महेकालरुद्रायधीमहि ॥ तन्नःकामोभैरवस्तुच्छेदीन्नित्यमन्त्रचोदयात् ॥३॥ एषाभैरवरूपस्यगायत्रीमेप्रष्टिता ॥ यथेष्टमां
 समद्यादिभोजनादिमयाधृतः ॥४॥ महाभैरवकायेयन्तथास्त्रीरतिसङ्गमे ॥ अयन्तुवाग्यभावेनपुज्योमद्यादिभिःसदा ॥५॥
 वामःकायोब्राह्मणोपिमांसमद्यादिमुक्तये ॥ कृतोमहामोहनामाचार्यार्कादिप्रवर्तकः ॥६॥ विष्णोर्वर्मात्मिकामूर्तिर्नारासिंहा
 ह्याभवत् ॥ सतदाक्षिण्यवामाभ्याम्पूजनीयःसदाबुधैः ॥७॥ तथैवबालगोपालमूर्तिर्जरायुवेष्टिता ॥ मद्यमांसासनोभोगी
 लोलुपस्त्रीषुसर्वदा ॥ ८ ॥ बह्वयस्तुचण्डिकादेव्यावामिकामर्त्यःस्मृताः ॥ लक्ष्म्यास्तुवामिकामूर्तिरुक्तदहनभैरवी ॥९॥
 यास्त्रिदाहंपुरग्राममन्दिरेष्वकरोदियम् ॥ सुपूजितामहालक्ष्मीं देहन्यासात्तुपूजयेत् ॥ २१० ॥ वागभैरवीसरस्वत्यावामिका
 मूर्तिरैरीरिताः ॥ तस्यामन्त्रपुराप्रोक्तंशुक्लवर्णात्तुसास्मृता ॥११॥ मध्यायास्त्रिपुरायास्तुरूपस्थानमिहोच्यते ॥ पूजाक्रम

स्तथैवोक्तः सर्वत्रैवतुभैरव ॥ १२ ॥ मार्त्तण्डभैरवोनाममूर्तिः सूर्यस्यकीर्त्तिता ॥ गणेशस्याग्निवेतालः कथितोवाचनामकः ॥
 ॥ १३ ॥ एतेवाग्येनभावेनपूजनीयाविशेषतः ॥ त्रिधाद्यस्तुयथापूर्ववन्नमयेर्वलवैस्तथा ॥ १४ ॥ वान्तैर्द्विरेफैः सर्वत्रय
 थाकृत्वा तथा तथा ॥ अनस्वारविसर्गाभ्याम्राकृशेषौपरिकीर्त्तितौ ॥ १५ ॥ मध्येतुकेवलाः पूर्वसानस्वारविसृष्टिभिः ॥ प
 श्याद्वित्रिक्रमाद्यस्तुवर्णैरेकेनचैवहि ॥ १६ ॥ व्यस्तैः समस्तैरपिचदकारादिषुमथ्युतैः ॥ आद्यायास्त्रिपुरायास्तुमन्त्रवद्योजितै
 स्तथा ॥ १७ ॥ तथात्रिपुरभैरव्यामन्त्रवच्चाक्षरैरपि ॥ १७ ॥ त्रिश्चतुर्दशभिः कृत्वाडादीन्निस्तुविशाशयेत् ॥ द्वितीयान्द्विगुण
 ङ्कुत्वशेषेषादौचयोजयेत् ॥ १८ ॥ विंशतिस्तुसहस्राणिशेषेषापित्रयोदश ॥ आद्यमाद्यन्ततः प्रोक्तंवाग्भवाद्यन्ततीयकम् ॥
 ॥ १९ ॥ एवञ्चपरमप्येतन्मन्त्राणाञ्चचतुष्टयम् ॥ एतज्ज्ञात्वानरः कामानखिलान्प्राप्यसङ्गतः ॥ २० ॥ मृतेदेवीपुरग्या
 तिक्रमादेवतुभैरव ॥ यः सकृत्तुजपेदेतत्सकलमन्त्रसञ्चयम् ॥ २१ ॥ प्रथमङ्कामतो न्यस्यसाधकस्तुत्रिभिर्हिनैः ॥ चिन्त
 यन्मनसादेवीसम्यक्त्रिपुरभैरवीम् ॥ २२ ॥ सकामानखिलान्प्राप्यस्वरूपेमदनोपमः ॥ धार्मिको नृपतिर्भूयाद्वाह्यणोद्विजरा
 ट्भवेत् ॥ २३ ॥ आराधितशरीरस्तुपिशाचाद्यैस्सदैवहि ॥ नीरोगश्चचिरायुश्चबलवानपिजायते ॥ २४ ॥ एवन्त्रिपुरभैरव्या
 मयाप्रोक्तस्त्वयङ्कमः ॥ वैष्णव्यान्तमहादेव्याः सहस्राणितुषोडश ॥ २५ ॥ शृणुभैरवमन्त्राणिशैवैकाग्रमनापुनः ॥ अष्टोत्तर

सहस्रन्तुचतुःषष्टिस्तथात्रयः ॥ २६ ॥ मन्त्राप्रोक्तमहादेव्यामूर्तिभेदेनताः पुनः ॥ अनुस्वारविसर्गयान्दिगणास्तेपुनः समाः ॥ २७ ॥ कादिव्यञ्जनसय्यौगाद्ब्रह्मद्योव्यास्तभावतः ॥ द्वाभ्यान्त्रिभिश्चसततमुद्वरेन्मन्त्रवित्पुनः ॥ २८ ॥ अष्टावष्टौत तः कृत्वासमस्तव्यस्तसय्यैतैः ॥ विस्वरेः सस्वरैश्चापिसानुस्वारविसर्गकैः ॥ २९ ॥ केवलरपितत्रैवद्विव्यस्तैरन्तरस्तैथा ॥ एवमष्टोत्तरय्यैवत्सय्यौगायोगभावतः ॥ ३० ॥ देव्यास्तुषट्कृत्स्नाणिसहस्राणितादृश ॥ मन्त्रास्तुसङ्ख्ययाख्याताः क्रमाद्वेतालैरैव ॥ ३१ ॥ समस्तव्यस्तरूपेणवैष्णव्यायेमयादिताः ॥ ताज्ञात्वामानवोयातिमैवमदमन्प्रति ॥ ३२ ॥ अष्टम्याञ्च नवम्याञ्चसहस्राणितुषोडश ॥ योजयेन्मन्त्राबीजानिसकृदेवतुभैरैव ॥ ३३ ॥ ध्यायेत्तुवैष्णवमूर्तिन्तदेकाग्रमनाः शण ॥ नरराजोभवेद्भूमौपण्डितश्चातिहर्षितः ॥ ३४ ॥ चिरायुः सुखभोगीस्यादुद्रिक्तोबलवाहनैः ॥ तान्येवचाष्टधाजपत्वासाव्यभौमो नृपोभवेत् ॥ ३५ ॥ गणाध्यक्षोमृतेः सस्यात्ततोमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ इतिसकलगुणैरैरस्तदोषस्तुनित्यंभवतिकलुषहन्ताश्री विष्टद्वयैसुमन्त्रः ॥ सततमखिलवेत्तायोभवेदेतयोस्तुसचभवतिजितारोगशोकप्रमक्तः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेअष्टसप्ततितमोध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ निष्पन्हवद्वादशभिर्लक्षैर्मन्त्रजपैस्तथा ॥ पुरश्चरेत्साधकस्तुकाममिष्टाप्तिहेतवे ॥ १ ॥ जातीपुष्पञ्चकुलमालतीपुष्पमेवच ॥ नन्दावर्तम्पाटलञ्चस्थितपद्ममतः परम् ॥ २ ॥ अज्यमन्त्रम्पायसञ्चदधिक्षी

रन्तथामधु ॥ लाजाश्यापिसकर्पर्पराअमीएवचतुर्दश ॥ ३ ॥ पुरश्चरणसम्भूतात्रिपुरायाःप्रकीर्तिताः ॥ द्वादशश्वेवलक्षेषु
 जप्तेष्वपिचमाधकः ॥ ४ ॥ एतानिसर्वद्रव्याणिजुहुयादनलोज्वले ॥ लक्षत्रयन्तुयेजह्वापुरश्चरणमाचरेत् ॥ ५ ॥ सतु
 साज्यंसकर्पर्पूरक्षुहुयात्तुचतुष्टयम् ॥ दशभिन्नवलक्षेषुद्रव्यैर्मन्त्रीपुरश्चरेत् ॥ ६ ॥ जप्तेषुचाष्टभिःपटुसब्दैःसर्वत्रचाचरेत् ॥
 हस्तमात्रन्तुकुण्डंस्यात्षड्कोणन्यड्डुलादिकम् ॥ ७ ॥ त्रिपुरायास्तुमध्याबालायाश्चसदैवहि ॥ तथात्रिपुरैरभ्यः
 कण्डमानम्रकीर्तितम् ॥ ८ ॥ चतुष्कोणमभवेत्कुण्डहस्तमात्रद्वयेषुच ॥ अष्टाङ्गुलाधिकम्प्रोक्तैर्व्यव्यास्तुपुरश्चरे ॥ ९ ॥
 त्रिकोणहस्तमात्रन्तुकामाख्यायास्तुकुण्डकम् ॥ एवंसर्वत्रपञ्चानामासामपितथातथा ॥ १० ॥ संस्कुर्यादनलवृद्धिं
 धिवद्वैज्जवीकृतौ ॥ कामाख्यायास्तथाकुर्याज्ज्योतिष्टोमादिवत्सुत ॥ ११ ॥ आदौत्रिपुरभैरव्याश्चतुर्भिर्दशभिस्त
 था ॥ जुहुयादनलेवृद्धेआहुतीश्चचतुर्दश ॥ १२ ॥ पश्चात्तुमलमन्त्रेणअष्टोत्तरशतत्रयम् ॥ होमयन्नवातेनशतानिनव
 वाथवा ॥ १३ ॥ जपान्तेतुबालिन्दद्याद्वैष्णव्याबलिदानतः ॥ रत्नकर्पर्पूरकनकान्यत्रैवगुरुदक्षिणाः ॥ १४ ॥ अलामद्
 धिपुष्पाज्यालान्जैर्द्व्याःपुरश्चरेत् ॥ लाभेचतुर्दशद्रव्यैर्जहुयाद्विधिपूर्वकम् ॥ १५ ॥ अस्यायन्त्रहरहस्येनशणैवतालभैर
 व ॥ यत्कृत्वैवाखिलान्कामाल्लभतेनरसत्तम ॥ १६ ॥ षड्कोणमण्डलङ्कृत्वातेतुकोणत्रयल्लिखत् ॥ मन्त्रान्त्रिपुरभैरव्यात्रिव

णान्तुतस्त्वधः ॥ १७ ॥ आद्यायास्त्रिपुरायास्तुत्रिबीजानिलिखेदनु ॥ मध्याबीजत्रयम्मध्येलिखित्वापीठयन्त्रके ॥ १८ ॥
 सव्यस्तुमातृकावर्णैस्त्रिधासंवेष्टयेदनु ॥ लाक्षारसैस्त्रिखित्वातुत्रिलोहैर्वेष्टयेत्ततः ॥ १९ ॥ तद्वार्य्यम्भूद्धिसततन्तेनसर्व्व
 जयीभवेत् ॥ रूपवान्बलवान्वाग्मीधनरत्नयुतः सदा ॥ २० ॥ दीर्घायुःकामभोगीचसुप्रजःसचजायेते ॥ मध्येबीजलि
 खित्वैकम्भूद्धिचाधस्तथापरम् ॥ २१ ॥ आद्यायास्तद्वेदात्रैरव्यास्तद्वेदेवहि ॥ इमानिषट्कमन्त्राणिक्रमाद्वेतालभैरव ॥ २२ ॥
 पूर्व्ववर्त्सैस्त्रिखित्वैवसैवेष्ट्याथात्रिलोहैः ॥ वामेबाहौदक्षिणेचहृदिकण्ठेकरेतथा ॥ २३ ॥ मूर्द्ध्निधार्य्याणिक्रमतःफलमेत
 द्भवतद्भयम् ॥ सम्पत्सौभाग्यसंस्तम्भवशीकरणमोहनम् ॥ २४ ॥ कवित्वमथसर्व्वत्रभवेदेतन्नसंशयः ॥ यन्त्रमन्त्राणितन्त्रा
 णित्रैरपुराणितुभैरव ॥ २५ ॥ सपञ्चसङ्ग्रहस्त्राणिमन्त्रौघैस्त्रिगुणीकृतैः ॥ तज्ज्ञात्वापूजकोधीमान्परत्रेहनसीदति ॥ मन्त्राधैस्त
 त्रमन्त्रैरविचलितपदन्त्रैरुत्थैःप्रधानार्थैर्द्विप्राद्यैरदेयव्यङ्गितभयपदार्थैकवित्वप्रदातु ॥ २६ ॥ त्रैवर्ग्यायन्त्रिरूपन्त्रिदिवमथ
 सुरायत्रसन्तित्रयोपितज्ज्ञानौघैःसुभूतसकलशुभफलार्थैर्महैरुपरुख्यम् ॥ २७ ॥ कवचिन्त्रिपुरायास्तुशुणवेतालभैरव ॥
 यज्ज्ञात्वामन्त्रविस्मयकफलमाप्नोतिपूजने ॥ २८ ॥ उपचाराःपुराप्रोक्तायेनएवात्रपूजने ॥ प्रतिपत्तिस्तुसैवात्रकीर्तितानित्य
 पूजने ॥ कवचस्यचमहात्म्यमहंब्राह्मणकेशवः ॥ २९ ॥ वक्तुमस्त्वनन्तोपिबहुनिहःकदाचन ॥ कव्याद्भयंनलभतेतथातोयप

रिखे ॥ ३० ॥ कवचस्मरणादेव सर्वकल्याणमाप्नुयात् ॥ त्रिपुराकवचस्यास्य ऋषिर्दक्षिण उच्यते ॥ ३१ ॥ छन्दश्चि
त्राह्वयम्प्रोक्तं देवी त्रिपुरभैरवी ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां विनियोगस्तु साधने ॥ ३२ ॥ यथाद्या त्रिपुरारुग्रया बीजानि
क्रमतः सुत ॥ नामतो वाग्भवादीनि कीर्तितानि मया पुरा ॥ ३३ ॥ तथा त्रिपुरभैरव्या बीजानामपि नामतः ॥ वाग्भवः का
मराजश्च तथा त्रैलोक्यमोहन ॥ ३४ ॥ अवतु सकल शर्षपव्याग्भवे वाचमुनिखिलरचितकामान्कामराजो वतान्मे ॥ स
कलकरणवर्गण्डामरः पातु नित्यन्तनुगतबहुतेजो वद्वयन्बुद्धिहेतुः ॥ ३५ ॥ कटस्तपश्चभिरिदं हृदितं सद्यन्मन्त्रततो नुस
ततस्ममेतज उग्रम् ॥ तेजोमयम् महतिनित्यपरायणस्थन्तमेहद्विप्रवितन्तनुतां सुबुद्धिम् ॥ ३६ ॥ आधारे वाग्भवः पा
तुकामराजस्तथाहृदि ॥ भ्रुवोर्मध्ये च शीर्षे च पातु त्रैलोक्यमोहना ॥ ३७ ॥ विततकुलकलाज्ञा कामिनी भैरवीया त्रिपुरपू
रदहाख्या सर्वलोकस्य माता ॥ वितरतु मम नित्यन्नाभिपद्मे सकुक्षौवनगतवनिता नारागहानि सुखञ्च ॥ ३८ ॥ योगैर्ज
गन्ति परिमोहयतीव नित्यज्जागर्ति या त्रिपुरभैरवा विनीति ॥ सायश्च भावकलिता मम पञ्चभागेनासाक्षि कर्णरसना त्वचि
पातु नित्यम् ॥ ३९ ॥ आद्या त्रिपुरे मर्त्यमध्याया कामदायिनी ॥ त्रिधातुन वतान्नित्यं देवी त्रिपुरभैरवी ॥ ४० ॥ उद
यदि शिसदामाप्नुवात् पातु माता धमदि शिमममध्याभद्रमग्र्यं विदध्यात् ॥ वरुणपवनकाष्ठमध्याभैरवी मा मवतु सकल रक्षा

दुर्व्यतीसुन्दरीमे ॥ ४१ ॥ महायोनिर्ममहायोनेर्विश्वयोनिःसदैवतु ॥ सापातुत्रिपुरानित्यंसुन्दरीभैरवचया ॥ ४२ ॥
 ललटेसुभगादेवोपबूष्यस्यान्दिशिकामदा ॥ नित्यन्तिष्ठतुरक्षन्तीसदात्रिपुरसुन्दरी ॥ ४३ ॥ भ्रुवोर्ममध्येतथाश्रेयान्दिशि
 मान्त्रिपुरामया ॥ वर्द्धयन्तीभगणामाम्पातात्रिपुरभैरवी ॥ ४४ ॥ वदनेदक्षिणस्याश्चदिशिमाम्भगसर्पिणो ॥ त्रिपु
 रायमदूतादीन्वारयन्तीसदावतु ॥ ४५ ॥ कर्णयोःपश्चिमायाश्चदिशिमाम्भगमालिनी ॥ अयोनिजाजगद्योनिव्वालामा
 न्त्रिपुरावतु ॥ ४६ ॥ अनङ्गकुसुमाकण्ठेप्रतीच्यान्दिशिसुन्दरी ॥ त्रिपुराभैरवीमायानित्यम्पातुमहेश्वरी ॥ ४७ ॥ हृदिमारु
 तकाष्ठायान्देवीचानङ्गमेखला ॥ नाभावुदोच्यान्दिशिमाम्मातङ्गीत्रिपुरापराम् ॥ ४८ ॥ अनङ्गमदनादेवोपातुत्रिपुरभैरवी ॥ ऐ
 शान्यान्दिशिलिङ्गेचमदविभ्रममन्थरा ॥ ४९ ॥ वाग्वादिनीरक्षतुमांसदात्रिपुरभैरवी ॥ गुदमेढान्तरेपातुरतिस्त्रिपुरभैरवी ॥
 हृदयाम्यन्तरेप्रीतिःपातुत्रिपुरसुन्दरी ॥ ५० ॥ भ्रुनासयोर्मध्यदेशेनित्यम्पातुमनोभवः ॥ द्रावणःशत्रुनःपातवाणीमानन्दगर्ग
 मर्द्दनि ॥ ५१ ॥ क्षोभणोमांसदापातुक्रव्याब्धौनिष्ठभीतिः ॥ वशीकरणवाणीमामन्त्रितःपातुराजतः ॥ ५२ ॥ आकर्षणा
 ह्रयोवाणीमाम्पातुशस्त्रघातः ॥ मोहनःसर्वभूतेभ्यःपिशाचेभ्योजलात्तथा ॥ ५३ ॥ नित्यम्पातुमहाबाणस्तन्वानःकाममत्त
 मम् ॥ मालामांशास्त्रबोधायशास्त्रवादेसदावतु ॥ ५४ ॥ पुस्तकम्पातुमनसिङ्कल्पवैर्दयन्मम ॥ वरःपातुसदास्थान्निस्थामते

जोविवर्द्धयन् ॥ ५५ ॥ प्रभयश्चाभयन्धत्तांसर्वेभ्योभूतिभावनम् ॥ उद्धाधोभावभूतस्थिततरकरणैरक्तकीर्णासुचक्राका
 लाग्निप्रख्यरोचिःसकलसुरगणैरर्चितामण्डमाला ॥ ज्ञानध्यानैकतानाप्रबलबलकरन्तत्त्वभूतप्रतिष्ठम्पातादूर्द्धतथाधःसक
 लभयभूतोभोगभोरोस्तुविद्या ॥ ५६ ॥ भूःपातुहृदिमान्त्रित्यंसःशोर्षेपातुनित्यशः ॥ वःपातुगुह्यदेशेमांसौःपातुकण्ठपार्श्व
 योः ॥ ५७ ॥ वकारोममनाडीपृथिरःसौःपातुसर्वदा ॥ शक्रःपातुसदाकाशेब्रह्मारक्षतसर्वतः ॥ ५८ ॥ विद्याविद्याभाविनी
 कामरूपास्थूलसूक्ष्मामाययायादिमाया ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैरर्चिताभीतिहन्त्रीरक्षाङ्कुर्व्यात्सर्वतोभैरवीमाम् ॥ ५९ ॥ आद्याम
 ध्याभाविनीनीतियुक्तासम्यग्ज्ञानज्ञयरूपापराया ॥ आदावन्तेमध्यभागेवतारापायाद्देवीत्रैपुरीभैरवीया ॥ ६० ॥ यन्मन्त्र
 भागतन्त्राणायन्त्राणामपिकेशवः ॥ ६१ ॥ ब्रह्मारुद्रश्चजानातितत्त्वन्नान्योनमोस्तुताम् ॥ ६२ ॥ त्वम्ब्रह्माणिभवानि
 विश्वभवितुल्लक्ष्मीरतिय्योगिनीत्वव्यौर्गमीसुभगाभवायतयुगम्पन्नाक्षरन्निष्कलम् ॥ वर्णास्तेनिखिलास्तनावलितस्वङ्का
 मिनीकामदात्वंदेवित्रिपरेकवित्वममलंसौभाग्यमच्चैःकुरु ॥ ६३ ॥ इदन्तुकवचन्देव्यायोजानातिसमन्त्रवित् ॥ ६४ ॥
 नाधयोव्याधयस्तस्यनभयश्चसदाक्वचित् ॥ इतितेपरमङ्कुह्यमारुयातंकवचम्परम् ॥ ६५ ॥ तम्भजस्वमहाभागततःसि
 द्विमवाप्स्यसि ॥ इदम्पवित्रम्परम्पुण्यकीर्तिविवर्द्धनम् ॥ ६६ ॥ त्रिपुरायास्त्रिमूर्तेस्तुकवचम्पयकोदितम् ॥ यःपठेत्प्रा

तरुत्थायसप्राप्नोतिमनोगतम् ॥ ६७ ॥ लिखितङ्कवचयैस्तुकण्ठेगृह्णातिमन्त्रवित् ॥ नतरुगान्द्रुन्तन्तिरेणशस्त्राणिभै
 रवासाङ्गामेशास्त्रवादेचविजयस्तस्यजायते ॥ ६८ ॥ इदङ्कवचमज्ञात्वायोजेज्जिपरान्नरः ॥ सशस्त्रघातमाप्नोतिभैरवीसुन्दरी
 मपि ॥ ६९ ॥ बीजमञ्चारयेत्स्वस्थोगतवाग्दोषनिश्चितः ॥ सय्यैगवोधःप्रत्येकभेदश्रवणगोचरः ॥ ७० ॥ यथैवजायतेस
 म्यक्यज्ञादिदोषवर्जितः ॥ यस्योच्चारणकृत्येतुस्यैगोवोधदूषणम् ॥ ७१ ॥ प्रत्येकभित्तताबोधःसकृष्टीजायतेनरः ॥ न्या
 सानाम्प्रचरत्वेतुफलानामपिभूरिता ॥ ७२ ॥ उक्तन्यासो न हित्याज्यो ह्यधिकन्तुसमाचरेत् ॥ मयोक्तन्यासमज्ञात्वानकृत्वा
 वाप्रमादतः ॥ ७३ ॥ यः कुर्यात्पूजनन्देव्या आम्नुयात्समहापदम् ॥ मन्त्राक्षरस्यविन्यासःसर्वमन्त्रेषुकीर्तितः ॥ ७४ ॥ वैष्ण
 वेचाथवारौद्रेमहाभागेथवापुनः ॥ मन्त्रेकलेखरगतेमहामायाःप्रपूजने ॥ ७५ ॥ मन्त्रश्यासेनवाकुर्यत्कुड्याद्वा न्यत्रवाचरेत् ॥
 अङ्गरागेषुसिन्दुरम्पानेषुमादिरातथा ॥ ७६ ॥ वस्त्ररक्तनुकौशेयन्त्रिपुराप्रीतिदम्मतम् ॥ त्रयोदोषाःप्रदातव्याःपञ्चबासस्त
 भैरव ॥ ७७ ॥ इतो न्यूनन्नप्रदद्यात्त्रिपुरायैकदाचन ॥ मल्लिकामालतीकुन्दवैकोद्रोणःसिताम्बुजम् ॥ ७८ ॥ शुक्लपुष्पाणित्रि
 पुराप्रतीदानितुभैरव ॥ रक्ताम्बुजयैवारक्ताकरवीरोथकोमलः ॥ ७९ ॥ रक्तेत्रिपुरभैरव्याःप्रीतिदाःस्नेहकाञ्चनैः ॥ इदन्तेक
 यथैतम्पुत्रसङ्क्षेपादेवभैरव ॥ ८० ॥ अवाप्यसिद्धिम्परमांस्वयंविस्तारयिष्यसि ॥ आराध्यत्वम्महामायामवाप्यचरणशता

म् ॥ ८१ ॥ कल्पमन्त्रौघमन्त्राणां भविष्यसिधितानकः ॥ अस्यास्त्रिपुरभैरव्याः शुक्लरूपाणि यानि तु ॥ ८२ ॥ तानि सार
 स्वताख्यानि मन्त्राः सम्यगुदीरिताः ॥ सरस्वतीतुला देवी त्रीणापुस्तकधारिणी ॥ ८३ ॥ स्रक्कमण्डलहस्ता च दक्षिणे शु
 क्खवर्णिका ॥ महाचेलस्य पृष्ठस्थासितपद्मोपरिस्थिता ॥ ८४ ॥ शुक्लवर्णा शुक्लवस्त्रा शुक्लाभरणभूषिता ॥ तस्यास्तुवाग्भ
 वाद्याभ्यान्नेत्रवीजद्वितीयकम् ॥ ८५ ॥ कृत्वान्तेनियोज्यैवमन्त्रप्राक्प्रतिपादितम् ॥ वरदाभयहस्ता च मालापुस्तकधा
 रिणी ॥ ८६ ॥ शुक्लपद्मासनगता सा परावाकसरस्वती ॥ मालावीजाद्यक्षरन्तु द्विरुक्तञ्चाद्वैचन्द्रकम् ॥ ८७ ॥ मन्त्रमस्याः
 पुराप्रोक्तन्तन्त्रं सामान्यमीरितम् ॥ एषा तु यारक्तवर्णामण्डमालाविभूषिता ॥ ८८ ॥ तस्याः प्रोक्तः पुरामन्त्रः सातुष्टदासर
 स्वती ॥ शृष्टो मन्त्रस्तथैतस्यास्त्रयोदशनिरूपणे ॥ ८९ ॥ एताः कवित्वशास्त्रौघतत्त्ववादि विनिश्चये ॥ सुखसम्पत्कराप्रो
 कानित्यमेव तु भैरव ॥ ९० ॥ अस्याप्यस्तैः समस्तैश्च शुक्लरक्तादिभेदतः ॥ चतुःषष्टिर्मुर्त्यश्च त्रैपुरादुदतवाग्भवम् ॥ ९१ ॥ म
 हा मायायोगनिद्रामलभूता जगत्प्रसूः ॥ जगन्माता जगद्वात्री विद्याविद्यापरात्मिका ॥ ९२ ॥ तस्या एव महाभाग त्रिपुराद्या
 विभूतयः ॥ प्रस्तुताः कथितानित्यन्ताः स्वयङ्मत एव हि ॥ ९३ ॥ इति ते कथितम्पुत्रमहोदयाः मनोहरम् ॥ रहस्यव्यामदक्षि
 ण्यम् मन्त्रसिद्धिशृणुष्व मे ॥ ९४ ॥ इति श्री कालिकापुराणे त्रिपुराकवचमे कोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीभगवान्

वाच ॥ ॥ मन्त्रशुद्धिमवैश्वर्यगृहीयान्मन्त्रमत्तमम् ॥ तत्रसिद्धिसिद्धश्चसाध्यशास्त्रत्वमेवच ॥ १ ॥ मन्त्रश्चतुर्विधमत्रोक्तं
 द्विद्वक्षरभेदतः ॥ वर्णक्रमःशाश्वतस्तुमयाभाषितंपुरा ॥ २ ॥ तमादौभैरवंज्ञात्वापश्चाद्वक्त्रंशण्डमे ॥ वर्णानान्तयुगादी
 नवैवैणवीतन्त्रसञ्ज्ञकः ॥ ३ ॥ यःप्रोक्तोभूमहामन्त्रस्तस्यास्यक्षराणि ॥ मूलभूतानितान्येवतोन्यानापवद्वयेत् ॥
 ॥ ४ ॥ अकारश्चककारश्चटकारौतथैवच ॥ तपकारौयकारश्चवर्गाद्याःपरिकीर्त्तिताः ॥ ५ ॥ आइऊउइउऊलृएतेदीर्घादी
 र्घकाः ॥ एऐओऔविसर्गश्चविन्द्वादिर्घ्याङ्गिकस्तथा ॥ ६ ॥ धनेरन्तरजाश्चेतिकीर्त्तितास्तुस्वराअमी ॥ खकारश्चगकारश्चघ
 ङेवर्गःप्रकीर्त्तितः ॥ ७ ॥ व्यञ्जनककारादिछजौटकाजौपरस्मृतः ॥ उकारश्चडकारश्चभैरवशब्दादिरेवच ॥ ८ ॥ णकारान्त
 तृतीयोयव्यङ्गाष्टादिःप्रकीर्त्तितः ॥ थकारश्चदकारश्चधर्मशब्दादिरेवच ॥ ९ ॥ नवशब्दस्यचैवादिश्चतुर्थोवर्गउच्यते ॥ फ
 लशब्दस्ययथादिवहुशब्दादिरेवच ॥ १० ॥ भ्रकारोमनशब्दादिःपञ्चमोवर्गउच्यते ॥ यकारश्चरकारश्चलकारोवस्तथैवच ॥
 ॥ ११ ॥ एभिश्चतुर्वर्गैर्यषष्ठोभैरवउच्यते ॥ शषसाहःक्षकारश्चस्यौगपरिविदकः ॥ १२ ॥ पञ्चभिःशेषस्तुवर्गोयंसप्तमःपरिको
 र्त्तितः ॥ सव्यौगायोगसल्लोमप्रतिलोमैरिमेसुत ॥ १३ ॥ वर्णायुर्मन्त्रनामादौवाङ्मेत्रोपिचैरव ॥ चतुर्वर्गप्रदावर्णसुखदुःखक
 रास्तथा ॥ १४ ॥ रोगश्चेतजसम्पूज्यपूजकाःपरिकीर्त्तिताः ॥ अहंविष्णुश्चब्रह्माचगायत्रीब्रह्ममातृकाः ॥ १५ ॥ अपरम्ब्रह्मवर्णा

ॐ परब्रह्मसुखप्रदम् ॥ अपरब्रह्मकुशलः परम्ब्रह्माधिगच्छति ॥ १६ ॥ सिसृक्षुरीशरोवर्णाजगन्तिस्वेच्छयापुनः ॥ समसज्जन
 ममवक्तो ब्रह्मवक्त्रे चैव न्यधात् ॥ १७ ॥ अहन्तु सकलान्वर्णान्यस्य भैरवतन्त्रकम् ॥ अकारस्तु बहुलम् पुत्रज्ञानमार्गं विवर्धय
 न् ॥ १८ ॥ तद्भोगे दिता वर्णमया वर्णविनिश्चये ॥ मन्त्रशुद्धिविवेकार्थं वर्णचक्रन्ततः शृणु ॥ १९ ॥ शक्तिशम्भुस्वरूपिण्यौरेखे द्वे
 प्रथमन्यसेत् ॥ तन्मध्यतः पुनरेखे विष्णुलक्ष्मीतले तथा ॥ २० ॥ तयोस्तुरेखयोर्मध्ये द्वेरेखे समतो न्यसेत् ॥ तस्य चक्रस्य चारुषु
 रेखास्तु परिसङ्ख्यया ॥ २१ ॥ चतस्रस्तु प्रदातव्याः स्वरमध्ये तु भैरव ॥ भिन्नानाञ्च तथा वर्णान्सन्ध्योष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ २२ ॥ ने
 मस्तु चतस्रोऽस्य सन्धिमध्येषु कीर्तिताः ॥ अष्टारस्यैतुञ्च चतुर्नेमिसमन्वितम् ॥ २३ ॥ बहिर्वैष्टनसंध्युक्तवर्णचक्रप्र
 कीर्तितम् ॥ मेषादीनाञ्च राशीनामदयास्तप्रतिज्ञया ॥ २४ ॥ इदमेवमवैश्चक्रञ्ज्ञानश्रीवृद्धिकारकम् ॥ इदञ्च कलिलैस्त्रित्वा
 तु समभूमावुदङ्मुखः ॥ २५ ॥ प्राङ्मुखोऽवालिखे द्वर्णाञ्छुचिरिष्टन्नमगुरुम् ॥ प्रदक्षिणलिलैस्त्रित्वा स्मिन्वर्णैस्तन्वेव तु क्रमा
 त् ॥ २६ ॥ पुरोनेमावकारान्तरकारश्चापि विलिखेत् ॥ अकारवैज्ये दीर्घमीकारश्च स्वरेषु वै ॥ २७ ॥ आकारादिक्षका
 रान्तं क्राइनञ्जणवर्जितम् ॥ प्रदक्षिणक्रमादेव लिखित्वा वर्णसञ्चयम् ॥ २८ ॥ स्वस्वनामाद्यक्षरं गृह्य कुर्यात्तु गणनक्रमम् ॥
 मन्त्रस्याद्यक्षरार्थवत्सिद्धाद्यन्तत्रयोजयेत् ॥ २९ ॥ नैवैकपञ्चकोसिद्धः साध्यः षड्युगमपङ्क्तिषु ॥ त्रिसप्तकादशेष्वेव सिसिद्ध

पारिकीर्तितः ॥ ३० ॥ द्वादशाष्टचतुर्थेषु शास्त्रेषु पारिकीर्तितः ॥ सिद्धेनैवाविशसिद्धिः साध्याः कालेन सिध्यति ॥ ३१ ॥ क
 मान्नाशयेतेशुःसिद्धिः सिद्धेदोचिरात् ॥ यवर्णक्रमः प्रोक्तो मन्त्रे दाक्षिण्यगोचरे ॥ ३२ ॥ वाम्याराधनमन्त्रेषु क्रमं शृण्व
 हर्भैरेव ॥ ऋतुद्वयं ङअणनावज्ज्याश्च वर्णगोचरे ॥ ३३ ॥ लिखेद्वामक्रमेणैव तत्र वर्णास्तु मन्त्रवित् ॥ नृसिंहाकर्क्षराहा
 णांप्रासादप्रणवस्य च ॥ ३४ ॥ एकक्षरद्व्यक्षराणाम्नासिद्धादिविचिंतनम् ॥ बीजेषु चापि सर्वेषु दीक्षार्थेषु च भैरव ॥ ३५ ॥ सिद्धा
 दिचिन्तनोकार्यग्राह्यास्तु दशवश्यकम् ॥ सुसिद्धङ्कामदग्राह्यं साध्यसिद्धविचारणात् ॥ ३६ ॥ नग्राह्यः शात्रवो धौरेर्गृही
 त्वाप्नोति चापदम् ॥ यो यस्यैकाक्षरो मन्त्रस्तन्नाम्नासति गद्यते ॥ ३७ ॥ सहितश्चन्द्रबिन्दुभ्यान्तद्बीजमिति गद्यते ॥ तथा
 शक्रोनकारस्यात्सार्द्धचन्द्रः स बिन्दुकः ॥ ३८ ॥ स एव शक्रबीजं स्यात्तथान्यत्रापि योजयेत् ॥ मन्त्रे द्वारेषु सर्वत्र परतः
 परतः पुरः ॥ ३९ ॥ पूर्वतोऽपि परेकार्यमनुक्तः पूर्वपक्षकः ॥ यदा षोडशसाहस्रव्यञ्ज्यमन्त्रसञ्चयम् ॥ ४० ॥ चक्रे निरी
 क्ष्यते तत्र षोडशारस्तु चक्रम् ॥ विंशतिस्तु सहस्राणि त्रिपुरायाय देक्षते ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशारस्तु चक्रं खनीयं सदा बुधैः ॥ इदं
 मेव महाचक्रं षोडशारादिकङ्कती ॥ ४२ ॥ कुर्यादधिपः स्वभिर्मन्त्रभुङ्क्षन्तरे सुत ॥ इयन्ते कथिता पुत्रमन्त्रसिद्धिरभीष्टदा
 ॥ ४३ ॥ जानाति सम्यक् यद्दमांसजयी काममाप्नुयात् ॥ रहस्यम् परमम् पुत्रप्रयोगादिप्रकारतः ॥ ४४ ॥ वक्ष्यामि तत्स

मासेनशृणवेतालभैरव ॥ दन्तःपक्षबिडालस्यतत्त्वचापरिवेष्टितः ॥ ४५ ॥ निर्माल्येनतुवैष्णव्यातत्सर्वेष्ट्यगुणत्रयम् ॥ तत्त
 द्वावामसूत्रस्यतत्तन्मन्त्रमन्त्रितम् ॥ ४६ ॥ गृहीत्वादक्षिणेपाणौमन्त्राणांशतमादितः ॥ सञ्चयेदथवैष्णव्याअष्टम्यात्रिय
 तेन्द्रियः ॥ ४७ ॥ ततस्तुदक्षिणेबाहौधार्ग्यैर्द्वौतत्तमम्बूधैः ॥ ततोद्वादशसिद्धिः स्याद्वत्तचित्राभितितिलीम् ॥ ४८ ॥ जयःसङ्गा
 मवादेषुशरीरस्याप्यरोगिता ॥ वशकृद्राजपुत्राणांराज्ञामपिचसन्ततम् ॥ ४९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चनोयान्तिनेत्रगोचरे ॥
 योषितांसमदानान्तुवशकृच्चिन्तनात्सकृत् ॥ ५० ॥ रुधिराणांश्लेष्मणाञ्चधातूनांस्तम्भनन्तथा ॥ तेजसास्तम्भकश्चैवचक्षु
 स्तेजप्रदस्तथा ॥ ५१ ॥ मूर्ध्निपक्षबिडालस्यहस्तन्दत्वाशतत्रयम् ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रन्तुजह्वातंस्थापयेद्गृहे ॥ ५२ ॥ तव्विडाल
 न्तुयापश्येन्मलिनीविनितासु ॥ नापुत्रासाभवित्रीतुकदाचिदपिभैरव ॥ ५३ ॥ तादृक्पक्षबिडालन्तुयस्यतिष्ठतिमन्दिरे ॥ म
 तापत्यापितद्देहेजोवपुत्राप्रजायते ॥ ५४ ॥ कोकिलोभृङ्गराजोवाचकोरोवाशुक्रोथवा ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणमन्त्रितोयत्रतिष्ठति
 ॥ ५५ ॥ विघ्नघ्नमन्दिरेतस्यभवित्रस्तुप्रजामेव ॥ नसर्प्यास्तत्रगच्छन्तिगताःखादन्तिनोनरान् ॥ ५६ ॥ नारोनन्वधकीतस्य
 मन्दिरेपिप्रजायते ॥ पञ्चमूर्तेश्चण्डिकायानिर्माल्यानिचपञ्चमः ॥ ५७ ॥ तेषांबलीनांमासेनस्थाल्याम्पक्कादिनत्रयम् ॥ अ
 ष्टम्यांतत्पुनर्देव्यैदत्वातन्मन्त्रमन्त्रितैः ॥ ५८ ॥ तौयैरभ्युक्ष्यभूषीयान्मनसाचिन्तयेच्छियाम् ॥ तस्मिन्भक्तेतुदीर्घायुर्जराशो

कविर्जितः ॥ ५९ ॥ तेजस्वीशत्रुदमनः कविर्वाग्मी च जायते ॥ ललाटे मूर्द्धिके षष्ठे च बाव्होः पाण्योस्तथा हृदि ॥ ६० ॥ वैष्णवी
 तन्त्रमन्त्रस्य यानि चाष्टाक्षराणि च ॥ लिखित्वानि चैतेषु स्थानेषु मन्त्रविद्वयः ॥ ६१ ॥ कुङ्कुमं क्षीरमलयजातपङ्कैः सुधा
 वकैः ॥ अष्टम्यां संख्यतो भूत्वानवम्या मन्त्रमन्त्रः ॥ ६२ ॥ प्रतिस्थानेन्यस्य करे मष्टावष्टौ जपे ह्युयः ॥ आवर्तेनेन मन्त्राणान्ततो
 नृपजयेच्छिवम् ॥ ६३ ॥ ततस्तस्मिन्दिने देवैर्विजातीयं म्बलत्रयम् ॥ दुध्या सहस्रम् मन्त्रस्य सङ्ख्यया जपमारभेत् ॥ ६४ ॥
 जपान्ते तु हविर्भुक्त्वा स ख्यतो रजनीन्नेयेत् ॥ एवं सकृत्कृते पुत्ररणे तस्य पराजयः ॥ ६५ ॥ कदाचिदपि नो भूयान्न च वादेषु शास्त्र
 तः ॥ विधिमेवं सकृत्स्वारणकाले यथा तथा ॥ ६६ ॥ सदा लिखेत्क्षत्रियस्तु विजयायरणेषु च ॥ अपरन्तुरणाष्टाङ्गुल्यमेतत्प्रकी
 र्त्तितम् ॥ ६७ ॥ अनेनैव तु गृह्येन विजयीत्वम् भविष्यसि ॥ इति नौकथितं सर्व्वङ्गुल्याद्गृह्यतरमशुभम् ॥ ६८ ॥ सुखस
 म्पत्करन्मन्त्रयन्त्रतन्त्रसमन्वितम् ॥ यच्छेत्तन्निदशाः सर्व्वे नित्यव्यञ्जन्ति चामृतम् ॥ ६९ ॥ तदिदन्ते समाख्यातम्पुत्रवे
 तालभैरव ॥ एतत्सर्व्वे नरो ज्ञात्वा तत्त्वतः पुत्रभैरव ॥ ७० ॥ सकामानि खिलान्प्राप्य नित्यैकैवल्यमाप्नुयात् ॥ शृणोति यः सकृ
 दिदं दृश्यमानो द्विजोत्तमैः ॥ ७१ ॥ न तस्य विघ्ना जायन्ते नापुत्रः स च जायते ॥ दीर्घायुर्व्वल्युक्तश्च नित्यम् प्रमुदितः कृती
 ॥ ७२ ॥ वाञ्छितार्थमवाप्नोति हि देवी गृहमवाप्नुयात् ॥ गच्छन्तङ्कामरूपान्तः पीठानीला चलाह्वयम् ॥ ७३ ॥ कामाख्यानि

लपङ्गुल्यङ्कुलिकापीठसञ्ज्ञकम् ॥ आकाशगङ्गायत्रास्तितज्जलैरभिषिच्यच ॥ ७४ ॥ तत्राराधयतम्पुत्रौमहामायांजग
न्मयीम् ॥ साप्रसन्नाचिरादेवीवरदानौमविष्यति ॥ ७५ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ इत्युक्त्वाष्टभारूढस्तदावेतालभैरवौ ॥
सपुत्रोतुपरित्यज्यतत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६ ॥ ततस्तौनाटकशैलम्परित्यज्यतपस्विनौ ॥ आसेदुर्महात्मानव्यसिष्ठुम्ब्रह्मणःसु
तम् ॥ ७७ ॥ सतुसन्ध्याचलगतस्तौदृष्ट्वासुमपस्थितौ ॥ सभाजयामासमुनिःशिष्यवत्तौहरात्मजौ ॥ ७८ ॥ ततस्तस्योप
देशेनवसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ जग्मतुस्तौमहाशैलत्रीलङ्कामाख्ययागतम् ॥ ७९ ॥ तत्रगत्वामहात्मानौवैष्णवीतन्त्रगोच
रम् ॥ आदायजातान्तान्देवींमहामायांजगन्मयीम् ॥ ८० ॥ भैरवाख्यस्यलिङ्गस्यनिकटस्थौक्षिवात्मनः ॥ आकाशगङ्गामा
स्राव्यस्थण्डिलेमण्डलोत्तमम् ॥ ८१ ॥ विधायनरशाद्वैलौजपतुर्मन्त्रमत्तमम् ॥ तज्जहवाविधिवन्मन्त्रसिद्धमष्टाक्षरात्मक
म् ॥ ८२ ॥ वेतालस्यतथासाध्यमष्टलक्षणिसङ्ख्यया ॥ त्रिभिर्वर्षैस्तुलक्षणाञ्चतुर्णामन्तस्ततः ॥ ८३ ॥ त्रिधापुश्चरण
श्चतौभक्त्यासमकुर्वताम् ॥ यद्यदोत्तरतन्त्रोक्तङ्कलोकम्पूजनेकृतम् ॥ ८४ ॥ तत्सर्वञ्चक्रतुस्तौतन्त्रिहायनसंवृतैः ॥
कामाख्यात्रिपुरादीनामन्यासामपिपूजनम् ॥ ८५ ॥ सकृत्त्वापीठयात्राञ्चरतुर्विधिवत्तदा ॥ एवन्तौबद्धकवचौकृतन्यासौ
हरात्मजौ ॥ ८६ ॥ सुप्रीताचानुजग्राहमहामायाथतौतदा ॥ ध्यानस्थयोस्तुजपतोर्ग्यजतोश्चजगन्मयी ॥ ८७ ॥ शिवलिङ्ग

विनिर्भिद्यतदाप्रत्यक्षताङ्गता ॥ तस्याव्यनिर्गतायान्तुशिवलिङ्गनिर्धाभवत् ॥ ८ ॥ भैरवोभैरवीचेतिहेरुकश्चतथात्रयः ॥
 तान्दर्शतदादेवीव्वेतालोभैरवस्तदा ॥ ८९ ॥ यथाध्यानगतादृष्टाबहिःश्यापितथातथा ॥ तान्दृष्ट्वाचारुसव्याङ्गीम्पीनोन्नत
 पयोधराम् ॥ ९० ॥ वरदाभयहस्ताश्वसिद्धसूत्रासिधारिणीम् ॥ रक्तपद्मप्रतीकाशांसितप्रेतासनस्थिताम् ॥ ९१ ॥ निमी
 ल्यनयनद्वन्द्वन्तदावेतालोभैरवौ ॥ त्राहित्राहिमहामायेत्युच्यतस्तौमहूर्म्महुः ॥ ९२ ॥ ततस्तयामहादेव्यातेजसाप्यापितौ
 तौ ॥ पस्पशंवरहस्तस्यचाग्रभागेनैवैष्णवी ॥ ९३ ॥ आप्यायितौततस्तौतस्मृष्टावपितथापुनः ॥ आसेदतुश्चदेवत्वम्नुप्य
 त्ववैहायच ॥ ९४ ॥ देवभूतौतदातौतमहामायाञ्जगन्मयीम् ॥ स्तुतिभिर्घोतिभिश्चेतितदतुष्टवतुःशिवाम् ॥ ९५ ॥ वेतालभै
 रवावचतुः ॥ जयजयेद्विसुरगणाञ्चितपापङ्कजेविश्वस्यभूतिभाविनिशिमौलिकेलिविभविनिगिरिजे ॥ ९६ ॥ नेत्रत्रयनिजि
 तविवस्वद्विधुवह्निकान्तितुलितकमलजे ॥ मध्येनत्रनतध्रुङ्गभक्तमतिचयज्वायकविमलजे ॥ ९७ ॥ आज्ञाचक्रान्तशा
 न्तनवणिकोटिकरोटितुल्यकान्तशान्तशधरे ॥ बहुमायकायभोगयोगतरङ्गसारस्यपद्मवसुधरे ॥ ९८ ॥ त्रिनाडिनीतमध्य
 वद्धविस्करवल्लभशुभसुषुप्तसमाधारपरे ॥ विबुधरत्नविमोदिविश्वमूर्तिमहोमयानवसिषट्कधरे ॥ ९९ ॥ आदिषोडशचक्रचु
 म्बितचारुदेहपीनतुङ्गकुचाचलाङ्गितभूमिमध्यनगशाकगते ॥ सिद्धिसूत्रवराभयासिशान्तपातकपङ्कजातकमूलमणि

चतुर्व्याहुयते ॥ १०० ॥ ॥ ज्ञानतालकमन्त्रतन्त्रयोगिगोनिबद्धसारभूतभङ्गविनोदकृते ॥ आत्मतत्त्वपरैकशाररत्नहारक
 मुक्तिसूक्तिविवेकशितप्रेतरते ॥ १ ॥ रत्नसारसमस्तसङ्गतरङ्गरागद्वियोगिमन्त्रशान्तपरविशेषकृते ॥ योगिनीगणनृत्य
 भृत्यभावनिबद्धनद्धहारकङ्कणमुख्यभूषणपते ॥ २ ॥ सादृहासविनोदमोदितमुक्तशेखरशनिबद्धदेहपटे ॥ देहिदेविशोक
 शोचनबन्धमोचननपापशापशुभगते ॥ ३ ॥ सर्वविद्यात्मिकांशुद्वाम्मन्त्रयन्त्रमयीशिवाम् ॥ प्रणमामिमहामायाछोकेवेदे
 चार्कितिताम् ॥ ४ ॥ परापराल्मिकान्निव्यांसाध्याधारैकसंस्थिताम् ॥ कामाह्लादकरीङ्कान्तान्त्वान्नमामिजगन्मयीम् ॥ ५ ॥
 प्रपञ्चपरमव्यक्तञ्जगदेकविवर्दनीम् ॥ प्रभावेनार्द्धरक्ताङ्गदिवितुभ्यन्नमोस्तुते ॥ ६ ॥ कामाख्यानित्यरूपाख्यामहामायास
 रस्वती ॥ बालक्ष्मीर्विष्णुवक्षःस्थानमाबोध्यच्युतं शिवाम् ॥ ७ ॥ मन्त्राणियस्यास्तन्त्राणि सहस्राणि च षोडश ॥ मन्त्रयन्त्रा
 त्मनेतुभ्यन्नमोस्तुममपार्वति ॥ ८ ॥ इतिस्तुताततस्ताभ्याम् महामायाजगत्प्रसूः ॥ उवाचमुदिताचेतिवरव्यैरथतथ्युवाम्
 ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षतो महामायाम्पूव्ववद्वानगोचराम् ॥ तौदृष्टाभर्गनयौ प्राहतुश्चेदमुत्तमम् ॥ ११० ॥ ॥ वेतालभैर
 वावूचतुः ॥ ॥ देव्यनेनशरीरेणभवत्याः शाङ्करस्यच ॥ प्रार्थयेशाश्वतींसेवान्नित्यय्यैवद्विविशि ॥ ११ ॥ नान्यव्व
 रंसाधयावोमायेच्चतो जगन्मयि ॥ अन्यथातवभक्तैर्यवस्थास्यावोगिरिकन्दरे ॥ १२ ॥ एवमुक्ताततस्ताभ्याम् महामा

याजगन्मयी ॥ एवमस्त्वितिचोवाचभवदेवम्मुहुर्मुहुः ॥ १३ ॥ एवंसिद्धिजगद्वात्रीप्रोक्तास्वस्याथचबुके ॥ निष्पीड्य
 सारयामासक्षीरधाराद्वयंशिवा ॥ १४ ॥ ततस्तुनिःसृतङ्क्षीरम्पाययामासभैरवम् ॥ वेतालश्चमहाराजपायतस्तौचतत्तदा
 ॥ १५ ॥ पीत्वातौचतदाक्षीरन्देवत्वम्प्राप्यशाश्वतम् ॥ अजरौचामरौभूतौमहातेजस्विनौशुभौ ॥ १६ ॥ तस्यास्तुक्षी
 रममृतन्तपीत्वातौमहाबलौ ॥ पीयूषपानात्सञ्जातौततस्तौप्राहवैष्णवी ॥ १७ ॥ गणानान्देवदेवस्यभवतश्चाधिपौयु
 वाम् ॥ द्वाःस्थौचनित्यमासन्नौनन्दिवद्भवतंसुतौ ॥ १८ ॥ और्वउवाच ॥ इत्युक्त्वाहरसम्मत्यामहामायाजगन्मयी ॥ योगि
 नीगणसंयुक्तातत्रैवान्तरधीयत ॥ १९ ॥ अन्तर्हितायान्तस्यान्तुतदावेतालभैरवौ ॥ मुदितौपरमप्रौतौकृतकृत्यौबभूव
 तः ॥ १२० ॥ अथागच्छदेवगणैःसार्द्धसप्रमथोहरः ॥ सभाजयितुमत्यर्थम्पुत्रौवेतालभैरवौ ॥ २१ ॥ तावासाद्यमहोदेव
 स्तदानीलाह्वयिष्ये ॥ सकलन्दर्शयामासपीठस्तुस्थानभेदतः ॥ २२ ॥ कामाख्यायागुहान्तत्रदर्शयित्वामनोभवाम् ॥ त
 तःस्वीयाङ्कामगुहाब्ज्याब्जंस्वमालयम् ॥ २३ ॥ स्वकीयम्पञ्चमूर्तीनांसंस्थानश्चाप्यदर्शयत् ॥ कामरूपस्यसकलम्पी
 ठन्देवमयन्तथा ॥ २४ ॥ प्रत्येकन्दर्शयामासक्रमतस्त्रिपुरान्तकः ॥ प्रथमङ्कुरतोयाख्यांसत्यगङ्गामंदाशिवाम् ॥ २५ ॥ पुण्य
 तोयमर्याशुद्धान्दक्षिणाब्ध्येकगामिनीम् ॥ ततस्तुकामरूपस्यवायव्यान्त्रिपुरान्तकः ॥ २६ ॥ आत्मनोलिङ्गमतुलश्चल्पी

शाख्यं व्यदर्शयत् ॥ यत्र नन्दीसमाराध्य महादेवश्च गत्पतिम् ॥ २७ ॥ अभिन्नशरीरेण गणपत्यमवाप्नुयात् ॥ नन्दि
 कुण्डम्माहाकण्डयै यत्र नन्दीपराकरोत् ॥ २८ ॥ अभिषेकं लब्धवरपीतं तोयमनुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च कृतकृत्यो नरो
 तमः ॥ २९ ॥ हरस्य सदनं यतिनन्दिनोऽपि महाश्रियः ॥ तस्यासन्ने महादेवी स्नातिदरेव्यवस्थिताम् ॥ ३० ॥ सिद्धेश्वरीय्यो
 निरूपाम्महामायाश्च गन्मयीम् ॥ त्र्यम्बको दर्शयामास भैरवाय माहात्मने ॥ ३१ ॥ यत्र नन्दी महामाया माज्ञया शशिधा
 रिणः ॥ स्तुतिभिर्घ्नतिभिः पूज्यगणपत्यमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ सुवर्णमानसस्तत्र नदमुख्यो मनोहरः ॥ नन्दिनो नुग्र
 हायाशुमानसारुखं सरस्तुत ॥ ३३ ॥ स्वागतश्चाज्ञया शम्भोः पूज्यमेव तपस्यतः ॥ जटोद्भवा तत्र नदी हिमवत्प्रभवा शुभा
 ॥ ३४ ॥ यस्यां स्नात्वा नरः पुण्यमाप्नोति जाह्नवीसमम् ॥ गौरीविवाहसमये सव्वैर्ममात्तु गणैकतः ॥ ३५ ॥ जलाभिषेको भर्गो
 स्य जटाजटेषु पुरा ॥ तैस्तोयैरभवद्यस्माज्जटोदाख्या नदीततः ॥ ३६ ॥ चैत्रमासि सितारुम्यां स्नात्वा यस्यान्नरो व्रजेत् ॥
 पूर्णायै व्वानरश्रेष्ठ शिवस्य सदनम्रति ॥ ३७ ॥ द्वापारस्य तु यागङ्गा त्रिः स्रोताख्या स सिद्धिः ॥ हिमवत्प्रभवा शुद्धचन्द्र
 बिम्बा द्विनिर्गता ॥ ३८ ॥ यस्यां स्नात्वा महामाध्याम्मात्रयो नौ न जायते ॥ चन्द्रसूर्यग्रहे स्नात्वा कैवल्यमप्राप्नुयान्नरः ॥ ३९ ॥
 सितप्रभानामनदी महादेवावतारिता ॥ हिमवत्प्रभवा सापि सितार्दक्ष समुद्रगा ॥ १४० ॥ तस्या न्दशहरायान्तु दशम्यां

शुक्लपक्षके ॥ स्नात्वाविष्णुगृह्ययातिनरौवैमुक्तातकः ॥ ४१ ॥ नवतोयानामनदीततःपूर्वस्थितापरा ॥ नवन्नवन्नव
 न्नित्यंकुर्वन्तीसापनातिहि ॥ ४२ ॥ नवतोयाततःप्रोक्ताहिमवत्प्रभवैवसा ॥ तस्यां स्नात्वा महामाध्यान्नरोगच्छतिदेवताम् ॥ ४३ ॥ सम्पूर्णमाघमासन्तु स्नात्वा विष्णुगृहैर्व्रजेत् ॥ ४४ ॥ पीठपूर्वस्थितः
 पुण्यो ब्रह्मपादसमुद्भवः ॥ हिमवत्प्रभवः सोऽपि देवगन्धर्व्वसेवितः ॥ ४५ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च नरो ब्रह्मगृहैर्व्रजेत् ॥ का
 तिकंसकलमासय्योगदास्ये महानदे ॥ ४६ ॥ स्नानङ्कुरोतिमनुजस्तस्य पुण्यफलशण ॥ इह लोके त्वरोगः सप्राप्य वैवोत्तमं
 सुखम् ॥ ४७ ॥ शेषे ब्रह्मगृहं प्राप्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ नन्दिकुण्डे नरः स्नात्वा न कङ्कुर्यात्तदानि शि ॥ ४८ ॥ ततः पर
 स्मिन्दिवसे गच्छेज्जलपोशमन्दिरम् ॥ तत्र स्नात्वा महानद्याञ्जलीशम् प्रतिपूज्य च ॥ ४९ ॥ तस्यान्निशि हविष्याशो सय्यैतस्ता
 न्निशान्नयेत् ॥ ततो न दिवसे प्राप्ते गच्छेत्सिद्धेश्वरीं शिवाम् ॥ ५० ॥ ताम्पूजयेत्तथाष्टम्यामपवा सन्तथाचरेत् ॥ चतुर्भुजात्
 सा देवी पीनोन्नतपयोधरा ॥ ५१ ॥ सिन्दूरपुञ्जसङ्काशाधत्ते कर्त्राश्च खर्परम् ॥ दक्षिणे वामबाहुभ्यामभीतिवरदायिनी ॥ ५२ ॥
 जटामण्डितशीर्षाचिरकपद्मोपरिस्थिता ॥ पञ्चाक्षरजपान्तादिर्मन्त्रास्याः परिकीर्तितः ॥ ५३ ॥ कामाख्या तन्त्रमेवास्याः पूजने
 तन्त्रमीरितम् ॥ एवङ्गुत्वानरोधीरः पुनर्य्योनौ न जायते ॥ ५४ ॥ जमदग्न्यभयाद्वीताः क्षत्रियाः पर्व्वमेव ये ॥ म्लेच्छश्चान्यपुत्रादा

यजल्पीशंशरणङ्गताः ॥ ५५ ॥ ते म्लेच्छवाचः सततमार्यवाचश्च सर्वदा ॥ जल्पीशंसवमानस्ते गोपयन्ति च तं हरम् ॥ ५६ ॥
 तयेव तु गणास्तस्य महाराजमनोहराः ॥ तोषयित्वा तं सत्त्वाञ्जल्पीशम्पुण्येन्नरः ॥ ५७ ॥ वरदाभयहस्तो यन्निभुजः कन्द
 सन्निभः ॥ तत्पुरुषस्य तु मन्त्रेण पूजयेद्देवमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ एवम्पुण्यकरः पीठोजल्पीशस्य महात्मनः ॥ एवञ्ज्ञात्वानरो याति श
 ङ्करस्य पुरम्प्रति ॥ ५९ ॥ इति कालिकापुराणे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु स
 व्वौदमुत्तमं शङ्करस्य च ॥ भौरवस्य तु वेतालसहितस्य महात्मनः ॥ १ ॥ भूयश्च सगराजामनिमौर्व्वम्महामतिम् ॥ पप्रच्छामो
 दसं हृष्टसूनुदेहः तमुत्तमम् ॥ २ ॥ ॥ सगर उवाच ॥ ॥ विचित्रमिदमाख्यातम् भगवन्मुनिसत्तम ॥ कामरूपस्य पीठस्य सं
 स्थानं निर्णयन्तथा ॥ ३ ॥ भूयश्च श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण महामते ॥ वायव्यस्याथ मध्यस्य पूर्वभागस्य निर्णयम् ॥ ४ ॥
 यथा यस्मिन्निष्ठितोऽस्ति महोदयोऽम्बिका तथा ॥ तत्सर्व्वम्मुनिशार्दूलकथय श्रोतुमत्सहे ॥ ५ ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ उक्तो
 वायव्यभागस्य निर्णयानुपसत्तम ॥ नैर्ऋत्योत्तरमध्याद्रेः शृण्वदानीं विनिर्णयम् ॥ ६ ॥ बहुरोकानामनदीकरो तोयाप्रदक्षिणे ॥
 उत्तरश्रावणीचास्ते तत्पूर्व्वङ्गामरूपकम् ॥ ७ ॥ सुरसो नाम जीमूतः कामरूपन्ततः स्थितः ॥ निःसृतबहुरोकेति नदी
 तमस्माद्वृषप्रदा ॥ ८ ॥ आसन्ने सुरसारस्य शिवालङ्गमहावृषः ॥ माहेश्वरी तत्र देवी योनिमण्डलरूपिणी ॥ ९ ॥ स्ना

त्वातुबहुरोकायामारुह्यसुरसाचलम् ॥ महावृषम्पूजयित्वा महादेवीम् महेश्वरीम् ॥ १० ॥ धूतपापोजितद्वन्द्वः पुनर्योनौ न
 जायते ॥ चतुर्भुजो वृषारूढो वरदाभयशूलधृक् ॥ ११ ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशो जटावान्महावृषा ॥ अघोरस्य तु मन्त्रेण
 पूजास्य परिकीर्त्तिता ॥ १२ ॥ कामेश्वर्याः स्वरूपन्तु माहेश्वर्याः प्रकीर्त्तितम् ॥ पूजापितद्वेदेवास्यास्तद्वत्फलप्रदायि सा ॥
 ॥ १३ ॥ तत्र वासिष्ठकुण्डन्तु वसिष्ठमुनिसेवितम् ॥ यत्र स्थितो वासिष्ठस्तु नरकेण निवारितः ॥ १४ ॥ अप्राप्य गन्तुं श्रीमत
 त्रीलारूपं शसवास्तुतम् ॥ स्वस्नानार्थं द्रुतं तत्र कुण्डं देवगणाब्धितम् ॥ १५ ॥ तत्र स्नात्वा नरो याति नाकपृष्ठयै छया ॥
 सुरसस्य च पूर्वस्याङ्कनिवासा ह्ययोगिरिः ॥ १६ ॥ कृत्तिवासाः स्वयन्तत्र सत्यासहस्रपुरा ॥ चन्द्रिकाख्या न दीयत्र तस्यां स्ना
 त्वा दिव्यै व्रजेत् ॥ १७ ॥ चन्द्रिकाया न्नरः स्नात्वा सम्पूज्य कृत्तिवाससम् ॥ भाद्रशुक्लवतुर्थ्यति निष्कलङ्को भवेन्नरः ॥ १८ ॥ पूर्ण
 भाद्रपदमासश्चन्द्रिकाया न्नरोत्तमः ॥ स्नात्वा गच्छति भूतेश नृद्वै कृत्तिवाससम् ॥ १९ ॥ उत्तरस्त्राविणी नित्यश्चन्द्रिकाख्या
 सरिद्वरा ॥ नातिदूरं चन्द्रिकायाः पूर्वस्यान्दिशि फेनिला ॥ २० ॥ सञ्ज्ञाया सा सरिच्छेषु शतानन्दवतारिता ॥ ब्रह्मणो दु
 हिता सा तु गङ्गापवतसम्भवा ॥ २१ ॥ फेनिलाया न्नरः स्नात्वा ब्रह्मोत्थानदिने पुनः ॥ फाल्गुने मासि नरकश्चित्त्वा स्वर्गमवा
 प्रयात् ॥ २२ ॥ ततः सिताह्वया पूर्वसरिदुत्तरगामिनी ॥ तस्यां स्नात्वा महाचैत्र्याङ्गारान्नानफलल्लभेत् ॥ २३ ॥ ततः

पूर्वसमदनायोजनद्वितयान्तरे ॥ नदीजनकराजेनसमाराध्यवृषध्वजम् ॥ २४ ॥ हितायभैरवाख्यस्यसुतीक्ष्णादवतारि
 ता ॥ सुतीक्ष्णङ्गिरिमारुह्यस्नात्वासुमदनाजले ॥ २५ ॥ माघशुक्लचतुर्थान्तुपूजयित्वाभेश्वरम् ॥ सम्प्राप्यसकला
 न्कामाञ्छिवलोकायगच्छति ॥ २६ ॥ एतानचःकामरूपैर्नैर्ऋत्यामुत्तरस्त्रिवाः ॥ पीठश्चपूर्वतस्तत्रत्रिपुरायत्रपूज्यते
 ॥ २७ ॥ एवन्तेकाथितराजनमहापुण्यदमुत्तमम् ॥ कामरूपस्यनैर्ऋत्यार्ध्यत्रशम्भुःसदाम्बिका ॥ २८ ॥ पूर्ववचमहाराज
 यानद्योदक्षिणश्रवाः ॥ हिमवत्प्रभवयायाताःक्रमशःशृणुपते ॥ २९ ॥ अगदस्यनदस्योर्द्ध्वमद्वाख्यातुमहानदी ॥
 भाद्रेकृष्णचतुर्दश्यांस्नात्वादिवव्रैजेत् ॥ ३० ॥ ततःपूर्वसुभाद्राख्यानदीपुण्यतमासदा ॥ वैशाखस्यतृतीयायां
 र्ध्यस्यांस्नात्वादिवव्रैजेत् ॥ ३१ ॥ ततस्तमानसानामनदीपुण्यतमानता ॥ सरसोमानसाख्यातुतृणविन्दूवतारिता
 ॥ ३२ ॥ वैशाखसकलम्मासन्तस्यांस्नात्वानरोत्तमः ॥ विष्णुलोकमवाप्यैवततोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ हिमवन्निक्टे
 शैलोविभ्राटासमहाद्युतिः ॥ यस्मिन्वसतिभूतेशःसदाभैरवरूपधृक् ॥ ३४ ॥ तस्मात्तुभैरवीनामनदीपुण्योदकाशुभा ॥
 प्रङ्गानसाद्याःत्रवतिगङ्गैवफलदायिनी ॥ ३५ ॥ यस्याब्जैस्तसमयेस्नात्वागच्छतिवैदिवम् ॥ यस्यां सम्पूज्यकामाख्या
 मिष्टज्ञानमवाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ सम्पूज्याथमहामायान्द्विगुणन्प्राप्नुयात्फलम् ॥ ऊर्ध्वन्ततोदेवगङ्गावर्णासाख्यासरिद्वरा

॥ ३७ ॥ हिमवत्प्रभवानित्यं फलदामानसोपमा ॥ सुभद्राद्यास्तुयाप्रोक्तावर्णसान्ताः सदिदृश ॥ ३८ ॥ हिमवत्प्रभवास्ता
 स्तुसुसर्वा एवोत्तरह्रवाः ॥ पूर्वस्तुमदनायास्तुब्रह्मक्षेत्रस्यपश्चिमे ॥ ३९ ॥ रविक्षेत्रार्थैर्देवआदित्यः सततस्थितः ॥ भैरव
 स्यहितार्थायत्रसर्वेश्वराः स्थिताः ॥ ४० ॥ कामरूपमहापीठब्रह्मेन्द्रवरुणादयः ॥ तदानत्वाङ्गयेशैश्च्रीसूयार्योपिव्यवस्थितः
 ॥ ४१ ॥ त्रिस्तोतानामयस्यास्तिनदीपूर्वादिशिस्थिता ॥ कापोतङ्कुरणम्पश्चाधस्यकुण्डद्वयंस्थितम् ॥ ४२ ॥ कापोतङ्कुण्डे
 विधिवत्स्नात्वा कारणकुण्डके ॥ नत्वाचलं समारुह्य सम्पूज्य च दिवाकरम् ॥ ४३ ॥ सकृदेव नरोयाति भारुकरस्य गृहं स्मरति ॥
 सूर्यरश्मिसमद्भुतकापोतकरणामृत ॥ ४४ ॥ पुण्यतोयसाख्यातपापपङ्कापोतमेहर ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण स्नात्वा कापोतसं
 न्वरे ॥ ४५ ॥ करणं समपस्पृश्य तत्त्वशैलेरविर्धयेत् ॥ त्रिविधं ब्रह्म बीजन्तु सहस्रपदमनन्तः ॥ ४६ ॥ रश्मये पिबेत्तुर्धन्तु देवो जा
 यातु चेष्टतः ॥ अङ्गबीजमिदं प्रोक्तं आदित्यस्यातिकामदम् ॥ ४७ ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मागर्भसमद्युतिः ॥ सप्ताश्वः सप्तरज्जु
 श्चद्विभुजो भारुकरः सदा ॥ ४८ ॥ वर्तुलम्पण्डलश्चास्य अष्टपत्रसमन्वितम् ॥ अङ्गुष्ठाङ्गुलीनाश्च हृदादीनान् तथा च पट् ॥ ४९ ॥ अ
 ङ्गमन्त्रेण सहित उपान्ते वह्निं सय्यतः ॥ सर्वन्यासे समुद्दिष्टो मन्त्रः सर्वफलप्रदः ॥ ५० ॥ हृच्छिरस्तु शिखावर्म्मने त्रास्योदरपृष्ठ
 तः ॥ बाहोपाण्यार्जङ्गयोस्तु पादयोश्चापि विन्यसेत् ॥ ५१ ॥ जघने च समस्तां निक्रमन्मन्त्राक्षराणि च ॥ क्रमाच्चोत्तरतन्त्रोक्तः

पूजनेपरकीर्तितः ॥ ५२ ॥ विसर्जनन्तर्थाभ्याविद्याद्यादलशक्तयः ॥ निम्मर्त्यधृक्त्वचण्डोमाठराद्यास्तुपार्थयोः
 ॥ ५३ ॥ बीजमुत्तरतन्त्रेभ्यः पूर्वतः प्रतिपादम् ॥ अनेनविधिनातत्त्वपूजयित्वानरोत्तमः ॥ ५४ ॥ सकामानखिलान्प्राप्यइहलो
 केत्वरुक्तनः ॥ सुखीशेषेत्थोगच्छेद्भारकरस्यालयम्प्रति ॥ ५५ ॥ नातिदूरेभास्करस्यदक्षिणास्यांशभाह्वया ॥ तस्योद्धंसानैव
 सतिलिङ्गशङ्करमुत्तमम् ॥ ५६ ॥ परिवार्य्यसदायान्तिमाहाकायास्तुवानराः ॥ परिवार्य्यावतिष्ठतेसेवमानाश्चशङ्करम्
 ॥ ५७ ॥ तिस्रोतायान्नराः स्नात्वायः पश्येत्तुशभाचले ॥ महात्मानम्महोदेवङ्कामिष्टल्लभैन्नरः ॥ ५८ ॥ ततःपूर्वमुत्तरदीना
 म्नाकसममालिनी ॥ क्षीरोदाख्यापरातस्मान्तेगतेदक्षिणश्रेव ॥ ५९ ॥ एतेअपिमाहाराजपुण्यतोयेमतश्रेव ॥ तयोःस्नात्वा
 न्नरोयातिशङ्करस्यालयम्प्रति ॥ ६० ॥ ततोपिपूर्वतोदेवीलीलाख्याचापरादो ॥ यस्यांस्नात्वामहानद्यांशिवलोकायगच्छति
 ॥ ६१ ॥ ततःपूर्वशिवाचण्डीख्याचण्डिकाख्यामहानदी ॥ निर्यातिधवलाख्यान्तुपर्वतात्सुमनोहरात् ॥ ६२ ॥ शिवलिङ्गद्वय
 न्तत्रनातिदूरेव्यवस्थितम् ॥ गोलोकश्चाथशङ्खचक्रोशमान्त्रान्तरस्थितम् ॥ ६३ ॥ चण्डिकायान्नरः स्नात्वाआरुद्धधवलेश्वर
 म् ॥ दक्षिणंसागरव्वीक्ष्यपृष्ठगोलोकसंज्ञकं ॥ ६४ ॥ ततोवतोर्ध्वचपुनःशृङ्गिणंभूमिपीठगम् ॥ शिवपूजाविधानेनपूजयि
 त्वामेहेश्वरम् ॥ ६५ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंसम्प्राप्यमानवः ॥ सर्वान्कामानवाप्येहदेहान्तेशिवताव्रजेत् ॥ ६६ ॥

एतायाः कथितानद्यः सर्व्यैर्वैदक्षिणश्रवाः ॥ तस्मादोशानकाष्टायां स्पर्व्वतो गन्धमादनः ॥ ६७ ॥ यत्र शङ्खद्वयल्लङ्घ्यं शिवस्थास्ते
 महत्तरम् ॥ स एव पर्व्वतश्रेष्ठः प्रोक्तः क्षेत्रस्य पश्चिमे ॥ ६८ ॥ धृत्वा ब्रह्मशिलां देवीसावित्रं प्रतिगमिनी ॥ गन्धमादनं कस्यान्ते
 भृङ्गेशस्य पदद्वयम् ॥ ६९ ॥ स्रवद्रङ्गाजलश्रवास्ते कुण्डन्तत्रान्तरालकम् ॥ अन्तरालककुण्डतुल्लावापीत्वा च तज्जलम्
 ॥ ७० ॥ भृङ्गेशस्य ततो दृष्ट्वा शिलासंस्थम् पदद्वयम् ॥ पूजयित्वा महामृङ्गद्वाराण्यपत्यमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ शम्भुपादसद्भूतम्
 न्तरालदृष्ट्वा करम् ॥ दृष्ट्वा ध्वजपदानां त्वसंस्थौ जयमहावृष ॥ ७२ ॥ इत्यनेन तमन्त्रेण स्नानं कृत्वा न्तरालजले ॥ भृङ्गदेवन्ततः धरैः कु
 ज्वपीठान्तवासिनम् ॥ ७६ ॥ ॥ मणिकूटस्याथ गिरेर्गन्धमादनं कस्य च ॥ मध्ये स्रवतिलो हित्यो ब्रह्मणा त्रिसुमस्थितः ॥ ७४ ॥
 वर्णाशायादक्षिणस्याल्लोहित्येनामसागरः ॥ मणिकूटस्थितः पूर्व्वहयग्रीवो हरिश्च्युतः ॥ ७५ ॥ सहयग्रीवरूपेण विष्णुर्हत्वा त्व
 रासुरम् ॥ निहत्य सहयग्रीवं कीडायै यत्र सस्थितः ॥ ७६ ॥ हत्वा ज्वरन्तर्था विष्णुस्तत्र वासमथाकरोत् ॥ नरदेवासुरा
 दीनायै थाभवति वै हितम् ॥ ७७ ॥ ज्वरेण पीडित तनुं श्वरं हत्वा महसुरम् ॥ सर्व्वलोकहितार्थाय सो गदस्यानमाहरत्
 ॥ ७८ ॥ अगदस्नानसम्भूतः सञ्जातश्च महसुरम् ॥ तस्य स्वयं हयग्रीवीनामचक्रं पुनर्भवम् ॥ ७९ ॥ न पुनर्जायेत य
 स्मात्तत्र स्नात्वा नरोत्तमः ॥ अपुनर्भवसञ्जातस्सुरस्तु परिकीर्तितम् ॥ ८० ॥ मणिकूटाचले विष्णुर्हयग्रीवस्वरूपधृक् ॥

शतव्यामप्रमाणेनविस्तरैर्वैशोभितम् ॥ ८१ ॥ तस्मात्पूर्वैर्भद्रकामःपर्वतस्तुत्रिकोणकः ॥ यत्रकालहयोनामशिव
 लिङ्गेव्यवस्थितः ॥ ८२ ॥ तस्यासन्नेदक्षिणस्यामपुनर्भवकुण्डकम् ॥ अपुनर्भवसरस्तीरेपर्वतेभद्रकामदे ॥ ८३ ॥
 हरवीथीतिविख्याताशिलाब्रह्मस्वरूपिणी ॥ तत्रयोगीमहदेवयोगज्ञोऽध्यानतत्परः ॥ ८४ ॥ यन्दृष्ट्यायोगमान्मर्त्यो
 मृतोभोक्षमवाप्नुयात् ॥ तस्यामेवशिलायान्तुगोकर्णोनामशङ्करः ॥ ८५ ॥ गोकर्णेनिहतोयेनअन्धकस्यसखापुरा ॥
 गोकर्णस्यतथैशान्याकिदारःशम्भुरन्ततः ॥ ८६ ॥ ततोऽन्धकसमःप्रोक्तःकमलाकरभोगधृक् ॥ यत्रास्तिशम्भुःकेदारः
 सगिरिर्मदनाह्वयः ॥ तत्रैवकमलःप्रोक्तःसमहात्मालयप्रदः ॥ ८७ ॥ स्नात्वापुनर्भवजलेदृष्ट्वागोकर्णयोगिनौ ॥ केदारक्रम
 लौदृष्ट्वाभुक्तिर्माधवदर्शने ॥ ८८ ॥ दृष्ट्वातुमाध्ववन्देवन्ततःकामविव्लोकयेत् ॥ कामविव्लोकयतत्रस्थोनिरीक्षेदपुनर्भवे
 वम् ॥ ८९ ॥ एवद्वत्वापीठयात्रामनेनक्रमयोगतः ॥ सप्तपूर्वैर्नसप्तपरानात्मानन्दशपञ्च ॥ ९० ॥ पितृनद्वृत्यत्रिदिवन्न
 येत्सपुरुषोत्तमः ॥ विष्णुस्थानसमद्भुतापुनर्भवहरेश्वर ॥ ९१ ॥ पापंहरस्वर्गहेतोर्जितसङ्गमहोदधे ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणस्ना
 याद्वीरेपुनर्भवेत् ॥ ९२ ॥ हयग्रीवस्यतन्त्रन्तुपुर्वप्रतिपादितम् ॥ रूपांशुमहाराजचिन्तयेत्तस्ययादृशम् ॥ ९३ ॥ कर्पू
 रकुन्दधवलःसितपद्मोपरिस्थितः ॥ चतुर्भुजःकुण्डलादिनानालङ्कारभूषितः ॥ ९४ ॥ वरदाभयहस्तस्तुवामहस्तद्वयेनतु ॥

पुस्तकंसितपद्मश्चचेहस्तद्वयेपरे ॥ ९५ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कः क्वचिच्चगुरुडासनः ॥ सर्व्यउत्तरतन्त्रोक्तः क्रमोऽग्राह्यः
 प्रपूजने ॥ ९६ ॥ विष्वक्सेनोहयारेस्तु नर्म्माल्यधृग्विसर्जने ॥ शिलारूपप्रतिच्छत्रसदसरेभगरुध्वजः ॥ ९७ ॥ क्रीड
 मानोऽथगन्धर्वैः स्थितोलोकहितायच ॥ हयग्रीवस्यमन्त्रस्यसिद्धिलक्षद्वयेनतु ॥ ९८ ॥ यावकैः पायसैराज्यैर्होमङ्कुर्वन्पु
 रश्चरेत् ॥ एकैर्नैवतुराजेन्द्रपुरश्चरणकर्मणा ॥ ९९ ॥ इष्टसिद्धिमवाप्येहविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ मन्त्रैस्तुपञ्चवक्त्राणाम्
 अमर्त्तैः सदाञ्चयेत् ॥ १०० ॥ पूर्वैतत्पुरुषादीनाङ्कामादीन्युजकोद्विजः ॥ कामस्तत्पुरुषोज्ञेयोयोगीशानः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥
 अधोरोऽत्यगोऽकर्णः केदारोवामदेवकः ॥ सद्योजातस्तुकमलामन्त्रैस्तैस्तैः प्रपूजयेत् ॥ २ ॥ पर्वतश्चैवकेदारः शिवगङ्गातुका
 लिका ॥ हयग्रीवस्यपूर्वस्याङ्केदारस्यतुपश्चिमे ॥ ३ ॥ छायाभोगाह्वयस्थानम्पुरीभोगवतीतथा ॥ योगच्छेन्मणिकटा
 रुयाङ्कौतुकाच्चपुनर्भवम् ॥ ४ ॥ ससर्व्वतीर्थयात्राणां फलमाप्नोतिमानवः ॥ ज्यैष्ठ्यमासिसितेपक्षे पञ्चदश्यष्टमीषुच ॥ ५ ॥
 स्नात्वा पुनर्भवजलेयः पश्येद्विधिवद्धारिम् ॥ ससर्व्वङ्कुलमद्वत्यविष्णुमायुज्यमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ ज्यैष्ठ्यन्तुसकलम्मासन्निःप
 श्येन्तुयोहारिम् ॥ हरौ विलीनताप्यातिससर्व्वैः सहितः कुलैः ॥ ७ ॥ एतनेकधितम्पुण्यं मणिकटाह्वयम्पदम् ॥ वाराणसीतो
 द्यधिकंसिद्धिविधाधराञ्चितम् ॥ ८ ॥ यः पटेच्छृणुयाद्विप्रो मणिकस्य निर्णयम् ॥ ससर्व्वेवदस्य फलमाप्नोत्येव न संशयः ॥

॥ १ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ ततः पूर्वं ॥
 महाराज दर्पणोनामपर्वतः ॥ कुबेरोयत्रवसति धनपालैः समंसदा ॥ १ ॥ यस्मिन्नास्ते मध्यभागे रोहितो रोहिताकृतिः ॥
 यस्मिन्लौहादिकं स्पृष्ट्वर्णतायै तितक्षणात् ॥ २ ॥ यत्रातिदूरं स्रवति दर्पणोनामवैनदः ॥ हिमाद्रिप्रभवो नित्यञ्छौ
 हित्यसदृशः फलैः ॥ ३ ॥ समुत्पन्नो हिलौहित्यं सर्वदेवगणैर्हरिः ॥ सर्वतीर्थदैकैः सम्यक् स्नापयामास तं सुतम् ॥ ४ ॥
 तस्य स्नानसमद्भूतः पापदर्पणस्य पाटनः ॥ तेनायन्दर्पणोनामपुरादेवगणैः कृतः ॥ ५ ॥ तस्मिन् स्नानद्वययोर्ध्व
 ये दर्पणाचले ॥ कुबेरप्रतिपत्तिथ्याङ्कान्तिके शुक्लपक्षके ॥ ६ ॥ सयाति ब्रह्मसदनमिह भूतिशतैर्युतः ॥ दर्पणादि
 शिपूर्वस्यामग्निमालाह्वयोगिरिः ॥ ७ ॥ सपर्पाकारः सप्तशतव्यामदीर्घो द्विविस्तृतः ॥ तत्र तिष्ठति वै विरूढं भागेऽग्निमण्ड
 ले ॥ ८ ॥ सिन्दूरपुञ्जसङ्काशे चारुदारुशिलातले ॥ तस्मिन्निरिन्धनो वाह्निर्नित्यमद्यापिकाशते ॥ ९ ॥ भैरवस्यहिता
 र्थाय कामाख्यापरिसेवने ॥ पूर्वमेव स्थितस्तत्र साक्षाद्वाह्निर्गणैः सह ॥ १० ॥ लौहित्यपाथसि स्नात्वा त्वग्निमालाह्वय
 ङ्गिरिम् ॥ आरुह्य वाह्निं संपूज्य मोदते विष्णुमन्दिरं ॥ ११ ॥ पुरस्तादग्निमालस्य कुण्डकञ्चौरुणाह्वयम् ॥ तस्य तीरे गि
 रिश्चेष्टो नान्नाकंसकरः स्मृतः ॥ १२ ॥ वरुणस्तत्र वसति नित्यमेव जलाधिपः ॥ तस्मिन्कंसकरे सम्यक् पूजयित्वा प्रचेतसम्

॥ १३ ॥ स्नात्वाचारुणकुण्डेवारुणल्लोकमाप्नुयात् ॥ आद्यव्यंजनमेवात्रपञ्चमस्वरसयुतम् ॥ १४ ॥ शम्भुचङ्काशि
 स्वायुक्तङ्कौबेरम्बीजमच्यते ॥ सप्तमोयःपकारस्यबिन्दुचन्द्राद्विसयुतः ॥ १५ ॥ वह्निबीजमितिरुयात्तन्तेनवह्निप्रपूजये
 त् ॥ मकारपञ्चमःसोमबिन्दुनावारुणःस्मृतः ॥ १६ ॥ एभिर्मन्त्रैरिमान्देवान्नित्यमेवप्रपूजयेत् ॥ वायुकटोनामगिरिः
 पूर्वस्याव्यैरुणाचलात् ॥ १७ ॥ द्विखण्डोवायुबीजेनमण्डलेनसमन्वितः ॥ वायुलोकस्थितश्चन्द्रोयस्मान्निःसृत्यमारुतः
 ॥ १८ ॥ ऊर्द्धाधोभागमासार्धानित्यव्यैहतिभूषते ॥ तत्रवायुसमभ्यर्च्यवायुलोकमवाप्नुयात् १९ ॥ पूर्वव्यैगिरिःशैलश्च
 न्द्रकूटइतिस्मृतः ॥ त्रिकोणश्चन्द्रसङ्काशस्तद्वृक्षस्तद्वृक्षमण्डलम् ॥ २० ॥ द्वितीयवर्गस्याद्यन्तुबिन्दुनासमलङ्कृतम् ॥ चन्द्रबीज
 मितिप्रोक्तन्तेनचन्द्रप्रपूजयेत् ॥ २१ ॥ अद्यापिप्रतिदर्शतुपर्वतन्तन्निशापतिः ॥ प्रदक्षिणीकरोत्येवदशभिश्चापिरवेचरैः
 ॥ २२ ॥ तस्यैवपूर्वभागेतुसोमकुण्डाह्वयंसरः ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचनरैःकैवल्यमभनुते ॥ २३ ॥ स्वर्गादवतरच्चन्द्रःकामा
 रुधासेवनेयदा ॥ तदातद्रश्मिसङ्घातान्निःसृतास्तोयराशयः ॥ २४ ॥ तैस्तोयैर्व्यासिवःकुण्डमकरोदिन्द्रचन्द्रयोः ॥ मध्ये
 पुण्यतमेस्थानेस्वयंव्रह्मशिलोपरि ॥ २५ ॥ चन्द्ररश्मिसमुद्भूतचन्द्रकुण्डमहोदधे ॥ यथैवभावंसमासाद्यतश्चन्द्रकलुषं
 हरम् ॥ सुधास्त्रवणमाह्लादत्वश्चन्द्रकलुषंहर ॥ २६ ॥ इत्यनेनतन्मन्त्रेणयःस्नात्वाचन्द्रपाथसि ॥ चन्द्रकटंसमारुध्यपूजये

धस्तुतन्नरः ॥ २७ ॥ अविच्छिन्नासन्ततिस्तुसकान्तातस्यजायते ॥ परत्रचन्द्रभवनम्भित्वायातिपरस्पदम् ॥ २८ ॥
 तीरेतुचन्द्रकूटस्यनन्दनानामवैगिरिः ॥ तस्मिन्वसतिशक्रस्तुकामाख्यासेवेनेरतः ॥ २९ ॥ पञ्चभावंसमासाद्यसर्व्वदे
 वेश्वरोहरिः ॥ सेवितुन्निद्रशेशार्नासततव्यर्त्तेनतः ॥ ३० ॥ चन्द्रकूटस्यतुगिरैर्न्नन्दनस्यतथागिरिः ॥ प्रतिदर्शन्तथाचन्द्रः
 प्रदक्षिणयतित्रिधा ॥ ३१ ॥ चन्द्रकूटजलेस्नात्वासमारुह्याथनन्दनम् ॥ आराध्यशक्रल्लोकेशंमहाफलमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 नन्दनात्पूर्व्वभागेतुभस्मकूटोमहागिरिः ॥ यःस्वयम्भर्गरूपःसर्पदाचेच्छान्तमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ दक्षिणेभस्मकूटस्यदेवी
 पीयूषधारिणी ॥ उर्व्वशीनामविख्याताशक्रप्रीतिकरीसदा ॥ ३४ ॥ देवैर्ध्यस्थापितम्पूर्व्वममृतम्भोजनायैव ॥ कामारूपा
 यास्तदादायस्वयंस्तिष्ठतिचोर्व्वशी ॥ ३५ ॥ शिलारूपोहरस्तान्तुसमावृत्यैवतिष्ठति ॥ साचिवामतराशिन्तुकृत्वाकिञ्चन
 किञ्चन ॥ ३६ ॥ उपस्थापयतेनित्यङ्कामाख्यायोनिमण्डले ॥ सुधाशिलान्तरस्थातुउर्व्वशीकण्डवासिनी ॥ ३७ ॥ उर्व्वशी
 भस्मकूटस्यमध्येकण्डंसदामृतम् ॥ द्वात्रिंशद्वनुराकीर्णम्पञ्चाशद्वनुरायतम् ॥ ३८ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचनरोमोक्षमवाप्नु
 यात् ॥ कामारूपायोनिरैशानोन्दिशय्यतिसदैवहि ॥ ३९ ॥ भस्मकूटप्रविशतिउर्व्वशीमप्रियोगिनी ॥ आप्यायिताचामृते
 ननित्यंदेवीप्रमोदते ॥ ४० ॥ मोदयुक्तामहादेवीकामेनमोदतेसदा ॥ भस्मकूटस्यचैशान्याम्भणिकूटोमहागिरिः ॥ ४१ ॥

मणिकर्णेनामहरस्तत्रतिष्ठतिलिङ्गकम् ॥ ससद्योजातरूपस्तुमणिकर्णइतीरितः ॥ ४२ ॥ सद्योजातस्यमन्त्रेणपूजितव्यः
 सदाशिवः ॥ चन्द्रतीर्थजलेस्नात्वाहृष्टाचन्द्रं सवासवम् ॥ ४३ ॥ मणिकर्णेऽथरन्दृष्टुमिच्छिर्भस्माचलङ्कते ॥ श्वेतः श्वेताम्ब
 रधरोदशाश्वोहेमभूषितः ॥ ४४ ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्चकर्तव्योवरदः शशी ॥ सहस्रनेत्रो गौराङ्गाद्विभुजो वामहस्तगम् ॥
 ॥ ४५ ॥ वज्रङ्गदाङ्कुशन्यत्तेदक्षिणेनापि गणिना ॥ ऐरावतगजस्थस्तुवतूणीरबन्धनः ॥ ४६ ॥ धनुश्चक्रक्षेगूलातिसेवमा
 नो मेहेश्वरीम् ॥ वकारानन्तरो वर्णश्चन्द्रबिन्दुसमन्वितः ॥ ४७ ॥ शक्रबीजमिति त्रिकंशक्रान्तेन प्रपूजयेत् ॥ नदीसुमङ्गलानाम
 हिमपर्वतनिर्गता ॥ ४८ ॥ पूर्वस्यां मणिकूटस्य सदा स्रवति शोभना ॥ मणिकूटसमारुह्य स्ताम्पयति वैनदीम् ॥ ४९ ॥
 सगङ्गास्नानजम्पय मवाप्य त्रिदिवव्रजेत् ॥ मणिकूटाचलात्पूर्वम् अस्य ध्वजकुलाचलः ॥ ५० ॥ निर्देग्वो यत्र मद नोहरनेत्रा
 म्निनापुनः ॥ शरीरं प्रापतपसा समाराध्य वृषध्वजम् ॥ ५१ ॥ तत्र मस्त्यस्व रूपास्तु कामदेवेन संस्थिताः अधित्य कायाम्पृथिवी
 ऋक्षमाणः समन्ततः ॥ ५२ ॥ नदीतुशाश्वतीनाम तत्रास्ते दक्षिणस्रवा ॥ सरः कामसरोनाम तत्र शैले व्यवस्थितम् ॥ ५३ ॥
 शाश्वत्यान्विधि वत्सनात्वापीत्वा कामसरोम्भसि ॥ विमुक्तपापः शुद्धात्मा शिवलोके महीयते ॥ ५४ ॥ गन्धमादनपूर्वस्य सुका
 न्तो नाम पर्वतः ॥ तत्रान्ते वासवङ्कुण्डव्यासवा मृतभोजनम् ॥ ५५ ॥ यत्र स्थित्वा दक्षिणस्याम्पराशक्रः शचीपतिः ॥ अमृतं श्रान्त

देहस्तुकामरूपान्तरेपौ ॥ ५६ ॥ स्नात्वातुवासवेकण्डेसमारुह्यसुकान्तकम् ॥ वासवस्यप्रियोभूत्वाशक्रलोकमवाप्नुया
 त् ॥ ५७ ॥ पूर्वस्यान्तुसुकान्तस्यरक्षःकूटाहयोगिरिः ॥ यत्रास्तेसततन्देवोनिर्ऋतीराक्षसेश्वरः ॥ ५८ ॥ खड्गहस्तो
 महाकायोवामेचर्मधरस्तथा ॥ जटाजटसमायुक्तःप्रांशुःकृष्णाचलोपमः ॥ ५९ ॥ द्विभुजःकृष्णवासास्तुगर्द्धभोपरिसंस्थ
 तः ॥ प्रान्तोपान्तौबिन्दुचन्द्रसदितावादिरेवच ॥ ६० ॥ नैर्ऋत्यङ्कथितमज्ञोजन्तेनतम्परिपूजयेत् ॥ रक्षःकूटसमारुह्यनि
 र्ऋतिराक्षसेश्वरं ॥ ६१ ॥ यःपूजयेद्विधानेनचण्डिकांराक्षसेश्वरीम् ॥ नतस्यराक्षसेभ्योस्तिभयन्नृपकदाचन ॥ ६२ ॥
 राक्षसाश्चपिशाचाश्चवेताललगणनायकाः ॥ तन्दृष्ट्वापरुषंराजन्स्सर्व्वदेवप्रविभ्यति ॥ ६३ ॥ रक्षःकूटात्पूव्वदिशिभैरवोना
 ममाधवः ॥ पाण्डुनाथइतिरुयातोयावरूपेणसंस्थितः ॥ ६४ ॥ तम्पाण्डुनाथंसततमष्टाक्षरभवोत्तरम् ॥ तेनैवपूजयेद्देव
 म्पाण्डुनाथाह्वयहरिम् ॥ ६५ ॥ वर्णेनरक्तगौराङ्गेगदापद्मधरःकरे ॥ दक्षिणेचक्रशक्तीचबाहुभ्यामपिविभ्रतम् ॥ ६६ ॥
 चतुर्भुजंरक्तपद्मसंस्थितम्भूकुटोज्ज्वलम् ॥ कुण्डलोविभ्रतंशुद्धेश्रीवत्सोरस्कमत्तमम् ॥ ६७ ॥ नमोनारायणायेतिसूत्रबीजे
 नवाहरेः ॥ एवंसम्पूजयेद्भूषणचतुर्व्वर्गस्यसिद्धये ॥ पाण्डुनाथस्योत्तरस्यान्मन्त्रकूटाह्वयंसरः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मणानिर्मितम्पूव्वंस्ना
 नार्थस्वर्गवासिनाम् ॥ आयामेनशतव्यामविस्तीर्णिवेतद्वद्वकम् ॥ ६९ ॥ सर्व्वपापहरम्पुण्यन्देवलोकालसमागतम् ॥

कमण्डलुसमुद्भूतब्रह्मकुण्डामृतस्रवः ॥ ७० ॥ हरमेसर्वपापानिपुणं स्वर्गं असाधय ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण स्नात्वा तस्मिन् स
 रोजले ॥ ७१ ॥ पाण्डुनाथश्च संपूज्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ब्रह्मकुण्डजले स्नात्वा पूजयित्वा उमापतिम् ॥ ७२ ॥ वायु
 कंटं समारुह्य मुक्तिमेवाप्नुयान्नरः ॥ पाण्डुनाथात्पूज्य दिशि गिरिश्चित्रहरो हरिः ॥ स तत्तयैत्ररमते विष्णुर्व्यारा हरूपधृक् ॥ ७३ ॥
 ततस्तु नीलकुटारुद्धामारुह्यानिलयम्परम् ॥ तत्पुर्व्वभागे वसति ब्रह्मा ब्रह्मगिरिः पुनः ॥ ७४ ॥ ब्रह्मशैलस्य पुर्व्वस्याम्भु
 मिपीठव्यवस्थितम् ॥ चारुनिम्नशुभावर्त्तङ्कामारुह्यानामिमण्डलम् ॥ ७५ ॥ तवोग्रतारारूपेण रमते परमेश्वरी ॥ तत्र तेनै
 वरूपेण पूजितव्या शुभात्मिका ॥ ७६ ॥ तस्यास्तु बीजम्पूज्य स्मिन्नुत्तरे प्रतिपादितम् ॥ रूपं शणनरश्रेष्ठु येन धेया सदा शि
 वा ॥ ७७ ॥ कृष्णालम्बोदरी दीर्घा विरलारक्तदन्तिका ॥ चतुर्भुजा कृशाङ्गी तदक्षिणे कर्त्तृखण्डरी ॥ ७८ ॥ खड्गश्चन्द्रो वर
 व्धौ मे शीर्षे च काजटा पुनः ॥ वामपादं शवस्योर्व्वो धात्रियाङ्घ्रिन्तदक्षिणम् ॥ ७९ ॥ शवस्य हृदये न्यस्य साहसम्प्रकर्व्वतो ॥
 नागहारशिरोमालाभूषिता कामदापरा ॥ ८० ॥ त्रिकोणं मण्डलञ्चास्या दुङ्कारम्ध्वबीजकम् ॥ द्वारे शानां योगिनीनाम्ना मान्य
 स्यास्तु तन्त्रके ॥ ८१ ॥ ज्ञेयानि नरशाहूल्यत्प्रोक्तव्यौ म्यगोचरे ॥ उर्व्वश्यां विधिवत्स्नात्वा स्पृष्ट्वा पाण्डुशिलान्तथा ॥ ८२ ॥ नी
 लकुटं समारुह्य पुनर्ध्यानैर्न जायते ॥ पुरन्दरपरायते वाराणस्याः कलाधिके ॥ ८३ ॥ सुधासङ्कीर्णते यौधैः पापं हरममोर्व्वशीश ॥

अमृतश्राविणीदेवीसुधौघपरिपरिणि ॥ ८४ ॥ अमतेनामृतमेघदेहिदेविममोर्व्वशि ॥ पुनर्दरप्रियेदेविवाराणस्याःसदाम्बि
 के ॥ ८५ ॥ लोहित्यहृदसङ्कीर्णपापंहरममोर्व्वशि ॥ इत्येभिःस्तुतिभिर्मन्त्रैःस्नात्वापुण्योर्व्वशोजले ॥ ८६ ॥ सर्वपापवि
 निर्मुक्तोविष्णुलोकेविद्यते ॥ उर्व्वशीद्विभुजाप्रोक्तास्वर्णकङ्कुणधारिणी ॥ ८७ ॥ सौवर्णपात्रममृतस्त्रावणायविभक्तिच ॥
 शुक्लवस्त्रागौरवर्णापीनोन्नतपयोधरा ॥ ८८ ॥ सर्वाङ्गसुन्दरीशुद्धासर्वाभरणभूषिता ॥ एतन्नामाद्यक्षरन्तुमन्त्रमस्याःप्रकीर्ति
 तम् ॥ ८९ ॥ उमातन्त्रेगदितम्नमस्याःप्रकीर्तितम् ॥ गणेशःपूर्व्वद्वारस्थःकामाख्यापर्व्वतस्यतु ॥ ९० ॥ तत्रैवचाग्निवेतालः
 स्थितोद्वारिमनोहरः ॥ तयोरूपश्चमन्त्रश्चयथोक्तंशम्भुनापुरा ॥ ९१ ॥ तदहमप्रतिवक्ष्यामिमहाराजशण्डवमे ॥ अंनमउल्कामु
 खयेतिमूलबीजादिसङ्गतम् ॥ ९२ ॥ मन्त्रांसिद्वगणेशस्यद्वारस्थस्यप्रकीर्तितम् ॥ रूपन्तस्यप्रवक्ष्यामिगजवक्रान्त्रिलोचनम्
 ॥ ९३ ॥ लम्बोदरश्चतुर्बाहुर्व्व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥ सूर्य्यकर्णम्बृहद्दण्डमेकदष्टम्भूथदरम् ॥ ९४ ॥ दक्षिणेतुकरदण्डमुत्प
 लश्चतथापरे ॥ लङ्कुम्परशुश्चैववामतःपरिकीर्तितम् ॥ ९५ ॥ बृहत्वाक्षितगतगनम्पीनस्कन्धाङ्घ्रिपाणिनम् ॥ युक्तम्बुद्धि
 कुबद्धिभ्यामधस्तान्मुखिकान्वितम् ॥ ९६ ॥ तन्त्रस्तुयादशःप्रोक्तःपञ्चवक्त्रस्यपूजने ॥ सएवतन्त्रोग्राह्यस्तुताद्वाग्निविधिनिषे
 धनम् ॥ ९७ ॥ द्विभुजःपीनवदनोरक्तनेत्रोभयङ्कुरः ॥ क्षुरिकान्दक्षिणेपाणौवामेरुधिरपात्रकम् ॥ ९८ ॥ दंष्ट्राकराल

१ एभिर्मन्त्रैर्व्याख्यतयस्तानि ज्ञात्वेत्यर्थः ।

३ क्षुरोन्नतमिति वा पाठः ।

वदनः कृशोधमनिसन्ततः ॥ जटादीर्घांश्चिबिभ्रद्द्वोरएवयुतस्तथा ॥ १९ ॥ पचतुर्थाग्निबीजेनषष्ठस्वरविभूषितः ॥ अ
 श्विवेतालबीजोयसर्व्वत्रभयनाशकः ॥ १०० ॥ पूजयेदं ध्रुवेतालं सर्व्वत्रभयकारणम् ॥ यः पूजयेतस्य पुनर्बभूवतादिभ्यो
 भयन्नहि ॥ १ ॥ अष्टानामथ मन्त्राणां योगिनीनाङ्कमात्रप ॥ शैलपुत्री प्रमुख्यानां मन्त्राण्यष्टाक्षराणि तु ॥ २ ॥ वैष्णवी
 तन्त्रसंस्थानि पूर्व्वप्रोक्तानि तानि तु ॥ शैल्यपुत्र्यास्तथा चाङ्कमन्त्रमप्राक्प्रतिपादितम् ॥ ३ ॥ रूपन्तनशाईलयोगिनी
 नां विद्वेषतः ॥ प्रत्यक्षरेण बीजेन दुर्गा तन्त्रेण वा त्विमाः ॥ ४ ॥ नेत्रबीजेनैव पूज्या योगिन्यो नृपसत्तम ॥ कात्यायनी म्या
 ददुर्गान्दुर्गा तन्त्रेण पूजयेत् ॥ ५ ॥ तदेव पूजनं रूपन्तत्पूव्वम्प्रतिपादितम् ॥ कालरात्र्यास्तु मन्त्रेण कालरात्रिप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥
 कालरात्र्यारूपमन्त्रौ परैव प्रतिपादितौ ॥ महामाया तन्त्रमन्त्रैः पूजयेद्भुवनेश्वरीम् ॥ ७ ॥ एताः सर्व्वस्तयोगिन्यः कामारूपा
 वरफलप्रदाः ॥ विशेषयोगैर्नवोक्तैरूपैस्तन्त्रे च पूजने ॥ ८ ॥ दुर्गार्तन्त्रेण मन्त्रतत्रपूजां समाचरेत् ॥ प्रत्येक्यैर्गिनीयस्तु पू
 जयेन्नरसत्तमः ॥ ९ ॥ ससर्व्वयज्ञस्य फलं प्राप्नोति नरसत्तम ॥ नीलशैलस्य पूव्वस्मिन्स्वरूपमप्रतिपादितम् ॥ १० ॥ नाभिमण्ड
 लपूव्वस्याम्भस्मकटस्य दक्षिणे ॥ पूव्वस्याङ्कुर्य्यटोनामपूव्वतोयमरूपधृक् ॥ ११ ॥ तत्रायाम्यशिलाकृष्णानीलाश्च न समप्र
 भा ॥ आधित्यकायां रजद्रयामपञ्चसु विस्तृता ॥ १२ ॥ पूजयेत्तत्र शमनम्पाणौ दण्डं सदैव यः ॥ १३ ॥ धत्ते तु पाणिनानित्यं

प्राणिदूढस्यसाधनम् ॥ कृष्णवर्णन्तुद्विभुजङ्किरीटमकटोज्ज्वलम् ॥ दधतश्चासिपुत्रीञ्चवामपाणौसदैवहि ॥ १४ ॥ कृष्ण
 वस्त्रंस्थूलपद्मम्बहिर्निःसृतदन्तकम् ॥ भयामयप्रदान्नित्यघ्नामहिषवाहनम् ॥ १५ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यायाम्यबीजेनसा
 धकः ॥ उपान्तवर्गस्यादिभ्योवर्णौबिद्विन्दुसंयुतः ॥ १६ ॥ यमबीजमिच्छयातस्यैमस्यप्रीतिदायकम् ॥ अनेनैवतुमन्त्रे
 णशमनस्पूजयेत्तुयः ॥ १७ ॥ कर्पटारुख्येऽचलवरेणापमृत्युमवाप्नुयात् ॥ पूर्वस्याङ्कुर्पटारुख्यान्तुशैलाच्चित्रइतिस्मृतः ॥ १८ ॥
 यःपूर्वभागप्रान्तेऽभादिशाम्नेय्यामवस्थितः ॥ पीठस्तुब्रह्मग्रावस्तुमप्राक्पर्वतउच्यते ॥ १९ ॥ तस्मिन्वसंतिसततद्ब्रह्मानवयथे
 च्छया ॥ तत्रतान्पूजयेद्यस्तुमनाप्नोत्यापदंक्वचित् ॥ २० ॥ रूपमन्त्रश्चसूर्यस्यचन्द्रस्यप्रतिपादितम् ॥ सप्तानामितरे
 षान्तुमन्त्ररूपंशृणुष्वमे ॥ २१ ॥ रक्ताम्बरधरःशुलीशक्तिर्माँश्चगदाधरः ॥ चतुर्भुजोमेषथोवरदोमङ्गलोमतः ॥ २२ ॥ पीता
 म्बरधरःशुलीपीतमाल्यानुलेपनः ॥ खड्गचर्मगदापाणिःसिंहस्थोवरदोबुधः ॥ २३ ॥ स्वर्णगौरःपीतवासाःस्वर्णपर्ण्यङ्कुसंस्थि
 तः ॥ मालाङ्कुमण्डलुदण्डव्योमिनवरदायकम् ॥ २४ ॥ चतुर्भुजश्चसर्बज्ञश्चिन्तयेद्देवतीर्थकम् ॥ सर्वैर्देवगणैर्नित्यन्तप्य
 मानममनोहरम् ॥ २५ ॥ शुक्लवस्त्रंशुक्लवर्णशङ्खनागोपरिस्थितम् ॥ चतुर्भुजम्पाशमालांपुस्तकाञ्चराभये ॥ २६ ॥ क्रमाद्द्व
 क्षिणवामान्यान्धनैर्देवगुरुःसदा ॥ इन्द्रनीलनिभःशुलीवरदोऽष्टध्रुवाहनः ॥ २७ ॥ पाशाबाणासनधरोध्यातव्योर्किसुतःसदा ॥

कामदेवस्यबोजन्तुमन्त्रम्भौमस्यकीर्तितम् ॥ २८ ॥ दुर्गायानेत्रबीजस्ययत्तमध्याक्षरंशुभम् ॥ तन्मन्त्रंशशिपुत्रस्यस
 र्व्वकामफलप्रदम् ॥ २९ ॥ नकारपञ्चमोद्विस्तुतः षट्स्वरसंयुतम् ॥ गणेशबीजान्तमिदं दुरोर्मन्त्रमप्रकीर्तितम् ॥ ३० ॥
 विन्दिन्दुसंयुतञ्चापिपूर्व्ववर्णद्वयम्पुनः ॥ सप्तमस्वरसंयुक्तोमकरस्त्वादिरन्तरम् ॥ ३१ ॥ प्रान्तवर्गाद्यक्षरन्तुबिन्दि
 न्दुभ्यांसमन्वितम् ॥ भवेच्छुक्रस्यबीजन्तुसर्व्वकामसमृद्धिदम् ॥ ३२ ॥ प्रान्तवर्गाद्यक्षरन्तुचन्द्रबिन्दुसमन्वितम् ॥ आ
 द्यमन्त्रस्वरोपेतन्तदेवेत्यादिसंयुतम् ॥ ३३ ॥ शनैश्चरस्यमन्त्रोयसर्व्वदोषविनाशनः ॥ बिन्दुचन्द्रसमायुक्तान्नामाद्यक्ष
 रमेववा ॥ ३४ ॥ तेषांसर्व्वग्रहाणाम्वैमन्त्रमङ्गप्रकीर्तितम् ॥ शान्तिकेपौष्टिकेत्येर्भिर्मन्त्रैर्ग्रहानिमान् ॥ ३५ ॥ पूज
 येत्सर्व्वदाधीरोभूतिकामोमहामतिः ॥ वरदाभयहस्तश्चखड्गचर्मधरस्तथा ॥ ३६ ॥ सिंहासनगतः कृष्णोबाहुर्द्वारः प्रच
 क्ष्यते ॥ धूस्रवर्णोविशालाक्षः पुच्छरूपी चतुर्भुजः ॥ ३७ ॥ खड्गचर्मगदाबाणपाणिः क्रेतुः शरासनः ॥ उपान्तादिद्वादशे
 नस्वरेणसहितः पुनः ॥ ३८ ॥ उपान्तः पञ्चमेनेन्दुबिन्दुभ्यांसहितावभौ ॥ मन्त्रोयमनुलोमेनराहोः केतोर्व्विलोमतः ॥
 ॥ ३९ ॥ आद्यक्षरम्पूर्व्ववद्वामन्त्रयुक्तमथेतयोः ॥ एवञ्चित्रैश्लवरेपूजयित्वानवग्रहान् ॥ ४० ॥ अभिष्टाल्लभतेकामान्न
 रंशान्तिर्थात्तमाम् ॥ चित्रकटात्तुपूर्व्वस्यांकजलाचलउत्तमः ॥ ४१ ॥ सर्व्वविद्याधरास्तुसन्त्यस्मिन्देवयोनयः ॥ तम्पूज्य

तसमारुह्यप्रणम्यसकलान्सुरान् ॥ ४२ ॥ स्वर्गग्यान्तिनरःश्रेष्ठइहचाप्यतुलांश्रियम् ॥ कज्जलाचलशैलानुपर्व्वस्मिञ्छु
भपर्व्वतः ॥ ४३ ॥ शच्यासार्द्धम्पराशरेमेयत्रचक्रःसुरेश्वरः ॥ तत्पर्व्वस्याम्महादेवीनदीकपिलगङ्गिका ॥ ४४ ॥ तस्यांस्नात्वा
नरोगङ्गास्नानजम्फलमाप्नुयात् ॥ कामारुह्यानिलयात्पर्व्वन्दक्षिणस्यान्तथादिशि ॥ ४५ ॥ विद्यतेमहदावत्तम्भुविब्रह्मविल
म्भहत् ॥ पञ्चविंशतिमानेनयोजनानात्रेश्वर ॥ ४६ ॥ तस्मादायातिसुनदीसिताम्भोपमतोयभाक् ॥ कोब्रह्माकीर्त्तितोदेवर्ग्यस्मा
त्तस्यविलासता ॥ ४७ ॥ गङ्गैवफलदायस्मात्तस्मात्कपिलगङ्गिका ॥ स्नात्वाकपिलगङ्गायांसर्व्वमन्वन्तरासुच ॥ ४८ ॥ नवः
स्वर्गमवाप्यादौब्रह्मलोकन्ततोव्रजेत् ॥ अतीत्यतान्नर्दपर्व्वभागैदमनिकाह्वया ॥ ४९ ॥ नदीमहाकृष्णतोयापापस्यदमनीत
था ॥ ततोवृद्धाह्वयाचाभूदपरासरिदुत्तमा ॥ ५० ॥ तस्यानद्याःपर्व्वभागेगङ्गावत्फलदायिनी ॥ माघन्तुसकलम्मांसंस्नात्वामुक्ति
मवाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ तथादमानिकायाञ्चपरत्तिर्व्वर्णमाप्नुयात् ॥ ततःपर्व्वपरादेवीनाम्नासासरिदुत्तमा ॥ ५२ ॥ महतीदिव्यय
मनायमनावत्फलप्रदा ॥ दक्षिणाद्रिसमुद्भूतादक्षिणोदधिगामिनी ॥ ५३ ॥ तस्यान्तुर्कार्तिकम्मांसंस्नात्वामुक्तिमवाप्नुयात् ॥
इहैवोत्तमान्भोगान्भागधेयान्प्रतिष्ठितान् ॥ ५४ ॥ तन्मध्यैरश्वेदेवोभर्गसम्भोगसम्भवः ॥ दुर्ज्याख्येवरगिरावस्त्युपत्य
कभूमिगः ॥ ५५ ॥ योसौशरमरूपस्यमध्यखण्डोतिभैरवः ॥ सएवभैरवाख्योयम्पञ्चवक्रस्यमन्त्रकैः ॥ ५६ ॥ सम्पूज्यतत्रमति

मान्स्यातिशिवलोकताम् ॥ कामेश्वरस्ययपूजाकथितानीलनिर्णये ॥ ५७ ॥ सम्पूज्यश्चलश्रेष्ठदुर्जयेचाचलतमे ॥ तत्रभै
 रवगङ्गास्ति सरोवैरवाह्वयम् ॥ ५८ ॥ तयोः स्नात्वानरोयाति शिवलोकं सनातनम् ॥ दुर्जयस्य पूर्वस्याम्पुत्रानामवरासनं
 ॥ ५९ ॥ तद्वक्षिणमहाशैलः क्षोभकोनामनामतः ॥ तस्मिन्निरोशिलापृष्ठे रक्तदेवीव्यवस्थिता ॥ ६० ॥ पञ्चपुष्करणीनाम्नापञ्चयो
 निस्वरूपिणी ॥ एकत्रपञ्चभिर्दुर्गायोगिभिः पञ्चवक्त्रकम् ॥ ६१ ॥ स्थितारमपितुन्तत्रानित्यमेवहिमाद्रिजा ॥ तच्छैलपर्वभा
 गेतुकान्तानाममहानदी ॥ ६२ ॥ दक्षिणसागराख्यातिप्रथमश्चोत्तरश्रवा ॥ दिव्यङ्कुण्डम्महाकुण्डन्तच्छैलोपत्यकाक्षितौ
 ॥ ६३ ॥ संस्थितं तत्र स्नात्वा तनुन्देवीमपरिपूजयेत् ॥ दिव्यकुण्डेनरः स्नात्वा पञ्चपुष्करणीं शिवाम् ॥ ६४ ॥ यः पूजयेन्महा
 भागः स यो नैनहिजायते ॥ पञ्चयोगिनिःपुष्करिणीपञ्चैवपरिसंस्थिताः ॥ ६५ ॥ यतस्ततः प्रश्नरूपापञ्चपुष्करिणीमता ॥ य
 थावत्फलपुष्पाणि तथैताः पञ्चयोगिनयः ॥ ६६ ॥ पञ्चपुष्करणीदिव्यः प्रचण्डाः सर्वकामदाः ॥ त्रिपुरायास्तु तन्त्रेण ताः पूज्या
 साधकोत्तमैः ॥ ६७ ॥ कामेश्वरी तन्त्रमन्त्रैरथवापूजयेच्छिवाम् ॥ बालायास्त्रिपुरायास्तु मन्त्रमस्याः प्रकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ का
 मेश्वर्यास्तु वामन्त्रम् पूजने स्याः प्रकीर्तितम् ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ ६९ ॥ चण्डाचेति च योगिन्यः प्र
 ञ्चास्याः परिकीर्तिताः ॥ शिवलिङ्गश्च तत्रास्ति शिलायां हरुकाह्वयम् ॥ ७० ॥ देवीदक्षिणपूर्वस्यान्नायकन्तन्तपूजयेत् ॥

भैरवस्यतुमन्त्रणपूजयित्वादिवव्रजैत् ॥ ७१ ॥ निर्म्मल्यधारिणोदेवीचण्डगौरीतिकीर्तिता ॥ एतस्यांनरशङ्खलूपराभगो
 णभाषिता ॥ ७२ ॥ कान्तायाःसलिलेस्नात्वावसन्तेमानवोत्तमः ॥ रूपवान्गणवान्भूवाशिवलोकायगच्छति ॥ ७३ ॥ क्षोभ
 कारूयान्महाशैलौदशान्याम्पवर्षतोत्तमः ॥ तुङ्गसंध्याचलोनामविष्णोयत्रशप्तवान् ॥ ७४ ॥ निमिनाम्नस्तुरजर्षःशापाद्
 ह्यसुतःपुरा ॥ वसिष्ठोद्व्यशरीरोभूतच्छापाच्चर्निमिस्तथा ॥ ७५ ॥ ततोब्रह्मोपदेशेननिर्जनेकामरूपके ॥ सन्ध्याचलेतपस्ते
 पेतस्यविष्णुरभूत्तदा ॥ ७६ ॥ प्रत्यक्षस्तस्यदेवस्यवरदानाब्महामुनिः ॥ अमृतान्यवतार्यशुक्रुण्डङ्कुवागिरेस्तटे ॥ ७७ ॥
 तत्रस्नात्वाचपीत्वाचशरीरम्प्रापपूरितम् ॥ तस्मादमतकुण्डाच्चसंध्यानामनदीवरा ॥ ७८ ॥ निःसृतातत्रचाप्लुत्यचिरायुरग
 दोभवत् ॥ तस्मात्पवूर्वन्तुललिताललिताख्यासरिद्वरा ॥ ७९ ॥ सागरादक्षिणात्पवूर्वम्महादेवावतारिता ॥ वैशाखशुक्लपक्ष
 स्यतृतीयायान्नरस्तुयः ॥ १८० ॥ कुर्याद्वैललितास्नानंमशभुसदनव्रजैत् ॥ ललितायाःपवूर्वतीरेभगवान्नामपवर्षतः
 ॥ ८१ ॥ स्वयैविष्णुर्लङ्गरूपीतत्रास्तेभगवान्हरिः ॥ ललितायान्नरःस्नात्वाद्वादशांशुक्लपक्षके ॥ ८२ ॥ भगवन्तंसमाह
 त्वयोजयेत्परमेश्वरम् ॥ सयातिविष्णुसदनंशरीरेणविराजता ॥ ८३ ॥ एताःपवूर्वादितानद्यःसर्वैश्चैवोत्तरश्रवाः ॥ क्रमानु
 दक्षिणार्थान्तिसागरज्जाह्नवीसमा ॥ ८४ ॥ कामाख्यामथमन्दशूस्नात्वाचैवोवर्षशीजले ॥ यएतासुचरेस्नानंनसतुम्किम

वाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ शाश्वती
 कथितायातनदीमत्स्यध्वजासिता ॥ तस्याः पूर्व्वे समाख्यातानदीदीपवतीमता ॥ १ ॥ एषाचहिमवजाताच्छिन्दन्तीदीपव
 तमः ॥ तेनदेवमनुष्येषुनदीदीपवतीस्मता ॥ २ ॥ दीपवत्याः पूर्व्वतस्तुशृङ्गाटोनामपर्व्वतः ॥ तत्रदेवस्यभगस्यलिङ्गमेकमत्र
 तिष्ठितम् ॥ ३ ॥ सरित्तुसिद्धत्रिःस्रोतादक्षिणोदधिगामिनी ॥ ४ ॥ शृङ्गाटकस्यसततं स्रवन्तोसातुपादतः ॥ दक्षिणंसागरस्थैतिभ
 गस्यप्रियकारिणी ॥ ५ ॥ सलिलेयोनरः स्नात्वात्रिःस्रोतायानरोत्तमः ॥ शृङ्गाटकं समारुह्य पूजयेच्छृङ्गाङ्कुरम् ॥ ६ ॥ सदी
 प्तकायः शुद्धात्माप्राप्यकामानिहातुलान् ॥ अन्तेभगर्गहृद्यैतिततोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ हरस्तुद्विभुजस्तस्मिन्सदावृ
 षभवाहनः ॥ उमयारमतेसार्द्धव्यामदेवस्यमन्त्रकैः ॥ ८ ॥ तन्त्रैश्चपूजयेद्देवममामन्त्रेणचण्डिकाम् ॥ तत्पूर्व्वतोनिम्नगा
 तुनाम्नातुष्टदेविका ॥ ९ ॥ तस्यां स्नात्वाफलम्त्योदेविकास्नानजलैर्भित् ॥ ततोभट्टारिकानामहिमशैलसमुद्रवा ॥ १० ॥
 महानदीदेवगणैर्यासदोपास्यतेसुखम् ॥ तस्यार्थैः कुरुतेस्नानंयुगादिषुचतुष्वपि ॥ ११ ॥ सयातिपरमंस्थानन्तद्विष्णोः
 परमम्पदम् ॥ अस्तिनाटकशैलेतुसारोमानससन्निभम् ॥ १२ ॥ यत्रसाद्वैशैलपुत्र्याजलक्रिडांसदाहरः ॥ कुरुतेनशादूलस्व
 र्णपङ्कजशोभिते ॥ १३ ॥ तस्यपश्चान्मध्यपूर्व्वभागस्यस्तुसरिन्त्रयम् ॥ अवतीर्णं प्रयात्येवदक्षिणंसागरमप्रति ॥ १४ ॥

तस्यर्पाश्वमभागेतुनदीदिकारिकाह्वया ॥ दिग्गजक्षतसञ्जातातेनदिकारिकाह्वया ॥ १५ ॥ मध्यभागास्तृतायातुशङ्करेणावता
रिता ॥ वृद्धगङ्गाह्वयासातुगङ्गेवफलदायिनी ॥ १६ ॥ यानिःसृतापूर्वभागान्तस्माद्विरिवान्नदी ॥ सुवर्णस्त्राविणीख्यातासा
गङ्गासदृशीफले ॥ १७ ॥ कुर्वत्याःसरसिस्नानम्पाव्वत्यास्वशरीरतः ॥ निःसृतास्वर्णकणिकास्तावहन्तिजलैरिमा ॥
॥ १८ ॥ क्रीडार्थंभुम्भुनागात्रैकणिकाभिःसमाचिताः ॥ स्वस्थानातत्रसल्लयास्ततश्चन्दनविन्दवाः ॥ १९ ॥ ताउमायाः
शरीरात्तुसंस्त्रवन्तिजलैःसह ॥ ततःस्वर्णविहानामस्वर्णश्रीःसर्व्वतोऽधिका ॥ २० ॥ एतासुचैत्रमासस्तुस्नात्वामर्त्योन्नरर्षभः ॥
कृष्णपक्षेचतुर्दश्यान्त्रिकालय्यत्रमानवः ॥ २१ ॥ चिरंशिवगृहेस्थित्वाशेषेब्रह्मगृहव्रजेत् ॥ भूमावक्रगतःपश्चात्साव्यर्ध्वो
मो नृपोभवेत् ॥ २२ ॥ वृद्धगङ्गाजलस्यान्तस्तीरेब्रह्मसुतस्यैव ॥ विश्वनाथाह्वयोदेवःशिवलिङ्गसमन्वितः ॥ २३ ॥ विश्वदे
वीमहोदेवीयोनीमण्डलरूपिणी ॥ हयग्रीवेणयुयुधेतत्रदेवोजगत्पतिः ॥ २४ ॥ हयग्रीवय्यत्रहत्वामणिकूटम्परागमन् ॥
तत्रयःपूजयेद्गुर्गाशारदातन्त्रमन्त्रकैः ॥ २५ ॥ हयग्रीवस्यमन्त्रेणतन्त्रेणगरुडध्वजम् ॥ कामेश्वरस्यतन्त्रेणमन्त्रेणापिचरा
ङ्कुरम् ॥ २६ ॥ योयजेत्परयाभक्त्याद्वादश्यांसमुपोषितः ॥ अष्टम्याश्चतुर्दश्यान्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २७ ॥ कल्पकोटित्रयं
स्थित्वाशिवगेहेगृहरे ॥ तावन्तंसंस्थिताःकालन्तावन्तश्चशिवागृहे ॥ २८ ॥ शेषेभवंसमासाद्यवेदविद्वद्ब्रह्मणोभवेत् ॥

नद्यःस्वर्णाश्रयःपूर्वन्नदीकामाहयाशुभा ॥ २९ ॥ कामाद्याःपूर्वभागेतुनदीसोमासनहृया ॥ शोभासनायाःपूर्वस्यान्नदी
 नाम्नाष्टशोदका ॥ ३० ॥ ततःपूर्वकामरूपमपीठेनैतजगताम्रसूः ॥ जगन्मयीमहामायादेवीदिक्रवासिनी ॥ ३१ ॥ एतायाः
 कथितानद्यःसकलादक्षिणश्रवाः ॥ तामुस्त्रात्वाचपीत्वाचस्वर्गलोकमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ प्रान्तेदिक्रवासिन्याःसदावहति
 स्वर्णदी ॥ सितगङ्गाहृयालोकेसाक्षाद्गङ्गाफलप्रदः ॥ ३३ ॥ साभूमिपीठसंस्थाचदेवीदिक्रवासिनी ॥ अन्तर्जलेष्ठावयन्तीयातिप्र
 त्यक्षतांसुरैः ॥ ३४ ॥ सितगङ्गाजलेस्त्रात्वादृष्टशम्भुरिविधिम् ॥ इष्टाललितकान्ताख्यपुनर्योनौनजायते ॥ ३५ ॥ लिङ्ग
 स्वरूपीभगवाच्छम्भुस्तत्रस्वयंस्थिताः ॥ विष्णुःशिलास्वरूपेणब्रह्मालिङ्गस्वरूपधृक् ॥ ३६ ॥ पीठेदिक्रवासिन्याद्विरूपारम
 तेशिवा ॥ तीक्ष्णकान्ताहृयात्वेकाग्रताराप्रकीर्तिता ॥ ३७ ॥ पराललितकान्ताख्यायाश्रीमङ्गलचण्डिका ॥ तस्यस्तु
 सतरूपपन्तीक्ष्णकान्ताहृयन्नृप ॥ ३८ ॥ कृष्णालम्बोदरीपातुसास्यादेकजटाशिवा ॥ तेनरूपेगतान्देवीसततम्परिपूजयेत्
 ॥ ३९ ॥ अङ्गमन्त्रश्चरूपश्चतस्याःप्राक्प्रतिपादितम् ॥ त्रिकोणमण्डलश्चास्याःकर्तव्यमन्त्रपूर्वकम् ॥ ४० ॥ आदौरेखेततः
 पश्चात्सुरेखेतिपदन्ततः ॥ तथापदञ्चाधिगम्यतिष्ठात्स्वितिपदन्ततः ॥ ४१ ॥ मण्डलस्यासमन्त्रायन्तीक्ष्णायाःपरिकीर्त्ति
 तः ॥ नरत्रिपुरदेवादियमवेतालदुर्दराः ॥ ४२ ॥ गणग्रामेत्यन्तक्रान्तद्वारपालाःप्रकीर्त्तिताः ॥ एतौस्तुपूजयेत्सम्यग्मण्डलस्या

छदिक्षुवै ॥ ४३ ॥ आदौसम्बोधनं कृत्वा वज्रयुष्पन्ततः परम् ॥ वह्निजायाततः पश्चान्मन्त्रेषाम्प्रकीर्तितम् ॥ ४४ ॥
 पात्रोपकरणादीनां स्थानस्यान्यस्य सर्वतः ॥ सर्वमन्त्रस्तन्त्रोक्तद्वन्द्वरूपद्वयेपि च ॥ ४५ ॥ चामुण्डाचकरालाचसुभगाभी
 षणाभगा ॥ विकटेति च योगिन्यः प्रोक्तायस्यास्तवैव षट् ॥ ४६ ॥ हे भगवत्येकजटे विद्महे पदमन्ततः ॥ विकटदंष्ट्रधोमहितत्र
 स्तारप्रचोदयात् ॥ ४७ ॥ एषा तु तीक्ष्णगायत्री पीठे व्याः प्रकीर्तिता ॥ निर्माल्यधारिणी वास्या देवो विकटचण्डिका ॥ ४८ ॥
 माला तु मृन्मयी प्रोक्ता रुद्राक्षसम्भवापि वा ॥ विशेष एष देव्यास्तु पूजनपरिकीर्तिता ॥ ४९ ॥ उपचारोऽदिकङ्कृत्यम्बलिदानञ्च
 पादिकम् ॥ सर्वन्तु पूर्ववद्वाङ्मामाख्या पूजने यथा ॥ ५० ॥ पानेषु मदिराशस्तानरो बलिषु पार्थिव ॥ मोदको नारिकेलश्च
 मांसव्यञ्जनमैक्षवम् ॥ ५१ ॥ नैवेद्येषु प्रियकरा तीक्ष्णायाः परिकीर्तिताः ॥ यैषा ललितकान्ताख्या देवी मङ्गलचण्डिका ॥ ५२ ॥
 वरदा भयहस्ता सा द्विभुजा गौरदेहि का ॥ रक्तपद्मासनस्थायै च मुक्तोज्ज्वलमंडिता ॥ ५३ ॥ रक्तकौशेयवसनास्मितवक्त्राशु
 भानना ॥ नववैवनेन सम्पन्ना चाव्वङ्गी ललितप्रभा ॥ ५४ ॥ उमायाभासितमन्त्रयैत्पर्व्वन्वेकमक्षरम् ॥ मन्त्रमस्या
 स्तुतञ्ज्ञेयन्तेन देवीम्प्रपूजयेत् ॥ ५५ ॥ नारायणैर्विद्महेत्वां चण्डिकायै तु धीमहि ॥ तन्नोललितकान्तेति ततः पश्चात्प्रचो
 दयात् ॥ ५६ ॥ एषा ललितगायत्री देव्या इत्यै प्रकीर्तिता ॥ लोहिताङ्गस्य दिवसः प्रियोस्याः परिकीर्तिताः ॥ ५७ ॥

कालोवसन्तकालश्चस्वरश्चापितपञ्चमः ॥ अष्टम्याश्चनवम्याश्चपूजाकार्याविभूतये ॥ ५८ ॥ निर्माल्यधारिणीचास्यादे
 वीललितचण्डिका ॥ दूर्वाङ्कुरैःसमायुक्तमशतम्प्रीतिदम्परम् ॥ ५९ ॥ अयमस्याविशेषस्तुपूजनेपरिकीर्तितः ॥ वैष्णवी
 तन्त्रमन्त्रस्यतन्त्रङ्गाल्प्यन्तुपूजने ॥ ६० ॥ उपचारोबलिश्चास्याविहितोयःक्रमःपूरा ॥ महामायामहोदयस्तद्गाल्प्यम्प
 रिपूजने ॥ ६१ ॥ स्वगात्ररुधिरन्दद्यादात्मनश्चहितायवै ॥ पटेषुप्रतिमायाम्बाघटेमङ्गलचण्डिकाम् ॥ ६२ ॥ यःपूजये
 द्भौमदिनेशुभैर्दूर्वाङ्कुरैःशिवाम् ॥ सततंसाधकोसोपिकामिष्टमवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ एवंदिक्करवासिन्याःकथितःपूजनक्रमः ॥
 यच्छ्रुत्वानाशुभाङ्घ्रिदात्रोतिश्रवणेरतः ॥ ६४ ॥ दिक्करस्त्वरुणःप्राक्तस्तथाशम्भुश्चदिक्करः ॥ तस्मिन्नध्युषितादेवीतस्मा
 दिक्करवासिनी ॥ ६५ ॥ जगत्रयेपियस्यास्तुसदृशीकापिसुन्दरी ॥ नान्यास्तिललितातेनदेवीललितकान्तिका ॥ ६६ ॥
 शङ्करस्यपुराप्रोक्तोग्राह्यवैपूजनक्रमः ॥ शृणुराजन्नवहितोब्रह्मणःपूजनक्रमम् ॥ ६६ ॥ ब्रह्मबीजम्पुराप्रोक्तन्तन्मन्त्रस
 र्व्यतश्चरेत् ॥ तेनैवतन्तुसम्पूज्यपरत्रिव्याणमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ एतस्यचाङ्कमन्त्रस्तुयथाभगणभाषितम् ॥ वेतालभैर
 वाभ्यान्तुरुपश्चणभूमिप ॥ ६९ ॥ यतृतीयश्चवह्निश्चशेषस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रबिन्दुसमायुक्तोब्रह्ममन्त्रप्रकीर्तित
 म् ॥ ७० ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणब्रह्माण्यैःप्रपूजयेत् ॥ सकाममिष्टसम्प्राप्यब्रह्मलोकेषुमेदते ॥ ७१ ॥ ब्रह्माकमण्डलु

धरश्चतुर्व्यक्तश्चतुर्भुजः ॥ कदाचिद्रक्तकमलहंसारूढः कदाचन ॥ ७२ ॥ वर्णनरकगौराङ्गः प्रांशुस्तुङ्गः उन्नतः ॥ कम
 ण्डलव्यामिकेशश्चंद्रस्तचक्षणे ॥ ७३ ॥ दक्षिणाधस्तथामालां वामाधश्चतथाश्रवम् ॥ आज्यस्थालीवामपाश्वदेवाः
 सर्वेऽग्रतः स्थिताः ॥ ७४ ॥ सावित्रीवामपाश्वस्था दक्षिणस्थानसरस्वती ॥ सर्व्वे चैन्द्रयोल्यग्रे कट्योर्दिवविचिन्तनम् ॥
 ७५ ॥ चतुष्कोणश्चतुर्द्वारमष्टपत्रसमन्वितम् ॥ चतुष्कोणेष्वङ्कितस्तुम्बुकमण्डलस्रक्तस्रुवैः ॥ ७६ ॥ सम्मार्जनादिकंसर्व्वं
 याश्चान्याः प्रतिपत्तयः ॥ अष्टाश्चोत्तरतन्त्रोक्तार्योगपीठेङ्गिकादिकाः ॥ ७७ ॥ आधारशक्तिप्रमुखौस्तथासर्व्वस्तुपूजयेत् ॥
 अष्टपत्रेषु पद्मस्थदिकपालौश्च प्रपूजयेत् ॥ ७८ ॥ पद्मासनाय विह्वहं सारूढाय धीमही ॥ तन्नो ब्रह्मा न्निति पदन्ततः पश्चात्प्रचो
 दयात् ॥ ७९ ॥ एषा तु ब्रह्मगायत्री पूजयेदनया विधिम् ॥ निर्माल्यधारी चैतस्य सनकुमार उच्यते ॥ ८० ॥ उपचाराः पूर्व्ववत्तु
 नेत्राञ्जनविवर्जिताः ॥ रक्तकौशेयवस्त्रनुब्रह्मप्रीतिकरम्परम् ॥ ८१ ॥ अन्नं सपायं संपिप्स्तिलयुक्तञ्च भोजनम् ॥ सितरक्तस
 मायुक्तञ्च न्दम्परिकीर्तितम् ॥ ८२ ॥ पार्श्वयोः शङ्करविण्णं पूजने पूजयेत्परः ॥ श्रुवादीनकरसंस्थास्तु मण्डले परिपूजयेत् ॥ ८३ ॥
 सरस्वतीश्च सावित्री हिंसपद्मन्तथैव च ॥ अयं विवैशेषः कथितः प्रणामश्चास्य दण्डवत् ॥ ८४ ॥ पद्मबीजमवामालाजपकर्म
 णिकीर्तिता ॥ पूर्णादर्शौ तिथिग्राह्यौ पूजाकर्मणि सर्व्वदा ॥ ८५ ॥ क्षीरेणाध्वं प्रदद्यात्तु सर्व्वदा ब्रह्मणे नृप ॥ अयन्ते क

थितोभूपयथामगैणभाषितः ॥ ८६ ॥ दर्शयतास्वपुत्राभ्याङ्कामरूपाह्वयंशुभम् ॥ यत्रतत्रविधिश्चैवसाधकःपरिपूजयेत् ॥ ८७ ॥ पीठेसम्यक्पूजयित्वापरिबिर्ब्याणमाम्नायात् ॥ कथिताब्रह्मणःपूजापजनंशणवैष्णवम् ॥ ८८ ॥ बोजन्तुवासुदेवस्य
 पुरैवप्रतिपादितम् ॥ तदङ्कमन्त्रराजेन्द्रद्वादशाक्षरमुच्यते ॥ ८९ ॥ अंनमोभगवतेपूववासुदेवायैवपरम् ॥ अङ्गमन्त्रमिदंश्चैव
 वासुदेवस्यकीर्तितम् ॥ ९० ॥ अस्यप्रत्यङ्गुरूपन्तुदधिवामनसञ्ज्ञकम् ॥ तस्यमन्त्ररःश्रेष्ठशम्भुनाभाषितंशृणु ॥ ९१ ॥
 अंनमोविष्णवेपूर्वम्पदन्तस्यप्रकीर्तितम् ॥ पदंश्चसुरपतयेचतुर्थंयतमहाबलम् ॥ ९२ ॥ स्वाहान्तंहृदयासन्प्रत्यङ्गवैष्ण
 वम्मतम् ॥ मन्त्रत्रयन्तुयोवेदबीजमस्त्यङ्गसञ्ज्ञकम् ॥ ९३ ॥ स्वपुमान्देवकायस्तुनसभूयोभिजायते ॥ सर्वउत्तरतन्त्रो
 कःक्रमोग्राह्यःप्रपूजने ॥ ९४ ॥ त्रिषुमन्त्रेषुचसदाविशेषंशणभपते ॥ रूपन्तुबीजमन्त्रस्यप्रथमंशणभपते ॥ ९५ ॥ पूर्णच
 न्द्रोपमःशुक्लःपक्षिराजोपरिस्थितः ॥ चतुर्भुजःपीतवस्त्रैस्त्रिभिःसंस्वीतदेहभृत् ॥ ९६ ॥ दक्षिणोद्देशगदान्येतेतदधोविक
 चाम्बुजम् ॥ वामोर्दक्षक्रमत्यग्रन्धत्तेऽधःशङ्खमेवच ॥ ९७ ॥ श्रीवत्सवक्षासततङ्कःस्तुभंहृदिचांशुमत् ॥ धत्तेकक्षेत्यधोवा
 मेतूणीरम्बाणपरितम् ॥ ९८ ॥ दक्षिणेकोषगङ्गद्वन्द्वकंसशराशनम् ॥ शोषिकरीटंसूद्योतङ्कणयोःकण्डलद्वयम् ॥ ९९ ॥
 आजानुलबिनीश्चित्रांवनमालाङ्गलेस्थिताम् ॥ दधानन्दक्षिणेदेवीश्रयम्पार्श्वेतुबिभ्रतम् ॥ १०० ॥ सरस्वतीव्यो

१ औं नमोविष्णवेसुरपतयेमहायलयनमःस्वाह ।

मपाश्वचितयेद्वरदंहरिम् ॥ बीजमन्त्रस्य रूपञ्च कथितन्तवपार्थिव ॥ १ ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रस्य रूपमेतच्छृणुष्व मे ॥ नी
लोत्पलदलश्यामन्तथैवचतुर्भुजम् ॥ २ ॥ दक्षिणोद्विस्थितम्पद्मगदाश्राधःप्रयोजयेत् ॥ वामेधश्चक्रमतुलमर्द्धशङ्खश्चबिभ्र
तम् ॥ ३ ॥ चिन्तयेद्वरदं सर्वमन्यच्चपूर्ववत् ॥ अष्टादशाक्षरस्यास्य त्रय्यङ्गस्य च चिन्तनम् ॥ ४ ॥ शृणुराजन्नवहितोदा
रिद्यभयनाशनम् ॥ पूर्णेन्दुसदृशङ्कात्याशुक्लवर्णविविचिन्तयेत् ॥ ५ ॥ करे विचिन्तयेद्द्वामेपीयूषापरितङ्घटम् ॥ दध्यन्नखण्डस
र्युक्तं दक्षिणेस्वर्णभाजनम् ॥ ६ ॥ पद्मासनगतन्देवश्चन्द्रमण्डलमध्यगम् ॥ शुक्लवस्त्रधरन्देवस्त्रमाणाद्द्वामनंसदा ॥ ७ ॥ इ
षद्वाससमायुक्तन्त्रिलोकेशन्त्रिविक्रमम् ॥ चिन्तयेद्वरदं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८ ॥ दहनस्रवनादौ च पूर्वतन्त्रोदिता यथा ॥
तथामन्त्राः परिग्राह्यास्तथाचोत्तरतन्त्रगाः ॥ ९ ॥ मण्डलस्य क्रमन्तस्य शृणु भर्गोणभाषितम् ॥ रेखयानित्यपूजासुरजो
भिः पञ्चभिः स्तथा ॥ १० ॥ नैमित्तिके यथाकार्यं भेदाभेदेन साम्प्रतम् ॥ हस्तमात्रश्चतुर्द्वारवर्तुलाम्बुजसन्निभम् ॥ ११ ॥
चतुष्कोणे चतुर्भिर्वस्तुशङ्खैर्युक्तम् मनोहरम् ॥ बद्धद्वारान्दिकपतीनामायुधैः करैस्तथा ॥ १२ ॥ अष्टासु दिक्षु निहितं सबहि
र्वैष्टपद्मकम् ॥ एवमर्थैथारजोभिस्तु कार्यन्तच्छृणु पार्थिव ॥ १३ ॥ सितैः पीतैस्तथारक्तैः श्यौभश्च हरितैः क्रमात् ॥ रजोभि
र्मण्डलद्वय्यादन्यथानसमाचरेत् ॥ १४ ॥ चतुर्हस्तान्निहस्तश्च द्विहस्तं हस्तमात्रकम् ॥ सर्वत्र मण्डलद्वयार्थाधिक्योक्त्याधिक

म्पुनः ॥ १५ ॥ राजसूयाश्वमेधादौ चतुर्हस्ताधिकम्भतम् ॥ कल्पानतिक्रमाद्भूपयथाक्त्यत्रयत्रच ॥ १६ ॥ दिक्पालायु
 धपद्मानाम्पूर्ववलिखनक्रमः ॥ सितैरजोभिः कर्तव्यमध्यपद्मसुवर्तुलम् ॥ १७ ॥ कर्णिकापीतवर्णास्यकेशराग्रन्तरुण
 म् ॥ रक्तैः पीतैः पूरयेत्तु बहिः पद्मास्यसर्वतः ॥ १८ ॥ वज्रशक्तिहोहदण्डः खड्गम्पाशङ्कुशंगदा ॥ शूलमष्टादिगीशानामायुधा
 निक्रमात्पुनः ॥ १९ ॥ शम्भुगौरौ तथा ब्रह्मारामः कृष्णस्तथैव च ॥ रजस्तु सतत्पूज्याः संस्थिताः पञ्चदेवताः ॥ २० ॥ न क
 दाचिदधः कुर्याच्छम्भुगौर्यौ विवियोजनम् ॥ वियोगे तु कृता पूजानि फलात्तस्य जायते ॥ २१ ॥ विच्छिन्नमूर्द्ध्मस्तन्तुपूजितं
 शक्तमेव च ॥ न्यासे तु मण्डलस्यास्य रजोदोषविवर्जयेत् ॥ २२ ॥ सर्वत्र मण्डलङ्कार्यव्यासुदेवस्य पूजने ॥ एवमेव नृपश्रेष्ठ नि
 ष्फलञ्चान्यथेतरम् ॥ २३ ॥ बलभद्रश्च कामश्च अनिरुद्धस्तदुद्भवः ॥ नारायणस्तथा ब्रह्मा विष्णुः षष्ठः प्रकीर्तितः ॥ २४ ॥ न र
 सिंहेव राहश्च योगिनोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ पुर्व्याद्यष्टदले श्वेतां रूपतो मन्त्रतः पृथक् ॥ २५ ॥ पूजयेत्कर्णिकामध्ये वा सुदेवन्तनाय
 कम ॥ विमलानयिका तस्य वा सुदेवस्य कीर्तिता ॥ २६ ॥ बलभद्रमखानान्तु योगिनीः शृणुयार्थिव ॥ आदावुत्कर्षिणी ज्ञेया ज्ञा
 नापश्चात्क्रियापरा ॥ २७ ॥ योगाप्रज्ञा तथैशानोऽनुग्राही तथाष्टमी ॥ सर्वार्थान्तुर्भुजाः प्रोक्ताः शङ्खचक्रगदाधराः ॥ २८ ॥ यो
 गिनो बलभद्रन्तु कामविविधमेतथा ॥ विधिरूपन्तु पूर्वोक्तं हलश्च मण्डलम्बलः ॥ २९ ॥ शङ्खचक्रधत्ते योगदां पार्श्वस्थितां स

दा ॥ कामस्तु पुष्पकोदण्डन्धत्ते वामेन पाणिना ॥ ३० ॥ गदांचक्रश्च पुष्पधत्तेऽन्यैः पाणिभिः पुनः ॥ पार्श्वे पद्मन्तथायत्ते सर्वमन्य
 च्चपूर्यवत् ॥ ३१ ॥ चक्रं शङ्खो वराहस्य दक्षिणे परिकीर्तितौ ॥ नृसिंहस्य पुनश्च शङ्खौ दक्षिणवामयोः ॥ ३२ ॥ शङ्खपद्म
 न्तथा विष्णोः पाण्योर्दक्षिणयोः स्थितम् ॥ शङ्खो गदा वामतस्तु नारायणकरस्थितौ ॥ ३३ ॥ दक्षिणाधोगदान्धत्ते ह्यनिरुद्धो
 नरोत्तमः ॥ सितरक्तस्तथा पीतो भिन्नाञ्जननिभस्तथा ॥ ३४ ॥ नीलोत्पलदलश्यामस्तथा रक्तघनप्रभः ॥ भ्रमरश्यामलः
 पिङ्गः स्वर्णगौरः क्रमादिमे ॥ ३५ ॥ वर्णतो योगिनः प्रोक्ता वासुदेवस्य पार्थिव ॥ यादृग्वर्णश्च ध्यानश्च यस्य स्य च योगिनः
 ॥ ३६ ॥ तादृशी योगिनीस्तस्य चिन्तयेत्तु त्समीपगाः ॥ आधारशक्तिप्रमुखाः सर्वा आसने देवताः ॥ ३७ ॥ ग्रहाश्च सर्वे
 दिक्पाला ध्यानतो मन्त्रतस्तथा ॥ पूजनीया यथा द्वैशं मण्डलस्य क्रमान्नृप ॥ ३८ ॥ देवस्य चिन्तितस्यैद्यच्छरीरकमलाद्
 कम् ॥ धृतास्त्रवैजशक्त्यादिगरुडादींश्च पूजयेत् ॥ ३९ ॥ वर्णमालां शम्भुमतामासाद्य क्रमयोगतः ॥ आद्यद्वितीयक्रम
 तो गदादीनान्तु मन्त्रक्रम ॥ ४० ॥ पञ्चरात्रोदिते भागे नारदेन यथोदिताः ॥ मन्त्राश्च क्रगदादीनाङ्गाद्याः सर्वत्र पूजने ॥
 ४१ ॥ गरुत्मान्त्सूर्यसङ्काशगदाकृष्णायसीपुनः ॥ सरस्वती शुक्लवर्णालक्ष्मीर्हमप्रभासदा ॥ ४२ ॥ मध्याह्नसूर्य
 प्रतिमश्च क्रन्तु परिकीर्तितम् ॥ सम्पूर्णप्रतिमः शङ्खः शङ्खस्तु परिकीर्तितः ॥ ४३ ॥ कौस्तुभोत्थरुणः प्रोक्तः श्रीवत्सोत्थरुणद्यु

तिः ॥ आरक्तः कौस्तुभज्ञेयोमालाचित्राप्रकीर्त्तिता ॥ ४४ ॥ विद्युत्प्रभाः सर्वबाणाः शक्रवापप्रभन्यतुः ॥ स्वर्णचूर्णप्रक्राश
न्तुवस्त्रमस्यप्रकीर्त्तितम् ॥ ४५ ॥ बालसूर्य्यप्रतीकाशेकुण्डलेद्वैश्वयोगते ॥ सूर्य्यस्यसदृशशरीरैः शिरोटम्परिकीर्त्तितम् ॥ ४६ ॥
शणन्यासन्ततोभूपयैन्यासैर्विष्णुरूपधृक् ॥ साधकोहिभवेन्नित्यंस्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ ४७ ॥ न्यासन्तुप्रथमद्व्यर्ग्यन्मंत्र
विद्वाद्दशाक्षरैः ॥ वासुदेवस्यबीजेनबीजैश्चाथयोगिनाम् ॥ ४८ ॥ तत्रोन्यसेन्महामन्त्रेततश्चाष्टादशाक्षरैः ॥ ततस्तुह
दयादीनां षड्भिर्मन्त्रैर्द्विधापुनः ॥ ४९ ॥ एवञ्चतुर्भिर्न्यासैस्तुपूजामकंसमाचरेत् ॥ प्रथमदक्षिणाङ्गुष्ठेन्यसेदाद्यक्षरम्बुधः ॥
॥ १५० ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रस्यशेषबीजानितुक्रमात् ॥ तर्जन्यादौदक्षिणस्यवामाङ्गुष्ठान्तमेवच ॥ ५१ ॥ शेषाक्षरद्वयस्य
श्रान्यसेत्पाणितलद्वये ॥ हृदिशेषिंशिखायाश्चवर्णन्तेहृद्विपचिण्डयोः ॥ ५२ ॥ पृष्ठेतुभजयोः पाण्योज्झ्वयोः पादयोः क्रमात् ॥
द्वादशाक्षरमन्त्रस्यबीजानिततोन्यसेत् ॥ ५३ ॥ अङ्गुष्ठयोस्तुप्रथमव्वाँसुदेवस्यतत्त्वकम् ॥ तर्जन्यादौयोगिनान्तुविजा
न्यष्टौद्वयोन्यसेत् ॥ ५४ ॥ शिरोदृगास्यकण्ठोष्ठोनाभिगुह्येषुजानुनोः ॥ पादयोर्व्वासुदेवस्ययोगिबीजानिविन्यसेत् ॥ ५५ ॥
मन्त्राणिहृदयादीनर्याँन्युक्तानिपुनानुप ॥ तानिन्यस्याङ्गुष्ठमुर्व्यङ्गुलीजातेद्वये ॥ ५६ ॥ वामदक्षिणपाण्योस्तु
शेषन्तुतलयोन्यसेत् ॥ हृदयाद्यस्त्रपयन्तस्पनस्तानिक्रमान्यसेत् ॥ ५७ ॥ अष्टादशाक्षरस्यादिनववर्णान्वसेद्बुधः ॥

१ सन्देहोद्विक्लत्वात् । २ द्वयोर्हस्तयोरित्यर्थः । ३ दिग्भ्ररितिपाठः ।

शिरेनत्रादिपुर्व्वोक्तेनवबीजस्यगोचरे ॥ ५८ ॥ शेषान्वर्णानसंकर्णपार्श्ववस्थिषुशेषसि ॥ कठोरुर्व्वोर्ज्जङ्घयोश्चन्यसे
 त्पादाङ्गुलीषुच ॥ ५९ ॥ यस्यमन्त्रस्ययापजातन्त्रैस्तुयत्रचोदिता ॥ तस्यतन्त्रस्यतत्रव्यासमन्त्रीसमाचरेत् ॥ ६० ॥ अ
 थचैकत्रसर्व्वेषांन्यासङ्कुर्याद्विचक्षणः ॥ चतुर्व्विधैःकृतैर्न्यासैःपूतात्माधूतकल्मषः ॥ ६१ ॥ साक्षाद्विष्णुर्भवेन्मन्त्रीसम्य
 कपूजाफललभेत् ॥ विनापिपूजनय्यैस्तुन्यासङ्कुर्याच्चतुर्व्विधम् ॥ ६२ ॥ सधीरोविष्णुसायुज्यमाप्नोतिपरमम्पदम् ॥ योगपो
 ठन्ततोऽध्यात्वागरुडश्चक्रशङ्खकौ ॥ ६३ ॥ गदांलक्ष्मीश्चक्रपद्मक्रमादेतेषुविन्यसेत् ॥ पूर्व्वदक्षिणकौबिरपश्चात्कोणेषुवैक्रमात्
 ॥ ६४ ॥ दक्षिणेचोत्तरेवापिविन्यसेन्मन्त्रविद्वधः ॥ वनमालाम्पद्ममध्येश्रीवत्सङ्कौस्तुभमाणम् ६५ ॥ विन्यस्यदक्षिणेत्तस्य
 न्यसेच्छङ्खशरासनम् ॥ तूणीरयुगलवामेखङ्गन्दक्षिणेतोन्यसेत् ॥ ६६ ॥ वामेचर्मनिधायाशुतत्रकुर्यात्सरस्वती ॥ पूज
 यित्वाचसर्व्वर्वाणिततोमद्राम्प्रदर्शयेत् ॥ ६७ ॥ मुद्राःपुटाद्यायाःप्रोक्ताविष्णोर्व्याश्रापियोगिनाम् ॥ ग्रहाणदिकपतीनाञ्चमु
 द्रास्तादर्शयेत्पृथक् ॥ ६८ ॥ शेषमन्त्राःपुराप्रोक्ताअलिद्रस्यावधारणे ॥ तन्मन्त्रान्त्सम्पठित्वैवसूर्यायार्घान्नवेदयेत् ॥ ६९ ॥
 निर्म्माल्यधारीविष्णोस्तुविष्वक्सेनश्चतुर्भुजः ॥ शङ्खचक्रगदापाणिर्दीर्घश्मश्रुजटाधरः ॥ ७० ॥ रक्तपिङ्गलवर्णस्तुसितप
 द्मोपरिस्थितः ॥ यत्तृतीयस्वरान्तेनसूर्य्यैकोविन्दुनेन्दुना ॥ ७१ ॥ कीर्तितस्तस्यमन्त्रोयन्तेनतन्मपरिपूजयेत् ॥ विसर्जनन्त

धाविष्णोरैशान्याम्परिकीर्तितम् ॥ ७२ ॥ अन्येषाम्मनसाकुर्याद्वलादीनाव्विसर्जनम् ॥ एवय्यैः कुरुते पूजाविष्णोः शम्भो
 विधेः कचिद् ॥ ७३ ॥ पीठे दिक्कवासिन्याः सयातिपरमम्पदम् ॥ यत्र यत्र भवेद्विष्णोः पूजनं नृपसत्तम ॥ ७४ ॥ तत्र तत्र
 त्रैवन्त्रोयद्वाह्यो वैवर्णवैबुधः ॥ सङ्क्षेपेणैव तत्रैव पूजयेद्द्विधा वामनम् ॥ ७५ ॥ हृदयाद्यङ्गपूजातनकर्त्तव्यास्यपूजने ॥
 सङ्क्षेपैर्विस्तरैर्वापि वासुदेवम्प्रपूजयेत् ॥ ७६ ॥ रक्तङ्कशैशवस्त्रञ्च पीतं शुक्लन्तथैव च ॥ प्रीतिं वासुदेवस्य वस्त्रमेतत्प्रकीर्तितम्
 ॥ ७७ ॥ घृतप्रदीपोद्विषगन्धेषु मलयोद्भवः ॥ पानार्घ्यभोज्यपात्रेषु ताञ्च प्रीतिकरम्मतम् ॥ ७८ ॥ किरीटं कुण्डलहारो
 भूषणं विष्णुतुष्टिदम् ॥ शङ्खस्नानीयपात्रेषु धूपेष्वगुरुरेव च ॥ ७९ ॥ प्रीतिं वासुदेवस्य सततम्परिकीर्तितः ॥ कदम्बं कु
 ङ्कजं जातीमल्लिकामालती तथा ॥ १८० ॥ पङ्कजञ्चेति पृष्ठाणि तद्विष्णोः प्रीतिदान्युत ॥ निर्जलं स्थण्डिलं स्थानन्ती र्थन्तो
 यमथापि वा ॥ ८१ ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रस्तुतितिः पुरुषसुक्तिकं ॥ पुत्रञ्जीवोद्भवा मालाप्रशस्ता विष्णुपूजने ॥ ८२ ॥ ति
 थिश्चद्वादशी प्रोक्ता वसन्तः काल उत्तमः ॥ शाल्योदनं हविष्यान्नार्घ्यावकम्पायसंघृतम् ॥ ८३ ॥ कुशरात्रन्तथा न्नैषु पानेषु
 क्षीरमिष्यते ॥ दलेषु तु लसीपत्रम्बैल्वमामलमेव च ॥ ८४ ॥ हरैः प्रीतिकराणि स्युरेता निनृपसत्तम ॥ सर्वाणि परकीर्यानि
 यानि तानि च वर्जयेत् ॥ ८५ ॥ एवय्यैः पूजयेद्विष्णुसततन्नरसत्त ॥ कुलकोटिसमुद्धृत्य सस्वयं स्याज्जनाह्ननः ॥ ८६ ॥

इदन्तेकिम्भूपवासुदेवस्यतन्त्रकम् ॥ पीठस्यकामरूपस्यसङ्क्षेपाग्निर्णयन्तथा ॥ ८७ ॥ इतिसर्व्वङ्कामरूपपीठशम्भुरदर्श
 यत् ॥ पुत्राभ्यांसपुनस्ताभ्याङ्कुलासम्प्रययौगिरिम् ॥ ८८ ॥ तत्रगत्वायथायोगाग्निधायतनयौस्वकौ ॥ विमुक्तशापास्तेजाता
 शम्भुर्गिरिसुतातथा ॥ ८९ ॥ वैतालोभैरवश्चेतिनृपसत्तमनिर्जराः ॥ इदय्यौमहदाख्यानंशृणोत्येकाग्रमानसः ॥ ९० ॥ शा
 पभीतिर्नैतस्यास्तिव्याधयस्तस्यनाधयः ॥ पुत्रपौत्रधनैश्वर्य्ययुक्तःसर्व्वत्रवल्लभः ॥ ९१ ॥ सर्व्वकल्याणसय्युक्तोदीर्घका
 लंसजीवति ॥ कामरूपम्माहापीठय्योजानातिनरोत्तमः ॥ ९२ ॥ सदिव्यज्ञानसपन्नःपरिनिर्व्वाणमाप्नुयात् ॥ यःकामरूपेसकले
 पाठयात्रांसमाचरेत् ॥ ९३ ॥ आसाद्यसकलान्पीठान्पूजयेत्सर्व्वदेवताः ॥ दशपूर्व्वान्दशपरानात्मानैश्चैकविंशतिम् ॥ ९४ ॥
 दिव्येज्ञानेनिधायाशुसर्व्वम्मुक्तिमियान्सह ॥ ९५ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ४४ ॥
 और्व्वउवाच ॥ कामरूपेमहापिठेस्नात्वापीत्वाचेदेवताः ॥ पूजयित्वाचविपुलालोकाःस्वर्गपूराययुः ॥ १ ॥ केचिद्भुजु
 श्र्यनिर्व्वोणङ्केचिद्यातिस्मशम्भुताम् ॥ नयमस्तान्वारयितुन्नेत्रुञ्चनिजमन्दिरम् ॥ २ ॥ क्षमोभन्नरशार्दूलशिवाद्याजातसा
 ध्वसाः ॥ यमदूतन्तत्रयान्तबान्धेशङ्कराणाः ॥ ३ ॥ नतद्भिदातत्रयान्तिनयमदूताःप्रचोदिताः ॥ तथादृष्ट्वाथशमनःस्वकि
 यापरिवर्जितः ॥ ४ ॥ विधातारंसमासाद्यचचनश्चेदमब्रवीत् ॥ विधातःकामरूपेस्मिन्स्नात्वापीत्वाचमानवाः ॥ ५ ॥ कामा

स्थागणतार्थ्यैतितथाशम्भुगणेशताम् ॥ तत्रमेनाधिकारोस्तनतान्वारयितुङ्गमः ॥ ६ ॥ विधस्त्वात्रोचितानीतिर्ज्युज्यतेय
 दिगोचरे ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७ ॥ जगमविष्णुभवनंसहैवसमवर्तिना ॥ तमासाद्यतथाप्राहविष्णुर्वै
 यमभाषितम् ॥ यथावत्सर्वलोकेशःसचतद्वाक्यमग्रहीत् ॥ ८ ॥ सहब्रह्मयमाभ्यान्तुविष्णुशम्भुर्धैर्मौततः ॥ सस्कृतस्तेन
 पृष्टश्चप्राहेदर्थ्यमभाषितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सर्वदेवैःसर्वतीर्थैःसर्वक्षेत्रैस्तथैवच ॥ एतद्व्यातङ्कामरूप
 ब्रातोन्यद्विद्येतेपरम् ॥ १० ॥ इदम्पीठंसमासाद्यदेवत्वर्थ्यैन्तिमानवाः ॥ अमृतवद्भूजत्वश्चतत्रशक्तोयमोनिहि ॥ ११ ॥ त
 थाकुरुमहादेवयथास्यादक्षमोयमः ॥ यमोनिरस्तोयत्रास्तिमर्थ्यादानप्रदश्चते ॥ १२ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ एतद्विष्णुवचः
 श्रुत्वाविधिनासाहितस्यतु ॥ अङ्गीचकारहृदयेतद्वचःसाध्यसाधने ॥ १३ ॥ विसृज्यतान्ब्रह्मविष्णयमान्वृषभवाहनः ॥ आ
 दायस्वगणान्त्सर्वान्कामरूपान्तरर्थ्यौ ॥ १४ ॥ उग्रतरान्ततोर्दवीगणश्चप्राहशङ्करः ॥ उत्सारयन्तुसकलानिमोक्षा
 कान्गणान्द्रुतम् ॥ १५ ॥ उग्रतारेमहादेवित्वश्चाप्युत्सारयद्रुतम् ॥ ततोगणाःकामरूपाद्वीचाप्यपराजिता ॥ १६ ॥ लोका
 नुत्सारयामासुःपीठङ्कुर्तुहस्स्यकम् ॥ उत्सार्यमाणेलोकैतुचतुर्व्येर्द्विजातिषु ॥ १७ ॥ सन्धाचलगतोविप्रोवसिष्ठःकु
 पितोमनिः ॥ सोप्युग्रतारयादेव्याउत्सारयितुमीशया ॥ १८ ॥ गणैःसहधृतःप्राहशपङ्कुर्वन्सुदारुणम् ॥ यस्माद्गृह

न्धृतोवामेत्वयोत्सादयिन्तुम्मनिः ॥ १९ ॥ तस्मात्वव्वोम्यभावेनपूज्याभावसमन्त्रिका ॥ भ्रमन्तिम्लेच्छदधस्माद्गणाना
 म्मन्दबुद्धयः ॥ २० ॥ भवन्तुम्लेच्छस्तस्माद्वैभवन्तःकामरूपके ॥ महादेवोपियस्मान्मान्निःसारयितुमद्यतः ॥ २१ ॥
 तपोधनम्मनिन्दान्तम्लेच्छवेद्वेदपागम् ॥ तस्मान्म्लेच्छप्रियोभूयाछङ्कुरश्चास्थिभस्मधृक् ॥ २२ ॥ एतत्तकामरूपारुय
 म्लेच्छैर्गुप्तम्मदत्वरम् ॥ स्वयंविण्णुर्ब्रचायातियावत्स्थानमिदम्पुनः ॥ २३ ॥ विरलाश्रगमाःसन्तुयएतत्प्रतिपाद
 काः ॥ विरलय्यैस्तुजानातिकामरूपागमम्बुधः ॥ २४ ॥ सएवप्राप्तेकालेपिसम्पूर्णम्फलमाप्स्यति ॥ एवमुक्त्वावसिष्ठ
 स्तुतत्रैवान्तरधीयत ॥ २५ ॥ तेगणाम्लेछताड्यौताःकामरूपेसुरालये ॥ वामाभूदुग्रतारापिशम्भुम्म्लेछरतोभवत् ॥ २६ ॥
 आगमाविरलाश्रान्येचमत्प्रतिपादकाः ॥ वेदमन्त्रविहीनन्तुचतुर्वर्णविवर्जितम् ॥ २७ ॥ कामरूपङ्घ्वाज्जातयैद्यमे
 नानुसारितम् ॥ आगतेपिहरौमेक्तेशापात्पोठेफलप्रदे ॥ २८ ॥ यथानसम्यक्स्थास्यन्तितत्पीठेदेवमानुषाः ॥ गुप्तेयस
 व्यकुण्डानाम्ब्रह्मोपायन्तथाकरोत् ॥ २९ ॥ अपुनर्भवकुण्डस्यसोमकुण्डस्यचोभयोः ॥ ब्रह्मोर्वशीकुण्डयोस्तुनदीनाम
 पिभूभिः ॥ ३० ॥ नदीनाम्बूवमक्तानामनुक्तानाश्चगुप्तये ॥ सर्वस्यैकफलज्ञानेब्रह्मोपायन्तथाकरोत् ॥ ३१ ॥ अमो
 घायंशान्तनोस्तुभाड्योयान्तनयंस्वकम् ॥ जलरूपंसमुत्पाद्यजामदश्येनधीमता ॥ ३२ ॥ अवतारयदव्यग्रम्स्त्रवयन्का

मरूपकम् ॥ सतुब्रह्मसुतोधीरःस्त्रायन् ॥ ३३ ॥ आच्छाद्यसर्वतीर्थान्भुविगुप्तानिचाकरोत् ॥ लोहित्यमात्रयैकेचिज्ज्ञानन्तित्रवैनराः ॥ ३४ ॥ तेलोहित्यस्नानफलमप्राप्नुवन्तिस्मिन्निश्चयम् ॥ नजानन्तिचकुण्डानिनापितार्थानिचान्यतः ॥ ३५ ॥ वसिष्ठशापदेतत्प्रवृत्तन्तीर्थगोपनम् ॥ यःकश्चित्तत्रजानातितीर्थानाञ्चविशेषताम् ॥ ३६ ॥ स मवाप्नोति तत्स्नानफलं सम्यङ्ङुरोत्तम ॥ सर्वानदीःसमाह्लाव्यसर्वतीर्थानि सव्यतः ॥ ३७ ॥ लौहित्यो ब्रह्मणःपुत्रोयातिदक्षिणसागरम् ॥ एवन्तेकथितंराजन्कामरूपस्यकीर्तनम् ॥ ३८ ॥ यदन्यद्रोचेतुभ्यन्तस्यच्छनिगदामिते ॥ ३९ ॥ इतिश्री कालिकापुराणचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ और्वस्यवचनंश्रुत्वासागरस्तम्भनिम्पुनः ॥ पप्रच्छेदन्दिजश्चेष्टाहर्षसम्भुतमानसः ॥ १ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ अमोघायाङ्कुर्यज्ञे लौहित्यो ब्रह्मणःसुतः ॥ कथंशान्तनुजायायारंतःसकमलासनः ॥ २ ॥ पारश्वैणेयपुत्रोवाकथञ्जज्ञेपितामहात् ॥ तत्सर्व्वश्रोतमिच्छामि कथंस्वद्विजोत्तम ॥ ३ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ शृणुत्वंराजशार्दूलकथयामिमहतरम् ॥ आख्यानमब्रह्मपुत्रस्यलौहित्यस्यमहात्मनः ॥ ४ ॥ हरिवर्षेमहावर्षे शान्तनुवर्षे शान्तनुवर्षे मनामतः ॥ मुनिरासीन्महाभागोज्ञानवान्स्तपोरतः ॥ ५ ॥ तस्य आर्या महाभागा अमोघाख्यामहासती ॥ हिरण्यगर्भस्यमनेस्तृणविन्धाश्रमोद्भवा ॥ ६ ॥ तयासादसैकलासंमर्यादापर्व्वेतेव

१ सर्वतीर्थत्वेन जानन्तीत्यर्थः ।

सन् ॥ लोहिताख्यस्यसरसस्तीरवगन्धमादने ॥ ७ ॥ एकदासतपोनिष्ठोनिजपुष्पादिगोचरे ॥ जगामवनमध्यन्तुचिन्व
न्बहुफलानिच ॥ ८ ॥ तस्मिन्नवसरेब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ तत्राजगामयत्रास्तिअमोघाशान्तनोःप्रिया ॥ ९ ॥
तान्दृष्ट्वादेवगर्भाभ्युद्यतीमतिसुन्दरीम् ॥ मोहितोमदनेनाशुतदाभद्रूषितेन्द्रियः ॥ १० ॥ उदीरितेन्द्रियोभत्वाजियक्षुस्ता
ममहासतीम् ॥ अथाधावततोब्रह्मासम्मखोमदनादितः ॥ ११ ॥ धावमानविविधातारन्दृष्ट्वामोहामहासती ॥ नैवैवमितिप्रोक्ता
पर्णशालाव्यलीयत ॥ १२ ॥ इदञ्चोवाचधातारममोघाकुपितातदा ॥ पर्णशालान्तरङ्गत्वाद्धारमावृत्यतत्क्षणात् ॥ १३ ॥
अकार्यन्नमयाकार्यम्मनिपत्न्याविगर्हितम् ॥ बलात्प्रमाथ्याचाहश्चैवयात्वाश्चशपाभ्यहम् ॥ १४ ॥ अमोघयाचैवमुक्तेवि
धातुश्चतदानृप ॥ रेतश्चस्कन्दतत्रैवआश्रमेशान्तनोर्म्मने ॥ १५ ॥ च्युतेरेतसिधातापिहंसयानंसमुत्थितः ॥ लज्ज
यातिपरीतात्माद्रुतवैस्वाश्रमगृथौ ॥ गतेवेधसिशान्तनुश्चनिजमाश्रममागतः ॥ १६ ॥ आगत्यदृष्ट्वाहंसानाम्पदक्षोभन्त
दाभुवि ॥ तेजश्चपतितम्भूमौविधातुर्ज्वलनोपमम् ॥ १७ ॥ अमोघाम्परिप्रच्छपर्णशालान्तरस्थिताम् ॥ किमेतदत्रशुभ
गेप्रवृत्तन्दृश्येततुयत ॥ १८ ॥ पक्षिणञ्चपदक्षोभन्तेजश्चेदञ्चकीदृशम् ॥ सातस्यवचनंश्रुत्वाशान्तनुर्म्मनिसत्तमम् ॥ १९ ॥
अमर्षितैवन्यगददाकुलाविकलानना ॥ हंसयुक्तस्युन्दनेनकोप्यागत्यचर्मखः ॥ २० ॥ कमण्डलुकरोतीवरतिस्मांसमया

चत ॥ ततोमयातर्जितः स उज्जान्तरलीनया ॥ २१ ॥ प्रच्याव्यतेजः सद्यैतोमशपभयाहितः ॥ कुरुतत्रप्रतीकारंयदिश
 क्लोषिशान्तनो ॥ २२ ॥ नहिमांधर्षणांसोदुष्कश्चिच्छक्नोतिजीवभृत् ॥ सनस्यावचनंश्रुत्वास्वयम्ब्रह्मासमागतः ॥ २३ ॥ इति
 निश्चित्यमनसातदाध्यानपरोभवत् ॥ दिव्यज्ञानेनसज्ञात्वादवकार्यमुपस्थितम् ॥ २४ ॥ तीर्थावतरणाञ्चापिहितायजग
 ताम्मनिः ॥ ज्ञात्वोदक्कीञ्चिन्तायित्वास्वभावर्यामिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ इदन्तेजोब्रह्मणास्वम्पिबामोघेममाज्ञया ॥ हितायस
 र्वजगतान्देवकार्यार्थसिद्धये ॥ २६ ॥ भवत्यानिकटम्ब्रह्मास्वयेमेवसमागतः ॥ त्वामप्राप्यमहत्कुल्यमावयोःससमर्प्य
 च ॥ २७ ॥ गतोनिजास्पदन्तर्चवङ्कुर्तमहसितद्वचः ॥ तच्छ्रुत्वाशान्तनोर्ब्बाक्यममोघातीवलज्जिता ॥ २८ ॥ सान्त्वयन्ती
 वतम्प्राहपतिन्नत्वामहासती ॥ नान्यस्यतेजोधास्यामिनचेतेविमनस्कता ॥ २९ ॥ अवश्ययैदिकर्तव्यम्पीत्वात्वम्पयिचो
 त्सृजा ॥ ततस्तस्यावचःश्रुत्वायुक्ततथ्यञ्चशान्तनुः ॥ ३० ॥ स्वयम्पीत्वातुतेजस्वभावर्यायान्यसेचयत् ॥ सङ्क्रमितैः
 शान्तनूनातेजोभिर्ब्रह्मणःसती ॥ ३१ ॥ गर्भान्दधारामोघाख्याहितायजगतान्ततः ॥ तस्याःकालेतुसंप्राप्तेनासातोजलस
 ञ्चयः ॥ ३२ ॥ तन्मध्येतनयश्चापिनीलवासाःकिरीटधृक् ॥ रत्नमालासमायुक्तोरक्तगौरश्चब्रह्मवत् ॥ ३३ ॥ चतुर्भुजःपद्म
 विद्याध्वजशक्तिधरस्तथा ॥ शिशुमारिशरस्थश्चतुल्यकायोजलोत्करैः ॥ ३४ ॥ तज्जातश्चतुर्भुजःशान्तनूलोकशान्तनुः ॥

चतुर्णाम्पर्वतानाश्चमध्यदेशेन्यवीविशत् ॥३५॥ कैलासश्चोत्तरपार्श्वेदक्षिणगन्धमादनः ॥ जारुधिःपश्चिमैशैलःपूर्वैशव्वै
 काह्वयः ॥ ३६ ॥ तेषामध्येस्वयङ्कुण्डपर्वतानांविधेःसुतः ॥ कृत्वातिवष्टुधेनित्यंशरदीविनाशकरः ॥ ३७ ॥ तन्तोयमध्यग
 म्पुत्रमासाद्यदुहिणःसुतम् ॥ क्रमतस्तस्यसंस्कारानकरोद्देशुद्वये ॥ ३८ ॥ अथकालेबहुतिथेव्यतीतेब्रह्मणःसुतः॥तोयराशि
 स्वरूपेणववृधेपञ्चयोजनान् ॥ ३९ ॥ तस्मिन्देवाःपपुसस्नुर्द्वितीयइवसागरे ॥ सीतामलजलेहृद्यैश्चाप्सरसाङ्गैः
 ॥४०॥ तस्मिन्नवसरेरामोजामदुगन्धःप्रतापवान् ॥ चक्रेमातुवधङ्क्षोरमयुकम्पितुराज्ञया ॥४२॥ तस्यपापस्यमोक्षायस्वपि
 तुश्चोपदेशतः ॥ सजगाममहाकुण्डंब्रह्मारुख्यंस्नातुमिच्छया ॥ ४३ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमातुहल्यामपानयत् ॥ वीथीम्परशु
 नाकृत्वातम्पद्यामवतारयत् ॥४४॥ सगरउवाच ॥ जमदग्नेःसुतोरामःकिमर्थंनिजमातरम् ॥ जघानतस्यमाताचकिनास्त्रीक
 स्यचात्मजा॥४५॥मनेःपुत्रःकथञ्जातस्तथाक्रूरमहाबलः ॥ योयद्वकुशलोवीरोराजन्यान्समपोथयत्॥४६॥तदहंश्रोतुमिच्छा
 मितत्त्वतोर्मनिसत्तम ॥ कथयस्वमहाभागयदिगुह्यन्तथापिमे ॥ ४७ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ शृणुराजन्यवहितोजमदग्नेः
 सुतस्यवै ॥ चरितंसयथाजन्नेप्रसूङ्कुस्तश्रसः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मपुत्रोभृगुर्नामऋचीकस्तसुतोभवत् ॥ सभाय्यार्थिचरन्भूमौ
 कान्यकुब्जङ्गतपुरा ॥ ४९ ॥ ददर्शचारण्यगतजह्नोर्व्वैशसमङ्गवम् ॥ कुशिकस्यसुतङ्गाधिनत्पथंनृपसत्तम ॥ ५० ॥ अर

प्यस्थस्यतस्याथपुत्रकामस्यभूतः॥सभाय्यस्यसुताजज्ञेदेवकन्यासमागणः॥५१॥ऋचीक्रोभगुत्रस्तान्भाय्यार्थसमया
 चत॥गाधिन्नृपतिशार्दूलसचोवाचनृपोमनिम्॥५२॥दातुय्योग्यासुतामेधत्वद्विधायमहामने॥किंवेकःकुलधम्मोमिविद्यते
 शुक्लसङ्गे॥५३॥एकत्रकृष्णवर्णानामश्वानाचन्द्रवर्च्चसाम्॥सहस्रमेकयोदद्यातस्मैपुत्रीप्रदीयते॥५४॥ऋचीक उवा
 च॥दास्याम्यश्वसहस्रवैतवराजंस्तथाविधम्॥किञ्चित्कालम्प्रदीक्षस्वयावत्तदहमानय॥५५॥एवमस्त्वितितङ्गाधिरुवाच
 भगसुनवे॥गङ्गातीरङ्कान्यकुञ्जसोगच्छद्वयसाधने॥तत्राराध्यभृगोःपुत्रोवरुणव्यादुसाम्पतिम्॥५६॥तेनदत्तन्त
 दालेभेसहस्रवैजिनाम्मनिः॥तेनयत्रतदालब्ध्वाअश्वान्नृपतिसत्तम॥५७॥तदश्वतीर्थंविस्थ्यातस्महाफलकरम्परम्॥
 गङ्गाजलादुत्थितन्तुदत्तंसम्यक्प्रचेतसा॥५८॥आदायाश्वसहस्रन्तुमनिर्गाधिमथोभ्ययात्॥तानश्वान्गाधिरादायपु
 त्रींसत्यवतीसुताम्॥५९॥ऋचीकायददौलक्ष्मीङ्क्षिवायेवसागरः॥ऋचीकोगाधिधितनयाहृद्ध्वाभाय्यार्थमनिन्दिता
 म॥६०॥मुदितःसतयोरमेयथाकामंस्वकाश्रमे॥कृतदारंसुतंश्रुत्वाद्रुम्पुत्रंस्नुषाभगः॥६१॥अथाजगाममतिमान्नु
 षान्दृष्ट्वाननन्दच॥दम्पतीतंसमासीनम्भगन्देवगणार्चितम्॥६२॥पूजयित्वाथन्यायन्तस्थतुस्तौकृताञ्जली॥
 ततोभृगुःस्नुषांस्वीयांसुप्रीतइदमब्रवीत्॥६३॥वरम्भृणीष्वदास्यामिवाञ्छितवैरवर्णिनि॥अदेयन्दुष्करव्यपियत्रेते

विद्यतेस्पृहा ॥ ६४ ॥ ततःसत्यवतीपुत्रन्तपआम्नायपारगम् ॥ मातुश्चवीरमतुलस्पुत्रवैरमयाचत ॥ ६५ ॥ सचैवमस्त्व
 त्युत्क्षेवभूत्वाध्यानपरस्तदा ॥ विश्वमावृत्त्यमनसायत्नाच्छासंससर्जसः ॥ ६६ ॥ तस्यनिःश्वासवातान्निःसृतवैचरुद्रय
 म् ॥ तस्यैतद्वितयन्दत्वाभृगुस्तमिदमब्रवीत् ॥ ६७ ॥ चरुद्रयङ्कहाणेदंस्नुषेसत्यवतिस्त्वयम् ॥ स्नात्वाऋतोऋतोमाता
 स्नुषेत्वश्चकरिष्यथः ॥ ६८ ॥ आलिङ्ग्याश्वत्थवृक्षन्तेमातापंसवनायैव ॥ चरुमारककश्चेमंसाभोक्ष्यतिसुतस्ततः ॥ ६९ ॥
 त्वञ्चोदुम्बरवृक्षन्तुसमालिङ्गासितञ्जरुम् ॥ भोक्षसेतवपुत्रस्तुभविष्यतिसनातनः ॥ ७० ॥ एवमुक्त्वाभृगुर्व्यतीत्यथेच्छंसा
 पिसम्मुदम् ॥ अवापमातासहिताभत्रापित्राचभाविनी ॥ ७१ ॥ अथस्नानदिनेऽवत्यमालिङ्ग्यारककश्चरुम् ॥ आदा
 त्सत्यवतीतस्यामाताफलुगंसितश्चरुम् ॥ ७२ ॥ परिवर्तन्तुतज्ज्ञात्वादिव्यज्ञानोभृगुर्मनिः ॥ अथागत्यस्नुषान्तानुव
 चनञ्चैदमब्रवीत् ॥ ७३ ॥ विपर्ययस्त्वयाभद्रेष्टक्षालिङ्गनकर्मणि ॥ तथाचरुप्रशनेतुतेत्वेदन्तेभविष्यति ॥ ७४ ॥ ब्रा
 ह्मणःक्षत्रियाचारस्तवपुत्रोभविष्यति ॥ क्षत्रियोब्राह्मणाचारोमातुस्तेभवितासुतः ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वाभृगुणासाध्वीतदासत्य
 वतीभृगुम् ॥ पुनःप्रसादयामासपौत्रोमेस्त्वितितादृशः ॥ ७६ ॥ एवमस्त्वितिसप्रोच्यतत्रैवतन्तर्दधेभृगुः ॥ अथकालेसुतन्दी
 तश्चमदग्निश्चगाधिजा ॥ ७७ ॥ सुषेजननीतस्याविश्वामित्रन्तपोनिधिम् ॥ जमदग्निस्ततोवेदाश्चतुरप्रापमाचिरम् ॥ ७८ ॥

प्रादुरासीद्धनुर्वेदः स्वयन्तस्मिन्महात्मनि ॥ विश्वामित्रोऽपि सकलान्वेदानायथाचिरात् ॥ ७१ ॥ धनुर्वेदन्तथाकृत्स्नां वि-
 व्रश्वाभूत्तपोबलात् ॥ जाज्वल्यमानस्तेजस्वी जमदग्निर्महातपाः ॥ वेदैस्तपोभिः समनीनयाक्रामश्चसूर्यवत् ॥ ८० ॥
 इति श्रीकालिकापुराणे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ अथ काले व्यतीते तु जमदग्निर्महातपाः ॥ विद-
 भ्वराजस्य मुताम्प्रत्यनेन जितां स्वयम् ॥ १ ॥ भार्गवार्थम्प्रतिजग्राह रेणु काल्लक्षणान्विताम् ॥ सा तस्मात्सुषुपे प्राश्रितुरो वेद-
 सम्मिताम् ॥ २ ॥ मरुत्वन्तं सुषेणश्च वसुविविधवसन्तथा ॥ पश्चात्तस्यां स्वयञ्ज्ञे भगवान्मधुसूदनः ॥ ३ ॥ कार्त्तवीर्यव-
 धायाशुशक्रादौः सकलैः सुरैः ॥ याचितः पञ्चमः सोभूतेषां रामाह्वयस्तु सः ॥ ४ ॥ भारवतरणार्थाय जातः परशुना सह ॥ सह
 जम्परशुन्तस्य न जहाति कदाचन ॥ ५ ॥ अयन्निजपितामत्याश्च भुक्तिविपर्ययात् ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियाचारो रामो भूक्रूरक-
 र्मेकृत् ॥ ६ ॥ स वेदानखिलाञ्जाल्वाधनुर्वेदौश्च स र्वशः ॥ स ततः कृतकृत्यो भूद्वेदविद्याविशारदः ॥ ७ ॥ एकदा तस्य जननी
 स्नानार्थे रेणुका गता ॥ गङ्गातोयेत्यथापश्यन्नाम्ना चित्ररथं पम् ॥ ८ ॥ भार्गवोभिः सदृशीभिश्च जलक्रिडारतं शुभम् ॥ सुमालिन-
 सुवक्षन्तन्तरुणश्चन्द्रमालिनम् ॥ ९ ॥ तथा विधत्तं पट्टास आतमदनाभृशम् ॥ रेणुकास्पृहयामास तस्मै राज्ञे सुवर्चसे ॥ १० ॥
 स्पृहायतायास्तस्यास्तु संछेदः समजायत ॥ विचेतनाम्भसा छिन्ना त्रस्ता सा स्वाश्रमार्थ्यौ ॥ ११ ॥ अबोधिजमदग्निस्तारे

णुकाविकृतान्तथा ॥ धिग्धिक्काररतेत्येवन्निनिन्दयसमन्ततः ॥ १२ ॥ ततः सतनयान्प्राहवतुरः प्रथमम्ममतिः ॥ मरुत्वप्रमु
 खान्सव्व्यनिकैकङ्कमतोद्भुतम् ॥ १३ ॥ छिन्धीमाम्पापनिरतरेणुकाव्यभिचारिणीम् ॥ तेतद्वचो नैवचक्रुर्मकाश्चासञ्जडा
 इव ॥ १४ ॥ कुपितोजमदग्निस्ताञ्छशापेतिविचेतसः ॥ भवध्वयूयमचिराज्जडागोबुद्धिवर्द्धितः ॥ १५ ॥ यथाजगामचर
 मोजामदग्न्योतिवीर्यवान् ॥ तश्चरामम्पिताप्राहपापिष्ठाञ्छिन्धिमातरम् ॥ १६ ॥ सभ्रातृथैतथाभूतान्दृष्टानविजि
 तान् ॥ पित्राशप्तान्महातेजाः प्रसुम्परशुनाच्छिनत् ॥ १७ ॥ आशमेणरेणुकाञ्छिन्नान्दृष्टाविक्रोधनोभवत् ॥ जमदग्निः प्रसन्नसन्नि
 तिवाचमुवाचह ॥ १८ ॥ प्रीतोस्मिपुत्रभद्रन्तेयत्वयामद्वचःकृतम् ॥ तस्मादिष्टान्वरान्कामौस्त्वैवैवरयसाम्प्रतम् ॥ १९ ॥
 सतुरामोवरान्वब्रेमातुरुत्थानमादितः ॥ वधस्यास्मरणन्तस्याध्यातृणांशापमोचनम् ॥ २० ॥ मातृहत्याव्यपनययुद्धेसव्व्य
 त्रवैजयम् ॥ आयुः कल्पान्तपर्यन्तङ्कमौद्विनृपसत्तमा ॥ २१ ॥ सव्वान्वरान्सप्रददौजमदग्निर्महातपाः ॥ सुतोत्थितेवजननी
 रेणुकाचतदाभवत् ॥ २२ ॥ वधन्नचापिसस्मारसहजाप्रकृतिस्थिताः ॥ युद्धेजयश्चिरायुष्येष्टेभेरागमस्तदैवहि ॥ २३ ॥ मातृह
 त्याव्यपोहायपितातव्यैक्यमब्रवीत् ॥ नपुत्रवरदानेनमातृहत्यापगच्छति ॥ २४ ॥ तस्मात्वम्ब्रह्मकुण्डायगच्छन्नातुश्चतञ्ज
 ले ॥ तत्रस्नात्वामुक्तापोनचिरात्पुनरेष्यसि ॥ २५ ॥ जगद्वितायपुत्रत्वम्ब्रह्मकुण्डं व्रजद्रुतम् ॥ सतस्यवचनं श्रुत्वारामः पर

शुधृक्त्वा ॥ २६ ॥ उपदेशापितुष्यतो ब्रह्मकुण्डवृष्टौ षोडशम् ॥ तत्र स्नानञ्च विधिवत्कृत्वा धौतपरश्वधः ॥ २७ ॥ शरीरान्निः
 सूताम्मातृहत्यां सम्यग्व्यलोकयत् ॥ जातसम्प्रत्ययः सोऽथ तीर्थमासाद्य तद्वस्त्रम् ॥ २८ ॥ वीथीम्परशुना कृत्वा ब्रह्मपुत्रमवाह
 यत् ॥ ब्रह्मकुण्डात्सूतः सोऽथ कासारेलोहिताह्वये ॥ २९ ॥ कैलासोपत्यकायान्तु न्यपतद्ब्रह्मणः सूतः ॥ तस्यापि सरसस्तरे स
 मस्थाय महाबलः ॥ ३० ॥ कठारेणादिशम्पूष्वामनयद्ब्रह्मणः सूतम् ॥ ततो परत्रापि गिरिहेमशृङ्गं विभिद्य च ॥ ३१ ॥ कामरू
 पान्तरम्पीठमवाहयदमुं हरिः ॥ तस्य नामस्वयञ्चैकविधिल्लोहितगङ्गकम् ॥ ३२ ॥ लोहितात्सरसमोजातो लोहिताख्यस्ततो
 भवत् ॥ सकामरूपमखिलम्पीठमाह्लाव्यवारिणा ॥ ३३ ॥ गोपयत्सर्व्वतीर्थानि दक्षिणार्ध्याति सागरम् ॥ प्रागेव दिव्यमनां
 सत्यक्ता ब्रह्मणः सूतः ॥ ३४ ॥ पुनः पतितिलौहित्ये गत्वा द्वादशयोजनम् ॥ चैत्रे मासि सितारुम्याऽथ्योनरो नियतेन्द्रियः ॥
 चैत्रन्तु सकलम्मांसं शुचिः प्रयतमानसः ॥ ३५ ॥ स्नातिलौहित्यतोयेषु सयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ ३६ ॥ लोहित्यतोये यः स्ना
 तिसैकैव लयमवाप्नुयात् ॥ इति ते कथितं राजन्यदर्थं ममातरं पुरा ॥ ३७ ॥ आह वीरो जामदग्नो यस्माद्वाक्रकर्मकृत् ॥ इदं तु म
 हदाख्यानार्थैः शृणोति दिने दिने ॥ ३८ ॥ सदीर्घायुः प्रमुदितो बलवानभिजायते ॥ इति ते कथितं राजञ्छरीराद्वैथ्याद्रिजा
 ॥ ३९ ॥ शम्भोजिहारेव तालभैरवौ च यथाह्वयौ ॥ यस्य वातनयौ जातौ यथायातौ गणेशताम् ॥ ४० ॥ किमन्यत्कथयेत्तु भ्यन्तद्व

दस्वन्तुपोत्तम ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यौर्व्वस्य च सर्व्वौदःसगरेण महात्मना ॥ ४१ ॥ योसौ कार्याद्देहरणः शम्भो गिरि
 जयाकृतः ॥ सर्वोद्यकथितो विप्राः पृष्ट्यैवान्यदुत्तमम् ॥ ४२ ॥ सिद्धस्य भैरवाख्यस्य पीठानां च विनिर्णयम् ॥ भृङ्गिणश्च
 यथोत्पत्तिर्महाकालस्यैव हि ॥ ४३ ॥ रुचितव्यैः किमन्यत्तु पृच्छन्तु द्विजसत्तमाः ॥ इति सकलसुतन्त्रन्त्रमन्त्रावदानम् बहुत
 रफलकारिप्राज्ञविश्रामकल्पं ॥ उपनिषदमेव त्यजान मार्गैकतानं स्त्रवति सद्दहनि त्ययः पठेत्तन्त्रमेतत् ॥ ४४ ॥ इति श्रीका
 लिकापुराणे षट्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथितो भवता सगर्गः संशयाश्चापि शातिताः ॥ त्वत्प्रसा
 दान्महाभागकृतकृत्यावयद्गुरो ॥ १ ॥ भूयश्च श्रोतुमिच्छामो वयमेतद्विजोत्तम ॥ कोन्यो भृङ्गमहाकालो जातौ वेतालभैरवौ ॥ वि
 तालश्च महाकालभैरवं भृङ्गिणन्तथा ॥ २ ॥ शृणु मोद्विजशार्दूलकथमेषाश्चतुष्टयम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भुवङ्गते महाका
 लेमानुष्यस्थे च भृङ्गिणी ॥ ३ ॥ वेतालभैरवाख्ये च तयोर्भूते द्विजोत्तमाः ॥ वरलब्धे च वेताले भैरवे तेन सङ्गते ॥ ४ ॥ अन्यकन्तप
 सायुक्तं भृङ्गिणा च करोद्धरः ॥ अन्यकस्तु हारम्पूव्यं विवैरुध्यापदमागतः ॥ ५ ॥ पश्चाद्भरं समाराध्य पुत्रो भूतस्य सोसुरः ॥ भृ
 ङ्गिस्नेहाङ्गिणन्तं संज्ञया चाकरोद्धरः ॥ ६ ॥ स्नेहेन तु महाकाले बाणम्बलिसुतं हरः ॥ विष्णुना छिन्नबाहुन्तु महाकालमथा
 करोत् ॥ ७ ॥ एवं मुनिवरास्तेषां सयतश्च चतुष्टयम् ॥ वेतालभैरवौ भृङ्गि महाकालौ ह्यनुक्रमात् ॥ ८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ य

त्वष्टुसंगरेणैवमुनिमौल्यमहाधिपम् ॥ नीत्यायोज्याययाभार्यासुतआत्माथवागरो ॥ ९ ॥ रजनीतसतानीतौसदाचार
 चयेस्थिताः ॥ विशेषास्तेनयेप्रोक्ताऔर्वणसमहात्मना ॥ १० ॥ विशेषेणद्विजश्रेष्ठश्रोतुंसम्यक्प्रोथन ॥ इछामस्तान्महा
 भागकथयस्वजगद्गुरो ॥ ११ ॥ ॥ माक्रेडयउवाच ॥ येयेविशेषाःकथिताऔर्वणसमहात्मना ॥ तद्वःसर्वम्प्रवक्ष्यामिशृण्व
 न्तुमनिसत्तमाः ॥ १२ ॥ श्रुत्वेवंसंगरोराजामन्त्रकल्पादिकम्पुनः ॥ विशेषानपरिप्रच्छनोत्वादीनाम्महामुनिम् ॥ १३ ॥ सगरउवा
 च ॥ ययानीत्याप्रयोक्तव्यःसुतआत्माप्रियातथा ॥ तेषांविशेषैःसहितंसदाचारव्वदस्वमे ॥ १४ ॥ और्वउवाच ॥ क्रमेणश
 णुरजेंद्रययानीत्यानियोजिताः ॥ आत्मासुतोवाभार्यावातद्विशेषशृणुमे ॥ १५ ॥ ज्ञानविद्यातपोवृद्धान्वयोवृद्धान्सुदक्षिणा
 न् ॥ सेवेतप्रथमव्विप्रानसूयापरिवर्जितान् ॥ १६ ॥ तेभ्यश्चशृणुयान्नित्यव्वेदशास्त्रविनिश्चयम् ॥ यदूचुस्तेवतत्कार्यमप्रज्ञश्चै
 वन्दपश्चरेत् ॥ १७ ॥ पञ्चेन्द्रियाणिपञ्चाश्वशरीररथउच्यते ॥ आत्मारथीकराज्ञानंसारथिर्मनउच्यते ॥ १८ ॥ अथान्सुदान्तान्कु
 र्वीतिसारथिश्चात्मनोवशम् ॥ कशादृढासदाकार्याशरीरस्मिथतातथा ॥ १९ ॥ अदान्तौस्तुसमारुह्यसैन्धवानस्पन्दनीयथा ॥
 अश्वानामिच्छयागच्छन्नुत्थप्रतिपद्यते ॥ २० ॥ तत्रावशःसारथिस्तुस्वेच्छयाप्रेरयन्हयान् ॥ नयेत्परवशंसम्यग्रथितव्वीरम
 प्युत्त ॥ २१ ॥ तथेन्द्रियाणिनृपतिर्विषयाणाम्परिग्रहे ॥ स्ववशयानिप्रकुर्वीतमनोज्ञानन्दन्तथा ॥ २२ ॥ ज्ञानेदृढकसाया

अदृढायास्तृपसत्तम ॥ सारथिःस्ववशोदान्तानीशःप्रेरयितुंहयान् ॥ २३ ॥ अतोऽतृपःस्वेन्द्रियाणिशेकृत्वामनस्तथा ॥
 ज्ञानमार्गमधिष्ठायप्रकुर्व्वीतात्मनोहितम् ॥ २४ ॥ भोक्तव्यंस्वेच्छयाभूपोनकुर्याल्लोभमासवे ॥ द्रष्टव्यमितिद्रष्टव्यन्नद्र
 ष्टव्यञ्चस्वेच्छया ॥ २५ ॥ श्रोतव्यमितिश्रोतव्यन्नाधिकंश्रवणेचरेत् ॥ शास्त्रतत्त्वमृतेधोरःश्रुतिवश्योभवेन्नहि ॥ २६ ॥ एव
 ङ्गानन्त्वचश्चापिवशीकृत्येच्छयानृपः ॥ स्वेच्छयानोपभुञ्जीतनोद्दामविषयव्रजेत् ॥ २७ ॥ एवयैदिभवेद्राजातदासस्या
 ज्जितेन्द्रियः ॥ जितेन्द्रियत्वेहेतुश्चशास्त्रद्वोपसेवनम् ॥ २८ ॥ अदृढसेव्यशास्त्रज्ञोनृपःशत्रुवशोभवेत् ॥ तस्माच्छास्त्रमधि
 ष्ठायभवेद्राजाजितेन्द्रियः ॥ २९ ॥ धृतिःप्रागल्भ्यमुत्साहोवाक्पटुत्वविवेचनम् ॥ दक्षत्वन्धारयिष्णुत्वन्दानंमैत्रीकृतज्ञता ॥
 दृढशासनतासत्यंशौचम्मतिविनिश्चयम् ॥ ३० ॥ पराभिप्रायवैदित्वञ्चारित्रन्यैर्यमापदि ॥ क्लेशधारणशक्तिश्चगुरुदेव
 द्विजार्चनम् ॥ ३१ ॥ अनसूयात्यकोपित्वङ्गुणानितान्नृपोभ्यसेत् ॥ कार्याकार्य्यविभागश्चधर्माधिकानएवच ॥ ३२ ॥
 सततम्प्रतिबुद्धैकुर्यादवसरेपितत् ॥ सामदानश्चभेदश्चदण्डश्चेतिचतुष्टयम् ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वोपायैस्तुतत्कालेतदुपाया
 न्प्रयोजयेत् ॥ साम्नास्तुविषयेभेदोमध्यमःपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ दानस्यविषयेसामयोग्यमेवोपलक्ष्यते ॥ दानस्यविषये
 दण्डोत्प्रेषणःपरिकीर्तितः ॥ ३५ ॥ दण्डस्यविषयेदानन्तदप्यधममुच्यते ॥ साम्नास्तुगोचरेदण्डोत्प्रेषणमाधमःस्मृतः ॥ ३६ ॥

सौजन्यंसततञ्ज्ञेयम्भूताभेददण्डयोः ॥ साम्नोदानस्यचतथासौजन्यय्यौतिगोचरे ॥ ३७ ॥ कामःक्रोधश्चलोभश्चह
र्षोमानोमदस्तथा ॥ एतानतिशयानराजत्रूनिवविशयेत् ॥ ३८ ॥ सेव्याःकालेसुयुक्तयोतलोभगव्यविवर्जयेत् ॥ तेजए
वनपणान्तुत्रिसूर्यस्यवैयथा ॥ ३९ ॥ तत्रगर्वरोगयुक्तंकायवस्तुसन्त्यजेत् ॥ आखेटकाक्षौखोसेवापानञ्चैवार्थदूष
णम् ॥ ४० ॥ वाग्दण्डयोश्चपारुष्यसप्तैतानिविवर्जयेत् ॥ परस्त्रीषुविरक्तसुसेवामेकान्ततस्त्यजेत् ॥ ४१ ॥ सतीषुनिजनारो
षयुक्तःकुर्यान्निवेशनम् ॥ रतिपुत्रफलादारस्तास्तुनैकान्ततस्त्यजेत् ॥ ४२ ॥ तयोःसिद्धयैस्त्रियःसेव्यावर्जयित्वासक्त
ताम् ॥ मृगयान्तुप्रमादानांस्थानत्रित्यविवर्जयेत् ॥ ४३ ॥ अक्षौस्तथानकुर्वीतसत्कार्यासिक्तनाशनान् ॥ अन्यैःकृत
ङ्कदाचित्तुसेवेतनात्मनाचरेत् ॥ ४४ ॥ अकार्थ्यकरणेबीजङ्कृत्यानाञ्चविवर्जने ॥ अकालमन्त्रभेदेचकलहेसत्कृतिक्षये ॥
॥ ४५ ॥ वर्जयेत्संतम्पानंशौचमाङ्गल्यनाशनम् ॥ अर्थक्षयकरंनित्यंजैच्चेवात्मदूषणम् ॥ ४६ ॥ अभिशस्तेषुचोरेषुवात
केष्वाततापिषु ॥ सततम्पृथिवीपालोदण्डपारुष्यमाचरेत् ॥ ४७ ॥ नान्यत्रदण्डपारुष्यङ्कुर्यान्नृपतिसत्तमः ॥ वाक्पारुष्य
श्चसर्वत्रनैवकुर्यात्कदाचन ॥ ४८ ॥ रक्षणीयंसदासत्यसत्यमेकम्परायणम् ॥ क्षमान्तेजस्विताश्चैवप्रस्तावान्नृआचरे
त् ॥ ४९ ॥ यानासनाश्रयैर्द्वयसन्धयोविग्रहस्तथा ॥ अभ्यसेत्स्वङ्गुणानेतान्स्तेषांस्थानश्चशाश्वतम् ॥ ५० ॥ यःप्रमाण

न्नजानातिस्थानेद्वौतथाक्षये ॥ कोषेजनपदेदण्डेनसराज्येवतिष्ठते ॥ ५१ ॥ कोषेजनपदेदण्डेचैकैकत्रयन्त्रयम् ॥ प्रस्तावाद्भि
 नियुञ्जीतरक्षेत्रैकान्ततस्त्वित् ॥ ५२ ॥ मित्रशत्रावुदासीनेप्रभावन्निष्वपीरयेत् ॥ उत्साहोविजिगीषायान्धर्मकृत्येष्ववर्ग
 के ॥ ५३ ॥ शरीरयात्रानिर्व्वीहेक्रियेतसततत्रूपैः ॥ मन्त्रनिश्चयसम्भूताम्बुद्धिसर्व्वत्रयोजयेत् ॥ ५४ ॥ अमाल्येशत्रवेराज्यपुत्रे
 ष्वन्तःपरेषुच ॥ कृषिन्दुर्गश्चत्राणिज्यङ्गङ्गानाङ्कुरसाधनम् ॥ ५५ ॥ आदानंसेन्यकरयोर्बन्धनङ्गजवाजिनोः ॥ शून्ये
 सद्यमखानाश्चयोजनंसततञ्जनैः ॥ ५६ ॥ प्रयाणांसारसेतनाम्बन्धनश्चेतिचाष्टमम् ॥ एतदष्टासुवर्गेषुचारान्सम्यक्प्रयोज
 येत् ॥ ५७ ॥ कार्थ्याकार्यविभागायचाष्टवर्गाधिकारिणाम् ॥ अष्टौचारान्निषुञ्जोयादष्टवर्गेषुपार्थिवः ॥ ५८ ॥ दशशन्येषु
 युञ्जीतक्रमतःशृणुतानिमे ॥ स्वामीसचिवराष्ट्राणिमित्रङ्कोशोबलन्तथा ॥ ५९ ॥ दुर्गन्तुसप्तमज्ञेयराज्याङ्गङ्गुरभाषितम् ॥
 दुर्गधुक्तंचाष्टवर्गेषुचारान्नास्मिनियोजयेत् ॥ ६० ॥ तस्मादिमानिशेषाणिपञ्चचारपदानिव ॥ शुद्धान्तेषुचपुत्रेषुसयथादौमहान
 से ६१ ॥ शत्रूदासीनयोश्चापिबलाबलविनिश्चये ॥ अष्टादशसुचैतेषुचारानराजाप्रयोजयेत् ॥ ६२ ॥ नयत्प्रकाशश्जानीयात्
 तच्चारैर्निरूपयेत् ॥ निरूप्यतत्प्रतीकारमवश्यंच्छिद्रतश्चरेत् ॥ ६३ ॥ यथानियोगमेतेषांयोग्यत्रान्यथाचरेत् ॥ ज्ञात्वातत्रनृप
 श्चारैर्दण्डयेद्वावियोजयेत् ॥ ६४ ॥ चारैस्तुमन्त्रिणासाद्वैरहस्येसंस्थितोत्तपः ॥ प्रदोषसमयेपृच्छेत्तदानीमेवसाधयेत् ॥ ६५ ॥

स्वपुत्रेचाथशुद्धान्तेयतुचारामहानसै ॥ नियुक्तास्तान्मध्यरात्रेपृच्छस्वेपिचमन्त्रिणि ॥ ६६ ॥ एतौश्चरान्स्वयम्यश्वेनपु
 तिमन्त्रिणाविना ॥ अन्यास्तुमन्त्रिणासार्द्धन्निरूप्यप्रदेशफलम् ॥ ६७ ॥ नैकवेशधरश्चरौनैकोनत्साहवर्जितः ॥ संस्तु
 तोनहिर्मव्यत्रनातिदीर्घानवामनः ॥ ६८ ॥ सततन्नादिवाचारीनरोगोनाप्यबुद्धिमान् ॥ नवितविभवह्रीनोनभार्यापुत्रवर्जज
 तः ॥ ६९ ॥ कार्यश्चरानृपतिनातत्त्वगृह्यविनिर्णये ॥ अनेकवेशग्रहणक्षमम्भार्यासुतैर्युतम् ॥ ७० ॥ बहुदेशवचोभिज्ञ
 म्पराभिप्रायवेदकम् ॥ दृढभक्तप्रकर्षीतचारसक्तमसाध्वसम् ॥ ७१ ॥ अभितिष्ठत्स्वयंराजाकृषिमात्मसमैस्तथा ॥ वणिक्प
 थेतुदुग्गादीतेषुशक्तान्नियोजयेत् ॥ ७२ ॥ अन्तःपुरेपितस्तुल्यान्धीरान्वृद्धान्नियोजयेत् ॥ षण्डान्पण्डांस्तथावृद्धास्त्रियो
 वाबुद्धितपराः ॥ ७३ ॥ शृद्धान्तेद्वारियुञ्जीयात्स्त्रियोवृद्धामनोषिणीः ॥ नेकःस्वपेक्तदाचित्तुनैकोभुञ्जीतपार्थिवः ॥ ७४ ॥ नै
 काकिनीन्तुमहिषीन्त्रजेन्मन्त्रायनेककः ॥ अमात्यानुपधाशुद्धान्भार्याःपुत्रैस्तथैवच ॥ ७५ ॥ प्रकुर्यात्सततम्भूपःसप्रसादं
 समाचरन् ॥ धर्मार्थकाममोक्षैश्चप्रत्येकम्परिशोधनैः ॥ ७६ ॥ उपेत्यधीयेतेयस्मादुपधासाप्रकीर्तिता ॥ अर्थकामोपधाभ्या
 न्तुभाष्यपुत्राश्चशोधयेत् ॥ ७७ ॥ धर्मोपधाभिर्विप्रांस्तुसर्व्वभिःसचिवान्पुनः ॥ एभिर्ग्रहैस्तथादानैरिहैववृत्तिर्भवेत्
 ॥ ७८ ॥ तस्माद्भवांस्तुराज्यार्थधम्ममेवंसमाचरेत् ॥ अनेनैवाभिचारेणयज्ञैर्व्वार्थवोद्ध्यम् ॥ ७९ ॥ प्राणैस्त्यक्ष्यतिरा

जात्वम्भविष्यसिनसंशयः ॥ इति धर्मो नृपस्यैव अश्वमेधादिकश्चयः ॥ ८० ॥ स्वयन्नक्रुते भूपतस्मात्कुलसत्तम ॥ एव
 मन्त्रैर्मन्त्रयित्वा नृपः कार्यान्तिका द्विजात् ॥ ८१ ॥ तैरज्ञातान्स्वयञ्ज्ञात्वा गृह्णीयात्तस्यैर्मनः ॥ यदिराज्याभिलाषेण स
 चिवोधर्ममाचरेत् ॥ ८२ ॥ नृपतौ वाधिकङ्कुर्याद्वर्मन्तं हीनता न्नयेत् ॥ अभिचारिकमत्यर्थङ्कुर्वन् नुविधातयेत् ॥ ८३ ॥
 प्रवासयेद्वाह्मणन्तु पाथिवश्चाभिचारिकम् ॥ एषा धर्मोपधाज्ञेया तैरमात्यान्सुताञ्जयेत् ॥ ८४ ॥ एतादृशीन्तथैवान्यामुपधा
 न्धर्मन्तश्चरेत् ॥ कोषाध्यक्षान्समामन्य राजामात्यान्प्रतारयेत् ॥ ८५ ॥ पुत्रानन्यान्प्रतितामन्त्रसव्वरणाक्षमान् ॥ अयं
 हि प्रचुरः कोषो मदायतो नरोत्तम ॥ ८६ ॥ आनयेत्तव सम्मत्या तद्यदित्वम्प्रतीच्छति ॥ तवार्थलभादस्माकञ्चो वनच भविष्यति
 ॥ ८७ ॥ त्वञ्चापि प्रचुरैः कोषैः किङ्कव्यैर्न करिष्यसि ॥ एवमन्यैः कोषगैरुपाये नृपसत्तमः ॥ ८८ ॥ पुत्रामात्यादिकान्सव्वर्वा
 न्सततम्परिशोधयेत् ॥ कोषदोषकरान्हन्यात्कर्तुमिच्छन्निवासयेत् ॥ ८९ ॥ द्वैधचित्तान्विमन्येत कुर्व्याद्वैकोषरक्षणम् ॥
 दासीश्च शिल्पिनीन्वृद्धामेधाधृतिमतीक्ष्णियः ॥ ९० ॥ अन्तर्बहिश्च यायान्ति विदिताः सचिवादिभिः ॥ ताराजारहसि स्थित्या
 माथ्यादिभिरलक्षितः ॥ ९१ ॥ अभिमन्यथा सममन्य प्रेषयेत्सचिवान्प्रति ॥ तागत्वा हृदयं बुद्ध्वा त्रियो विज्ञानतत्पराः ॥ ९२ ॥
 महिषी प्रमस्वाराज्ञस्त्वावैकामयते शुभाः ॥ तत्राहृदयौ जयिष्यामि यदि ते विदधेत्स्पृहा ॥ ९३ ॥ सचिवस्त्वाकामयते त्वद्योग्यो वर

वर्णिनि। तंच सङ्गमयंतं शक्यादिश्रद्धातवास्त्यहम् ॥ १४ ॥ इत्यनेन प्रकारेण नानोपायैस्तथोत्तरैः ॥ भाव्याः पुत्रदुहित्रोश्च स्नुषाश्च प्रस्नुषास्तथा ॥ १५ ॥ शोधयेत्सचिवान्पुत्रान्पौत्रादीन्त्सेवकास्तथा ॥ कामोपधाविशुद्धास्तघातयेदविचारयन् ॥ स्त्रियस्तु योज्यादण्डेन ब्राह्मणैस्तु प्रवासयेत् ॥ १६ ॥ मोक्षमागं विशक्तुं हि सापैशान्यवर्जितम् ॥ क्षमैकसारं नृपतिः सचिवम्परिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ मोक्षमार्गं विषक्तांस्तु दण्डानपि न दण्डयेत् ॥ समबुद्धिस्तु सव्यत्रस्तस्मात्तम्परिवर्जयेत् ॥ १८ ॥ इति सूत्रश्चोपधानामपधाबुधापुनः ॥ विवेचिताचोशनसा तच्छास्त्रे तत्र बोधयेत् ॥ १९ ॥ विग्रहे स तं राजा परैर्नैः सम्यगाचरेत् ॥ भवितुमित्रलाभेषु निश्चितेष्वेव विग्रहाः ॥ १० ॥ सप्ताङ्गेषु प्रसादश्च सदा काव्यो नृपो नमैः ॥ कोषस्य सञ्चयं रक्षां स तं सम्यगाचरेत् ॥ ११ ॥ मन्त्रिणस्तु नृपः कुर्याद्विप्रान् विद्याविशारदान् ॥ विनयज्ञानकुलीनांश्च धर्माथिषु शलानृजन् ॥ १२ ॥ मन्त्रयेत्तैः समञ्जाननां त्यर्थबहुभिश्चरेत् ॥ एकैकैर्नैव कर्तव्यम् मन्त्रस्य च विनिश्चयम् ॥ १३ ॥ व्यस्तैः समस्तैश्चान्यस्य व्यपदेशैः समन्ततः ॥ सुसंवृतम् नृगृहं स्थलव्यैरुत्थमन्त्रयेत् ॥ १४ ॥ अरण्ये निःशलाके वानयामिन्याङ्कदाचन ॥ शिशूञ्छाखान्मगान्पण्डाञ्छकान् वैसारिकास्तथा ॥ १५ ॥ वर्जयेन्मन्त्रगेहेतुमनृप्यान्विकृतौस्तथा ॥ दूषणम् मन्त्रभेदेषु न पाणायन्यनुजायते ॥ न तच्छक्यं समाधातुं दक्षैर्नृपशतैरपि ॥ १६ ॥ दण्ड्यास्तु दण्डयेद्दण्डरदण्ड्यान् दण्डयेन्न हि ॥ अदण्डयन्नृपो दण्ड्यान् दण्डयन् ॥ १७ ॥ नृ

पतिर्वीच्यताम्राप्यचौरकिलिबषमाम्नुयात् ॥ दुर्गस्तुसमताङ्कुय्यात्काराहालतोरणैः ॥ ८ ॥ भूषितान्नगराद्राजदूरेदुर्गा
 श्रयश्चेत् ॥ दुर्गम्बलन्नृपाणान्तुनित्यन्दुर्गम्प्रशस्यते ॥ ९ ॥ शतमेकोधोयतिदुर्गस्थोयोधनुर्द्वरः ॥ शतन्दशसहस्रा
 णितस्मादुर्गम्प्रशस्यते ॥ १० ॥ जलदुर्गम्भूमिदुर्गवृद्धदुर्गन्तैवव ॥ अरण्यबलदुर्गश्चैलजम्परिखोद्ध्रम ॥ ११ ॥
 दुर्गङ्काय्यन्नृपतिनायथादुर्गस्वदेशतः ॥ दुर्गङ्कुर्वन्परङ्कुय्यात्रिकोणन्धनुराकृति ॥ १२ ॥ वर्तुलश्चवतुष्कोणन्नान्यथानग
 रश्चेत् ॥ मृदङ्कुतिदुर्गन्तुसततङ्कुलनाशनम् ॥ १३ ॥ यथाराक्षसराज्यस्यलङ्कादुर्गान्वितापुरा ॥ बलेःपुंशोणिताख्यन्ते
 जोदुर्गैःप्रतिष्ठितम् ॥ १४ ॥ तद्यस्माद्वजनाकारमनोभ्रष्टःशिवावलिः ॥ सौभाग्यंसातुराज्यस्यनगरम्पञ्चकोणकम् ॥ १५ ॥
 दिविमद्वत्तेतराजंस्तच्चभृष्टभविष्यति ॥ यद्यायोष्याह्वयम्भूपुरमिध्वाकम्भूताम् ॥ १६ ॥ धनुराकृतितच्चापिततोभूद्विजयप्रद
 म् ॥ दुर्गभूमौजयेद्दुर्गान्दिक्पालैश्चैवद्वारतः ॥ १७ ॥ पूजयित्वाविधानेनजयम्भूपःसमाम्नुयात् ॥ अतोदुर्गन्नृपःकुर्या
 त्सततश्चयद्वये ॥ १८ ॥ नब्राह्मणान्सदाराजकेनाप्यवमनीकृतान् ॥ अवामन्यनृपोविप्रात्प्रेत्येहदुःखभागभवेत् ॥ १९ ॥
 नविरोधस्तुतैःकार्थ्यःस्वानितेषान्नचाददेत् ॥ कृत्यकालेषुसततन्तानेवपरिपूजयेत् ॥ २० ॥ नैषान्निन्दाम्प्रकुर्वीतनाभ्यसू
 यान्तथाचरेत् ॥ एवन्नृपोमहाबुद्धिस्तत्तन्मण्डलसंयुतः ॥ २१ ॥ अप्रनादिचारचक्षुर्गुणवान्सुप्रियवैदः ॥ प्रेत्येहमहतीसि

द्विप्राप्नोति सुखभोगवान् ॥ २२ ॥ यैर्गुणैर्योजितश्चात्मैः पुत्रानपियोजयेत् ॥ नृपस्य च स्वतन्त्रत्वं स तत्स्वविना
 शयेत् ॥ २३ ॥ स्वतन्त्रो भूपतनयो विकारार्थान्तिनिश्चितम् ॥ निर्विकाराय स तत्तद्वैश्वपरियोजयेत् ॥ २४ ॥ भो
 जने शयने या ने पुरुषाणाञ्च वीक्षणे ॥ वियोजयेत्सदा रागभूषः कामविचेष्टने ॥ २५ ॥ अस्वतन्त्रास्त्रियः कार्यः स तत्सम्पा
 र्थिवेन तु ॥ ताः स्वतन्त्रास्त्रियो नित्यं हानेयसम्भवन्ति हि ॥ २६ ॥ तस्मात्कुमारमहिषीमुपधाभिर्मनोहरैः ॥ शोधयित्वा
 नियुञ्जीत यौवराज्यावरोधयोः ॥ २७ ॥ अन्तःपुरप्रवेशे तस्वतन्त्रत्वविवेक्षयेत् ॥ भूपपुत्रस्य भार्याया बहिः सारे ते यैव च
 ॥ २८ ॥ अयं विवैशेषः सङ्क्षेपाद्गुणधर्मो मयोदितः ॥ पुत्राणाङ्गुणविन्यासे भार्याणामपि भूपते ॥ २९ ॥ उशनराज
 नीती नान्तन्त्राणि तु बृहस्पतिः ॥ चकारान्यान्विशेषस्तु तयोस्तन्त्रेषु बोधयेत् ॥ ३० ॥ एवं राजा महाभाग राजनीतौ विशेषता
 म् ॥ कुर्वन्नसीदति सदा भूयसी श्रियमश्नुते ॥ ३१ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ सदा चारुषराजैर्द्रविशेषाच्छृणुसम्प्रति ॥ यानवश्यन्नृपः कुर्यात्तान्मत्तः सकलाञ्छृणु ॥ साधवः
 क्षीणदोषाश्च सच्छब्दः साधुवाचकः ॥ तेषामाचरणार्थं तु सदाचारः स उच्यते ॥ २ ॥ आगमेषु पुराणेषु संहितासु यथोदितान् ॥
 समुद्दिष्टसदाचारान् कृत्वा तान्गृहस्थवत् ॥ ३ ॥ ऋषीन्यजेद्वेदपाठैर्द्रवाहोमैः प्रपूजयेत् ॥ श्राद्धैः पितृस्तप्पयेत्तुभूतानि बलि

भिस्तथा ॥ ४ ॥ मैत्रप्रधानं स्नानन्दन्तधावनमञ्जनम् ॥ सर्वङ्गहस्तवत्कृत्यान्निषेकाद्यविधिन्तथा ॥ ५ ॥ षट्कर्मसु
 नियुञ्जीतराजाविप्रान्समन्ततः ॥ तथैवक्षत्रियादींश्चस्वेकस्वकर्म्मणि योजयेत् ॥ ६ ॥ यः स्वधर्मम्परित्यज्यपरधर्मसमाच-
 रेत् ॥ तंशतेननृपदण्डम्पुनस्तस्मिन्नियोजयेत् ॥ ७ ॥ साव्यत्सरेषुकृत्येषुविशिष्यैतान्समाचरेत् ॥ अवश्यम्पार्थिवोराज-
 न्तान्विशेषाच्छृणुष्वमे ॥ ८ ॥ शरत्कालेमहाष्टम्यान्दुर्गायाःपरिपूजनम् ॥ नीराजनन्दशम्यान्तुकुर्याद्बलवृद्धये ॥ ९ ॥ पौ-
 षेमासितृतीयायाङ्कुर्यात्पुण्याभिषेचनम् ॥ पूजयित्वाश्रियन्देवींश्रीपञ्चम्यान्नृपश्चरेत् ॥ १० ॥ श्रीयज्ञन्धनधान्यस्यवृद्धये
 नपसत्तम ॥ ज्येष्ठेदशहरायान्तुविष्णोरिष्टिन्तथाचरेत् ॥ ११ ॥ रवौहस्तिथेद्वादश्यांशक्रपूजान्तथाचरेत् ॥ विशिष्यैतौस्तुनृप-
 तिः कुर्याद्यज्ञान्वहुव्ययैः ॥ १२ ॥ एभिः कृतैर्व्वलराज्यङ्कुषश्चापिविवर्द्धते ॥ अकृतेज्वेषुयज्ञेषुदीर्घक्षम्मरणन्तथा ॥ १३ ॥
 जायन्तेचेतयः सर्वाविशिष्यैतान्ततश्चरेत् ॥ शरत्कालेमहाष्टम्यान्दुर्गायाः पूजनेविधिः ॥ १४ ॥ पुराप्रोक्तस्तुविधिनानि
 कार्यन्तुपूजनम् ॥ विधिन्नीराजनस्यलंशणपार्थिवसत्तम ॥ १५ ॥ कृतेनयेनचशवानाङ्गजानामपिचैधनम् ॥ आश्विनेशुक्ल-
 पक्षेतृतीयास्वातियोगिनी ॥ १६ ॥ ऐशान्यांस्वपुंस्यवगृहीयात्स्थानमुत्तमम् ॥ नीराजनन्ततः कुर्यात्संप्राप्त्ये-
 दिवसेष्टमे ॥ १७ ॥ नीराजनस्यकालस्तुपूर्व्वमकोमयातव ॥ विधानमात्रंशणमेकृतकृत्योभविष्यसि ॥ १८ ॥ एकंहयम्महास-

लंसुमनोहरमेव च ॥ १९ ॥ पूजयेत्सप्तदिवसान्धपुण्याशुक्रादिभिः ॥ तृतीयादौ पूजयित्वा नयेत्तथैव जगदलम् ॥ २० ॥ चे
 क्षात्रिरूपयैस्तस्य जानीयात्तु शुभाशुभम् ॥ परराष्ट्रावर्द्धस्यादश्वोयदि पलायते ॥ २१ ॥ श्रियते राजपुत्रस्तु यदि चाश्रूणि
 मुञ्चति ॥ नीयमानो न गच्छेत्तु महिषो मरणन्ततः ॥ २२ ॥ तथैव मुखनासाक्षिशब्दङ्कुल्याद्वयो यदि ॥ यः काष्ठाभिमुखः कुर्या
 त्त्काष्ठायाजयेद्रिपून् ॥ २३ ॥ उक्षिप्य दक्षिणाग्रन्तु पदमश्वो भवेत्परः ॥ तदा यदि समस्तौ श्वनृपतिर्विजयेद्रिपून् ॥ २४ ॥
 प्रातर्गौराजनङ्कुल्यादशम्यान्नपसत्तम ॥ तदप्राप्तौ बद्धादश्यान्तस्य मेव समाचरेत् ॥ २५ ॥ कार्तिके पञ्चदश्याव्यो तत्राभावे तु
 पार्थिव ॥ ऐशान्यां स्वपुंस्वयोर्यैर्हस्तमानेन षोडश ॥ २६ ॥ दशहस्तन्तु विपुलङ्कुल्याद्वैतत्रतोरणम् ॥ द्वात्रिंशद्वस्तमानत्र न तु हस्त
 षोडश विस्तृतम् ॥ २७ ॥ यज्ञार्थं मण्डलङ्कुल्यान्मध्यवेदीं विनिर्दिशेत् ॥ वेद्याश्चोत्तरतश्चाश्ववेदिङ्कुल्यादनुत्तमम् ॥ २८ ॥ य
 त्र संस्थाप्य चाश्वश्च पूजितव्यः पुरोहितैः ॥ सज्जो दुम्बरशाखानामर्जनस्यार्थवानप ॥ २९ ॥ मत्स्यशङ्खद्वितैश्च क्रैध्वजैश्चा
 प्यभिभूषयेत् ॥ तोरणङ्कनकैरन्तस्तथानाना विधैः फलैः ॥ ३० ॥ भस्मात्तं कंशालिकुण्डलसिद्धार्थं सन्धवस्य तु ॥ कण्ठदेशे निबद्धो
 यात्पुष्टिशान्त्यर्थमेव च ॥ ३१ ॥ वैष्णवं मण्डलङ्कुल्यादिकपालं श्वनवग्रहान् ॥ विथदेवौ स्तुमन्त्रेण विष्णुमस्यान्प्रजयेत्
 ॥ ३२ ॥ आज्यैस्तिष्ठैश्च पूजयेत्पैश्चामिश्रीकृत्य पुरोहितः ॥ खेस्तुवरुणस्यैव प्रजेशस्य तथैव च ॥ ३३ ॥ पुरुहूतस्य विष्णोश्च हो

मंसताहमाचरेत् ॥ एकैकस्य सहस्रव्यौ अष्टोत्तरशतञ्च वा ॥ ३४ ॥ कुर्यात्तु प्रत्यहं होमञ्चतुर्वर्गस्य सिद्धये ॥ समिधश्चापि होत
व्याः पलाशाखादिरास्तथा ॥ ३५ ॥ औदुम्बरश्च काश्मर्यश्च अश्वत्थाश्च पुरोधसा ॥ सौवर्णा नराजतान्वापि मार्त्तिकान्वायेथे
च्छया ॥ ३६ ॥ कुर्यात्तु कलशानष्टौ फलाद्यान्वरयोजितान् ॥ क्षिपेत्तेषु घटेष्वेव समङ्गहरितालकम् ॥ ३७ ॥ चन्दनञ्च त
था कुष्ठं प्रियङ्गुञ्च मनःशालम् ॥ अञ्जनञ्च हरिद्राञ्च येतान्दन्तीन्तथैव च ॥ ३८ ॥ भस्मातकम्पर्णकोदण्डं सह देवशतावरी
म् ॥ वचांसनाकगुप्फांसोमराजीसुगुप्तिकाम् ॥ ३९ ॥ तुल्यंच करवीरंच तुलसीदलमेव च ॥ एतानि निःक्षिपेन्मध्ये
कलशानाम्परोहितः ॥ ४० ॥ कनकैरम्बुजैर्यज्ञदारुभिः श्रुकसुवौतथा ॥ कर्त्तव्ये शान्तिकामेन नीराजनविधौ नृप ॥ ४१ ॥
एवं सप्ताहपर्यन्तम्पूजाभिर्हवनैस्तथा ॥ पूर्वोक्ता न्पूजयित्वा तु नृपः सप्ताहमाचरेत् ॥ ४२ ॥ यावन्नीराजनङ्कुड्ययात्तावद्वा
जावसेद्गृहे ॥ रात्रौ नयज्ञभूमौ तु निवसेच्छान्तिमिच्छुकः ॥ ४३ ॥ नारोहयेत्तु रगतङ्गजं व्यातत्र पार्थिवः ॥ यावत्सप्ताह
पर्यन्तं तस्यौ नान्येनैव व्रजेत् ॥ ४४ ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैश्चैव मधुपायसयावकैः ॥ मोदकैर्वर्बिलिङ्कस्योदं न्नव्यञ्जनसम्भ
वैः ॥ ४५ ॥ पूर्वोक्तानां तु देवानां सप्ताहयैर्विदुतमम् ॥ सप्तमे हितुरेमन्तम्पूजयेत्तोरणान्तरे ॥ ४६ ॥ सूर्यपुत्रमहा
बाहुन्दिभजङ्कुवचो ज्वलम् ॥ ज्वलन्तं शुक्लवस्त्रेण केशानुदृश्य वाससा ॥ ४७ ॥ कशाब्जमकरे विबुधक्षिणन्तु करम्पुनः ॥ सख

इन्द्रस्यवालायासितसैन्धवसंस्थितम् ॥ ४८ ॥ 'एवविधन्तुरेमन्तम्प्रतिमायाङ्घ्रिपिवा ॥ सूर्यपूजाविधानेनपूजयेतो
 रणान्तरे ॥ ४९ ॥ पूजयित्वातुरेमन्तन्द्विरदन्तुर्गन्तथा ॥ अहतावैरसर्व्वित्तंस्त्रक्रन्दसमन्वितम् ॥ ५० ॥ सुवर्ण
 विद्वनिस्त्रिष्विचित्रकवचादिभिः ॥ युक्तन्तुहोमकुण्डस्यैशान्यामश्ववेदिकाम् ॥ ५१ ॥ पूर्व्वङ्कुतात्रयेदश्वगजपातौपृ
 थक्पृथक् ॥ नीयमानेनजेश्वेषूर्वाक्तुनिमित्तकम् ॥ ५२ ॥ यत्नाद्रीक्षेतनृपतिःफलञ्चैवावधारयेत् ॥ होमकुण्डस्यो
 त्तरस्याव्वैयाघ्रेचर्मणिस्थितः ॥ ५३ ॥ देवविदाचाश्वविदासहितोवीक्ष्यसैन्धवम् ॥ नीतायतुरगायाशुभक्तपिण्डासुग
 न्धिनीम् ॥ ५४ ॥ दद्यात्पूरोहितस्तत्रसंमन्यशान्तिमन्त्रैः ॥ भक्षणाद्यादिजिघ्रेत्तदशनीयाद्वाहयःसच ॥ ५५ ॥ तदा
 स्यात्सर्व्वकल्याणविपरीतमतोन्यथा ॥ शाखामौदुम्बरीमार्घीसङ्कुशाश्चयटोदके ॥ ५६ ॥ आह्लाव्याह्लाव्यतुरगान्राजान्भू
 पञ्चसैनिकान् ॥ रथैश्चसस्पृशन्मन्त्रैः शान्तिकैःपौष्टिकैस्तथा ॥ ५७ ॥ सेचयेत्सहितैर्व्विप्रैश्चतुङ्गपुरोहिताः ॥ दिक्पालाना
 ङ्गहाणाश्चमन्त्रैश्चवैष्णवैस्तथा ॥ ५८ ॥ बहुधाचाभिपिच्याथततःसौवर्णदर्पणम् ॥ वीक्षयित्वानपञ्चत्त्विकत्ततोमन्त्र
 णमेवच ॥ ५९ ॥ राजपुत्रन्तथामात्यानन्यानपिचसैनिकान् ॥ कम्पयन्निजशार्दूलःसर्व्वानिवतुर्दशयेत् ॥ ६० ॥ चतुरङ्ग
 स्यस्वस्यापिक्वैवंशान्तिपौष्टिके ॥ मृण्मयंशान्नवङ्कुलाचाभिचारिकमन्त्रकैः ॥ हृदिशूलैर्विध्वातंशिरःखड्गेनछेदयेत् ॥ ६१ ॥

आचार्यः कविकाम्पश्चादशिमन्यहयाय वै ॥ ऐन्दैः प्रभाकरैर्मन्त्रैर्दद्याद्वक्त्रे स्वयम्पुनः ॥ ६२ ॥ तमनेन तु मन्त्रेण समा
 रूढ्यनपस्तदा ॥ गच्छेदुत्तरपूर्व्वान्तु दिशं सर्व्वैर्बलैः पुनः ॥ ६३ ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या सर्व्वे एव नृपन्तथा ॥ अनगच्छे
 युरन्यानि निमित्तानि विलोकयन् ॥ ६४ ॥ वादिद्वयौषेस्तु मूलरातपत्रैर्वृतस्तथा ॥ गच्छेन्नो राजने राजादारयन्निवमेदिनीम् ॥
 ॥ ६५ ॥ मणिविद्रुममुक्तादिस्वर्णरत्नैरलङ्कृतः ॥ क्रोशमात्रन्तोगत्वा पूर्व्वद्वारेण पार्थिवः ॥ ६६ ॥ स्वपुम्प्रविशेद्विप्रैर्यज्ञया
 यात्पुरोहितः ॥ तत्र गत्वा दक्षिणान्तु हिरण्यङ्गान्तथा तिलम् ॥ ६७ ॥ दत्त्वा पश्चाद्विजेभ्यस्तु दद्यादानानि शक्तिः ॥ एवन्नी
 राजनङ्कुत्वा बलानाञ्च महीक्षितः ॥ ६८ ॥ प्रेत्येह सुस्थिरा लक्ष्मीन्पतिः प्राप्नुयात्तथा ॥ त्वमश्वामृतसञ्जातसागरोद्भवसैन्यव ॥
 ॥ ६९ ॥ येन सत्येन वहसे शक्रन्ते न हमाव्यह ॥ येन सत्येन रेमन्तय्येन सत्येन भ्रास्करम् ॥ ७० ॥ वहसे तेन सत्येन विजयाय वह
 स्वनाम् ॥ अभ्यान्तु भूपमन्त्राभ्यामश्वारोहणमाचरेत् ॥ ७१ ॥ आरुह्याग्रे महिष्यास्तु शुद्धान्ते लम्बयेत्ततः ॥ महिषी च ततो
 भूपम्पर्यङ्कोपरि स्थितम् ॥ ७२ ॥ दूर्वाक्षतैः ससिद्धार्थैः स्त्रीभिः सह तमच्चेयेत् ॥ कृते तु भूमिग्रहणे तृतीयायां निराजने ॥ ७३ ॥
 सूतकथ्यैर्दिजायेत त्रदुष्यतिकेवलम् ॥ सूतकीमतको वापि पार्थिवस्तु यथा तथा ॥ ७४ ॥ बलनो राजनङ्कुत्थ्या तन्मात्रञ्च वि
 शेषतः ॥ ७५ ॥ सद्यः शोचन् भवेद्भ्राजो व्यवहारविलोकने ॥ तथा धिवासिने यज्ञे परराष्ट्रविमर्दने ॥ ७६ ॥ अयन्ते कथितो

राजन्नीराजनक्रमोमया ॥ पुण्यस्नानविधानन्तुपार्थिवशृणुसाम्प्रतम् ॥ ७७ ॥ इति श्रीकालिकापुराणोऽष्टाशीतिमतोऽध्या-
 यः ॥ ८८ ॥ ॥ और्व्यउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्ब्रवक्ष्यामिपुण्यस्नानविधिक्रमम् ॥ येनविज्ञानभात्रेणविद्वानभ्यन्तिसन्तत-
 म् ॥ १ ॥ पौषेपुण्यक्षगेचन्द्रपुण्यस्नानव्रथरत् ॥ सौभाग्यकल्याणकरन्दुर्भिक्षमरणापहम् ॥ २ ॥ विष्ट्यादिदुष्टकरणेऽव्य-
 तीपातेचवैधृतौ ॥ वज्रेशूलहर्षणादौयोधेतुयदिलभ्यते ॥ ३ ॥ तृतीयायुक्तपुण्यक्षरविशौरिकुजेहनि ॥ तदासमस्तदोषाणान्त-
 त्सनानहानिकारकम् ॥ ४ ॥ ग्रहदोषाश्चजायन्तेयदिवाज्येषुचेतयः ॥ तदापुण्यक्षमन्त्रेत्तुकुर्यान्मासान्तरपिच ॥ ५ ॥ इयन्तुब्र-
 ह्मणाशान्तिरुद्विष्टागुखेपुरा ॥ शक्रास्यसम्बदेवानांशान्त्यर्थञ्चजगत्पतिः ॥ ६ ॥ तुषकेशास्थिवल्मोकीटदेशादिवर्जिते ॥
 शर्कराकृमिकुष्माण्डम्बहुकृष्टाविवर्जिते ॥ ७ ॥ काकोलककङ्कश्रकाकोलैर्गन्धूरोनकैः ॥ वर्जितेकण्टकिवनेविभोतकविवर्जि-
 ते ॥ ८ ॥ शिगृश्लेष्मातकाभ्यान्तुजलौकाद्यैर्विवर्जिते ॥ ९ ॥ स्वस्थानेचम्पकाशोकबकलादिविराजिते ॥ १० ॥ हंसकारण्डवाकी-
 र्णैसरस्तीर्यवाशुचौ ॥ पुण्यस्नानायनृपतिर्गण्डोयात्स्थानमत्तमम् ॥ ११ ॥ ततःप्ररोहिताराजानानावादित्रनिःस्वनैः ॥ प्र-
 दोषसमयेगेष्ठेत्तस्थानम्पूर्ववासरे ॥ १२ ॥ तस्यस्थानस्यकोबैख्यान्दिशिस्थित्वापुरोहितः ॥ सुगन्धचन्दनैःपानैःकर्पूरद-
 धिविवासितैः ॥ १३ ॥ गारोचनाभिःसिद्धार्थरक्षतैःसफलादिभिः ॥ गन्धद्वारेत्यादिभिस्तुमन्त्रैःसर्वाधिसिक्तकैः ॥ १४ ॥ अधि-

वास्यतु स्थानम्पूजेत्तत्रदेवताः॥गणेशङ्केशवंशक्रमब्रह्माणश्चापिशङ्करम्॥१४॥ उमयासहितन्देवंसर्वाश्रयणदेवताः॥मा
 तश्चपूजयेत्तत्रनृपतिःसपरोहितः॥१५॥ मङ्गलान्कलशान्कृतवानानानैवेद्यसञ्चयान्॥प्रदद्यात्पायसंस्वादुफलमोदकयाव
 कौ॥१७॥ अधिवास्यचतस्थानंदूर्वांसिद्वार्थकाक्षतैः॥तत्स्थानाच्चापिभूतानिसारयेन्मन्त्रमीरयन्॥१७॥ अपसर्प
 न्तेभूतायेभूताभूमिपालकाः॥भूमिनामविरोधेनपूजाकर्मकरोम्यहम्॥१८॥ ततःकरौपुटीकृत्यमन्त्रेणानेनपार्थिवः॥
 आवाहयेदिमान्देवान्पूज्यान्पुष्पाभिषेकतः॥१९॥ आगच्छन्तसुराःसर्व्वेयत्रपूजाभिलाषिणः॥दिशोहिपालकाःसर्व्वेयचा
 न्येष्यंशभागिनः॥२०॥ ततःपुष्पाञ्जलिन्दत्वापुनर्मन्त्रम्पठेदिमम्॥ अद्यतिष्ठन्तुविबुधाःस्थानमासाद्यमामकम्॥२१॥
 स्वपजाम्प्राप्यपातारोदत्वाशान्तिम्महीभुजे॥ तस्तान्नृपतीरात्रिन्नेयेत्तुसपुरोहितः॥२२॥ स्वप्नेशुभाशुभविद्यान्नपस्तुस
 पुरोहितः॥ कृत्वापूजान्तुदेवानारात्रौस्थानेनृपःस्वपेत्॥२३॥ शुभाशुभफलंस्वप्नेज्ञेयन्दोषज्ञसम्मतं॥ दुःस्वप्नदर्शनञ्चै
 त्स्यत्तदापुष्पाभिषेचने॥२४॥ होमश्चतुर्गणङ्कुर्याद्वत्वाचापिगवांशतम्॥ गोवाजिकुश्रणान्तुप्रासादस्यगिरेस्तरोः
 ॥२५॥ आरोहणंशुभकरंराज्यश्रीवृद्धिकारकम्॥ दधिदेवसुवर्णानां ब्राह्मणस्यप्रदर्शनम्॥२६॥ वीणादुर्वाक्षतफलपु
 ष्पछत्रविलेपनम्॥शीतांशुचक्रशत्रूनाम्पद्मस्यसुहृदन्तथा॥२७॥ लाजाःक्षयकराःशत्रौरत्नकारस्यभूतः॥ दर्शनञ्चोपराग

स्यनिगडेनचबन्धनम् ॥ २८ ॥ मांसस्यभोजनश्चैवपर्वतस्यावर्तनम् ॥ नाभिमध्येतरुत्यनिसृत्तम्प्रत्यनुरोदनम् ॥ २९ ॥
 अगम्यागमनङ्कपपङ्कगर्भावर्तिर्णिता ॥ पर्वतस्यतथानद्याः स्नातसालङ्कनन्तथा ॥ सपुत्रमरणश्चैवपानंरुधिरमद्ययोः ॥ ३० ॥
 भोजनम्पायसस्यापिमनुष्यारोहणन्तथा ॥ ३१ ॥ कल्याणसुखसौभाग्यराज्यशत्रुक्षयन्तथा ॥ एतेःस्वप्नाःप्रकुर्वन्तिनृप
 स्यनृपस्तनम् ॥ ३२ ॥ खरोष्ट्रमहिषाणाञ्चआरोहाराज्यनाशनः ॥ नृत्यङ्गीतन्तथाहास्यपाठश्चाप्यशुभप्रदः ॥ ३३ ॥ र
 क्तवस्त्रपरीधानंरक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ रक्ताङ्कणास्त्रियश्चैवकामयन्मृत्युमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ कूपान्तरेप्रवेशःस्यादक्षिणाशा
 गतिस्तथा ॥ पङ्केनिमज्जनंस्नानम्भार्यापुत्रविनाशनम् ॥ ३५ ॥ लाभस्तस्यभवेत्स्वप्नोन्मूल्यपितृपस्यच ॥ आदायगर्भ
 नाडीन्तुसकलेयातिखन्दनम् ॥ ३६ ॥ सतराज्यान्तरम्प्राप्यमहाकल्याणमाप्नुयात् ॥ दीर्घवैशतिहस्तन्तुहस्तषोडशवि
 स्ततम् ॥ ३७ ॥ कुर्यात्तुलक्षणापेतयज्ञमण्डलमुत्तमम् ॥ ततोपरेक्षिपूव्वर्हिमातणाम्पुजनश्चरेत् ॥ ३८ ॥ कुड्यलग्नाव्य
 सोर्धाराव्वद्विद्विश्राद्धन्तथैवच ॥ चन्दनागुरुकस्तुरीधूमकपर्परचूर्णकैः ॥ ३९ ॥ सम्पूज्यमण्डलस्थानन्तस्मिन्हाशंभवेनमः ॥
 अस्त्रायम्फडित्येवस्त्रिन्मन्त्रद्वयम्बुधः ॥ ४० ॥ मन्त्रविन्मण्डलज्ञश्चसूत्रैःकम्बलसम्भवेः ॥ कौशेयैवस्वस्तिकारुयम्प्र
 थममण्डलंस्त्रिषेत् ॥ ४१ ॥ चतुर्हस्तप्रमाणन्तुमण्डलंस्त्रिषेत्ततः ॥ हस्तप्रमाणम्पद्मन्तुमण्डलस्यप्रकीर्तितम् ॥ ४२ ॥

द्वाराणि सार्द्धं हस्तानि कार्णिके केशोर्ज्ज्वलम् ॥ सितं रक्तञ्च पीतञ्च कृष्णं हरितमेव च ॥ ४३ ॥ शालिचूर्णैश्च कोशुम्भैर्हो रद्रैर्ह
 रिदुद्भवैः ॥ कुर्यात्तथाञ्जनैश्च रणैराजामण्डलवृद्धये ॥ ४४ ॥ पद्मान्तःसमारभ्य तालम्पश्चिमगामिनम् ॥ पश्चिमद्वारम
 ध्ये च चतुर्हस्तं विनिर्दिशेत् ॥ ४५ ॥ प्रत्येकन्द्वारमध्ये तु पद्मं चैवाष्टपत्रकम् ॥ कुर्यान्मण्डलभागज्ञश्चूर्णैरेव पृथक् पृथक् ॥
 ॥ ४६ ॥ चूर्णैस्तु मण्डलं ङ्कुत्वा सूत्राण्युत्सारयेत्ततः ॥ उत्सार्य सूत्रं प्रथममण्डलम् पूजयेत्ततः ॥ ४७ ॥ भवनानयनमइति ततो
 हस्तं विनियोजयेत् ॥ सव्यावलम्बहस्तं नृजः पातं समाचरेत् ॥ ४८ ॥ मध्यमानामिकाङ्गुष्ठैरुपरिष्ठाद्यथेच्छया ॥ अथो
 मखाङ्गुलीङ्कुत्वा पातयेच्च विचक्षणः ॥ ४९ ॥ समोरखातुर्कर्त्तव्या विछिन्ना पुष्परञ्जिता ॥ अङ्गुष्ठपर्वणैः पुण्यात्समाकाट्या
 विजानता ॥ ५० ॥ संशक्तं विषमं स्थूलं विविच्छिन्नं ङ्कुत्वा सराकृतम् ॥ पर्यन्तमर्पितं तद्द्वयं स्वमालिखेन्न कदाचन ॥ ५१ ॥ संश
 के कलहं विद्वाद्दूरे खेतुविग्रहम् ॥ अतिस्थूलं भवेद्वा धिन्निव्यम्पीडा विमिश्रिते ॥ ५२ ॥ बिन्दुभिर्बभ्रयमाप्नोति शत्रुपक्षान्नसं
 शयः ॥ कृशायाश्चार्थहानिः स्याच्छिन्नायामरणन्ध्रवम् ॥ ५३ ॥ वियोगो वा भवेत्तस्य इष्टद्रव्यं सुतस्य वा ॥ अविदित्वा लि
 खेद्यस्तु मण्डलन्तु यथेच्छया ॥ ५४ ॥ सर्वदोषानवाप्नोति ये दोषाः पर्यवसीरिताः ॥ सितसर्षपदूर्वाग्योरेखाः कार्यो विजान
 ता ॥ ५५ ॥ विमलं विजयम् भद्रं विमानं शुभं दर्शिवम् ॥ वर्द्धमानञ्च देवञ्च शताक्षङ्कामदायकम् ॥ ५६ ॥ रुचिकं स्वस्तिक

अथैवाद्वाद्देशैतेतमण्डलाः ॥ यथास्थानर्थथायज्ञार्थौजनीयाद्विषक्षणैः ॥ ५७ ॥ सागरेमथ्यमानेनतुपीयबार्थसुरात्करैः ॥ पी
 यषधारणार्थापनिर्मिताविश्वकर्माणा ॥ ५८ ॥ कलाङ्कुलान्तुदेवानामसित्वातेयथक्पृथक् ॥ यतःकृतास्तुफलशास्ततस्ते
 परिकीर्त्तिताः ॥ ५९ ॥ नैवैकलशाःप्रोक्तानामतस्तान्निबोधत ॥ गोह्योपगोह्योमरुतोमयखश्चतथापरः ॥ ६० ॥ मनो
 हाचार्यभद्रश्चविजयस्तनुदुषकः ॥ इन्द्रियघ्नोथविजयोनवमःपरिकीर्त्तितः ॥ ६१ ॥ तेषामेवक्रममाद्रूपनवनमानिनानितु ॥
 शृणुतान्यपराण्येवशान्तिदानिसदैवहि ॥ ६२ ॥ क्षितीन्द्रःप्रथमःप्रोक्तोद्वितीयोजनसम्भवः ॥ पवनान्नोततोद्वेतुयजमान
 स्ततःपरः ॥ ६३ ॥ कोषसम्भवनाभ्यांतुषष्ठःसपरिकीर्त्तितः ॥ सोमस्तुसप्तमःप्रोक्तोद्वितीयस्तथाष्टमः ॥ ६४ ॥
 विजयेनामकलशोयोसौनवमउच्यते ॥ सतुपञ्चमुखःप्रोक्तोमहादेवस्वरूपधृक् ॥ ६५ ॥ घटस्यपञ्चवेक्रेपपञ्चवक्त्रः
 स्वयन्तथा ॥ यथाकाष्ठास्थितःसम्यग्वाग्मेवादिनामतः ॥ ६६ ॥ मण्डलस्यतुपद्मान्तःपञ्चवक्त्रङ्कटद्वयसेत् ॥ क्षिती
 न्द्रम्पृष्वतोत्यस्यपश्चिमेजलसम्भवम् ॥ ६७ ॥ वायव्येवायव्यस्यअग्नेयेद्यन्निःसम्भवम् ॥ नैऋत्येयजमानन्तरे
 शान्याङ्कोषसम्भवम् ॥ ६८ ॥ सोममन्तरतोयोज्यसौरदक्षिणतोत्यसेत् ॥ न्यस्यैवङ्कुलशाश्चैवतेषुचैतान्विचिन्तये
 त् ॥ ६९ ॥ कलशानाम्मुखेब्रह्माग्नीवायांशङ्कुरस्थितः ॥ मूलेतुसंस्थितोविष्णुर्मध्येमातृगणाःस्थिताः ॥ ७० ॥ दिक्पा

लादेवताःसर्व्यावेष्टयन्तिदिशोदश ॥ कुक्षौतुसागराःसप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिताः ॥ ७१ ॥ नक्षत्राणिग्रहाःसर्वतथैवकु-
 पर्वताः ॥ गङ्गाद्याःसरितःसर्व्ववेदाश्चत्वारएवच ॥ ७२ ॥ कलशेसंस्थिताःसर्व्वतेषुतानिविचिन्तयेत् ॥ रत्नानिसर्व्वबीजा-
 निपुण्यानिचफलानिच ॥ ७३ ॥ वज्रमौक्तिकवैद्यैर्महापद्मेन्द्रस्फटिकैः ॥ सर्व्वधाममयम्बिल्वनागरोदुम्बरन्तथा ॥ ७४ ॥
 बीजपूरकजम्बीरकाश्मीराम्नातदाडिमान् ॥ यवंशालिश्चनीवारङ्गाधूमसितसर्षपम् ॥ ७५ ॥ कुङ्कुमागुरुकर्पूरमदनरोचन-
 न्तथा ॥ चन्दनञ्चतथामांसीमेलाङ्कुषुन्तथैवच ॥ ७६ ॥ कस्तूरिपत्रचूर्णञ्चजलनिर्यासकाम्बुदम् ॥ शैलेयम्बदरञ्जातीप-
 त्रपुष्पेतथैवच ॥ ७७ ॥ कालशाकन्तथापृक्कादेवीपर्णकमेवच ॥ वचान्धात्रीसमञ्जिष्टान्तरुष्कम्मङ्गलाष्टकम् ॥ ७८ ॥ दुर्व्यामो-
 हनिकाम्भद्रांशतमूर्त्तिशतावरीम् ॥ वर्णानांसरलाङ्गुद्रांसहेदवाङ्गजाह्वयाम् ॥ ७९ ॥ पूर्णकोषांसिताम्पीठाङ्कुञ्जांशिरसिकानलौ-
 ॥ ८० ॥ व्यामकङ्कजदन्तञ्चशतपुष्पाभ्युपनर्नवाम् ॥ ब्राह्मीदेवीशिवांरुद्रांसर्व्वसन्धानिकान्तथा ॥ ८१ ॥ समाहृत्यशुभानेता-
 न्कलशेषुनिधापयेत् ॥ कलशस्ययथादेशविविधिशम्भुङ्गुदाधरम् ॥ ८२ ॥ यथाक्रमम्पूजयित्वाशम्भुंमुख्यतयायजेत् ॥ प्रासा-
 देनतमन्त्रेणशम्भुतन्त्रेणशङ्करम् ॥ ८३ ॥ प्रथमम्पूजयेन्मध्येनानानैवेद्यवेदनैः ॥ दिक्पालानाङ्घ्रिष्वेवदिक्पालानिपिपूज-
 येत् ॥ ८४ ॥ पूर्व्वबहिःस्थापितेषुग्रहाणाङ्कुलशेषुच ॥ नवग्रहान्पूजयेत्तुमात्मातर्मातृघटेषुच ॥ ८५ ॥ सर्व्वदेवाघटपूज्याःघ-

दास्तेषाम्पृथक्पृथक् ॥ नैवैतन्नपूवोक्ताः स्मृतामख्यतयानृ ॥ ८६ ॥ भक्ष्येर्भोज्यैश्चपेयैश्चपुष्पैर्नानिविधैः फलैः ॥ यावकैः
 पायसैश्चैव यथासम्भवोर्जितैः ॥ ८७ ॥ पुष्पपन्नानानृपतिः पूजयेत्सकलान्त्सरान् ॥ दक्षिणे मण्डलस्याथ कुण्डन्निर्मयपा
 यसैः ॥ ८८ ॥ समिद्धिः शालिसिद्धार्थैर्घृतैर्द्वैर्व्यक्षतैस्तथा ॥ केवलैश्चतथैवाज्यैः पूजितान्त्सकलान्त्सरान् ॥ ८९ ॥ होमेन तोष
 येद्बृद्धयेत्तृपः सार्चिकपुरोहितः ॥ होमान्ते मण्डलो दीच्यावेदिकायां सपट्टकम् ॥ ९० ॥ रोचनाख्यमलङ्कारैस्तथा सवर्वात्रियोज
 येत् ॥ वृद्धावङ्गुलमङ्गुल्याषाढिशाङ्गुलिकावधि ॥ ९१ ॥ घृतैर्वाचतुरस्रवैपद्मन्त्रिकोणसञ्ज्ञकम् ॥ रत्ने शान्पद्ममध्येतु
 गोमृष्टिकाविनायकैः ॥ ९२ ॥ श्रीश्रीवृक्षवरारोहाममादेवीशुभान्विताम् ॥ रत्नैः सर्वैरलङ्कारैः पट्टङ्कार्यैर्द्विहस्तकम् ॥ ९३ ॥
 हस्तविस्तारमुच्छायव्रह्मस्तन्दशाङ्गुलम् ॥ स्नानार्थं सार्द्धहस्तश्च पट्टं घृतङ्गुणान्वितम् ॥ ९४ ॥ शय्याचतुर्गुणादीर्घाधनु
 र्मानन्तुपीठकम् ॥ गजसिंहकृताटोपे हेमरत्नविभूषितम् ॥ ९५ ॥ सिंहाख्यं सार्द्धं विस्ताराद्वण्डासनमथापि वा ॥ व्याघ्राचित्र
 कपट्टे वा उपधानानिकारयेत् ॥ ९६ ॥ अन्यैर्वानिमित्तैश्चर्ममृदुतलकपूरिता ॥ शय्यादीर्घाद्विस्तीर्णा चतुर्हस्ता सुलक्ष
 णा ॥ ९७ ॥ वितस्त्यधिकमिच्छन्ति नृपस्य गुरुविद्यया ॥ अर्द्धचन्द्रमङ्गुल्यादासनञ्चतुरस्रकम् ॥ ९८ ॥ उपधानानि श
 य्यायाः कर्णादिमूलभेदतः ॥ षोडशैवात्र कार्याणि वर्णचित्रयुतानि च ॥ ९९ ॥ यानां सिंहासनम्पट्टं शयोपकरणादिकम् ॥ रा

ज्ञानतनयोग्यन्तर्देव्या उत्तरतो न्यसेत् ॥ १०० ॥ तेषान्तु पश्चिमे स्वर्णरत्नाद्यैः खिचिते वरे ॥ पथ्येङ्कुयज्ञदाव्यौघनिर्मिते म
 हदास्तरे ॥ १ ॥ उद्ध्विच्छादनसंयुक्ते चर्मार्णवतचतुष्टये ॥ वृषभस्य तथोर्णायाः सिंहशार्दूलयोरपि ॥ २ ॥ पादयो
 र्ठेरत्नयेत्पादावारोप्यपार्थिवः ॥ तस्मिन्पथ्येङ्कुपीठस्थे चर्मखड्गचतुष्टये ॥ ३ ॥ नानालङ्कारभूषाद्वन्नृपतिरत्नशालिनम् ॥
 स्नापयेद्ब्राह्मणैः सार्द्धं राजानं सुखसंज्ञितम् ॥ ४ ॥ सव्योतकम्बलं कृष्णं म्बहुवस्त्रैश्च शोभितम् ॥ कलशैर्बालिपुण्याद्यैः शा
 लिचूर्णैश्च स्नापयेत् ॥ ५ ॥ अष्टौ षोडशविंशष्टशतमष्टाधिकञ्च वा ॥ कलशानां समाख्याता अधिकस्योत्तरोत्तरम् ॥
 ॥ ६ ॥ जयकल्याणदैर्मन्त्रैर्मन्त्रैर्भूतोत्थैश्च शाम्भवैः ॥ वैष्णवैरथ दिक्पालैर्ग्रहमन्त्रैश्च मातृकैः ॥ ७ ॥ आज्यन्तेजः समुद्दिष्ट
 माज्यम्यापहरं परम् ॥ आज्यं सुराणामाहारमाज्यलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ भौमान्तरिक्षादिव्यव्यायते कल्मषमागतम् ॥
 सर्वन्तदाज्यसंस्पृशत्प्रणाशमुपगच्छतु ॥ ९ ॥ ततोऽपनीय गात्रात्तु कम्बलवस्त्रैश्च मेव च ॥ कलशैः स्नापयेद्भूपुष्पस्नानायपूरि
 तैः ॥ ११० ॥ एभिर्मन्त्रैर्नरैश्च पुनतत्त्वार्यसाधकैः ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ये च सिद्धाः पुरातनाः ॥ ११ ॥ ब्रह्माविष्णुश्च रु
 द्रश्च साध्याश्च समरुद्गणाः ॥ आदित्यावसवो रुद्रा आश्विनो यौभिषग्वरो ॥ १२ ॥ अदितिर्देवमाता च स्वाहा लक्ष्मीः सरस्वती ॥
 कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिः श्रीश्च सिनीवाली कुटूस्तथा ॥ १३ ॥ इति श्रुत्वा सुरसा चैव विविनता कङ्करो वच ॥ देवपत्न्यश्च याः प्रोक्ता देवमातर

एवच ॥ १४ ॥ सर्वास्वामिभिषिञ्चन्तुसिद्धाश्चाप्सरसाङ्गणाः ॥ नक्षत्राणिमूहूताश्चपक्षहोरात्रसन्धयः ॥ १५ ॥ सर्वैस्म
रानिमेषाश्चकलाःकाष्ठाःक्षणालवाः॥ सर्वैस्त्वामभिषिञ्चन्तुकालस्यावयवास्तथा॥ १६ ॥ वैमानिकाःसुरगणामनवःसागरैः
सह ॥ सरितश्चमहानागानागाःकिम्पुरुषास्तथा ॥ १७ ॥ वैखानसामहाभागाद्विजवैहायसाश्चये ॥ सप्तर्षयःसदाराश्चध्रु
वस्थानानियान्ति ॥ १८ ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यःऋतरुद्रिगः ॥ भृगुःसनत्कुमारश्चसनकश्चसनन्दनः॥ १९ ॥ सनात
नश्चदक्षश्चजैगीषव्योभिनन्दनः ॥ एकतश्चद्वितश्चवत्रितोजाबालिकाश्यपौ ॥ २० ॥ दुर्व्यासादुर्विनीतश्चकण्वःकात्यायन
स्तथा ॥ मार्कण्डेयोदीर्घतपाःशुनःशेपोविदूरथः ॥ २१ ॥ और्व्यःसर्व्वर्त्तकश्चैवच्यवनोत्रिःपराशरः ॥ द्वैपायनोयवक्रीतोदेव
रातःसहात्मजः ॥ २२ ॥ एतेचान्येचबहवोवेदव्रतपरायणाः ॥ सशिष्यास्तेभिषिञ्चन्तुसदाराश्चतपोधनाः ॥ २३ ॥ पर्व्वतास्तर
वोनद्यःपुण्यान्यायतनानिच ॥ प्रजापतिःक्षितिश्चैवगवोविश्वस्यमातरः ॥ २४ ॥ वाहनानिचदिव्यानि सर्व्वलोकाश्चराः
॥ अग्नयःपितरस्ताराजीमूताःखन्दिशोजलम् ॥ २५ ॥ एतेचान्येचबहवःपुण्यसङ्कीर्त्तनाःशुभाः ॥ तौयैस्त्वामभिषिञ्चन्तुस
र्व्वोत्पातनिवर्हणैः ॥ २६ ॥ इत्येवंशुभैर्देवैर्दिव्यैर्मन्त्रैस्तथापरैः ॥ शौरैर्नारायणैर्द्रव्रह्मशक्रसमुद्रवैः ॥ २७ ॥ आपोहिष्ठाहिर
ण्येतिसम्भवेतिसुरेतिच ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रेणगन्धर्वास्तेनच ॥ २८ ॥ सर्व्वमङ्गलमाङ्गल्येश्रीश्चतेग्रहयोगिभिः ॥ इत्येवंस्ना

नमासाधगात्रमावृत्यकम्बलैः ॥ २९ ॥ सर्वमङ्गलमन्त्रेणवस्त्रङ्कार्पासकान्धियात् ॥ आचम्यचततोदेवान्गुरुवप्रांश्चपूजयेत् ॥ ३० ॥ ध्वजञ्जत्रश्चामरश्चघण्टाश्चाश्वान्गजांस्तथा ॥ मन्त्रञ्जह्वाधारेणुत्तुतोगच्छेद्भुताशनम् ॥ ३१ ॥ तत्रगत्वाबहिर्मध्येवह्नेःश्रीव्याक्ष्यपाथिवः ॥ सुनिमित्तानिमित्तानिलक्षयेत्तत्रबिन्दुभिः ॥ ३२ ॥ देवज्ञकञ्चुक्यामात्यबन्दिपौरजनैर्वृतः ॥ वादित्रघौषैस्तुमलैस्तथातौर्य्यत्रिकैःशुभैः ॥ ३३ ॥ कृत्वाशेषपुनःशान्तिमाशौर्वाच्यचर्वोद्विजान् ॥ पूर्णाव्यधायविधिवदक्षिणाङ्कनकान्विताम् ॥ ३४ ॥ धान्यानिचाथवासांसिदत्वाकुर्याद्विसर्जनम् ॥ ततःशेषजलैःसर्वानामात्यादीन्परोहितः ॥ ३५ ॥ सेचयेच्चतुरङ्गश्चवल्गुश्चापिसराष्टकम् ॥ एवङ्कृत्वा नृपःपश्चात्त्रिरात्रं सय्यतोभवेत् ॥ ३६ ॥ मांसमैधुनहीनश्चकुर्यान्माङ्गल्यसेवनम् ॥ पुष्पनक्षत्रयुक्तातुतुतीयायदिलभ्यते ॥ ३७ ॥ तस्याम्पूज्यासदादेवीचण्डिकाशङ्करेणह ॥ पञ्चालिकाविहाराद्यैःशिशूनाङ्कितकैस्तथा ॥ ३८ ॥ वैवाहिकेनविधिनामोहयेच्चण्डिकांशिवाम् ॥ चतुष्पथेषुसर्वेषुदेवदेवीगृहेषुच ॥ ३९ ॥ पताकाभिरलङ्कुर्यादेवंकुर्वन्नसीदति ॥ एवङ्कृत्वाशान्तियागन्तथापुष्पाभिषेचनम् ॥ ४० ॥ चतुरङ्गैःसमंराजाभार्याभिस्तनयैस्सह ॥ राज्यमण्डलसंयुक्तःपरत्रेहनसीदति ॥ ४१ ॥ नातःपरतरोयज्ञोनातःपरतरोत्सवः ॥ नातःपरतराशान्तिर्नातःपरतरंशिवम् ॥ ४२ ॥ अनेनैवविधानेननृपैरभिषेचनम् ॥ युवराज्याभिषेकञ्चकुर्या

१ वान्दिभिरिति पाठः ।

२ अन्तःपुररक्षकाः कञ्चुकी ।

३ कन्यापुतराप्रसिद्धा ।

द्राजपुरोहितः ॥ ४३ ॥ नृपाभिषेककरणमादौयदिसमाचरेत् ॥ अनेनैवविधानेनस्थरःस्यान्नृधतस्तदा ॥ ४४ ॥ अय
 म्यज्ञःसमर्द्धिष्टःशक्रार्थब्रह्मणःपुरा ॥ एवयैज्ञघ्नपृक्त्वापरत्रेहनसीदति ॥ ४५ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेएकोनवतितमो
 ध्यायः ॥ ८९ ॥ और्वउवाच ॥ अथातःशृणुराजेन्द्रशक्रात्थानध्वजोत्सवम् ॥ यत्कत्वानृपतिर्य्यातिनकदाचित्परामवम् ॥ १ ॥
 रवौहरिस्थेद्वादश्याश्रवणेनविडौजसम् ॥ आराधयेन्नृपःसम्यक्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ २ ॥ राजोपरिचरोनामवसुनामापरस्तु
 यः ॥ नृपस्तेनायमतुल्यज्ञःप्रावर्तितःपुरा ॥ ३ ॥ प्रावृद्धलेखतमसिद्वादश्यामासितरे ॥ पुरोहितोबहुविधव्याधैस्तू
 णैःसमन्वितः ॥ ४ ॥ प्रथमशक्रकेत्वर्थव्वक्षमामन्यवदयेत् ॥ सौव्यैःसरोवार्दिकिश्चकृतमङ्गलकौतुकः ॥ ५ ॥ उद्यानेदे
 वतागारेश्मशानेमार्गमध्यतः ॥ येजातास्तरवस्तौस्तुवर्जयेद्वासवध्वजे ॥ ६ ॥ बहुवल्लीयुतंशुष्कम्बहुकण्टकसंयुतम् ॥ कु
 जवृक्षादनीयुकल्लताछन्नन्तरुन्यजेत् ॥ ७ ॥ पक्षिवाससमाकीर्णङ्कोटरैर्बहुभिर्युतम् ॥ पवनानलविध्वस्तन्तरुयत्नेन
 वर्जयेत् ॥ ८ ॥ नारीसञ्ज्ञाश्चयेष्टक्षाअतिह्रस्वाअतिकृशाः ॥ तान्सदावर्जयेद्दीरःसर्वदाशक्रपूजनं ॥ ९ ॥ अर्जुनोप्यश्वकः
 णश्चप्रियकोषवएवच ॥ औदुम्बरश्चपञ्चैतेकत्वर्थह्युत्तमाःस्मृताः ॥ १० ॥ अन्येचदेवदाव्याद्याःशालाद्यास्तरवस्तथा ॥ प्र
 शस्तास्तुपरिग्राह्यानाप्रशस्ताःकदाचन ॥ ११ ॥ धृत्वाष्टान्तोरत्रैरुष्ट्रामन्त्रमिमम्पठेत् ॥ यानिवक्षेष्टुभूतानितिभ्यः

स्वस्तिनमोस्तुवः ॥ १२ ॥ उपहारङ्गुहीत्वमङ्घ्रियतां व्यासध्वजम् ॥ पार्थवस्त्वाव्ययते स्वस्ति ततस्तनगोत्तम ॥ १३ ॥ ध्वजा
 र्थन्देव राजस्य पूजेयमप्रतिगृह्यताम् ॥ ततोपरेरुद्धितच्छिवामलमष्टाङ्गुलम्पुनः ॥ १४ ॥ जलक्षिपेत्तथाग्रस्य छिन्नैव च
 तुरङ्गुलम् ॥ ततोनीत्वापुरद्वारङ्केतुन्निर्मायतत्र वै ॥ १५ ॥ शुक्लाष्टम्याम्भाद्रपदेकेतुर्वेदीम्प्रवेशयेत् ॥ द्वाविंशद्वस्तमा
 नस्तु अधमः केतुरुच्यते ॥ १६ ॥ द्वात्रिंशत्ततो ज्यायाद्वाचत्वारिंशदेव च ॥ ततोधिकः समाख्यातो द्वापञ्चाशत्तथो
 त्तमः ॥ १७ ॥ कुमार्यः पञ्चकर्तव्याः शक्रस्य नृपसत्तम ॥ शालमयस्तुताः सव्वा अपराः शक्रमातृकाः ॥ १८ ॥ के
 तोः पादप्रमाणेन कार्याः शक्रकुमारिकाः ॥ मातृकार्द्वप्रमाणन्तु यन्तु हस्तद्वयन्तथा ॥ १९ ॥ एवङ्कुत्वाकुमारीश्च मातृ
 काः केतुमेव च ॥ एकादश्यांसितेपक्षे यष्टिन्तामधिवासयेत् ॥ २० ॥ अधिवास्यततोयाद्विङ्गन्धद्वारादिमन्त्रकैः ॥ द्वाद
 श्याम्मण्डलङ्कुत्वावासविविस्तृतात्मकम् ॥ २१ ॥ अच्युतम्पूजयित्वा तु शक्रम्पश्चात्प्रपूजयेत् ॥ शक्रस्य प्रतिमाङ्कुर्या
 त्काञ्चनीन्द्राखीञ्चवा ॥ २२ ॥ अन्यैतजससम्भूतां सर्वाभावितुमृन्मयीम् ॥ ताम्मण्डलस्य मध्ये तु पूजयित्वा विशेषतः ॥ २३ ॥
 ततः शुभे मूर्तैकेतुमत्थापयेन्नृपः ॥ वज्रहस्तसुराग्निवदुनेत्रपुरन्दर ॥ २४ ॥ क्षेमार्थं सर्वलोका नाम्पूजेयमप्रतिगृह्यताम् ॥
 एव्यो हिसव्यामिरसिद्वसङ्घैरभिष्टुतो वज्रधरामरेश ॥ समुत्थितस्त्वं श्रवणाद्यापादे गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ॥ २५ ॥ एवमु

तत्तन्त्राकैर्दहनस्रवनादिभिः ॥ २६ ॥ इति मन्त्रेण तन्त्रेण नानाविधवेदनैः ॥ अपूपैः पायसैः पानैर्गण्डैर्दानाभिरवच ॥ २७ ॥
 भक्षैर्भोज्यैश्च विविधैः पूजयेच्छीविट्टदये ॥ घटे षडशदिकपालान्यहैश्च परिपूजयेत् ॥ २८ ॥ साध्यादीन्सकलान्देवाभ्यातः स
 र्वाअनक्रमात् ॥ ततः शुभे मुहूर्ते तु ज्ञानी वद्वैकिसंयुतः ॥ २९ ॥ केतून्थापनभूमिन्तु यज्ञवेद्यास्तु पश्चिमे ॥ विप्रैः पुरोहितैः
 सार्द्धं दृष्ट्वा राजा सुमङ्गलैः ॥ ३० ॥ रज्जुभिः पञ्चभिर्बद्धयन्त्रांश्छिष्टं समातृकम् ॥ कुमारीभिस्तु सय्यं कन्दिकपालानाञ्च पट्ट
 कैः ॥ ३१ ॥ बहद्भिर्गतिकान्तैश्च नानाद्रव्यैः सुपरितैः ॥ यथावर्णैर्यथादेशे योजितैर्व्यवैष्टितैः ॥ ३२ ॥ युक्तं तं द्विङ्कीणीजा
 लैर्बद्धं षोडशचामरैः ॥ भूषितम् कुरुरुद्धेर्मात्यैर्बद्धं विधेस्तथा ॥ ३३ ॥ बहुपुष्पैः सुगन्धैश्च भूषितं रत्नमालया ॥ चित्रमा
 ल्याम्बरैश्चैव चतुर्भिर्गरपितोरणैः ॥ ३४ ॥ उत्थापयेन्महाकेतुराजकीयः शनैः शनैः ॥ तमत्थाय महाकेतुं मूर्त्तिं जितम्पण्डलान्तरे
 ॥ ३५ ॥ प्रतिमान्तात्रयेन्मूलङ्कितोः शक्रं विचिन्तयन् ॥ यजेत्तम्पूज्यं च तत्र शचीमातलिमेव च ॥ ३६ ॥ जयन्तन्तनयन्तस्य वज्र
 मैरावतन्तथा ॥ ग्रहैश्चाप्यथ दिकपालान्स्वर्वांश्च गणदेवताः ॥ ३७ ॥ अपूपद्वैः पूजयेत्तु बलिभिः पायसादिभिः पूजितानाञ्च
 देवानां शश्वद्वोमं समाचरेत् ॥ ३८ ॥ होमान्ते तु बलिन्दद्याद्वा सवायमहात्मने ॥ तिलङ्कृतञ्चाक्षतञ्च पुष्पन्दुर्वान्तैश्चैव च ॥ ३९ ॥
 एतैस्तु जुहुयाद्देवान्स्वैः स्वैर्मन्त्रैर्नरोत्तम ॥ ततो होमावसाने तु भोजयेद्ब्राह्मणानपि ॥ ४० ॥ एवं सम्पूजयेन्नित्यं सतरात्र

न्दिनेदिने ॥ ब्राह्मणैः सहितो राजा वेदवेदाङ्गपारगैः ॥ ४१ ॥ सर्वत्र शक्रपूजासुज्ञेषु परिकीर्तितः ॥ अतारमिति मन्त्रोपयव्यौ
 सवस्यप्रियः परः ॥ ४२ ॥ एवङ्कृत्वा दिवा भागे शक्रोत्थापनमादितः ॥ श्रवणक्षयुतायान्तु द्वादश्याम्पार्थिवः स्वयम् ॥ ४३ ॥
 अन्तपोदे भरण्यान्तु निशि शक्रं विस्मर्जयेत् ॥ सुप्तेषु सर्वलोकैषु यथा राजान पश्यति ॥ ४४ ॥ षण्मासान्मृत्युमाप्नोति राजा दृष्ट्वा
 विसर्जनम् ॥ शक्रस्य नृपशार्दूलतस्मान्नेक्षेत तन्नृपः ॥ ४५ ॥ विसर्जनस्य मन्त्रोपयम्परा विद्मरुदीरितः ॥ सार्द्धं सुरासुरगणैः पर
 न्द्रशतक्रतो ॥ ४६ ॥ उपहारङ्कुहं त्वेममहेन्द्रध्वजगम्यताम् ॥ सूतके तु समुत्पन्ने वारैर्भौमस्य वाशनेः ॥ ४७ ॥ भूमिकम्पादिको
 त्पाते वा सवन्न विसर्जयेत् ॥ उत्पाते सप्तरात्रन्तु थोपलुव दर्शने ॥ ४८ ॥ व्यतीत्य शनिभौमौ च ह्यन्यर्क्षेपि विसर्जयेत् ॥ सूतके
 त्वथ सम्प्राप्ते व्यतीते सूतके पुनः ॥ ४९ ॥ यस्मिंस्तिस्मिन्दिने वैवसूतकान्ते विसर्जयेत् ॥ तथोके तु नृपो रक्षेत पतन्ति शक्रनायथा
 ॥ ५० ॥ न केतौ नृपशार्दूलयावन्न हि विसर्जनम् ॥ शनैः शनैः पातयेत्तु यथोत्थापनमादितः ॥ ५१ ॥ कृतन्तथान्यथा भग्ने केतौ मृ
 ल्युमवाप्नुयात् ॥ विसृष्टशक्रकेतुन्तु सालङ्कारन्तथानि शि ॥ ५२ ॥ क्षिपेदनेन मन्त्रेण त्वगाधे सलिले नृप ॥ तिष्ठ केतो महाभाग याव
 त्सर्व्वेत्सरञ्जले ॥ ५३ ॥ भवाय सर्व्वलोकानामन्तराय विनाशक ॥ उत्थापयेत्तूर्ध्वैः सर्व्वलोकस्य वैपूरः ॥ ५४ ॥ रहो विसर्ज
 येत्केतुर्विशेषो यन्म्रपूजने ॥ एवय्यैः कुरुते पूजाव्यौ सवस्य महात्मनः ॥ ५५ ॥ सचिरम्पृथिवीभ्युक्त्वा वा सवर्ल्लोकमाप्नुयात् ॥

नतस्यराज्येदुर्भक्षन्नाथोव्याधयः क्वचित् ॥ ५६ ॥ स्थास्यन्तिमृत्युन्नाकालेजनानान्तत्रजायते ॥ ततुल्यः कोपिनान्योस्ति
 प्रियः शक्रस्य पार्थिवः ॥ तस्य पूजासर्वपूजाकेशवाद्याश्च तत्रगाः ॥ ५७ ॥ सकलकलुषहारिव्याधिदुर्भक्षनाशंसकलभव
 निवेशं सर्वसौभाग्यकारि ॥ सुरपतिगृहगामिभ्यश्च न शक्रकोतः प्रतिशरदमनैकः पूजयेच्छो विवृद्धयै ॥ ५८ ॥ इति श्रीका
 लिकापुराणेनवतितमोव्यायः ॥ ९० ॥ ॥ और्व्यउवाच ॥ ॥ ज्येष्ठे दशहरयान्तु विष्णोरिष्टिन्नपश्रुणु ॥ येनवावि
 धिना कुर्यादिष्टिर्विष्णोर्नृपः सदा ॥ १ ॥ प्रत्यब्दम्पार्थिवः कुर्यात्प्रतिमाङ्काश्चर्नहरेः ॥ अन्यतेजोमयीव्यौपि दारवीव्यौशिला
 मयीम् ॥ २ ॥ ताम्प्रतिष्ठाप्य विधिनानोन्मानैस्तु शिल्पिभिः ॥ प्रतिष्ठाविविधवत्तस्याः कुर्याद्विप्रैः पुरोहितैः ॥ ३ ॥ तां संस्था
 प्यसुरागरे स्वयं व्यायलतः कृते ॥ वासुदेवस्य बीजेन पव्वोक्तविधिना तथा ॥ ४ ॥ सर्वोपचारैर्धर्मस्तथा तु वासुदेवं प्रपूजयेत् ॥
 पूजान्तं संस्तुते वत्सैः कण्डमध्यस्थितो द्विजः ॥ ५ ॥ आज्यैः सह स्रज्जुह्या दाहुतीनां हरेः प्रिये ॥ सम्पूज्य वासुदेवं तु होमङ्कुत्वा त
 तो द्विजः ॥ ६ ॥ नृपस्यानमते तान् प्रतिमां मण्डलन्नयेत् ॥ प्रतिमायाः क्रपो लोहैः स्पृष्टा दक्षिणपाणिना ॥ ७ ॥ प्राणप्रतिष्ठा
 दुर्वीतस्या न देवस्य वै हरेः ॥ कृतयान्तु प्रतिष्ठायाः प्राणानां नृपसत्तम ॥ ८ ॥ विष्णुप्राणास्ताम्प्रतिमामायांति नियतं स्वयम् ॥
 प्राणेष्वथा गतेष्वस्य देवत्वन्नियतम् भवेत् ॥ ९ ॥ अकृतया म्प्रतिष्ठायाः प्राणानाम्प्रतिभासुच ॥ यथापूर्ववन्तथाभावः स्वर्णा

दीनान्नाविण्णता ॥ १० ॥ अन्येषामपि देवानाम्प्रतिमास्वपि पार्थिव ॥ प्राणप्रतिष्ठाकर्तव्या तस्या देवत्वं सिद्धये ॥ ११ ॥ सु-
 वर्णन्तु सुवर्णस्याच्छिलादारु तथा शिला ॥ अन्यच्च स्वस्वरूपं स्यात्प्राणस्थानमेतसदा ॥ १२ ॥ वासुदेवस्य बीजेन तद्विष्णोरि-
 त्यनेन च ॥ तथैवाङ्गाङ्गिमन्त्राभ्याम्प्रतिष्ठा माचरेद्दरः ॥ १३ ॥ तथैव हृदये ङ्गुष्ठं नृत्वा शश्वच्च मन्त्रवित् ॥ एभिर्मन्त्रैः प्रतिष्ठाप्य
 हृदयेऽपि समाचरेत् ॥ १४ ॥ अस्यै प्राणाः प्रतिष्ठन्तु अस्यै प्राणाः क्षरन्तु यत् ॥ असौ देवत्वसङ्ख्यायै स्वाहेति यजुरुच्चरन् ॥ १५ ॥ अ-
 ङ्गमन्त्रैरङ्गिमन्त्रैर्वैदिकैरित्यनेन च ॥ प्राणप्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेत् ॥ १६ ॥ प्रतिमापूजने कुर्यादात्मन्यपि च मन्त्र-
 वित् ॥ प्राणप्रतिष्ठाम्प्रथमम्पूजाभागाविशुद्धये ॥ १७ ॥ अस्मिन्प्राणप्रतिष्ठान्तु प्रतिमापूजनादृते ॥ न कश्चित्तु बधः कुर्या-
 त्कृत्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ विष्णोरिष्टिमिमाङ्कृत्वा दशम्याम्पार्थिवोत्तमः ॥ तस्यामेव तु पूर्णायाम्प्रतिमौ स्थापयेत्ततः
 ॥ १९ ॥ एवन्दशहरायान्तु कृत्वैष्टिम्यार्थिवो हरेः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति निर्विघ्नोऽपि स जायते ॥ २० ॥ श्रीपञ्चम्यां श्रियन्दे-
 वीङ्कुन्दैः सम्पूजयेत्सदा ॥ वासवङ्गराजस्थमुपहारैस्तथोत्तमैः ॥ २१ ॥ लक्ष्म्यास्तन्त्रम्महामन्त्रव्यौ सवस्य पुरोदितम् ॥ अ-
 न्नापि पूजने ग्राह्यम्मण्डलादियथाक्रमम् ॥ २२ ॥ एवङ्कृते पूजेनेतु श्रीपञ्चम्यां विज्ञेयः ॥ श्रीयुतो नृपतिर्भूयान्न श्रीहानिमवा-
 ष्णयात् ॥ २३ ॥ सदाचारविशेषो यङ्कृतिस्तत्तव पार्थिव ॥ निषेधे तु विशेषांश्च शृणु येन श्रियेज्यते ॥ २४ ॥ असम्पूज्यतथा विष्णु-

शिवमग्निम्पुरदम् ॥ अदत्वा च तथादानन्नभुञ्जीत नृपः क्वचित् ॥ २५ ॥ हावयेदग्निहोत्रन्तु नित्यमेव पुरोहितैः ॥ अकृत्वा चाग्निहो-
 त्रन्तु भुञ्जन्नकमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ नाराक्षिते गृहे राजारत्नदीपविर्जिते ॥ स्वपेतथास्त्रिया सार्द्धं न्न कदाचन सन्विशेत् ॥ २७ ॥ भुक्त्वा
 न्नं श्रीफलन्नाद्यात्तथा धात्रीफलं नृपः ॥ बुद्धिक्षयकराद्येतामाषासवमृत्तिकाः २८ निम्बाटूरुषचूताश्च बुद्धिदृढिकरामताः ॥ बु-
 द्धिक्षयकरानित्यन्यजेद्राजाय भोजने ॥ २९ ॥ भक्षयेदन्वहम्बुद्धिद्विहेतुन्नपोत्तमः ॥ नपय्यायि विहीनन्तु प्रारोहे दासनन्नपः ३०
 नयान्नगजान् श्वमारोहे द्धानमासनैः ॥ नैकस्तु विचरेद्राजा कदाचिदपि निज्जने ॥ ३१ ॥ मदहेतुन्नभुञ्जीयात् कदाचिदपि भोजने ॥
 कदाचिन्नापि सेवतद्यष्टम्याम्मांसमैथुने ॥ ३२ ॥ दर्शस्नानङ्गयाश्चाद्वान्तिलैस्तर्पणमेव च ॥ नजीवत्पितृको भूपकुर्यात्कृत्वा
 घमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ नक्षेत्रजादींस्तनयान्नाज्ये राजाभिषेचयेत् ॥ पितॄणां शुद्धये नित्यं औरसे तनये सति ॥ ३४ ॥ औरसः
 क्षेत्रज्ञश्चैव दत्तः कृत्रिम एव ॥ गूढोत्पन्नोपविद्धश्च भागार्हास्तनया इमे ॥ ३५ ॥ कानीनश्च सहोदरश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा ॥
 स्वयन्दत्तश्च दासश्च षडेतैः पुत्रपांसुलाः ॥ ३६ ॥ अभवेत्पूर्वपूर्वेषाम्परांसमभिषेचयेत् ॥ पौनर्भवं स्वयन्दत्तन्दासरा-
 ज्येन योजयेत् ॥ ३७ ॥ दत्ताद्याश्चापितनयानि गोत्रेण संस्कृताः ॥ आयाति पुत्रतां सम्यगन्यबीजसमुद्भवाः ॥ ३८ ॥
 पितृगोत्रेण यः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीपते ॥ आचूडान्तन्नपुत्रः स पुत्रतार्थ्यं तिचान्यतः ॥ ३९ ॥ चूडान्तार्थ्यं दि संस्कारानि

जगत्रेणसंस्थिताः ॥ दत्ताद्यास्तनयास्तेस्यरन्यथादासउच्यते ॥ ४० ॥ उर्द्धन्तुपञ्चमाद्वर्षदत्ताद्यांश्चसुतानृप ॥ गृहीत्वाप
श्चवर्षीयम्पुत्रेष्टिप्रथमञ्चरेत् ॥ ४१ ॥ पौनर्भवन्तनयञ्जातमात्रंसमानयेत् ॥ कृत्वापौनर्भवष्टोमञ्जातमात्रस्यतस्यवै
॥ ४२ ॥ सर्वस्तुकुर्यात्सस्काराञ्जातकर्म्मदिकान्नरः ॥ कृतेपौनर्भवष्टोमेसुतःपौनर्भवःस्मृतः ॥ ४३ ॥ एकोद्विष्टपि
तुःकुर्यान्नश्नाद्वम्पावर्णादिकम् ॥ क्रीतायावनितामल्यैःसादासीतिनिगद्यते ॥ ४४ ॥ तस्यैव्योजायतेपुत्रोदासःपुत्र
स्तुसस्मृतः ॥ नराज्ञोराज्यभाकसस्याद्विप्राणान्नापिश्राद्धकृत् ॥ ४५ ॥ अधमःसर्वपुत्रेभ्यस्तन्तस्मात्परिवर्जयेत् ॥ पु
राणधर्मशास्त्राणिसंहिताश्चमनोरिताः ॥ ४६ ॥ नाध्यापयेन्नृपःशूद्रैर्विवहितानियदृच्छया ॥ यस्यराज्येसदाशूद्राःपुराणसं
हितान्तथा ॥ ४७ ॥ पठन्तिस्यात्सहीनायुःराजाराष्ट्रेणसान्वयः ॥ मोहाद्वाकामतःशूद्रःपुराणसंहितास्मृतिम् ॥ ४८ ॥
पठन्नरकमात्रोतिपिपृष्टभिःसहपापकृत् ॥ शूद्रेभ्योविहितै्यत्तयश्चमन्त्रउदाहृतः ॥ ४९ ॥ तद्विप्रवचनाद्वाल्यद्वयंशूद्रैःसदैव
हि ॥ नयोजयेन्नृपःशूद्रैर्व्यवहारस्यदर्शने ॥ ५० ॥ नियोज्यतत्रतम्भूपतामिस्त्रेतेनपच्यते ॥ हीनायुश्चभवेच्छोकोराजावा
पिसहायजः ॥ ५१ ॥ काणव्यैङ्गमपुत्रव्रौनभिज्ञमजितेन्द्रियम् ॥ नह्रस्वव्यैधितिवर्वापिनृपःकुर्यात्परोहितम् ॥ ५२ ॥ क
पणस्यधनराजानगृहीयात्कदाचन ॥ नद्विजानान्तथादद्याद्वनानिप्रियलान्यपि ॥ ५३ ॥ नारोहेत्कामकोन्मत्तगंजराजाक

दाचन ॥ आरुह्यकामकन्तत्तुपरत्रेहविधीदति ॥ ५४ ॥ अनायुष्यन्नकुर्यात्तुक्तमर्मभूषः कदाचन ॥ सततश्चायुषोवृद्धौ
 यतेतसकैर्द्धनैः ॥ ५५ ॥ नक्रूश्वारेनाष्टम्यान्नपष्ट्यान्नपसतमः ॥ अञ्जनाभ्यञ्जनेकुर्यात्ताम्बूलस्यापिभोजनम् ॥
 ॥ ५६ ॥ अतिसूक्ष्मन्तथापूर्णङ्ग्रहणञ्चन्द्रसूर्ययोः ॥ नालोकयेत्स्वयंशंजारक्तंसूर्यन्तथैवच ॥ ५७ ॥ उद्यातञ्जाय
 तेयत्तुदिव्यभौमश्चनाभसम् ॥ नक्षेत्रयत्नान्नृपतिर्दृष्टानाद्यात्र्यहम्पुनः ॥ ५८ ॥ सर्वदामङ्गलंरत्नन्यारयेत्सहस्रव
 या ॥ अवक्षाच्छादितङ्गात्रन्नविप्रेभ्यःप्रदर्शयेत् ॥ ५९ ॥ नतोयेपुमस्वम्पश्येन्नाद्यान्मांसानिपर्वसु ॥ नारोहयेत्स्वरञ्चो
 ष्ट्रन्नवामामपिगुर्विणी ॥ ६० ॥ एवन्नरयुतोराजाचतुरङ्गविवर्द्धयेत् ॥ आत्मानं सततरक्षन्सदावीर्यविवर्द्धयेत् ॥
 ॥ ६१ ॥ बीजक्षयकरन्नित्यम्भक्ष्यभोज्यश्चपानकम् ॥ वर्जयेत्क्षारशकाद्यान्बहुम्लम्बहुतिक्तकम् ॥ ६२ ॥ कांस्य
 राजतपात्रस्थन्तोयनद्याश्चवर्द्धनम् ॥ मन्त्रवृद्धिकरंवीर्यक्षयकारिविवर्द्धयेत् ॥ ६३ ॥ ताघायःस्वर्णशीशानाम्पात्रस्थंफलच
 र्मणोः ॥ शुक्रवृद्धिकरन्तोयन्तदुपासीतयत्नतः ॥ ६४ ॥ सर्वमूलेपुस्त्येषुसदाचारुनिष्ठितः ॥ भुक्तेहविविधान्भोगानै
 न्द्रस्थानैर्व्रजेत्परे ॥ ६५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमैव्वस्तुसंगंशशासमूनिपुङ्गवः ॥ शास्त्राणिचैवसर्वाणि स
 न्नाचारैश्चगृह्यकान् ॥ ६६ ॥ बहुशः कथयामाससगराय महात्मने ॥ तन्नास्ति यत्पराव्यगच्छति तं सगरायनः ॥ ६७ ॥ राजनी

तिःसतान्नीतिर्यच्चान्यच्छास्त्रसम्भवम् ॥ संहितासुपुराणेषुयच्चागमचयेस्थितम् ॥ ६८ ॥ सर्वशुश्रावसगरोमखादौर्वस्य
धीमतः ॥ तेषान्तु कथितङ्किदुद्धृत्यद्विजसत्तमाः ॥ ६९ ॥ विष्णुधर्मोत्तरेपुर्व्वम्पयारहसिभाषितम् ॥ राजनीतिसदाचारव्वे
दवेदाङ्गसङ्गतम् ॥ ७० ॥ रहस्यंसततव्विष्णोर्व्वीक्षव्वन्दिजसत्तमाः ॥ यच्चानुदितमन्यत्रगदितव्वौससंशयम् ॥ ७१ ॥ सं
शयच्छेदनेषुपुष्पम्यङ्कथितन्दिजाः ॥ अनुक्तसंशयच्छेदिपुराणङ्कालिकाह्वयम् ॥ योभ्यसेत्सततव्विप्रःसवेदानाम्फलच्छे
भेत् ॥ ७२ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेएकनवतितमोध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ६४ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सङ्क्षेपतःसदाया
रव्विशेषंराजनीतिषु ॥ श्रुतरत्नद्वचनादौर्व्वःसगराययथोक्तवान् ॥ १ ॥ विष्णुधर्मोत्तरेतन्त्रेबाहुल्यंसर्व्वतःपुनः ॥ द्रष्टु
व्यस्तुसदाचारोदृष्टव्यास्तेप्रसादतः ॥ २ ॥ भूयोऽनःसंशयोयोस्तिस्तदनुक्तस्त्वयापुरा ॥ छिन्धि विप्रेन्द्रपृच्छामःपरङ्कोतहलंहि
नः ॥ ३ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नोस्तिश्रूयतेवेदलोकर्योः ॥ वेतालभैरवौयातौपुरवैतपसेगिरिम् ॥ ४ ॥ पूर्व्वन्वकृतदारोतैतयोःपु
त्रानचश्रुताःनजाताप्यथवाजातायदिनानाद्विजोत्तम ॥ ५ ॥ तेषान्तुसम्यगिच्छामिश्रोतुंसंस्थानमनुत्तमम् ॥ मार्कण्डेयउ
वाच ॥ अपुत्रस्यगतिर्नोस्तिनिश्चितश्चेतिसत्तमाः ॥ ६ ॥ स्वपुत्रैर्भ्रातृपुत्रवर्वापुत्रवन्तोहिस्वर्गताः ॥ जातापत्यौच
तौविप्राधीरौवेतालभैरवौ ॥ ७ ॥ तयोर्व्वेशान्प्रब्रक्ष्यामिशण्वन्तुचमहर्षयः ॥ सम्यक्सिद्धिमवाप्यैवयदावेतालभैरवौ

॥ ८ ॥ हरस्यमन्दिरप्राप्तौ कैलासप्रतिहर्षितौ ॥ तदाहरस्यवचनान्नन्दीतौरहसिद्विजाः ॥ ९ ॥ प्राहेदव्वचनन्तथ्यंसा
न्वयन्निवबोधकृत् ॥ नन्द्यवाच ॥ अपुत्रौपुत्रजननेभवंतौशङ्करात्मजौ ॥ १० ॥ यतताञ्जातपुत्रस्यसर्वत्रसुलभागतिः ॥ पु
त्रामनरकम्पुत्राविहीनःपरिपश्यति ॥ ११ ॥ नतपोभिन्नैयम्गतन्मोचयतुमीश्वरः ॥ केवलापुत्रजननतस्मान्मोक्षःप्रजा
यते ॥ १२ ॥ तदुत्पादयताम्पुत्रभवंतौदेवयोनिषु ॥ अमर्त्यतातुयवयोःक्षीरपानादजायत ॥ १३ ॥ कात्यायन्यास्ततःपु
त्रानमर्त्याःस्वसमायतः ॥ तस्माद्यथातथापुत्रानत्याद्यसुरयोनिषु ॥ १४ ॥ प्रियौभवन्तौगिरिवोर्भवतन्नाचिरादिति ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ तस्येतिवचनंश्रुत्वानन्दिनःप्रीतमानसौ ॥ १५ ॥ एवमेवकरिष्यावोनानन्दनश्चेत्यभाषताम् ॥ ततस्तौसततङ्कत्वानन्दि
नोवचनंहृदि ॥ १६ ॥ अष्टौतास्वपुत्रार्थेव्रजन्तौतावितस्ततः ॥ अथैकदाभैरवोसौउर्वशीमण्डसरोवराम् ॥ १७ ॥ हिमवत्पर्वतप्र
स्थेददर्शमुमनोहराम् ॥ अथताङ्कामकोभूत्वाययाचेसुरतोत्सवम् ॥ १८ ॥ वेश्याभावाच्चसुप्रीतासायथेच्छमुवाचतम् ॥ ततस्त
स्याम्भैरवस्तुचकारसुरतोत्सवम् ॥ १९ ॥ प्रीतायामुर्व्वशीदेव्यासुप्रीतोभूच्चकलिभिः ॥ सुप्रीतायामथोर्व्वश्यान्तेजोभिर्भैरव
स्यतु ॥ २० ॥ सद्योजातोभवत्पुत्रोबालसूर्य्यसमप्रभः ॥ तन्तुपुत्रंपरित्यज्यययौस्वस्थानमूर्व्वशी ॥ २१ ॥ आदायतनयम्प
श्चौद्धस्वस्वपदर्थयौ ॥ संस्कृत्यतनयन्तन्भैरवोमोदसथ्युतः ॥ २२ ॥ सुरेशमितितन्नाम्नाचकारसगणाधिपः ॥ अथत

आतवयसंशक्रसूर्यसमप्रभम् ॥ २३ ॥ विद्याधराधिपत्येतुसुरेशमभ्यषेचयत् ॥ सतुविद्याधराध्यक्षस्तनयामतिसुन्दरीम्
 ॥ २४ ॥ येमेगन्धर्वराजस्यधृतप्राह्वयस्यच ॥ तस्यान्तस्यसुतोजज्ञेरुर्न्नामामनोहरः ॥ २५ ॥ रुरोस्तुतनयोबाहुर्मेना
 क्यामभ्यजायत ॥ वाहोस्तुपुत्राश्चत्वारस्तपनोङ्गदईश्वरः ॥ २६ ॥ कुमुदोभूत्कनीयौस्तुचाव्यत्यान्तुमनोहरः ॥ कुमुद
 स्यसुतोजज्ञेदेवसेनोमहाबलः ॥ २७ ॥ सदेवसेनःपृथिवीमवतीर्यमनोहरः ॥ मान्धातुर्यौवनाश्वस्यतनयाङ्कशिनीम्मुहुः
 ॥ २८ ॥ वरयामासभाय्यार्थैर्महृङ्गमप्सरःसमाम् ॥ यौवनाश्वोपिमान्धाताशक्रस्यवचनाददौ ॥ २९ ॥ केशिनीन्तनयांस्वीया
 न्देवसेनायवाञ्छया ॥ केशिनीमुपयम्याथदेवसेनस्तयासह ॥ ३० ॥ वाराणस्यांशम्भुपुण्याहरमाराधयच्छिवम् ॥ आराधि
 तोहरःप्रीतस्तस्येष्टम्रददौवरम् ॥ ३१ ॥ सौप्याददेहरात्तस्मादिष्टमेववरत्रयम् ॥ यावच्चसूर्योभवितातावत्स्थास्यतिसन्त
 तिः ॥ ३२ ॥ अस्यामेवनगर्ध्याम्मेमदंशस्यापिराजता ॥ प्रसन्नोममवरोत्वन्नित्यमेवमविष्यसि ॥ ३३ ॥ इत्यादायवरंसोपि
 देवसेनोमहाकृतो ॥ शङ्करस्यप्रसादेनचिरन्ताम्बुभुजेपरीम् ॥ ३४ ॥ देवसेनोथकेशिन्याञ्जनयामासपुत्रकान् ॥ ययंशणत
 सप्तैतान्नामतःकीर्तितांस्तथा ॥ ३५ ॥ सुमनावसुदानश्चक्रुधृग्यवनःकृतो ॥ नोलोविवेकीत्येवैवसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ ३६ ॥
 सर्व्ववंशकराःपुत्रादेवसेनस्यसत्तमाः ॥ अथकालेतुसंप्राप्तेदेवसेनोपिभार्य्या ॥ ३७ ॥ पुत्रेषुराज्यन्निःक्षिप्ययातोविद्याधर

क्षयम् ॥ ततस्तेतस्यतनयाः कृत्वासुमनसन्नपम् ॥ ३८ ॥ वसुदानादयः सर्व्वे बुभुजश्चोत्तमांश्रियम् ॥ जातासुमनसः पुत्राश्च
यः शूरामहाबलाः ॥ ३९ ॥ समतिश्च विरूपश्च सत्यः शास्त्रार्थपारगाः ॥ सुमतेरभवत्कन्यासुतः सत्यस्य डिण्डिमः ॥ ४० ॥ वि
रूपस्याभवद्वाधिर्गोमित्रो धिर्मित्रो भवत्सुतः ॥ तेषां दुल्पो भवद्वाजा कल्पात्तु विजयो भवत् ॥ ४१ ॥ यो विजित्य क्षितिं सव्यन्पार्थ
वान्भूरिति जसः ॥ शक्रस्यानुमते च क्रुखाण्डं शतयोजनम् ॥ ४२ ॥ यत्सव्यसाचीत्यदहत्पाण्डुपुत्रः प्रतापवान् ॥ आवहत्प
रमाप्नोति श्वलनस्य महात्मनः ॥ ४३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथं सखाण्डवश्च क्रेविजयः शतयोजनम् ॥ तद्वयं श्रोतुमिच्छा
मः कथयस्व तपोधन ॥ ४४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ सोमवंशे भवद्वाजामहाबलप्रक्रमः ॥ धीरः सुदर्शनो नाम चारुरूपः
प्रतापवान् ॥ ४५ ॥ सर्वै हि मवतो नातिदूरे भङ्गकामहावनम् ॥ सिंहान्वयाघ्नान्समत्सार्य्यं क्वचिच्चापितपोधनान् ॥ ४६ ॥ खा
ण्डवीन्नामनगरीमकरोत्तत्र शोभनाम् ॥ त्रिंशद्योजनविस्तीर्णामायतां शतयोजनाम् ॥ ४७ ॥ उच्चप्राकारसंस्थैः कांसाद्यालाम्बु
दुतोरणाम् ॥ निम्नाभिरतिदीर्घाभिः परिखाभिः समावृताम् ॥ ४८ ॥ अधृष्यामपरैर्वीरैर्नानाजनसमावृताम् ॥ दीर्घिका
भिश्चोपवनैर्बहुभिश्चाप्सरोगणैः ॥ ४९ ॥ आकीर्णाश्च तथारामैरुत्तमैरपि मानवैः ॥ सोऽसवाः सततय्यत्र जनादेवादि विस्थि
तान् ॥ ५० ॥ स्पृद्धन्ते स्म मदायुक्ता आद्याभोगसमन्विताः ॥ सर्वै सुदर्शनो राजा खात्वा भूमिं विदार्थ्य च ॥ ५१ ॥ गङ्गाङ्क

नखलान्देवीव्यौहयामासखाण्डवीम् ॥ सम्प्लाव्यखाण्डवीमध्यन्तेनखातैश्चवर्मभिः ॥ ५२ ॥ वक्रानवक्रगाभूत्वायातिसी
 तान्नदीम्प्रति ॥ सजित्वासकलान्भूपान्वित्तान्याहत्यभ्रिशः ॥ ५३ ॥ राशोवकारखाण्डव्यामध्येरत्नैरेकशः ॥ अन्येषा
 न्नगरेभ्यस्तुजनानानीयभूपतिः ॥ ५४ ॥ खाण्डव्याव्वासयामासहठादपिसुदर्शनः ॥ देवदानवगन्धर्वोज्जित्वाजित्वायुया
 कृतीः ॥ ५५ ॥ देववृक्षन्देवरत्नन्देवीञ्चापितथौषधीम् ॥ खाण्डव्यारोपयामाससम्भूपालःसुदर्शनः ॥ ५६ ॥ असहिष्णुस्ततो
 जिष्णुर्नृपतिन्तंसुदर्शनम् ॥ कृतापचारम्बहुधादेवानाञ्चतथानृणाम् ॥ ५७ ॥ त्राणसीपतिर्व्यीरव्यैजयञ्जयशालिनम् ॥ सन्धा
 यकृतसाचिव्यन्तर्द्वैरेसमयोजयेत् ॥ ५८ ॥ विजयोविवरम्प्राप्यमहाबलपराक्रमः ॥ सुदर्शनस्यनृपतेरवस्कन्दमथाकरो
 त् ॥ ५९ ॥ नासहत्सोद्यवस्कन्दव्यैजयस्यसुदर्शनः ॥ चतुरङ्गबलेनाशुयुद्धायाभिमुखोभवत् ॥ ६० ॥ विजयोऽथमा
 रुह्यनियोज्यचतुरङ्गिणीम् ॥ सेनांसुदर्शनय्यैद्धंसम्मुखोभवदञ्जसा ॥ ६१ ॥ तदामहायुद्धमासीद्विजयेनमहात्मना ॥ सु
 दर्शनस्यनृपतेर्वृत्रवासवयोर्यथा ॥ ६२ ॥ सुदर्शनस्यसेनानीरुन्वामान्नामवीर्यवान् ॥ काञ्चनरथमारुह्यविजयंसम्मस्वोभ्य
 यात् ॥ ६३ ॥ अक्षौहिण्यस्तुसप्तास्रपरिबार्थसमन्ततः ॥ व्यधमत्तांशत्रुसेनायैवतीमद्यतायुधः ॥ ६४ ॥ विजयस्यच
 सेनानीःसञ्जयःसरिपुञ्जयः ॥ नागानकिनजग्राहरुमन्वन्तंसैनिकम् ॥ ६५ ॥ तयोर्महद्भूद्वंसेनान्योर्व्यैरयोर्मह

१ भवस्कन्दः विजिगीषुणां निवेदस्थानम् । २ अस्यसप्त अक्षौहिण्य भासन् ताभिः परिबार्थे त्यर्थः

त ॥ ववर्षशरवर्षेणरुमन्वानथसञ्जयम् ॥ ६६ ॥ कुर्वैश्चापिमहानादङ्गजन्दष्ट्वैकेशरी ॥ रुमन्वानथविशत्याबाणैर्विद्धा
थसञ्जयम् ॥ ६७ ॥ क्षुरप्रेणधनुस्तस्यचिच्छेदकृतहस्तवत् ॥ सोपिकार्म्मकमादायतदान्यत्सञ्जयस्त्रिभिः ॥ ६८ ॥ बाणै
र्विव्याधभल्लेनधनुश्चिच्छेदतक्षणात् ॥ शतान्यष्टौचनागानांसहस्राणिचपश्चष्ट ॥ ६९ ॥ पत्नीनाव्यजिनान्त्राणिसहस्रा
णिसमन्ततः ॥ सञ्जयोनिजघानाशुबाणवर्षैःसुदारुणैः ॥ ७० ॥ अथान्यद्वनरादायरुमन्वान्कपितोभृशम् ॥ भल्लेनसा
रथैरस्यशिरःकायादपाहरत् ॥ ७१ ॥ हयांश्चास्यचतुर्भिस्तुबाणैर्विन्येयमक्षयम् ॥ चतुरःपञ्चभिर्बाणैरविध्यञ्चापिसञ्जयम्
॥ ७२ ॥ सञ्जयोप्यतिवेगेनगदामादायतक्षणात् ॥ अवतीर्यरथोपस्थान्दुमन्वन्तमधावत ॥ ७३ ॥ सधावन्तंसञ्जयन्तरुमन्वा
न्दुतहस्तवत् ॥ शरवर्षेणसञ्छाद्यवारयामाससञ्जयम् ॥ ७४ ॥ गदायाभ्रामणेनासौनिवार्यशरवर्षणम् ॥ आससादरुमन्वन्त
ङ्कुशैरिवमहागजम् ॥ ७५ ॥ आसाद्यतङ्गदाङ्गुर्वीमाविद्धचातीविसञ्जयः ॥ एकैनेवप्रहारेणसरथन्तव्यपोथयत् ॥ ७६ ॥ सपपा
तमहावीरःपृथिव्याङ्गदुयाहतः ॥ वज्राहतोयथाशालःप्रफुल्लोवनमध्यगः ॥ ७७ ॥ रुमन्वन्तन्निपतितन्दष्टूराजासुदर्शनः ॥ शो
ककोपसमाविष्टःसधूमइवपावकः ॥ ७८ ॥ जज्वालाकुलदेहोपिक्रोधेनातीविसय्युतः ॥ आरुह्यपवनैरश्वैर्युक्तैर्व्याघ्रकृत्तिना
॥ ७९ ॥ रथङ्काञ्चनचित्राङ्गसिंहध्वजविभूषितम् ॥ आमक्तोधनुरादायविस्फार्यचपुनःपुनः ॥ ८० ॥ ससैन्यःसञ्जयंराजासमाद्रव

तवेगवान्॥ अथास्यनिशितैःशस्त्रैःसेनामग्रगताम्भृशम्॥८१॥ न्यहन्यत्सकलात्राजामृगानिवमृगाधिपः॥एकामक्षौहिणी
मग्रगामिनींविपुलैजसाम्॥८२॥क्रोशद्वेयनन्यहनत्तमांसीवदिवाकरः॥हत्वाचाक्षौहिणीभेकामासाद्यसञ्जयन्नृपः॥८३॥
बाणैःषष्ठ्यातुर्विव्याधध्वजमेकेनचिच्छिदे॥सञ्जयोप्यथविंशत्याहदिविद्वामुदुर्शनम्॥८४॥ललाटेत्वेकबाणेनप्राविध्य
लकुतहस्तवत्॥क्षुरप्रेणास्यकोदण्डच्छित्त्वाज्ञःप्रतापवान्॥८५॥सारथिन्दशभिन्बर्जणैःपुनर्विव्याधासञ्जयः॥कोदण्ड
मन्यमादायतदाराजासुदर्शनः॥८६॥शरवर्षेणतीव्रिणववर्षातीवसञ्जयम्॥तयोम्महदभ्यूहमुनिविस्मयकारकम्
॥८७॥शस्त्रैरस्त्रैर्भृशान्तीक्ष्णैर्बालवासवयोरिव॥ततःसुदर्शनोराजाभल्लेनास्यदृढन्धनुः॥८८॥चिच्छेदसाराथिश्चास्य
जघाननिशितैःशरैः॥स्वयंसय्यैर्म्यवाहान्त्ससञ्जयःपरवीरहा॥८९॥धनुरन्यत्समादायपरिवाय्यसुदर्शनम्॥विव्याधद
शभिन्बर्जणैर्धनुरप्यच्छिनद्दृढम्॥९०॥शरासनान्तरंराजासमादायसुदर्शनः॥सञ्जयस्यचतुर्वाहाञ्छरैर्निन्येयमक्षयम्
॥९१॥मष्टौधनुश्चिच्छेदतश्चविव्याधपञ्चभिः॥विरथश्छिन्नबाहश्चसञ्जयःस्वङ्गचर्मणी॥९२॥आदायसम्मुखंरा
जोभ्यद्भवत्कुपितोभृशम्॥तस्यचापन्ततःस्वङ्गद्वुरप्रेणसुदर्शनः॥९३॥द्विधाचिच्छेदभल्लेनचर्मचाप्यच्छिनत्तदा॥अथद्रुत
न्तदोपेत्यसञ्जयःस्यन्दनोत्तमम्॥९४॥सुदर्शनस्यसूतन्तकराभ्याम्पातयान्क्षितौ॥रथाभ्याशतस्यास्यसञ्जयस्यसुदर्शनः॥

॥ १५ ॥ शिरशिच्छेदखड्गेनततोसौन्यपतद्भुवि ॥ सपपाततदातस्यरथाभ्याशेमहाबलः ॥ १६ ॥ कृतःपरशुनारण्येपुष्टि-
तःशालवृक्षवत् ॥ सञ्जयम्पतितन्दृष्टाविजयःक्रोधमूर्च्छितः ॥ १७ ॥ महताशङ्कनादेननादयस्तुनभःस्यलम् ॥ रथेनस्वर्ण-
चित्रेणव्याघ्रचर्मविराजता ॥ १८ ॥ केतुनावृषभेणायोजनाद्वाच्छितेनच ॥ नादयन्ककुभःसर्वारथौघपरिवेष्टितः ॥ १९ ॥
विमुञ्छच्छरवर्षाणिसमसादसुदर्शनम् ॥ आसाद्यतन्मृगपुत्रविजयःपरवीरहा ॥ १०० ॥ हृदिविद्वान्निम्बवर्णैस्तिष्ठतिष्ठे-
तिचाब्रवीत् ॥ सुदर्शनापविजयन्नदन्तङ्कुञ्जरोपमम् ॥ १ ॥ दशभिर्निशितैर्वर्णैर्ववद्वाचिच्छेदतदनुः ॥ अथैनञ्जि-
न्नधन्वानञ्जुदेशत्रिभिःशरैः ॥ २ ॥ निर्बिम्बाथमहानादंननादसमुद्दर्शनः ॥ सोन्यद्वनुःसमादायकङ्कपत्रैस्त्रिभिःशरैः
॥ ३ ॥ विव्याधहृदयेवीरोविजयोपिसुदर्शनम् ॥ ततस्तन्नपर्महृदयमहाशक्तिंमुदीपिताम् ॥ ४ ॥ नागकन्याङ्कोपयु-
क्तौल्लिहानामिवातुलाम् ॥ स्वर्णदण्डांसुतीक्ष्णाग्रान्तैलयौतांसुनिर्मलाम् ॥ ५ ॥ समुद्यम्याथाचिक्षेपविजयःशात्र-
वम्प्रति ॥ मुदर्शनस्यहृदयेसाशक्तिःप्रविवेशह ॥ ६ ॥ सविह्वलोरथोपस्थेत्थयोवक्रउपाविशत् ॥ तस्मिन्मोहसमापन्न-
नृपतौचसुदर्शने ॥ ७ ॥ तस्याग्रतस्तथापार्श्वेयैस्थितास्तत्रसैनिकाः ॥ तान्सर्वानंहनन्नाक्षणाक्षणात्राद्विजेतमाः
॥ ८ ॥ रथान्दशसहस्राणितावन्त्येवचदन्तिनाम् ॥ पञ्चविंशसहस्राणिवाजिनाश्चतरस्विनाम् ॥ ९ ॥ लभ्यन्त्यनुपतोना

कुणमात्रादपोथयत् ॥ सतुलब्धाततःसञ्ज्ञान्यनुगदायवैदृढम् ॥ १० ॥ शरवर्षेणविजयवर्षसमुदर्शनः ॥ निवार्यशरव
 षेणविजयन्तसुदर्शनः ॥ ११ ॥ भल्लेनकर्मकंसज्यन्तस्यचिच्छेदतत्क्षणात् ॥ सारथेस्तुगिरःकायाद्बल्लेनापाहरत्ततः ॥ १२ ॥
 हयैश्चतुरश्रस्यप्रेषयामासमृत्यवे ॥ अथैतन्विश्वरथभूपन्द्रशमिःकङ्कयत्रिभिः ॥ १३ ॥ विव्याधहृदयेभूयोननादचसुदर्श
 नः ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोगदामादायवेगवान् ॥ १४ ॥ विजयोविजयाकाङ्क्षसुदर्शनमथावत ॥ आपतन्तम्बहावीरम्बाणव
 र्षैःसुदर्शनः ॥ १५ ॥ वर्षवर्षसुयथावारिदःपृथिवीधरम् ॥ विजयःशरवृष्टिन्तान्प्राच्छाद्यस्वशरेणवै ॥ १६ ॥ गदयातंश्चारुढमा
 ससादतुतत्क्षणात् ॥ आसाद्यतंमहावीर्यविवैजयोथसुदर्शनम् ॥ १७ ॥ शीर्षप्रहृत्यगदयापातयामासभूतले ॥ गिरैःशङ्खय
 थातुङ्गवज्राशनिविदारितम् ॥ १८ ॥ तथासुदर्शनोराजादारितोगदयापतत् ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेसेनाभिस्तस्यसैनिकाः
 ॥ १९ ॥ भयात्सम्प्राव्रवंस्तस्मादिशश्चप्रदिशस्तथा ॥ नष्टेषुतस्यसैन्येषुविजयःखाण्डवीम्पुरीम् ॥ १२० ॥ प्रविश्यदृशे
 तत्रराशीभूतान्गिरानिव ॥ सुवर्णानाञ्चरत्नानांसञ्चयान्वहुशःपुनः ॥ २१ ॥ दृष्ट्वासरांसितत्रैषप्रफुल्लकमलानिच ॥ हंस
 कारण्डवानादैर्नादितानिसमन्ततः ॥ २२ ॥ राशीन्सुवर्णरत्नानाम्पर्वतानिवविस्तृतान् ॥ पुष्पितान्देववृक्षाश्चभ्रमद्भ्रम
 भूषितान् ॥ २३ ॥ प्रासादान्विपुलाञ्जुभ्राक्कैलाससदृशान्गजान् ॥ प्ररुफुटैश्चसुगन्धाद्यान्प्रतिगेहव्यवस्थितान् ॥ २४ ॥ उल्फु

ललनयनोराजाविजयः परवीरहा ॥ मेनेमरावतीन्तान्तपुरीङ्खितिगतामिव ॥ २५ ॥ तव्वीक्षन्तन्नरपतिन्नगरीन्तांसेरश्वरः ॥
 समेत्यविजयम्राहसान्वयञ्छक्षण्यागिरा ॥ २६ ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ ॥ राजन्महावनमिदमासीद्विगणालुतम् ॥ नचग
 न्धर्व्व्यक्षाणान्मनीनाञ्चमनोहरम् ॥ २७ ॥ सर्वानुत्सार्य्यदेवादीन्ममचाप्यप्रियेरतः ॥ भट्क्कावनमिददुद्धुमत्साद्यचत
 पोधनम् ॥ २८ ॥ खाण्डवीन्नगरीञ्चक्रेहठाद्राजासुदर्शनः ॥ तदिदम्पुनरेवत्वर्व्वैनङ्कुरुनरोत्तम ॥ २९ ॥ तत्राहिविहरिण्या
 मितक्षकेणसमरहः ॥ मनीनाञ्चतपःस्थानमतुलन्तेप्रसादतः ॥ ३० ॥ भविष्यतिचयक्षाणाङ्किन्नराणाञ्चपाथिव ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ एतच्छत्वावचस्तस्यशक्रस्यविजयस्तदा ॥ ३१ ॥ वनमेवाकरोत्तत्तुखाण्डर्व्वीशक्रगौरवात् ॥ गच्छन्तुभोयथास्थानमत्र
 जाः सर्व्वार्यथेच्छया ॥ ३२ ॥ येषांवाञ्छास्ति लोकानाम्मद्राज्यगमनेपुनः ॥ वाराणसीन्तेगच्छन्तुमयैवप्रतिपालिताम् ॥ ३३ ॥ तत
 स्तस्यवचःश्रुत्वाजनाः केचिन्निजास्पदम् ॥ जग्मव्वाराणसीङ्किचिद्विजयेनाभिपालिताः ॥ ३४ ॥ ततोधनानान्नात्राशीन्नलाना
 ञ्चपृथक्पृथक् ॥ मणीनां कनकानाञ्चक्रुप्यानानि विजयस्तथा ॥ ३५ ॥ विविधैर्व्वारयामासपुर्व्वाराणसीम्प्रति ॥ गन्धर्व्वणाञ्च
 देवानाथ्यदानीतंहठापुरा ॥ ३६ ॥ रत्नदावर्वादिक्थ्यन्तुविजयन्तत्प्रसाद्यच ॥ तैस्तैर्ज्ञातञ्चखाण्डव्याः स्वस्थानमप्रतिहर्षितैः
 ॥ ३७ ॥ त्रिशद्योजनविस्तीर्णाशतयोजनमायताम् ॥ ताम्पुरीव्विजयश्चक्रेनचिरादेवैवैनम् ॥ ३८ ॥ तस्मिञ्चक्रस्यसम्पत्थात

क्षकःसहितोगणैः ॥ उवासमुचिरन्तत्रततोभून्निर्जनव्वनम् ॥ ३९ ॥ तत्रदेवाःसगन्धर्व्याःक्रोडन्तेप्सरसाङ्गणाः ॥ आशंस
 न्तश्चविजयंरणेषुविजयावहम् ॥ १४० ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्तेयुगेद्वापरशेषतः ॥ वह्निर्ब्राह्मणरूपेणभिक्षाञ्जिणुमयाचत
 ॥ ४१ ॥ दातुमङ्गीकृतेभिक्षान्तदापाण्डुसुतेनवै ॥ वह्निःस्वरूपमास्थायजिणुव्यञ्चनमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ अहमग्निःपाण्डुपु
 त्रयज्ञभागाभिभोजनात् ॥ व्याधितोहन्ततोव्याधिम्ममत्वन्नाशयाधुना ॥ ४३ ॥ खाण्डवन्नामविपिनंसपक्षिमृगशक्षसद्य ॥
 यदित्वम्मास्मभोजयितुंशक्नोषिश्वेतवाहन ॥ ४४ ॥ तदाममद्यसौव्याधिरपयास्यतिनोचिरात् ॥ पुरातविजयोराराखाण्ड
 वीन्नामताम्पूरीम् ॥ ४५ ॥ भङ्क्तावनय्यैतश्चक्रेतेनतत्खाण्डवव्यनम् ॥ मदर्थन्देवविहितव्यनन्तुच्छेतवाहन ॥ ४६ ॥ विरोधा
 त्तत्तुशक्रस्यनस्वयम्भोक्तुमत्सहे ॥ तस्मान्नाहिमहाभागवनेतस्मिन्निरोजय ॥ ४७ ॥ यथाहंसकलम्भोक्तुंशक्नोमिवत्वप्र
 सादतः ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासव्यसाचीमहाबलः ॥ ४८ ॥ दाहयामासविपिनतत्सर्वम्प्राणिसय्युतम् ॥ देवकीतनये
 नासौवासुदेवेनपालितः ॥ ४९ ॥ खाण्डवन्दाहयामासज्वलनस्यहितेरतः ॥ सुप्रीतःप्रददौतस्मादर्जुनायमहात्मने ॥ ५० ॥
 वह्निर्धनुश्चगाण्डीवव्यारुणन्देवनिर्मितम् ॥ अक्षय्येचेषुषधीदिव्यरूप्याभाश्चतुरोहयान् ॥ ५१ ॥ हनूमताधिष्ठितन्तुमहा
 न्तव्यौनरध्वजम् ॥ खड्गश्चत्रिशिखन्तीक्ष्णन्दहनःसव्यसाचिने ॥ ५२ ॥ नीरोगश्चाभवद्वह्निस्तदाजिणुप्रसादतः ॥ तैर्बा

णैस्तेनधनुषतेनखङ्गेनकेतुना ॥ ५३ ॥ तदश्वस्यध्वनेनापिविजिग्येफाल्गुनोरिपून् ॥ एवम्भैरवशेषसञ्जातोवजयेनृपः
 ॥ ५४ ॥ खाण्डवन्नामविपिनश्चकारसमहाकृती ॥ विजयस्यसुताजातात्रयोदशमहाबलाः ॥ ५५ ॥ द्युतिमान्सौम्यदर्शीचभरिः
 प्रद्युम्नएवच ॥ क्रतुस्तुण्डोविरूपाक्षोविक्रान्तोऽथधनञ्जयः ॥ ५६ ॥ प्रहर्षःप्रबलःकेतुस्तयोपरिचरोपरः ॥ एषाराजाभ्रवद्वारःशे
 षोपरिचरस्तुयः ॥ ५७ ॥ वाराणस्यान्नगर्ध्यायज्ञलक्ष्मणपुराकरोत् ॥ लक्ष्यज्ञकरःकोपिनासीन्नापिभविष्यति ॥ ५८ ॥ राजा
 क्षितौमहाभागोयथोपरिचरस्तथा ॥ एषांस्मितिप्रसूतैश्चव्याप्तसर्व्वमिदञ्जगत् ॥ ५९ ॥ चिरेणतानूकःसङ्ख्यातुंशकनोतिमुविमा
 नुषः ॥ क्रमाद्भैरवशेनव्याप्तलोकत्रयन्वित्त्वदम् ॥ ६० ॥ एतद्वःकथितव्विप्राःसन्तानम्भैरवस्यतु ॥ येषांश्रुत्वाकथामात्र
 न्नापुत्रोजायतेनरः ॥ ६१ ॥ इदृश्यैःकीर्तयेत्पुण्यञ्चरितव्विजयस्यतु ॥ सततव्विजयस्तस्यजायतेनपराभवः ६२ ॥ एकाग्रमनसा
 यस्तुशृणुयादिदमन्तमम् ॥ तस्यवशस्यविच्छेदो न कदाचिद्भविष्यति ॥ ६३ ॥ इतिकालिकापुराणेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ वेतालस्यचसन्तानंशृण्वन्तुर्निसन्तमाः ॥ यच्छ्रुत्वासर्व्वपापेभ्यस्तत्क्षणादेवहीयते ॥ १ ॥ द
 क्षस्यतनयाचाभूत्सरभिर्नामनामतः ॥ गधाम्मातामहाभागसर्व्वलोकोपकारिणी ॥ २ ॥ तस्यान्ततनयाजज्ञेकश्यपात्तुत्रजाप
 तेः ॥ नाम्नासारोहिणीशुभ्रासर्व्वकामदुधानुगाम् ॥ ३ ॥ तस्याञ्जेशुनःशेषान्मनेरितितपोधनात् ॥ कामधेनुरितिस्थितास

र्वलक्षणसंयुता ॥ ४ ॥ सासिताभप्रतीकाशाचतुर्व्यदचतुष्पदा ॥ स्तनैश्चतुर्भिर्भद्रमूर्धिकांमप्रसवकारिणी ॥ ५ ॥ सासुव
 र्णशरीरातुकालेनमहतासती ॥ निर्मलव्ययैव नम्रापकामधेनुर्मनोहरम् ॥ ६ ॥ ताश्चरन्तीभेरुष्टुचारुरूपांसुलक्षणां
 ॥ ददर्शसतुवेतालः कामकश्चाभ्यपद्यत ॥ ७ ॥ तङ्कामुकञ्चवेतालविवित्वाकामधेनुका ॥ पशुधर्मास्त्वयम्भेजेतम्पुत्रंशशभृ
 द्रुतः ॥ ८ ॥ सोवापतस्याम्परममामोदंशङ्करात्मजः ॥ साचापिपरमान्तस्मिन्मदमापातिहर्षिता ॥ ९ ॥ तयोः प्रवृत्तेसुर
 तेतस्यागन्तव्योभवत्तदा ॥ कालेप्राप्तेतुसुषुवेकामधेनुर्महानृषम् ॥ १० ॥ सोचिरिणवकालेनसुमहान्वृषभोभवत् ॥ महाककुद
 सय्यैकश्चारुशृङ्गसंमन्वितः ११ ॥ उल्लिप्यविचलत्कर्णयुगलोदीर्घवालयिः ॥ ककुदेनचशृङ्गाभ्याङ्कुराभ्यांससिताभवत्
 ॥ १२ ॥ विचलन्ददृशेदेवैः शृङ्गैरिवसिताचलः ॥ वेतालस्वकरोत्तस्यनामशृङ्गइतिद्विजाः ॥ १३ ॥ सतुशृङ्गज्ञानशालीसमा
 राधयदीश्वरम् ॥ सोपितुष्टोवरन्तस्मैददाविष्टहरः प्रभुः ॥ १४ ॥ तमेववाहनश्चक्रेकृत्वादेवतनुंवृषम् ॥ सचिरायुश्चबलवानृ
 धिवीधारणेक्षमः ॥ १५ ॥ शृङ्गोनाममद्गतेजाः केतुः सोप्यभवत्प्रभोः ॥ शृङ्गोभूत्वाभतोयस्माच्छङ्करस्यमहात्मनः ॥ १६ ॥
 अतोभृङ्गइतिरुयातिमथप्राहमहेश्वरः ॥ सतुशृङ्गोमहोदेवध्यानासकेकचिक्कचित् ॥ १७ ॥ वरुणस्यगृहद्वत्वासुरभेस्तनया
 स्तुयाः ॥ रूपयैव नसम्पन्नाभेजलंसुरनेनतः ॥ १८ ॥ वरुणस्यगृहेगावः सर्वलक्षणसंयुताः ॥ तिष्ठन्ति सततं विव्रास्तासु

तासुसुताःपुनः ॥ ११ ॥ बहवस्तुसमत्पन्नास्तेषांसूत्रिसूत्रिभिः ॥ सर्व्वञ्जगदिदं व्यसूत्रतेभ्योयज्ञं प्रवर्त्तते ॥ २० ॥ आज्येन दे-
 वास्तुप्यन्तियज्ञा आज्ये प्रतिष्ठिताः ॥ यज्ञाधीनमिदं सर्व्वञ्जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ २१ ॥ तदाज्यन्तु गवाधीनतन्तः सर्व्वङ्गविस्थि-
 तम् ॥ तदिदं सकलं विष्वङ्गवाधीनं द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥ वेतालस्य च तागावो वंशाः सर्व्वप्रियाः सदा ॥ यद्दंशुणया भित्त्येवै-
 तालस्य महात्मनः ॥ २३ ॥ वंशानाञ्जन्मविप्रेन्द्राः समुखीबलवान्भवेत् ॥ नगावो नापि विभवास्तस्य नश्यन्ति वै कचिद् ॥ २४ ॥
 न च भूतपिशाचाद्यास्तं मृश्यन्ति कदाचन ॥ वेतालः सततन्तस्य रक्षामाचरति स्वयम् ॥ इति वः कथितं विवैत्राः यथावेतालभैरवौ-
 ॥ २५ ॥ जनयामास तु पुत्रान्विच्छिन्नाः संशयाश्रवः ॥ यथाच कालिका देवी मोहयामास शङ्करम् ॥ २६ ॥ यथोत्पन्ना शरीराद्विकृतं
 शम्भोर्यथैवा तथा ॥ कालिकायै नमस्तुभ्यमित्योभाषते स्वयम् ॥ २७ ॥ तस्य हस्ते स्थिता मुक्तिस्त्रिवर्गस्तु वशानुगः ॥ इति वः
 कथितं पुण्यपुराणङ्कालिकाह्वयम् ॥ २८ ॥ मन्त्रयन्त्रमयं शुद्धज्ञानदङ्कामदम्परम् ॥ इति गुह्यतमं लोके वै देवेषु च तथा द्विजाः
 ॥ २९ ॥ देवगन्धर्व्वसिद्धाद्यैः स्पृहणीयमिदं सदा ॥ अधीतश्च श्रुतमत्तो विशिष्टेन महात्मना ॥ ३० ॥ इदम्पराणममृतङ्कालिकाह्वय-
 मुत्तमम् ॥ तेन गतमिदं सर्व्वङ्कामरूपे सुरालये ॥ ३१ ॥ तदिदानीं समाख्यातव्यं कोकृत्य महर्षयः ॥ यन्माभिरपि नो देयङ्गोऽप्य-
 ल्लोकेषु सर्व्वदा ॥ ३२ ॥ शठाय च लपिताय नास्ति कायाजितात्माने ॥ भक्तिश्रद्धाविहीनाय न दातव्यं दङ्कदाचन ॥ ३३ ॥ इदं सकृत्प-

ठेद्यस्तुपुराणङ्कालिकाद्वयम् ॥ सकामानलिखान्प्राप्यशेषेऽमृतमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ मन्दिरेलिखितव्यस्यपुराणमिदम्
 त्तमम् ॥ सदातिष्ठतिनोतस्यविघ्नःसञ्जायतेद्विजाः ॥ ३५ ॥ योऽधीतिहन्यहन्येतदुद्यन्तन्त्रमिदम्परम् ॥ अधीताःसकलावे
 दास्तेनेहद्विजसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नैवाधिकोन्योस्तिःकृतकृतयेविचक्षणः ॥ समुखीबलवाल्लोकेदीर्घायुरपिजायते ॥
 ॥ ३७ ॥ योलोकमीशःसततम्बिभर्तियःपालयत्यन्तकस्तथाते ॥ इदं समस्तम्भ्रममभ्रमव्यौयदीयरूपश्चनमोस्तुतस्मै
 ॥ ३८ ॥ प्रधानपुरुषोयस्यप्रपञ्चोयोगिनाहृदि ॥ यःपुराणाधिपोविष्णुःप्रसीदतुसवःस्थितः ॥ ३९ ॥ योहेतुरुग्रःपुरुषः
 पुराणःसनातनःशाश्वतईश्वरःपरः ॥ पुराणकृद्देदपुराणवदःप्रस्तौमितन्मौमिपुराणशेषे ॥ ४० ॥ इतिसकलजगद्विभर्ति
 यासांमधुरिपुमोहकरीरमास्वरूपा ॥ समयतिचहरंशिवास्वरूपावितरतुवोविभवंशुभानिमाया ॥ ४१ ॥ इतिकालि
 कापुराणेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥४॥ संपूर्णमेतत्कालिकापुराणम् ॥ ४२ ॥ ॥४॥

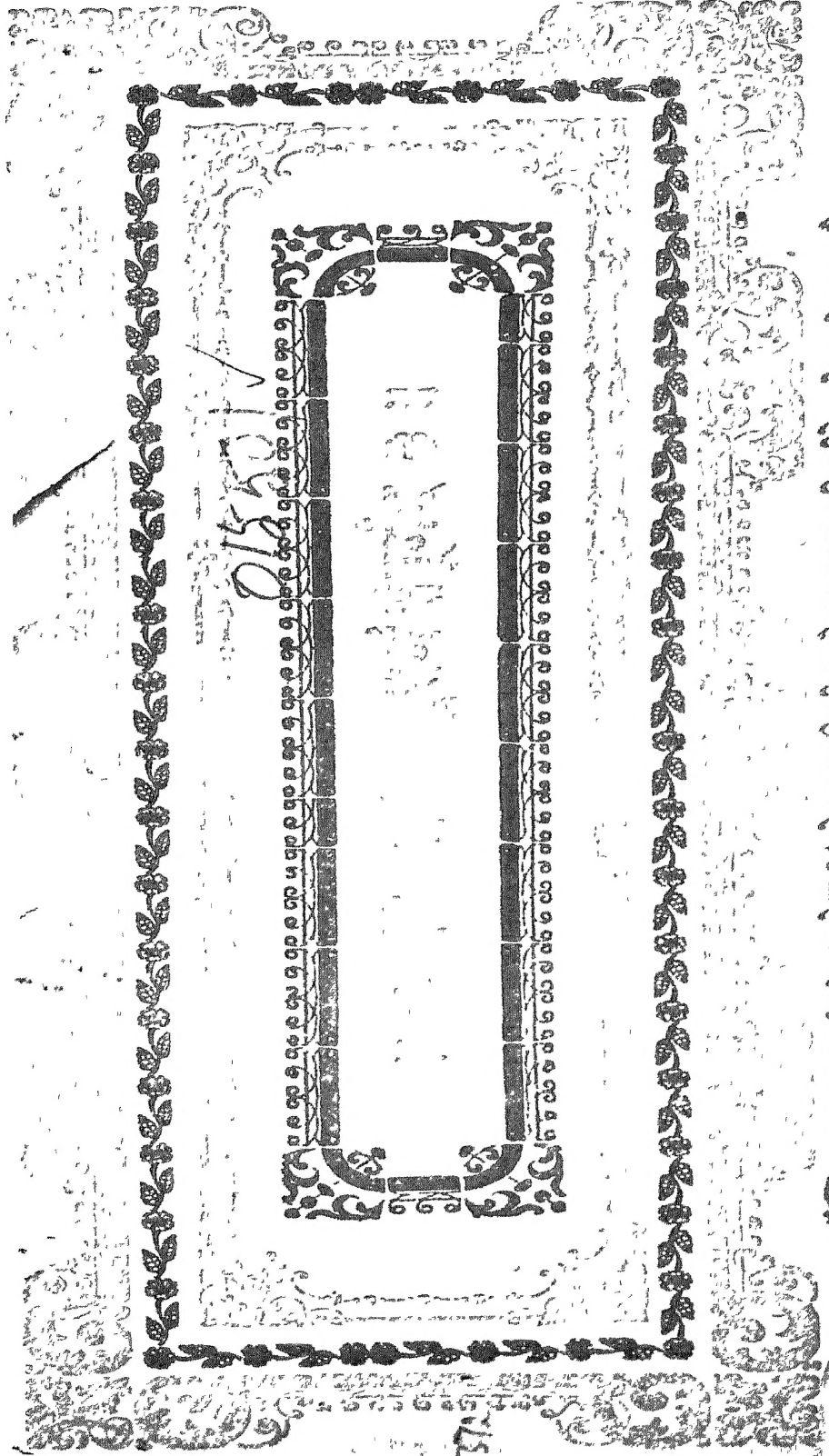
श्रीमन्महेशकुलदुग्धनिधिप्रसूतः श्रीरुद्रसिंहशशभृन्मिथिलाधिराजः ॥
 श्रीमौस्ततोऽजनिगुणेश्वरसिंहनामायोधम्मनिष्ठगुणसागरदानवीरः ॥ १ ॥
 धनञ्जयौघेनमुवर्णकारः सुवर्णसिद्धिविदधाति यद्वत् ॥
 विद्वत्तमौघेन तथाऽस्यशुद्धिक्लृत्वा स्वर्चीकरदिदंसमुद्रितञ्च ॥ २ ॥
 नेत्रेन्दुवमुशीतांशुसम्मिनेशाकवत्सरे ॥
 शुभेभाद्रपदे मासि पक्षे वदितशीतगौ ॥ ३ ॥

अङ्कित्वाप्रसिद्धिमानितं श्रीकृष्णदासाङ्गनुषा गङ्गाविष्णुना खेमराजेन च

स्वकीय श्रीवेङ्कटेश्वरनाम्निद्रालये । मुम्बय्याम् ।

शके १८१३ संवत् १९४८

यह ग्रन्थ सन् १८६७ का ऐक्ट २५ के बमूजब रजिष्टरी काराके सब हक्क यन्त्राधिकारीने अपने स्वाधीन रक्खा है.

यह पुस्तक सन् १८९७ का ऐक्ट ३५ केन्द्.न. रजिष्टरी कराके सब हक यन्त्राधिकारीने अपने खाबीन रसला है.

